

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 87 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

1 aprilie 2010

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	I Rezoluții, recomandări și avize	
	REZOLUȚII	
	Parlamentul European	
	SESIUNEA 2008-2009	
	Ședința din 10 și 12 martie 2009	
	Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 234 E, 29.9.2009 .	
	TEXTE ADOPTATE	
	Marți, 10 martie 2009	
2010/C 87 E/01	Următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și experiențele similare în țări terțe Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și la experiențele similare în țări terțe (2008/2181(INI))	1
2010/C 87 E/02	Transferul transfrontalier al sediului social al unei companii Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii (2008/2196(INI))	5
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE	8
2010/C 87 E/03	Sistemul european comun de azil Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la viitorul sistemului european comun de azil (2008/2305(INI))	10
2010/C 87 E/04	Planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat (2008/2150(INI))	16
2010/C 87 E/05	Cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (2008/2180(INI))	21

RO

(continuare în pagina următoare)

2010/C 87 E/06	Punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (2008/2247(INI))	23
2010/C 87 E/07	Egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului (2008/2182(INI))	27
2010/C 87 E/08	Integritatea jocurilor de noroc on-line Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la integritatea jocurilor de noroc on-line (2008/2215(INI))	30
2010/C 87 E/09	Asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor (2008/2220(INI))	35
2010/C 87 E/10	Rapoartele Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 (2008/2243(INI))	43
2010/C 87 E/11	Un „Small Business Act” pentru Europa Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei privind un „Small Business Act” pentru Europa (2008/2237(INI))	48
Miercuri, 11 martie 2009		
2010/C 87 E/12	Situația socială a rromilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii din UE Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la situația socială a rromilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii din UE (2008/2137(INI))	60
2010/C 87 E/13	Confruntarea cu problemele legate de aprovizionarea cu petrol Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 privind posibilele soluții la problemele legate de aprovizionarea cu petrol (2008/2212(INI))	70
2010/C 87 E/14	Ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe (2008/2240(INI))	76
2010/C 87 E/15	Contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona	79
2010/C 87 E/16	Lupta împotriva schimbărilor climatice Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la strategia UE pentru un acord cuprinzător la Copenhaga privind schimbările climatice și adoptarea de dispoziții adecvate pentru finanțarea politicii privind schimbările climatice	90
2010/C 87 E/17	Orientările pentru politicile privind ocuparea forței de muncă Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Orientărilor privind politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre 2008-2010	94
2010/C 87 E/18	Plan european de relansare economică Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la un plan european de relansare economică (2008/2334(INI))	98

Marți, 10 martie 2009

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și experiențele similare în țări terțe

P6_TA(2009)0085

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la următoarele etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană și la experiențele similare în țări terțe (2008/2181(INI))

(2010/C 87 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2008 intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”(COM(2008)0069),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2008 intitulată „Raport privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a agenției FRONTEX ”(COM(2008)0067),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2008 intitulată „Analizând crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR)” (COM(2008)0068),
- având în vedere comentariile preliminare ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor din 3 martie 2008 și comentariile comune din 29 aprilie 2008 ale Grupului de lucru pentru protecția datelor „Articolul 29” și ale Grupului de lucru pentru poliție și justiție privind cele trei comunicări menționate anterior,
- având în vedere concluziile Consiliului privind gestionarea frontierelor externe ale statelor membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 60.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽¹⁾ și Decizia 2008/839/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2005 privind o eficiență mai ridicată, o mai mare interoperabilitate și sinergiile dintre bazele de date din Europa din domeniul justiției și al afacerilor interne (COM(2005)0597),
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 privind evaluarea și dezvoltarea viitoare a Agenției FRONTEX și a sistemului european de supraveghere a frontierelor (EUROSUR) ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0061/2009),
- A. întrucât eliminarea controalelor la frontierele interne ale UE este una din cele mai mari realizări ale procesului de integrare europeană;
- B. întrucât o zonă fără frontiere interne nu poate funcționa fără o responsabilitate comună și solidaritate în ceea ce privește gestionarea frontierelor sale externe;
- C. întrucât ar trebui să se acorde atenție cooperării în materie de securitate a frontierelor cu autoritățile de resort din țările terțe, în conformitate cu politica externă generală a UE;
- D. întrucât, în fiecare an, 160 de milioane de cetățeni UE, 60 de milioane de resortisanți din țări terțe care nu au nevoie de viză și 80 de milioane care au nevoie de viză trec frontiera externă a UE;
- E. întrucât măsurile de ridicare a gradului de securitate la frontieră trebuie să fie însoțite de facilitarea fluxurilor de pasageri și de promovarea mobilității într-o lume din ce în ce mai globalizată;
- F. întrucât, în cadrul gestionării integrate a frontierelor UE, mai multe instrumente și programe fie au fost deja create, fie sunt în curs de pregătire, fie se află în stadiul de dezvoltare a politicii aferente;
- G. întrucât Comisia și-a exprimat intenția de a fi pregătită să prezinte, în 2009-2010, propuneri legislative privind introducerea unui sistem de intrare/ieșire, a unui Program al călătorilor înregistrați (PCI) și a unui Sistem electronic de autorizare a călătoriilor (SEAC);
- H. întrucât astfel de sisteme similare există în Australia și sunt, în prezent, puse în aplicare de SUA, ca parte a programului „US-VISIT”;
- I. întrucât nu există nici un plan director global care să stabilească structura generală a strategiei UE privind frontierele, nici o evaluare detaliată a sistemelor existente și a celor care sunt în proces de pregătire,

⁽¹⁾ JO L 299, 8.11.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 299, 8.11.2008, p. 43.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0633.

Marți, 10 martie 2009

Sistemul de intrare/ieșire

1. este conștient de faptul că așa numitele „persoane care au depășit perioada de ședere autorizată”, cele mai vizate de sistemul de intrare/ieșire propus, ar trebui să reprezinte numărul cel mai mare de imigranți ilegali în UE; solicită, totuși, mai multe informații cu privire la datele colectate de un contractant extern, care estimează că „în anul 2006 s-au înregistrat până la 8 milioane de imigranți ilegali în UE25”⁽¹⁾; insistă, de asemenea, să se definească în mod clar termenul de „persoană care a depășit perioada de ședere autorizată”, incluzându-se și excepțiile posibile în anumite condiții și să se efectueze o analiză mai detaliată, calitativă și cantitativă, cu privire la amenințările/riscurile/costurile pe care acestea le comportă pentru societatea europeană;
2. subliniază că, deși sistemul propus și informațiile din alertă ar putea atât să contribuie la împiedicarea resortisanților din țări terțe să depășească perioada de ședere autorizată, cât și să ofere date și informații referitoare la situații tipice, este în continuare necesar să se păstreze legătura cu organele de aplicare a legii pentru ca persoanele care depășesc perioada autorizată să poată fi reținute și consideră, prin urmare, că sistemul propus nu va pune capăt fenomenului de depășire a perioadei de ședere autorizate;
3. nu deține suficiente informații cu privire la modul în care acest sistem va fi integrat în cadrul existent și la modul în care va interacționa cu acest cadru, nici cu privire la modificările care ar putea fi necesare privind sistemele existente și la costurile reale generate de acest sistem; prin urmare, are îndoieli cu privire la necesitatea absolută a aplicării unui astfel de sistem;
4. reamintește că funcționarea corectă a sistemului de intrare/ieșire va depinde, atât material, cât și operațional, de succesul VIS și SIS II; subliniază că aceste instrumente nu sunt complet operaționale încă și că, așadar, nu a fost posibil să se realizeze o evaluare corespunzătoare; subliniază că sunt puse în discuție operabilitatea și fiabilitatea SIS II;
5. observă că, în mod indubitabil și ca urmare a lecțiilor învățate în SUA, aplicarea capacității la ieșire reprezintă o provocare mai mare decât aplicarea capacității la intrare, în special privind ieșirea pe cale maritimă și pe cale terestră; este, de asemenea, ca urmare a aceleiași experiențe, foarte îngrijorat în ceea ce privește rentabilitatea unui astfel de sistem; din acest motiv, invită Comisia să furnizeze informații suplimentare referitoare la investițiile reale generate de un astfel de sistem;

Programul călătorilor înregistrați (PCI)

6. susține, în principiu, ideea unui PCI pentru resortisanții din țări terțe, indiferent dacă aceștia au nevoie de viză sau nu, care ar facilita accelerarea fluxurilor de călători și ar preveni aglomerația la punctele de intrare și ieșire, precum și posibilitatea ca cetățenii UE să folosească porți automate, deoarece legislația comunitară actuală nu permite simplificarea controalelor la frontieră, cu excepția cazurilor în care resortisanții din țări terțe respectivi au reședința în zonele de frontieră;
7. critică, totuși, terminologia folosită în Comunicarea menționată anterior intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană” (călători care prezintă un risc scăzut/călători „bona fide”), deoarece ar însemna că se consideră *a priori* că un număr ridicat de călători prezintă un „risc ridicat” sau sunt „mala fide” și recomandă termenul de „persoane care călătoresc frecvent”;
8. subliniază că mai multe state membre au înființat deja sau pregătesc în prezent un astfel de PCI pentru resortisanții din țări terțe și insistă asupra riscului de a ajunge în situația de a avea un amestec de douăzeci și șapte de sisteme bazate pe criterii diferite, inclusiv în domeniul protecției datelor și al taxelor aplicate; știe că Țările de Jos, împreună cu Germania, Regatul Unit și FRONTEX, încearcă să promoveze programul internațional de control accelerat al călătorilor („International Expedited Traveller Programme”) ca pe un posibil model pentru alte state membre;
9. susține o abordare armonizată și îndeamnă, prin urmare, Comisia să grăbească acest proces, bazându-se pe cele mai bune practici din statele membre, și să se asigure că statele membre acționează în continuare în conformitate cu legislația comunitară;
10. observă că, de fapt, PCI pentru resortisanții din țări terțe diferă de PCI pentru cetățenii UE; subliniază că, în consecință, între acestea trebuie să se facă în permanență o diferențiere clară;

(1) SEC(2008)0153.

Marți, 10 martie 2009

Sistemul electronic de autorizare a călătoriilor (SEAC)

11. recunoaște că nu ar fi înțelept ca, în ceea ce privește măsurile de securitate, atenția să fie îndreptată doar asupra resortisanții din țări terțe care intră în UE din țări în cazul cărora este nevoie de vize; pune însă la îndoială necesitatea absolută a sistemului propus și ar dori să primească o explicație detaliată a argumentelor în favoarea acestuia; este convins că mai degrabă o colaborare strânsă, mai ales între serviciile de informații, reprezintă soluția adecvată în acest sens, și nu o colectare masivă de date în general;

12. dorește să fie informat cu privire la calendarul exact și la detaliile studiului din perspectiva Comisiei;

Protecția datelor și probleme legate de datele biometrice

13. consideră inacceptabil faptul că nici Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) care își exprimase anumite preocupări, nici Grupul de lucru pentru protecția datelor „Articolul 29” nu au fost consultate de Comisie înainte de adoptarea Comunicării menționate anterior intitulată „Pregătirea următoarelor etape ale gestionării frontierelor în Uniunea Europeană”; solicită, în consecință, Comisiei să consulte atât autoritatea, cât și grupul menționate anterior cu privire la orice acțiune menționată în comunicarea respectivă, deoarece componentele propuse presupun procesarea a foarte multe date cu caracter personal;

14. este conștient de faptul că datele biometrice sunt, teoretic, elemente eficiente de identificare a persoanelor, deoarece caracteristicile măsurate sunt considerate a fi unice pentru fiecare persoană; subliniază, totuși, că siguranța datelor biometrice nu este absolută și că acestea nu sunt în toate cazurile corecte; subliniază, prin urmare, că ar trebui să existe întotdeauna proceduri alternative, iar profilurile de risc ar trebui elaborate mai bine;

15. insistă asupra creării unui protocol-standard pentru folosirea și schimbul de informații privind datele biometrice și a unor acorduri privind controlul interfeței pentru descrierea modului în care va fi folosit protocolul; consideră, de asemenea, că folosirea datelor biometrice ar trebui să facă obiectul unui standard de calitate pentru a se evita divergențele în materie de acceptare dintre diferitele sisteme folosite de statele membre;

16. consideră că o abordare care ține seama de respectarea vieții private în momentul concepției trebuie să fie o caracteristică esențială a oricărei inițiative care ar putea pune în pericol informațiile personale ale persoanelor, precum și încrederea persoanelor în cei care dețin informații personale despre ele;

Concluzii

17. consideră că obiectivul unei gestionări cu adevărat integrate a frontierelor în Uniunea Europeană este legitim și este de acord că dezvoltarea și consolidarea continuă a politicii comune a UE privind gestionarea frontierelor este importantă;

18. consideră însă că, în cadrul gestionării frontierelor și a imigrației, propunerile ambițioase se adună într-un ritm uimitor; solicită, în consecință, Comisiei să gândească în termeni de necesitate și cost al logisticii de frontieră;

19. regretă, de asemenea, ideea că politica UE de gestionare a frontierelor ar trebui bazată pe ideea că orice călător este un potențial suspect care trebuie să-și dovedească buna-credință;

20. critică lipsa unui plan director global care să stabilească obiectivele generale și structura strategiei UE de gestionare a frontierelor, precum și absența detaliilor privind modul în care ar trebui să funcționeze programele și schemele conexe (care sunt aplicate deja, care sunt în stadiul de pregătire sau de dezvoltare a politicii) și modul în care pot fi optimizate relațiile dintre acestea; este de opinie că atunci când analizează arhitectura UE de gestionare a frontierelor, Comisia ar trebui să se oprească, mai întâi, asupra eficacității sistemelor actuale de gestionare a frontierelor ale statelor membre, pentru a obține o sinergie optimă între acestea;

Marți, 10 martie 2009

21. subliniază că este necesar, în primul rând, să se evalueze sistemele existente și cele care sunt pregătite în prezent și că posibilitatea ca UE să-și realizeze obiectivele strategice depinde, într-o mare măsură, de modul în care aceasta reușește să gestioneze interdependențele dintre programe conexe, deoarece supra-punerea și lipsa de coerență a acestora va avea un efect negativ asupra performanței și rezultatelor organizaționale; consideră că nu ar trebui lansate instrumente și sisteme noi până când cele existente nu devin pe deplin operaționale, sigure și fiabile;

22. consideră că, înainte de a face investiții, este deosebit de important să se definească în mod clar un context operațional de aliniere a tuturor măsurilor și inițiativelor care apar; subliniază, de asemenea, că ar trebui să fie foarte clar ce modificări sunt necesare pentru a garanta faptul că tehnologia și procesele funcționează în mod armonios și accentuează faptul că toate investițiile ar trebui să fie justificate din punct de vedere economic;

23. exprimă îndoieli cu privire la necesitatea și proporționalitatea măsurilor propuse, dat fiind că acestea sunt costisitoare și implică riscuri în ceea ce privește protecția datelor; consideră, prin urmare, că măsurile respective ar trebui evaluate în funcție de aceste criterii înainte de a prezenta o propunere oficială;

24. admite faptul că echilibrul care trebuie realizat între asigurarea liberei circulații în afara granițelor unui stat a unui număr tot mai ridicat de persoane și garantarea unei securități tot mai ridicate pentru cetățenii europeni reprezintă un exercițiu complex și nu neagă faptul că folosirea datelor oferă avantaje clare; consideră, în același timp, că încrederea opiniei publice în acțiunile guvernului poate fi menținută doar dacă există garanții suficiente privind protecția datelor, precum și mecanisme de supraveghere și căi de atac în acest domeniu;

*

* *

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Autorității Europene pentru Protecția Datelor și Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex).

Transferul transfrontalier al sediului social al unei companii

P6_TA(2009)0086

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 conținând recomandări către Comisie privind transferul transfrontalier al sediului social al unei companii (2008/2196(INI))

(2010/C 87 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din tratatul CE,
- având în vedere articolele 43 și 48 din Tratatul CE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 mai 2003 intitulată „Modernizarea dreptului societăților comerciale și consolidarea guvernării corporative în Uniunea Europeană - Un plan pentru a avansa” (COM(2003)0284),
- având în vedere rezoluția sa din 21 aprilie 2004 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European: Modernizarea dreptului societăților comerciale și consolidarea guvernării corporative în Uniunea Europeană - un plan de a merge înainte ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 714.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere rezoluția sa din 4 iulie 2006 privind recente evoluții și perspectivele privind dreptul societăților comerciale ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2007 referitoare la societățile private europene și la a paisprezecea directivă în domeniul dreptul societăților comerciale privind transferul sediului societății ⁽²⁾,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție în cauzele *Daily Mail și General Trust* ⁽³⁾, *Centros* ⁽⁴⁾, *Überseering* ⁽⁵⁾, *Inspire Art* ⁽⁶⁾, *SEVIC Systems* ⁽⁷⁾ și *Cadbury Schweppes* ⁽⁸⁾,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0040/2009),
- A. întrucât companiile ar trebui să beneficieze de libertatea de stabilire în cadrul pieței interne, astfel cum este consacrată în Tratatul CE și interpretată de Curtea de Justiție;
- B. întrucât transferul transfrontalier al companiilor reprezintă unul dintre elementele esențiale în realizarea pieței interne;
- C. întrucât transferul transfrontalier al sediului social al unei companii nu ar trebui să aibă ca efect dizolvarea, întreruperea activității sau pierderea capacității juridice ale acesteia;
- D. întrucât transferul transfrontalier al sediului social al unei companii nu ar trebui să fie circumscris unor condiții legale, sociale și fiscale;
- E. întrucât ar trebui garantate drepturile părților implicate în transfer, precum acționarii minoritari, angajații, creditorii, etc.;
- F. întrucât *acquis-ul comunitar* aplicabil, care acordă lucrătorilor dreptul de informare, consultare și de participare la nivel transfrontalier și care garantează drepturile de participare existente ale lucrătorilor (Directivile 94/45/CE ⁽⁹⁾ și 2005/56/CE ⁽¹⁰⁾), ar trebui păstrat integral și întrucât, prin urmare, transferul sediului social nu ar trebui să conducă la pierderea drepturilor câștigate;
- G. întrucât o dispoziție conform căreia organul de conducere și sediul social ale unei companii trebuie să fie situate pe teritoriul aceluiași stat membru ar fi în contradicție cu jurisprudența Curții de Justiție privind libertatea de stabilire și, prin urmare, ar încălca dreptul comunitar,

⁽¹⁾ JO C 303 E, 13.12.2006, p. 114.

⁽²⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 671.

⁽³⁾ Cauza 81/87 *Daily Mail și General Trust*, Rec. 1988, p. 5483.

⁽⁴⁾ Cauza C-212/97 *Centros*, Rec. 1999, p. I-1459.

⁽⁵⁾ Cauza C-208/00 *Überseering*, Rec. 2002, p. I-9919.

⁽⁶⁾ Cauza C-167/01 *Inspire Art*, Rec. 2003, p. I-10155.

⁽⁷⁾ Cauza C-411/03 *SEVIC Systems*, Rec. 2005, p. I-10805.

⁽⁸⁾ Cauza C-196/04 *Cadbury Schweppes*, Rec. 2006, p. I-7995.

⁽⁹⁾ Directiva 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (JO L 254, 30.9.1994, p. 64).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (JO L 310, 25.11.2005, p. 1).

Marți, 10 martie 2009

1. solicită Comisiei să îi prezinte, în temeiul articolului 44 din Tratatul CE, până la data de 31 martie 2009, o propunere de directivă privind stabilirea unor măsuri de coordonare a legislațiilor naționale ale statelor membre în vederea facilitării transferului transfrontalier în interiorul Comunității al sediului social al unei companii create în conformitate cu legislația unui stat membru (a 14-a directivă privind dreptul societăților comerciale) și solicită ca propunerea respectivă să fie elaborată în cadrul deliberărilor interinstituționale și cu respectarea recomandărilor detaliate de mai jos;
2. constată că, în prezent, societățile nu își pot transfera sediul decât fie prin propria dizolvare și prin crearea unei noi persoane juridice în statul membru gazdă, fie prin crearea unei noi persoane juridice în statul membru gazdă și fuzionarea ulterioară a celor două societăți; constată, în continuare, că această procedură este însoțită de dificultăți administrative, generează costuri și efecte sociale și nu oferă securitate juridică;
3. atrage atenția asupra faptului că libertatea de stabilire este garantată societăților în temeiul articolului 48 din Tratatul CE, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție ⁽¹⁾;
4. observă că transferul sediului unei societăți implică un transfer de supraveghere; subliniază că, în cadrul elaborării celei de a 14-a directive privind dreptul societăților comerciale referitoare la transferul transfrontalier al sediilor înregistrate, trebuie să se garanteze respectarea drepturilor actuale ale acționarilor, creditorilor și lucrătorilor și trebuie să fie menținut echilibrul existent în conducerea societăților (governare corporativă);
5. propune referirea, în noua directivă, la Directiva 94/45/CE și la Directiva 2005/56/CE, în vederea asigurării coerenței și elementelor esențiale ale procedurilor de participare a lucrătorilor, în aplicarea directivelor europene privind dreptul societăților;
6. consideră că un transfer de sediu trebuie să facă obiectul elaborării unui proiect de transfer și al unui raport care să explice și să justifice atât aspectele juridice, cât și cele economice, precum și orice consecințe ale unui transfer pentru acționari și angajați; subliniază că proiectul de transfer și raportul trebuie să fie făcute disponibile tuturor părților interesate;
7. subliniază, în contextul Strategiei de la Lisabona, efectele pozitive ale competiției fiscale asupra creșterii economice;
8. observă că un transfer de sediu ar trebui să aibă loc în condiții de neutralitate fiscală;
9. sugerează îmbunătățirea schimburilor de informații și asistență între administrațiile fiscale;
10. solicită ca transpunerea noii directive în statele membre să se facă în condiții de transparență și propune introducerea obligației, pentru statele membre, de a notifica Comisia, obligație conform căreia societățile care își transferă sediul în conformitate cu dispozițiile directivei să fie înscrise într-un registru european al societăților; subliniază că, pentru o mai bună reglementare, trebuie evitat orice exces informațional („overkill”) în transpunerea obligației de notificare în legislația națională, cu condiția garantării unui nivel suficient de informații;
11. confirmă faptul că recomandările respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
12. consideră că propunerea solicitată nu are implicații financiare;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă, Comisiei și Consiliului, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.

⁽¹⁾ Hotărârea în cauza *Centros*, citată mai sus.

Marți, 10 martie 2009

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI DETALIAȚE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

Parlamentul European solicită Comisiei să înainteze o propunere de directivă care ar trebui să cuprindă următoarele elemente:

Recomandarea 1 (efectele transferului transfrontalier al sediului social)

Transferul transfrontalier al sediului social al companiei nu ar trebui să aibă ca efect dizolvarea, întreruperea activității sau pierderea capacității juridice ale acesteia; în consecință, compania își păstrează identitatea, fără a se aduce atingere activului, pasivului și raporturilor contractuale ale acesteia. În plus, transferul nu ar trebui să fie circumscris unor condiții legale, sociale și fiscale. Transferul intră în vigoare de la data înregistrării în statul membru gazdă. Compania este reglementată de legislația statului gazdă de la data înregistrării pe teritoriul acestuia.

Recomandarea 2 (procedura de transfer din cadrul companiei)

Organul de conducere sau de administrație al companiei care urmărește transferul are obligația de a întocmi o propunere de transfer. Propunerea cuprinde cel puțin următoarele date:

- (a) forma juridică, denumirea și sediul social al companiei în statul membru de origine;
- (b) forma juridică, denumirea și sediul social al companiei în statul membru gazdă;
- (c) documentele constitutive și statutul companiei în statul membru gazdă;
- (d) calendarul preconizat al transferului;
- (e) data de la care tranzacțiile companiei care intenționează să își transfere sediul social vor fi considerate, în scopuri contabile, ca fiind situate în statul membru gazdă;
- (f) dacă este cazul, informații detaliate privind transferul administrației centrale sau a locului principal de desfășurare a activității.
- (g) drepturile garantate membrilor, angajaților și creditorilor companiei sau cele mai importante măsuri propuse;
- (h) informații cu privire la procedurile prin care sunt stabilite modalitățile de participare a angajaților, în cazul în care compania este gestionată pe baza participării angajaților, iar legislația din statul membru gazdă nu prevede astfel de modalități.

Propunerea de transfer se transmite membrilor și reprezentanților angajaților companiei în vederea examinării acesteia într-un termen rezonabil, înainte de adunarea acționarilor.

În temeiul legislației naționale în domeniu și a Directivei 68/151/CEE ⁽¹⁾, planul de transfer al companiei se publică și prezintă în mod obligatoriu următoarele indicații:

- (a) forma juridică, denumirea și sediul social ale companiei în statul membru de origine și cele preconizate în statul membru gazdă;
- (b) registrul în care au fost înscrise documentele și informațiile privind compania, menționate la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 68/151/CEE, precum și numărul de înmatriculare;
- (c) mențiunea privind modalitățile prin care creditorii sau acționarii minoritari ai companiei își pot exercita drepturile și adresa la care se pot obține gratuit toate informațiile cu privire la aceste modalități.

Organul de conducere sau de administrație al companiei care urmează să efectueze transferul întocmește un raport explicativ și justificativ privind aspectele juridice și economice ale propunerii, indicând consecințele pentru membrii, creditorii și angajații companiei, exceptând cazul în care s-a convenit altfel.

⁽¹⁾ Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 65, 14.3.1968, p. 8).

Marți, 10 martie 2009

Recomandarea 3 (decizia adunării acționarilor privind transferul)

Adunarea acționarilor aprobă propunerea de transfer în conformitate cu modalitățile stabilite și cu majoritatea voturilor necesare pentru modificarea documentelor constitutive și a statutului, în conformitate cu legislația aplicabilă din statul membru de origine.

În cazul în care conducerea companiei presupune participarea angajaților, adunarea acționarilor poate condiționa transferul de aprobarea de către aceasta a modalităților de participare a angajaților.

Recomandarea 4 (procedura administrativă de transfer și procedura de verificare)

Statul membru de origine verifică legalitatea procedurii de transfer în conformitate cu propria legislație. Autoritatea competentă desemnată de statul membru de origine eliberează un certificat care atestă îndeplinirea tuturor actelor și formalităților necesare.

Organul responsabil de înregistrare din statul membru gazdă primește într-o perioadă de timp adecvată certificatul respectiv, o copie a documentelor constitutive ale companiei preconizate în statul membru gazdă, precum și o copie a propunerii de transfer. Aceste documente sunt considerate suficiente pentru a permite înregistrarea companiei în statul membru gazdă. Autoritatea competentă cu înmatricularea din statul membru gazdă verifică dacă sunt îndeplinite condițiile de formă și de fond pentru transfer.

Autoritatea competentă din statul membru gazdă notifică imediat înmatricularea autorității respective din statul membru de origine. Din acest moment, autoritatea din statul membru de origine procedează la radierea companiei.

Înmatriculările din statul membru gazdă și radierea din statul membru de origine se publică. Trebuie incluse cel puțin următoarele informații:

- (a) data înmatriculării;
- (b) fostul și actualul număr de înmatriculare în registrele statului membru de origine și al statului membru gazdă.

Recomandarea 5 (participarea angajaților)

Participarea angajaților este reglementată de legislația statului membru gazdă.

Cu toate acestea, nu se aplică legislația statului membru gazdă:

- (a) în cazul în care în statul membru gazdă nu se prevede cel puțin același nivel de participare ca cel practicat de companie în statul membru de origine; sau
- (b) în cazul în care legislația statului membru gazdă nu conferă angajaților filialelor companiei situate în alte state membre aceleași drepturi de a-și exercita drepturile de participare de care acești angajați se bucurau înainte de transfer.

În aceste cazuri, dispozițiile articolului 16 din Directiva 2005/56/CE se aplică în mod corespunzător.

Recomandarea 6 (terții implicați în transfer)

Este interzis transferul transfrontalier al sediului social în interiorul Comunității în cazul companiilor împotriva cărora s-a declanșat o procedură de dizolvare, lichidare, insolabilitate, suspendare a plăților sau alte proceduri asemănătoare.

În ceea ce privește procedurile judiciare sau administrative în curs care au fost declanșate înainte de transferul sediului social, sediul social al companiei este considerat ca fiind în statul membru de origine.

Marți, 10 martie 2009

Sistemul european comun de azil

P6_TA(2009)0087

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la viitorul sistemului european comun de azil (2008/2305(INI))

(2010/C 87 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 63 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, precum și protocolul său adițional din 1967,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul din statele membre de către un resortisant al unei țări terțe ⁽¹⁾ (Regulamentul „Dublin”),
- având în vedere Directiva 2003/9/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil în statele membre ⁽²⁾ („Directiva primire”),
- având în vedere Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat ⁽³⁾ („Directiva privind azilul”),
- având în vedere Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul Comisiei privind aplicarea Directivei 2003/9/CE din 27 ianuarie 2003 de stabilire a standardelor minime pentru primirea solicitanților de azil (COM(2007)0745),
- având în vedere Rezoluția sa din 14 aprilie 2005 privind Lampedusa ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 privind situația taberelor de refugiați din Malta ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 21 iunie 2007 privind azilul: cooperare practică, calitatea procesului decizional în cadrul sistemului european comun de azil ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 2 septembrie 2008 cu privire la evaluarea sistemului de la Dublin ⁽⁸⁾,
- având în vedere rapoartele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne cu privire la vizitele efectuate în diverse centre de cazare pentru a monitoriza condițiile de primire,

⁽¹⁾ JO L 50, 25.2.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 31, 6.2.2003, p. 18.

⁽³⁾ JO L 326, 13.12.2005, p. 13.

⁽⁴⁾ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

⁽⁵⁾ JO C 33 E, 9.2.2006, p. 598.

⁽⁶⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 301.

⁽⁷⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 364.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0385.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 6 mai 2008 în cauza C-133/06, Parlamentul European contra Consiliul Uniunii Europene ⁽¹⁾, cu privire la o acțiune în anulare a Directivei privind azilul, care are drept scop îndeosebi obținerea anulării dispozițiilor directivei referitoare la procedura de adoptare și de modificare a listelor comune minime cuprinzând țările sigure,
 - având în vedere Pactul european cu privire la azil și imigrare adoptat de Consiliul European din 16 octombrie 2008, al cărui al patrulea obiectiv este „construirea unei Europe a azilului”,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0050/2009),
- A. întrucât instrumentele legislative din prima fază a aplicării sistemului european comun de azil (SECA) au permis introducerea unor norme minime comune, dar nu și introducerea unor condiții egale de acces la protecție în ansamblul teritoriului Uniunii, astfel încât fenomene precum deplasările secundare și cererile multiple continuă să existe;
- B. întrucât criteriile referitoare la prima țară de intrare, prevăzute de sistemul de la Dublin, pot avea drept efect împovărarea anumitor state membre în mod disproporționat, mai ales a celor care reprezintă granița externă a UE, pur și simplu din cauza poziției lor geografice expuse și întrucât acest fapt are consecințe dăunătoare atât pentru statele membre, cât și pentru solicitanții de azil;
- C. întrucât, în urma evaluării Comisiei asupra sistemului de la Dublin, s-a constatat că în 2005, cele 13 state membre de graniță s-au confruntat cu probleme din ce în ce mai mari din cauza sistemului de la Dublin;
- D. întrucât în raportul său menționat anterior privind Directiva primire, Comisia constată probleme grave în ceea ce privește aplicarea acesteia, în special în centrele închise și în zonele de tranzit, aspect de care delegațiile parlamentare și-au putut da seama în timpul numeroaselor lor vizite pe teren,

Observații generale

1. constată că anul trecut numărul refugiaților a crescut la nivel global cu mai mult de 12 milioane și 26 de milioane de persoane strămutate intern; în acest context, sprijină instituirea unui SECA și salută planul de acțiune în materie de azil al Comisiei, care servește drept foaie de parcurs pentru realizarea SECA;
2. regretă faptul că, datorită modificării temeiului juridic ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, se are în vedere amânarea până în 2012 a realizării celei de-a doua faze a SECA, care trebuie să elimine diferențele dăunătoare dintre sistemele de azil ale statelor membre;
3. atrage atenția asupra faptului că, între statele membre, pentru anumiți resortisanți ai țărilor terțe, rata de recunoaștere a candidaților la statutul de refugiat variază de la aproximativ 0 % până la 90 %;
4. insistă asupra faptului că armonizarea normelor, care ar trebui să conducă la o procedură comună și la un statut uniform în materie de azil, ar trebui să aibă drept rezultat un nivel ridicat al protecției în ansamblul Uniunii și nu trebuie să coboare standardele acestuia, pentru ca regimul comun de azil să nu-și piardă valoarea adăugată;
5. regretă că, în ultimii ani, conceptul de azil ca instituție, o componentă esențială a democrației și protecției drepturilor omului, a cunoscut o degradare semnificativă; reafirmă necesitatea respectării pe deplin a drepturilor și nevoilor solicitanților de azil și a principiului nereturnării;

⁽¹⁾ JO C 158, 21.6.2008, p. 3.

Marți, 10 martie 2009

6. reamintește că Uniunea ar trebui să prevadă mecanisme la frontierele sale externe pentru a identifica solicitanții de azil și pentru a garanta accesul pe teritoriul său al persoanelor care au drept la protecție internațională, inclusiv în cadrul operațiunilor de control la frontierele sale exterioare;
7. consideră salutar faptul că Comisia a definit accesul persoanelor care au nevoie de protecție drept unul dintre obiectivele fundamentale ale SECA;
8. invită Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex) să ofere informații detaliate în legătură cu numărul de solicitanți de azil identificați în cursul operațiunilor sale și în legătură cu situația dificilă a persoanelor reținute și returnate într-o țară de tranzit sau de origine în cursul acestor operațiuni; invită Comisia să înainteze o propunere de revizuire a mandatului Frontex pentru a afirma explicit că protecția și preocuparea pentru drepturile omului reprezintă o parte integrantă a gestionării frontierele externe ale UE;
9. salută recunoașterea de către Comisie a nevoii de garantare a coerenței cu alte politici care au un impact asupra protecției internaționale; prin urmare, solicită Comisiei să sprijine și să introducă inițiative pentru revizuirea și adaptarea tuturor politicilor și practicilor de gestionare a frontierele, ca de exemplu FRONTEX și Sistemul european de supraveghere a frontierele (EUROSUR), care să garanteze accesul refugiaților la protecție în UE și respectarea deplină a principiului de nereturnare la granițele externe ale UE; subliniază, în plus, că obligația de a oferi asistență, astfel cum este consacrată în Convenția ONU asupra dreptului mării (UNCLOS) are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru statele membre, UE și Frontex;

Îmbunătățirea legislației în vigoare

10. salută faptul că în hotărârea menționată anterior în cauza C-133/06, Curtea de Justiție a Comunităților Europene a anulat alineatele (1) și (2) din articolul 29, precum și alineatul (3) din articolul 36 din Directiva privind azilul, care se referea la adoptarea sau modificarea unei liste comune minime de țări de origine sigure, precum și a unei liste comune de țări terțe sigure;
11. salută inițiativele pozitive din anumite state membre de a primi solicitanții de azil - de la depunerea cererii lor de protecție internațională - în structuri deschise și cu integrarea deplină în comunitățile locale;
12. consideră că solicitanții de azil sunt persoane vulnerabile care trebuie să beneficieze de condiții de primire adecvate; reamintește că mediul carceral nu poate în niciun caz să îi ajute să depășească traumele trăite în țările lor de origine sau pe cele din timpul călătoriei lor spre Europa;
13. salută dispozițiile din ultimele propuneri ale Comisiei care prevăd ca statele membre să nu rețină o persoană în custodie publică pentru simplul motiv că a solicitat protecție internațională; consideră că solicitanții de azil nu ar trebui, din principiu, să fie luați în custodie publică, având în vedere poziția lor extrem de vulnerabilă;
14. regretă faptul că în mai multe state membre, detenția solicitanților de azil este încă o realitate, ca urmare a intrării lor ilegale pe teritoriul acestora și salută astfel introducerea unor garanții procedurale în materie de custodie publică în Directiva primire; în această privință, consideră că luarea solicitanților de azil în custodie publică ar trebui să fie posibilă doar în circumstanțe foarte clar definite și sub rezerva principiului necesității și a proporționalității atât în ceea ce privește modul, cât și scopul unei astfel de custodii; consideră, de asemenea, că în cazul în care un solicitant de azil este luat în custodie publică, persoana respectivă ar trebui să beneficieze de dreptul de exercitare a unei căi de atac în fața unei instanțe naționale;
15. consideră esențial ca domeniul de aplicare al noii Directive primire să fie clarificat astfel încât să acopere centrele de cazare, zonele de tranzit, procedurile de la frontieră și persoanele transferate în baza sistemului de la Dublin;

Marți, 10 martie 2009

16. salută introducerea în Directiva primire a unui sistem oficial de identificare imediată a persoanelor vulnerabile, în special a minorilor neînsoțiți, a persoanelor în vârstă dependente, a persoanelor cu handicap, a femeilor însărcinate, a părinților celibatari cu copii și a persoanelor care au suferit traume (tortură, viol, violență psihologică, fizică și sexuală);

17. consideră că ar trebui stabilită o procedură de solicitare a azilului unică și standarde unice pentru stabilirea statutului de refugiat sau de persoană care are nevoie de protecție internațională, care ar trebui să acopere toate cererile de „protecție internațională” (statut de refugiat, protecție subsidiară, protecție temporară);

18. salută faptul că Comisia are în vedere clarificarea condițiilor pentru obținerea protecției subsidiare și, în special, faptul că propune reanalizarea nivelului drepturilor și avantajelor care trebuie acordate beneficiarilor acestui tip de protecție; acest fapt ar trebui să asigure o mai mare egalitate a tratamentului la un nivel consolidat;

19. salută intenția Comisiei de a modifica Directiva privind azilul și subliniază că procedura comună de azil ar trebui să prevadă termene clare, uniforme și rezonabile, în cadrul cărora autoritățile să se poată pronunța asupra unei cereri de azil, evitându-se astfel perioade de așteptare lungi și nejustificate care ar putea avea consecințe negative asupra sănătății și bunăstării solicitanților de azil; reamintește că acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară ar trebui să se facă întotdeauna pe baza unei evaluări individuale și să nu se limiteze în niciun caz la o evaluare generalizată (de exemplu, în funcție de naționalitate) sau condiționalitate (de exemplu, referitor la situația drepturilor omului în țara de origine);

20. consideră că este de dorit să se utilizeze în comun informațiile cu privire la țările de origine, pe care le dețin diversele state membre și încurajează Comisia să-și intensifice eforturile în ceea ce privește crearea unei bănci de date comune; subliniază că strângerea și prezentarea de informații despre țara de origine și administrarea unui portal ar trebui să asigure faptul că sunt incluse rapoarte de țară a unor diferiți experți consacrați, că informațiile sunt accesibile publicului și păstrate separat de solicitări de către factorii decizionali (astfel încât să rămână imparțiale și fără influențe politice) și că se respectă un echilibru corect între sursele guvernamentale, neguvernamentale și internaționale, atunci când se colectează informații despre țările de origine;

21. salută reformarea Regulamentului „Dublin” și prevederile propuse privind un mecanism de suspendare a transferurilor efectuate în conformitate cu sistemul de la Dublin dacă există preocupări referitoare la faptul că, în urma acestora, solicitanții nu ar beneficia de standarde adecvate de protecție în statele membre responsabile, în special în ceea ce privește condițiile de primire și accesul la procedurile de azil, precum și în cazurile în care transferurile respective ar contribui la împovărarea acelor state membre care sunt confruntate cu presiuni disproporționate datorate, în special, situației lor geografice sau demografice; subliniază totuși că aceste dispoziții ar constitui în final mai degrabă o declarație politică, decât un instrument eficient care să sprijine în mod serios statele membre, în lipsa introducerii unui instrument obligatoriu dublu pentru toate statele membre care să stipuleze următoarele:

- (a) detașarea funcționarilor din alte state membre sub egida unei Birou european de sprijin în materie de azil în vederea acordării de sprijin acelor state membre care se confruntă cu situații specifice și problematice;
- (b) un sistem de relocare a beneficiarilor de protecție internațională din statele membre care se confruntă cu situații specifice și problematice în alte state, în consultare cu Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) și cu acordul beneficiarilor;

22. consideră că în temeiul Regulamentului „Dublin” revizuit, solicitanții de azil ar trebui să beneficieze de dreptul la o cale de atac împotriva unei hotărâri de transfer, o astfel de cale de atac impunând instanțelor obligația de a examina din oficiu necesitatea de a suspenda în mod temporar executarea hotărârii de transfer;

Structuri administrative

23. susține cu fermitate crearea unui Birou european de sprijin în materie de azil care ar trebui să coopereze strâns cu UNHCR, precum și cu ONG-urile specializate în domeniul azilului;

Marți, 10 martie 2009

24. consideră că una dintre sarcinile Biroului european de sprijin în materie de azil ar trebui să fie analizarea cu exactitate a divergențelor care continuă să existe între sistemele de azil național, pentru a contribui la îmbunătățirea acestora;

25. consideră că printre activitățile Biroului european de sprijin în materie de azil ar trebui să figureze și elaborarea de orientări în vederea facilitării unei evaluări mai corecte a cererilor de azil, promovarea schimburilor de bune practici, monitorizarea respectării și aplicării legislației comunitare în cauză (sprijinind rolul Comisiei de gardian al tratatelor);

26. consideră că ar trebui să se aibă în vedere în mod practic monitorizarea tratamentului persoanelor care au fost returnate în țara lor de origine sau de plecare, ca urmare a refuzării solicitărilor de protecție;

27. încurajează ferm Comisia să-și continue eforturile de stabilire a unui program de formare european comun în materie de azil, având în vedere faptul că de calitatea deciziilor adoptate în acest domeniu depinde în mod direct calitatea formării și a informării factorilor de decizie de la nivel național; este de părere că o consultare a organizațiilor societății civile specializate în acest domeniu în vederea elaborării programelor de formare ar constitui o garanție a eficacității în acest sens;

28. consideră că toți factorii de decizie trebuie să aibă acces egal la informații prelucrate profesionist și obiectiv despre țările de origine, acesta reprezentând instrumentul esențial pentru autoritățile care acordă azil și pentru instanțele care soluționează căile de atac, precum și pentru solicitanții de azil, care se bazează pe aceste informații pentru a verifica solicitarea de protecție internațională;

29. subliniază faptul că, în timpul perioadelor de așteptare, autoritățile ar trebui să ia în considerare diferitele nevoi ale solicitanților de azil aflați într-o situație mai delicată, cum ar fi copiii, persoanele cu handicap și femeile, și să asigure infrastructura necesară;

Integrarea beneficiarilor protecției internaționale

30. recunoaște importanța integrării beneficiarilor protecției internaționale, în ceea ce privește democrația, securitatea și considerațiile economice;

31. regretă faptul că normele instituite de Regulamentul „Dublin” pentru a stabili statul însărcinat cu examinarea unei cereri de azil nu țin cont de doleanțele solicitanților și consideră că anumite criterii de ordin familial, cultural și lingvistic ar trebui să fie luate în considerare într-o măsură mai mare în astfel de decizii pentru a se favoriza integrarea solicitanților de azil;

32. îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord cu privire la extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ pentru a include refugiații și beneficiarii protecției subsidiare;

33. salută propunerea Comisiei ca Directiva primire să ofere solicitanților un acces simplificat la piața muncii, având în vedere că integrarea lor în viața profesională constituie o condiție esențială pentru integrarea lor în statul membru gazdă și, de asemenea, sprijină dezvoltarea unor abilități care sunt avantajoase, atât pe parcursul șederii lor în statul membru gazdă, cât și în eventualitatea întoarcerii în țara lor de origine;

34. consideră că, atunci când se stabilește statul membru responsabil, sistemul de azil ar trebui să faciliteze integrarea, luând în considerare, printre altele, profilul social, cultural și lingvistic, recunoașterea nivelurilor educaționale, calificările profesionale și abilitățile solicitantului de azil care corespund nevoilor economice ale statului membru gazdă;

⁽¹⁾ JO L 16, 23.1.2004, p. 44.

Marți, 10 martie 2009

35. recomandă să nu se facă nicio diferență între drepturile acordate refugiaților și beneficiarilor protecției subsidiare; insistă mai ales asupra necesității de a îmbunătăți accesul beneficiarilor protecției subsidiare la drepturile sociale și economice, având în vedere faptul că aceasta este esențială pentru integrarea lor;

Mecanisme de solidaritate

36. consideră că unul dintre obiectivele SECA ar trebui să îl constituie crearea unor mecanisme eficiente de solidaritate pentru a ameliora situația țărilor care primesc cele mai mari fluxuri de solicitanți de azil și care întâmpină dificultăți în ceea ce privește garantarea unor condiții de primire adecvate, procesarea solicitărilor la termenele și în formele prevăzute sau în ceea ce privește integrarea solicitanților care au obținut statutul de refugiat;

37. este de părere că solidaritatea nu se poate limita la acordarea unor mijloace financiare și solicită aplicarea efectivă a unor mecanisme de reinstalare internă și de relocare, pe bază de voluntariat, după cum se prevede în Pactul european cu privire la imigrare și azil; consideră că acest fapt ar permite beneficiarilor protecției internaționale să fie primiți de alt stat membru decât cel care le-a acordat beneficiul acestei protecții;

38. consideră că ar trebui să fie luată în considerare extinderea domeniului de aplicare a Directivei 2001/55/CE ⁽¹⁾ pentru a permite în special categoriilor specifice de persoane care solicită protecție internațională să fie primiți pentru o perioadă provizorie, chiar și în situația în care nu există afluxuri masive;

39. încurajează crearea, sub egida viitorului Birou european de sprijin în materie de azil, a unor echipe de experți în domeniu, care ar putea să acorde sprijin statelor membre care se confruntă cu fenomene de afluxuri bruște și masive ale solicitanților de azil, afluxuri la care nu reușesc să facă față;

40. invită Comisia să ia în considerare posibilitatea de a institui un mecanism european de transfer al protecției internaționale, sub supravegherea viitorului Birou european de sprijin în materie de azil, pentru a permite circulația refugiaților în Europa, la cererea acestora, și pentru a ușura astfel povara suportată de unele state membre;

41. salută intenția Comisiei de a lansa un studiu pentru a trece în revistă mijloacele de îmbunătățire a solidarității financiare în cadrul Uniunii și așteaptă cu interes propunerile care vor fi formulate în acest sens;

42. sprijină acordurile de monitorizare a frontierelor încheiate între autoritățile internaționale, UNHCR și ONG-urile din UE, precum și alocarea de resurse pentru acestea din fondul UE pentru granițele externe;

Cooperarea cu țări terțe

43. subliniază că ar trebui să se instituie un SECA pe deplin compatibil cu obiectivele și activitățile din domeniul protecției refugiaților ale instrumentelor UE pentru cooperare cu țările în curs de dezvoltare (ca de exemplu Fondul european de dezvoltare, Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD), Instrumentul european de vecinătate și parteneriat și Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului), precum și cu acordurile și parteneriatele dintre UE și țările în curs de dezvoltare (ca de exemplu Acordul de la Cotonou și Parteneriatul strategic Africa-UE);

44. împărtășește opinia Comisiei că azilul este mai degrabă o componentă esențială a cooperării pentru dezvoltare cu țări terțe, decât un instrument de gestionare a crizei; reamintește, de asemenea, că cooperarea pentru dezvoltare, în special prevenirea crizelor, monitorizarea drepturilor omului, transformarea conflictelor și consolidarea păcii ar putea să servească drept instrument preventiv împotriva strămutării; subliniază prin urmare că SECA ar trebui să aibă legături strânse cu politicile europene umanitare și de dezvoltare;

⁽¹⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

Marți, 10 martie 2009

45. așteaptă cu interes evaluarea programelor regionale de protecție care urmează să aibă loc în 2009; subliniază faptul că dezvoltarea unor asemenea programe ar trebui să corespundă în totalitate cu planurile naționale și regionale de acțiune și cu programul tematic privind migrația și azilul din cadrul ICD și, la un nivel mai general, nu ar trebui să reprezinte niciodată un mijloc de eliminare a responsabilităților statelor membre și ale UE; invită Comisa să îmbunătățească coordonarea măsurilor adoptate de către diversele sale servicii în acest sens în vederea optimizării sinergiei dintre acestea și să prezinte un raport Parlamentului cu privire la măsurile adoptate în această privință;
46. recunoaște importanța consolidării capacităților de primire ale țărilor care acordă primul azil și a înființării la nivel european și în cooperare cu UNHCR a unui program de relocare care să prevadă criteriile și mecanisme de coordonare comune;
47. solicită, de asemenea, să se facă o evaluare a adecvării fondurilor disponibile pentru măsuri privind țările terțe, de exemplu - protecția în regiune - mai ales, în lumina poziției declarate a Parlamentului că aceste măsuri necesită o finanțare suplimentară și nu o realocare a fondurilor pentru dezvoltare;
48. solicită Comisiei să promoveze o participare mai activă a statelor membre la eforturile la nivel mondial de relocare a refugiaților;
49. ia act cu mare interes de ideea creării unor „proceduri de intrare protejată” și încurajează ferm Comisia să analizeze modalitățile concrete și implicațiile practice ale acestui tip de măsuri;
50. așteaptă cu interes rezultatele studiului cu privire la procesarea comună a cererilor de azil din afara teritoriului UE, pe care Comisia preconizează să-l efectueze în 2009, și atrage atenția cu privire la orice tentativă de a transfera sarcina primirii solicitanților de azil și a procesării cererii lor țărilor terțe sau UNHCR;

*

* *

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, Frontex și Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat

P6_TA(2009)0088

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat (2008/2150(INI))

(2010/C 87 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul CE,
- având în vedere Avizul nr. 2/2004 al Curții de Conturi a Comunităților Europene privind modelul de „audit unic” (și propunerea privind un cadru de control intern comunitar) ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 iunie 2005 privind o foaie de parcurs spre un cadru de control intern integrat (COM(2005)0252),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 ianuarie 2006 privind planul de acțiune pentru un cadru de control intern integrat (COM(2006)0009),

⁽¹⁾ JO C 107, 30.4.2004, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere primul raport semestrial privind graficul de realizări în aplicarea planului de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat, publicat la 19 iulie 2006 (SEC(2006)1009), conform solicitării formulate de Parlament în Rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2004 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Raportul privind evoluția planului de acțiune al Comisiei pentru un cadru integrat de control intern din 7 martie 2007 (COM(2007)0086), care evidențiază progresele realizate și anunță anumite acțiuni suplimentare,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 februarie 2008 intitulată „Raport privind planul de acțiune al Comisiei pentru un cadru de control intern integrat” (COM(2008)0110) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat la aceasta (SEC(2008)0259),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 iunie 2008 intitulată „Sinteza realizărilor Comisiei în materie de gestiune în 2007” (COM(2008)0338),
 - având în vedere Raportul anual al Comisiei către autoritatea care acordă descărcarea de gestiune privind auditurile interne efectuate în anul 2007 (COM(2008)0499),
 - având în vedere Rapoartele anuale ale Comisiei către Parlament și Consiliu privind monitorizarea deciziilor de descărcare de gestiune pentru 2006 (COM(2008)0629 și COM(2008)0628) și documentele de lucru al serviciilor Comisiei care însoțesc respectivul raport (SEC(2008)2579 și SEC(2008)2580),
 - având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi Europene referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2007, însoțit de răspunsurile instituțiilor ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar și avizul Comisiei pentru bugete (A6-0022/2009),
- A. întrucât, în temeiul articolului 274 din Tratatul CE, Comisia execută bugetul pe propria răspundere, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare și în cooperare cu statele membre;
- B. întrucât principiul controlului intern eficient se numără printre principiile bugetare prevăzute în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (Regulamentul financiar) ⁽³⁾ ca urmare a modificării sale prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 din 13 decembrie 2006 ⁽⁴⁾, astfel cum propusese Comisia în planul de acțiune pentru un cadru de control intern integrat (planul de acțiune);
- C. întrucât modul cel mai eficace prin care Comisia poate demonstra un angajament real pentru asigurarea transparenței și bunei gestiuni financiare este de a depune toate eforturile pentru a sprijini măsurile care vizează îmbunătățirea calității gestiunii financiare, cu scopul de a obține o declarație de asigurare (DAS ⁽⁵⁾) pozitivă din partea Curții de Conturi Europene (CCE);
- D. întrucât în concluziile sale din 8 noiembrie 2005, la punctul 5, Consiliul ECOFIN a estimat că introducerea unui sistem de control intern integrat și simplificarea legislației privind controalele sunt de o importanță capitală și a solicitat „Comisiei să evalueze costul controalelor pe domenii de cheltuieli”;

⁽¹⁾ JO L 340, 6.12.2006, p. 5.

⁽²⁾ JO C 286, 10.11.2008, p. 1.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 390, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁵⁾ Acronim provenind de la expresia din limba franceză „Déclaration d'assurance”.

Marți, 10 martie 2009

- E. întrucât, pentru a sprijini obiectivul strategic de a obține o DAS pozitivă din partea CCE, Comisia a adoptat în ianuarie 2006 planul de acțiune, pe baza recomandărilor CCE ⁽¹⁾, a Rezoluției Parlamentului din 12 aprilie 2005 privind descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2003 ⁽²⁾ și a concluziilor ECOFIN din 8 noiembrie 2005;
- F. întrucât planul de acțiune a abordat „lacunele” existente în acel moment în structurile de control ale Comisiei și a identificat 16 domenii de acțiune până la sfârșitul anului 2007, ținând seama de faptul că îmbunătățirea gestiunii financiare în Uniune trebuie să fie sprijinită de o monitorizare strictă a controlului la nivelul Comisiei și al statelor membre;
- G. întrucât, în Raportul său anual privind exercițiul financiar 2007, la capitolul 2 (privind sistemul de control intern al Comisiei), punctul 2.29, CCE evidențiază faptul că „Raportul rezumativ al Comisiei privind exercițiul 2007 furnizează o apreciere încrezătoare a progreselor realizate în implementarea acțiunilor până la această dată, indicând totuși că va fi probabil nevoie de mai mult timp pentru a dispune de informații care să ateste eficacitatea acțiunilor în ceea ce privește reducerea nivelului de eroare din cadrul operațiunilor subiacente”;
- H. întrucât, în conformitate cu răspunsul Comisiei la punctul 2.30 din Raportul anual al CCE privind exercițiul financiar 2007, „Executarea acțiunilor este un proces continuu, urmărit în mod energic. Impactul acțiunilor este în mod necesar posterior executării acestora în anii 2006 și 2007. Un prim raport de impact va fi elaborat la începutul anului 2009”;
1. salută progresul general obținut în dezvoltarea planului de acțiune și faptul că au fost puse în aplicare majoritatea acțiunilor și au fost soluționate cele mai multe dintre lacunele identificate în planul de acțiune;
 2. subliniază faptul că un cadru de control intern integrat și eficace, prevăzut de Comisie în cadrul planului de acțiune, va permite Comisiei și statelor membre să asigure o execuție mai bună a bugetului UE, în conformitate cu obiectivele politice și prioritățile Parlamentului;
 3. își exprimă regretul cu privire la lipsa de claritate a limbajului utilizat și invită Comisia să comunice stadiul în care se află în procesul de adoptare a unui cadru de control intern integrat și momentul în care preconizează ca măsurile luate să aibă rezultate vizibile și pozitive asupra legalității și regularității tranzacțiilor;
 4. ia act de raportul de impact adoptat de Comisie la 4 februarie 2009 (COM(2009)0043), și îl va lua în considerare în rezoluția privind descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2007;
 5. ia act de eforturile depuse de Comisie, dar regretă că, până în prezent, aceasta nu a fost în măsură să prezinte cifre complete și fiabile privind recuperările și corecțiile financiare, ca urmare a problemelor de raportare întâmpinate de statele membre; solicită Comisiei să soluționeze aceste probleme și se așteaptă ca aceasta să prezinte un calendar detaliat pentru elaborarea și aplicarea unei noi scheme de raportare;
 6. subliniază faptul că impactul acțiunilor va constitui baza pentru evaluarea succesului planului de acțiune, prin reducerea ratelor de eroare și îmbunătățirea calificărilor acordate sistemelor de control, confirmate de către CCE;
 7. se așteaptă ca aceste îmbunătățiri să aibă un efect real asupra Raportului anual al CCE privind exercițiul financiar 2008;

⁽¹⁾ Avizul nr. 2/2004 (JO C 107, 30.4.2004, p. 1) (Avizul privind „auditul unic”).

⁽²⁾ JO L 196, 27.7.2005, p. 4.

Marți, 10 martie 2009

8. încurajează Comisia să sporească transparența evaluării sale de impact al planului de acțiune și să supravegheze integral punerea în aplicare a acestuia;

Acțiunile 4, 10 și 10N: rata de eroare sau riscul de eroare acceptabil – analiza echilibrului existent între cheltuielile operaționale și costul sistemului de control

9. regretă faptul că în două dintre cele mai importante acțiuni din punctul de vedere al Parlamentului se înregistrează o oarecare întârziere față de calendarul prevăzut;

10. regretă îndeosebi faptul că acțiunea 4 din planul de acțiune, referitoare la lansarea unei inițiative interinstituționale privind principiile de bază care trebuie luate în considerare în ceea ce privește riscurile tolerabile în operațiunile subiacente, nu a fost încă pusă în aplicare; este de acord cu declarația CCE din Avizul său nr. 4/2006 ⁽¹⁾, conform căreia deși „nivelul de risc acceptabil” este o noțiune fundamentală pentru sistemul de control integrat, rămâne să fie clarificat modul în care acest nivel urmează a fi determinat;

11. subliniază faptul că, în Raportul său anual privind exercițiul financiar 2005 ⁽²⁾, la punctele 2.9 și 2.10, CCE a estimat deja, referitor la instituirea unui cadru de control intern integrat, că „unul dintre cele mai importante obiective confirmate de către Comisie este acela al proporționalității și al rentabilității controalelor”;

12. reamintește, de asemenea, că în concluziile sale din 8 noiembrie 2005 menționate anterior, Consiliul ECOFIN a declarat că „Consiliul consideră, în conformitate cu Avizul Curții nr. 2/2004, că ar trebui să ajungă la un acord cu Parlamentul European în ceea ce privește riscurile tolerabile în operațiunile subiacente, ținând cont de costurile și avantajele controalelor în cadrul diverselor domenii politice și de valoarea cheltuielilor aferente”;

13. subliniază faptul că, în Raportul său anual privind exercițiul financiar 2007, la punctul 2.42 litera (c), CCE recomandă realizarea de progrese în ceea ce privește conceptul de risc tolerabil, iar în capitolul 1 (privind declarația de asigurare și informațiile în sprijinul acesteia), la punctul 1.52 litera (c), CCE prevede că „echilibrul între cost și riscul rezidual în anumite domenii de cheltuieți prezintă o importanță atât de mare încât ar trebui aprobat la nivel politic (și anume, de autoritățile bugetare/responsabile de descărcarea de gestiune) în numele cetățenilor Uniunii”;

14. îndeamnă Comisia să adopte în cel mai scurt timp comunicarea promisă pe această temă, cu scopul de a relansa discuțiile interinstituționale privind riscurile tolerabile, conform solicitării formulate deja de Parlament în rezoluțiile sale din 24 aprilie 2007 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2005 ⁽³⁾ și, respectiv, din 22 aprilie 2008 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2006 ⁽⁴⁾; invită Comisia să facă publice metodele pe care le folosește pentru stabilirea ratelor de eroare;

15. consideră, așadar, că, în conformitate cu principiile proporționalității și rentabilității sistemelor de control, Comisia ar trebui să evalueze relația dintre resursele disponibile pentru fiecare politică, pe de o parte, și proporția de resurse alocate sistemelor de control pe domenii de cheltuieți, pe de altă parte, conform solicitării Parlamentului din rezoluția sa privind descărcarea de gestiune pentru exercițiul financiar 2005;

16. reamintește Comisiei importanța realizării analizei comparative, aceasta fiind singura care permite stabilirea unui nivel de risc de eroare acceptabil, și transmiterii acesteia Parlamentului, Consiliului și CCE;

⁽¹⁾ JO C 273, 9.11.2006, p. 2.

⁽²⁾ JO C 263, 31.10.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 187, 15.7.2008, p. 25.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0133.

Marți, 10 martie 2009

17. consideră că raportul costuri/beneficii care există între resursele utilizate în activitățile de control și rezultatele acestor controale ar trebui să reprezinte un element fundamental de care să țină seama CCE;

18. evidențiază observația foarte importantă făcută de CCE în Raportul său anual privind exercițiul financiar 2007, la punctul 1.52 litera (d), conform căreia „dacă un sistem de plăți nu poate fi implementat în mod satisfăcător, la un nivel acceptabil al costului și cu un risc tolerabil, ar trebui să se reanalizeze utilizarea acestuia”;

19. solicită Comisiei, în ceea ce privește acțiunile 10 și 10N, să prezinte informații fiabile privind costul sistemelor de control și eventualele mijloace de simplificare, cu scopul de a găsi un echilibru mai bun între necesitatea efectuării de controale și obiectivul reducerii sarcinilor administrative pentru solicitanții și beneficiarii de fonduri UE;

20. reamintește opinia sa și opinia Curții de Conturi, conform cărora normele complicate sau neclare și cerințele juridice complexe au un impact negativ asupra legalității și regularității cheltuielilor UE; consideră că este necesar să se abordeze problema simplificării ca element important pentru reforma viitoare a regulamentului financiar și pentru definirea temeiului juridic viitor al programelor de cheltuieli ale UE;

Acțiunile 1, 3, 3N, 5, 10, 10a, 11N, 13 și 15: este necesară cooperarea cu statele membre

21. subliniază faptul că pentru punerea în aplicare a acțiunilor 1, 3, 3N, 5, 10, 10a, 11N, 13 și 15, Comisia depinde, de asemenea, de cooperarea cu statele membre; evidențiază faptul că susține cu fermitate aceste acțiuni și, prin urmare, îndeamnă Comisia să utilizeze toate instrumentele pe care le are la dispoziție pentru a le pune în aplicare cât mai curând cu putință;

22. reamintește declarația Comisiei din comunicarea sa din 2008 menționată anterior (COM(2008)0110), conform căreia acțiunile 1, 3, 3N, 5, 8 și 13 au fost încheiate;

23. atrage totuși atenția asupra faptului că, până în prezent, Parlamentul nu a luat cunoștință de documente sau declarații justificative care să susțină o astfel de afirmație; prin urmare, se simte obligat să pună sub semnul întrebării atât finalizarea acestor măsuri, cât și punerea lor în aplicare sau eventualul impact pe care acestea l-au avut asupra progresului planului de acțiune;

24. invită CCE să prezinte un raport mai detaliat privind cooperarea sa cu omologii la nivel național și să prevadă momentul când această cooperare va avea efecte pozitive vizibile;

Acțiunile 5 și 13: promovarea utilizării situațiilor rezumative anuale și a declarațiilor de gestiune

25. salută situațiile rezumative anuale cu privire la auditurile disponibile și declarațiile la nivel național, prezentate pentru prima dată la 15 februarie 2008, care constituie un pas important către realizarea obiectivului de îmbunătățire a gestionării fondurilor UE; regretă, cu toate acestea, lipsa de transparență privind aceste rezumate anuale, care nu au fost trimise Parlamentului de către Comisie;

26. salută prevederile privind furnizarea din 2008 a situațiilor rezumative anuale și evaluarea și declarațiile prevăzute în rapoartele anuale de activitate din 2006 și 2007 ale direcțiilor generale care se ocupă de fondurile structurale, dar nu consideră nicidecum că acțiunile 5 și 13 au fost încheiate, deoarece Parlamentul nu a fost informat;

27. regretă faptul că Parlamentul nu a primit încă din partea Comisiei informații complete privind evaluarea și analiza comparativă a primelor situații rezumative anuale prezentate;

28. subliniază totodată că în Raportul său anual privind exercițiul financiar 2007, CCE a menționat faptul că, din cauza diferențelor de prezentare, situațiile rezumative anuale nu oferă încă o evaluare fiabilă a funcționării și a eficacității sistemului de control;

Marți, 10 martie 2009

Acțiunea 11N: elaborarea unei tipologii a erorilor și corelarea acestora cu recuperările și corecțiile financiare

29. regretă faptul că, în pofida eforturilor considerabile depuse de Comisie, conform CCE, Comisia nu a fost în măsură să prezinte cifre exhaustive și fiabile sau să demonstreze că cifrele prezentate în final pot fi reconciliate în mod clar cu situațiile financiare publicate;

30. încurajează Comisia să finalizeze punerea în aplicare a acestei acțiuni importante cu scopul de a obține un nivel mai ridicat de respectare a cerințelor de raportare și de a îmbunătăți exactitatea datelor furnizate de statele membre;

Acțiunea 8N: cooperarea cu instituțiile supreme naționale de audit și modul în care poate fi utilizată activitatea acestora cu scopul de a oferi o asigurare

31. subliniază faptul că, deși nu fac parte din cadrul de control intern, instituțiile supreme de audit independente, în calitate de auditori externi pentru cheltuielile publice la nivel național, pot îndeplini un rol-cheie în auditul fondurilor publice;

32. sprijină pe deplin cooperarea inițiată de Comisie cu anumite instituții supreme naționale de audit și încurajează menținerea legăturilor cu astfel de instituții cu scopul de a determina modul în care poate fi utilizată activitatea acestora pentru a se consolida nivelul de asigurare privind executarea programelor în statele membre;

33. salută inițiativa Comisiei de a dezvolta o abordare structurată pentru a sprijini contactele cu instituțiile supreme naționale de audit și încurajează, de asemenea, Comisia să finalizeze punerea în aplicare a acestei acțiuni în strânsă cooperare cu CCE;

*

* *

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială

P6_TA(2009)0089

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la cooperarea dintre instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (2008/2180(INI))

(2010/C 87 E/05)

Parlamentul European,

— având în vedere raportul Comisiei privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (COM(2007)0769),

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ⁽¹⁾,

— având în vedere lucrările în curs ale Conferinței de la Haga referitoare la aplicarea Convenției de la Haga din 18 martie 1970 privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială,

⁽¹⁾ JO L 174, 27.6.2001, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0058/2009),
- A. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 nu a fost aplicat pe cât de eficient ar fi fost posibil, fiind necesară, de aceea, luarea de noi măsuri pentru îmbunătățirea cooperării între instanțele statelor membre în ceea ce privește obținerea de probe și creșterea eficacității regulamentului;
- B. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 prevede îmbunătățirea, simplificarea și accelerarea cooperării dintre instanțe în privința obținerii de probe în materie civilă și comercială;
- C. întrucât Comisia a difuzat statelor membre la sfârșitul anului 2006 și începutul anului 2007 un total de 50 000 de exemplare ale ghidului practic, însă cu o prea mare întârziere, ca atare fiind necesare alte măsuri de mai bună informare în privința regulamentului a părților interesate în proces, în special a instanțelor și avocaților;
- D. întrucât Comisia a constatat, totuși, faptul că termenul de 90 de zile pentru a da curs solicitărilor de obținere de probe, stabilit la articolul 10 alineatul (1) din regulament, este depășit într-un „număr semnificativ de cazuri” și că „în anumite cazuri sunt necesare chiar mai mult de șase luni”;
- E. întrucât doar un număr restrâns de state dispun deja de echipamentele necesare pentru video-conferințe și ca atare utilizarea acestei tehnici este insuficientă; întrucât, totodată, statele membre nu sprijină în mod suficient accesul la mijloace moderne de comunicare și întrucât nici Comisia nu a făcut propuneri concrete de îmbunătățire în acest sens,
1. critică elaborarea cu întârziere a sus-menționatului raport de către Comisie, ce ar fi trebuit prezentat până la 1 ianuarie 2007, în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1206/2001, însă în realitate a fost depus abia la 5 decembrie 2007;
 2. consideră, ca și Comisia, că ar trebui depuse eforturi mai mari de către statele membre pentru a aduce în mod satisfăcător regulamentul în atenția judecătorilor și practicienilor dreptului din statele membre, pentru a încuraja contactele directe între instanțe, deoarece obținerea directă a probelor, prevăzută la articolul 17 din regulament, a demonstrat potențialul de simplificare și accelerare a obținerii de probe, fără a crea probleme deosebite;
 3. consideră că este important să se țină seama de faptul că organele centrale prevăzute de regulament joacă în continuare un rol important în supervizarea activității instanțelor competente să dea curs solicitărilor în temeiul regulamentului și să soluționeze problemele care apar; subliniază că Rețeaua Judiciară Europeană poate contribui la soluționarea problemelor care nu au fost rezolvate de organele centrale și că solicitarea acestor organe ar putea fi redusă dacă instanțele care adresează solicitările ar fi mai informate cu privire la regulament; consideră că asistența oferită de organele centrale poate fi esențială pentru instanțele locale, de dimensiuni mici, care se confruntă pentru prima dată cu o chestiune referitoare la obținerea probelor, în context transfrontalier;
 4. pledează în favoarea utilizării largi a tehnologiilor informației și a video-conferințelor, alături de un sistem securizat de schimb de emailuri, care ar trebui să devină în timp util mijlocul obișnuit de transmitere a solicitărilor de obținere de probe; ia act de faptul că în răspunsurile la chestionarul trimis de Conferința de la Haga, statele membre au menționat probleme legate de compatibilitatea link-urilor video și consideră că această chestiune ar trebui inclusă în cadrul strategiei europene e-justiție;
 5. consideră că faptul că în mai multe state membre nu sunt încă disponibile echipamentele necesare pentru video-conferințe, ca și constatarea Comisiei că mijloacele moderne de comunicare sunt „folosite în continuare destul de rar”, confirmă valoarea planurilor pentru o strategie europeană e-justiție, recomandate recent de Comisia pentru afaceri juridice a Parlamentului; îndeamnă statele membre să investească mai multe resurse pentru instalarea echipamentelor moderne de comunicare în cadrul instanțelor și pentru formarea judecătorilor în vederea folosirii acestora și solicită Comisiei să facă propuneri concrete de îmbunătățire a acestei stări de fapt; consideră că sprijinul și asistența financiară a Uniunii Europene trebuie asigurate cât mai repede posibil, la un nivel corespunzător;

Marți, 10 martie 2009

6. consideră că, în contextul strategiei europene e-justiție, ar trebui depuse eforturi pentru a acorda instanțelor asistență pentru acoperirea nevoilor de traducere și interpretare generate de obținerea probelor la nivel transfrontalier, în cadrul Uniunii Europene extinse;
7. ia act cu deosebită îngrijorare de constatarea de către Comisie a faptului că termenul limită de 90 de zile pentru a da curs solicitărilor de obținere de probe, stabilit la articolul 10 alineatul (1) din regulament, este depășit într-un „număr semnificativ de cazuri” și că „în anumite cazuri sunt necesare chiar mai mult de șase luni”; solicită Comisiei să propună cât mai rapid măsuri concrete pentru rezolvarea acestei probleme, care ar trebui să ia în considerare inclusiv posibilitatea instituirii unei curți de apel sau a unui punct de contact în cadrul rețelei juridice;
8. critică faptul că raportul Comisiei indică o îmbunătățire în toate privințele a obținerii de probe prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1206/2001, prezentând astfel o imagine falsă a situației; solicită Comisiei, prin urmare, să sprijine practic, inter alia în contextul strategiei europene e-justiție, și să depună mai multe eforturi pentru realizarea integrală a potențialului regulamentului în ceea ce privește ameliorarea funcționării justiției civile pentru cetățeni, societăți comerciale, profesioniști și judecători;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate

P6_TA(2009)0090

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate (2008/2247(INI))

(2010/C 87 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 februarie 2008 privind cel de-al 23-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2005) ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2008 privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar - al 24-lea Raport anual al Comisiei ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind o mai bună legiferare 2005: aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității – al 13-lea raport anual ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 4 septembrie 2007 privind programul pentru „O mai bună legiferare” în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0060.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0494.

⁽⁴⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 67.

⁽⁵⁾ JO C 187 E, 24.7.2008, p. 60.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0014/2009),
- A. întrucât Parlamentul a declarat în mai multe ocazii că legislația UE are sens numai dacă este respectată de statele membre și întrucât controlul transpunerii și aplicării legislației UE de către statele membre trebuie, prin urmare, intensificat; întrucât Parlamentul a propus ca după expirarea termenului de transpunere, raportorul responsabil să informeze Parlamentul cu privire la stadiul progreselor;
- B. întrucât Directiva 2006/43/CE („directiva”) a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliu la 17 mai 2006, iar termenul de transpunere a directivei în statele membre a expirat la 29 iunie 2008; întrucât este necesară o analiză pentru a se verifica dacă transpunerea a fost realizată în mod corect;
- C. întrucât „graficul de realizări” publicat de Comisie, deși menționează care sunt articolele care au fost aplicate și de către cine, nu furnizează informații privind modalitățile de punere în aplicare sau respectarea standardului minim stabilit de directivă de către normele naționale;
- D. întrucât obiectivul directivei este, în primul rând, de a îmbunătăți calitatea auditului conturilor anuale pe întreg teritoriul UE, sporind astfel încrederea în acest tip de raportare și îmbunătățind situația piețelor financiare și, în al doilea rând, de a crea condiții de concurență echitabile pentru sectorul contabil în cadrul pieței interne;
- E. întrucât punerea în aplicare a directivei în statele membre trebuie examinată sub aspectul acestui obiectiv dublu,
1. ia act de faptul că directiva a fost adoptată drept răspuns la criza care a urmat falimentului societății Enron; subliniază faptul că actuala criză financiară pune în evidență importanța unor practici contabile și de audit de înaltă calitate; regretă faptul că numai 12 state membre au transpus directiva în întregime; îndeamnă Comisia să se asigure de transpunerea și punerea în aplicare imediată a directivei;
 2. constată cu îngrijorare faptul că transpunerea noțiunilor esențiale de „entități de interes public” (EIP) ⁽¹⁾ și „rețea” ⁽²⁾ duce la interpretări diferite între statele membre; în acest sens, subliniază că directiva introduce diferite obligații importante pentru o întreprindere considerată a fi o EIP și pentru contabilul care o auditează; în plus, constată că directiva introduce, de asemenea, diferite obligații suplimentare pentru firmele de audit care intră sub incidența definiției „rețelei”; observă că trebuie acordată o atenție suplimentară impactului definiției „rețelei” și lipsei de claritate juridică în ceea ce privește responsabilitatea firmelor pentru acțiunile altor firme ce aparțin aceleiași rețele; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că un mozaic de definiții va genera incertitudine juridică și costuri ridicate de conformare și, în cele din urmă, va afecta astfel în mod negativ obiectivul directivei; invită Comisia, prin urmare, să întreprindă o revizuire cuprinzătoare a implementării definițiilor și a efectelor previzibile ale introducerii lor și să privilegieze claritatea priorităților de politică ale UE pe termen lung în acest domeniu și a modalității în care acestea pot fi cel mai bine îndeplinite, în cooperare cu statele membre;
 3. constată că numeroase state membre nu au pus încă în aplicare articolul 41 din directivă, în temeiul căruia statele membre trebuie să impună EIP să instituie un comitet de audit sau un organ similar; consideră că această obligație este un important mijloc de garantare a independenței auditului legal al conturilor anuale ale EIP;
 4. subliniază faptul că, în urma experiențelor recente, este necesară o interacțiune frecventă și de calitate în cadrul comitetelor de audit și între directorii independenți, consiliile de supraveghere și auditori, precum și că membrii neexecutivi ai consiliului de administrație ar trebui să acorde atenția cuvenită posibilității de a se întruni fără ca membrii executivi ai consiliului de administrație să fie prezenți;

⁽¹⁾ Articolul 2 punctul 13 din directivă.

⁽²⁾ Articolul 2 punctul 7 din directivă.

Marți, 10 martie 2009

5. conchide că anumite state membre au pus în aplicare cerința prevăzută de directivă privind rotația auditorilor în termen de maximum 7 ani optând pentru o perioadă de rotație foarte scurtă, de numai 2 sau 3 ani; își exprimă îndoiala cu privire la capacitatea acestor scurte perioade de rotație de a consolida calitatea și continuitatea auditurilor legale ale EIP și subliniază că acestea împiedică auditorii și firmele de audit să înțeleagă pe deplin entitatea auditată;
6. regretă că nu toate statele membre au introdus sistemul de supraveghere publică impus de directivă; de asemenea, ia act de faptul că există diferențe considerabile între statele membre în care au fost introduse forme de supraveghere publică; subliniază că supravegherea publică în temeiul directivei trebuie organizată astfel încât conflictele de interese să fie evitate; în acest sens, se întrebă dacă autoritățile de supraveghere direct legate de guvernele naționale îndeplinesc această obligație;
7. consideră că este foarte important ca autoritățile publice de supraveghere să coopereze conform cerințelor directivei, deoarece cooperarea strânsă dintre autoritățile de supraveghere facilitează convergența între statele membre și poate împiedica sarcinile administrative suplimentare care rezultă din proceduri și cerințe naționale diferite;
8. subliniază faptul că filialele cotate la bursă sunt supuse obligației de audit legal; recomandă ca legislația națională să impună întreprinderilor-mamă care dețin astfel de filiale obligația de a încredința realizarea auditurilor legale unor auditori autorizați în conformitate cu directiva;
9. constată existența unei lipse de claritate semnificative în ceea ce privește implementarea articolului 47 din directivă, care are în vedere dosarele de audit; subliniază că, în pofida faptului că statele membre pot permite transferul dosarelor de audit sau al altor documente aflate în posesia auditorilor legali sau a firmelor de audit aprobate de aceștia către autoritățile competente ale unei țări terțe, există aspecte juridice și aspecte legate de protecția datelor ce trebuie abordate pentru a garanta faptul că informațiile primite de auditorii din UE de la societățile pe care le auditează rămân confidențiale și nu devin publice în țările terțe în care sunt înregistrate aceste societăți sau societatea-mamă;
10. solicită Comisiei să realizeze o evaluare atentă a tuturor legislațiilor naționale de transpunere a directivei, să abordeze cu fermitate chestiunile menționate la paragrafele 1-9 și să prezinte Parlamentului un raport privind această chestiune în termen de doi ani; își exprimă îndoiala cu privire la faptul că metoda armonizării minime pentru care s-a optat este într-adevăr cel mai bun mod de a îndeplini obiectivele directivei în cauză și ale altor directive privind piața internă, deoarece numeroase derogări permise de directivă vor spori fragmentarea pieței în sectorul contabil; solicită Comisiei să utilizeze concepte clare la realizarea armonizării;
11. subliniază că întârzierea nejustificată a aprobării Standardelor Internaționale de Audit (ISA) ar putea avea un efect dăunător asupra cadrului de reglementare, sporind fragmentarea, ceea ce contravine obiectivului general al directivei; solicită Comisiei, prin urmare, să evite orice întârziere inutilă a aprobării Standardelor Internaționale de Audit (ISA) și să lanseze o consultare publică largă referitoare la adoptarea lor;
12. consideră că supravegherea și verificarea atentă a punerii în aplicare corecte și în timp util a legislației UE este un mijloc esențial de a realiza o mai bună aplicare a dreptului UE și de a evita suprareglementarea, care poate apărea, de exemplu, în temeiul articolului 40 din directivă, care prevede o listă neexhaustivă de cerințe privind raportarea în condiții de transparență;
13. sprijină orientările Comisiei destinate statelor membre și cooperarea strânsă cu acestea, care vizează asigurarea în timp util a unei puneri în aplicare corecte, de exemplu, prin folosirea atelierelor de transpunere ca un forum de obținere a consensului cu privire la punerea în aplicare a anumitor dispoziții din legislația comunitară; sprijină folosirea tabelor de corespondență în procesul de punere în aplicare, ca un mijloc de obținere a convergenței maxime; totuși, consideră că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a oferi orientări clare statelor membre în cadrul procesului de punere în aplicare și pentru a le impulsiona în vederea unei aplicări neechivoce a legislației comunitare;

Marți, 10 martie 2009

14. subliniază cu tărie că orice măsură cvasi-legislativă care intră sub incidența directivei nu poate fi adoptată decât în conformitate cu procedura de reglementare cu control, însoțită, dacă este cazul, de o evaluare de impact;

Recomandare privind controlul calității

15. salută Recomandarea Comisiei 2008/362/CE din 6 mai 2008 privind asigurarea calității externe pentru auditorii legali și firmele de audit care auditează entități de interes public⁽¹⁾; împărtășește opinia consacrată conform căreia sunt importante verificările externe independente de control al calității în conformitate cu obiectivul directivei de a spori calitatea auditurilor și credibilitatea informațiilor financiare publicate; de asemenea, aprobă opinia consacrată conform căreia independența și imparțialitatea totală ale inspecțiilor și ale inspectorilor sunt primordiale;

16. îndeamnă Comisia să promoveze, în strânsă colaborare cu statele membre, structuri naționale de asigurare a calității care să garanteze asigurarea externă și independentă a calității pentru firmele de contabilitate; subliniază, în acest sens, faptul că autoritatea legislativă europeană trebuie să se limiteze la dispoziții-cadru generale prevăzute în directivă și în recomandare și că elaborarea detaliată a normelor trebuie lăsată în seama sectorului respectiv;

Decizia privind înregistrarea auditorilor din țări terțe

17. ia act de Decizia 2008/627/CE a Comisiei din 29 iulie 2008 privind o perioadă de tranziție pentru activitățile de audit ale auditorilor și entităților de audit din anumite țări terțe⁽²⁾; solicită Comisiei să informeze Parlamentul European asupra măsurilor întreprinse cu privire la chestiunea înregistrării auditorilor din țări terțe;

Răspunderea auditorilor

18. constată faptul că divergențele dintre regimurile de răspundere din statele membre ar putea conduce la arbitrajul de reglementare și ar putea submina piața internă, dar este conștient că există diferite niveluri de expunere în funcție de dimensiunile firmelor de audit și ale societăților cu care acestea intră în contact; subliniază faptul că acțiunile în răspundere își au originea adesea în țări terțe unde astfel de litigii sunt motivate, în mare măsură, de reglementările privind onorariile condiționate; întâmpină cu reticență posibilitatea instaurării unei astfel de culturi a litigiilor în Uniunea Europeană și solicită adoptarea unei poziții mai ferme față de efectele nocive ale acestor practici orientate spre câștig;

19. ia act de Recomandarea Comisiei 2008/473/CE din 5 iunie 2008 privind limitarea răspunderii civile a auditorilor legali și a societăților de audit⁽³⁾, care solicită statelor membre să limiteze răspunderea contabililor, cu respectarea legislațiilor lor naționale și a circumstanțelor specifice; remarcă, de asemenea, obiectivul recomandării de a întări condițiile pentru o concurență echitabilă pentru întreprinderi și firmele de contabilitate, printr-o mai mare convergență în acest domeniu între statele membre; subliniază că obiectivul de a limita răspunderea auditorilor și a firmelor de audit prevăzut în recomandarea Comisiei nu trebuie să aducă atingere principiilor legale care guvernează răspunderea civilă în unele state membre, cum ar fi principiul dreptului de compensare a victimelor; subliniază că, în contextul crizei economice și financiare actuale, recomandarea nu ar trebui să pună sub semnul întrebării calitatea auditului legal sau încrederea acordată funcționării auditorilor legali; invită Comisia să informeze Parlamentul, până în 2010 cel mai târziu, cu privire la impactul și urmările acestei recomandări, chestiunea cea mai importantă în acest sens fiind, în special, dacă și în ce măsură recomandarea conduce la o convergență sporită între statele membre, în conformitate cu obiectivele directivei; subliniază că, în cazul în care se dovedește că este nevoie de măsuri suplimentare, Comisia trebuie să efectueze un studiu de impact care să evalueze posibilele efecte ale limitării răspunderii civile a auditorilor și a firmelor de audit asupra calității auditurilor, a securității financiare și concentrării pe piața auditului;

⁽¹⁾ JO L 120, 7.5.2008, p. 20.

⁽²⁾ JO L 202, 31.7.2008, p. 70.

⁽³⁾ JO L 162, 21.6.2008, p. 39.

Marți, 10 martie 2009

Consultări privind regimul proprietății

20. salută consultările inițiate de Comisie cu privire la drepturile de proprietate în firmele de contabilitate și așteaptă cu interes reacțiile părților interesate;

*

* *

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului

P6_TA(2009)0091

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la egalitatea de tratament și de acces între bărbați și femei în artele spectacolului (2008/2182(INI))

(2010/C 87 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, de modificare a Directivei 76/207/CEE a Consiliului, referitoare la punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 97/80/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind sarcina probei în cazurile de discriminare pe motive de sex ⁽²⁾,
 - având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
 - având în vedere rezoluțiile sale din 7 iunie 2007 privind statutul social al artiștilor ⁽³⁾ și din 3 septembrie 2008 referitoare la egalitatea între femei și bărbați – 2008 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0003/2009),
- A. întrucât inegalitățile privind posibilitățile diferite de încadrare în muncă și șansele de reușită între femei și bărbați sunt foarte prezente și persistente în artele spectacolului;
- B. întrucât ar trebui analizate serios mecanismele care produc aceste diferențe;
- C. întrucât principiul egalității între bărbați și femei trebuie să se aplice tuturor actorilor din domeniul artelor spectacolului, tuturor disciplinelor, tipurilor de structuri (de producție, de difuzare, de învățământ) și sectoarelor de activitate (artistic, tehnic, administrativ);

⁽¹⁾ JO L 269, 5.10.2002, p. 15.

⁽²⁾ JO L 14, 20.1.1998, p. 6.

⁽³⁾ JO C 125 E, 22.5.2008, p. 223.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0399.

Marți, 10 martie 2009

- D. întrucât bărbații și femeile nu exercită în aceleași proporții diferențele meserii ale artelor spectacolului și întrucât acestei prime forme de inegalitate i se adaugă diferențele privind condițiile de muncă, de încadrare în muncă și de venit;
- E. întrucât se poate constata un acces inegal la funcțiile de conducere, la mijloacele de producție și la rețelele de difuziune, în toate disciplinele artelor spectacolului, în proporții diferite;
- F. întrucât realizarea obiectivului de egalitate în meseriile artelor spectacolului presupune introducerea sistematică a principiului mixității;
- G. întrucât numai prin talent nu se poate explica calitatea artistică a unei opere de artă sau o carieră de succes și întrucât o mai bună reprezentare a bărbaților și femeilor în meseriile artelor spectacolului va da o nouă dinamică întregului sector de activitate;
- H. întrucât, ca urmare, este necesar să se schimbe situațiile actuale de segregare care persistă în artele spectacolului, nu numai prin modernizarea și democratizarea acestui sector de activitate, cât și prin stabilirea unor obiective egalitariste realiste care să promoveze justiția socială;
- I. întrucât diferențele de tratament constatate permit ca anumite competențe și talente să rămână neexploatare și aduc prejudicii dinamicii artistice, influenței și dezvoltării economice ale acestui sector de activitate;
- J. întrucât prejudecățile care persistă conduc de prea multe ori la comportamente discriminatorii față de femei în procesul de selecție, de numire, precum și în relațiile de muncă ale acestora și întrucât femeile au adesea venituri mai mici decât bărbații, în ciuda nivelului mai ridicat de instruire, a interesului pentru formarea continuă și a organizațiilor mai puternice din care fac parte;
- K. întrucât obstacolele în calea egalității între femei și bărbați sunt deosebit de persistente în acest domeniu de activitate și justifică adoptarea unui demers specific în vederea reducerii inegalităților constatate, ținând seama, în același timp, de efectul de pârghie pe care acesta îl poate avea asupra societății în ansamblu;
- L. întrucât există mari lacune în ceea ce privește protecția socială a artiștilor, atât bărbați cât și femei, având ca rezultat o situație materială mai precară, în special în rândul femeilor,
1. subliniază amploarea și caracterul persistent al diferențelor dintre bărbați și femei în artele spectacolului și impactul pe care acest mod de organizare inegal în acest sector de activitate îl poate avea asupra întregii societăți, având în vedere specificitățile activităților acestuia;
 2. subliniază necesitatea imperioasă de a promova și încuraja accesul femeilor la toate profesiile artistice, acolo unde acestea sunt încă în minoritate;
 3. reamintește faptul că proporția femeilor care provin din rândul profesiilor artistice și care ocupă în același timp posturi oficiale în domeniul cultural este foarte scăzută, iar femeile care ocupă posturi de conducere în cadrul instituțiilor culturale sau în academii și universități sunt slab reprezentate;
 4. recunoaște necesitatea unei abordări specifice acestui sector de activitate pentru a explica mecanismele și comportamentele care stau la baza acestor diferențe;
 5. reamintește că numai mixitatea poate modela comportamentele, prin complementaritatea de puncte de vedere, de sensibilitate, de metodă și de interese pe care o aduce;
 6. subliniază necesitatea de a promova accesul femeilor la toate profesiile artistice și la toate meseriile din lumea spectacolului în care sunt în minoritate și încurajează statele membre să înlăture orice obstacol din calea accesului femeilor la conducerea instituțiilor culturale, a academiilor și universităților;

Marți, 10 martie 2009

7. subliniază că discriminarea femeilor împiedică dezvoltarea sectorului cultural, lipsindu-l de talente și de competențe și subliniază faptul că, pentru a fi recunoscute, talentele au nevoie să se întâlnească cu publicul;
 8. solicită introducerea unor măsuri pentru îmbunătățirea prezenței femeilor la conducerea instituțiilor, în special prin promovarea egalității în întreprinderile și instituțiile culturale și în organizațiile profesionale;
 9. solicită actorilor din domeniul cultural să îmbunătățească prezența creatorilor femei și a operelor acestora în cadrul programelor, colecțiilor, publicațiilor sau schimburilor de opinii;
 10. ia act de faptul că progresele înregistrate în domeniul egalității între femei și bărbați vor permite introducerea treptată a mixității în cadrul echipelor de lucru, al programelor și reuniunilor profesionale care funcționează adesea în prezent după un sistem de separație între genuri incompatibil cu cerințele societății noastre;
 11. subliniază importanța garantării, ori de câte ori este posibil, a anonimatului candidaturilor și insistă asupra necesității de păstrare a obiceiului de a organiza a audițiilor muzicale pentru recrutarea muzicienilor din orchestră în spatele unui paravan, datorită căreia femeile au putut să integreze aceste ansambluri;
 12. invită Comisia și statele membre să ia în considerare, încă de pe acum, o primă etapă realistă în lupta împotriva inegalităților în artele spectacolului, care constă în asigurarea prezenței a cel puțin o treime din persoanele al căror gen este minoritar în toate ramurile de activitate;
 13. încurajează statele membre:
 - (a) să reflecteze împreună cu instituțiile culturale de pe teritoriul lor cu privire la modul în care pot înțelege mai bine mecanismele care creează discriminări, astfel încât să se evite pe cât posibil orice discriminare de gen;
 - (b) să elimine orice obstacol în calea accesului femeilor la conducerea instituțiilor și organizațiilor culturale celor mai recunoscute;
 - (c) să stabilească în acest domeniu noi moduri de organizare a muncii, de delegare a responsabilităților și de gestionare a timpului, care să țină seama de constrângerile din viața personală a femeilor și bărbaților;
 - (d) să conștientizeze faptul că, în acest domeniu în care programele de lucru atipice, mobilitatea crescută și vulnerabilitatea privind locurile de muncă reprezintă regula, fragilizând și mai mult femeile, trebuie găsite soluții colective pentru a se asigura îngrijirea copiilor (deschiderea de creșe în cadrul organismelor culturale, cu program adaptat în funcție de orele la care au loc repetițiile și spectacolele);
 14. reamintește instituțiilor culturale că este imperios necesar să se traducă în realitate principiul democratic conform căruia pentru muncă egală corespunde un salariu egal, principiu care, atât în domeniul artistic, cât și în alte domenii, nu este întotdeauna respectat;
 15. încurajează statele membre să efectueze în sectorul de activitate al artelor spectacolului studii comparative privind situațiile actuale din diferitele țări ale Uniunii, pentru a facilita elaborarea și implementarea politicilor comune, pentru a elabora statistici și a compara și măsura progresele înregistrate;
 16. invită statele membre să îmbunătățească situația socială în sectorul artelor și al culturii, ținând seama de diferitele categorii de locuri de muncă și să garanteze o mai bună protecție socială;
 17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.
-

Marți, 10 martie 2009

Integritatea jocurilor de noroc on-line

P6_TA(2009)0097

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la integritatea jocurilor de noroc on-line (2008/2215(INI))

(2010/C 87 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 49 din Tratatul CE,
- având în vedere Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității anexat la Tratatul CE,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽²⁾ (Directiva privind serviciile),
- având în vedere Directiva 2007/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽³⁾ (Directiva privind serviciile audiovizuale),
- având în vedere Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ⁽⁵⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 8 mai 2008 referitoare la Cartea albă privind sportul ⁽⁶⁾,
- având în vedere Întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de către Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor la 16 octombrie 2006 privind jocurile de noroc și pariurile sportive pe piața internă (O-0118/2006) și dezbaterile ulterioare din cadrul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor din 14 noiembrie 2006, precum și răspunsul dat de comisar,
- având în vedere nota informativă cu privire la jocurile de noroc on-line, cu accent pe integritate și un cod de conduită în practicarea jocurilor de noroc, elaborată de Europe Economics Research Ltd pentru Parlamentul European,
- având în vedere Studiul privind serviciile de jocuri de noroc de pe piața internă a Uniunii Europene din 14 iunie 2006, realizat de Swiss Institute of Comparative Law (SICL) pentru Comisie,

⁽¹⁾ Schindler 1994 (C-275/92), Läärä 1999 (C-124/97), Zenatti 1999 (C-67/98), Anomar 2003 (C-6/01), Gambelli 2003 (C-243/01), Lindman 2003 (C-42/02), Placanica 2007 (C-338/04), Unibet 2007 (C- 432/05), UNIRE 2007 (C-260/04).

⁽²⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽³⁾ JO L 332, 18.12.2007, p. 27.

⁽⁴⁾ JO L 178, 17.7.2000, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0198.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0064/2009),
- A. întrucât, în prezent, jocurile de noroc on-line, cu o valoare a veniturilor brute de 2 până la 3 miliarde EUR în 2004, reprezintă aproximativ 5 % din totalul pieței jocurilor de noroc din UE, potrivit studiului menționat anterior realizat de SICL, iar creșterea rapidă a acestora pare inevitabilă;
- B. întrucât veniturile provenite de la guvern și din jocurile de noroc autorizate de guvern constituie de departe cea mai importantă sursă de venit pentru organizațiile sportive din multe state membre;
- C. întrucât jocurile de noroc, inclusiv jocurile de noroc on-line, au fost în mod tradițional reglementate în toate statele membre în temeiul principiului subsidiarității, pentru a proteja consumatorii împotriva dependenței și a fraudelor, pentru a împiedica spălarea banilor și alte infracțiuni financiare, precum și aranjarea jocurilor și pentru a menține ordinea publică; întrucât Curtea Europeană de Justiție acceptă restricționarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii din perspectiva unor astfel de obiective de interes general, dacă sunt proporționale și nediscriminatorii;
- D. întrucât statele membre au diferențiat aceste restricții în funcție de tipul de joc de noroc vizat, cum ar fi jocuri de cazinou, pariuri sportive, loterii sau pariuri la cursele de cai; întrucât majoritatea statelor membre interzic funcționarea - inclusiv administrarea de către operatori locali - a jocurilor de cazinou on-line, iar un număr semnificativ interzic în mod similar și funcționarea pariurilor sportive on-line și a loteriilor on-line;
- E. întrucât jocurile de noroc au fost excluse din domeniul de aplicare al Directivelor 2006/123/CE, 2007/65/CE și 2000/31/CE, iar Parlamentul European și-a exprimat îngrijorarea cu privire la o posibilă liberalizare a jocurilor de noroc în rezoluția sa mai sus menționată referitoare la Cartea albă privind sportul;
- F. întrucât statele membre și-au reglementat piețele jocurilor de noroc tradiționale pentru a proteja consumatorii împotriva dependenței, fraudelor, spălării banilor și a aranjării jocurilor; întrucât aceste obiective strategice sunt mai dificil de realizat în sectorul jocurilor de noroc on-line;
- G. întrucât Comisia a inițiat proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva a zece state membre pentru a examina dacă măsurile naționale de limitare a prestării serviciilor transfrontaliere de jocuri de noroc on-line, în special a pariurilor sportive, sunt compatibile cu dreptul comunitar; întrucât, cum a subliniat Comisia, aceste proceduri nu vizează existența monopolurilor sau a loteriilor naționale ca atare și nu au nicio implicație pentru liberalizarea piețelor jocurilor de noroc în general;
- H. întrucât Curții Europene de Justiție îi sunt adresate un număr din ce în ce mai mare de întrebări preliminare în cauze legate de jocurile de noroc, ceea ce demonstrează clar lipsa de claritate a modului în care ar trebui interpretată și aplicată legislația comunitară cu privire la jocurile de noroc;
- I. întrucât integritatea în contextul prezentei rezoluții referitoare la jocurile de noroc on-line înseamnă un angajament al operatorilor de prevenire nu numai a fraudelor și a criminalității, dar și a jocului de noroc patologic și a accesului minorilor la acestea, prin respectarea legislației penale și referitoare la protecția consumatorilor, precum și prin protejarea competițiilor sportive împotriva oricărei influențe necuvenite asociate pariurilor sportive;
- J. întrucât jocurile de noroc on-line combină o serie de factori de risc legați de jocul de noroc patologic, precum, printre altele, un acces facil la jocurile de noroc, disponibilitatea unei varietăți de jocuri și mai puține constrângeri sociale ⁽¹⁾;

(1) Avizul avocatului general Bot din 14 octombrie 2008 în Cauza C-42/07. de asemenea, studiul susmenționat realizat de SICL, p 1450; Profesor Gill Valentine, Analiză a publicațiilor privind practicarea jocurilor de noroc de către copii și tineri (comandată de Comisia de reglementare a jocurilor de noroc din Regatul Unit), septembrie 2008.

Marți, 10 martie 2009

K. întrucât activitățile de pariuri sportive și alte jocuri on-line s-au dezvoltat în mod rapid și necontrolat (în special la nivel transfrontalier pe internet), iar amenințarea omniprezentă a aranjării jocurilor și fenomenul „pariurilor negative” („lay bets”) pe evenimente specifice din meciurile sportive fac sportul deosebit de vulnerabil la activitățile de pariere ilegale,

Un sector transparent care să protejeze interesele publicului și ale consumatorilor

1. subliniază că, în conformitate cu principiul subsidiarității și cu jurisprudența Curții Europene de Justiție, statele membre au interesul și dreptul să-și reglementeze și să-și controleze piețele jocurilor de noroc în conformitate cu tradiția și cultura fiecărei țări, pentru a proteja consumatorii împotriva dependenței, fraudelor, spălării banilor și a aranjării jocurilor în sport, precum și pentru a proteja structurile de finanțare tradiționale care finanțează activitățile sportive și alte cauze sociale în statele membre; subliniază că și ceilalți actori au interesul ca piața jocurilor de noroc să fie bine monitorizată și reglementată; subliniază că operatorii de jocuri de noroc on-line trebuie să respecte legislația statelor membre în care prestează aceste servicii și în care își are reședința consumatorul;

2. subliniază că serviciile de jocuri de noroc trebuie să fie considerate o activitate economică cu un caracter foarte special, din cauza aspectelor sociale, de ordine publică și de sănătate asociate acestora, în cazul căreia concurența nu va duce la o mai bună alocare a resurselor, acesta fiind motivul pentru care jocurile de noroc necesită o abordare multilaterală; subliniază că o abordare exclusiv din perspectiva pieței interne nu este adecvată în acest domeniu extrem de sensibil și solicită Comisiei să acorde o atenție deosebită opiniilor Curții Europene de Justiție în această privință;

3. sprijină lucrările inițiate în Consiliu, sub președinția franceză, care vizează problemele din domeniul jocurilor de noroc și pariurilor tradiționale și on-line; invită Consiliul să continue discuțiile oficiale referitoare la o eventuală soluție politică privind definirea și soluționarea problemelor apărute în legătură cu jocurile de noroc on-line și invită Comisia să sprijine acest proces, să efectueze studii și să prezinte propuneri adecvate, dorite de Consiliu în vederea realizării obiectivelor comune din domeniul jocurilor de noroc on-line;

4. invită statele membre să coopereze îndeaproape pentru a rezolva problemele sociale și de ordine publică cauzate de jocurile de noroc on-line transfrontaliere, precum dependența de acestea și utilizarea frauduloasă a datelor personale sau a cărților de credit; invită instituțiile UE să coopereze strâns cu statele membre în lupta împotriva tuturor ofertelor de servicii de jocuri de noroc on-line neautorizate, să protejeze consumatorii și să prevină fraudele; subliniază necesitatea convenirii unei poziții comune în acest scop;

5. subliniază faptul că autoritățile de reglementare și operatorii ar trebui să coopereze strâns cu alți participanți din domeniul jocurilor de noroc, de exemplu, operatorii jocurilor de noroc, autoritățile de reglementare, organizațiile consumatorilor, organizațiile sportive, asociațiile profesionale și mass-media, toți având o responsabilitate comună față de integritatea jocurilor de noroc on-line și de informare a consumatorilor cu privire la posibilele consecințe negative ale jocurilor de noroc on-line;

Combaterea fraudelor și a altor activități infracționale

6. constată că activități infracționale precum spălarea de bani și economia neagră pot fi asociate cu jocurile de noroc și pot afecta integritatea evenimentelor sportive; consideră că amenințarea integrității sportului și a competițiilor sportive afectează considerabil participarea populației, un element-cheie al sănătății publice și al integrării sociale; este de părere că, dacă un sport este perceput ca fiind manipulat pentru câștigul financiar al jucătorilor, al funcționarilor sau al unor părți terțe, în loc să fie practicat conform valorilor și regulilor sale și pentru plăcerea suporterilor, acest lucru ar putea duce la pierderea încrederii publicului;

7. este de părere că dezvoltarea industriei jocurilor de noroc on-line oferă oportunități sporite pentru practici corupte precum fraudele, aranjarea jocurilor, casele de pariuri ilegale și spălarea banilor, având în vedere că jocurile de noroc on-line pot fi rapid create și retrase de pe piață și din cauza proliferării operatorilor offshore; invită Comisia, Europol și alte instituții naționale și internaționale să monitorizeze îndeaproape și să prezinte rapoarte privind constatările din acest domeniu;

Marți, 10 martie 2009

8. consideră că protejarea integrității evenimentelor și competițiilor sportive necesită cooperarea între proprietarii de drepturi sportive, operatorii de pariuri on-line și autoritățile publice, atât la nivel național, cât și la nivelul UE și la nivel internațional;
9. invită statele membre să se asigure că organizatorii de competiții sportive, operatorii de pariuri și autoritățile de reglementare cooperează în vederea adoptării unor măsuri care să abordeze riscurile legate de pariurile ilegale și aranjarea jocurilor în sport și analizează stabilirea unui cadru de reglementare funcțional, echitabil și durabil pentru a proteja integritatea sportului;
10. subliniază faptul că pariurile sportive constituie o formă de exploatare comercială a competițiilor sportive și recomandă statelor membre să protejeze competițiile sportive împotriva oricărei utilizări comerciale neautorizate, în special prin recunoașterea drepturilor organizatorilor acestor competiții și prin instituirea de norme care să asigure câștiguri financiare corecte în beneficiul tuturor nivelurilor sportului profesionist și amator; invită Comisia să examineze posibilitatea de a acorda organizatorilor competițiilor un drept de proprietate intelectuală (un fel de *drept la imagine* ⁽¹⁾) asupra acestora;

Prevenirea prejudiciilor la adresa consumatorilor

11. consideră că ocazia potențial omniprezentă oferită de internet de a juca jocuri de noroc on-line în privat cu rezultate imediate și cu posibilitatea de a miza sume importante de bani generează un nou potențial de a crea dependență de jocurile de noroc; constată însă că impactul complet asupra consumatorilor al formelor specifice de servicii de jocuri de noroc oferite on-line nu este cunoscut încă și ar trebui cercetat mai detaliat;
12. atrage atenția asupra îngrijorării crescânde privind posibilitatea tinerilor de a accesa jocurile de noroc on-line, atât în mod legal, cât și ilegal, și subliniază necesitatea unor controale mai eficace ale vârstei și ca jucătorii minori să fie împiedicați să joace variantele demonstrative de pe site-urile internet;
13. atrage atenția supra faptului că tinerii în special pot avea dificultăți în ceea ce privește diferențierea conceptelor de noroc, destin, întâmplare și probabilitate; îndeamnă statele membre să identifice principalii factori de risc care pot crește probabilitatea ca o persoană (tânără) să devină dependentă de jocurile de noroc și să găsească soluții pentru eliminarea acestor factori;
14. își exprimă îngrijorarea cu privire la interacțiunea sporită dintre serviciile de televiziune interactivă, serviciile de telefonie mobilă și site-urile internet care oferă jocuri de noroc la distanță sau on-line, în special cele adresate minorilor; consideră că aceste evoluții vor genera noi probleme de reglementare și de protecție socială;
15. consideră că jocurile de noroc on-line sunt susceptibile să expună consumatorii la riscuri și că statele membre ar putea astfel să restricționeze în mod legitim libertatea de prestare a serviciilor de jocuri de noroc on-line pentru a proteja consumatorii;
16. subliniază că părinții au o anumită responsabilitate în vederea prevenirii practicării jocurilor de noroc de către minori și a dependenței acestora de jocurilor de noroc;
17. solicită în același timp statelor membre să aloce fonduri corespunzătoare pentru cercetarea, prevenirea și soluționarea problemelor legate de jocurile de noroc on-line;
18. consideră că profiturile obținute din jocurile de noroc ar trebui utilizate în beneficiul societății, inclusiv pentru finanțarea prin rotație a sectoarelor educației, sănătății, sportului amator și profesionist și culturii;
19. sprijină elaborarea unor norme pentru jocurile de noroc on-line în ceea ce privește limitele de vârstă, interzicerea sistemelor de creditare și de bonusuri pentru a proteja jucătorii vulnerabili, informații cu privire la posibilele consecințe ale jocurilor de noroc, informații asupra punctelor de ajutor în caz de dependență, posibilul risc de dependență al anumitor jocuri etc.;

(1) „Portretrecht” în limba olandeză.

Marți, 10 martie 2009

20. invită toate părțile implicate să combată riscul de izolare socială cauzat de dependența de jocurile de noroc on-line;
21. consideră că autoreglementarea în ceea ce privește publicitatea, promovarea și furnizarea jocurilor de noroc on-line nu este suficient de eficace și subliniază astfel necesitatea de reglementare și cooperare între autorități și industria jocurilor de noroc;
22. îndeamnă statele membre să coopereze la nivelul UE pentru a lua măsuri împotriva oricărei forme agresive de publicitate sau marketing practicate de orice operator public sau privat de jocuri de noroc on-line, inclusiv a jocurilor demonstrative gratuite, pentru a proteja în special jucătorii de jocuri de noroc și consumatorii vulnerabili precum copiii și tinerii;
23. sugerează să se studieze posibilitatea de a introduce o sumă maximă pe care o persoană o poate utiliza pentru jocuri de noroc pe lună sau de a obliga operatorii jocurilor de noroc on-line să utilizeze cartele preplătite pentru jocurile de noroc on-line care să fie vândute în magazine;

Codul de conduită

24. constată că un cod de conduită ar putea fi totuși un instrument suplimentar folositor pentru atingerea unor obiective publice (și private) și pentru a ține seama de progresele tehnologice, de schimbările în preferințele consumatorilor și de evoluția structurilor de piață;
25. subliniază că un cod de conduită rămâne în ultimă instanță un demers de autoreglementare, dirijat de industria în sine, și nu poate deci servi decât drept măsură complementară legislației, nu ca măsură de înlocuire;
26. subliniază, de asemenea, că eficiența unui cod de conduită va depinde în mare măsură de recunoașterea sa de către autoritățile de reglementare și de consumatori, precum și de respectarea acestuia;

Monitorizare și cercetare

27. invită statele membre să colecteze informații cu privire la amploarea și creșterea propriilor piețe ale jocurilor de noroc, precum și la provocările din acest sector;
28. invită Comisia să inițieze un program de cercetare cu privire la jocurile de noroc on-line și la riscul de apariție a dependenței de aceste jocuri, de exemplu cu privire la modul în care publicitatea influențează dependența de jocurile de noroc, la posibilitatea de a crea o tipologie europeană comună a jocurilor în funcție de potențialul de creare a dependenței și la posibilele măsuri preventive și curative;
29. invită Comisia să examineze în special rolul publicității și al marketingului (inclusiv al jocurilor demonstrative on-line gratuite) destinate în mod direct sau implicit să încurajeze minorii să joace jocuri de noroc;
30. invită Comisia, Europol și autoritățile naționale să colecteze și să împărtășească informații cu privire la amploarea fraudelor și a altor activități infracționale din sectorul jocurilor de noroc on-line, de exemplu în rândul actorilor implicați în acest sector;
31. invită Comisia să studieze, în strânsă cooperare cu guvernele naționale, efectele economice și neeconomice ale furnizării de servicii transfrontaliere de jocuri de noroc în ceea ce privește integritatea, responsabilitatea socială, protecția consumatorilor și aspectele legate de impozitare;

Marți, 10 martie 2009

32. subliniază importanța ca statul membru de reședință al consumatorului să poată controla, limita și supraveghea în mod eficace serviciile de jocuri de noroc prestate pe teritoriul său;

33. invită Comisia și statele membre să clarifice aspectele legate de taxarea jocurilor de noroc on-line;

*

* *

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor

P6_TA(2009)0098

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la asigurarea calității alimentelor - incluzând armonizarea și recunoașterea reciprocă a standardelor (2008/2220(INI))

(2010/C 87 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 33 din Tratatul CE,
- având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 15 octombrie 2008 privind calitatea produselor agricole: standarde aplicabile produselor, cerințe de producție și sisteme de calitate (COM(2008)0641),
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 1998 privind o politică a calității pentru produsele agricole și cele agro-alimentare ⁽¹⁾,
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din octombrie 2008 privind schemele de certificare a calității alimentelor,
- având în vedere „bilanțul de sănătate” al Politicii Agricole Comune (PAC),
- având în vedere mandatul acordat Comisiei de către Consiliu pentru negocieri în domeniul agriculturii, astfel cum este definit în propunerea Comisiei privind modalitățile ce trebuie aplicate în cadrul negocierilor OMC în materie de agricultură ⁽²⁾ din ianuarie 2003,
- având în vedere conferința organizată de Comisie la Bruxelles la 5 și 6 februarie 2007 pe tema „Certificarea calității alimentelor –valoare adăugată pentru produsele agricole”,
- având în vedere propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare (COM(2008)0040),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0088/2009),

⁽¹⁾ JO C 328, 26.10.1998, p. 232.

⁽²⁾ Documentul Comisiei 625/02.

Marți, 10 martie 2009

- A. întrucât standardele privind produsele alimentare și calitatea acestora în Uniunea Europeană sunt cele mai înalte din lume;
- B. întrucât aceste standarde înalte sunt cerute de către consumatorul european și reprezintă o modalitate de realizare a unei valori adăugate maxime;
- C. întrucât consumatorii sunt tot mai mult interesați nu doar de siguranța alimentelor, dar și de originea și metodele de producție ale produselor alimentare; întrucât Uniunea Europeană a răspuns deja acestei tendințe introducând patru etichete de calitate și de origine a alimentelor, și anume denumire de origine protejată (DOP), indicație geografică protejată (IGP), specialitate tradițională garantată (STG) și agricultură ecologică;
- D. întrucât produsele europene de calitate reprezintă un patrimoniu cultural și gastronomic viu al Uniunii Europene, reprezentând astfel o verigă esențială a vieții economice și sociale din numeroase regiuni ale UE, sprijinind activități direct legate de realitățile locale, în special în zonele rurale;
- E. întrucât consumatorii asociază sistemele de certificare cu garanția calității superioare;
- F. întrucât sistemele specifice de calitate ale Uniunii Europene prezintă un avantaj competitiv specific pentru produsele UE;
- G. întrucât marii distribuitori au ajuns să domine piețele alimentare ale UE și impun taxe de listare, taxe comerciale de intrare sau contribuții considerabile nejustificate la cheltuielile de promovare, toate acestea fiind elemente care afectează șansele micilor producători să ajungă la publicul larg;
- H. întrucât pot fi folosite noi tehnologii pentru furnizarea de informații detaliate cu privire la proveniența și caracteristicile produselor agricole și alimentare;
- I. întrucât fenomenul contrafacerii prejudiciază atât producătorul, cât și consumatorul final,
 - 1. consideră binevenit procesul de reflecție lansat de Comisia Europeană pe marginea Cărții Verzi și susține dezideratul promovării calității produselor agricole europene fără a crea costuri și sarcini suplimentare pentru producători;
 - 2. consideră că asigurarea concurenței loiale pentru mărfuri strategice cum ar fi produsele agricole și cele alimentare ar trebui să devină un obiectiv european major de interes public; consideră că este esențial ca o concurență loială să existe și în privința produselor importate, care în general nu răspund unor standarde similare cu cele comunitare; consideră că standardele europene de calitate aplicabile produselor străine care au acces pe piața unică europeană trebuie, de asemenea, stabilite în cuprinsul unui acord elaborat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC);
 - 3. consideră necesară intensificarea controlului și a coordonării dintre diferitele administrații pentru a garanta că produsele alimentare importate respectă normele UE de mediu, de siguranță alimentară și de bunăstare a animalelor; ia act de concluziile Consiliului Agricultură din 19 decembrie 2008 cu privire la siguranța produselor agroalimentare importate și respectarea normelor comunitare, însă atrage atenția, totodată, asupra absenței în aceste concluzii a unei voințe politice clare vizând consolidarea controalelor comunitare în țările terțe;
 - 4. subliniază că politica privind calitatea nu poate fi disociată de viitorul Politicii Agricole Comune și de provocări cum ar fi schimbările climatice, necesitatea conservării biodiversității, aprovizionarea energetică și gestiunea resurselor de apă;
 - 5. consideră că în contextul unui nivel general ridicat al prețurilor la materii prime, stimularea creșterii volumului producției nu trebuie folosită ca pretext pentru scăderea standardelor;

Marți, 10 martie 2009

6. reafirmă că scopul impunerii unui nivel înalt al siguranței alimentare, al bunăstării animalelor și al protecției mediului ar trebui să fie atingerea unui nivel înalt al calității produselor, care să ofere un avantaj competitiv însemnat producătorilor agricoli, și că acele costuri generate de cerințele UE privind securitatea alimentară, bunăstarea animalelor și protecția mediului trebuie să poată fi recuperate de către producătorii agricoli; este de părere că, în cazul în care avantajul competitiv al producătorilor agricoli se dovedește a fi insuficient pentru a putea recupera costurile respective, un rol esențial în acest sens trebuie acordat finanțării în cadrul PAC, de care trebuie să beneficieze fermierii europeni pentru garantarea siguranței, a bunăstării animalelor și a protecției mediului în agricultură;

7. consideră că politica europeană privind calitatea trebuie strâns legată de reformarea după 2013 a Politicii Agricole Comune; este de părere că în cadrul acestei politici rolul Uniunii Europene trebuie să fie unul de sprijin (inclusiv din punct de vedere financiar), în vederea obținerii unei producții agroalimentare de înaltă calitate; subliniază faptul că organizațiile producătorilor trebuie mai bine sprijinite, în special pentru a nu dezavantaja micii producători;

8. atrage atenția asupra faptului că Uniunea Europeană s-a angajat prin Tratatul internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură, să aplice măsuri în vederea conservării resurselor genetice; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze programe speciale de promovare, care să încurajeze utilizarea soiurilor de plante care sunt amenințate de erodare genetică; subliniază faptul că, în acest fel, ar crește interesul agricultorilor și al horticultorilor pentru cultivarea de soiuri care sunt clasificate ca resurse fitogenetice și că ar trebui elaborate programe similare de promovare în cazul raselor de animale domestice aflate pe cale de dispariție;

9. amintește faptul că prin prisma procesului continuu de liberalizare a piețelor agricole mondiale, producătorii europeni se află în competiție internațională directă și orice măsură suplimentară la care trebuie să se conformeze poate prezenta un dezavantaj competitiv, dar poate, de asemenea, să fie în avantajul agricultorilor UE, dacă aceștia reușesc să-și pună în valoare produsele pe piață și să câștige beneficii în schimb; amintește de asemenea că agricultorii UE pot folosi cererile consumatorilor în propriul avantaj oferindu-le acestora, printre altele, bunuri de calitate produse la nivel local, cu respectarea strictă a standardelor de bunăstare animală a celor ecologice;

10. subliniază că „aspecte necomerciale” trebuie negociate de către Comisie în cadrul OMC astfel încât un număr cât mai mare de produse de import să respecte aceleași cerințe ca cele impuse agricultorilor UE, astfel încât calitatea produselor agricole ce respectă cerințele UE în materie de securitate a alimentelor, bunăstare a animalelor și protecție a mediului să le ofere producătorilor agricoli un avantaj competitiv considerabil;

11. este îngrijorat de influența marilor lanțuri de magazine asupra calității generale a produselor alimentare UE, precum și de faptul că pe piețele cu grad mare de concentrare a distribuției se remarcă o tendință de uniformizare și de reducere a varietății produselor agro-alimentare, drept consecință a scăderii prezenței produselor tradiționale și a accentuării mai puternice a produselor prelucrate; propune Comisiei să ia act de necesitatea de a reglementa practicile de licitații inversate impuse de câteva mari centre de achiziții, practici având efecte devastatoare pentru produsele de calitate;

Cerințe în materie de producție și standarde de comercializare

12. este îngrijorat de complexitatea sistemului UE al standardelor de bază și de numeroasele norme la care trebuie să se conformeze agricultorii din Uniunea Europeană; este în favoarea unei simplificări a sistemului și dorește ca orice altă normă viitoare să fie evaluată în funcție de gradul de oportunitate, de necesitate și de proporționalitate;

13. solicită o simplificare și mai accentuată a normelor de comercializare prin clarificarea criteriilor principale ce urmează a fi aplicate; solicită elaborarea unor orientări comunitare privind utilizarea mențiunilor rezervate generale, cum ar fi „cu conținut scăzut de zahăr”, „nivel scăzut de emisii de dioxid de carbon”, „dietetic” și „natural”, pentru a evita practicile înșelătoare;

Marți, 10 martie 2009

14. este îngrijorat de faptul că majoritatea consumatorilor europeni nu sunt suficient de bine informați asupra lanțului alimentar, în special în ceea ce privește originea produselor și a materiilor prime; este în favoarea introducerii unei indicații obligatorii privind locul de producere a produselor primare, printr-o etichetă indicând țara de origine, reflectând astfel dorința consumatorului de a ști mai multe despre originea produsului pe care îl cumpără; consideră că un astfel de sistem ar trebui aplicat și produselor alimentare procesate, indicând originea principalelor ingrediente și materii prime și precizând locul de origine al acestora, precum și locul prelucrării finale;

15. consideră că modelul australian este un bun exemplu pentru un astfel de sistem de etichetare pentru indicarea țării de origine, ținând cont totodată de specificul diferitelor sectoare de producție din UE la definirea diferitelor paliere, cum ar fi „produs în” (pentru alimentele produse la nivel local din ingrediente locale), „fabricat în” (pentru alimentele care au fost transformate în mod substanțial la nivel local) sau „realizat în țara X din ingrediente locale sau importate”; amintește existența unor astfel de măsuri de etichetare și la nivelul altor importanți parteneri comerciali, precum SUA și Noua Zeelandă;

16. consideră că atâta timp cât cerințele de siguranță alimentară sunt îndeplinite, standardele de comercializare nu trebuie să împiedice accesul pe piață al produselor în funcție de estetica, forma sau dimensiunea acestora;

17. consideră că eticheta generală de calitate UE, care conține sintagma „produs în Uniunea Europeană”, trebuie să conducă în final la diferențierea pozitivă a produselor europene pe piață, pe baza standardelor de calitate ridicate conform cărora au fost produse;

18. consideră că mențiunile rezervate facultative ar trebui promovate ca alternativă a standardelor obligatorii de comercializare; consideră, cu toate acestea, că introducerea unor astfel de definiții uniforme care să satisfacă toate părțile interesate ar putea fi dificil de realizat, datorită diferențelor în ceea ce privește tradițiile și obiceiurile alimentare, fiind necesară punerea la dispoziția consumatorilor a unei cantități mai mari de informații și instituirea unui sistem care să monitorizeze utilizarea termenilor respectivi;

19. este în favoarea măsurilor care conduc la simplificarea normelor UE, fără ca aceasta să implice desființarea acestor norme, precum și la limitarea domeniilor în care se practică autoreglementarea; consideră că standarde de comercializare comune sunt necesare și pot fi stabilite de o manieră mai eficientă; consideră în acest sens că procesul co-reglementării ar trebui promovat ca modalitate uzuală de adoptare a legislației comunitare în domeniu; solicită ca autoritățile naționale, reprezentanții industriei alimentare și cei ai agriculturii să fie implicați în acest proces;

Sisteme specifice de calitate ale Uniunii Europene

20. subliniază faptul că sistemele de calitate alimentară ar trebui să ofere informații și garanții consumatorilor în ceea ce privește autenticitatea ingredientelor și tehnicilor de producție locale; consideră, prin urmare, că astfel de sisteme trebuie puse în aplicare și utilizate fiind însoțite de controale și de sisteme de trasabilitate consolidate;

21. consideră că este nevoie de un sistem de etichetare mai transparent, care să se bucure de recunoaștere amplă în rândul consumatorilor, și că, în vederea menționării cât mai transparente a locului de origine, trebuie indicată originea ingredientelor agricole determinante ale produselor atât în cazul produselor din Uniunea Europeană, cât și în cazul celor importate din țări terțe;

22. consideră că va trebui asigurată utilizarea în mod exclusiv a produselor autentice DOP ca materie primă doar în cazul în care se utilizează denumirea protejată pe eticheta și în reclama unui produs procesat; subliniază faptul că în acest fel se evită, pe de o parte, inducerea în eroare a consumatorului și, pe de altă parte, se consolidează cererea de produse DOP;

23. consideră necesară adoptarea unor norme de utilizare a termenilor „de munte” și „insular”, deoarece astfel se va conferi valoare adăugată semnificativă produselor agricole și produselor alimentare provenind din aceste regiuni dezavantajate; consideră că utilizarea termenilor „de munte” și „insular” va trebui să fie însoțită și de menționarea obligatorie a țării de proveniență a produsului;

24. consideră, în acest sens, că pentru consumatorul mediu diferențele dintre denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate nu sunt clare și că este necesară o campanie de informare care să facă consumatorii conștienți de aceste diferențe;

Marți, 10 martie 2009

25. se opune adoptării unor criterii de evaluare mai stricte, precum criteriile de exportabilitate și durabilitate; subliniază că există o serie de produse care, deși nu pot fi exportate, joacă un rol foarte important în configurarea economiei locale și în menținerea coeziunii sociale;
26. subliniază că mențiunea originii reprezintă o parte esențială a patrimoniului european, care trebuie conservată atât datorită influenței sale economice esențiale, cât și impactului socio-economic determinant pe care îl are în numeroase regiuni ale UE; consideră că aceste mențiuni prezintă o garanție a calității care trebuie consolidată, mai ales prin îmbunătățirea controalelor asupra gestionării denumirilor de origine de către asociațiile de solicitanți care le reprezintă; consideră că acestea facilitează pentru consumatori alegerea dintre diferitele sortimente;
27. consideră că este necesară o mai bună explicare a diferențelor dintre mărcile comerciale și denumirea de origine și adoptarea de măsuri care să permită aplicarea în practică a normelor comunitare în vigoare care interzic înregistrarea unei mărci comerciale ce conține sau face referire la DOP/IGP de către operatorii care nu reprezintă organizațiile producătorilor acestor DOP/IGP; consideră că demararea campaniilor promoționale dotate cu un buget specific este de o importanță vitală, în vederea informării consumatorilor cu privire la avantajele acestor sisteme publice de certificare;
28. consideră că, pentru a menține calitatea și renumele indicațiilor geografice, producătorii de produse purtând indicații geografice trebuie să dispună de instrumente care să le permită gestionarea corespunzătoare a volumului produs;
29. consideră că, în cazul în care un produs purtând o IGP este utilizat într-un produs preparat compus, cu modificarea caracteristicilor produsului protejat prin IGP, organismele de protecție sau autoritățile competente trebuie să aibă dreptul de a efectua controale specifice pentru a constata dacă caracteristicile produsului protejat prin IGP s-au modificat excesiv sau nu;
30. solicită consolidarea protejării denumirilor înregistrate, mai ales în anumite stadii ale ambalării și ale comercializării în afara zonei de producție, unde apare riscul de utilizare abuzivă a acestor denumiri; solicită aplicarea normelor comunitare care interzic înregistrarea mărcilor care au o denumire similară cu o denumire DOP sau IGP, deja înregistrată;
31. se declară în favoarea stabilirii unor norme comune care să permită producătorilor de produse purtând indicații geografice să fixeze condiții în ceea ce privește aplicarea indicațiilor respective, precum și folosirea acestora în denumirea produselor prelucrate;
32. este în favoarea unei simplificări a procedurii de înregistrare a denumirilor de origine, precum și a reducerii timpului necesar pentru aceasta;
33. atrage atenția asupra faptului că nivelul de protecție al indicațiilor geografice este diferit de la un stat membru la altul; consideră că în acest domeniu realizarea armonizării legislative și procedurale este de dorit, mai ales în privința normelor referitoare la protecția acordată *ex-officio*;
34. consideră ca protecția internațională a indicațiilor geografice ar trebui consolidată; solicită Comisiei Europene să își intensifice eforturile, mai ales la nivel politic, pentru a obține o ameliorare a protecției indicațiilor geografice în cadrul negocierilor Organizației Mondiale a Comerțului [fie prin extinderea asupra tuturor produselor a protecției acordate în temeiul articolului 23 din Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală, fie prin stabilirea unui registru multilateral pentru IGP], cât și în cadrul negocierilor de aderare la OMC a noilor state și al acordurilor bilaterale în curs de negociere;

Marți, 10 martie 2009

35. consideră că, atât produsele care sunt exportate, cât și cele care nu sunt exportate, ar trebui să poată beneficia de această protecție internațională din partea UE, care ar putea eventual să difere în funcție de riscul de contrafacere efectivă a produselor, astfel încât produsele cu un grad ridicat de risc de contrafacere și care sunt exportate să poată beneficia de protecție internațională în cadrul OMC, în timp ce pentru produsele care prezintă un risc moderat de contrafacere și sunt comercializate pe piețe de la nivel local, s-ar putea propune o procedură simplificată (comparabilă cu nivelul protecției tranzitorii actuale), care, o dată ce obține recunoaștere din partea statelor membre, să se notifice Comisiei și se bucure de protecție juridică comunitară;

36. evidențiază faptul că anumite denumiri sunt uzurpate sistematic pe teritoriul țărilor terțe, inducând în eroare consumatorul și subminând renumele produselor autentice; subliniază faptul că asigurarea protecției unei denumiri într-o țară terță este o procedură care necesită mult timp și care nu ar putea fi dusă la bun sfârșit cu ușurință de grupurile individuale de producători, dat fiind faptul că fiecare țară dispune de sisteme și proceduri de protecție specifice; invită Comisia Europeană să joace un rol consultativ, oferind grupurilor de producători cunoștințele necesare și sprijin juridic pentru încheierea acordurilor cu țări terțe;

37. consideră ca esențial controlul comunitar și național asupra denumirilor de origine protejate și indicațiilor geografice protejate și sprijină instituirea unor sancțiuni drastice care să descurajeze utilizarea neautorizată a acestor instrumente, astfel încât statele membre să aibă obligația de a aplica aceste sancțiuni automat în cazul contrafacerii sau imitării denumirilor protejate; propune în acest sens adoptarea unei dispoziții specifice în cadrul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare⁽¹⁾; este în favoarea simplificării procedurilor de obținere a DOP, precum și în favoarea unui control riguros efectuat de autoritățile statelor membre pentru certificarea faptului că toate etapele procesului de producție au loc în zona geografică vizată;

38. consideră că un control al pieței pentru respectarea tuturor dispozițiilor privind DOP și IGP va impune statelor membre costuri administrative suplimentare, însă va contribui totodată, în mod considerabil, la protejarea lor eficientă; este în favoarea acordării unei asistențe tehnice comunitare pentru desfășurarea controalelor de către statele membre, astfel încât să se asigure cea mai omogenă implementare posibilă a sistemelor de protecție a DOP și IGP pe teritoriul UE;

39. consideră că trebuie sporită activitatea de informare și popularizare a acestor sisteme, cu sprijin financiar comunitar, atât în interiorul pieței unice, cât și în statele terțe; consideră că procentul co-finanțării comunitare pentru programele UE de informare și de promovare a produselor UE de calitate trebuie mărit; invită Comisia să continue promovarea conceptului de IGP în țările terțe, mai ales prin multiplicarea misiunilor de asistență tehnică în relație cu asociațiile de producători de produse purtând indicații geografice;

40. propune să fie înființată o Agenție Europeană pentru Calitatea Produselor, care să colaboreze strâns cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și cu unitățile Comisiei Europene responsabile de calitatea produselor alimentare; această Agenție va avea competențe și în ceea ce privește cererile din ce în ce mai numeroase parvenite din țări terțe în raport cu DOP, IGP și specialitățile tradiționale garantate;

41. subliniază importanța Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁽²⁾, pentru diversificarea opțiunilor ce stau la dispoziția consumatorilor; solicită Comisiei să prezinte un proiect legislativ privind introducerea unei cerințe de etichetare a produselor de origine animală, precum laptele, carnea și ouăle, în cazul cărora animalele au fost hrănite cu furaje modificate genetic;

42. este în favoarea păstrării și simplificării sistemului de Specialitate Tradițională Garantată și își exprimă dezamăgirea în raport cu performanța acestui instrument, care a condus până în prezent la înregistrarea unui număr foarte mic de STG (20, alte 30 de cereri fiind în curs); subliniază că registrul STG-urilor – unde numele produsului sau al alimentului nu este rezervat producătorului – menționat la articolul 3 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare⁽³⁾ ar trebui eliminat, întrucât acesta reduce gradul de protecție al STG; reamintește că sistemul STG rămâne un instrument pertinent pentru protecția rețetelor și că dispune de un potențial de dezvoltare considerabil, dacă sunt întrunite anumite condiții;

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

43. consideră că definiția produsului „tradițional”, așa cum este formulată în Regulamentul (CE) nr. 509/2006, este necorespunzătoare; consideră că o corelare între produsele tradiționale și țara în care există tradiția respectivă sau utilizarea exclusivă a denumirilor de către producătorii care respectă specificațiile tradiționale ar îmbunătăți atractivitatea statutului STG;
44. consideră că agricultura ecologică oferă agricultorilor UE o posibilitate de dezvoltare importantă și că ar trebui lansat un program de măsuri care să consolideze credibilitatea siglei UE; constată însă că regulamentul UE adoptat în acest sens stabilește un standard unic, deși statele membre aplică în mod diferit procedura de certificare, unele optând pentru delegarea sarcinilor de control costisitoare autorităților de control, iar altele optând pentru delegarea acestor sarcini unor organisme de control acreditate de stat; constată că procedura de certificare diferă de la stat la stat și este costisitoare; solicită armonizarea legislației cu privire la limitele maxime de detectare a pesticidelor interzise în produsele agricole ecologice; sprijină, în principiu, propunerea pentru o etichetă UE pentru produsele ecologice;
45. consideră că este necesar un grad mai mare de omogenizare a tipologiei organismelor și procedurilor de control și certificare a produselor ecologice, pentru a putea oferi consumatorilor un sentiment de siguranță și fiabilitate prin intermediul unei noi sigle a UE pentru agricultura ecologică, ce va garanta aceleași criterii de producție, control și certificare la nivelul UE și va contribui la soluționarea problemelor și la promovarea mai intensă a pieței unice a produselor ecologice;
46. consideră că apariția produselor neecologice marcate astfel încât să sugereze că ar fi produse ale agriculturii ecologice poate să prejudicieze dezvoltarea unei piețe UE unice a produselor ecologice; își exprimă, în acest sens, îngrijorarea față de tentativele de extindere a etichetei ecologice la produsele alimentare care nu au fost obținute în conformitate cu principiile agriculturii ecologice;
47. se declară în favoarea obligativității înscrierii țării de proveniență a produselor ecologice proaspete sau prelucrate, importate din țări terțe, indiferent dacă se utilizează sau nu sigla UE pentru produse ecologice;
48. consideră că, pentru a se realiza o mai bună funcționare a pieței unice a produselor ecologice, se impun următoarele:
- să se înscrie țara de proveniență pe produsele ecologice proaspete și pe cele prelucrate, importate din țări terțe, indiferent dacă se utilizează sau nu sigla UE pentru produse ecologice,
 - să fie consolidată credibilitatea siglei UE prin intermediul unui program de promovare a produselor ecologice,
 - să se stabilească limite maxime de detectare a pesticidelor interzise în produsele agricole ecologice,
 - să se examineze problema dublei certificări pe care o solicită în multe cazuri marii distribuitori, deoarece aceasta duce la un deficit de produse ecologice pe piața UE,
 - etichetarea produselor neagricole, la care se face referire în legătură cu metodele de producție ecologice, trebuie să se distingă de etichetarea produselor agricole ecologice;
49. salută înființarea la nivelul statelor membre a oficiilor pentru produsele tradiționale și ecologice; consideră ca fiecare stat membru ar trebui să aibă instituții, fie în sfera publică, fie în cea privată, unanim recunoscute de producători și consumatori, care să promoveze și să valideze producția autohtonă ecologică și de calitate;
50. recunoaște faptul că cerințele consumatorilor în ceea ce privește calitatea alimentelor și a produselor alimentare sunt din ce în ce mai mari, nu numai din punctul de vedere al siguranței, ci și din cel al chestiunilor de ordin etic, cum ar fi durabilitatea ecologică, protecția bunăstării animalelor și tehnologiile legate de organismele modificate genetic (OMG); invită Comisia să stabilească criterii pentru inițiative în materie de calitate, cum ar fi sistemele facultative de etichetare a produselor fără OMG, care vor oferi consumatorilor posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză;

Marți, 10 martie 2009

51. consideră necesară încurajarea sistemelor de producție care respectă mediul înconjurător; prin urmare, regretă lipsa unor norme comunitare cu privire la producția integrată, care să permită scoaterea în evidență a eforturilor făcute de producătorii UE, prin intermediul unor campanii corespunzătoare de promovare și comercializare orientate spre informarea publicului cu privire la valoarea adăugată a tipurilor de producție respective;

Sisteme de certificare

52. consideră că nu sunt necesare norme UE pentru armonizarea standardelor; consideră că nu este necesară crearea de noi sisteme de certificare a alimentelor la nivel comunitar, deoarece acest lucru ar submina sistemele deja existente și ar induce consumatorii în eroare;

53. subliniază că elaborarea etichetelor de calitate, precum și acțiunile de comunicare conexe, nu trebuie să conducă la creșterea sarcinilor birocratice pentru producători; consideră, prin urmare, că producătorii ar trebui să poată prelua inițiativa în ceea ce privește utilizarea unor astfel de etichete și că intervenția instanțelor comunitare ar trebui limitată la asigurarea protecției acestor etichete pentru a garanta producătorilor justa remunerare a eforturilor lor și pentru a apăra consumatorii împotriva contrafacerilor sau altor practici frauduloase;

54. subliniază că sistemele actuale de certificare ar trebui să garanteze, în afara asigurării respectării normelor juridice prin intermediul unei monitorizări stricte, și alte elemente esențiale pentru siguranța produselor alimentare, cum ar fi trasabilitatea; subliniază că cerințele de certificare ar trebui să reflecte dorințele societății și că ar trebui, prin urmare, să existe un ajutor din partea statului pentru acoperirea costurilor suportate de agricultori; se pronunță în favoarea promovării unei implicări mai active a organizațiilor de producători, deoarece agricultorii individuali nu pot contesta sistemele de certificare comercială care nu mai sunt actuale;

55. semnaleză că, în prezent, sistemele private de certificare nu îndeplinesc obiectivul de a ajuta producătorii să îi informeze pe consumatori cu privire la caracteristicile produselor, acestea transformându-se într-un mijloc exclusiv de acces la piață, multiplicând procedurile birocratice pentru agricultori și devenind o afacere pentru multe întreprinderi de distribuție a produselor alimentare; consideră necesară descurajarea proliferării acestor sisteme, care limitează accesul pe piață al unei părți a sectorului de producție;

56. subliniază faptul că actuala proliferare a sistemelor de certificare private împiedică accesul la piață al unei părți a sectorului și că sistemele respective nu contribuie la ameliorarea informării consumatorilor cu privire la caracteristicile produselor; solicită Comisiei să încurajeze recunoașterea reciprocă a sistemelor de certificare private pentru a limita proliferarea menționată și excluderea de pe piață a produselor de calitate; consideră necesară elaborarea unor orientări comunitare care să cuprindă aspectele pe care sistemele respective nu le putea reglementa, cum ar fi mențiunile „de sporire a valorii”, care trebuie definite pe baza unor niveluri și realități obiective;

57. atrage atenția asupra faptului că produsele regionale au o mare importanță pentru economiile și comunitățile locale și, prin urmare, trebuie combătută orice propunere de limitare a numărului de indicații geografice ce pot fi înregistrate;

58. consideră că nu trebuie să se elaboreze inițiative noi pentru promovarea produselor tradiționale, deoarece acestea ar putea submina sistemul STG;

59. solicită o colaborare mai strânsă cu Organizația Internațională de Standardizare și o implementare cât mai vastă a unor sisteme alternative, cum ar fi HACCP (Sistemul de Analiză a Riscurilor și Punctelor Critice de Control);

60. în ceea ce privește dimensiunea internațională, relevă existența unor probleme de competitivitate în raport cu principalii parteneri comerciali ai UE; este îngrijorat de presiunea exercitată de produsele din țările emergente, care nu se ridică la același nivel de siguranță și calitate și beneficiază de multe ori de un control îndoielnic; reafirmă în acest sens nevoia implementării conceptului de „acces la piață calificat”, susținut în numeroase rezoluții ale Parlamentului;

Marți, 10 martie 2009

61. solicită încheierea a cât mai multor acorduri bilaterale cu piețele-cheie, precum și a unor acorduri de combatere a contrafacerii; consideră necesare eforturi din partea Comisiei pentru a clarifica problemele cu care se confruntă protecția internațională a mărcilor, inclusiv protecția IGP, DOP și STG;

Aspecte suplimentare

62. sprijină acțiunile necesare pentru a comunica, de o manieră cât mai largă, beneficiile politicilor UE de asigurare a calității și siguranței alimentare; regretă că cetățenii europeni nu au acces la informații depline și ușor accesibile privind eforturile depuse de Uniunea Europeană în acest domeniu; recomandă Comisiei și statelor membre să-și intensifice eforturile de informare și promovare privind standardele de calitate și siguranță alimentară pentru produsele comunitare;

63. evidențiază rolul pe care îl poate avea finanțarea europeană în acest domeniu; constată că în „statele membre de convergență” participarea comunitară în programele de calitate ajunge la 75 %; evidențiază totuși înăsprirea condițiilor de creditare pentru micii producători, în contextul crizei financiare mondiale, și faptul că aceasta le va limita drastic accesul la co-finanțare;

64. consideră că trebuie încurajate piețele agricole administrate direct de agricultori, ca puncte de vânzare a produselor locale sezoniere, întrucât acestea asigură un preț echitabil pentru produsele de calitate, consolidează legătura dintre produs și teritoriul din care acesta provine și stimulează consumatorul să facă o alegere în cunoștință de cauză și bazată pe calitate; consideră că statele membre ar trebui să încurajeze crearea de spații de comercializare în care producătorii să prezinte consumatorilor produsele în mod direct;

65. solicită crearea unor programe de promovare a vânzărilor pe piețele locale, pentru a sprijini inițiativele locale și regionale de prelucrare și comercializare; consideră că acest lucru poate fi realizat, de exemplu, de cooperativele de producători, care contribuie la creșterea valorii adăugate în spațiul rural și care pot oferi un bun exemplu de combatere a schimbărilor climatice prin evitarea transportului pe distanțe lungi;

*

* *

66. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Rapoartele Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007

P6_TA(2009)0099

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la rapoartele privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 (2008/2243(INI))

(2010/C 87 E/10)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anul 2006 din 25 iunie 2007 (COM(2007)0358) și Raportul Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anul 2007 din 16 iunie 2008 (COM(2008)0368),

— având în vedere Planul de acțiune al Comisiei în domeniul ajutorului de stat din 7 iunie 2005 privind un ajutor de stat mai mic și mai bine orientat: foaie de parcurs pentru reforma ajutorului de stat 2005-2009 (COM(2005)0107),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind reforma ajutorului de stat 2005-2009 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 97.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor ⁽³⁾ (Regulament general de exceptare pe categorii în sectorul autovehiculelor),
- având în vedere Orientările privind ajutoarele naționale regionale pentru 2007-2013 ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1627/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 în ceea ce privește formularele standard de notificare a ajutoarelor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1628/2006 al Comisiei din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor naționale pentru investițiile regionale ⁽⁶⁾,
- având în vedere Cadrul comunitar pentru ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind aspectele sectoriale ale planului de acțiune pentru ajutorul de stat: sprijin pentru inovare ⁽⁸⁾,
- având în vedere Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ⁽⁹⁾,
- având în vedere Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru promovarea investițiilor cu capital de risc în întreprinderi mici și mijlocii ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind prelungirea cadrului pentru ajutoarele de stat în domeniul construcțiilor navale ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții ⁽¹²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹³⁾,
- având în vedere Directiva 2006/111/CE a Comisiei din 16 noiembrie 2006 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5.

⁽²⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽³⁾ JO L 203, 1.8.2002, p. 30.

⁽⁴⁾ JO C 54, 4.3.2006, p. 13.

⁽⁵⁾ JO L 302, 1.11.2006, p. 10.

⁽⁶⁾ JO L 302, 1.11.2006, p. 29.

⁽⁷⁾ JO C 323, 30.12.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 263.

⁽⁹⁾ JO C 82, 1.4.2008, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO C 194, 18.8.2006, p. 2.

⁽¹¹⁾ JO C 173, 8.7.2008, p. 3.

⁽¹²⁾ JO C 155, 20.6.2008, p. 10.

⁽¹³⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 6.

⁽¹⁴⁾ JO L 318, 17.11.2006, p. 17.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere declarația din 19 februarie 2008 privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere anchetele sectoriale ale Comisiei realizate în sectoarele energiei și serviciilor bancare cu amănuntul,
- având în vedere Orientările Comisiei privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele privind cartelurile ⁽³⁾,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 2 aprilie 2008 privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust (COM(2008)0165),
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 11 iulie 2007 privind sportul (COM(2007)0391),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0011/2009),

1. salută publicarea rapoartelor Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007;
2. continuă să sprijine un rol mai proactiv al Parlamentului în dezvoltarea politicii în domeniul concurenței prin introducerea procedurii de codecizie;
3. felicită Comisia pentru acțiunea eficientă împotriva funcționării cartelurilor ilegale grave și pentru amenzile record impuse contravenienților;
4. invită Comisia și Consiliul, având în vedere revizuirea de către Comisie a funcționării Regulamentului (CE) nr. 1/2003 ⁽⁴⁾, să includă principiile de aplicare a amenzilor în Regulamentul (CE) nr. 1/2003 și să îmbunătățească și să precizeze pe viitor aceste principii pentru a respecta cerințele principiilor generale de drept;
5. sprijină utilizarea unei notificări de clemență revizuite și a unei proceduri pentru încurajarea furnizării de informații despre funcționarea cartelurilor ilegale grave;
6. salută publicarea Cărții albe privind acțiunile în despăgubire pentru cazurile de încălcare a normelor CE antitrust, dar îndeamnă la continuarea reformei într-un mod care să garanteze că efectele negative ale sistemului din SUA nu se repetă în Uniunea Europeană;
7. solicită Comisiei ca, în rapoartele sale viitoare, să furnizeze informații mai bune privind rolul și implicarea ofițerului de legătură al Comisiei însărcinat cu protecția consumatorilor în cazuri de concurență;
8. își exprimă dorința evitării abuzului de poziție dominantă de către marile corporații și solicită Comisiei să realizeze o analiză a efectelor asupra concurenței ale relației de inegalitate dintre furnizori, în special producătorii de produse alimentare, și distribuitorii, în vederea depistării eventualelor abuzuri de poziție dominantă; așteaptă cu nerăbdare raportul grupului de lucru al Comisiei privind puterea de cumpărare;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ JO C 210, 1.9.2006, p. 2.

⁽³⁾ JO C 298, 8.12.2006, p. 17.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

Marți, 10 martie 2009

9. solicită Comisiei să aibă în vedere analizarea practicilor abuzive din sectorul serviciilor, care pot împiedica întreprinderile mici să poată participa la licitații pentru lucrări; remarcă problema reprezentată de faptul că persoanelor care desfășoară o activitate independentă și liber profesioniștilor li se refuză uneori posibilitatea de a aplica tarife standard în cazurile în care aceștia sunt aproape exclusiv dependenți din punct de vedere economic de unul sau de câțiva utilizatori mari ai resurselor lor și solicită Comisiei să analizeze modul în care aceștia ar putea organiza, negocia și încheia contracte colective care să respecte principiile dreptului concurențial;
10. invită Comisia să își revizuiască procedurile interne de alegere a subiectelor pentru analizele sectoriale;
11. invită Comisia să realizeze o anchetă sectorială privind publicitatea online;
12. invită Comisia să realizeze o analiză a posibilelor diferențe naționale în ceea ce privește aplicarea normelor din domeniul achizițiilor publice, precum și eventualele denaturări ale concurenței generate de acestea;
13. ia act de raportarea de către Comisie a unor activități record în următoarele trei sectoare: amenzi antitrust pentru carteluri, numărul de cazuri de fuziune notificate Comisiei, precum și numărul de notificări transmise Comisiei privind ajutoare de stat; îndeamnă Comisia, prin urmare, să realizeze urgent o revizuire a resurselor umane pentru a se asigura că Direcția Generală Concurență dispune de personal suficient care să facă față volumului de muncă din ce în ce mai mare;
14. subliniază că aplicarea normelor din domeniul concurenței cu privire la fuziuni și achiziții trebuie să fie evaluată din perspectiva întregii piețe interne și nu doar din perspectiva unor părți ale acesteia;
15. salută dovezile din rapoartele Comisiei privind politica în domeniul concurenței pentru anii 2006 și 2007 privind eficiența restructurării unității care se ocupă de controlul fuziunilor pe sectoare din cadrul Direcției Generale Concurență, însoțită de analize economice mai bune și de o evaluare la nivel de omologi (peer review);
16. salută anunțul privind lansarea unei revizuii a regulamentului privind concentrările economice ⁽¹⁾; reamintește opinia sa conform căreia actualele dispoziții nu sunt suficiente ținând seama de nivelul tot mai ridicat de integrare și complexitate al piețelor UE și consideră că ar trebui realizată o revizuire pentru găsirea unei abordări solide la evaluarea operațiunilor comparabile de fuziune;
17. ia act de numărul record al notificărilor privind ajutoarele de stat și salută publicarea Regulamentului general de exceptare pe categorii care acoperă întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile), ajutorul pentru cercetare și dezvoltare destinat IMM-urilor, ajutorul pentru ocuparea forței de muncă, ajutorul pentru formare și ajutorul pentru dezvoltare regională;
18. salută, în special, posibilitatea de a oferi subvenții angajatorilor pentru costurile pe care angajații lor le suportă pentru îngrijirea copiilor și a părinților;
19. este îngrijorat de creșterea concentrărilor pe piață și a conflictelor de interese în interiorul sistemului bancar; avertizează împotriva eventualelor riscuri sistemice globale care sunt generate de astfel de conflicte de interese și de concentrări;
20. salută revizuirea graficului de performanță al ajutoarelor de stat, dar îndeamnă Comisia să realizeze analize ale eficienței ajutoarelor de stat și îndeamnă ca revizuirea graficului de performanță să identifice acele state membre care nu au reușit să realizeze recuperarea corespunzătoare a ajutoarelor de stat acordate ilegal;
21. salută publicarea orientărilor comunitare revizuite privind ajutorul de stat destinat protecției mediului, prin care se garantează că statele membre pot sprijini producerea de energie regenerabilă și co-generarea de energie eficientă prin acordarea de ajutoare operaționale care să acopere integral diferența dintre costurile de producție și prețul de piață;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (Regulamentul CE privind concentrările economice) (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

Marți, 10 martie 2009

22. solicită din nou să se continue realizarea de progrese în ceea ce privește atât clarificarea normelor existente în domeniul concurenței, cât și aplicarea practică a acestor norme pentru serviciile de interes economic general, date fiind diferențele considerabile între politicile aplicabile în diferitele state membre;
23. regretă creșterile disproporționate ale prețurilor la energie și denaturările de pe piața energiei, care s-a dovedit că nu funcționează corespunzător într-o anchetă sectorială realizată de Comisie, care îi afectează pe consumatorii de energie din Uniunea Europeană; subliniază din nou importanța realizării și asigurării funcționalității unei piețe interne a energiei;
24. sprijină Comisia în eforturile sale de a dezvolta în continuare piețele UE ale gazelor și energiei electrice, un element crucial al acestui proces fiind separarea rețelelor de transport, pe de o parte, de activitățile de producție și furnizare, pe de altă parte („degruparea”);
25. își exprimă îngrijorarea în legătură cu lipsa de transparență la stabilirea prețurilor la combustibili pe piețele UE; solicită Comisiei să dea dovadă de o vigilență adecvată în ceea ce privește comportamentul concurențial de pe respectivele piețe;
26. solicită introducerea unor mecanisme pentru a garanta că adoptarea sistemului de comercializare a cotelor de emisii nu cauzează denaturări ale concurenței nici pe plan intern, nici față de concurenții externi;
27. ia act de faptul că, încă din 9 octombrie 2007, Consiliul a invitat Comisia să analizeze raționalizarea procedurilor pentru a se concentra pe modul în care s-ar putea realiza rapid anchetele privind ajutoarele de stat acordate în circumstanțe critice;
28. salută răspunsurile prompte și clarificările aduse de Comisie în ceea ce privește gestionarea crizei economice și financiare și folosirea ajutorului de stat; ia act de creșterea cuantumului ajutoarelor de stat și salută orientările suplimentare detaliate, care urmăresc o mai bună direcționare a ajutoarelor de stat;
29. recunoaște aplicabilitatea articolului 87 alineatul (3) litera (b) din tratat la circumstanțele cu care se confruntă în prezent economiile statelor membre ca rezultat al turbulențelor de pe piețele financiare; cu toate acestea, consideră că este necesar ca Comisia să rămână extrem de vigilentă în privința pachetelor financiare de salvare pentru a garanta compatibilitatea acțiunilor cu principiile concurenței loiale;
30. formulează un avertisment împotriva suspendării efective a normelor din domeniul concurenței; subliniază necesitatea de a controla în detaliu operațiunile de salvare și de a asigura conformitatea acestora cu dispozițiile tratatului; solicită Comisiei ca, în următorul raport privind politica din domeniul concurenței, să prezinte Parlamentului European și parlamentelor naționale un raport detaliat ex-post privind aplicarea normelor în domeniul concurenței în fiecare caz în parte;
31. își exprimă îngrijorarea în legătură cu restrângerea continuă a activității economice în UE, fenomen care este preconizat să ia o și mai mare amploare în 2009; consideră oportun ca, în cadrul normelor în domeniul concurenței, să se utilizeze mecanisme adecvate de reacție, cum ar fi ajutorul pentru restructurare sau fondul de ajustare la globalizare, pentru a diminua impactul pe care criza creditelor îl are asupra creșterii și ocupării forței de muncă;
32. îndeamnă Comisia să recunoască nevoia de a stabili mecanisme prin care să se minimizeze denaturarea concurenței și potențialul abuz de poziție preferențială din partea anumitor beneficiari ai garanțiilor acordate de stat;
33. îndeamnă Comisia să pună în aplicare constrângeri asupra activității instituțiilor financiare care primesc ajutoare de stat, pentru a garanta că respectivele instituții nu se angajează în extinderi agresive, în detrimentul instituțiilor concurente, cu ajutorul garanțiilor acordate de stat;
34. salută reducerea semnificativă a discrepanțelor dintre prețurile autovehiculelor noi în UE, care au apărut de la punerea în aplicare a regulamentului privind scutirea pe categorii de autovehicule și așteaptă evaluarea de către Comisie a eficacității respectivului regulament;

Marți, 10 martie 2009

35. salută acțiunea Comisiei de reducere a tarifelor pentru serviciile de telecomunicații în roaming; cu toate acestea, constată că prețurile rămân foarte puțin sub plafonul tarifar reglementat; solicită măsuri de sprijinire a concurenței prețurilor, în locul unei reglementări a prețurilor cu amănuntul;
36. salută contribuția Direcției Generale Concurență a Comisiei la Cartea albă privind sportul, care, printre altele, atrage atenția asupra jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Comunităților Europene și asupra practicilor decizionale ale Comisiei cu privire la aplicarea articolelor 81 și 82 din Tratatul CE la sectorul sportului;
37. invită Comisia să țină mai mult cont de dimensiunea internațională a politicilor sale din perspectiva competitivității Uniunii Europene la nivel mondial și să ceară respectarea și aplicarea principiului reciprocității în negocierile comerciale;
38. consideră că este esențial ca politica în domeniul concurenței să fie abordată în mod adecvat în cadrul negocierii acordurilor comerciale bilaterale; solicită Direcției Generale Concurență să se implice activ în respectivele negocieri pentru a garanta recunoașterea reciprocă a practicilor concurențiale, în special în domenii precum ajutoarele de stat, achizițiile publice, serviciile, investițiile și facilitarea schimburilor comerciale;
39. îndeamnă Comisia să revizuiască structura participării sale la Rețeaua internațională a concurenței și la Ziua europeană a concurenței, pentru a asigura o mai bună informare a publicului despre importanța cheie a politicii în domeniul concurenței pentru susținerea creșterii economice și a ocupării forței de muncă;
40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Un „Small Business Act” pentru Europa

P6_TA(2009)0100

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei privind un „Small Business Act” pentru Europa (2008/2237(INI))

(2010/C 87 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică: Prioritate pentru IMM-uri - Un « Small Business Act » pentru Europa” (COM(2008)0394) și documentul de lucru al serviciilor Comisiei anexat privind evaluarea impactului (SEC(2008)2102),
- având în vedere rezoluția sa din 30 noiembrie 2006 intitulată „E timpul să accelerăm - Crearea unei Europe a spiritului antreprenorial și a creșterii” ⁽¹⁾ și rezoluția sa din 19 ianuarie 2006 privind aplicarea Cartei europene pentru întreprinderile mici ⁽²⁾,
- având în vedere Concluziile celui de-al 2 715-lea Consiliu Competitivitate din 13 martie 2006 privind politica în domeniul IMM-urilor pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă și concluziile celui de-al 2 891-lea Consiliu Competitivitate din 1 și 2 decembrie 2008,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 12 februarie 2009,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 ianuarie 2009,

⁽¹⁾ JO C 316 E, 22.12.2006, p. 378.

⁽²⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 258.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere selecția din 2008 a bunelor practici din Carta europeană pentru întreprinderile mici,
 - având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 25 iunie 2008 intitulat „Codul european al bunelor practici care facilitează accesul IMM-urilor la contractele de achiziții publice” (SEC(2008)2193),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 octombrie 2007 intitulată IMM-uri ecologice și competitive – Program de sprijinire a întreprinderilor mici și mijlocii în vederea respectării legislației de mediu (COM(2007)0379),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008 cu privire la Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă (COM(2008)0397),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008 intitulată „O strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa” (COM(2008)0465),
 - având în vedere avizele Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind sarcinile administrative din 10 iulie 2008 privind reducerea sarcinilor administrative în domeniul prioritar al dreptului societăților comerciale și din 22 octombrie 2008 privind reforma normelor referitoare la facturare din Directiva 2006/112/CE (Directiva TVA),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru cultură și educație, Comisiei pentru afaceri juridice și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0074/2009),
- A. întrucât cele 23 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) din UE, care reprezintă aproximativ 99 % din totalul întreprinderilor și oferă peste 100 de milioane de locuri de muncă, joacă un rol fundamental în ceea ce privește contribuția la creșterea economică, coeziunea socială și crearea de locuri de muncă, reprezintă o sursă majoră de inovare și sunt vitale pentru susținerea și extinderea ocupării forței de muncă;
- B. întrucât IMM-urile trebuie să constituie fundamentul tuturor politicilor comunitare pentru a le permite să se dezvolte și să se adapteze la cerințele globalizării, să fie active în triunghiul cunoașterii și să se adapteze la provocările legate de mediu și energie;
- C. întrucât, în ciuda inițiativelor anterioare ale UE, începând din anul 2000 îmbunătățirile tangibile aduse mediului de afaceri al IMM-urilor au fost prea puține sau chiar inexistente;
- D. întrucât majoritatea covârșitoare a IMM-urilor sunt microîntreprinderi, întreprinderi artisanale, întreprinderi familiale și cooperative, care reprezintă incubatoarele naturale ale culturii antreprenoriale și care, prin urmare, joacă un rol important în sporirea incluziunii sociale și a activităților independente;
- E. întrucât IMM-urile nu beneficiază de sprijin suficient pentru a se putea apăra împotriva practicilor comerciale neloiale desfășurate la nivel transfrontalier, cum ar fi cele ale societăților editoare de anuare profesionale înșelătoare;
- F. întrucât, în ciuda diferențelor dintre acestea, IMM-urile din Europa se confruntă cu numeroase provocări similare legate de dezvoltarea la maximum a potențialului lor, în domenii precum costuri administrative și costuri de asigurare a conformității relativ mai ridicate decât pentru întreprinderile mari, accesul la finanțare și la piețe, inovarea și mediul;

Marți, 10 martie 2009

- G. întrucât, ca factor-cheie în realizarea unui mediu favorabil pentru IMM-uri, percepția asupra rolului antreprenorilor și a asumării de riscuri trebuie să se schimbe: spiritul antreprenorial și disponibilitatea asociată de a-și asuma riscuri ar trebui lăudată de liderii politici și de mass-media și sprijinită de autorități;
- H. întrucât IMM-urile trebuie să facă față unor probleme specifice pentru a-și lansa procesele de internaționalizare, cum ar fi lipsa experienței internaționale, un număr redus de persoane cu experiență, un cadru internațional de reglementare deosebit de complex, precum și necesitatea efectuării unor modificări în ceea ce privește organizarea și cultura antreprenorială;
- I. întrucât Parlamentul și-a exprimat în mod repetat regretul că lipsa forței juridice obligatorii a Cartei europene a micilor întreprinderi a subminat o veritabilă punere în aplicare a acesteia și că, din acest motiv, cele zece recomandări pe care le-a formulat au rămas în cea mai mare parte fără o finalitate concretă; întrucât Parlamentul a solicitat ulterior Consiliului în rezoluția sa din 19 ianuarie 2006, menționată anterior, să examineze această chestiune,

Cadru general

1. sprijină cu entuziasm comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008, menționată anterior, care urmărește să determine elaborarea unei agende politice ambițioase pentru a promova creșterea IMM-urilor prin intermediul celor zece principii directoare și să ancoreze abordarea „Gândeți mai întâi la scară mică” în elaborarea politicilor la toate nivelurile;
2. regretă, cu toate acestea, că actul privind întreprinderile mici (Small Business Act - SBA) nu este un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic; consideră că aspectul său cu adevărat inovator este intenția sa de a plasa principiul „Gândeți mai întâi la scară mică” în centrul politicilor comunitare; invită Consiliul și Comisia să se alătore Parlamentului în efortul de a institui acest principiu ca normă obligatorie, într-o formă care rămâne să fie determinată, pentru a garanta că va fi aplicat în mod corect în întreaga legislație comunitară viitoare;
3. subliniază necesitatea imperioasă de a aplica cele zece principii directoare la nivel european, național și regional; invită, prin urmare, Consiliul și Comisia să-și ia un angajament politic ferm de a asigura punerea lor în aplicare în mod corect; îndeamnă Comisia și statele membre să coopereze îndeaproape cu toate părțile implicate relevante pentru a defini prioritățile și pentru a pune în aplicare urgent, în special la nivel național, planul de acțiune SBA adoptat de Consiliul Competitivitate la 1 decembrie 2008, garantând că toate părțile implicate își asumă pe deplin principiile directoare;
4. cere Comisiei să sporească în continuare vizibilitatea și conștientizarea acțiunilor politicii privind IMM-urile prin comasarea instrumentelor comunitare existente și a fondurilor pentru IMM-uri în cadrul unei linii bugetare separate în bugetul UE;
5. are convingerea fermă că este vital să se introducă un mecanism de urmărire cu scopul de a monitoriza aplicarea adecvată și rapidă a inițiativelor politice care au fost deja lansate; prin urmare, solicită Consiliului să încorporeze acțiunile care urmează a fi luate la nivelul statelor membre în procesul de la Lisabona și să informeze Parlamentul în fiecare an cu privire la progresele înregistrate;
6. solicită Comisiei crearea unui sistem de verificare continuă pentru monitorizarea progreselor înregistrate cu privire la implementarea celor zece principii directoare de către Comisie și statele membre; solicită Comisiei să stabilească criteriile de evaluare standard pentru evaluarea progreselor înregistrate; invită statele membre să încorporeze primele lor rapoarte referitoare la progresele înregistrate în rapoartele lor anuale privind programele naționale de reformă;
7. subliniază necesitatea acordării unei atenții deosebite întreprinderilor de artizanat, microîntreprinderilor, întreprinderilor familiale și individuale la nivel european, național și regional, și îndeamnă Comisia și statele membre să adopte măsuri de reglementare, administrative, fiscale și privind învățarea continuă care să vizeze aceste întreprinderi în mod specific; de asemenea, solicită să se recunoască caracteristicile specifice ale profesiilor liberale și nevoia ca acestea să fie tratate la fel ca și alte IMM-uri, cu excepția cazurilor în care acest lucru contravine legislației existente care reglementează aceste profesii; subliniază rolul important jucat de asociațiile de IMM-uri pentru comercianți, întreprinderile de artizanat și alte profesii; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze împreună pentru a îmbunătăți mediul comercial pentru aceste sectoare și cadrul legal pentru asociațiile lor profesionale și sectoriale;

Marți, 10 martie 2009

8. consideră că propunerile Comisiei nu au o strategie clară pentru ca lucrătorii independenți să își îmbunătățească statutul juridic și drepturile, în special dacă poziția acestora este comparabilă cu cea a angajaților salariați; invită Comisia să garanteze lucrătorilor independenți dreptul de a conveni asupra unor tarifelor standard, de a se organiza și de a încheia acorduri colective, în cazul în care cealaltă parte e o societate mare cu o poziție dominantă, cu condiția ca acest fapt să nu afecteze potențialii clienți mai puțin puternici și să nu cauzeze denaturarea pieței;
9. îndeamnă Comisia și statele membre să ofere măsuri de promovare bine orientate și asistență individualizată, sub forma informațiilor, a consilierii și a posibilităților de acces la capital de risc pentru întreprinderile nou înființate din sectorul IMM-urilor;
10. subliniază necesitatea elaborării unui model social și economic care să ofere o plasă de siguranță adecvată întreprinzătorilor din domeniul creației din întreprinderile mici și mijlocii, unde se întâlnesc deseori condiții de lucru instabile;
11. constată cu regret că femeile întâmpină dificultăți în ceea ce privește înființarea și menținerea afacerilor datorită unei serii de factori cum ar fi: informații insuficiente, lipsa de contacte sau a accesului la rețele, discriminarea și stereotipurile de gen, servicii de îngrijire a copiilor insuficiente și inflexibile, greutatea în reconcilierea obligațiilor profesionale cu cele de familie, precum și diferențele dintre femei și bărbați de abordare a spiritului antreprenorial;
12. salută propunerea de introducere a unei rețele de femei antreprenor ambasadoare, precum și a unor programe de tutorat pentru a încuraja femeile să-și înființeze propriile întreprinderi, precum și promovarea spiritului antreprenorial în rândul femeilor absolvente de studii superioare; cu toate acestea, atrage atenția asupra faptului că multe întreprinderi practică o segregare de gen care este și va fi pentru mult timp o problemă foarte gravă, deoarece atât timp cât femeile sunt discriminate pe piața muncii, UE pierde lucrători și antreprenori capabili și, în consecință, pierde bani; prin urmare, consideră că ar trebui sporite investițiile în proiecte de susținere a antreprenorilor femei;
13. subliniază că spiritul antreprenorial feminin contribuie la atragerea femeilor pe piața muncii și la îmbunătățirea statutului lor economic și social; regretă, cu toate acestea, faptul că persistă în acest domeniu discrepanțele dintre bărbați și femei, mai ales la nivel salarial, în pofida interesului viu manifestat de femei, și că procentajul de antreprenoare în Uniunea Europeană rămâne în general scăzut, ceea ce se datorează parțial contribuției nerecunoscute (de exemplu neremunerate), dar totuși esențiale, a femeilor la administrarea curentă a IMM-urilor familiale și de mărime medie;
14. îndeamnă Comisia și statele membre să aibă în vedere sectorul activităților de creație și culturale, care reprezintă un procent de 2,6 % din PIB și 2,5 % din forța de muncă din UE, ca motor al dezvoltării economice și sociale în Uniunea Europeană; subliniază importanța IMM-urilor pentru stimularea sectorului tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor (TIC) și pentru industria activităților de creație;
15. subliniază faptul că sectorul activităților de creație este dominat de IMM-uri, fiind deosebit de important pentru asigurarea ocupării locurilor de muncă la nivel regional în mod durabil;
16. salută planurile Comisiei de a introduce o directivă privind posibilitatea de a aplica rate reduse ale TVA pentru serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă și furnizate pe plan local, care sunt prestate în cea mai mare parte de IMM-uri; subliniază, cu toate acestea, că acest lucru nu trebuie să aibă ca rezultat denaturarea concurenței și nu trebuie să fie ambiguu cu privire la serviciile acoperite;
17. constată că este necesar să se garanteze că IMM-urile au posibilitatea de a cumpăra în cantități mici, produse locale și produse ecologice, pentru a deveni astfel mai eficiente și mai puțin poluante;
18. salută adoptarea rapidă a exceptării generale pe categorii de ajutoare de stat și a măsurilor cu privire la statutul societății europene private și la ratele reduse ale TVA;

Marți, 10 martie 2009

19. salută propunerea Comisiei de a reduce ratele de TVA pentru serviciile furnizate pe plan local; invită Comisia să ia în continuare măsuri pentru a relaxa regulile de acordare a ajutoarelor de stat pentru a încuraja crearea de oportunități de achiziții publice pentru întreprinderile locale, în special pentru IMM-urile locale;

20. sprijină ideea extinderii până în 2012 a scutirii care se aplică în prezent de la normele comunitare în materie de concurență pentru ajutoarele de stat destinate producției cinematografice și consideră că acesta este un mijloc important de sprijinire a IMM-urilor din sectorul activităților de creație;

21. sprijină noile norme privind ajutoarele de stat prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽¹⁾ pentru scutirea IMM-urilor de la obligația de notificare, în anumite condiții;

22. remarcă faptul că, în ciuda angajamentului clar asumat în Carta europeană pentru întreprinderile mici, vocea IMM-urilor nu se face auzită în contextul dialogului social; solicită corectarea formală a acestui deficit prin propuneri adecvate în contextul SBA;

23. este de părere că dreptului muncii ar trebui să i se acorde o atenție mai mare în cadrul SBA, mai ales dacă se are în vedere principiul flexibilității, care permite în special IMM-urilor să reacționeze mai rapid la schimbările de pe piață și, astfel, să asigure un grad mai înalt de ocupare a forței de muncă și al competitivității la nivelul întreprinderilor, inclusiv la nivel internațional, ținând în același timp seama de protecția socială necesară; face trimitere în acest context la Rezoluția sa din 29 noiembrie 2007 privind principiile comune ale flexibilității ⁽²⁾;

24. în plus, accentuează importanța dreptului muncii, în special a modului în care poate fi optimizată aplicarea acestuia la IMM-uri, de exemplu printr-o mai bună consiliere sau prin simplificarea procedurilor administrative și solicită statelor membre să acorde o atenție deosebită IMM-urilor în cadrul demersurilor specifice pe care le realizează în materie de flexibilitate, inclusiv prin politici active privind piața muncii, deoarece IMM-urile se bucură de o marjă de manevră pentru o flexibilitate internă și externă sporită datorită numărului mic de angajați, dar în același timp au nevoie de o mai mare securitate pentru ele însele și pentru angajații lor; consideră esențial ca dreptul muncii, care este unul dintre pilonii principali ai flexibilității, să ofere un temei juridic de încredere pentru IMM-uri, având în vedere că aceste întreprinderi adesea nu-și pot permite un departament juridic sau un departament de gestionare a resurselor umane; subliniază faptul că, în conformitate cu Eurostat, 91,5 % din societățile comerciale europene aveau mai puțin de 10 angajați în 2003;

25. consideră necesară introducerea de măsuri pentru combaterea muncii nedeclarate, care reprezintă în mod incontestabil o sursă de concurență neloială pentru IMM-urile care utilizează intensiv forța de muncă;

26. invită statele membre să includă pe scară mai largă în fluxul economic principal IMM-urile deținute de minorități etnice insuficient reprezentate, prin dezvoltarea de programe de diversificare a furnizorilor care să vizeze ca întreprinderilor insuficient reprezentate să li se ofere șanse egale de a concura cu întreprinderile mai mari pentru obținerea de contracte;

27. subliniază importanța unui statut al societății private europene ca o nouă formă juridică suplimentară, cu condiția ca acesta să se concentreze pe IMM-urile care intenționează să desfășoare activități transfrontaliere și cu condiția ca acesta să nu fie abuzat de societățile mai mari, pentru a submina și a se sustrage dispozițiilor legale aplicabile în statele membre care încurajează un sistem de guvernare corporativă care ia în considerare interesele tuturor părților interesate;

28. invită autoritățile publice, pe baza principiului că accesul la informații este o condiție prealabilă pentru obținerea informațiilor și având în vedere importanța internetului ca mijloc de comunicare în acest scop, să simplifice în măsura posibilului site-urile instituțiilor pentru a permite utilizatorilor să identifice și să înțeleagă mecanismele de sprijin oferite;

⁽¹⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽²⁾ JO C 297 E, 20.11.2008, p. 174.

Marți, 10 martie 2009

Intensificarea activităților de cercetare – dezvoltare și de inovare

29. accentuează importanța inovării pentru IMM-uri și dificultățile întâlnite în demersurile întreprinse pentru a beneficia de oportunitățile de cercetare; consideră că politehnicile și institutele de cercetare naționale ar putea juca un rol pentru impulsivarea inovării și reducerea barierelor din calea cercetării în cazul IMM-urilor; consideră că ar trebui să se pună accent nu numai pe inovarea în domeniul înaltei tehnologii, ci ar trebui să se acorde atenție și inovării în domeniul tehnologiilor de bază, intermediare și informale; își exprimă convingerea că Institutul European de Inovare și Tehnologie ar putea avea un rol important în ceea ce privește stimularea activităților de cercetare și dezvoltare și de inovare pentru IMM-uri; invită statele membre să multiplice inițiativele care coboară pragul pentru ca IMM-urile să aibă acces la cercetare; este convins că toate programele tehnologice și de cercetare comunitare ar trebui concepute astfel încât să se ușureze participarea transfrontalieră a IMM-urilor;

30. sprijină inițiativa Comisiei de a ameliora accesul la cel de-Al șaptelea program-cadru pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007-2013) ⁽¹⁾;

31. invită Comisia și statele membre să creeze condiții-cadru mai bune destinate să instituie un mediu care să promoveze inovarea de către IMM-uri, în special prin introducerea unor modalități de îmbunătățire a protecției drepturilor la proprietatea intelectuală (DPI) și de combatere mai eficientă a fraudei și contrafacțiilor în întreaga Uniune Europeană; consideră că existența unor norme echilibrate cu privire la DPI poate oferi protecție și, în același timp, poate asigura fluxul și schimbul de informații și idei; subliniază că IMM-urile au nevoie de sprijin pentru a invoca protecția DPI, pentru a asigura respectarea acestor drepturi cu ajutorul autorităților corespunzătoare din domeniul DPI și, de asemenea, pentru a folosi DPI specifice pentru a atrage fonduri;

32. invită Comisia și statele membre să solicite partenerilor lor comerciali să aplice mai strict Acordul OMC privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) și să depună toate eforturile necesare pentru adoptarea unor acorduri bilaterale, regionale sau multilaterale pentru combaterea contrafacției și a pirateriei, precum Acordul comercial împotriva contrafacției (ACIC);

33. este de părere că potențialul comerțului electronic pentru IMM-uri nu este integral valorificat și că mai sunt multe de făcut pentru a realiza o Piață electronică europeană unică pentru produse și servicii în care IMM-urile ar putea avea un rol de lider pentru îmbunătățirea gradului de integrare a piețelor UE;

34. consideră că participarea IMM-urilor în grupări trebuie promovată pentru a stimula inovarea și a spori competitivitatea economiei comunitare; prin urmare, invită Comisia să sprijine îmbunătățirea gestionării grupărilor, în special prin schimburi de bune practici și programe de formare, să elaboreze și să difuzeze instrumente de evaluare a performanței grupărilor, să încurajeze cooperarea în interiorul acestora și să simplifice în continuare procedurile administrative pentru participarea grupărilor la programele UE;

35. solicită ca SBA să ia în considerare acordurile de cooperare între IMM-uri (grupurile de achiziții și marketing), având în vedere că astfel de grupuri au dovedit a avea un risc mai mic de insolabilitate decât întreprinderile individuale;

36. este ferm convins că brevetele joacă un rol important în domeniul inovării și performanței economice, întrucât acestea oferă inovatorilor posibilitatea de a controla veniturile rezultate în urma investițiilor inovatoare și oferă siguranța necesară pentru investiții, capitaluri proprii și împrumuturi; prin urmare, consideră că ar trebui să se ajungă cu rapiditate la un acord privind un brevet comunitar care să asigure o protecție juridică ieftină, eficientă, flexibilă și de înaltă calitate, adaptată nevoilor IMM-urilor, precum și privind un sistem european armonizat de soluționare a litigiilor referitoare la brevete;

37. accentuează necesitatea de a promova achizițiile publice inovatoare, pre-comerciale, întrucât acest lucru determină crearea de valoare adăugată pentru autoritățile contractante, pentru cetățeni și pentru întreprinderile participante; invită statele membre să sporească proporția achizițiilor publice inovatoare și participarea procedurilor de achiziții publice inovatoare ale IMM-urilor; invită Comisia să faciliteze diseminarea celor mai bune practici în domeniu privind, de exemplu, criteriile și procedurile de licitație și aranjamentele în materie de risc și împărtășire a informațiilor;

⁽¹⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

38. este de părere că, în contextul achizițiilor publice internaționale, unde noile tehnologii permit comerțul electronic transfrontalier, noile forme, de exemplu, de licitații combinatorii pentru grupurile de IMM-uri, precum și publicarea și publicitatea online făcută procedurilor de ofertare contribuie la dezvoltarea considerabilă a achizițiilor publice, nu numai în cadrul Uniunii Europene, ci și la nivel mondial, încurajând astfel comerțul electronic transfrontalier;

39. atrage atenția asupra necesității de suficient personal tehnic calificat; prin urmare, consideră că este necesar să se investească mai mult în educație și că legăturile dintre instituțiile de învățământ și IMM-uri ar trebui consolidate, astfel încât activitățile independente, cultura antreprenorială și conștiința comercială să fie incluse în sistemele educaționale naționale și regionale; încurajează extinderea continuă a sistemelor de mobilitate individuale cum ar fi „Erasmus pentru tineri antreprenori” și „Erasmus pentru ucenici”, în special în ceea ce privește participarea persoanelor de gen feminin; sprijină extinderea prevăzută a domeniului de aplicare a programului Leonardo da Vinci și crearea unui Sistem european de credite pentru învățământul și formarea profesională (ECVET); îndeamnă statele membre ca, în colaborare cu partenerii sociali și cu furnizorii de cursuri de formare, să creeze programe de (re)formare profesională și ocupațională bazate pe muncă și programe de învățare continuă adaptate nevoilor IMM-urilor, care vor fi cofinanțate de Fondul social european; solicită Comisiei să faciliteze schimbul de bune practici privind tehnicile de formare inovatoare și măsurile de reconciliere a vieții profesionale și a vieții de familie, precum și să promoveze egalitatea de gen;

40. pune accent pe importanța încurajării întreprinzătorilor tineri și a spiritului întreprinzător în rândul femeilor, printre altele prin introducerea programelor de mentorat și de îndrumare; subliniază faptul că un număr din ce în ce mai mare de femei și tineri întreprinzători lucrează în IMM-uri, deși în principal în continuare în societățile comerciale cele mai mici (microîntreprinderi) și rămân vulnerabili în fața efectelor negative ale stereotipurilor și prejudecăților în caz de transfer sau succesiune de întreprinderi, în special în cazul afacerilor de familie; prin urmare, solicită statelor membre, având în vedere impactul îmbătrânirii populației, să pună în practică politici și mecanisme adecvate, în special prin introducerea unor instrumente de diagnostic, informare, consiliere și asistență pentru transferurile de întreprinderi;

41. reamintește că cel de-Al șaptelea program-cadru conține un mecanism de împărțire a riscurilor financiare care ar trebui să permită facilitarea accesului la împrumuturi acordate de Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru proiectele de mare anvergură; solicită Comisiei să evalueze utilizarea mecanismului de către IMM-uri și să prezinte propuneri, după caz;

42. salută lansarea unei rețele europene unice, care integrează serviciile furnizate în prezent de Centrele Euro Info și de Centrele Releu pentru Inovare, pentru a sprijini IMM-urile în toate eforturile de inovare și competitivitate ale acestora printr-o gamă variată de servicii;

43. solicită Comisiei să evalueze participarea IMM-urilor la Programul-cadru pentru competitivitate și inovare ⁽¹⁾ și să prezinte propuneri, după caz;

Asigurarea finanțării și a accesului la finanțare

44. subliniază faptul că principala sursă de finanțare pentru IMM-uri în Europa o constituie activitatea proprie și creditele și împrumuturile obținute de la instituțiile financiare; remarcă faptul că IMM-urile sunt percepute ca prezentând un risc mai mare, ceea ce le frânează accesul la finanțare; solicită un efort comun din partea instituțiilor financiare, al Comisiei și al statelor membre pentru a asigura accesul IMM-urilor la finanțare și pentru a le oferi posibilitatea să-și consolideze capitalul prin reinvestirea profitului în întreprindere; consideră că ar trebui să nu se solicite plata unor taxe înainte de începerea activității IMM-urilor, pentru a le asigura acestora capacitatea de a-și crea propriile resurse și propria trezorerie; în acest context, subliniază caracterul de urgență al situației financiare curente și necesitatea unor acțiuni imediate;

45. solicită Comisiei și statelor membre să își intensifice eforturile de promovare și de informare cu privire la existența fondurilor europene și a ajutoarelor de stat destinate IMM-urilor și să facă aceste două tipuri de instrumente mai accesibile și mai ușor de înțeles;

⁽¹⁾ Decizia nr. 1639/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 2006 de instituire a unui program-cadru pentru competitivitate și inovare (2007-2013) (JO L 310, 9.11.2006, p. 15).

Marți, 10 martie 2009

46. invită statele membre să creeze condiții mai bune pentru a permite IMM-urilor să investească în formarea calificată, inclusiv prin reduceri fiscale directe și facilități de compensare între autoritățile fiscale și Uniunea Europeană;

47. recunoaște că sistemele de impozitare ale statelor membre pot prezenta o piedică în calea transferului întreprinderilor, în special al întreprinderilor familiale, sporind riscul lichidării sau închiderii întreprinderii; solicită, prin urmare, statelor membre să-și revizuiască atent cadrul juridic și fiscal în scopul de a îmbunătăți condițiile privind transferul întreprinderilor, în special în cazul pensionării sau îmbolnăvirii proprietarului; este convins că o atare îmbunătățire ar facilita continuarea activităților întreprinderilor, în special ale întreprinderilor familiale, păstrarea locurilor de muncă și reinvestirea profitului;

48. este extrem de mulțumit de recenta aliniere între politica de coeziune și Strategia de la Lisabona; consideră că, prin orientarea fondurilor structurale mai mult către spiritul antreprenorial, cercetare și inovare, o cantitate însemnată de fonduri ar putea deveni disponibile la nivel local pentru a spori potențialul de afaceri;

49. subliniază faptul că existența unor piețe financiare dinamice este esențială pentru finanțarea IMM-urilor și subliniază nevoia de a deschide piețele europene de capital de risc prin îmbunătățirea disponibilității și a accesului la capitalul de risc, la finanțarea de tip „mezzanine” și la microcredit; de aceea consideră că, în circumstanțe normale, IMM-urile ar trebui să aibă acces la credit oferit de actorii de pe piețele de capital care le pot evalua perspectivele și care pot acoperi nevoile acestora mai eficace;

50. sprijină decizia luată de Consiliu și BEI de a adopta o serie de reforme pentru a diversifica produsele de finanțare pentru IMM-uri oferite de grupul BEI, precum și de a dezvolta substanțial împrumuturile sale globale pentru partenerii bancari, atât în termeni cantitativi, cât și în termeni calitativi;

51. evidențiază faptul că posibilitățile limitate de acces ale IMM-urilor la finanțare reprezintă unul dintre principalele obstacole în calea înființării și creșterii acestora; în acest sens, salută decizia BEI de a spori finanțarea disponibilă pentru garanții și pentru alte instrumente financiare pentru IMM-uri cu încă 30 000 EUR; solicită BEI să elaboreze noi instrumente financiare și noi soluții tangibile pentru obstacolul reprezentat de garanții la obținerea de credite; de asemenea, având în vedere actuala criză financiară, solicită statelor membre să încurajeze băncile să garanteze IMM-urilor accesul la credite în condiții rezonabile;

52. salută inițiativa recentă pentru o Acțiune comună pentru sprijinirea instituțiilor de microfinanțare în Europa (JASMINE), de care vor beneficia întreprinderile emergente și care vor promova în special antreprenoriatul tinerilor și al femeilor; solicită statelor membre ca, în cooperare cu organizațiile de IMM-uri și instituțiile de finanțare, să joace un rol proactiv în ceea ce privește furnizarea de informații privind accesul la și solicitarea de microcredite și de forme alternative de finanțare;

53. evidențiază rolul important al BEI și al Fondului European de Investiții (FEI) pentru îmbunătățirea finanțării disponibile pentru IMM-uri, având în vedere în special criza financiară actuală și repercusiunile acesteia asupra pieței de credite; invită Comisia și statele membre să investigheze în continuare modalitatea în care normele bancare actuale și alte reglementări financiare, inclusiv transparența ratingurilor de credit, ar putea fi îmbunătățite astfel încât să faciliteze accesul IMM-urilor la finanțare; solicită Comisiei să stabilească, în cooperare cu statele membre și cu BEI, condițiile-cadru potrivite pentru dezvoltarea unei piețe pan-europene de capital de risc;

54. subliniază că unul din patru cazuri de faliment al IMM-urilor se datorează întârzierilor la efectuarea plăților, întârzieri apărute în cele mai multe cazuri din partea administrațiilor publice; subliniază că actuala criză a creditelor poate avea un efect disproporționat asupra IMM-urilor, deoarece clienții mai mari presează furnizorii mai mici să acorde termene de plată mai mari; salută, în acest sens, inițiativa Comisiei de a revizui Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ⁽¹⁾ și solicită statelor membre să îmbunătățească practicile administrației publice proprii în materie de plăți; îndeamnă crearea la nivel comunitar a unui termen limită armonizat pentru plăți, care să fie chiar scurtat pentru plata IMM-urilor, și a unor sancțiuni pentru depășirea acestui termen;

(1) JO L 200, 8.8.2000, p. 35.

Marți, 10 martie 2009

55. salută măsurile propuse în SBA, care vizează îmbunătățirea furnizării de capital IMM-urilor; solicită, în special în contextul crizei financiare, ca programele de stat pentru sprijinul IMM-urilor, încercate și testate, să fie extinse și/sau continuate și ca sprijinul acestora să fie extins la intermediarii financiari;

56. constată potențialul enorm al Programului-cadru comunitar pentru competitivitate și inovare de a corecta deficiențele pieței în finanțarea IMM-urilor, de a promova eco-inovarea și de a sprijini cultura antreprenorială;

Îmbunătățirea accesului pe piață

57. subliniază faptul că standardizarea poate conduce la inovare și competitivitate prin facilitarea accesului la piețe și prin facilitarea interoperabilității; solicită Comisiei să îmbunătățească accesul IMM-urilor la standarde și participarea acestora la procesul de standardizare; încurajează Comisia să promoveze în continuare standardele comunitare la nivel internațional;

58. subliniază importanța implicării, cât mai mult posibil, a „rețelei întreprinderilor europene” (Enterprise Europe Network), a autorităților naționale de management al proiectelor, a camerelor de comerț, a industriei și a autorităților publice în promovarea la nivel local a oportunităților oferite de programele comunitare pentru cercetare, dezvoltare și inovare și de fondurile structurale, inclusiv de Inițiativa comunitară privind resursele comunitare comune pentru întreprinderi micro, mici și mijlocii (JEREMIE);

59. precizează că achizițiile publice reprezintă aproximativ 17 % din PIB-ul UE; solicită Comisiei și statelor membre să consolideze accesul IMM-urilor și participarea acestora la achizițiile publice prin utilizarea oportunităților din codul comunitar de bune practici menționat anterior, facilitând accesul IMM-urilor la contracte de achiziții publice prin, *inter alia*:

- utilizarea mai deasă a achizițiilor publice pe internet;
- adaptarea dimensiunilor contractelor;
- diminuarea sarcinilor administrative și financiare în cadrul licitațiilor;
- criterii de calificare corespunzătoare și proporționale pentru licitațiile specifice;
- îmbunătățirea accesului IMM-urilor la informații privind licitațiile publice;
- armonizarea documentelor necesare;

60. încurajează, de asemenea, statele membre să ia următoarele măsuri:

- să solicite autorităților contractante să justifice neîmpărțirea pe loturi a contractelor;
- să extindă posibilitatea de a răspunde în calitate de consorțiu la anunțurile publice de achiziții;
- să transforme cerința de a plăti un avans în practică generală pentru toate contractele de achiziții publice;

61. observă că e nevoie de un serviciu de consultanță privind sistemul care să asiste funcționarea zilnică a IMM-urilor pe parcursul întregului ciclu de viață cu scopul de a optimiza investițiile acestora;

62. consideră că aplicațiile avansate de e-business, bazate pe implementarea semnăturilor electronice interoperabile și a certificatelor de autentificare, sunt un motor esențial pentru competitivitatea IMM-urilor și ar trebui încurajate de Comisie și statele membre;

Marți, 10 martie 2009

63. subliniază importanța pieței interne pentru IMM-uri și observă că promovarea accesului IMM-urilor la piața internă ar trebui să constituie o prioritate;
64. recunoaște că mai există încă unele restricții privind capacitatea IMM-urilor de a exploata la maxim avantajele oferite de piața internă; observă, prin urmare, că atât cadrul juridic, cât și cel politic al pieței interne ar trebui îmbunătățite pentru a facilita desfășurarea activităților la nivel transfrontalier de către IMM-uri; observă, de asemenea, că un mediu de reglementare clar ar oferi IMM-urilor mai multe stimulente pentru a-și desfășura activitățile comerciale pe piața internă; consideră că statele membre ar trebui să înființeze puncte de contact unice și portaluri web;
65. subliniază că sunt esențiale informații îmbunătățite cu privire la accesul pe piață și la oportunitățile de export în interiorul pieței unice, atât la nivel național, cât și la nivelul UE; invită, așadar, Comisia și statele membre să consolideze serviciile de informare și consiliere, în special rețeaua de soluționare a problemelor - SOLVIT;
66. susține solicitările privind punerea la dispoziție de către statele membre a unor servicii de consiliere menite să ajute IMM-urile să se apere împotriva practicilor comerciale neloiale, cum ar fi cele ale societăților editoare de anuare înșelătoare, care ar trebui să consolideze încrederea IMM-urilor de a-și desfășura activitatea transfrontalier; subliniază importanța rolului Comisiei atât în facilitarea coordonării acestor servicii de consiliere, cât și în cooperarea cu acestea din urmă pentru a asigura tratarea adecvată și eficiența a reclamațiilor transfrontaliere; insistă, cu toate acestea, ca, atunci când astfel de măsuri fără caracter normativ nu produc rezultate, Comisia să fie pregătită să elaboreze modificările legislative corespunzătoare care ar oferi IMM-urilor o protecție similară cu cea oferită consumatorilor atunci când aceștia constituie partea mai vulnerabilă în astfel de tranzacții;
67. subliniază faptul că doar 8 % din totalul IMM-urilor sunt implicate în activități transfrontaliere, fapt care reduce posibilitățile de creștere; consideră că acest lucru este esențial pentru a impulsiona piața internă; consideră că statele membre ar trebui să coopereze în vederea armonizării cerințelor administrative care influențează activitățile intracomunitare; solicită statelor membre să transpună și să aplice urgent Directiva privind serviciile (¹), acordând o atenție deosebită intereselor IMM-urilor și încurajează, de asemenea, adoptarea rapidă a statutului societății private europene;
68. consideră că ar trebui să existe o bază consolidată comună pentru impozitarea societăților comerciale; solicită înființarea unui „ghișeu unic” pentru TVA pentru a da posibilitatea antreprenorilor să își îndeplinească responsabilitățile în țara de origine în care își desfășoară activitatea;
69. solicită Comisiei să dezvolte în continuare cerințele-cadru privind accesul IMM-urilor la piețele străine și să sprijine furnizarea de informații; încurajează înființarea de centre europene de consultanță pentru întreprinderi în China și India, și pe toate piețele emergente, în strânsă colaborare cu centrele naționale de consultanță pentru întreprinderi care funcționează deja în zonele respective; având în vedere faptul că participarea redusă a IMM-urilor la activitățile transfrontaliere poate fi explicată, de asemenea, prin lipsa competențelor lingvistice și multiculturalale, consideră că e nevoie de mai multe instrumente pentru a rezolva această provocare; reamintește, cu toate acestea, faptul că IMM-urile au nevoie de acces mai bun la informație și consultanță calificată în țara lor de origine;
70. subliniază importanța progresului în negocierile comerciale care ar reduce în continuare barierele de reglementare ale comerțului, care afectează IMM-urile în mod disproporționat;
71. solicită Comisiei să includă în programul său de lucru încorporarea tratamentului egal pentru IMM-uri în regulamentul OMC privind accesul la contractele de achiziții publice; invită Comisia să acorde atenție deosebită problemelor întâmpinate de IMM-uri privind formalitățile vamale, în special prin facilitarea adaptării sistemelor lor electronice, la un cost cât mai redus posibil, la sistemele utilizate de autoritățile vamale naționale, precum și prin simplificarea aranjamentelor privind accesul la statutul de operator economic;

(¹) Directiva 2006/123/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile pe piața internă (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

Marți, 10 martie 2009

Lupta împotriva birocrăției și a formalităților administrative

72. consideră că există o necesitate imperioasă de a reduce formalitățile administrative cu cel puțin 25 %, acolo unde se poate, și de a pune în practică o administrație modernă adaptată la necesitățile IMM-urilor; prin urmare, încurajează promovarea cunoștințelor TIC în cadrul IMM-urilor, în special în rândul antreprenorilor tineri și al femeilor, precum și utilizarea mai intensă a tehnologiei digitale, care să le permită să economisească timp și bani și să dedice dezvoltării proprii resursele astfel obținute; invită Comisia și statele membre să demareze inițiative pentru a face schimb de și pentru a promova cele mai bune practici, pentru a stabili repere și pentru a elabora și promova orientări și standarde pentru practici administrative favorabile IMM-urilor; este convins că este de asemenea imperativ ca în viitorul apropiat să fie implementate propunerile Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind povara administrativă, cu scopul de a îndeplini obiectivele de reducere fără a risca accesul IMM-urilor la finanțare;

73. consideră că IMM-urile, și în special microîntreprinderile, ar trebui impozitate de o manieră care să le reducă la maximum eforturile administrative, în așa fel încât să se faciliteze etapa de demarare (start-up) și să se încurajeze inovația și investițiile pe parcursul vieții acestora;

74. evidențiază importanța fundamentală a evaluării impactului viitoarelor inițiative legislative privind IMM-urile; solicită, prin urmare, realizarea unor studii de impact obligatorii, sistematice și orientate, a unui așa-numit „test IMM”, ale cărui rezultate ar trebui supuse unei evaluări independente, care ar trebui să fie pusă la dispoziția organismelor legislative ale UE; consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială impactului asupra întreprinderilor mici și microîntreprinderilor, inclusiv în ceea ce privește sarcinile administrative; îndeamnă Comisia să aplice testul IMM tuturor propunerilor noi de legislație UE care influențează întreprinderile, inclusiv pentru simplificarea legislației existente și pentru retragerea propunerilor pendente; încurajează statele membre să introducă la nivel național un test IMM similar;

75. consideră că orice legislație nouă, de exemplu cea pentru evitarea întârzierilor în domeniul plăților, copyright-ului, dreptului societăților comerciale sau legislația în domeniul concurenței (precum normele adoptate pentru facilitarea obținerii de despăgubiri în procesele deschise împotriva comportamentelor anti-concurențiale sau cele care decurg din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare privind ajutoarele de stat) ar trebui formulată astfel încât să nu discrimineze IMM-urile ci, dimpotrivă, să le sprijine pe acestea, precum și furnizarea serviciilor lor pe piața internă;

76. subliniază nevoia de o implicare corectă și la timp a IMM-urilor la elaborarea politicilor; consideră, prin urmare, că perioada de consultare a Comisiei ar trebui extinsă la cel puțin 12 săptămâni de la data la care documentele consultative sunt disponibile în toate limbile UE; recunoaște rolul esențial și valoros al organizațiilor de întreprinderi reprezentative și, de aceea, solicită Comisiei ca, acolo unde este cazul, să integreze IMM-urile și organizațiile lor reprezentative direct în comisiile de experți consultanți și în grupurile la nivel înalt;

77. invită Comisia să stimuleze simplificarea și armonizarea dreptului societăților comerciale și, în special, a normelor contabile pe piața internă, pentru a reduce sarcina administrativă pentru IMM-uri și pentru a crește transparența pentru toate părțile implicate relevante; îndeamnă Comisia să promoveze în mod activ utilizarea noilor tehnologii, cum ar fi XBRL (eXtensible Business Reporting Language), prin prezentarea unei foi de parcurs pentru introducerea raportării tip XBRL în Uniunea Europeană, cu scopul de a face raportarea obligatorie într-o perioadă de timp rezonabilă și pentru a promova și sprijini utilizarea la scară mare a acestui standard deschis;

78. încurajează crearea unei perioade de relaxare în ceea ce privește elaborarea de statistici pentru microîntreprinderi, acordându-le scutiri temporare de la obligația efectuării de sondaje statistice, aplicarea pe scară largă a principiului „o singură dată” referitor la informațiile puse la dispoziția autorităților publice de către întreprinderi, precum și continuarea dezvoltării e-guvernării;

79. accentuează necesitatea introducerii de date comune de intrare în vigoare pentru noua legislație comunitară în domeniul IMM-urilor; invită statele membre și asociațiile de IMM-uri să informeze IMM-urile în mod concis și ușor de înțeles cu privire la schimbările intervenite în legislația din domeniu;

80. încurajează statele membre să înființeze, în cooperare cu organizațiile de IMM-uri și construind la nivel național, pe baza structurilor existente, cum ar fi rețeaua întreprinderilor europene și birourile Europe Direct, puncte de contact și agenții de sprijin dedicate IMM-urilor, fizice sau electronice, constituite pe baza principiului ghișeurilor unice, care să ofere IMM-urilor acces la diverse surse de informare și servicii de sprijin, structurate în conformitate cu ciclul de viață al unei întreprinderi;

Marți, 10 martie 2009

81. recunoaște dificultatea înființării de noi întreprinderi din cauza diversității sistemelor instituite în diferitele state membre; prin urmare, consideră că este necesar să instituie un sistem unificat pentru înființarea de întreprinderi, în care procesul să se deruleze pas cu pas și în care înființarea unei întreprinderi să se poată face în 48 de ore;
82. declară din nou că normele financiare care stau la baza programelor comunitare continuă să conducă adesea la proceduri birocratice, inutile, lungi și costisitoare, în special pentru IMM-uri; solicită Comisiei să revitalizeze Observatorul IMM-urilor europene, să publice date cu privire la participarea acestora în fiecare program comunitar, însoțite de o analiză de rentabilitate, și să înainteze în consecință propuneri privind creșterea participării acestora; solicită Comisiei să intensifice rolul și vizibilitatea reprezentanților respectivelor IMM-uri în diferite domenii ale politicii; mai mult, încurajează toate inițiativele care permit dezvoltarea unui „spirit al IMM-urilor” în elaborarea politicilor din cadrul autorităților publice, cum ar fi programul Comisiei „Experiență în întreprinderi”, care oferă funcționarilor publici europeni posibilitatea de a se familiariza cu IMM-urile;
83. regretă „supra-legiferarea” practică de statele membre, care afectează negativ în special IMM-urile, și solicită Comisiei să analizeze ce alte măsuri ar mai putea fi luate pentru evitarea acestei practici; solicită efectuarea unor „evaluări de monitorizare a impactului”, care să analizeze modul în care deciziile sunt puse efectiv în aplicare, în statele membre și la nivel local;
84. solicită crearea unui site comunitar special pentru IMM-uri, care să conțină informații și formulare de înscriere pentru proiecte UE, numere de telefon naționale, link-uri către parteneri, informații comerciale, informații privind proiecte de cercetare, precum și consultații pe internet, instruire și informații despre noile norme de reglementare;
85. invită Comisia ca, împreună cu statele membre, să întreprindă demersurile necesare în vederea armonizării formularelor de înscriere care trebuie completate de către întreprinderi în cadrul procedurilor de depunere a candidaturilor și de ofertare;
86. salută premiul pentru cea mai bună idee de reducere a birocrăției acordat autorităților publice care au luat măsuri inovatoare de reducere a birocrăției la nivel local, regional sau național;
87. solicită plata în termen de 30 de zile din partea fondurilor comunitare de coeziune pentru proiectele deja aprobate, pentru a asigura progresul continuu, supraviețuirea și efectul acestor proiecte;

Transformarea principiului durabilității în afacere

88. recunoaște faptul că eforturile de a îmbunătăți durabilitatea ar putea deveni o sursă importantă de (eco-)inovare și o valoare cheie pentru competitivitatea sectorului; atrage atenția asupra faptului că adesea IMM-urile nu sunt suficient de conștiente de noile soluții ecologice și eficiente din punct de vedere energetic sau nu dispun de resursele financiare necesare pentru a le achiziționa; prin urmare, invită Comisia să investigheze modalitatea în care Comunitatea ar putea ajuta IMM-urile să devină mai eficiente din punct de vedere energetic și din punctul de vedere al resurselor;
89. reamintește importanța acordată răspunderii sociale a întreprinderilor în cazul întreprinderilor mici, care au nevoie de legături, rețele și servicii orizontale; consideră că este inefficient să se facă referire la certificarea sistemului comunitar de management și audit ecologic, atât din cauză că aceasta va diminua importanța certificatelor existente, cât și pentru că aceasta privește exclusiv provocările legate de mediu;
90. salută inițiativele recente de a sprijini IMM-urile să se conformeze legislației din domeniul mediului, prin acordarea, printre altele, de taxe reduse pentru serviciile oferite de agenții, asigurându-le accesul la informații cu privire la standardele de mediu sau introducând scutiri specifice de la legislația comunitară;

*

* *

91. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Miercuri, 11 martie 2009

Situația socială a rromilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii din UE

P6_TA(2009)0117

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la situația socială a rromilor și îmbunătățirea accesului acestora pe piața muncii din UE (2008/2137(INI))

(2010/C 87 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 3, 6, 7, 29 și 149 din Tratatul CE, în special cerința ca statele membre să asigure șanse egale tuturor cetățenilor Uniunii,
- având în vedere articolul 13 din Tratatul CE, care abilitază Comunitatea să adopte măsurile corespunzătoare pentru a combate discriminarea bazată, printre altele, pe criterii de rasă sau origine etnică,
- având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2005 referitoare la situația rromilor în Uniunea Europeană ⁽¹⁾, cea din 1 iunie 2006 referitoare la femeile de origine rromă în Uniunea Europeană ⁽²⁾, cea din 31 ianuarie 2008 privind o strategie europeană privind romii ⁽³⁾ și cea din 10 iulie 2008 referitoare la recensământul persoanelor de etnie rromă din Italia pe criteriul apartenenței etnice ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽⁶⁾ și Directiva Consiliului 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽⁷⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 2 iulie 2008 intitulată „Agenda Socială reînnoită: oportunități, acces și solidaritate în Europa secolului XXI” (COM(2008)0412), (Comunicarea Comisiei privind Agenda Socială reînnoită),
- având în vedere propunerea din 2 iulie 2008 a Comisiei de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426),
- având în vedere poziția sa din 17 iunie 2008 privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale (2010) ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽⁹⁾,
- având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale de la 1 februarie 1995 și Convenția Consiliului Europei pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950,

⁽¹⁾ JO C 45 E, 23.2.2006, p. 129.

⁽²⁾ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 283.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0035.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0361.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0467.

⁽⁶⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽⁷⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0286

⁽⁹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante din 10 decembrie 1984,
 - având în vedere planul de acțiune al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) privind îmbunătățirea situației populației de etnie rromă și a populației sinti aflate pe teritoriul OSCE, din 27 noiembrie 2003,
 - având în vedere raportul anual pe 2007 al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene referitor la rasism și xenofobie în statele membre,
 - având în vedere Declarația de la 2 februarie 2005 a Deceniului de integrare a rromilor și crearea, la 12 mai 2005, a Fondului pentru educație destinat comunităților de rromi,
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Situația rromilor în Uniunea Europeană extinsă”, din 2005,
 - având în vedere raportul Grupului consultativ de experți la nivel înalt în materie de integrare socială a minorităților etnice și de participare deplină a acestora pe piața muncii privind „Minoritățile etnice pe piața muncii: apel urgent pentru o mai bună incluziune socială”, din aprilie 2007,
 - având în vedere raportul final al Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei privind situația drepturilor omului în cazul rromilor, al populației sinti și al nomazilor în Europa, din 2006,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European intitulat „Integrarea minorităților de etnie rromă” ⁽¹⁾, (Avizul CESE),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0038/2009),
- A. întrucât, în urma recentelor extinderi ale Uniunii Europene, necesitatea integrării sociale a dat naștere unor noi provocări, cărora trebuie să li se facă față în contextul noilor circumstanțe demografice și economice; întrucât, deși toate statele membre trebuie să găsească modalități prin care să răspundă provocărilor respective, statele membre din Europa Centrală și de Est sunt cele mai afectate, din cauza transformării structurale, economice și sociale suferite pe parcursul ultimilor douăzeci de ani; constată, prin urmare, că grupurile sociale vulnerabile, precum rromii, sunt cele mai amenințate;
- B. întrucât, în statele membre în care sectoarele industriale au intrat în colaps, perspectivele de dezvoltare ale regiunilor au cunoscut un declin și, ca urmare, numeroși rromi, în special, au fost obligați să ocupe un loc marginal în societate din cauza propagării rapide a sărăciei; întrucât Parlamentul constată și reiterează faptul că, în cursul acestui proces, dreptul populației de etnie rromă la cetățenia națională și cetățenia UE au suferit o depreciere și că aceștia nu au beneficiat într-un mod corespunzător de avantajele care decurg din extindere, ceea ce a agravat marginalizarea lor sub mai multe aspecte, crescând riscul de discriminare multiplă cu care se confruntă aceștia;
- C. întrucât ofensiva politică strategică pentru promovarea egalității de șanse pentru rromi trebuie să se confrunte cu o situație socială extrem de complexă, deoarece rromii, cea mai numeroasă minoritate etnică din Europa, se confruntă cu aceleași dezavantaje ca și alte grupuri; întrucât modul cel mai eficient prin care ar putea fi susținută această luptă îl constituie o strategie globală pentru rromi și o serie coordonată de instrumente, mergând până la o gamă de politici sectoriale, asigurându-se totodată finanțarea acestora;

(1) JO C 27, 3.2.2009, p. 88.

Miercuri, 11 martie 2009

- D. întrucât comunitățile nomade constituie un fenomen etnic separat, care ar merita să fie examinat ca un subiect separat atât din punctul de vedere al drepturilor omului, cât și al problematicii sociale și a pieței muncii;
- E. întrucât procesul integrării populației rome în societate nu este unul unilateral, ci multilateral, și este necesar ca rromii să fie implicați în mod activ în procesul decizional la elaborarea politicilor de integrare socială;
- F. întrucât condițiile de viață ale comunităților de etnie rromă, precum și nivelul lor de sănătate și de școlarizare, sunt determinante pentru situația socială și pe piața muncii a acestora și sunt adesea folosite drept pretexte pentru excluderea lor din majoritatea societăților și pentru rasism; întrucât toate acestea împiedică îmbunătățirea calității vieții, constituind astfel un obstacol în calea exercitării drepturilor fundamentale și civile ale omului;
- G. întrucât slaba calitate a infrastructurilor din domeniul transporturilor, lipsa unui număr suficient de organe și servicii publice, în special a unor instituții de învățământ și de asistență medicală de calitate, precum și relocalizarea întreprinderilor, constrâng tineretul să-și părăsească localitățile de reședință din motive economice, agravând disparitățile dintre regiuni și fenomenul constituirii de ghetouri;
- H. întrucât, constituie un imperativ, chiar înainte de finalizarea celei de-a doua perioade a Procesului de la Lisabona, să se analizeze situația socială și perspectivele de angajare ale rromilor și să se decidă cu privire la demersurile care ar trebui întreprinse;
- I. recunoscând importanța Fondurilor structurale și de coeziune în promovarea integrării și constatând că, din cauza complexității problemelor sociale cu care se confruntă populația rromă, este de neconceput ca acestea să poată fi soluționate doar prin intermediul sistemului bazat pe proiecte, caracteristic Fondurilor structurale și de coeziune;
- J. întrucât recunoașterea bunelor practici anterioare este de o importanță incontestabilă, însă valabilitatea acestora este limitată în timp și spațiu;
- K. întrucât numeroase comunități de rromi manifestă în prezent tendința de a rămâne imobile, în loc să se deplaseze spre zone care pot oferi mai multe oportunități de angajare,

Rromii pe piața muncii: acces sau excludere?

1. consideră că este necesară o abordare coordonată pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale comunității rome, care să vizeze următoarele trei obiective:

- creșterea oportunităților economice pentru rromi;
- constituirea de capital uman și, respectiv,
- consolidarea capitalului social și a dezvoltării comunității;

2. semnalează faptul că, în numeroase cazuri, politicile consacrate rromilor nu au îmbunătățit situația acestora; solicită ca, în toate acțiunile întreprinse la nivelul Uniunii Europene și la nivel național care afectează în mod deosebit rromii, părțile interesate din comunitatea rromă să participe în calitate de factori decizionali, astfel încât să se respecte capacitatea și responsabilitatea lor de a se organiza prin forțe proprii;

3. constată că, în realitate, accesul inegal la servicii și multiplele dezavantaje cu care se confruntă copiii rromi nu le permit acestora în practică să aibă acces la dezvoltarea timpurie și la o educație de înaltă calitate; constată că dezavantajele respective au, la rândul lor, efecte negative asupra dezvoltării lor emoționale, sociale, fizice și cognitive, precum și asupra șanselor acestora pe piața muncii în viitor și, prin urmare, asupra integrării lor în rândul categoriei sociale predominante;

Miercuri, 11 martie 2009

4. constată că sistemele educaționale sunt selective și că, în pofida eforturilor depuse de statele membre pentru depășirea segregării, numeroasele și variatele sisteme concepute în mod ostentativ în vederea combaterii segregării servesc adesea, în realitate, la accentuarea disparităților dintre grupurile sociale și dezavantajează în mod profund categoriile sărace, îndeosebi rromii, care se regăsesc pe o pantă descendentă; subliniază, astfel, necesitatea unor politici educaționale specifice care să se adreseze familiilor rrome și să încurajeze participarea activă;
5. subliniază faptul că, deși proporția tinerilor rromi înscriși în sistemele de învățământ preuniversitar și superior a crescut în unele state membre, în mare măsură nivelul calificărilor acestora rămâne încă inferior mediei Uniunii Europene; semnalează decalajul care există între lipsa forței de muncă, pe de o parte, și rata ridicată a șomajului în rândul rromilor cauzată de nivelul lor scăzut de calificare, pe de altă parte; solicită, astfel, ca statele membre și UE să facă o prioritate din sprijinirea eforturilor rromilor de a-și îmbunătăți nivelul de calificare; atrage atenția asupra faptului că, în lipsa unor calificări oficiale, poziția rromilor pe piața muncii poate fi îmbunătățită și prin crearea unui sistem de recunoaștere a aptitudinilor practice;
6. îndeamnă statele membre să garanteze accesul egal al femeilor și fetelor rrome la o educație de calitate și să adopte măsuri cu caracter stimulatив (cum ar fi posibilitățile de evoluție profesională) pentru a atrage profesori buni în școlile situate în zone mai defavorizate din punct de vedere socio-economic și în special în comunitățile cu o pondere semnificativă a populației rrome din mediul rural;
7. solicită statelor membre să îmbunătățească accesul femeilor rrome la învățământul profesional și să adapteze această formă de învățământ la nevoile piețelor muncii locale, astfel încât să le fie asigurate femeilor rrome competențele solicitate de piața forței de muncă;
8. constată că, după finalizarea studiilor, marea majoritate a rromilor absolvenți de studii universitare nu revin în comunitățile lor și că unii dintre ei își neagă originile sau nu mai sunt acceptați în cadrul comunității lor când încearcă să se reintegreze;
9. recomandă elaborarea unui pachet de programe global care să promoveze și să încurajeze întoarcerea absolvenților rromi de studii universitare în cadrul comunităților lor și ocuparea profesională în cadrul comunităților lor și în interesul acestora;
10. consideră că cetățenii rromi din anumite state membre influențează piramida demografică într-un mod specific; constată că proporția copiilor rromi în cadrul populației totale este ridicată, în timp ce speranța lor de viață la naștere este cu cel puțin 10 ani mai mică decât cea a persoanelor care aparțin populației majoritare;
11. consideră că, deși statele membre au folosit resurse importante ale Uniunii Europene, precum și resurse proprii, pentru a ajuta șomerii pe termen lung de etnie rromă să își găsească locuri de muncă, nu a fost identificată nicio soluție coerentă la nivelul Uniunii Europene: mijloacele de acțiune și amploarea măsurilor de soluționare a acestei situații cunosc ample variații de la un stat membru la altul și nu au oferit oportunități de reintegrare pe termen lung pe piața muncii, măsurile respective, cum ar fi programele publice de ocupare a forței de muncă, agravând totodată stigmatizarea rromilor; solicită, prin urmare, ca atât UE, cât și statele membre, să își modifice politica, favorizând o abordare integrată care să ia în considerare toate fațetele lipsurilor lor;
12. invită statele membre să adapteze programele din învățământul profesional la nevoile piețelor muncii locale și să acorde stimulente angajatorilor care oferă locuri de muncă persoanelor necalificate (inclusiv rromilor) și care le oferă formare și oportunități de a câștiga experiență practică direct la locul de muncă;
13. invită autoritățile locale și pe cele ale statelor membre să furnizeze evaluări anuale defalcate pe genuri privind rata de reangajare a șomerilor pe termen lung (incluzând rromii) care au urmat un ciclu de formare profesională pe piața muncii și, pe baza experienței acumulate, să elaboreze noi metodologii și să lanseze programe de pregătire profesională adaptate la capacitățile locale și la nevoile economice;
14. invită statele membre să utilizeze fondurile UE pentru a păstra și proteja activitățile tradiționale ale rromilor;

Miercuri, 11 martie 2009

15. este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia, din cauza dezavantajelor multiple cu care se confruntă, adulții rromi sunt subreprezențați în rândurile populației active și în educația de-a lungul vieții, nu dispun în numeroase cazuri de acces la TIC și sunt suprareprezențați în rândul șomerilor pe termen lung și al celor cu meserii desconsiderate, ceea ce constituie cel mai important obstacol în calea reintegrării acestora pe piața muncii; solicită, prin urmare, aplicarea concretă a Directivei 2000/78/CE, care interzice discriminarea la locul de muncă pe considerente de religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
16. consideră că este important să se întreprindă acțiuni comunitare specifice pentru promovarea accesului rromilor la programe de formare profesională;
17. atrage atenția statelor membre asupra faptului că această dihotomie socială este de natură să oblige numeroase persoane de etnie rromă aflate în căutarea unui loc de muncă să treacă de la economia legală la economia informală și că este nevoie de un efort coordonat la nivelul Uniunii Europene și la cel al statelor membre pentru a încuraja acești angajați să revină la o formă legală de angajare care să le permită să beneficieze de drepturile specifice lucrătorilor și de cele privind securitatea socială;
18. consideră că trebuie luate măsuri de promovare a unei politici sociale și economice axate asupra integrării, inclusiv prin măsuri ad-hoc de asigurare a unor locuințe corespunzătoare;
19. atrage atenția în mod special asupra faptului că încurajarea mobilității forței de muncă necalificate și fără pregătire profesională poate avea drept consecință o discriminare și mai accentuată a femeilor rrome, care sunt deja extrem de vulnerabile în fața discriminării multiple, și ar putea împiedica evoluția lor ulterioară pe piața muncii;
20. solicită guvernelor statelor membre să asigure o mai mare independență economică a femeilor rrome, promovând proceduri simple de desfășurare a unei activități profesionale independente și de înființare de IMM-uri, facilitând accesul la microcredite și stimulând totodată economia bazată pe servicii la nivelul propriilor comunități, pentru a lărgi aria cunoștințelor și competențelor femeilor rrome;
21. invită guvernele statelor membre să conceapă sisteme de stimulente, *printre altele* prin intermediul avantajelor fiscale, destinate întreprinderilor care angajează femei rrome;
22. consideră că este necesar să se ia în considerare faptul că, în realitate, eliminarea așezărilor de rromi nu poate fi ușor concretizată prin utilizarea resurselor UE în conformitate cu normele aplicabile în prezent Fondului European pentru Dezvoltare Regională, având în vedere faptul că, în cazul statelor membre care au aderat la UE după 2004, numărul minim de locuitori necesar pentru ca așezările să fie eligibile pentru finanțare din bugetele pentru locuințe este stabilit astfel încât tocmai persoanele care trăiesc în cele mai rele condiții și în cele mai mici așezări nu pot avea acces la o astfel de finanțare;
23. subliniază faptul că rezolvarea problemelor sociale și economice ale persoanelor de etnie rromă necesită o abordare exhaustivă și o soluție coordonată și orientată pe termen lung, care presupune politici în materie de locuințe, învățământ, asistență medicală și piața forței de muncă; în consecință, sugerează Comisiei și statelor membre că ansamblul măsurilor prin care se urmărește îmbunătățirea situației rromilor ar trebui considerat drept o parte inseparabilă a măsurilor de sprijinire a dezvoltării regionale și a incluziunii sociale;
24. consideră oportun ca statele membre să valorifice revizuirea normelor care reglementează Fondurile Structurale și de coeziune, care oferă posibilitatea extinderii ariei de acțiune pentru programele complexe, permițând transferul a mai mult de 10 % între diferite fonduri;
25. ia act de propunerea unei noi directive globale vizând combaterea discriminării în alte domenii decât ocuparea forței de muncă pe criterii de vârstă, handicap, orientare sexuală, religie sau credință și solicită ca Directiva 2000/43/CE să fie pusă în aplicare în mod concret; consideră că, în spiritul agendei sociale, Comisia ar trebui să identifice obiective specifice și să elaboreze programe echilibrate în scopul de a elimina discriminarea și stigmatizarea populației rrome și incriminarea comunităților de etnie rromă;
26. subliniază că promovarea incluziunii sociale și a accesului rromilor pe piața muncii trebuie să răspundă condiției fundamentale prealabile a acordării de drepturi sociale și politice egale; invită statele membre și țările candidate să elaboreze, în acest sens, o strategie având drept obiectiv creșterea participării rromilor la alegeri, atât ca alegători, cât și în calitate de candidați, la toate nivelurile;

Miercuri, 11 martie 2009

27. susține importanța microcreditelor, care sunt recomandate din mai multe puncte de vedere în Comunicarea Comisiei privind Agenda socială reînnoită și în avizul CESE și care, oferind resurse minime, îi pot îndrepta pe cei mai săraci pe drumul spre responsabilitatea personală, dobândirea competențelor necesare în afaceri și dezvoltarea capacităților lor creative, inclusiv prin acordarea creditelor necesare acoperirii porțiunii de costuri pe care lucrătorul independent trebuie să o finanțeze prin mijloace proprii;
28. sprijină propunerea instituțiilor UE cu privire la principiul egalității de tratament potrivit căreia numărul persoanelor de etnie rromă care lucrează în serviciile publice ar trebui să fie sporit; subliniază însă că, pentru ca acest lucru să devină posibil, este necesar ca, pe lângă adoptarea de către guverne a unor politici de personal și de formare a forței de muncă care să promoveze acest principiu, să se depună eforturi deosebite și să se sprijine în mod activ facilitarea acceptării acestui principiu de către opinia publică;
29. subliniază faptul că, printre altele economia socială, asistența medicală, serviciile la domiciliu, cantinele publice și prestarea de servicii pentru îngrijirea copilului pot crea noi locuri de muncă pentru șomerii de etnie rromă (în special pentru femeii); își reiterează totuși opinia potrivit căreia economia socială necesită o legătură permanentă între furnizorul și utilizatorul serviciului și că, prin urmare, creșterea ratei de încadrare în muncă a rromilor în aceste domenii nu poate avea loc decât pe fundalul acceptării acestora de către societate, acceptare care este, de altfel, încurajată în acest fel;
30. invită statele membre să ia măsurile corespunzătoare pentru a pune capăt urii rasiale și incitării la discriminare a rromilor și la acte de violență împotriva acestora, exercitate prin intermediul mass-mediei și al oricărui mijloc de comunicare, indiferent de forma acestuia și de tehnologia utilizată; îndeamnă mass-media să adopte bune practici cu privire la angajarea de personal, astfel încât acesta să reflecte compoziția populației în ansamblu;
31. observă că femeile rrome sunt active în sectorul economiei informale și prezintă o rată foarte redusă de ocupare a forței de muncă; consideră că, pentru a depăși discriminarea multiplă, șomajul ridicat și sărăcia larg răspândită, principalul obiectiv al politicilor specifice ar trebui să fie acela de a crea femeilor rrome un real acces pe piața muncii, care constituie o condiție prealabilă fără de care statutul social și familial al acestor femei nu poate fi îmbunătățit;
32. consideră că angajarea femeilor rrome ar trebui de asemenea promovată prin intermediul activităților de încurajare a ocupării forței de muncă desfășurate de sistemele de asistență socială, precum și prin oportunități de formare și specializare corespunzătoare, pentru a le pregăti pe termen lung pentru o activitate din care să își poată câștiga existența, permițând reconcilierea vieții familiale cu cea profesională; solicită statelor membre să adopte măsuri care să contribuie la creșterea oportunităților de îngrijire a copiilor pentru copiii rromi, chiar dacă mama acestora stă acasă cu ceilalți copii;
33. subliniază faptul că ameliorarea serviciilor în ceea ce privește locuințele și asistența medicală ar putea îmbunătăți atât accesul femeilor rrome pe piața muncii, cât și șansele ca acestea să își păstreze locurile de muncă mai mult timp;
34. subliniază faptul că politicile sociale și de ocupare a forței de muncă ar trebui să contribuie la împlinirea potențialului fiecărei persoane și să răspundă nevoilor cetățenilor, precum și să creeze mai multe oportunități pentru cea mai importantă bază de forță de muncă, cum ar fi persoanele în vârstă, persoanelor cu handicap, persoanelor sărace și necalificate, incluzând persoanele de etnie rromă;
35. atrage atenția asupra faptului că discriminarea multiplă cu care se confruntă femeile rrome ar trebui să fie, la rândul său, recunoscută și combătută prin mijloace specifice, în cadrul unor politici axate asupra femeilor rrome, care ar putea avea un impact pozitiv dublu pe termen lung asupra acestor femei și a altor membri ai familiilor lor, în special copiii;
36. nu este de acord cu opinia conform căreia subvențiile destinate ajutorării șomerilor pe termen lung (printre care se regăsesc numeroși rromi) să își găsească un loc de muncă, acordate fie angajatorilor, fie angajaților, încalcă principiul neutralității concurențiale, având în vedere faptul că reintegrarea rromilor este un obiectiv al politicii sociale pentru realizarea căruia este necesară crearea unor poziții de piață subvenționate; consideră că subvenționarea locurilor de muncă pe piața muncii pentru reintegrarea lucrătorilor rromi este preferabilă subvenționării șomajului pe termen lung;
37. recunoaște că o parte din ocupațiile tradiționale ale populației rrome, precum meșteșugurile și artizanatul, pot contribui atât la perpetuarea specificului acestei comunități, cât și la îmbunătățirea situației materiale și a gradului de integrare socială a acesteia și consideră oportună susținerea unor activități profesionale specifice;

Miercuri, 11 martie 2009

Lupta de supraviețuire la marginea societății

38. observă că, printre culturile Uniunii Europene, cea a rromilor este marcată de o puternică tradiție familială; observă că imaginea familiilor de rromi în opinia publică pune accent pe rolurile tradiționale de gen, numărul mare de copii, împărțirea unei locuințe de către mai multe generații, tendința rudelor de a locui împreună, precum și cultivarea extinsă a relațiilor și că, de aceea, programele Uniunii Europene și cele din statele membre destinate familiilor de rromi trebuie să se bazeze pe avantajele acestei rețele naturale de sprijin;

39. evidențiază importanța conservării și afirmării specificului cultural al rromilor pentru protejarea identității proprii a acestora și pentru diminuarea prejudecăților cu privire la această minoritate; consideră prin urmare necesar ca statele membre și Comisia să joace un rol mai activ în susținerea vieții spirituale a minorității rrome;

40. își exprimă sprijinul față de avizul CESE care subliniază că femeile rrome ocupă un statut inferior în ierarhia familiei, se căsătoresc devreme și sunt victime frecvente ale violenței domestice, prostituției și traficului de persoane;

41. consideră, prin urmare, că programele pentru rromi ale Uniunii Europene și ale statelor membre ar trebui să urmărească mai degrabă emanciparea individuală decât să se axeze pe ierarhiile tradiționale, precum și independența socio-economică a membrilor comunităților de etnie rromă, în special a femeilor;

42. subliniază că tendința copiilor de etnie rromă de a părăsi școala la o vârstă fragedă le pune în pericol formarea individuală, integrarea socială și șansele pe piața muncii, iar, în cazul femeilor de etnie rromă, sănătatea fizică și mentală și abandonul școlar timpuriu afectează, de asemenea, starea de sănătate și nivelul de școlarizare al copiilor lor, facilitând excluderea socială a acestora; subliniază, prin urmare, importanța unor servicii care permit o mai mare sensibilizare în informarea femeilor de etnie rromă;

43. îndeamnă statele membre să garanteze că prezentele și viitoarele cadre legislative conțin dispoziții referitoare la prevenirea și rezolvarea formelor multiple de discriminare la care sunt supuse femeile rrome, astfel încât să se amelioreze statutul socio-economic al acestora și să li se asigure accesul la servicii medicale, servicii de îngrijire a copiilor și la o educație de înaltă calitate, acestea constituind condiții prealabile angajării;

44. este de părere că procesul de integrare trebuie inițiat în primele etape de viață pentru a oferi, în mod concret, alternative la sărăcie și excludere socială; prin urmare, este necesar să se asigure un cadru instituțional pentru servicii sociale comunitare pentru copii și familie, care să vină în întâmpinarea nevoilor regionale și personale, garantând un acces egal la servicii de înaltă calitate; solicită, prin urmare, Comisiei, să ofere un sprijin special pentru programele destinate integrării timpurii a copiilor rromi în toate țările în care pot fi accesate resursele Uniunii Europene, cum ar fi Instrumentul de asistență pentru preaderare sau Fondurile structurale și de coeziune;

45. observă că copiii rromi sunt suprareprezențați în școli speciale, că mulți dintre ei sunt trimiși la astfel de școli fără justificare, cel mai adesea din cauza discriminării; subliniază faptul că obligarea copiilor care au fost clasificați ilegal drept persoane cu handicap mental de a frecventa școli speciale constituie un act de discriminare și o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale acestor copii la un învățământ de calitate și dă naștere la dificultăți în studiile viitoare și în găsirea unui loc de muncă și conduce la o probabilitate mai mare de inactivitate pe piața muncii, creând în același timp o povară pentru bugete;

46. susține propunerea din avizul CESE conform căreia, pentru dezvoltarea copiilor mici, sunt necesare forme complexe de ajutor care sunt destinate întregii familii și care, fiind îndreptate spre nevoile familiei, oferă o asistență practică individualizată, cum ar fi programul „Început sigur”;

47. subscrie la opinia exprimată în avizul CESE potrivit căreia, din cauza caracteristicilor sale demografice, accesul comunității rrome la beneficiile sociale este unul asimetric; subliniază faptul că beneficiile sociale sunt concepute pentru a contrabalansa poverile sau lipsurile care decurg din situația individuală, angajamentul de îngrijire a copiilor și alte angajamente sociale utile;

Miercuri, 11 martie 2009

48. susține recomandarea din avizul CESE potrivit căreia, pentru promovarea participării pe piața oficială a muncii, ar trebui să se ofere un sprijin suplimentar celor care își schimbă locul de muncă; subliniază că munca declarată trebuie să fie atractivă atât pentru angajați, cât și pentru angajatori;

49. subliniază că partea vieții active petrecută de romi într-o stare de excludere le îngreunează accesul la serviciile de sănătate și este responsabilă pentru situația în care se regăsesc aceștia la o vârstă înaintată; subliniază de asemenea că faptul că au început să muncească la o vârstă fragedă, șomajul frecvent, lipsa de protecție caracteristică locurilor de muncă ocupate, munca invizibilă prestată în economia informală, care implică de cele mai multe ori efort fizic susținut, precum și lipsa unor asigurări de pensie aferente acestor perioade de muncă îi împiedică să obțină pensii corespunzătoare și îi privează de o bătrânețe trăită în demnitate;

50. recomandă Comisiei să preia inițiativa identificării celor mai eficiente modalități pentru a sprijini integrarea socială, economică și culturală a celei mai numeroase minorități din spațiul Uniunii Europene și subliniază necesitatea cooperării între Comisie și guvernele statelor membre pentru a acționa concret în vederea soluționării complexelor probleme transnaționale ale romilor;

Concluzii

51. consideră că păstrarea limbii și culturii romani constituie o valoare comunitară; nu susține, totuși, ideea potrivit căreia populația romă ar trebui să fie membră a unei „națiuni europene” fără stat, pentru că aceasta ar scuti statele membre de responsabilitate și ar pune sub semnul întrebării posibilitatea integrării;

52. atrage atenția statelor membre asupra riscului ca adoptarea unor măsuri excesive față de comunitățile de romi să aibă drept consecință agravarea situației deja dramatice a acestei minorități și să pericliteze șansele sale de integrare;

53. invită Comisia și statele membre să conlucreze cu organizațiile neguvernamentale (ONG-urile), comunitățile și liderii romilor în scopul elaborării unui plan reciproc acceptabil având drept obiectiv incluziunea socială a romilor, care ar urma să fie implementat pe baza unor relații strânse de parteneriat;

54. solicită statelor membre să elaboreze și să implementeze proiecte destinate combaterii stereotipurilor negative referitoare la romi la toate nivelurile, proiecte care ar putea fi sprijinite prin intermediul Fondurilor structurale și de coeziune, dar și al unor programe specifice, precum Progress, și al inițiativelor precum Anul european al dialogului intercultural (2008) și, ulterior, Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluderii sociale (2010);

55. observă că, deși îmbunătățirea situației sociale și economice a romilor a reprezentat un criteriu important în cadrul procesului de extindere, progresele înregistrate în această privință sunt, în general, limitate; solicită statelor membre și Comisiei să revizuiască programele și inițiativele anterioare și actuale și să evalueze rezultatele obținute; consideră că Uniunea Europeană are datoria de a coordona mai bine și mai strâns instrumentele de incluziune socială și că, în acest mod, ar putea contribui la combaterea sărăciei, promovarea accesului romilor la locuri de muncă mai bune, pe termen lung și mai stabile și ar deschide calea către eforturile de eficientizare a sistemelor de incluziune și de protecție socială, fiind în același timp o modalitate de analizare a experienței politice și de învățare reciprocă, precum și de creare a unui sistem care să permită o analiză coerentă a celor mai bune practici;

56. invită Comisia să analizeze în mod special impactul obiectivelor și al instrumentelor din fiecare politică sectorială referitoare la populația romă, să elaboreze, în paralel, o strategie politică armonizată și să realizeze un nivel ridicat de coordonare; invită Comisia să solicite statelor membre să acorde atenție schimbării situației romilor în rapoartele privind indicatorii integrați și metoda deschisă de coordonare pentru includere socială; invită Comisia să monitorizeze amploarea discriminării, să evalueze situația romilor în raport cu schimbările produse în învățământ, ocuparea forței de muncă, situația socială, starea de sănătate și situația locativă din statele membre și din țările candidate;

57. invită Comisia să solicite statelor membre să adopte într-un timp cât mai scurt politici clare de ocupare pentru grupurile dezavantajate, inclusiv pentru populația activă romă, însoțite de măsuri de sprijin pentru facilitarea integrării etapizate pe piața muncii, măsuri destinate să contracareze efectele de dependență create de sistemul de securitate socială;

Miercuri, 11 martie 2009

58. solicită Comisiei să coopereze cu diverse organizații internaționale și să sprijine dezvoltarea unei rețele academice de experți rromi, care să furnizeze date științifice și să-și aducă sprijinul, prin cercetare, analiză, acumularea de dovezi și formularea de recomandări, pentru analizarea aspectelor legate de integrarea problemei rromilor, stabilirea unor calendare, descrierea problemelor rromilor cu o seriozitate adecvată pe baza rapoartelor de sinteză întocmite de aceste organizații și realizarea unei evaluări globale la nivelul UE cel puțin o dată la doi ani;

59. își exprimă dezaprobarea față de statele membre care nu au ratificat până în prezent Convenția-cadru din 1995 a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale; invită aceste state să întreprindă de urgență acest demers; invită statele membre care au publicat, în temeiul Convenției-cadru, declarații restrictive care afectează recunoașterea rromilor drept minoritate națională să retragă respectivele declarații;

60. recomandă statelor membre

(a) să creeze un grup de experți la nivelul Uniunii Europene, care să includă reprezentanți ai rromilor, pentru a coordona strategia pentru rromi a statelor membre și utilizarea fondurilor Uniunii Europene prevăzute pentru promovarea acesteia;

(b) să stabilească parteneriate între diverse organizații care reprezintă interesele rromilor și instituțiile publice competente ale statelor membre;

(c) să creeze instrumente, precum creditele de concesiune sau subvenții publice, și ca, la planificarea ajutoarelor pentru ferme, să înscrie obiectivul important de a acorda cetățenilor rromi posibilitatea de a obține condiții în care să își poată câștiga existența din agricultură; în acest fel, în completarea unui loc de muncă salarizat în agricultură, sau în locul căutării unui astfel de loc de muncă, aceștia ar adopta o atitudine deschisă față de ideea conceperii unor forme inovative de muncă în agricultură, inclusiv cooperativele sociale, justificând astfel procurarea resurselor necesare în acest scop;

61. consideră că în anumite state membre, grupurile țintă (în așezări ale rromilor sau părți ale acestora) pot fi abordate eficient prin utilizarea definiției „dezavantajelor multiple”, dar că, prin această categorie, nu pot fi abordate unități de nivel mai mic, precum familia și persoana;

62. consideră, totuși, că ar trebui create condițiile legale pentru inițierea colectării voluntare și anonime de date și pentru crearea unei baze de date comparabile, respectând normele pentru protecția datelor și a drepturilor omului și fără a recurge la metode care încalcă demnitatea umană; consideră că Comisia ar trebui să ia măsuri pentru a aduce legislației modificările necesare;

63. invită Comisia să faciliteze elaborarea, verificarea și confirmarea unui ansamblu de bune practici în programele pentru rromi, în ceea ce privește, printre altele, locuințele, educația și ocuparea forței de muncă, în urma analizelor întreprinse de un organism independent;

64. consideră că crearea unei baze de date nu este o alternativă, ci o precondiție pentru un sistem de evaluare care să poată măsura impactul schimburilor de bune practici și al utilizării resurselor; consideră că, în acest scop, este nevoie de un sistem de indicatori care să acopere toate aspectele vieții și care să poată fi utilizat de toată lumea și care, pe lângă indicatorii de rentabilitate pentru programe, vizează și utilizarea de indicatori privind rezultatele și impactul social, inclusiv condiția de finanțare; recomandă, prin urmare, ca Comisia să instituie acest sistem de indicatori în regulamentul-cadru privind fondurile structurale și în regulamentele referitoare la celelalte tipuri de subvenții publice;

65. recomandă Comisiei să adopte așteptări mai consistente și uniforme pentru toate programele de dezvoltare finanțate din resursele UE, de la care este posibil să se ceară un raport despre prevenirea sau schimbarea excluderii sociale a rromilor; consideră că statele membre și organismele UE ar trebui să examineze toate activitățile finanțate din Fondurile structurale și de coeziune din punctul de vedere al impactului pe care programul îl are asupra integrării sociale a rromilor; recomandă, în plus, ca, în faza de selecție, fiecare program să acorde prioritate evoluțiilor care urmăresc, de asemenea, îmbunătățirea situației rromilor săraci și șomeri care trăiesc în așezări deosebit de defavorizate;

Miercuri, 11 martie 2009

66. solicită Comisiei să elaboreze și să implementeze, în cooperare cu fiecare stat membru, o amplă campanie de informare permanentă adresată opiniei publice și populației de etnie rromă în legătură cu programele statelor membre de îmbunătățire a condițiilor de viață ale rromilor și implementarea acestora;
67. solicită Comisiei să realizeze o monitorizare permanentă a măsurilor și activităților, precum și a efectelor acestora asupra îmbunătățirii poziției rromilor pe piața muncii;
68. dorește ca resursele pentru care se iau decizii la nivel UE să fie folosite, printre altele, pentru programe specifice în care să fie implicați și experți din cadrul organizațiilor cu experiență în domeniu, pentru sprijin și consiliere, pentru a contrabalansa dezavantajele cu care se confruntă rromii în educație și în materie de calificări; consideră că statele membre, la alocarea fondurilor UE și a fondurilor proprii, ar trebui ca, atunci când iau decizii cu privire la finanțarea unor domenii diferite de dezvoltarea timpurie și învățământul public, să ia în considerare respectarea obligațiilor de eliminare a segregării de către organele guvernamentale locale, organizațiile etc., care au depus cerere pentru ajutor;
69. solicită Comisiei să încurajeze autoritățile naționale să pună capăt practicii discriminatorii a evacuării ocupanților cartierelor insalubre ale rromilor și să dezvolte, în schimb, proiecte locale concrete, cu sprijinul competențelor tehnice și al mecanismelor de monitorizare ale Comisiei, Băncii Mondiale, ONG-urilor care se ocupă de rromi etc; consideră că soluționarea problemelor locative ale rromilor din mediul rural trebuie să constituie o prioritate și ar trebui să devină obiectul unei atenții deosebite și un domeniu de acțiune;
70. invită Comisia să acorde o atenție specială nu numai organizațiilor societății civile, dar și capacității rromilor de a se organiza și de a oferi sprijin politicii de integrare, de a sprijini dezvoltarea comunităților, în special prin intermediul proiectelor care sporesc participarea rromilor la procesul de decizie și responsabilitatea lor pentru deciziile luate împreună cu ei;
71. solicită Comisiei și statelor membre să examineze, în cooperare cu ONG-urile care se ocupă de rromi, politicile și programele existente pentru a desprinde experiența câștigată de pe urma proiectelor care, anterior, s-au soldat cu eșecuri;
72. invită Comisia să sprijine ONG-urile care se ocupă de rromi, atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național și local, pentru a monitoriza implementarea politicilor, a programelor destinate rromilor, precum și educația comunitară pentru democrație și drepturile omului;
73. propune instituirea, de către Comisie și statele membre, a unui forum la nivelul UE, în cadrul căruia mișcările sociale, sindicatele și organizațiile neguvernamentale care reprezintă rromii și interesele acestora să se poată consulta reciproc în permanență pentru a elabora orientări și a face schimb de bune practici în scopul promovării unei abordări coordonate în UE;
74. invită statele membre să adopte o atitudine mai proactivă atât în încurajarea transferului de locuri de muncă spre zonele în care se află comunitățile de rromi, precum și în ceea ce privește măsurile de încurajare a deplasării rromilor spre zonele cu ofertă de locuri de muncă;
75. reamintește statelor membre și Comisiei că, deși protecției sociale îi revine un rol determinant în sprijinirea și consolidarea comunităților defavorizate, precum rromii, promovarea autoajutorării este, de asemenea, importantă; consideră că, pe termen lung, obiectivul ar trebui să îl constituie mai degrabă o cultură a independenței, decât una a dependenței;
76. consideră că trebuie să se acorde prioritate într-o mai mare măsură asigurării de locuri de muncă locale și încurajării spiritului antreprenorial și a artizanatului local, precum și dezvoltării competențelor de bază necesare ocupării acestor locuri de muncă, astfel încât să se permită dezvoltarea bunăstării și a sentimentului propriei valori;
- *
- * *
77. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale țărilor candidate.
-

Miercuri, 11 martie 2009

Confruntarea cu problemele legate de aprovizionarea cu petrol

P6_TA(2009)0118

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 privind posibilele soluții la problemele legate de aprovizionarea cu petrol (2008/2212(INI))

(2010/C 87 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 ianuarie 2007 intitulată „O politică energetică pentru Europa” (COM(2007)0001),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 iunie 2008 intitulată „Răspunsul la provocarea reprezentată de prețurile petrolului” (COM(2008)0384),
- având în vedere Directiva 73/238/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 privind măsuri pentru atenuarea efectelor provocate de dificultățile în aprovizionarea cu țiței și produse petroliere ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 77/706/CEE a Consiliului din 7 noiembrie 1977 de stabilire a unui obiectiv comunitar de reducere a consumului de energie primară în cazul apariției de dificultăți în aprovizionarea cu țiței și produse petroliere ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2006/67/CE a Consiliului din 24 iulie 2006 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere ⁽³⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei din 13 noiembrie 2008 pentru o directivă a Consiliului privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere (COM(2008)0775),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 13 noiembrie 2008 privind a doua revizuire a strategiei energetice: legată de planul de acțiune al UE referitor la securitatea aprovizionării cu energie și solidaritate (COM(2008)0781),
- având în vedere Cartea verde din 12 noiembrie 2008 intitulată „Towards a secure, sustainable and competitive European energy network” (COM(2008)0782),
- având în vedere Rezoluția sa din 15 februarie 2007 privind impactul macroeconomic al creșterii prețului la energie ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 septembrie 2005 privind dependența de petrol ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 19 iunie 2008 referitoare la criza din sectorul pescuitului datorată creșterii prețului carburanților ⁽⁶⁾,
- având în vedere concluziile președinției Consiliului European din 15 și 16 octombrie 2008 privind securitatea aprovizionării cu energie,

⁽¹⁾ JO L 228, 16.08.1973, p. 1.

⁽²⁾ JO L 292, 16.11.1977, p. 9.

⁽³⁾ JO L 217, 8.8.2006, p. 8.

⁽⁴⁾ JO C 287 E, 29.11.2007, p. 548.

⁽⁵⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 580.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0308.

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere concluziile președinției Consiliului European din 19 și 20 iunie 2008 privind impactul prețurilor ridicate ale alimentelor și ale petrolului asupra domeniilor politice,
 - având în vedere raportul Agenției Energetice Internaționale privind perspectivele energetice mondiale („World Energy Outlook”) 2008,
 - având în vedere avizul exploratoriu al Comitetului Economic și Social European din 14 ianuarie 2009 privind confruntarea cu problemele legate de aprovizionarea cu petrol ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru afaceri economice și monetare și cel al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A6-0035/2009),
- A. întrucât, în vederea garantării securității aprovizionării cu energie în următoarele decenii, la nivel european va trebui să se acorde o atenție tot mai mare diversificării traseelor și modalităților de transport al energiei, economiei de energie și eficienței energetice;
- B. întrucât este din ce în ce mai urgent să se elaboreze o politică energetică comunitară coerentă și globală pentru a asigura securitatea aprovizionării într-un context în care Uniunea Europeană este tot mai dependentă de importuri;
- C. întrucât petrolul este o resursă neregenerabilă;
- D. D. întrucât producția de petrol a Uniunii Europene și a Norvegiei a contribuit încă la acoperirea cererii interne cu peste 30 % în 2007;
- E. întrucât din cauza unor măsuri de politică ecologică sau în contextul gestionării resurselor, numeroase resurse petroliere, chiar și cele ușor de exploatat, nu sunt în prezent pe deplin accesibile în numeroase țări ale lumii, iar prețurile în general mai ridicate ale materiilor prime și ale materialelor au condus la dublarea costurilor de extragere a petrolului față de 2005;
- F. întrucât în conformitate cu calculele prezentate de „Energy Information Administration” din Statele Unite ale Americii, în anul 2030 cererea de petrol la nivel mondial va fi cu o treime mai mare decât în 2006, iar cererea la nivelul UE va crește anual în medie cu 0,25 % între 2005 și 2030, îndeosebi din cauza creșterii cererii în sectorul transporturilor, astfel că ponderea petrolului din cererea de energie primară se va situa în anul 2030 la un nivel de 35 % în Uniunea Europeană;
- G. întrucât dependența Uniunii Europene de importurile de petrol va atinge 95 % până în 2030 și întrucât, în același timp, rezervele de petrol convenționale sunt tot mai concentrate în țările elipsei strategice, iar concurența sporită la nivelul cererii ar putea crea incertitudini în ceea ce privește aprovizionarea;
- H. întrucât, pe termen lung, se anticipează o creștere a prețului petrolului;
- I. întrucât creșterea inflației, cauzată de creșterea prețurilor la petrol și la produsele de bază a provocat erodarea puterii de cumpărare;
- J. întrucât fluctuațiile prețurilor în anul 2008 nu sunt doar rezultatul raportului dintre cerere și ofertă într-un moment dat și au un efect negativ asupra economiei;

⁽¹⁾ JO C 182, 4.8.2009, S. 60.

Miercuri, 11 martie 2009

K. întrucât dezvoltarea unor noi instrumente de investiții pe piața petrolului și a altor produse de bază au accentuat volatilitatea prețurilor acestor produse, și întrucât este necesar să se asigure o transparență mai mare pe piețele de energie,

1. ia act de faptul că problema securității aprovizionării cu energie a ajuns din nou în centrul atenției, în cadrul Comunicării Comisiei menționate anterior referitoare la a doua revizuire a strategiei energetice; își exprimă totuși regretul cu privire la faptul că Comisia nu a tras concluziile cuvenite din criza economică, care a demonstrat că doar o schimbare fundamentală a politicii energetice a Uniunii Europene va permite obținerea unei soluții în ceea ce privește securitatea aprovizionării, solidaritatea dintre statele membre, ocuparea forței de muncă, precum și în ceea ce privește aspectele sociale, economice și de mediu; de asemenea, deploră lipsa unui angajament clar în vederea unor schimbări în politica și structura sectorului energetic;

2. subliniază insistent că pe lângă măsurile pe termen scurt vizând securitatea aprovizionării, trebuie să se țină cont și de perspectivele pe termen lung;

3. invită Comisia să realizeze, de asemenea, înainte de a prezenta propuneri legislative, o analiză mai aprofundată a impactului indirect al măsurilor propuse asupra securității aprovizionării și asupra costurilor;

Exploatarea resurselor existente

4. constată că, potrivit diverselor estimări, și în viitor se va putea extrage suficient petrol pentru a acoperi cererea sporită, deși noile metode de extragere vor duce probabil la prețuri mai ridicate ale petrolului; constată că aceasta creștere va stimula, la rândul său, eficiența energetică și va promova combustibili alternativi, precum a doua generație de biocombustibili și hidrogen, precum și utilizarea de automobile electrice; observă, de asemenea, că și condițiile de investiții trebuie îmbunătățite și subliniază, în acest context, faptul că cererea tot mai mare de petrol a împins oferta la limitele capacității sale;

5. atrage atenția asupra incertitudinii privind momentul și măsura în care va apărea un decalaj între cererea tot mai mare și oferta tot mai scăzută; este preocupat de faptul că această incertitudine va spori pericolul volatilității prețului petrolului; consideră, prin urmare, că toate măsurile menite să reducă cererea de petrol trebuie puse în practică în mod hotărât;

6. sprijină propunerea Comisiei privind măsurile pe termen scurt care pot fi luate dacă este necesar pentru a atenua inconvenientele cauzate de viitoarele creșteri ale prețului petrolului; solicită statelor membre să furnizeze sprijin financiar pentru investițiile în sursele alternative de energie, cum ar fi energia regenerabilă, și să acorde prioritate măsurilor de sensibilizare a consumatorilor care promovează achiziționarea de bunuri și servicii eficiente din punct de vedere energetic pentru a reduce la minimum cheltuielile pe termen lung și pentru a atenua consecințele unei viitoare scăderi a aprovizionării cu petrol;

7. solicită intensificarea eforturilor care vizează exploatarea comercială a resurselor petroliere neconvenționale, și care să contribuie astfel și la diversificare, cu condiția dezvoltării și utilizării unor proceduri de extracție care să protejeze mediul; subliniază că o abordare bazată pe ciclul de viață în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră generate de carburanții comercializați în UE, astfel cum a fost introdusă în propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește specificațiile pentru benzine și motorine, precum și introducerea unui mecanism de monitorizare și reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de carburanții din transportul rutier, de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului în ceea ce privește specificațiile pentru carburanții folosiți de navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 93/12/CEE (COM(2007)0018), va avea un efect real de stimulare a industriei petroliere în vederea reducerii impactului asupra climei prin îmbunătățirea proceselor de producție;

8. este de părere că ar trebui redusă utilizarea petrolului și a altor surse de energie cu un nivel ridicat de emisii de dioxid de carbon, atât prin creșterea eficienței energetice, cât și printr-o trecere la soluții neutre din punct de vedere al emisiilor, cum ar fi energia nucleară și energia produsă din surse regenerabile;

9. consideră că exploatarea rezervelor existente este influențată într-o măsură tot mai mare de factori politici, printre care instabilitatea politică, protecția juridică insuficientă, dar și măsurile de politică ecologică și gestionarea resurselor; solicită prin urmare Comisiei să intensifice dialogul, la toate nivelurile, cu țările producătoare și să caute soluții pragmatice la conflicte, în interesul ambelor părți;

Miercuri, 11 martie 2009

10. solicită Comisiei ca, în cadrul unui dialog cu companiile petroliere și țările producătoare, să caute modalitățile prin care pot fi asigurate investiții constante, în ciuda prețurilor și profiturilor fluctuante;
11. se așteaptă ca societățile petroliere să reinvestească profiturile lor recente importante în activități de exploatare și dezvoltare de noi rezerve de petrol, precum și în promovarea unor tehnologii de economisire a energiei și a cercetării în domeniul înlocuitorilor pentru petrol (în special pentru aplicații în transporturi);
12. solicită o relație mai dinamică între Uniunea Europeană și țările producătoare de petrol, în care ambele părți să fie dispuse la compromis și care să vizeze asigurarea unei oferte și a unor prețuri la petrol mai stabile și mai puțin fluctuante, lucru care ar fi în interesul tuturor actorilor implicați și a întregii economii mondiale;
13. salută inițiativa Comisiei de a realiza un dialog politic global sub forma unei reuniuni la nivel înalt între țările consumatoare și țările producătoare de petrol pentru a stabili un echilibru între cerere și ofertă pe piața petrolului și pentru a împiedica țările producătoare de petrol să mențină prețuri artificiale de mari la petrol;

Transparența pieței și formarea prețurilor

14. este îngrijorat în privința volatilității crescânde și marcate a prețului petrolului în 2008, care are un impact negativ asupra întregii economii și a consumatorilor din Uniunea Europeană;
15. consideră că fluctuațiile prețurilor petrolului reflectă sporirea cererii de petrol, scăderea progresivă a rezervelor de petrol, schimbarea tendințelor demografice și urbanistice, în special în economiile emergente în care creșterea venitului mediu conduce la o creștere a cererii, activități speculative pe piața produselor de bază și cicluri economice mondiale; subliniază, de asemenea, faptul că petrolul și alte produse de bază sunt utilizate tot mai mult în scopul diversificării portofoliului, ca urmare a deprecierei dolarului american;
16. își exprimă îngrijorarea față de volatilitatea prețurilor la petrol și impactul acestui fapt asupra stabilității economice și financiare; recunoscând beneficiile unor piețe active ale petrolului și ale altor produse energetice, îndeamnă Comisia și statele membre să asigure cel mai ridicat nivel de transparență pe piețele energiei;
17. recunoaște că și economiile țărilor exportatoare de petrol sunt afectate de această volatilitate, astfel că stabilizarea prețului petrolului este în interesul ambelor părți;
18. salută comunicarea Comisiei din 13 iunie 2008 privind confruntarea cu problemele legate de aprovizionarea cu petrol și este de acord cu preocupările acesteia privind volatilitatea recentă a prețurilor la petrol și efectele negative ale acesteia asupra inflației, competitivității, schimburilor comerciale și creșterii economice;
19. consideră că principalul motiv pentru creșterea prețului petrolului în ultimii opt ani îl reprezintă creșterea puternică a cererii, ceea ce a condus la congestionări la exploatarea, transportul și rafinarea petrolului și la profituri excepționale realizate de câteva mari oligopoluri petroliere; recunoaște că creșterea semnificativă a prețurilor materiilor prime și tranzacțiile speculative de pe piețele financiare au avut un efect de amplificare a evoluției prețului la petrol;
20. subliniază că este necesar să se acorde prioritate monitorizării concurenței în domeniul prelucrării și vânzării de petrol și produse petroliere și să se asigure o mai mare transparență a datelor privind stocurile comerciale de petrol;
21. consideră că, în vederea stabilizării prețului petrolului, transparența pieței trebuie neapărat îmbunătățită; solicită Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului propuneri în acest sens; subliniază că transparența trebuie să fie îmbunătățită de urgență și în țările producătoare și că, în special, volumele de producție și nivelul rezervelor trebuie de asemenea să fie publicate într-un mod mai transparent; invită Comisia și statele membre să pledeze, în cadrul dialogului cu țările producătoare, pentru o mai mare transparență;

Miercuri, 11 martie 2009

22. salută, în acest context, propunerea realizării unui studiu privind utilitatea și costurile publicării săptămânale, a nivelului stocurilor; solicită Comisiei să introducă rezultatele acestui studiu în viitoarele propuneri legislative pentru stocurile minime de petrol; subliniază, în același timp, că trebuie să se ajungă la transparență la nivel mondial;

23. subliniază că specificațiile tehnice diferite aplicabile produselor petroliere în principalele țări importatoare conduc la o fragmentare a pieței, ceea ce poate influența semnificativ prețurile în cazul unei întreruperi a aprovizionării; invită Comisia să prezinte propuneri pentru eliminarea unor asemenea limitări ale accesului la piață;

24. consideră că acumularea unor rezerve strategice are rolul de a preveni apariția unor congestionări fizice cauzate de întreruperile în aprovizionare; respinge, prin urmare, toate încercările de a preveni volatilitatea prețului petrolului prin utilizarea acestor rezerve, inclusiv în interesul unei politici bugetare durabile;

25. subliniază că este important să se contribuie în mod activ pentru a asigura accesul micilor întreprinderi la energii alternative noi pentru a reduce dependența acestora de fluctuațiile prețurilor petrolului; recunoaște importanța întreprinderilor mici și mijlocii în producția de biocombustibili și alte forme de energii regenerabile; este preocupat de obstacolele tehnice și cele care țin de reglementare, încă existente în producția și comercializarea acestor produse, și solicită Comisiei să ia măsuri în vederea facilitării accesului pe piață al acestor combustibili;

26. subliniază faptul că un sistem eficient de comercializare de cotelor de emisii și adoptarea unei game largi de alte măsuri de economisire a energiei ar trebui să reprezinte instrumente importante pentru stimularea dezvoltării unei piețe largi de vârf pentru tehnologiile și produsele eficiente din punct de vedere energetic; subliniază, de asemenea, importanța aplicării principiului „poluatorul plătește”; reamintește faptul că, cu cât este mai mare numărul de țări care pun în aplicare politici similare, cu atât mai mult se limitează impactul respectivelor politici asupra competitivității sectoriale;

Investiții în producția și prelucrarea petrolului

27. ia act de faptul că, conform AIE, până în anul 2020 sunt necesare investiții anuale în valoare de 350 de miliarde USD în industria petrolieră pentru garantarea securității în aprovizionare; invită Comisia și statele membre să prevadă în cadrul politicilor lor stimulente pentru investiții, în special în cadrul Uniunii Europene; subliniază în acest context rolul securității investițiilor pe termen lung; refuză însă să înlocuiască investițiile și capitalele private cu fonduri publice;

28. este îngrijorat cu privire la efectele crizei actuale a creditelor asupra posibilităților de investiție în industria petrolieră și invită Comisia și statele membre să își coordoneze strâns eforturile pentru depășirea crizei;

29. salută contribuția pe care o va avea utilizarea sporită a biocombustibililor în sectorul transporturilor la creșterea securității aprovizionării; constată că aceasta va conduce la o consolidare și restructurare în industria de prelucrare a petrolului; observă, în plus, necesitatea adoptării unor măsuri structurale și în sectorul transporturilor, pentru a minimiza cererea de petrol;

30. invită statele membre și operatorii să asigure că, în ciuda acestor dezvoltări, în Uniunea Europeană rămân disponibile suficiente rezerve pentru a putea remedia problemele, de exemplu în urma unor catastrofe naturale;

31. invită statele membre, Comisia și companiile petroliere să garanteze o formare corespunzătoare pentru specialiștii necesari pentru cercetarea în domeniul rezervelor petroliere și pentru producția de petrol;

Căile de transport

32. salută succesele realizate în cadrul programului Inogate, în special în ceea ce privește măsurile de câștigare a încrederii; invită Comisia să elaboreze o strategie privind modul în care asemenea proiecte pot fi sprijinite și coordonate mai bine prin măsuri adiacente;

Miercuri, 11 martie 2009

33. subliniază importanța centrală a relațiilor bune între țările de tranzit învecinate, precum și între acestea și țările lor vecine și însărcinează statele membre și Comisia să își intensifice eforturile în această direcție;
34. ia act de faptul că conductele petroliere sunt excluse din rețelele energetice transeuropene și invită statele membre și Comisia să ia în considerare includerea infrastructurilor petroliere în rețelele transeuropene de energie (RTE-E), având în vedere progresele actuale, în special scăderea producției interne și creșterea simultană a dependenței de importuri, precum și necesitatea unor noi capacități de transport;
35. invită Comisia și statele membre să colaboreze în vederea unei stabilizări, în special în țările producătoare amenințate de instabilitate politică, în cadrul politicii externe, comerciale și de securitate comune, deoarece stabilitatea constituie baza investițiilor și a prosperității;
36. subliniază că noile proiecte de infrastructură petrolieră, cum sunt conductele Odesa-Gdansk și Constanța-Trieste, ar trebui să rămână proiecte de maximă prioritate, de interes european;
37. este îngrijorat de amplificarea pirateriei care reprezintă o amenințare pentru transportul maritim internațional și deci și pentru transportul petrolier și salută acțiunea comună a Consiliului ⁽¹⁾. în acest sens;
38. este îngrijorat, de asemenea, de amenințările reprezentate de terorism la adresa căilor de transport și a infrastructurilor strategice și invită Comisia și statele membre să intensifice dialogul cu actorii centrali;

Transporturi și clădiri

39. subliniază potențialul de economisire a energiei în sectorul clădirilor care ar putea duce la o scădere a cererii de resurse energetice fosile cum este petrolul și gazul și salută eforturile actuale ale Comisiei și ale statelor membre de a exploata și mai eficient acest potențial;
40. salută eforturile Uniunii Europene de diversificare a resurselor energetice în sectorul transporturilor; favorizează abordările bazate pe piață la introducerea de noi tehnologii; recunoaște că prețul reprezintă cel mai bun indicator de competitivitate a noilor tehnologii; își exprimă însă regretul față de lipsa de ambiție în ceea ce privește exploatarea potențialului oferit de vehiculele eficiente din punct de vedere energetic, mai bine concepute și mai ușoare;
41. își exprimă îndoielile cu privire la capacitatea pe termen mediu și lung a biocombustibililor de primă generație de a substitui petrolul; solicită eforturi sporite în domeniul cercetării combustibililor sintetici;
42. este convins că creșterea consumului de petrol în sectorul transporturilor poate fi redusă pe termen mediu și lung numai dacă Uniunea Europeană și statele membre iau măsuri suplimentare care să conducă la reorientarea transportului și a mobilității către moduri mai durabile, care consumă mai puțin petrol sau care nu consumă deloc, ca de exemplu transportul pe căi feroviare sau navigabile, precum și lanțurile de mobilitate intermodală din zonele urbane (mers pe jos și deplasare cu bicicleta, transport public și mobilitate colectivă); este, de asemenea, convins de faptul că pot fi realizate economii considerabile de energie prin utilizarea mai eficientă a sistemelor moderne de gestionare a traficului, menite să reducă întârzierile și deviațiile în traficul rutier și aerian, precum și în transportul pe căi navigabile, și prin intensificarea eforturilor de promovare a logisticii ecologice;

Relațiile cu țările în care consumul de petrol crește

43. este de părere că trebuie să se țină seama mai mult de temele legate de politica energetică în cadrul relațiilor externe ale Uniunii cu țările în care se constată o creștere semnificativă a consumului de petrol și Uniunea Europeană trebuie să acționeze în direcția eliminării subvențiilor de stat pentru produsele petroliere;

⁽¹⁾ Acțiunea comună a Consiliului 2008/851/PESC din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (JO L 301, 12.11.2008, p. 33)

Miercuri, 11 martie 2009

44. invită Comisia să integreze în politica sa comună externă, comercială și de vecinătate măsuri care pot contribui la promovarea la nivel mondial a unei decuplări a creșterii economice de consumul de petrol;

45. subliniază, în special, faptul că nu s-a acordat încă destulă atenție și nu s-a discutat suficient în cadrul Uniunii Europene pe marginea consecințelor geopolitice ale modificărilor cadrului global asupra siguranței energetice internaționale și pe marginea urmărilor pentru viitoarea politică economică internațională; este încredințat că menținerea soluțiilor naționale trebuie înlocuită cu noi forme de cooperare între Uniunea Europeană, Statele Unite, Rusia și China la nivel politic și economic, care trebuie de asemenea instituționalizate pe termen mediu;

*

* *

46. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe

P6_TA(2009)0119

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la ecologizarea transportului și internalizarea costurilor externe (2008/2240(INI))

(2010/C 87 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2008 intitulată „Ecologizarea transporturilor” (COM(2008)0433),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2008 intitulată „Strategie pentru punere în aplicare a internalizării costurilor externe” (COM(2008)0435),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2008 intitulată „Măsuri de reducere a zgomotului feroviar la nivelul parcului existent” (COM(2008)0432),
- având în vedere rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind „Pentru o Europă în mișcare - Mobilitate durabilă pentru continentul nostru” ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 11 martie 2008 privind politica europeană în domeniul transportului durabil, ținând seama de politicile europene în domeniul energiei și al mediului ⁽²⁾,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0055/2009),

⁽¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 556.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0087.

Miercuri, 11 martie 2009

- A. întrucât obiectivele Uniunii Europene vizează reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20 %, creșterea gradului de utilizare a surselor de energie regenerabile cu 20 % și reducerea consumului de energie cu 20 %, toate acestea până în 2020;
- B. întrucât, în ceea ce privește ecologizarea transportului, Comisia a formulat o serie de sugestii în scopul combaterii schimbărilor climatice, o comunicare privind internalizarea costurilor externe, pentru toate modurile de transport, o comunicare privind reducerea zgomotului feroviar, precum și o propunere legislativă specifică referitoare la revizuirea taxelor aplicabile vehiculelor grele de marfă;
- C. întrucât la articolul 11 al treilea și al patrulea paragraf din Directiva „Eurovigneta” ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată în 2006, se prevede, încă din 2006, că: „După examinarea tuturor opțiunilor, inclusiv costurile legate de protecția mediului, zgomot, congestiile de trafic și sănătate, Comisia prezintă, până la 10 iunie 2008, un model general aplicabil, transparent și inteligibil pentru evaluarea tuturor costurilor externe pentru a servi ca bază pentru viitoare calcule ale tarifelor de utilizare a infrastructurilor. Acest model este însoțit de o analiză de impact a internalizării costurilor externe pentru toate modurile de transport și o strategie pentru punerea treptată în aplicare a modelului pentru toate modurile de transport; Raportul și modelul sunt însoțite, dacă este cazul, de propuneri pentru Parlamentul European și Consiliu privind revizuirea viitoare a prezentei directive”;
- D. întrucât internalizarea trebuie integrată într-o politică mai cuprinzătoare de promovare a co-modalității și într-un sistem de transport sustenabil, această politică trebuind să cuprindă, de asemenea, promovarea cercetării, finanțarea infrastructurii, deschiderea piețelor și standardizarea; întrucât, cu toate acestea, aceste semnale de prețuri nu vor fi suficiente prin ele însele pentru a schimba comportamentul utilizatorilor, dacă acestora din urmă nu li se oferă și alternativele de care au nevoie (automobile mai puțin poluante, forme de transport alternative etc.);
- E. întrucât, deși Comisia a prezentat într-un mod convingător prejudiciile aduse de zgomotul feroviar sănătății populației, în inițiativa sa privind reducerea zgomotului feroviar accentul se pune numai pe necesitatea post-echipării vagoanelor de marfă cu frâne silențioase,

Ecologizarea transporturilor

1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Ecologizarea transporturilor”, considerând-o un prim pas parțial important spre o analiză cuprinzătoare în vederea organizării transportului în condiții mai ecologice pentru toate modurile de transport, precum și o recunoaștere a importanței și a necesității de a eficientiza transporturile, în contextul luptei împotriva schimbărilor climatice;
2. subliniază beneficiul major al mobilității pentru calitatea vieții cetățenilor, pentru dezvoltare și ocuparea forței de muncă în Uniunea Europeană, pentru coeziunea socio-economică și teritorială, pentru comerțul cu țările terțe, precum și pentru întreprinderile și angajații care lucrează direct sau indirect în sectorul transporturilor și în logistică;
3. recunoaște că, pe lângă efectele pozitive și caracterul indispensabil pentru dezvoltarea economică și coeziunea economică și socială a Uniunii Europene, mobilitatea are, de asemenea, efecte negative asupra naturii și ființelor umane și sprijină prin urmare continuarea organizării politicii europene în domeniul transporturilor într-un mod care să respecte mediul înconjurător, în vederea eliminării sau cel puțin a reducerii efectelor negative ale transportului, în conformitate cu obiectivele Uniunii pentru 2020 de combatere a încălzirii globale, ținând cont, în același timp, de interesele legitime ale cetățenilor și ale întreprinderilor în ceea ce privește mobilitatea;
4. salută faptul că, în comunicarea sa, Comisia a realizat un „inventar” al măsurilor întreprinse până în prezent de Uniunea Europeană în favoarea unei politici durabile în domeniul transporturilor;
5. regretă că Comisia nu a prezentat un plan integrat pentru ecologizarea transportului, care să vizeze toate sectoarele de transport; constată că Comisia a adoptat deja inițiative preliminare care ar trebui, în ultimă instanță, să conducă la o strategie cuprinzătoare de internalizare a costurilor externe pentru toate modurile de transport și că, până în prezent, aceasta:

⁽¹⁾ Directiva 1999/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 17 iunie 1999, de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (JO L 187, 20.7.1999, p. 42).

Miercuri, 11 martie 2009

- a adoptat o abordare fragmentată, prezentată într-un manual, pentru estimarea costurilor externe ale transportului, precum și pentru internalizarea costurilor în sectoare specifice (a se vedea „Manualul pentru estimarea costurilor externe în sectorul transporturilor”),
 - a înaintat o propunere de modificare a Directivei 1999/62/CE („Eurovigneta”) menită să permită statelor membre să aplice taxe pentru costurile externe generate de vehiculele grele de marfă, în conformitate cu articolul 11 din directiva respectivă;
 - a propus taxarea costurilor externe generate de zgomotul trenurilor prin impunerea unor taxe de utilizare a infrastructurii diferențiate în funcție de nivelul de zgomot;
6. prin urmare, solicită Comisiei să elaboreze măsurile și instrumentele necesare, care să vizeze toate modurile de transport, pentru ecologizarea transportului, cu respectarea convențiilor internaționale în vigoare și a acțiunilor deja întreprinse în diverse sectoare de transport; solicită, de asemenea, Comisiei să efectueze, în sensul propunerilor făcute, studii fundamentate științific privind impactul individual al măsurilor luate și efectele acestora asupra concurenței din domeniul transporturilor pentru fiecare mod de transport, precum și impactul asupra costurilor mobilității și asupra competitivității, precum și să prezinte un plan integrat pentru ecologizarea transportului, însoțit de propuneri legislative concrete;

Internalizarea costurilor externe

7. ia act de faptul că, în comunicarea sa privind strategia pentru punerea în aplicare a internalizării costurilor externe, Comisia nu a îndeplinit obligația impusă de Parlament și Consiliu în temeiul articolului 11 din Directiva „Eurovigneta”, astfel cum a fost modificată, întrucât Comisia – după cum ea însăși admite – nu a elaborat și nu a prezentat niciun model general aplicabil, transparent și inteligibil pentru evaluarea costurilor externe, deoarece nu a analizat impactul fiecărui mod de transport și, la modul concret, nu a prezentat decât o strategie pentru vehiculele grele de marfă, ca o primă etapă în cadrul unei implementări progresive a modelului pentru toate modurile de transport;
8. constată că, în comunicarea sa, Comisia face pe larg referire la Manualul publicat în ianuarie 2008 privind calcularea costurilor externe, manual care cuprinde cele mai recente cunoștințe științifice privind calcularea costurilor externe în sectorul transporturilor;
9. constată că, în comunicarea sa, Comisia a prezentat justificări plauzibile din punct de vedere științific pentru introducerea unui tarif pentru diferitele costuri externe cu privire la diversele moduri de transport, adoptând o așa-zisă „propunere pragmatică bazată pe costul mediu”; în general susține baza de plecare a Comisiei pentru calcularea costului social marginal, în conformitate cu Cartea albă privind transportul din 2001;
10. constată că, în comunicarea sa și în propunerea de directivă de modificare a Directivei 1999/62/CE (Directiva Eurovigneta) Comisia ia în calcul în mod explicit principiul „poluatorul plătește”, enunțat în articolul 175 alineatul (5) din tratat; cu toate acestea, solicită Comisiei ca, în cadrul viitoarelor măsuri adoptate în vederea internalizării costurilor externe, să țină cont de toate formele de internalizare a costurilor externe deja existente, cum ar fi taxele asupra combustibililor și taxele de drum;
11. invită Comisia ca, atunci când mai prezintă propuneri de ecologizare a sectorului transportului, să includă evaluările referitoare la efectele concurenței dintre diferitele moduri de transport și efectele conexe sociale și de mediu, astfel cum s-a procedat în cazul propunerii de modificare a Directivei 1999/62/CE (Directiva Eurovigneta), precum și să includă costurile mobilității și ale competitivității;
12. regretă faptul că Comisia nu a propus măsuri de atenuare a efectelor provocate de distanțele mai mari apărute odată cu extinderea UE și nu a făcut nici o previziune cu privire la consecințele aplicării acestora, în special în statele membre în care există bariere geografice și cele care nu au încă alternative multimodale; solicită, prin urmare, Comisiei să remedieze aceste deficiențe ca parte a viitoarei revizuirii a Rețelelor transeuropene de transport (TEN-T);

Miercuri, 11 martie 2009

13. încurajează Comisia, în acest scop, să prezinte o propunere suplimentară privind coridoarele de mobilitate multimodale („coridoare verzi”) ca parte a revizuirii TEN-T, compensând sarcinile impuse de prezenta propunere prin înlăturarea obstacolelor care afectează accesibilitatea și mobilitatea;

14. solicită Comisiei ca, în primul rând, să prezinte în cel mai scurt timp propuneri concrete privind toate modurile de transport și, în al doilea rând, să-și îndeplinească sarcinile care decurg din articolul 11 din Directiva „Eurovigneta” astfel cum a fost modificată, prin prezentarea unui plan cuprinzător în vederea calculării și contabilizării costurilor externe și a estimării consecințelor acestor costuri, pe baza unui model inteligibil;

Reducerea zgomotului în transportul feroviar

15. recunoaște că, în Comunicarea sa intitulată „Măsuri de reducere a zgomotului feroviar la nivelul parcului existent”, Comisia a reacționat la urgența reducerii poluării fonice la care este supusă populația care locuiește în proximitatea rețelelor feroviare, în special a poluării fonice cauzate de vagoanele de marfă;

16. subliniază că post-echiparea vagoanelor la costuri rezonabile presupune înlăturarea obstacolelor tehnice existente, precum și eliminarea sarcinilor administrative din certificatele relevante cât mai curând posibil și înainte de adoptarea oricărei măsuri legislative obligatorii;

17. solicită Comisiei să prezinte o propunere de directivă privind aplicarea unor tarife de acces pe căile feroviare, diferențiate în funcție de nivelul de zgomot, pentru locomotive și vagoane, în vederea creării cât mai rapide de stimulente pentru reechiparea parcului feroviar cu vehicule silențioase prin înlocuirea saboșilor de frână; consideră că, în cazurile în care este necesar, ar trebui să se țină seama și de măsurile pe termen scurt și nici o măsură legislativă nu ar trebui să aibă consecințe negative asupra sectorului feroviar în cadrul concurenței intermodale;

18. așteaptă din partea Comisiei să prezinte în propunerea sa o modalitate practică de a garanta, prin alocarea fondurilor, că o asemenea rețehnologizare nu se va limita la vagoanele întreprinderilor de transport feroviar, ci se va extinde și la vagoanele care aparțin altor societăți, dar care sunt operate de întreprinderile feroviare;

*

* *

19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona

P6_TA(2009)0120

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009 în legătură cu Strategia de la Lisabona

(2010/C 87 E/15)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Raport de execuție pentru programul comunitar de la Lisabona 2008 - 2010” (COM(2008)0881) și Recomandarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 în vederea unei recomandări a Consiliului cu privire la actualizarea în 2009 a orientărilor generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Comunității și cu privire la aplicarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2009)0034),

— având în vedere cele 27 de programe naționale de reformă, pregătite în conformitate cu Strategia de la Lisabona, prezentate de statele membre,

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2007 intitulată „Interesul european: Reușita în era globalizării - Contribuția Comisiei la reuniunea din octombrie a șefilor de stat și de guvern” (COM(2007)0581),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2007 privind o piață unică pentru Europa secolului XXI (COM(2007)0724),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 privind dimensiunea externă a strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă - Raport privind accesul la piețe și definirea unui cadru pentru o cooperare internațională mai eficientă în materie de reglementare (COM(2008)0874),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Un cadru strategic actualizat pentru cooperare europeană în domeniul educației și formării profesionale” (COM(2008)0865),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Noi competențe pentru noi locuri de muncă: să anticipăm și să răspundem cerințelor pieței forței de muncă în materie de competențe” (COM(2008)0868),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală” (COM(2008)0876),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
- având în vedere propunerea Comisiei din 16 decembrie 2008 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (COM(2008)0867),
- având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 martie 2000, 23 și 24 martie 2001, 22 și 23 martie 2005, 27 și 28 octombrie 2005, 23 și 24 martie 2006, 8 și 9 martie 2007 și 13 și 14 martie 2008,
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2007 privind interesul european: reușita în era globalizării ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Partea: orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010) ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10: bilanțul celor 10 ani de Uniune Economică și Monetară și provocările viitoare ⁽³⁾,
- având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

Criza financiară și consecințele economice sau sociale

1. În act de criza financiară mondială care, fiind rezultatul dezechilibrelor macroeconomice de la nivel mondial și a crizei mondiale a creditelor, a adus importante prejudicii sistemelor financiare din întreaga lume, inclusiv Uniunii Europene; constată, de asemenea, faptul că criza financiară mondială a determinat distrugerea masivă a capitalizării bursiere a piețelor de capital din întreaga lume, că efectele negative asupra „economiei reale” sunt de proporții mari, în special în ceea ce privește ocuparea a forței de muncă și situația socială; subliniază că piețele financiare au o importanță crucială pentru „economia reală” și că una din priorități, în afara protejării locurilor de muncă, pentru creștere și ocuparea forței de muncă o reprezintă circulația capitalului, acordarea de credite și finanțări pentru investiții, ceea ce impune reinstaurarea încrederii, prin angajamente clare și garanții guvernamentale, precum și o mai bună aplicare a supravegherii, care să acopere toate piețele financiare de la nivel mondial, și reglementări care să sprijine furnizarea responsabilă de credite pentru piețe;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 422.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0543.

Miercuri, 11 martie 2009

2. recomandă ca măsurile pe termen scurt aplicate pentru a contracara consecințele directe imediate ale crizei și a minimiza efectele negative asupra economiei reale, precum și pachetele de refacere să fie urmate de un plan de acțiune coordonat pe termen scurt și lung care să readucă economiile din UE pe calea unei creșteri stabile și să le protejeze împotriva unor astfel de crize pe viitor;
3. amintește că Parlamentul, în rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind contribuția la Consiliul European de primăvară 2008 în ceea ce privește Strategia de la Lisabona ⁽¹⁾, a subliniat deja „importanța primordială a protejării stabilității piețelor financiare” și a observat „că recenta criză de pe piața creditelor ipotecare de tip „subprime” indică necesitatea elaborării de către UE a unor măsuri de supraveghere pentru îmbunătățirea transparenței și a stabilității piețelor financiare și pentru mai buna protecție a clienților” și a solicitat „evaluarea sistemelor și instrumentelor de supraveghere prudențială în vigoare în Europa” și a insistat „asupra consultării în mod regulat a Parlamentului, care să permită elaborarea unor recomandări clare referitoare la modalitățile de îmbunătățire a stabilității sistemului financiar și a capacității sale de a asigura, pe termen lung, servicii financiare sigure pentru întreprinderile europene”;
4. subliniază că piețele financiare sunt și vor rămâne motorul economiilor sociale de piață, că ele au menirea de a furniza finanțarea pentru economia reală și de a asigura eficiență în alocare resurselor, de asemenea, acestea au menirea de a furniza economiilor mijloace pentru a prospera, ceea ce a făcut posibil pentru cetățeni să își îmbunătățească constant standardele de viață în ultimele decenii; subliniază faptul că o totală fiabilitate, eficiență și transparență a piețelor financiare constituie premisele unei economii europene sănătoase și inovatoare, în plină dezvoltare și creatoare de locuri de muncă;
5. subliniază că actuala criză financiară a creat o situație în care necesitatea inovării ca motor al economiei nu mai poate fi ignorată; consideră că acesta este momentul creării economiei dinamice bazate pe cunoaștere pe care Europa a stabilit în urmă cu opt ani să o construiască; consideră că acum este momentul creării celei mai eficiente economii din punct de vedere energetic care are potențialul de a transforma lumea și de a asigura prosperitatea și competitivitatea Europei la nivel internațional pentru mai multe decenii de acum înainte; consideră că este timpul să se stimuleze sectoarele inovatoare, care au capacitatea de a genera o nouă creștere în Europa;
6. recunoaște rezultatele pozitive ale măsurilor de salvare adoptate pentru a evita prejudicierea suplimentară a sistemului fiscal; solicită, cu toate acestea, instituirea unei noi arhitecturi financiare prin stabilirea unor reglementări transparente și eficiente, care să fie în interesul consumatorilor, al întreprinderilor și al angajaților; solicită prezentarea altor propuneri legislative și încheierea unor acorduri internaționale care să abordeze problema asumării unor riscuri excesive, a îndatorării și a speculațiilor pe termen scurt ca principale surse ale crizei; reamintește Comisiei că are obligația de a răspunde solicitărilor Parlamentului cu privire la reglementarea fondurilor speculative și a fondurilor de capital privat și așteaptă propuneri legislative în scurt timp;
7. subliniază necesitatea urgentă de a asigura că sectorul financiar, care a beneficiat de ajutoare publice, va acorda societăților, în special întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) și gospodăriilor credite suficiente; insistă că planurile de salvare trebuie să conțină condiții obligatorii cu privire la distribuția dividendelor și la practicile de creditare;
8. avertizează cu privire la cercul vicios al investițiilor reduse și scăderea consumului care duc la reducerea locurilor de muncă, planuri de afaceri diminuate și inovare scăzută, situație care ar putea determina în UE o recesiune accentuată și de lungă durată; subliniază că un răspuns european coordonat este esențial în acest context pentru a evita ca această criză să conducă la o agregare de planuri naționale divergente în ceea ce privește stabilizarea financiară sau redresarea economică, antrenând conflicte potențiale și costuri, subminând piața internă, stabilitatea economică, Uniunea Economică și Monetară, precum și rolul Uniunii Europene ca actor mondial;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0057.

Miercuri, 11 martie 2009

9. se așteaptă ca măsurile comune să facă față efectelor crizei financiare asupra economiei reale; solicită stabilirea unor valori de referință în ceea ce privește ratele viitoare de ocupare a forței de muncă și a creșterii, ceea ce ar trebui să ajute la determinarea mărimii și componentelor planului european de redresare economică; solicită, în acest context, dezvoltarea - în cadrul pactului de stabilitate și de creștere și al normelor sale privind flexibilitatea - a unei strategii europene coerente privind investițiile viitoare (cum ar fi în capitalul uman calificat și cu competențe, pentru a permite progrese tehnice și dezvoltare, inovare, eficiență energetică, infrastructuri durabile, tehnologii ale comunicării, interconectări și servicii, inclusiv serviciile de sănătate, precum și oportunități de afaceri, nu în ultimul rând pentru IMM-uri pentru a investi în produse și piețe noi), protejarea locurilor de muncă și a veniturilor, precum și o mai bună coordonare a politicilor economice și sociale;

10. este de opinie că energia din surse regenerabile, eficiența energetică și mediul pot fi obiectivele strategice ale măsurilor de stimulare, ceea ce va crea locuri de muncă ecologice de înaltă calitate și vor oferi industriei europene un avantaj față de alte regiuni ale lumii care nu au luat încă asemenea inițiative;

11. este de opinie că doar o politică ce combină combaterea creșterii șomajului și a sărăciei pe termen scurt, cu pregătirea terenului pentru tranziția spre o economie durabilă pe termen lung poate oferi o soluție de durată, care să se inspire din strategia privind durabilitatea convenită la Gothenburg și declarată parte a Strategiei de la Lisabona;

12. subliniază că principala prioritate a Uniunii Europene trebuie să o reprezinte protejarea cetățenilor săi de efectele crizei financiare, întrucât aceștia sunt cel mai puternic afectați, fie în calitate de lucrători, fie de membri ai gospodăriilor, fie de antreprenori; este de părere că mulți lucrători și familiile acestora sunt sau vor fi foarte afectați de criză și trebuie întreprinse acțiuni pentru a împiedica pierderea locurilor de muncă, precum și pentru ca oamenii să revină rapid pe piața muncii, în loc să se confrunte cu șomajul pe termen lung; așteaptă ca în cadrul Consiliului European de primăvară din 2009 să se ajungă la un acord privind orientări clare și măsuri concrete pentru protejarea ocupării forței de muncă și crearea de oportunități privind locurile de muncă;

13. consideră că, dintre efectele crizei economice, creșterea sărăciei în Uniunea Europeană este motivul cel mai important de îngrijorare; consideră că este esențial să se stopeze actuala creștere a șomajului din Uniunea Europeană; subliniază că o strategie bazată pe ocuparea integrală a forței de muncă, locuri de muncă de înaltă calitate și incluziune sociale, care să încurajeze spiritul antreprenorial, activitățile de stimulare a rolului IMM-urilor și investițiile, reprezintă cea mai eficientă modalitate de a reduce și preveni sărăcia; reamintește că o strategie de combatere a excluderii de pe piața muncii ar trebui să se bazeze pe condiții de viață și ajutoare sociale adecvate, pe piețe ale muncii care să favorizeze integrarea, precum și pe accesul la servicii și educație de bună calitate; consideră, așadar, că ocuparea forței de muncă trebuie sprijinită prin măsuri pentru antreprenori, IMM-uri și investiții, alături de inițiativele privind reinsertia persoanelor pe piața muncii; consideră că o prioritate deosebită în această privință ar trebui să o constituie recalificarea șomerilor și un sistem educațional care să vizeze formarea unei forțe de muncă competente și specializate; consideră că principiul solidarității se află la baza procesului de construcție european, că statele membre trebuie să dispună de finanțare comunitară pentru adoptarea de măsuri care au drept scop prevenirea pierderii excesive a locurilor de muncă, recalificarea lucrătorilor și calificarea persoanelor fără calificare; consideră că reglementarea pieței muncii trebuie să fie dezvoltată pentru a atinge un nivel mai ridicat de flexibilitate și siguranță în interiorul pieței muncii, precum și pentru obținerea unui nou loc de muncă; consideră că instrumentele financiare comunitare existente, precum Fondul european de ajustare la globalizare, trebuie regândite pentru a fi alocate în mod eficient și în timp util în cazul marilor sectoare ale economiei care sacrifică un număr de locuri de muncă; salută propunerea Comisiei de a simplifica criteriile de eligibilitate pentru Fondul social european și de a-și reorienta acțiunile asupra persoanelor celor mai vulnerabile;

14. subliniază că IMM-urile, element-cheie al economiei europene, sunt deosebit de grav afectate de actuala recesiune economică; subliniază că reducerea creditelor a afectat puternic sectorul IMM-urilor, întrucât acestea reprezintă segmentul economiei care se bazează cel mai mult pe capitalul de lucru pe termen scurt, furnizat de obicei prin credite; subliniază că lipsa capitalului asociată cu scăderea generalizată a cererii determină IMM-urile să se retragă de pe toate fronturile; subliniază că greutățile cu care se confruntă în prezent IMM-urile, cei mai importanți contribuabili la PIB și cei mai mari angajatori din UE, atrag după sine consecințe deosebit de grave pentru UE în ansamblu și în special pentru regiunile cele mai vulnerabile și mai afectate; subliniază în plus, importanța implementării rapide a Small Business Act, în general, și mai ales a prevederilor pentru acordarea de credite IMM-urilor prin intermediul Băncii Europene de Investiții;

Miercuri, 11 martie 2009

15. subliniază că garantarea accesului suficient, accesibil și rezonabil la finanțare reprezintă o condiție prealabilă decisivă pentru investiții și creștere economică; consideră că, în actualul climat economic, Actul european pentru întreprinderile mici și obiectivele acestuia sunt mai importante ca niciodată, întrucât IMM-urile oferă un potențial încă neexploatat pentru creșterea economică, creare și menținere a locurilor de muncă și oferă oportunități pentru conducerea politică, precum și posibilitatea de a spori încrederea în sectorul european al întreprinderilor;

16. subliniază că, pentru o creștere durabilă, Europa are nevoie de o forță de muncă sănătoasă, dinamică și calificată; și că, din păcate, acest aspect este subminat, de exemplu, de creșterea negativă a populației în majoritatea statelor membre; consideră că o infrastructură eficientă de îngrijire a copiilor, așa cum s-a convenit la Consiliul European din primăvară din 15 și 16 martie 2002, reprezintă un factor important pentru concilierea vieții profesionale și a celei familiale; consideră că dezvoltarea sistemului de îngrijire a copiilor, bazat pe familii, va facilita atât pentru femei, cât și pentru bărbați, participarea la viața profesională și la creșterea familiilor; subliniază că creșterea numărului de femei angajate nu conduce numai la creșterea economiei în ansamblu, ci contribuie, în egală măsură, la atenuarea provocărilor demografice cu care se confruntă astăzi Europa; consideră că trebuie stimulată solidaritatea între generații pentru a obține mai mult potențial din forța de muncă existentă;

17. insistă, cu toate acestea, că statele membre trebuie să reformuleze, într-un mod specific direcționat, politicile privind imigrarea astfel încât să atragă imigranți cu înaltă calificare, care să răspundă cererii de pe piața muncii europene, inspirându-se din experiența Statelor Unite în domeniu și asigurând colaborarea cu țările de origine pentru evitarea fenomenului de exod al creierilor; consideră că politica de educație trebuie să vizeze într-o mai mare măsură atragerea cercetătorilor și studenților străini, care să rămână pe teritoriul Uniunii Europene pe perioade mai lungi de timp (cum ar fi programul Erasmus Mundus 2007 - 2013); consideră că una din cerințele fundamentale pentru crearea uneia dintre cele mai importante economii bazate pe cunoaștere la nivel mondial o reprezintă garantarea și protecția de către statele membre a drepturilor de bază ale migranților legali, oferindu-le accesul la valorile comune europene și la respectul pentru diversitatea culturală;

Nevoile cetățenilor și soluții necesare

18. ia act de faptul că, din cauza crizei actuale, există o serie de priorități-cheie ale Strategiei de la Lisabona a căror punere în aplicare ar trebui continuată de către instituțiile europene în mare urgență: promovarea competitivității regionale și locale și respectarea normelor de concurență, precum și promovarea politicilor de protecție a consumatorilor pentru ca piețele să devină mai eficiente și echitabile și valorificarea pe deplin a pieței interne, în special pentru comerțul cu amănuntul și alte servicii; punerea în aplicare prioritara a Small Business Act, în special a Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale⁽¹⁾, precum și adoptarea și punerea în aplicare rapidă a propunerii Comisiei din 25 iunie 2008 în vederea adoptării unui regulament al Consiliului privind statutul societății private europene (COM(2008)0396); continuarea implementării rapide a Spațiului European de Cercetare și a propunerilor privind „cea de a cincea libertate” pentru îmbunătățirea liberei circulații a cunoștințelor și inovării, prin promovarea transferului de cunoștințe în cadrul sectoarelor educației, a cercetării și dezvoltării și a producției industriale; adoptarea brevetului comunitar rentabil și crearea sistemului Curții Europene a Brevetelor, ceea ce ar îmbunătăți în mod semnificativ competitivitatea mediului de afaceri european, facilitând accesul întreprinderilor la finanțare și stimulând inovarea;

19. este de opinie că Uniunea Europeană ar trebui să urmărească realizarea unui țel fundamental comun: crearea posibilităților de ocupare a forței de muncă, prevenind astfel șomajul în masă; consideră că acest obiectiv ar trebui să determine amploarea și elementele componente ale Planului european de redresare economică; consideră că solidaritatea este indispensabilă pentru a garanta că Planul european de redresare economică și măsurile asociate acestuia vor avea consecințele cel mai favorabile asupra piețelor muncii din Europa; subliniază necesitatea unor eforturi suplimentare pentru a sprijini grupurile cele mai vulnerabile ale societății;

20. susține cu fermitate o politică privind piața muncii care să încurajeze accesul tuturor la aceasta și să promoveze învățarea de-a lungul vieții; invită statele membre și partenerii sociali să încheie acorduri inovatoare pentru ca oamenii să-și păstreze locurile de muncă; sprijină, printre altele, reducerea contribuțiilor sociale în cazul veniturilor scăzute, pentru a mări șansele de angajare a lucrătorilor necalificați, și introducerea unor soluții inovatoare (de exemplu, tichete de servicii pentru întreținerea gospodăriilor și a copiilor, subvenții temporare pentru încadrarea în muncă a grupurilor vulnerabile) care au fost deja inițiate cu succes în unele state membre; se așteaptă să aibă loc schimburi de bune practici în acest domeniu;

⁽¹⁾ JO L 200, 8.8.2000, p. 35.

Miercuri, 11 martie 2009

21. subliniază că este indispensabil să se consolideze eficiența normelor de protecție a consumatorilor pentru a răspunde așteptărilor mari ale cetățenilor Uniunii, în special cu privire la produsele financiare; încurajează statele membre să elaboreze politici de sprijinire a celor care au fost cel mai puternic afectați de criza financiară;

22. subliniază importanța asigurării circulației libere și a mobilității pe piața muncii cât mai repede posibil și insistă asupra garantării egalității de remunerare pentru muncă egală și a respectării integrale a negocierilor colective și a rolului sindicatelor, inclusiv a dreptului acestora la acțiuni colective; subliniază că eliminarea barierelor în calea mobilității pe piața europeană a muncii permite o mai mare protecție pentru forța de muncă europeană; constată că Uniunea Europeană trebuie să facă un efort să explice cetățenilor avantajele unui demers care combină în mod eficient extinderea, integrarea, solidaritatea și mobilitate forței de muncă;

23. constată că unele state membre au introdus conceptul de salariu minim; sugerează faptul că și celelalte state membre ar putea beneficia din analiza experienței acestora; invită statele membre să protejeze precondițiile referitoare la participarea socială și economică a tuturor și, mai ales, să ofere reglementări privind aspectele de tipul salariului minim sau alte aranjamente legale obligatorii sau acorduri colective, în conformitate cu tradițiile naționale care permit lucrătorilor cu normă întreagă să aibă un venit din care să trăiască decent;

24. consideră că criza financiară oferă ocazia realizării unor reforme necesare, cu accent pe baze economice solide, de la investiții corespunzătoare în educație și formare, la finanțe publice de calitate și un mediu care să favorizeze inovarea și crearea de locuri de muncă; consideră că o creștere economică durabilă și crearea de locuri de muncă durabile în Uniunea Europeană depind din ce în ce mai mult de excelență și inovare, ca principali factori ai competitivității europene;

25. invită Uniunea Europeană și statele membre să adopte măsuri rapide pentru promovarea creșterii economice, ocuparea forței de muncă și consolidarea cererii și încrederii consumatorilor; consideră că o inițiativă de creștere inteligentă, care pune accentul pe obiectivele Strategiei de la Lisabona, cum ar fi investițiile în „triunghiul cunoașterii” (format din educație, cercetare, inovare), tehnologiile ecologice, eficiența energetică, infrastructurile durabile și tehnologiile de comunicare, este esențială în acest context; subliniază efectele de sinergie ale unei astfel de inițiative în ceea ce privește competitivitatea viitoare, piața muncii și protecția mediului și a resurselor;

26. subliniază că statele membre ar trebui să continue reforma piețelor muncii pentru a crea mai multe locuri de muncă și a sistemelor de învățământ pentru a îmbunătăți nivelurile de competență; consideră că statele membre ar trebui, de asemenea, să-și continue eforturile de încurajare a creșterii productivității prin mai multe investiții în educație; subliniază, de asemenea, că pentru a răspunde provocărilor din sectorul inovării și pentru diseminarea acesteia, precum și pentru a garanta ocuparea și flexibilitatea forței de muncă, sunt necesare îmbunătățirea sistemului de învățământ și de formare profesională, precum și învățarea de-a lungul vieții; subliniază, cu toate acestea, că investițiile actuale în capitalul uman în Europa sunt încă în mod evident neadecvate pentru o economie bazată în mod fundamental pe cunoaștere;

27. insistă ca actuala criză să nu fie folosită drept pretext pentru a amâna reorientarea imperioasă a cheltuielilor spre investițiile ecologice, ci ar trebui mai degrabă să fie folosită drept stimulent suplimentar pentru a grăbi reorientarea ecologică atât de necesară a industriei; este convins că este cazul să se acționeze la nivel economic pentru abordarea problemei schimbărilor climatice și că orice întârziere în adoptarea măsurilor necesare va antrena în ultimă instanță costuri și mai ridicate;

28. invită statele membre să își revizuiască bugetele și să investească în proiectele de creștere inteligentă, utilizând pe deplin Pactul de stabilitate și de creștere;

29. subliniază că economiile statelor membre au un grad ridicat de interdependență; subliniază, prin urmare, necesitatea unei coordonări mai eficiente și a unei guvernări mai bune, care este și mai urgentă în perioadele de criză; subliniază că necesitatea unei cooperări mai strânse este cea mai stringentă în zona euro; face trimitere, în acest context, la recomandările sale din Rezoluția privind UEM@10; așteaptă de la Comisie orientări clare în vederea unei abordări integrate îmbunătățite, între toate statele membre;

Miercuri, 11 martie 2009

30. consideră că abandonarea luptei împotriva schimbărilor climatice și suspendarea investițiilor pentru mediu ar fi o greșeală devastatoare, cu impact imediat și intergenerațional;

Anvergura acțiunii Europei

31. subliniază necesitatea consolidării dimensiunii sociale a planurilor europene și naționale de redresare economică; solicită Comisiei să monitorizeze și să facă propuneri privind impactul social al crizei financiare, în special în ceea ce privește excluderea socială, sărăcia și pensiile până la Consiliul European de primăvară din 2009;

32. invită Comisia și statele membre să se asigure că principalul sistem de finanțare a Fondului social european vizează în principal reconversia profesională și creșterea șanselor de a găsi un loc de muncă, precum și acțiuni de incluziune socială, pentru a depăși efectele sociale negative ale crizei; reamintește că ar trebui avute în vedere în primul rând persoanele cele mai excluse de pe piața muncii;

33. subliniază faptul că Uniunea Europeană are nevoie de o nouă ordine ecologică pentru Europa, care să abordeze criza economică, de mediu și socială; crearea de locuri de muncă în sectorul de producție și industrial trebuie coroborată cu investiții masive în servicii sociale, în special în educație și sănătate, prin crearea unor condiții mai bune pentru formarea elevilor și studenților noștri, prin creșterea masivă a numărului profesorilor și îmbunătățirea condițiilor fizice pentru învățare, toate reprezentând investiții care vor aduce mari beneficii în viitor;

34. subliniază că investițiile prevăzute de noua ordine ecologică ar trebui să fie orientate spre creșterea eficienței și folosirea altor resurse decât petrolul („materiale critice”) care, pe termen scurt și mediu, pot deveni insuficiente și împiedica dezvoltarea anumitor sectoare, de exemplu industria informațională, a comunicațiilor și de divertisment; constată că, potrivit unor studii recente, aceste materiale pot stimula creșterea eficienței, ceea ce ar reduce pierderile, costurile și dependența de resurse;

35. subliniază că, în ceea ce privește energia, Europa depinde în momentul de față de combustibilii fosili, aceștia reprezentând principala sa sursă de energie; consideră că, deși trebuie redusă dependența de combustibilii fosili, este absolut necesar să se realizeze securitatea energetică a Europei; consideră că aceasta înseamnă diversificarea surselor sale de combustibili fosili și, în același timp, menținerea prețurilor la energie în limite acceptabile; consideră că sectoarele energetice din statele membre trebuie deschise și trebuie realizată o concurență reală; consideră că eficiența energetică trebuie să fie îmbunătățită prin cercetare, dezvoltare și integrarea celor mai bune practici; consideră că, datorită fiind prețurilor ridicate la gaz și la petrol pe termen lung, Europa trebuie să fie capabilă să-și reducă nivelul de expunere în domeniu; consideră, de cea mai mare importanță ca Uniunea Europeană să ia în considerare evoluția către o piață energetică internă, o repartizare mai eficientă a energiei între statele membre și să combată dependența de energie de surse din țări terțe; consideră că partea de energie regenerabilă a Uniunii Europene trebuie mărită pentru a se reduce dependența de combustibilii fosili; consideră că trebuie diversificate în acest domeniu cercetarea și dezvoltarea, că trebuie favorizate soluțiile locale pentru a folosi la maxim sursele disponibile de energie recuperabilă;

36. constată că Uniunea Europeană se află în continuare în urma economiei SUA în ceea ce privește viteza inovațiilor; subliniază că inovarea poate să asigure o recuperare rapidă a economiilor europene prin avantajul comparativ pe care îl are pe piața mondială; atrage atenția că în perioade de declin economic, se obișnuiește reducerea cheltuielilor pentru cercetare și dezvoltare, aceasta reprezentând însă o abordare greșită, pentru că trebuie procedat exact invers; consideră că creșterea investițiilor în cercetare, dezvoltare și educație crește productivitatea și, astfel, conduce la creștere economică; solicită investiții în cercetare și știință în scopul atingerii alocării unui procent de 3 % din PIB subliniază că în bugetul UE trebuie prevăzută o mai mare pondere a cheltuielilor pentru cercetare; consideră că statele membre, prin intermediul măsurilor fiscale și al garanțiilor de împrumuturi, ar trebui să crească, sau cel puțin să își îndeplinească obiectivele de investiții în cercetare și dezvoltare și să sprijine investițiile din sectorul privat în domeniul cercetării și dezvoltării prin măsuri fiscale, garanții ale împrumuturilor și grupuri regionale și centre de excelență, precum și toate orice alte instrumente posibile care pot contribui la acest obiectiv; consideră că educația adulților și învățarea de-a lungul vieții trebuie să constituie priorități la toate nivelurile de politică, întrucât datorită acestora crește productivitatea și, în același timp, sunt dobândite competențele necesare pentru accesul pe piața muncii și păstrarea șanselor de angajare pe o piață a locurilor de muncă extrem de competitivă;

Miercuri, 11 martie 2009

37. subliniază că, de la începutul secolului al 21-lea, instrumentele tehnologie și de telecomunicații au eliberat forțele globalizării la o scară care în trecut era de neimaginat, au uniformizat mijloacele de comunicare și piețele muncii și au contribuit la o perioadă de inovare fără precedent, ceea ce a condus la creșterea productivității economiilor și a creat legături între cetățenii întregii lumi; consideră, așadar, că prin maximizarea puterii și impactului tehnologiei asupra economiei, deschiderea în continuare a pieței interne în domeniile telecomunicațiilor, energiei și cercetării, și mai ales a sectorului industrial, Uniunea Europeană se poate întări în urma actualei crize economice, își poate consolida calitatea și accesibilitatea serviciilor de sănătate, promova dezvoltarea și utilizarea energiei ecologice, îmbunătăți sistemele educaționale din statele membre și încuraja Uniunea Europeană să devină liderul mondial în tehnologie și în aplicarea inovațiilor tehnologice; subliniază că economia bazată pe cunoaștere are nevoie de dezvoltarea serviciilor de calitate și de o strategie de comunicații în bandă largă capabilă să accelereze îmbunătățirea și extinderea rețelelor; consideră că propunerea Comisiei, înaintată în cadrul Planului european de redresare economică, care are drept scop de realizarea, până în 2010, a rețelei de comunicații în bandă largă cu acoperire completă, reprezintă un pas înainte necesar, care va permite Uniunii Europene să își mențină competitivitatea;

38. solicită acordarea unei mai mari atenții Cărții albe a Comisiei din 21 noiembrie 2001 privind tineretul (COM(2001)0681), și Pactului european pentru tineret al Consiliului European, adoptat la 22 și 23 martie 2005, ca instrumente care pot contribui la obiectivele strategiei de la Lisabona; consideră că Comisia ar trebui să analizeze posibilitatea includerii impactului asupra tineretului și a rezultatelor structurilor de dialog cu organizațiile de tineret atunci când pregătește propunerile de inițiative legislative, iar statele membre ar trebui să se concentreze pe tineret atunci când implementează programele naționale de reformă de la Lisabona și să țină cont de tineret în domeniile politicilor relevante; consideră că o mai mare mobilitate a studenților și o mai bună calitate a diferitelor sisteme educaționale trebuie să constituie priorități în contextul redefinirii obiectivelor majore ale procesului Bologna după 2010, și că trebuie întreprinse acțiuni în mai multe domenii de politici; subliniază că diferitele aspecte privind mobilitatea depășesc sfera de aplicabilitate a învățământului superior și intră în sfera politicilor sociale, a financiare și a celor de imigrare și acordare de vize, menite să creeze un Spațiu european al învățământului superior;

39. consideră că „europenizarea” structurii de control financiar, existența unor reguli eficiente în domeniul concurenței, reglementarea adecvată și transparența ameliorată a piețelor financiare sunt esențiale pe termen mediu pentru a evita repetarea crizei actuale; este de părere că un cadru de supraveghere integrat, cuprinzător (care să includă toate sectoarele financiare) și coerent, începând cu abordarea echilibrată a reglementării repartizării transfrontaliere a riscului financiar, bazată pe o legislație armonizată, ar reduce costurile de punere în conformitate în cazul activităților multisectoriale; invită Comisia să prezinte propuneri de revizuire a arhitecturii actuale de supraveghere în conformitate cu aceste principii; solicită statelor membre, fără a aduce atingere măsurilor stabilite la prezentul paragraf, să revină pe termen mediu la o finanțare publică echilibrată și, prin urmare, solicită statelor membre să precizeze cum vor reuși să realizeze acest obiectiv;

40. sprijină decizia membrilor europeni ai G20, adoptată la sfârșitul lunii februarie 2009 la Berlin, de a adopta „măsuri definitive împotriva paradisurilor fiscale și a jurisdicțiilor care refuză să coopereze”, ajungând cât de curând posibil la un acord cu privire la un set de sancțiuni, ceea ce trebuie sprijinit în cadrul summit-ului de la Londra; recomandă ca UE să adopte la nivelul său un cadru juridic adecvat care să cuprindă stimulentele adecvate destinate actorilor economici, pentru a evita colaborarea economică cu aceste jurisdicții; subliniază că abordările convergente la nivel global sunt esențiale pentru abordarea acestei chestiuni;

41. invită statele membre și Uniunea Europeană să modifice bugetul UE pentru a permite folosirea resurselor financiare neutilizate în vederea sprijinirii obiectivelor politice ale UE;

42. este preocupat de creșterea disparităților regionale în ceea ce privește efectele crizei financiare, care se reflectă, printre altele, în diferențele din ce în ce mai mari cu privire la solvabilitatea statelor membre, conducând la costuri mai mari ale împrumuturilor în cazul statelor membre cu rating mai scăzut; solicită dezvoltarea unor noi instrumente financiare inovatoare pentru atenuarea acestor efecte și atragerea de noi capitaluri;

Miercuri, 11 martie 2009

43. subliniază consecințele economice și sociale extrem de negative ale crizei în numeroase din noile state membre, încetinind în mod considerabil convergența acestora cu UE-15; în plus, se așteaptă la efecte colaterale, care vor afecta moneda euro și economiile statelor din zona euro; prin urmare, solicită adoptarea unor măsuri ferme în cadrul solidarității europene, pentru a proteja zona euro și pentru a consolida coerența internă a Uniunii Europene, în special în vederea acordării unui sprijin mai mare pentru economiile țărilor din Europa Centrală și de Est, în special prin adaptarea Fondurilor structurale și a Fondului pentru globalizare pentru aceste țări, precum și prin sprijinul special acordat de BEI pentru noi instrumente financiare inovatoare; subliniază importanța unității europene în contextul crizei economice, când declinul economic afectează și valorile europene comune; prin urmare, solicită Comisiei măsuri mai atente și mai prudente, destinate noilor state membre;

44. observă că instrumentele financiare ale Uniunii Europene ar trebui folosite pentru a susține cheltuielile publice; subliniază că, pentru a contribui la redresarea economică a Uniunii Europene, trebuie accelerate ritmul și viteza de implementare a acestor instrumente financiare; consideră că politica de coeziune a UE reprezintă un excelent instrument de solidaritate teritorială, în special prin elementele sale transfrontaliere; este extrem de mulțumit de recenta aliniere a politicii de coeziune la standardele impuse de Strategia de la Lisabona; consideră că, prin măsuri de orientare directă a fondurilor regionale mai mult către spiritul antreprenorial, cercetare, inovare, ocuparea forței de muncă și competențe noi, o cantitate însemnată de fonduri ar putea fi disponibile la nivel local pentru consolida potențialul de afaceri și a sprijini persoanele cele mai vulnerabile;

45. subliniază că programele referitoare la rețeaua transeuropeană de transport (TEN-T) și la rețelele transeuropene de transport de energie (TEN-E) ar trebui, de asemenea, să contribuie pe deplin atât la realizarea planului european de redresare economică, cât și la îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona; consideră că eforturile depuse de coordonatori, precum și înființarea Agenției executive a rețelei transeuropene de transport, împreună cu legislația de punere în aplicare pentru creșterea eficienței comodalității, au condus la realizarea unui număr substanțial de proiecte TEN-T pe întreg teritoriul Uniunii Europene, cu scopul de a stimula o creștere durabilă și o mobilitate mai ridicată;

46. ia act de rolul esențial al BEI în cadrul planului european de redresare economică; salută decizia statelor membre de majorare a capitalului BEI pentru a acorda IMM-urilor mai multe împrumuturi; insistă ca IMM-urile să aibă acces la împrumuturile acordate de toate statele membre, în mod transparent și echitabil; solicită consolidarea în continuare a rolului BEI în ceea ce privește noi instrumente financiare inovatoare;

47. consideră, în ceea ce privește guvernarea economică, că actuala criză economică necesită o intervenție guvernamentală fermă, coordonată și în timp util din partea tuturor statelor membre, precum și măsuri de reglementare pentru consolidarea piețelor financiare și restabilirea încrederii; consideră că, pentru a asigura protecția drepturilor consumatorilor, trebuie elaborate noi măsuri legislative care să respecte principiul transparenței și normele referitoare la responsabilitate și trebuie aplicat un sistem eficient de monitorizare; consideră că noile reglementări ar trebui să includă condițiile de combatere a îndatorării excesive și de creștere a rezervelor băncilor; de asemenea, subliniază în acest sens problemele existente legate de normele de evaluare și de evaluare a riscului; consideră că controalele trebuie să țină pasul cu inovațiile financiare și, din acest punct de vedere, Uniunea Europeană ar trebui să consolideze know-how-ul organismelor de reglementare; consideră că mai multă reglementare nu înseamnă neapărat o mai bună reglementare; consideră că statele membre trebuie să își coordoneze acțiunile în domeniul reglementării; consideră că trebuie garantate normele de stabilizare și reglementat controlul financiar în zona euro;

48. reamintește că agențiile de evaluare financiară sunt parțial responsabile de criza financiară; salută apelul adresat de Consiliu referitor la accelerarea procesului privind propunerea Comisiei din 12 noiembrie 2008 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind agențiile de rating al creditelor (COM(2008)0704) în ceea ce privește norme mai stricte aplicabile agențiilor de evaluare financiară;

49. invită Comisia să înainteze o propunere legislativă pentru scutirea așa-numitelor micro-entități din sfera de aplicare a celei de a Patra directive 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾;

(¹) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

Miercuri, 11 martie 2009

50. consideră că este foarte urgentă sporirea reglementării sectorului financiar la nivel mondial, care trebuie să depășească cadrul sectorului bancar clasic și să adopte măsuri directe pentru a stabili norme obligatorii privind controlul prudential, transparența, bunele practici și să aplice sancțiuni tuturor statelor și teritoriilor care nu cooperează; solicită Comisiei să prezinte propuneri adecvate în acest sens și îndeamnă Consiliul să pregătească terenul politic în cadrul negocierilor internaționale pentru acceptarea rapidă a unei astfel de abordări; constată că stabilitatea financiară la nivel mondial este un bun public și că răspunderea pentru protejarea acesteia revine conducătorilor politici;

51. îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord, până în martie 2009, privind revizuirea Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, care să prevadă reducerea TVA-ului pentru serviciile care folosesc intensiv forța de muncă și alte măsuri corespunzătoare menite să stimuleze cererea internă; din acest punct de vedere, face apel către statele membre să fie solidare, oferind posibilitatea de a dispune de opțiuni diferențiate în ceea ce privește reducerea TVA-ului în funcție de sectorul de activitate, menționată în directiva privind TVA-ul, opțiuni pe care statele membre pot să le aplice sau nu, în funcție de prioritățile fiecăruia; consideră că cererea internă precum și economia ar trebui stimulată prin stimulente fiscale punctuale;

52. salută călduros solicitarea Comisiei de a crea un Grup la nivel înalt pentru reducerea birocrăției și solicită ca propunerile asupra cărora grupul a ajuns la un acord să fie puse în aplicare cât mai curând posibil; subliniază că Strategia de la Lisabona ar trebui să conducă la reducerea sarcinii de reglementare privind întreprinderile, contribuind, în același timp la productivitate și, prin urmare, la o creștere economică mai mare dincolo de frontiere; consideră că Europa trebuie să analizeze alternative la reglementare, să se consulte cu părțile implicate asupra noilor reglementări și să se concentreze pe raportul cost-beneficii al reglementării;

Strategia de la Lisabona - evaluare, următoarele etape și perspective

53. salută progresele realizate în ultimii ani în cadrul Strategiei de la Lisabona, dar constată că un număr mare de inițiative legislative sunt încă în curs și ar trebui adoptate cu prioritate; subliniază dezechilibrul care caracterizează calitatea și numărul inițiativelor în temeiul diferitelor orientări europene; solicită o abordare mai echilibrată în interesul unui program de reformă mixt al politicilor UE bazat cu adevărat pe solidaritatea statelor membre; sprijină consolidarea dimensiunii externe a agendei de reformă europeană, care să prevadă standarde înalte, un cadru de reglementare adecvat și metode de lucru caracterizate prin cooperare, pentru a colabora cu actorii economici internaționali și pentru a face față provocărilor globale; în acest context, salută activitatea realizată de diferitele direcții generale ale Comisiei pentru dezvoltarea unor noi indicatori calitativi; îndeamnă Consiliul să solicite Comisiei ca aceștia să fie utilizați în viitoarele evaluări ale PNR și incluse în monitorizarea Comisiei, redând astfel o imagine mai cuprinzătoare și mai adecvată a realizărilor Strategiei Lisabona- Gothenburg;

54. subliniază că o acțiune mai concretă în cadrul Strategiei de la Lisabona necesită exercitarea de către Consiliu a unei presiuni la nivel de omologi („peer pressure”) în cadrul supravegherii multilaterale;

55. subliniază că metoda deschisă de coordonare pe care se bazează de nouă ani Strategia de la Lisabona a demonstrat limitele acesteia față de noile provocări, interne și externe, cu care se confruntă Uniunea Europeană; prin urmare, insistă ca perioada post-Strategia de la Lisabona să se bazeze pe o politică mai afirmată, mai globală, adică pe actualizarea politicilor comune existente (comerciale, piața internă și uniunea economică și monetară etc.) și pe noile politici externe comune (energie, climă, dezvoltare, migrație etc.);

56. regretă că la un an înainte de încheierea calendarului fixat pentru Strategia de la Lisabona, nu au fost îndeplinite obiective clar definite și că progresele în domeniul de program sunt insuficiente; consideră că statele membre nu au îndeplinit măsurile necesare pentru a implementa obiectivele Strategiei de la Lisabona; consideră că Strategia de la Lisabona trebuie văzută ca o orientare importantă pentru elaborarea viitoarelor politici, care au ca scop crearea unei Uniuni solide, competitive și care favorizează creșterea economică; consideră, prin urmare, că statele membre ar trebui să îi acorde o atenție mai mare și nu ar trebui să o considere doar ca pe un ansamblu de obiective îndepărtate, ci ca pe un plan de acțiune pentru viitoarea dezvoltare a Uniunii Europene;

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

57. propune ca următoarea analiză privind „Agenda Lisabona-plus” (care trebuie să înceapă în 2010) să se bazeze pe arhitectura generală a Strategiei de la Lisabona (competitivitate și industrii europene ecologice, locuri de muncă mai numeroase și mai bune, incluziune socială, durabilitate), dar subliniază necesitatea de a prezenta o abordare mai omogenă și mai complementară, care să permită sporirea decisivă a guvernantei Strategiei de la Lisabona în Uniunea Europeană; solicită Comisiei să realizeze o evaluare completă referitoare la cei nouă ani care au trecut de la lansarea Strategiei de la Lisabona, precum și la realizarea și la angajamentele luate de statele membre cu privire la obiectivele Strategiei de la Lisabona, care să fie prezentată înainte de sfârșitul anului 2009;

58. solicită Comisiei să analizeze utilitatea Strategiei post-Lisabona care cuprinde obiective și scopuri noi și să evalueze, în special, în ce măsură statele membre sunt pregătite să implementeze un astfel de program și care este viabilitatea acestuia; subliniază necesitatea de a reorienta Orientările de politică integrată pentru creștere și locuri de muncă în contextul crizei economice și îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord privind măsuri pe termen scurt destinate menținerii ratei de ocupare a forței de muncă din 2008, investițiilor pentru combaterea schimbărilor climatice și asigurarea unor venituri suficiente, în special pentru grupurile sociale cele mai vulnerabile; se așteaptă ca, în timp util, în perspectiva Consiliului European de primăvară de la Lisabona din 2010, Comisa să lanseze inițiative și să prezinte propuneri legate de aceste obiective;

59. subliniază că „aplicarea criteriilor de la Lisabona” cheltuielilor publice în toate statele membre și în bugetul UE trebuie să devină o realitate, întrucât aceasta ar integra însăși Strategia de la Lisabona și ar spori în mod semnificativ eficiența în realizarea obiectivelor de creștere economică și de creare de locuri de muncă;

60. observă că instrumentele de care are nevoie Uniunea Europeană pentru promovarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona sunt, în esență, optimizarea tuturor politicilor aferente, a tuturor instrumentelor și fondurilor financiare, precum și a bugetului UE, pentru a induce astfel o accelerare și o aprofundare a eforturilor de creștere economică și de creare de locuri de muncă; consideră că, pe termen scurt, sunt necesare stimulente fiscale pentru redresarea rapidă în urma crizei, cu condiția ca acestea să reorienteze cheltuielile și comportamentul public în conformitate cu obiectivele stabilite în cadrul Strategiei de la Lisabona-Göteborg și al pachetului privind clima și energia; în acest context, avertizează cu privire la reducerile fiscale nediferențiate; consideră că stimulente fiscale mai mari trebuie orientate către obiectivele sociale și cele de mediu; consideră că printre mijloacele posibile ar putea figura reduceri ale nivelurilor de TVA pentru serviciile care folosesc intensiv forța de muncă și pentru serviciile prestate la nivel local; consideră de asemenea că se poate oferi finanțare pentru inițiativele verzi, cum ar fi sectorul energetic și cel al automobilelor și construcțiilor, acestea din urmă fiind afectate de către prăbușirea cererii; consideră că, prin intermediul scutirilor de taxe, de exemplu, consumatorii pot primi sprijin pentru a cumpăra mașini mai ecologice și locuințe care respectă mediul;

61. regretă faptul că Strategia de la Lisabona are încă o vizibilitate scăzută în politicile naționale din multe state membre; consideră că mobilizarea tuturor actorilor economici interesați este esențială pentru asigurarea punerii în aplicare eficiente a acesteia; consideră, mai ales, că o implicare mai accentuată a partenerilor sociali, a parlamentelor naționale, a autorităților regionale și locale, precum și a societății civile, va îmbunătăți rezultatele Strategiei de la Lisabona și va dinamiza dezbaterea publică cu privire la reformele ce se impun; consideră că mobilizarea tuturor părților interesate poate fi asigurată prin implementarea adecvată a unui principiu de guvernanță pe mai multe niveluri;

62. își exprimă încă odată regretul că Parlamentul, Consiliul și Comisia, în consultare cu Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, nu au ajuns încă la un acord privind un plan și un cod de practică clare, care ar garanta o cooperare adecvată și o implicare deplină a principalelor instituții UE în utilizarea corespunzătoare a analizei rezultatelor Strategiei de la Lisabona; invită, în acest sens, Consiliul și Comisia să formuleze propuneri privind cooperarea strânsă dintre principalele instituții UE interesate în perspectiva iminentei revizuirii a orientărilor politice integrate, precum și a perioadei de reflecție și de stabilire a viitoarei Agenda Lisabona II;

*

* *

63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și statelor candidate, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.

Miercuri, 11 martie 2009

Lupta împotriva schimbărilor climatice

P6_TA(2009)0121

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la strategia UE pentru un acord cuprinzător la Copenhaga privind schimbările climatice și adoptarea de dispoziții adecvate pentru finanțarea politicii privind schimbările climatice

(2010/C 87 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 175 din Tratatul CE,
 - având în vedere Pachetul climă și energie, adoptat de Parlament la 17 decembrie 2008, în special poziția sa cu privire la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră ⁽¹⁾ și propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽²⁾,
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 19–20 iunie 2008 și din 11–12 decembrie 2008,
 - având în vedere rezoluția sa din 4 februarie 2009 privind „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice” ⁽³⁾,
 - având în vedere cea de-a 14-a conferință a părților semnatare ale Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (UNFCCC) (COP 14) și cea de a patra conferință a părților semnatare, care a prilejuit reuniunea părților semnatare ale Protocolului de la Kyoto (COP/MOP 4), desfășurată în perioada 1–12 decembrie 2008 la Poznań (Polonia),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 intitulată „Pentru încheierea la Copenhaga a unui acord cuprinzător privind schimbările climatice” (COM(2009)0039),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008, intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
 - având în vedere comunicarea Comisiei din 22 noiembrie 2007, intitulată „Un plan strategic european pentru tehnologiile energetice (planul SET) - Către un viitor cu emisii reduse de carbon” (COM(2007)0723),
 - având în vedere articolul 103 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât negocierile referitoare la un acord internațional cuprinzător cu privire la schimbările climatice în conformitate cu obiectivul limitării creșterii temperaturii globale la sub 2 °C se vor încheia la Copenhaga în decembrie 2009;
- B. întrucât, potrivit unor studii recente, există posibilitatea de a reduce cu 40 % emisiile de gaze cu efect de seră până în 2030, iar energia solară, cea eoliană și alte energii durabile din surse regenerabile ar putea oferi, la costuri care nu reprezintă nici măcar un procent din PIB-ul mondial, o treime din totalul nevoilor energetice mondiale; întrucât eficiența energetică ar putea reduce cu mai mult de un sfert emisiile de gaze cu efect de seră, iar despădurirea ar putea fi aproape stopată;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0610.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0611.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0042.

Miercuri, 11 martie 2009

- C. întrucât un număr din ce în ce mai mare de oameni de știință recunosc că evitarea unor schimbări climatice periculoase va necesita o stabilizare a nivelului de gaze cu efect de seră în atmosferă la 350 ppmv echivalent CO₂, un nivel considerabil mai scăzut decât recomandările anterioare;
- D. întrucât Uniunea Europeană va ajunge la un acord cu privire la poziția sa de negociere la Consiliul European din primăvara anului 2009;
- E. întrucât UE s-a străduit să joace un rol principal în combaterea încălzirii globale și sprijină pe deplin procesul de negociere UNFCCC;
- F. întrucât UE a adoptat pachetul privind clima și energia, menționat anterior, care constă din măsuri legislative de aplicare a unei reduceri unilaterale de 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră, comparativ cu nivelurile din 1990, până în 2020, asumându-și angajamentul să ajungă la o reducere de 30 %, în cazul în care se va încheia un acord internațional suficient de ambițios la Copenhaga;
- G. întrucât emisiile cresc rapid în țările în curs de dezvoltare, care nu le pot reduce fără un sprijin tehnic și financiar considerabil;
- H. întrucât despăduririle și degradarea pădurilor sunt responsabile de aproximativ 20 % din emisiile de dioxid de carbon (CO₂) la nivel mondial și reprezintă o amenințare majoră și în contextul schimbărilor climatice, deoarece pun în pericol importanta funcție de absorbant de carbon a pădurilor; întrucât despăduririle au loc într-un ritm alarmant de 13 milioane de hectare pe an, majoritatea în pădurile tropicale din țările în curs de dezvoltare;
- I. întrucât sistemul UE de comercializare a emisiilor (EU ETS) ar putea funcționa drept un model pentru dezvoltarea de sisteme de comercializare a emisiilor în alte țări și regiuni dezvoltate;
- J. întrucât jumătate din eforturile globale de atenuare ar putea fi înlocuite prin măsuri care nu presupun costuri ridicate și care sunt în beneficiul tuturor, adică prin îmbunătățirea eficienței energetice;
- K. întrucât licitarea în cadrul sistemului de comercializare a emisiilor are potențialul de a genera venituri considerabile în viitor, care ar putea fi utilizate pentru a finanța măsuri de atenuare și de adaptare în țările în curs de dezvoltare;
- L. întrucât facilitarea finanțării proiectelor de înaltă calitate în țările în curs de dezvoltare, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), depinde de un flux cuprinzător, transparent și continuu de informații cu privire la disponibilitatea și modalitățile de solicitare a finanțării; întrucât acest lucru trebuie să constituie responsabilitatea comunității internaționale, UE asumându-și un rol conducător și oferind un bun exemplu;
- M. întrucât, conform estimărilor recente, noile investiții necesare pentru reducerea emisiilor se ridică la nivel mondial la 175 000 milioane EUR până în 2020, dintre care mai mult de jumătate ar trebui investite în țările în curs de dezvoltare;
- N. întrucât Comisia a estimat că înjumătățirea despăduririlor până în 2020 va costa anual 15-25 000 milioane EUR și că oprirea despăduririlor va necesita sume și mai mari;
- O. întrucât mai multe studii realizate de organizații internaționale estimează că, în țările în curs de dezvoltare, costurile adaptării la schimbările climatice ar fi de ordinul zecilor de miliarde de euro anual,
1. subliniază faptul că UE trebuie să-și mențină un rol principal în politicile internaționale privind clima; evidențiază importanța faptului ca UE să aibă o singură voce pentru a-și păstra credibilitatea în acest rol;

Miercuri, 11 martie 2009

2. solicită UE să urmărească în mod activ încheierea unui acord la Copenhaga care să ia în considerare cele mai recente rapoarte științifice privind schimbările climatice, prin care părțile să își asume un angajament privind nivelurile de stabilizare și obiective privind temperatura care să facă foarte probabilă evitarea schimbărilor climatice periculoase și care să permită revizuirea periodică pentru a asigura că obiectivele sunt conforme cu cele mai recente evoluții științifice; salută propunerile Comisiei în acest domeniu;
3. reamintește faptul că, pentru a limita creșterea medie a temperaturii la nivel mondial la nu mai mult de 2 °C peste nivelurile pre-industriale, este necesar nu numai ca țările dezvoltate să-și reducă emisiile în mod semnificativ, ci și ca țările în curs de dezvoltare să contribuie la atingerea acestui obiectiv;
4. subliniază faptul că reducerea emisiilor în țările în curs de dezvoltare sub nivelul de status-quo va contribui la limitarea creșterii temperaturii medii la nivel mondial la cu mult sub 2 °C, ceea ce presupune un sprijin larg din partea țărilor industrializate;
5. subliniază că, pentru a permite acțiunile necesare de atenuare în țările în curs de dezvoltare, sunt necesare resurse financiare mult mai mari;
6. subliniază responsabilitatea țărilor industrializate de a acorda sprijin financiar și tehnic suficient, durabil și previzibil țărilor în curs de dezvoltare, de a le oferi stimulente pentru a-și asuma angajamente privind reducerea emisiilor lor de gaze cu efect de seră, pentru a se adapta la efectele schimbărilor climatice și pentru a reduce emisiile cauzate de despăduriri și degradarea pădurilor, precum și pentru a-și accelera consolidarea capacității în vederea îndeplinirii obligațiilor aferente unui viitor acord internațional privind schimbările climatice; subliniază faptul că aceste fonduri trebuie să fie în cea mai mare parte noi și suplimentare celor acordate în cadrul asistenței publice pentru dezvoltare (APD);
7. reamintește rezoluția sa din 4 februarie 2009 menționată anterior și, în special, aspectele consacrate dimensiunii internaționale și problemelor de finanțare și bugetare, inclusiv importanța stabilirii, pentru UE și celelalte țări industrializate ca grup, a unui obiectiv de reducere pe termen lung de cel puțin 80 % până în 2050 în comparație cu 1990;
8. reamintește, în plus, recomandarea sa ca anumite principii adoptate în cadrul pachetului privind clima și energia să fie utilizate ca model pentru acordul internațional privind schimbările climatice, în special foaia de parcurs lineară, cu caracter obligatoriu, aplicabilă angajamentelor țărilor industrializate, diferențierea pe baza emisiilor verificate și un sistem consolidat de respectare a unui factor anual de reducere;
9. subliniază că, în contextul actualei crize financiare și economice, obiectivul UE de combatere a schimbărilor climatice poate fi conjugat cu noile oportunități economice majore pentru elaborarea de noi tehnologii, crearea de locuri de muncă și consolidarea securității energetice; subliniază că un acord la Copenhaga ar putea oferi impulsul necesar pentru încheierea unui astfel de „Nou acord ecologic”, impulsionând creșterea economică, promovând tehnologiile ecologice și garantând aceste noi locuri de muncă în UE și în țările în curs de dezvoltare;
10. solicită Consiliului European să depună eforturi în vederea încheierii unui acord internațional cu țările industrializate care să prevadă reduceri colective ale emisiilor de gaze cu efect de seră la un nivel care să se apropie de limita superioară a intervalului de 25-40 % recomandat de Grupul internațional de experți pentru schimbările climatice în cadrul celui de-al patrulea raport de evaluare (IPCC 4AR), iar aceste reduceri să se realizeze pe propriul teritoriu;
11. își exprimă preocuparea față de lipsa unor indicații precise cu privire la nivelul responsabilității financiare a UE în comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009; invită Consiliul European ca, la momentul adoptării unui mandat de negociere pentru conferința de la Copenhaga, să își asume angajamente concrete cu privire la finanțare, care să se încadreze în eforturile globale necesare pentru a limita creșterea medie a temperaturii la un nivel mult sub 2 °C;
12. consideră că astfel de angajamente cu privire la finanțare ar trebui să includă, așa cum prevede Consiliul European din decembrie 2008, un angajament al statelor membre de a utiliza o parte semnificativă a veniturilor obținute din licitații, generate de EU ETS, pentru a finanța măsuri de atenuare și de adaptare la schimbările climatice în țările în curs de dezvoltare care vor fi ratificat acordul internațional privind schimbările climatice, dar subliniază că, având în vedere faptul că nici măcar 50 % din emisiile generate de UE nu intră sub incidența sistemului de comercializare, este necesar ca și alte sectoare ale economiei statelor membre să fie incluse în eforturile de finanțare a acestor măsuri importante;

Miercuri, 11 martie 2009

13. insistă asupra faptului că astfel de angajamente trebuie să prevadă o finanțare previzibilă a mecanismelor instituite în contextul UNFCCC, care se adaugă APD și sunt independente de procedurile bugetare anuale ale statelor membre;
14. salută cele două alternative privind finanțarea inovatoare prezentate în Comunicarea Comisiei mai sus menționate din 28 ianuarie 2009, în măsura în care acestea sunt concepute în așa fel încât să garanteze niveluri de finanțare suficient de previzibile; în plus, este de acord cu sugestia potrivit căreia acestea trebuie combinate cu finanțări provenind din licitații în domeniul transportului aerian și maritim în cadrul sistemelor de limitare și comercializare;
15. salută ideea Comisiei potrivit căreia finanțarea ar trebui acordată parțial sub forma unor împrumuturi, deoarece anumite activități pot crea o situație reciproc avantajoasă și în țările în curs de dezvoltare;
16. subliniază faptul că obiectivele obligatorii ar permite investitorilor să evalueze mai bine riscurile și oportunitățile asociate cu schimbările climatice și ar implica investitorii în proiecte care ar îndeplini atât obiectivele de atenuare, cât și pe cele de adaptare; subliniază, în plus, necesitatea de a clarifica rolul capitalului privat în investițiile necesare pentru atingerea obiectivelor;
17. cu toate acestea, consideră că este de maximă importanță să se adopte un plan de acțiune mai vast cu privire la finanțarea în viitor a politicii climatice, care ar putea acoperi toate domeniile relevante și sursele de finanțare; consideră că un bun punct de plecare în acest sens îl constituie comunicarea Comisiei din 28 ianuarie 2009, dar subliniază faptul că aceasta trebuie consolidată prin măsuri clar definite; invită Consiliul European să mandateze Comisia să elaboreze de urgență un astfel de plan de acțiune în vederea negocierilor de la Copenhaga;
18. consideră că o mare parte a contribuțiilor colective la eforturile de atenuare și la necesitățile de adaptare ale țărilor în curs de dezvoltare trebuie consacrate unor proiecte care urmăresc să pună capăt despăduririlor și degradării pădurilor, dar și proiectelor de reîmpădurire și împădurire din aceste țări;
19. salută Mecanismul de dezvoltare nepoluantă (MDN), prevăzut de Protocolul de la Kyoto, ca o posibilă modalitate de a permite țărilor în curs de dezvoltare să participe în cadrul pieței carbonului; subliniază faptul că utilizarea compensațiilor în vederea îndeplinirii obiectivelor de reducere a emisiilor de către țările industrializate nu poate dispensa țările în curs de dezvoltare de responsabilitatea de a-și atenua emisiile cu efect de gaz de seră în cadrul unui acord internațional cu privire la schimbările climatice; insistă, prin urmare, ca viitoarele mecanisme de compensare să cuprindă criterii calitative riguroase specifice proiectelor pentru a evita ca țările industrializate să-și însușească opțiunile ieftine de reducere de la țările în curs de dezvoltare și, de asemenea, să garanteze că aceste proiecte răspund unor standarde înalte, realizând reduceri fiabile, verificabile și reale ale emisiilor care să permită, de asemenea, o dezvoltare durabilă a acestor țări;
20. consideră că nivelul total al contribuției colective a UE la eforturile de atenuare și la necesitățile de adaptare ale țărilor în curs de dezvoltare ar trebui să se ridice la cel puțin 30 000 milioane EUR/an până în 2020, un nivel care ar putea crește în funcție de noile informații obținute cu privire la gravitatea schimbărilor climatice și la amploarea costurilor acestora;
21. subliniază că fluxurile financiare importante destinate eforturilor de atenuare și necesităților de adaptare din țările în curs de dezvoltare nu reprezintă decât o parte a soluției; insistă asupra faptului că fondurile trebuie utilizate în spiritul dezvoltării durabile, evitându-se birocrăția, în special pentru IMM-uri, și corupția; subliniază că finanțarea trebuie să fie previzibilă, coordonată și transparentă, să permită edificarea de capacități în țările în curs de dezvoltare, atât la nivel central, cât și local, acordând prioritate persoanelor care se confruntă cu probleme cauzate de schimbările climatice, și nu doar guvernelor; subliniază în acest context importanța unei informări continue și ușor de consultat cu privire la finanțările disponibile; invită Consiliul și viitoarea Președinție suedeză să promoveze în mod activ aceste principii pe parcursul negocierilor din cadrul Celei de-a 15-a conferințe a părților la UNFCCC COP 15, care va avea loc la Copenhaga în decembrie 2009;
22. invită Comisia să nu se mai opună includerii silviculturii în cadrul sistemelor de comercializare a cotelor de emisii, după cum a procedat anterior; consideră că vor fi necesare atât finanțările bazate pe regulile pieței, cât și cele care nu se bazează pe acestea pentru finanțarea viitoarelor mecanisme de „reducere a emisiilor cauzate de defrișări și de degradare” (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation - REDD) în cadrul unui acord post-2012; în acest context, invită Comisia și Consiliul să-și asume rolul de lideri în crearea de piețe pilot ale carbonului pentru REDD; invită, de asemenea, Comisia și Consiliul să precizeze modalitățile în care fondurile destinate silviculturii bazate pe regulile pieței și cele care nu sunt bazate pe regulile pieței se vor completa reciproc;

Miercuri, 11 martie 2009

23. consideră că, în contextul asumării de către UE a rolului de lider în acordarea de sprijin financiar și tehnic pentru țările în curs de dezvoltare, șansele de reușită la negocierile de la Copenhaga se vor îmbunătăți în mod considerabil; consideră că este necesar ca UE să își susțină rolul de lider în domeniul finanțării, prin prezentarea unor cifre concrete într-un stadiu timpuriu al negocierilor, atât în scopul de a mobiliza un sprijin îndeajuns de puternic din partea opiniei publice interne și de a încuraja țările în curs de dezvoltare să adopte obiective ambițioase și obligatorii în materie de reduceri ale emisiilor, cât și pentru a încuraja alte țări membre ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică să contribuie într-un mod similar;

24. recunoaște faptul că, în ansamblu, UE este pe cale să îndeplinească obiectivele de la Kyoto, dar atrage atenția asupra faptului că anumite state membre nu-și ating nici pe departe obiectivul care le revine în temeiul Protocolului de la Kyoto, fapt care ar putea submina credibilitatea Uniunii Europene în procesul de la Copenhaga; insistă, prin urmare, ca statele membre care nu s-au angajat încă în direcția bună spre îndeplinirea obiectivelor de la Kyoto să-și intensifice eforturile în acest sens;

25. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Secretariatului UNFCCC, cu rugămintea ca acesta să o transmită la rândul său tuturor părților contractante care nu sunt state membre ale UE.

Orientările pentru politicile privind ocuparea forței de muncă

P6_TA(2009)0122

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Orientărilor privind politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre 2008-2010

(2010/C 87 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția sa din 20 mai 2008 referitoare la Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre 2008-2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
 - având în vedere Decizia 2008/618/CE a Consiliului din 15 iulie 2008 privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽²⁾,
 - având în vedere propunerea Comisiei din 28 ianuarie 2009 pentru o decizie a Consiliului privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2008)0869),
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008, prin care a fost stabilit cadrul de acțiune al UE pentru a evita recesiunea și a sprijini activitatea economică și ocuparea forței de muncă,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană ⁽³⁾;
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât există o puternică interdependență între creșterea economică, ocuparea forței de muncă, lupta împotriva sărăciei și incluziunea socială;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0207.

⁽²⁾ JO L 198, 26.7.2008, p. 47.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0467.

Miercuri, 11 martie 2009

- B. întrucât actuala criză economică prezintă provocări fără precedent legate de creșterea șomajului și excluziunea socială, și întrucât, conform previziunilor pentru anul 2009, situația economică a Uniunii Europene se va înrăutăți și mai mult, generând o creștere economică redusă sau chiar negativă și o rată ridicată a șomajului pe teritoriul Uniunii;
- C. întrucât Strategia europeană de ocupare a forței de muncă și Orientările privind ocuparea forței de muncă sunt principalele instrumente din cadrul Strategiei de la Lisabona menite să răspundă provocărilor de pe piața muncii;
- D. întrucât Uniunea și statele membre au o responsabilitate comună în ceea ce privește răspunsul la provocările, oportunitățile și incertitudinile cetățenilor legate de globalizare;
- E. întrucât criza economică și financiară necesită un răspuns hotărât și coordonat din partea Uniunii pentru a împiedica pierderile de locuri de muncă, a asigura cetățenilor un venit adecvat și a evita recesiunea, precum și pentru a transforma în oportunități provocările actuale de natură economică și cele privind ocuparea forței de muncă;
- F. întrucât, așadar, trebuie urgent intensificate eforturile la toate nivelurile de guvernare, cu implicarea partenerilor sociali și a altor actori relevanți, pentru a investi în oameni și în modernizarea piețelor europene ale muncii, în special prin aplicarea unor abordări bazate pe flexibilitate, în consultare cu partenerii sociali în conformitate cu practica și cutuma de la nivel național;

Considerații generale: redresarea economică și orientări privind politica de ocupare a forței de muncă

1. consideră că, având în vedere recesiunea gravă la nivel mondial și previziunile privind creșterea șomajului în UE cu cel puțin 3,5 milioane de persoane până la sfârșitul lui 2009, obiectivele esențiale ale Uniunii Europene și a statelor membre privind politica de ocupare a forței de muncă trebuie să fie următoarele: păstrarea a cât mai multe locuri de muncă viabile, dată fiind scăderea cererii pe termen scurt; sprijinirea creării de locuri de muncă; și sprijinirea atât a puterii de cumpărare a șomerilor, cât și reinserția rapidă a acestora pe piața muncii; solicită Comisiei să semnaleze clar statelor membre că Orientările privind ocuparea forței de muncă ar trebui aplicate în acest spirit, și să abordeze ca prioritate problema ocupării forței de muncă, înaintând propuneri cu ocazia Consiliului European de primăvară din 2009 privind Inițiativa europeană de ocupare a forței de muncă, cu ajutorul acțiunii coordonate a statelor membre pentru asigurarea ocupării forței de muncă și crearea de noi locuri de muncă;
2. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Un plan european de redresare economică” și accentul pe care îl pune pe legătura dintre stimulentele fiscale, pe termen scurt, și Strategia de la Lisabona și Orientările de politică integrată, pe termen lung; subliniază, cu privire la acest aspect, importanța de a asigura că toate măsurile de redresare a economiei, luate de statele membre pe termen scurt, contribuie la realizarea obiectivelor stabilite de comun acord;
3. constată că una dintre dilemele majore în cadrul crizei actuale constă în faptul că instrumentele de politici economice europene nu sunt suficient de dezvoltate pentru a face față cu succes provocărilor viitoare; solicită, prin urmare, revizuirea și actualizarea instrumentelor de politici existente, în special a Orientărilor de politică integrată, a Pactului de stabilitate și de creștere (PSC) și a Strategiei de dezvoltare durabilă, pentru a le integra în cadrul comun al unui nou pact pentru o creștere inteligentă („New Deal for Smart Growth”) în Uniunea Europeană;
4. subliniază necesitatea de a reorienta Orientările de politică integrată în contextul crizei economice și îndeamnă Consiliul să ajungă la un acord privind măsurile pe termen scurt destinate menținerii ratei de ocupare a forței de muncă din 2008, investițiile pentru combaterea schimbărilor climatice, și solicită statelor membre și partenerilor sociali să garanteze, în conformitate cu practicile interne, veniturii suficiente, în special pentru grupurile sociale cele mai vulnerabile; se așteaptă ca, în timp util, în perspectiva Consiliului European de primăvară, Comisa să lanseze inițiative și să prezinte propuneri legate de aceste obiective;
5. reamintește că investițiile coordonate ale statelor membre pentru realizarea celor cinci obiective esențiale de la Lisabona - cercetare, educație, politici active pe piața muncii, îngrijirea copiilor și stimularea investițiilor private - trebuie să reprezinte un element esențial al politicii de ocupare a forței de muncă de ocupare a forței de muncă, iar infrastructura pentru îngrijirea copiilor trebuie considerată drept una dintre condițiile prealabile pentru îmbunătățirea participării, în special a femeilor, pe piața muncii; încurajează statele membre să integreze aceste principii comune în consultările purtate cu partenerii sociali privind programele naționale de reformă;

Miercuri, 11 martie 2009

Orientările privind ocuparea forței de muncă 2008-2010: nevoia imperioasă a unei implementări riguroase

6. Consideră că, în punerea în aplicare a orientărilor, statele membre trebuie:
 - să țină seama de cerințele privind promovarea unui nivel ridicat al ocupării forței de muncă, garantarea unei protecții sociale corespunzătoare, combaterea excluziunii sociale, precum și de cerințele privind un nivel ridicat de educație, de formare profesională și de protecție a sănătății umane, și
 - să vizeze combaterea discriminării pe criterii de gen, origine rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
7. Consideră că statele membre trebuie să asigure o interacțiune consolidată între orientările și metoda deschisă de coordonare cu privire la procesul de protecție socială și incluziune socială;
8. Consideră că statele membre, în cooperare cu partenerii sociali și în conformitate cu tradiția națională, trebuie să examineze și să prezinte un raport în planurile naționale de reformă cu privire la modalitatea de îmbunătățire a respectării și aplicării principiilor și normelor legislației sociale europene, acordurilor dintre partenerii sociali și principiilor fundamentale referitoare la tratamentul egal și la nediscriminare;
9. reiterează importanța utilizării conceptului de flexibilitate din cadrul orientării 21, pentru a crea o punte de legătură între locurile de muncă și subliniază că acest lucru necesită o protecție ridicată din partea sistemelor de asigurări sociale, precum și politici active cu privire la piața muncii;
10. salută, în acest sens, declarația Comisiei conform căreia sunt esențiale consolidarea sistemelor de activare, în special pentru lucrătorii slab calificați, sporirea subvențiilor și asigurarea de cursuri de formare profesională pentru categoriile vulnerabile de cetățeni și pentru persoanele care sunt expuse în cea mai mare măsură riscului șomajului pe termen lung, asigurarea unor cursuri de recalificare, precum și a unor noi competențe necesare în sectoarele mai puțin afectate, asigurarea unei protecții sociale adecvate, care să garanteze siguranța veniturilor, precum și angajarea fermă pe calea dialogului social și implicarea partenerilor sociali;
11. subliniază importanța acțiunilor orientate către grupurile vulnerabile în perioadele în care se înregistrează un nivel ridicat al șomajului și, în special, a acțiunilor destinate șomerilor de lungă durată, persoanelor cu handicap și grupurilor de imigranți;
12. consideră că, dată fiind gravitatea crizei economice, Comisia trebuie să fie pregătită să adopte măsuri excepționale, care includ extinderea accesului la Fondul European pentru Adaptare la Globalizare (FEG), care trebuie să vină în sprijinul lucrătorilor într-un număr mai mare situații, inclusiv al lucrătorilor temporari care și-au pierdut locurile de muncă, și deschiderea temporară a Fondului Social European (FSE) în scopul sprijinirii măsurilor care vizează păstrarea locurilor de muncă prin intermediul programelor de formare;
13. consideră că criza economică necesită consolidarea măsurilor de restructurare întreprinse de UE, în special consolidarea drepturilor de informare și consultare;
14. consideră că următoarea reformă a fondurilor structurale ale UE ar trebui să urmărească mai îndeaproape obiectivul creării de locuri de muncă durabile, de înaltă calitate;
15. subliniază, în plus, importanța pe care joacă educația nu numai pentru a spori șansele lucrătorilor de a se angaja, ci și mobilitatea acestora, fapt important pentru funcționarea pieței interne; subliniază, prin urmare, importanța validării aptitudinilor formale și non-formale;
16. subliniază importanța orientării 23 și a investițiilor importante în formarea continuă pentru reducerea ratei șomajului, precum și atingerea obiectivului de a crea locuri de muncă mai bune în Europa; subliniază, în acest context, necesitatea unui acces și oportunități egale pentru toți cetățenii în cadrul programelor de învățare continuă, o atenție deosebită fiind acordată grupurilor vulnerabile; subliniază că FSE și FEG ar trebui să fie utilizate pentru a finanța aceste acțiuni fără întârziere;

Miercuri, 11 martie 2009

17. regretă faptul că, în toate țările, persoanele cu nivelul cel mai scăzut de educație de bază, persoanele în vârstă, cele care locuiesc în zonele rurale și persoanele cu dizabilități au cele mai mici șanse de a participa la procesul de educație, formare profesională și învățare continuă;
18. subliniază faptul că îmbunătățirea modului de desfășurare a activităților de educație a adulților joacă un rol esențial pentru creșterea gradului de participare, iar printre măsurile menite să promoveze desfășurarea eficientă a învățării continue se numără disponibilitatea locațiilor de studiu și existența structurilor de îngrijire a copiilor la nivel local, serviciile de învățământ la distanță pentru persoanele din zone îndepărtate, informațiile și serviciile de orientare, programele personalizate și regimurile de predare flexibile;
19. reamintește faptul că rata șomajului la nivel european în rândul tinerilor este în continuare prea ridicată; reamintește, de asemenea, că experiența dobândită în urma crizelor economice anterioare demontrează că tinerii adulți care renunță la studii și intră în rândul șomerilor au o capacitate limitată de a se integra pe piața muncii; subliniază, prin urmare, importanța ca toate statele membre care îndeplinesc obiectivele stabilite de orientarea 18 să ofere fiecărui tânăr care a părăsit școala, în termen de patru luni, un loc de muncă, cursuri de ucenici, formare suplimentară, sau o altă măsură de facilitare a integrării profesionale;
20. solicită adoptarea unor acțiuni decisive pentru a combate slaba participare a femeilor pe piața muncii; reamintește că rata ocupării forței de muncă de către femei este în general mai scăzută și că, de obicei, numărul femeilor care lucrează în regim de timp parțial este mai mare decât cel al bărbaților; subliniază, prin urmare, importanța unei politici în care bărbații și femeile își asumă responsabilități egale; în acest scop, invită statele membre să își îndeplinească de urgență obligațiile stabilite în conformitate cu obiectivele de la Barcelona;
21. ia act cu îngrijorare de faptul că contractele de muncă cu timp parțial, ale căror titulari sunt în marea majoritate lucrători femei, se dovedesc a fi afectate în mod deosebit de criza economică;
22. consideră că, într-o perioadă în care se înregistrează un nivel ridicat al șomajului, există un risc evident pentru coeziunea socială și, prin urmare, subliniază importanța punerii în aplicare a orientării 17 în ceea ce privește coeziunea socială și teritorială, pentru a preveni deficiențele din acest domeniu; solicită, prin urmare, statelor membre să promoveze integrarea socială pentru toate persoanele, cu scopul de a lupta împotriva sărăciei și a excluderii sociale, prin asigurarea unui venit decent și a unor servicii sociale de calitate, precum și asigurarea accesului la piața muncii prin oportunități de recrutare și formare profesională inițială sau continuă;
23. subliniază importanța investițiilor în sectorul social, în special în perioada de criză economică; consideră că acesta reprezintă un sector care oferă o gamă largă de servicii comunitare importante, asigurând, în același timp, locuri de muncă unui procent ridicat al populației; subliniază, prin urmare, că sectorul social trebuie să fie menținut pentru a împiedica scăderea calității serviciilor comunitare și creșterea ratei șomajului;
24. constată cu regret că este posibil, în această perioadă de criză economică, să existe anumite presiuni asupra salariilor în unele companii, ca alternativă voluntară la concedierile selective; subliniază, cu toate acestea, importanța ca această criză să nu conducă, în general, la scăderea salariilor; consideră că este important ca:
- fiecare stat membru, în conformitate cu tradițiile și practicile naționale, să instituie o politică de eliminare a concurenței de pe piață bazate pe salariile minime pe economie;
 - acordurile colective să aibă o largă acoperire;
 - ierarhia acordurilor colective să fie respectată;
 - condițiile de salarizare și de muncă, astfel cum sunt stabilite prin acordurile colective și/sau de dreptul muncii, să fie respectate și aplicate în practică;

Miercuri, 11 martie 2009

Necesitatea unor acțiuni coordonate ca răspuns la criza economică

25. subliniază importanța unor investiții proactive și coordonate în toate statele membre, inclusiv în infrastructura de producție, educație și sectorul schimbărilor climatice, cu scopul de a atinge obiectivul de ridicare a nivelului ocupării forței de muncă, contribuind astfel la crearea de locuri de muncă de calitate și la garantarea coeziunii sociale; subliniază, în acest context, importanța sprijinului UE pentru dezvoltarea unei industrii moderne și durabile;

26. subliniază nu numai importanța de a crea noi locuri de muncă, ci și de a menține și îmbunătăți calitatea locurilor de muncă existente;

27. solicită statelor membre să promoveze în continuare proprietatea și să sporească implicarea tuturor actorilor vizați, inclusiv a partenerilor sociali și a altor părți interesate, acolo unde este cazul, în vederea aplicării eficiente a Orientărilor privind ocuparea forței de muncă;

*

* *

28. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.

Plan european de relansare economică

P6_TA(2009)0123

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la un plan european de relansare economică (2008/2334(INI))

(2010/C 87 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 către Consiliul European de primăvară privind stimularea redresării economice europene (COM(2009)0114),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 octombrie 2008 intitulată „De la criza financiară la redresare: un cadru de acțiune la nivel european” (COM(2008)0706),
- având în vedere recomandarea Comisiei din 28 ianuarie 2009 în vederea unei recomandări a Consiliului cu privire la actualizarea în 2009 a orientărilor generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Comunității și cu privire la aplicarea politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2009)0034),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 17 decembrie 2008 intitulată „Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat de sprijinire a accesului la finanțare în contextul actualei crize financiare și economice ⁽¹⁾”,

⁽¹⁾ JO C 16, 22.1.2009, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Raport de execuție pentru programul comunitar de la Lisabona 2008 – 2010” (COM(2008)0881),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală” (COM(2008)0876),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulat „Single Market Review: one year on” (SEC(2008)3064),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 privind dimensiunea externă a Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă: Raport privind accesul la piețe și definirea unui cadru pentru o cooperare internațională mai eficientă în materie de reglementare (COM(2008)0874),
- având în vedere propunerea Comisiei din 16 decembrie 2008 privind un regulament de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare (COM(2008)0867),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2007 privind orientările integrate pentru creștere și ocuparea forței de muncă (2008-2010) cuprinzând o recomandare a Comisiei privind orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității (în temeiul articolului 99 din Tratatul CE) și o propunere de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (în temeiul articolului 128 din Tratatul CE) (COM(2007)0803),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 mai 2008 privind UEM@10: succese și provocări după 10 ani de Uniune Economică și Monetară (COM(2008)0238), (Comunicarea privind UEM@10),
- având în vedere planurile de acțiune ale statelor membre și programele naționale de reformă actualizate pentru perioada 2008-2010,
- având în vedere constituirea Grupului de experți la nivel înalt privind supravegherea financiară a UE, prezidat de dl Jacques de Larosière, și raportul pe care acesta l-a adresat Comisiei la 25 februarie 2009 în vederea Consiliului European din primăvara anului 2009,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008, privind aspectele economice și financiare,
- având în vedere reuniunea șefilor de stat și de guvern din țările membre ale Eurogrupului, care a avut loc la 12 octombrie 2008, vizând adoptarea unui plan coordonat de salvare pentru combaterea crizei economice,
- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European din 13 și 14 martie 2008, privind lansarea noului ciclu al Strategiei reînnoite de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă (2008-2010),
- având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 7 octombrie 2008 privind reacția imediată la tulburările de pe piața financiară,
- având în vedere concluziile Consiliului Ecofin din 4 noiembrie 2008 privind inițiativele internaționale ca reacție la criza financiară și pregătirile pentru reuniunea internațională la nivel înalt referitoare la criză,
- având în vedere contribuția Consiliului Ecofin din 2 decembrie 2008 la lucrările Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008,

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere memorandumul de înțelegere din 1 iunie 2008 privind cooperarea dintre autoritățile de supraveghere financiară, băncile centrale și ministerele de finanțe din Uniunea Europeană pe problema stabilității financiare transfrontaliere,
 - având în vedere Rezoluția sa din 22 octombrie 2008 privind reuniunea Consiliului European din 15 și 16 octombrie 2008 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 20 februarie 2008 privind orientările integrate pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (Partea: orientările generale pentru politicile economice ale statelor membre și ale Comunității): lansarea noului ciclu (2008-2010) ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10: bilanțul celor 10 ani de Uniune Economică și Monetară și provocările viitoare ⁽³⁾ (Rezoluția privind UEM@10),
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 septembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind fondurile speculative („hedge funds”) și fondurile de capital privat („private equity”) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0063/2009),
- A. întrucât economia mondială și piețele internaționale au înregistrat o creștere istorică, fără precedent, în ultimii 25 de ani, cu o capacitate de producție care a asigurat prosperitatea pentru majoritatea populației, capacitate care trebuie reajustată în condiții de recesiune, urmată de scăderea cererii;
- B. întrucât criza financiară și economică se agravează tot mai mult, aducând Uniunea Europeană și țările sale vecine, în absența unei acțiuni publice mult mai puternice și mai efective decât cele de până în prezent, tot mai aproape de o profundă criză socială și politică prin care este pusă la încercare solidaritatea europeană;
- C. întrucât principalele provocări în procesul de contracarare a recesiunii economiei mondiale și europene sunt în prezent lipsa de încredere pe piețele financiare și de capital, precum și creșterea șomajului;
- D. întrucât amploarea fără precedent a crizei financiare actuale și caracterul pronunțat al recesiunii economice care a urmat impune o revizuire bine gândită a cadrului de reglementare și administrare a piețelor financiare, atât la nivel UE cât și la nivel internațional, pentru a preveni viitoare probleme în economia mondială și apariția unor probleme asemănătoare pe piețele financiare, precum și pentru a face ca economia UE să se poată adapta mai bine la schimbări;
- E. întrucât eșecul celor mai importante instituții financiare subminează piețele de credit, încetinește fluxul de capital, investițiile și comerțul și diminuează prețurile și valorile, afectând astfel stabilitatea și activele de capital necesare pentru ca instituțiile financiare să acorde credite și pentru ca societățile financiare să-și asigure finanțarea;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0543.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0425.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0476.

Miercuri, 11 martie 2009

- F. întrucât criza financiară actuală se dovedește a fi fost provocată de politicile monetare permissive, de expansiunea creditelor pentru locuințe, impusă politic, și de dezechilibrele macroeconomice din trecut, în special cele dintre Statele Unite și economiile emergente, cum ar fi China; subliniază necesitatea de a consolida în continuare competitivitatea UE și de a dezvolta investițiile în infrastructură și cercetare, precum și în crearea de întreprinderi și piețe noi;
- G. întrucât prioritățile factorilor de decizie din UE în procesul de asigurare a redresării economice ar trebui să fie restabilirea funcționării piețelor financiare și de capital, precum și protejarea locurilor de muncă, astfel încât să se poată contribui la redresarea creșterii economiei UE, a investițiilor și a locurilor de muncă noi;
- H. întrucât actuala recesiune ar trebui utilizată ca o șansă de promovare a investițiilor ecologice și de creare de locuri de muncă ecologice, în concordanță cu realizarea obiectivelor pe termen lung ale strategiei de la Lisabona-Göteborg și ale pachetului de măsuri legislative privind schimbările climatice și energia;
- I. întrucât pentru a asigura redresarea economică e nevoie de acțiuni coordonate în cadrul legislației UE privind concurența și ajutoarele de stat, precum și de stabilitatea pieței financiare și cea a muncii, fără a distorsiona concurența între întreprinderi și fără a crea un dezechilibru între statele membre, astfel încât să se asigure stabilitatea și concurența economiei UE;
- J. întrucât consecințele crizei financiare asupra economiei reale creează circumstanțe economice excepționale care necesită luarea din timp a unor măsuri și decizii direcționate, temporare și proporționale în vederea găsirii unor soluții la situația globală economică și a locurilor de muncă fără precedent și întrucât intervenția publică, deși inevitabilă, dezechilibrează rolurile corespunzătoare ale sectoarelor private și publice în perioade mai normale;
- K. întrucât deficiențele cadrului actual de reglementare financiară au fost deja abordate de către Parlament cu ocazia exprimării poziției sale față de propunerile legislative și în rezoluțiile sale;
- L. întrucât cele mai recente date furnizate de Comunitate cu privire la previziunile pentru 2009 indică o deteriorare rapidă a condițiilor economice din întreaga Uniune Europeană și întrucât Uniunea Europeană și statele membre dețin acum responsabilitatea esențială de a garanta stabilitate macroeconomică, creștere durabilă și locuri de muncă;
- M. întrucât criza financiară a pus în evidență contradicția dintre nevoia de a exersa competența de reglementare a politicii economice la nivelul UE, pe de o parte, și faptul că planurile de dinamizare economică țin de competența autorităților statelor membre, pe de altă parte;
- N. întrucât acțiunile pe termen scurt inițiate de statele membre individuale necesită o coordonare atentă din partea UE, pentru a garanta obținerea unui efect multiplicator, pe de o parte, și evitarea efectelor colaterale, a piețelor distorsionate și a suprapunerii inutile a eforturilor, pe de altă parte;
- O. întrucât acțiunile pe termen scurt trebuie să reflecte și să susțină obiectivele pe termen lung de a face din Uniunea Europeană cea mai competitivă economie a cunoașterii, de a nu compromite încrederea viitoare și de a garanta stabilitatea macroeconomică;
- P. întrucât capacitățile diferite ale statelor membre de a se angaja în programe de redresare ar trebui să fie recunoscute; întrucât ar trebui să se dezvolte o abordare complementară și cuprinzătoare a Uniunii Europene, care să pună accentul pe măsuri de sprijin multiple care să vizeze domenii diverse, precum economia, mediul, ocuparea forței de muncă și politicile sociale;
- Q. întrucât aderarea la zona euro s-a dovedit a fi un mijloc de consolidare a stabilității economice a statelor membre în cauză; întrucât, pe lângă o intervenție guvernamentală responsabilă pentru a lupta împotriva recesiunii economice, cetățenii așteaptă, în această perioadă de recesiune economică, o reacție hotărâtă prin punerea în aplicare a instrumentelor Uniunii Europene, precum și cele ale coeziunii sociale și regionale, respectând în același timp regulile și principiile care garantează o monedă puternică și stabilă;

Miercuri, 11 martie 2009

- R. întrucât restabilirea încrederii este extrem de importantă pentru a permite funcționarea normală a piețelor financiare și pentru a atenua, astfel, efectele negative ale crizei financiare asupra economiei reale;
- S. întrucât statele membre care au aderat recent la Uniunea Europeană și care nu fac parte din zona euro sunt grav afectate de speculațiile care vizează monedele lor naționale, scurgerile de capital și blocajul piețelor internaționale de credite,

Considerații generale

1. salută inițiativa Comisiei de a lansa un plan european de redresare economică (plan de redresare) drept răspuns la recesiunea economică gravă care se resimte în continuare; observă că dimensiunea comunitară a propunerii respective reprezintă doar 15 % din bugetul destinat planului de redresare, care trebuie încă aplicat în regim de urgență;
2. subliniază faptul că prima prioritate a planului de redresare trebuie să fie stimularea economiei și a competitivității Uniunii Europene, pentru a proteja oportunitățile și securitatea cetățenilor și pentru a preveni creșterea șomajului; consideră că planul de redresare trebuie să inverseze tendința de declin a activității economice, făcând posibilă întoarcerea la o funcționare normală a piețelor financiare, facilitând investițiile și dezvoltând oportunitățile de creștere și locuri de muncă, consolidând în același timp economia și piața muncii din UE și îmbunătățind condițiile generale pentru creștere și creare de locuri de muncă;
3. așteaptă de la Comisie orientări clare și puternice în scopul unei mai bune abordări coordonate între toate statele membre pentru gestionarea acestei puternice crize economice în vederea protecției unui număr cât mai mare de locuri de muncă;
4. insistă asupra faptului că ajutorul financiar trebuie să fie oportun, specific și temporar; atrage atenția asupra unor eventuale efecte de excludere și asupra riscului de disoluție a politicii de concurență a Uniunii Europene; îndeamnă la restabilirea, cât mai curând posibil, a piețelor competitive și echitabile, astfel cum sunt definite în tratate; observă cu îngrijorare creșterea rapidă a datoriei publice și a deficitelor bugetare; solicită, în plus, reîntoarcerea la finanțe de stat solide cât mai rapid, conform Pactului de stabilitate și creștere revizuit, pentru a nu plasa o povară prea mare asupra generațiilor viitoare;
5. subliniază că excepțiile și abaterile temporare de la politica comunitară din domeniul concurenței trebuie eliminate și trebuie reinstaurată normalitatea, în intervale de timp clar definite;
6. subliniază faptul că planul de redresare trebuie să contribuie la elaborarea unui acord internațional echitabil care să succedă Protocolului de la Kyoto în anul 2012 și că un astfel de acord trebuie, printre altele, să ofere țărilor sărace posibilitatea de a ieși din sărăcie fără a agrava încălzirea globală, prin sprijinul acordat pentru investiții masive în adaptarea la schimbările climatice și în energii regenerabile și eficiența energetică;
7. observă cu îngrijorare creșterea rapidă a datoriei publice și a deficiturilor bugetare; este preocupat de faptul că datoria publică poate deveni o povară prea mare pentru generațiile viitoare;
8. acceptând drept obiective comune importante nevoia de adaptare la un mediu competitiv la nivel global și nevoia de relansare a creșterii economiei europene, invită Uniunea Europeană să își intensifice eforturile pentru a investi în competențe, formare profesională și crearea de locuri de muncă durabile, garantarea ocupării forței de muncă și prevenirea șomajului în masă, asigurând politici fiscale constructive, care ar trebui să ajute la determinarea dimensiunii și componentelor planului de redresare; așteaptă ajungerea la un acord în cadrul Consiliului European de primăvară din 2009 cu privire la o serie de orientări clare și măsuri concrete în vederea protecției ocupării forței de muncă și a creării de locuri de muncă;
9. recomandă, ca o condiție esențială a eficienței, ca modul de coordonare a planurilor naționale de redresare să permită adaptarea fiecărui program la nevoile specifice ale statului în cauză, ținând seama de interesul comun, de strategiile comune definite în termeni de luptă împotriva schimbărilor climatice și de asigurarea unui efect multiplicator cât de puternic posibil, în special în materie de ocupare a forței de muncă;

Miercuri, 11 martie 2009

10. recomandă adoptarea de noi inițiative orizontale la nivelul Uniunii Europene, având în vedere că diferitele capacități și marje de manevră bugetară pe plan național pot genera rezultate foarte asimetrice pe teritoriul Uniunii Europene; reamintește, cu toate acestea, responsabilitatea fiecărui stat membru de a exercita disciplina fiscală, investiții și reforme structurale;
11. atrage atenția în mod insistent asupra riscului ca soluțiile puse în aplicare să devină suma tuturor măsurilor naționale, ceea ce poate genera potențiale conflicte și costuri, subminând piața internă, uniunea economică și monetară și slăbind poziția Uniunii Europene în calitate de actor global;
12. sprijină angajamentul Comisiei față de Pactul de stabilitate și creștere revizuit și observă dorința sa de a utiliza flexibilitatea ca mod de a conduce politicile anticiclice împotriva recesiunii, prevăzută în pact pentru a permite statelor membre să răspundă în mod adecvat crizei economice, în special să evalueze dacă deciziile de investiții pe termen scurt sunt compatibile cu obiectivele bugetare pe termen mediu și favorizează creșterea economică durabilă și îndeplinirea obiectivelor pe termen lung de la Lisabona;
13. subliniază faptul că este esențial ca statele membre să continue să aplice Pactul de stabilitate și creștere revizuit pentru a face față circumstanțelor excepționale din prezent, pe de o parte, și pentru a garanta un angajament ferm de a reveni la disciplina bugetară normală imediat ce economia se redresează, consolidând în același timp caracterul anti-ciclic al pactului revizuit, pe de altă parte;

Piețele financiare: de la controlul crizei la piețe stabile în viitor

Restabilirea încrederii în sectorul financiar

14. salută măsurile pe termen scurt adoptate pentru a restabili încrederea în sistemul financiar; reamintește faptul că aceste măsuri de urgență nu sunt suficiente pentru a aborda unele din problemele fundamentale aflate la originea crizei, mai precis dezechilibre globale, asumarea unor riscuri extreme, recurgerea la efectul de pârghie și recompensarea strategiilor pe termen scurt; reamintește necesitatea de a revizui schemele de remunerare ca surse posibile de instabilitate financiară;
15. solicită acțiuni coordonate între statele membre, care să permită garanții bancare naționale generale și explicite, care acoperă pasivele, dar care exclud capitalul propriu, pentru a diminua nesiguranța de pe piețele de credit și pentru a facilita funcționarea piețelor respective;
16. invită statele membre, în special cele care fac parte din zona euro, să examineze posibilitatea unui împrumut european important garantat în comun de statele membre;
17. reafirmă faptul că garantarea economiilor persoanelor fizice și ale întreprinderilor, inclusiv ale întreprinderilor mici și mijlocii (IMM), precum și acordarea de credite acestora sunt motivele principale ale intervenției publice actuale excepționale în sistemul financiar; reamintește guvernelor statelor membre de responsabilitatea lor și de răspunderea în fața parlamentelor naționale în ceea ce privește utilizarea fondurilor publice pentru planurile de redresare și recomandă cu fermitate ca un plan de supraveghere adecvată și, dacă este cazul, de sancțiuni adecvate să fie introdus și coordonat la nivel UE pentru a asigura îndeplinirea acestor obiective;
18. subliniază importanța asigurării faptului că reducerea ratei dobânzii la nivel central ajunge și la împrumutați;
19. reamintește că este necesar ca autoritățile de reglementare și autoritățile corespunzătoare ale statelor membre să monitorizeze atent activitățile desfășurate în ultimele luni în sectorul bancar și de către bancheri și să stabilească dacă acțiuni condamnabile sau chiar infracționale ar fi putut să contribuie la declanșarea crizei bancare actuale și să se asigure că intervenția publică și deciziile politicii monetare, cu privire la ratele dobânzii, au putut să pună capăt crizei creditului;
20. consideră că ar trebui aplicată o monitorizare strictă a pachetelor de măsuri de salvare destinate instituțiilor financiare pentru a asigura condiții de concurență echitabile, iar această monitorizare ar trebui să includă: nivelul de solvabilitate, beneficiile estimate, lichiditățile disponibile pe piața interbancară, evoluția resurselor umane și încrederea clienților, fie aceștia persoane fizice sau antreprenori;

Miercuri, 11 martie 2009

21. consideră că planurile de redresare a sectorului bancar ar trebui să fie însoțite de anumite condiții aplicabile stimulentei monetare, acordării de credite, sistemului de acordare a împrumuturilor, restruc-turării sectorului și protejării acquis-ului social;
22. consideră că ar trebui încurajată dezvoltarea microcreditului, recunoscut ca un instrument eficace cu un efect de multiplicare puternic, în special impunându-l băncilor comerciale care au beneficiat de sprijin public;
23. insistă că trebuie avută în atenție revenirea la niveluri normale de creditare din partea băncilor, atunci când se analizează orice nou mediu de reglementare și în special cu scopul de a revitaliza procesul de securitizare, element esențial pentru reluarea finanțării ipotecilor, creditelor pentru cumpărarea de auto-turisme și pentru alimentarea cardurilor de credit;
24. invită Comisia să realizeze o analiză clară a impactului pachetului de măsuri de salvare asupra competitivității sectorului financiar și funcționării pieței interbancare; invită Comisia să creeze echipe inter-disciplinare, care să includă în componența lor experți din Direcția Generală Concurență, Afaceri Economice și Financiare și Piață Internă și Servicii din cadrul Comisiei, cele trei comitete de supraveghere de nivel 3 și Sistemul European al Băncilor Centrale, pentru a pune în comun cunoștințele și know-how-ul și pentru a garanta un proces decizional imparțial, echilibrat, rapid și de calitate în toate statele membre;

Structuri de reglementare și de supraveghere mai eficiente

25. consideră că, deși Banca Centrală Europeană (BCE) nu are mandat oficial de supraveghere, este nevoie să-și consolideze rolul în ceea ce privește monitorizarea stabilității financiare în zona euro, în special în materie de monitorizare a sectorului bancar la nivelul UE; recomandă, astfel, ca BCE să fie implicată, în conformitate cu articolul 105 alienatul (6) din tratat, în supravegherea macro-prudențială la nivel UE a instituțiilor financiare care au o importanță sistemică;
26. regretă absența unor instrumente și politici clare ale UE prin care să se poată aborda, într-un mod detaliat și în timp util, impactul asimetric al crizei financiare asupra statelor membre în interiorul și în afara zonei euro;
27. solicită din nou Comisiei să analizeze efectele comportamentului băncilor care și-au transferat activele din statele membre care au aderat recent, după adoptarea planurilor de salvare de către celelalte state membre și să examineze cu atenție acțiunile speculative (vânzările „short”) care vizează monedele statelor membre care au aderat recent la Uniunea Europeană; invită Comisia să comunice rezultatele acestor analize grupului De Larosière și comisiei competente din Parlament;
28. încurajează Comisia și statele membre să rezolve de urgență problema garanțiilor bancare, pentru a se asigura că mecanismele similare împiedică falimentul băncilor pe teritoriul Uniunii Europene și pentru a permite relansarea împrumuturilor interbancare, condiție esențială pentru a pune capăt crizei bancare și pentru a permite acordarea de noi credite pentru economia reală, pentru a crește investițiile și consumul și pentru a ieși, astfel, din criza economică;
29. îndeamnă cu fermitate grupul de Larosière să își însușească recomandările prezentate în rezoluțiile anterioare ale Parlamentului în ceea ce privește supravegherea pieței financiare; solicită Comisiei să sprijine propunerile sale în favoarea creării unei structuri stabile și eficiente de reglementare și supraveghere, care ar putea preveni sau limita consecințele negative ale unor crize viitoare; invită Consiliul să ia în considerare poziția pe care o poate exprima Parlamentul în legătură cu aceste concluzii, înainte de a-și exprima sprijinul pentru acestea;
30. ia în considerare recomandările grupului Larosière și subliniază că multe dintre acestea au fost propuse de către Parlament în ultimii ani; salută intenția Comisiei de a-și folosi puterea de inițiativă și de a adopta măsuri pentru a face față celor mai urgente probleme ridicate de criza financiară și solicită Comisiei să înceapă procesul cât mai repede posibil; invită Consiliul European de primăvară din 2009 să dea un puternic impuls politic și să stabilească o foaie de parcurs pentru toate inițiativele legislative, pentru a garanta împreună cu Parlamentul că acestea vor fi adoptate în timp util;

Miercuri, 11 martie 2009

31. reafirmă faptul că, pentru a acționa în continuare în vederea prevenirii crizelor, trebuie în primul rând să se asigure un grad mai mare de transparență și o mai bună gestiune a riscurilor, precum și o monitorizare coordonată, și că reforma cadrului de reglementare trebuie să fie exhaustivă, aplicându-se tuturor actorilor și tranzacțiilor de pe piețele financiare; subliniază faptul că natura globală a piețelor financiare necesită o coordonare internațională a reformelor; subliniază faptul că inițiativele de reglementare trebuie să vizeze crearea de transparență, sustenabilitate, stabilitate și responsabilitate crescută a actorilor de pe piața financiară; reamintește Comisiei de obligația acesteia de a răspunde solicitărilor Parlamentului cu privire la fondurile speculative și fondurile de capital privat;

32. consideră că agențiile de evaluare a creditelor trebuie să ofere informații complete și să dezvăluie aspectele neclare, precum și conflictele de interese; insistă asupra necesității de a revizui și îmbunătăți politicile contabile pentru a evita efectele pro-ciclice;

33. propune să se analizeze atent modul în care noile măsuri luate în vederea unui regulament solid al sectorului financiar, în special supravegherea macro-prudențială a cadrului de reglementare, pot face sau nu dificile sau imposibile relansarea economică și inovarea în domeniul produselor financiare sau dacă pot diminua atractivitatea piețelor financiare ale UE, având drept consecință deturnarea fluxurilor financiare și a întreprinderilor spre piețe terțe; reamintește faptul că Uniunea Europeană are tot interesul să rămână prima piață financiară din lume;

Economia reală: criza ca oportunitate de a obține o creștere economică durabilă

Garantarea ocupării forței de muncă și stimularea cererii

34. invită Comisia și statele membre să utilizeze toate mijloacele disponibile pentru a susține întreprinderile europene, în special IMM-urile, pentru a promova crearea de locuri de muncă și pentru a consolida încrederea investitorilor europeni, a angajatorilor, a lucrătorilor și a consumatorilor;

35. recomandă în mod insistent ca în cadrul Uniunii Europene să se asigure de urgență accesul la credite cu o valoare suficientă, cu un cost abordabil și în condiții rezonabile de siguranță pentru IMM-uri, cetățeni și pentru sectoarele a căror viabilitate în viitor este periclitată datorită crizei, în special datorită lipsei de credit; invită Comisia să asigure schimbul celor mai bune practici în acest domeniu;

36. subliniază faptul că, în climatul actual în care IMM-urile se confruntă cu probleme grave de flux de numerar și cu acces limitat la credit, autoritățile publice și clienții privați ar trebui să respecte o perioadă maximă de 30 de zile pentru plățile către IMM-uri; îndeamnă Comisia să țină cont de acest aspect la revizuirea directivei privind întârzierea efectuării plăților⁽¹⁾;

37. solicită aplicarea integrală și implementarea accelerată, atât la nivel UE, cât și la nivel național, a recomandărilor Parlamentului referitoare la Comunicarea Comisiei privind „Gândeți-vă mai întâi la scară mică” - Un „Small Business Act” pentru Europa (COM(2008)0394);

38. solicită lansarea efectivă a unei inițiative europene cuprinzătoare în materie de ocupare a forței de muncă, pe de o parte prin garantarea faptului că o întreprindere poate fi creată în mod gratuit oriunde în Uniunea Europeană în termen de trei zile și că formalitățile de angajare a primilor salariați pot fi îndeplinite prin intermediul unui punct de acces unic și, pe de altă parte, prin consolidarea sistemelor de activare, în special pentru persoanele slab calificate, prin consiliere personalizată, calificare/recalificare și perfecționare intensivă a lucrătorilor; ucenicii, subvenționarea locurilor de muncă și finanțări nerambursabile pentru inițierea de activități independente și afaceri; în plus, sprijină alocarea de către Comisie a plăților din Fondul social european pentru a promova dezvoltarea competențelor și adaptarea acestora la cerințele pieței muncii;

39. recomandă cu fermitate ca inițiativa UE pentru locuri de muncă să includă o intervenție rapidă în momentul în care se sunt suprimate efectiv locurile de muncă, nu în ultimul rând pentru a reduce riscul ca persoanele să fie excluse de pe piața muncii; consideră că astfel de intervenții vor necesita investiții importante în formare, inclusiv creșterea numărului de furnizori de servicii de formare, concentrându-se în același timp asupra unei mai bune coordonări a programelor de formare profesională și de reintegrare pe piața muncii, și nu ar trebui să se bazeze doar pe măsuri pe termen scurt, ci ar trebui să ofere posibilitatea obținerii unor calificări înalte pentru a spori nivelul general de calificare în cadrul Uniunii Europene și pentru a răspunde nevoilor în schimbare ale economiei actuale;

⁽¹⁾ Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (JO L 200, 8.8.2000, p. 35).

Miercuri, 11 martie 2009

40. salută propunerile Comisiei și invită statele membre să adapteze noile dispoziții ale regulamentelor Fondului social european, Fondul european de ajustare la globalizare și Fondul european de dezvoltare regională, inclusiv simplificarea procedurilor și extinderea costurilor eligibile pentru a contribui și mai eficient la atingerea obiectivelor legate de ocuparea forței de muncă și de incluziunea socială, continuând să susțină ocuparea forței de muncă în sectoarele cheie ale economiei și asigurând faptul că, atunci când se acordă o astfel de asistență, consolidarea coeziunii sociale și teritoriale rămâne o prioritate, pentru a evita dezvoltarea asimetrică în cadrul Uniunii Europene; dorește o accelerare a mijloacelor destinate sprijinirii ocupării forței de muncă și o reorientare a programelor europene de sprijin acordat grupurilor celor mai vulnerabile, inclusiv programe care vizează garantarea unor condiții decente de viață și accesul la servicii de interes general de înaltă calitate;

41. invită statele membre să investească în economia socială, care poate contribui la creștere deoarece are un potențial important de a crea locuri de muncă de calitate și de a consolida coeziunea socială și teritorială;

42. subliniază importanța punerii în practică a principiilor comune de flexisecuritate, garantând în același timp o protecție socială adecvată fiecărui cetățean, în special un sistem de securitate socială care să asigure o protecție corespunzătoare în ceea ce privește tradițiile naționale;

43. invită Comisia ca, în cooperare cu statele membre, să continue să supravegheze în mod regulat evoluția situației de pe piața europeană a muncii și impactul crizei asupra acestei piețe și să ia măsurile adecvate pentru a pune economiile europene pe drumul spre o creștere durabilă;

44. subliniază necesitatea de a garanta un nivel de trai corespunzător pentru toți cetățenii Uniunii și solicită adoptarea de urgență a unor măsuri adecvate; solicită ca politicile sociale să fie adaptate pentru a face față recesiunii, prin sprijinirea politicilor active referitoare la piața muncii și în domeniul incluziunii sociale și prin acordarea unei atenții deosebite celor mai vulnerabili membri ai societății;

45. invită Comisia să evalueze de urgență riscurile de recesiune care afectează sectoarele industriale din întreaga Europă pentru a interveni la nivelul UE, dacă este necesar; subliniază, cu toate acestea, că, pe lângă criza financiară, anumite probleme ale industriilor UE pot avea și alte cauze; consideră, astfel, că măsurile de acordare a ajutoarelor de stat ar trebui orientate cu grijă, astfel încât să nu se depășească compensarea efectelor crizei financiare, și că ar trebui însoțite de cele mai stricte condiții de restructurare, investiții în inovare și sustenabilitate;

46. atrage atenția asupra unei relaxări nejustificate a regulilor Uniunii Europene în materie de concurență, având în vedere faptul că acest lucru ar putea slăbi piața internă; este preocupată de faptul că răspunsurile la nivel național față de recesiunea economică pot duce la protecționism și la distorsiunea concurenței care, pe termen lung, ar submina grav prosperitatea economică a cetățenilor Uniunii;

47. solicită o evaluare a măsurilor cuprinse în planurile naționale de redresare, în ceea ce privește impactul imediat al acestora asupra puterii de cumpărare;

48. invită Consiliul să aprobe propunerea de a da tuturor statelor membre posibilitatea de a aplica un nivel redus de TVA pentru bunurile și serviciile eficiente din punct de vedere energetic, serviciile care necesită utilizarea intensivă a forței de muncă și care sunt furnizate la nivel local, ținând cont de efectele potențiale asupra locurilor de muncă și asupra dinamizării cererii;

49. subliniază contribuția programului pentru rețelele transeuropene de transport (RET-T) la îndeplinirea Strategiei de la Lisabona, a obiectivelor Uniunii Europene referitoare la schimbările climatice și la o mai mare coeziune socială, economică și teritorială, contribuind, de asemenea, în timp util la susținerea cererii globale în Uniunea Europeană; subliniază importanța celor 30 de proiecte prioritare RET-T - în special a coridoarelor transfrontaliere - pentru relansarea economică și pentru a permite creșterea cererii de mijloace de transport combinate mai performante și mai ecologice; invită Comisia și statele membre să elaboreze noi metode de finanțare a infrastructurilor din domeniul transporturilor și să majoreze substanțial bugetul aferent proiectelor RET-T în viitoarele perspective financiare și în planul de redresare;

Miercuri, 11 martie 2009

50. solicită statelor membre să ia în considerare posibilitatea de a reduce impozitele pe venituri din salarii în situații de venituri mici, pentru a crește puterea de cumpărare și pentru a stimula cererea pentru produse cu amănuntul;

O coeziune sporită și reducerea discrepanțelor economice

51. subliniază importanța obiectivelor privind coeziunea teritorială din cadrul măsurilor de stimulare propuse, având în vedere impactul asimetric evident al crizei pe teritoriul Europei;

52. invită Comisia să abordeze în mod adecvat, în special din perspectiva crizei actuale, impactul politicilor orizontale asupra performanțelor regionale diferite din cadrul zonei euro, astfel cum s-a subliniat în Comunicarea sa privind UEM@10;

53. solicită dezvoltarea unor mecanisme adecvate pentru a garanta faptul că o convergență accelerată a regiunilor mai puțin dinamice are la bază obiective strategice, precum un respect sporit față de mediu în activitatea economică și o participare adecvată la Strategiei de la Lisabona, în special prin sprijinirea inovației, a IMM-urilor și a inițiativelor la nivel microeconomic;

54. salută toate propunerile Comisiei care simplifică și accelerează accesul la instrumentele de coeziune disponibile și care accelerează punerea în aplicare a proiectelor, în special prin alocarea anticipată a fondurilor, prin creșterea temporară a ratelor de finanțare comunitară, prin ameliorarea asistenței tehnice și prin accelerarea procedurilor de efectuare a plăților;

Reforme structurale și investiții inteligente și durabile

55. solicită rafinarea instrumentelor și politicilor de redresare atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivelul statelor membre, capabile să stimuleze cererea și încrederea pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu un set comun de priorități din cadrul Strategiei de la Lisabona, precum: efectuarea de investiții în domeniul educației, infrastructurii, cercetării și dezvoltării, al formării competențelor și învățării continue, al eficienței energetice și tehnologiilor ecologice, al rețelelor în bandă largă, al transportului urban, al industriilor și serviciilor creative, al serviciilor de sănătate și al serviciilor având ca beneficiari copiii și persoanele în vârstă;

56. salută propunerea Comisiei de alocare anticipată, în 2009, a sumei de 500 de milioane de euro, care fusese programată pentru 2010, în scopul investițiilor în infrastructura din domeniul transporturilor; cu toate acestea, subliniază faptul că este necesar ca Comisia și statele membre să includă proiectele prioritare de transport urban și de RET-T în rândul celor care pot fi selecționate pentru fondul suplimentar de 5 miliarde de euro care va fi mobilizat în conformitate cu planul de redresare; consideră că în special acele proiecte RTE-T care se află într-un stadiu avansat de punere în aplicare trebuie să beneficieze de o mai mare disponibilitate a creditelor;

57. insistă asupra faptului că în situația actuală, foarte dificilă, accesul la fondurile UE este necesar pentru statele membre care au aderat mai recent la UE și care nu sunt membre ale zonei euro; aceste fonduri ar reprezenta stimulentele bugetare pentru țările care nu dispun de marja de manevră a statelor membre din zona euro, sau care înregistrează deficite bugetare și de cont curent mari;

58. subliniază consecințele economice și sociale extrem de negative ale crizei în multe dintre noile state membre, care constituie un risc substanțial de creștere economică și stabilitate reduse și de creștere a sărăciei; în plus, se așteaptă ca efecte colaterale să afecteze euro și economiile din zona euro; solicită, prin urmare, o abordare coordonată la nivelul Comunității având în vedere solidaritatea comunitară și asumarea unei responsabilități colective în această privință; invită Comisia să revizuiască și să consolideze toate instrumentele destinate stabilizării statelor membre afectate, inclusiv stabilizării ratelor de schimb, astfel încât să se poate pună în aplicare prevederi de siguranță și pachete de răspuns rapide și eficiente;

59. solicită Comisiei să ia în considerare măsuri posibile de îmbunătățire a securității energetice prin dezvoltarea accelerată a unei rețele interne de transport de gaz în Uniunea Europeană, ceea ce ar putea asigura siguranța aprovizionării;

Miercuri, 11 martie 2009

60. își exprimă convingerea că o politică puternică de investiții publice, ce vizează crearea unei „economii cu nivel scăzut de emisii de carbon” este extrem de importantă pentru a face față recesiunii economice;

61. în acest sens, invită statele membre să aplice reforme ale regimului fiscal pentru a asigura funcționarea durabilă a anumitor sectoare, cum ar fi agricultura, transportul și energia, care au un impact major asupra mediului;

62. sprijină ferm lansarea unui set de politici urbane care combină eficiența energetică în sectorul transportului și în cel imobiliar cu crearea de locuri de muncă;

63. subliniază necesitatea de realizare a unor investiții importante în urma unui efort coordonat și fără precedent în domeniile energiei, mediului și infrastructurii pentru a susține dezvoltarea durabilă, pentru a contribui la crearea de locuri de muncă de calitate și pentru a asigura coeziunea socială; consideră, prin urmare, că eforturile pe care populația este chemată să le depună vor fi cu atât mai bine acceptate cu cât acestea vor fi percepute ca fiind echitabile, pe de o parte, și cu cât vor garanta mai mult inserția profesională și integrarea socială, pe de altă parte;

64. solicită elaborarea de inițiative ale Uniunii Europene în domeniul educației și formării profesionale, precum și asigurarea accesului la capital de risc, la facilități de credit și de microcredit, pentru a stimula creșterea economică și convergența în Uniunea Europeană;

65. subliniază necesitatea de reduce povara birocratică asupra proiectelor de investiții cofinanțate de societăți private; solicită Comisiei și statelor membre să ia măsuri pentru accelerarea și facilitarea investițiilor;

66. subliniază faptul că, în abordarea problemelor acute generate de criza economică, nu trebuie să pierdem din vedere strategia pe termen lung și atingerea unor obiective care trebuiau atinse cu mult timp înainte, în special:

— accelerarea eliminării barierelor care mai există în calea libertății de prestare a serviciilor, în conformitate cu prevederile Directivei privind serviciile ⁽¹⁾, a cărei punere în aplicare a fost întârziată, având în vedere potențialul considerabil de creare de noi locuri de muncă în sectorul serviciilor;

— accelerarea punerii în aplicare a Directivei privind serviciile poștale ⁽²⁾;

— finalizarea pieței interne pentru energie;

— accelerarea urgentă a investițiilor în cercetare și dezvoltare, întrucât obiectivul – relativ modest – de la Lisabona, de 3 % din PIB nu a fost îndeplinit până în prezent, în principal deoarece sectorul privat nu a contribuit cu cota-parte de 2 %, iar decalajul față de alte regiuni în ceea ce privește investițiile în cercetare și dezvoltare se adâncește, în ciuda obiectivului declarat de a deveni cea mai dinamică economie a cunoașterii din lume; investițiile substanțiale în cercetare și dezvoltare, precum și în inovare, trebuie să fie o condiție prealabilă pentru orice sprijin acordat industriei;

— finalizarea urgentă a unui regim al brevetelor la nivelul UE;

— înlăturarea obstacolelor care mai există în calea libertății de circulație a lucrătorilor;

— finalizarea rețelelor prioritare TEN-T;

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile pe piața internă (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

⁽²⁾ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, 27.2.2008, p. 3).

Miercuri, 11 martie 2009

Instrumente economice europene: o acțiune comună a Uniunii Europene*Coordonarea economică*

67. solicită o coerență sporită între prezentul plan de redresare la nivelul statelor membre, obiectivele și prioritățile Strategiei de la Lisabona, orientările integrate și programele naționale de reformă, precum și utilizarea facilităților de flexibilitate oferite de Pactul de stabilitate și creștere revizuit;

68. observă că una dintre problemele principale în contextul crizei actuale o reprezintă faptul că instrumentele de politică economică europeană nu sunt suficient de dezvoltate pentru a răspunde cu succes provocărilor viitoare; solicită, prin urmare, revizuirea și actualizarea instrumentelor politice esențiale până la Consiliul European de primăvară din 2010, în special ale orientărilor integrate;

69. solicită îndrumare din partea Comisiei cu privire la programele naționale de reformă, în spiritul previziunilor sale de creștere economică;

70. solicită elaborarea unor criterii și a unor standarde detaliate adecvate pentru monitorizarea atentă și reevaluarea regulată a eficienței planurilor de redresare de către Comisie, în special în ceea ce privește realitatea investițiilor anunțate, ținând seama de faptul că amploarea deplină a crizei și remediile necesare nu pot fi încă apreciate cu exactitate;

71. solicită tuturor actorilor relevanți - Parlamentul, Consiliul, Comisia și partenerii sociali la nivelul Uniunii Europene și la nivel național - să depună eforturi comune pe baza următoarelor sugestii la Consiliul European de primăvară din martie 2009:

- dezvoltarea unei consolidări reciproce a politicilor macroeconomice axate pe stabilitate și creștere economică, prin transformarea politicii de stabilitate și a investițiilor într-un subiect de interes comun, care să implice acțiuni de sprijin reciproc;
- instituirea unui cadru obligatoriu pentru statele membre în care acestea se pot consulta reciproc sau pot consulta Comisia înainte să adopte decizii majore de politică economică, bazat pe o înțelegere comună a problemelor, priorităților și măsurilor de remediere necesare și corespunzătoare;
- adoptarea unor planuri naționale de redresare ambițioase și adaptate, a unor programe actualizate de stabilitate și convergență și o revizuire a bugetelor naționale pentru a răspunde la ultimele previziuni economice, precum și un angajament de punere în aplicare urgentă a acestora;
- formularea unei strategii coerente a Uniunii Europene care să includă măsuri pe termen scurt și pe termen lung, bazată pe priorități și obiective comune;
- consolidarea guvernancei economice în zona euro în conformitate cu recomandările prezentate în Rezoluția Parlamentului din 18 noiembrie 2008 privind UEM@10;

72. solicită examinarea de urgență de către Parlament, Consiliu, Comisie și Banca Europeană de Investiții a avantajelor pe care le-ar aduce eventuala înființare a unui fond european suveran pentru datoria publică, ale cărui cheltuieli cu finanțarea serviciului datoriei ar fi inferioare echivalentului serviciului datoriei publice naționale reunite, care ar avea un caracter temporar și ar fi transferat, după o anumită perioadă, către datoriile naționale și care ar fi rezervat pentru proiectele de infrastructură de transport cofinanțate prin intermediul parteneriatelor de tip public-privat;

Miercuri, 11 martie 2009

Banca Europeană de Investiții

73. consideră că implicarea Băncii Europene de Investiții (BEI) este crucială și că o parte însemnată a împrumuturilor menționate în planul de redresare sunt de competența acesteia; salută acordul statelor membre privind o creștere a capitalului BEI; reamintește faptul că unele intervenții ale BEI necesită, de asemenea, sprijin de la bugetul UE, dar că acest aspect nu este încă prevăzut în planul de redresare; consideră că acest obiectiv ar putea fi realizat fie prin fuziunea între finanțări și împrumuturi, fie prin intermediul instrumentelor de capitaluri proprii și de finanțare cu partajarea riscului, precum mecanismul de finanțare cu partajarea riscurilor (Risk Sharing Finance Facility – RSFF) și instrumentul de garantare a împrumuturilor în cazul proiectelor privind rețeaua transeuropeană de transport (Loan Guarantee Instrument for trans-European transport network projects - LGTT); în cel de-al doilea caz, BEI ar putea contribui cu propriile sale rezerve, ceea ce ar spori și mai mult efectul multiplicator; subliniază rolul BEI în refinanțarea IMM-urilor, a băncilor comerciale, inclusiv a structurilor existente de parteneriate public-private; reamintește, în acest sens, faptul că este nevoie să se dezvolte criteriile de finanțare care să respecte normele de mediu;

Bugetul UE

74. reamintește faptul că planul de redresare economică și măsurile ulterioare propuse de către Comisie la 28 ianuarie 2009 conțin o contribuție comunitară evaluată la 30 000 000 000 de euro, pentru a fi distribuită între următoarele sectoare: 5 000 000 000 de euro pentru interconexiuni energetice transeuropene și de internet de mare viteză, prin intermediul unei revizuirii a cadrului financiar multianual 2007-2013 și măsuri privind „bilanțul de sănătate” al PAC; plăți în avans, efectuate din fondurile structurale și din Fondul de coeziune; câteva inițiative în domeniul cercetării și inovării, cum ar fi inițiativa europeană în favoarea automobilelor ecologice, fabricile viitorului sau eficiența energetică a clădirilor; o creștere a prefinanțării proiectelor celor mai avansate în domeniul rețelelor transeuropene de transport, precum și a inițiativelor în favoarea IMM-urilor sau a Programului comunitar pentru inovare și pentru finanțări acordate prin împrumuturi existente sau noi și fonduri furnizate de BEI;

75. subliniază faptul că actuala criză nu ar trebui folosită drept pretext pentru a amâna reorientarea extrem de necesară a cheltuielilor către investițiile „ecologice”, ci, în schimb, ar trebui să fie folosită drept stimulent suplimentar pentru o astfel de reorientare și reiterează, în acest context, importanța revizuirii bugetare planificate pentru 2009, care nu ar trebui să se limiteze la o viziune teoretică a caracteristicilor bugetului după 2013, ci ar trebui să includă propuneri îndrăznețe referitoare la o modificare a programării cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei a programelor multianuale pentru a răspunde crizei actuale, promovând dezvoltarea durabilă și ținând seama de provocările aduse de schimbările climatice;

76. subliniază faptul că anumite elemente propuse în planul de redresare rămân prea vagi în formularea lor; solicită Comisiei să ofere fără întârziere celor două componente ale autorității bugetare toate precizările indispensabile luării unei decizii; subliniază în mod egal faptul că mai multe elemente incluse în planul de redresare necesită modificarea programelor multianuale existente; reamintește, în acest scop, faptul că aceste modificări trebuie să fie efectuate cu respectarea deplină a atribuțiilor Parlamentului;

77. subliniază faptul că, din acest motiv, punerea în aplicare concretă a planului de redresare, astfel cum a fost propus de Comisie riscă să dureze destul de mult și solicită de urgență ansamblului instituțiilor implicate să adopte cât de repede posibil deciziile necesare, ținând seama de situația economică actuală foarte dificilă în care se află Uniunea Europeană;

78. subliniază faptul că cea mai mare parte a măsurilor comunitare propuse de Comisie se bazează pe un exercițiu de redistribuire bugetară a alocațiilor deja programate și nu pe mobilizarea unor resurse bugetare noi; solicită Comisiei să aibă în vedere toate consecințele previziunilor economice foarte pesimiste pe care le-a publicat în ianuarie 2009 și să își reevalueze propunerile bugetare în lumina acestor noi previziuni;

79. salută planul de redresare economică și inițiativele aferente și reamintește că orice cheltuieți noi neprevăzute în bugetul 2009 trebuie să fie finanțate cu alți bani pentru a nu compromite cadrul financiar multianual 2007-2013 (CFM) negociat între cele două componente ale autorității bugetare; reamintește, în acest context, posibilitățile oferite prin dispozițiile Acordului interinstituțional (All) din 17 mai 2006, în special punctele 21-23;

Miercuri, 11 martie 2009

80. subliniază faptul că Planul de redresare economică propune acțiuni coordonate pe mai multe planuri pentru consolidarea economiilor Europei; reafirmă faptul că Parlamentul este pregătit să lanseze negocieri cu Consiliul pentru revizuirea cu 5 000 000 000 EUR a CFM 2007-2013 propusă de Comisie și pentru orice alte modificări ale instrumentelor care ar putea avea un impact bugetar; consideră că negocierile ar trebui să se concentreze asupra extinderii domeniului de aplicare a proiectelor finanțate prin intermediul prezentei revizuirii bugetare, în conformitate cu prioritățile statelor membre;

81. recunoaște rolul predominant al BEI și al Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) și contribuția acestora la finanțarea investițiilor și la sporirea accesului la finanțare pentru întreprinderi, în special pentru IMM-uri; accentuează faptul că prin contribuțiile bugetului UE la operațiunile BEI se poate crea un efect multiplicator substanțial în domeniul investițiilor și dorește să analizeze modul în care bugetul UE ar putea să aducă o contribuție și mai însemnată în acest sens și că, în orice caz, acestea ar trebui însoțite de un memorandum de înțelegere între Parlamentul European, Consiliu, Comisie și BEI privind prioritățile de investiții, garantând faptul că acestea sunt consacrate unor proiecte cu adevărat sustenabile; este îngrijorat de tendința tot mai accentuată în cadrul Consiliului și al Comisiei de a acorda BEI și BERD numeroase sarcini suplimentare, fără ca, în prealabil, să fi furnizat toate garanțiile necesare pe plan economic și financiar în ceea ce privește capacitatea BEI și BERD de a le îndeplini cu succes; observă că Comisia propune creșterea instrumentelor financiare instituite de BEI în cadrul CFM 2007-2013; solicită Comisiei să furnizeze un prim bilanț al activităților deja desfășurate în acest context și să propună soluții pentru dificultățile bugetare și de reglementare întâlnite în punerea în aplicare a unor acțiuni precum JASMINE, JASPER și JEREMIE;

82. solicită Comisiei să își clarifice intențiile în ceea ce privește acțiunile viitoare, în special referitor la o posibilă contribuție a bugetului UE la consolidarea acestor instrumente; invită Comisia să indice cele două componente ale autorității bugetare în ce măsură noile instrumente disponibile pentru BEI în vederea unor investiții viitoare vor necesita o intervenție a bugetului UE; constată, pe de altă parte, că sporirea sarcinilor încredințate BEI și BERD creează preocupări importante în ceea ce privește controlul democratic al proiectelor finanțate, atunci când sunt în joc fonduri provenind de la bugetul Uniunii;

83. regretă că propunerea Comisiei de a investi în proiectele de infrastructură pentru interconexiuni energetice transeuropene și de bandă largă rămâne în zadar din cauza lipsei unui acord în cadrul Consiliului, în ciuda voinței Consiliului European, astfel cum a fost exprimată în decembrie 2008; consideră că bugetul UE ar trebui să fie folosit pentru a permite traversarea crizei economice prin intermediul instrumentelor adecvate, furnizate prin AII și invită Consiliul să inițieze cât mai curând posibil discuții cu Parlamentul; consideră că se pot folosi doar acele margini care au fost confirmate, și nu pe baza nevoilor estimate în anii bugetari viitori; reamintește că exercițiul de redistribuire bugetară ar putea fi un obstacol pentru politicile existente; consideră că revizuirea la jumătatea perioadei este o ultimă șansă târzie de a reacționa în fața crizei economice; subliniază faptul că planul de redresare va avea, dacă este adoptat, un impact semnificativ asupra bugetului 2009; reamintește Comisiei că propunerea sa prezintă un caracter indicativ și depinde de aprobarea autorității legislative; solicită detalii suplimentare cu privire la stadiul de avansare al fiecărui proiect cu scopul de a garanta o punere în aplicare rapidă, precum și o evaluare a efectelor lor pe termen scurt asupra locurilor de muncă și asupra creșterii întregii economii UE și solicită date concrete referitoare la punerea în aplicare, în special în ceea ce privește programarea financiară; subliniază faptul că cheltuielile UE în domeniul proiectelor energetice, care trebuie limitate în contextul actualului cadru financiar al UE, ar trebui să se concentreze asupra unor proiecte care pot fi demarate rapid și care pot contribui la atingerea obiectivelor din cadrul politicilor Uniunii Europene în domeniul schimbărilor climatice fixate pentru 2020, în special în ceea ce privește proiectele care vizează reducerea consumului de energie și eficiența energetică, precum și investițiile în rețelele de energie regenerabilă;

84. reamintește declarația comună convenită la reuniunea de concertare din 21 noiembrie 2008 privind „Punerea în aplicare a politicii de coeziune” evidențiind beneficiile pentru economie ale accelerării implementării fondurilor structurale și de coeziune și privind „creditele de plată” susținând finanțarea noilor inițiative, în special privind criza economică; constată că valoarea avansurilor suplimentare prevăzute pentru 2009 în baza propunerii Comisiei privind gestiunea financiară a FSE, FEDR și Fondul de coeziune este de 6 300 000 000 miliarde EUR și că alte propuneri de modificare a gestiunii financiare a fondurilor poate majora rapiditatea plăților intermediare;

Miercuri, 11 martie 2009

85. solicită Comisiei să țină la curent autoritatea bugetară și să clarifice dacă anticiparea plăților în cadrul gestiunii financiare a fondurilor va fi în conformitate cu programul de plăți prevăzut pentru 2009 de către autoritatea bugetară, și anume dacă nivelul de plăți convenit de Parlament și Consiliu va fi suficient pentru a finanța inițiativele actuale sau viitoare;

86. reamintește că orice modificare a nivelului plăților ce va fi propusă de Comisie trebuie să fie inclusă într-un buget rectificativ ce urmează să fie adoptat de cele două componente ale autorității bugetare;

87. subliniază contribuția programului pentru rețelele transeuropene de transport (TEN-T) la îndeplinirea Strategiei de la Lisabona, a obiectivelor Uniunii Europene în domeniul schimbărilor climatice și la o mai mare coeziune socială, economică și teritorială, oferind, de asemenea, un sprijin oportun pentru susținerea cererii globale în Uniunea Europeană; salută, astfel, propunerea Comisiei de alocare anticipată, în 2009, a sumei de 500 000 000 de euro, care fusese programată pentru 2010, în scopul investițiilor în infrastructura de transport;

88. solicită Comisiei ca atunci când prezintă lista proiectelor specifice care necesită finanțare de la bugetul UE, și conform solicitării Consiliului European din decembrie 2008, să aibă în vedere necesitatea de creștere a competitivității economiei UE pe termen lung, accelerând proiectele de infrastructură deja decise și planificate;

89. recomandă o abordare flexibilă a structurii cheltuielilor din bugetul european și a alocării creditelor neangajate sau a creditelor care nu sunt prevăzute în buget pe o bază anuală în beneficiul unor priorități definite într-un cadru de coeziune; solicită, încă o dată, consolidarea de urgență a bugetului european, însoțită de reevaluarea pachetului financiar bugetar și a structurii cheltuielilor;

Uniunea Europeană și guvernarea mondială

90. încurajează cu fermitate Uniunea Europeană să joace un rol principal în cadrul forurilor internaționale, în special în cadrul Forumului pentru Stabilitate Financiară (FSF) și a Fondului Monetar Internațional (FMI), precum și în cadrul viitoarelor reuniuni ale G20; consideră că este important, în special, să se consolideze supravegherea multilaterală a zonelor monetare și a piețelor financiare; reamintește faptul că, într-o perioadă de circulație liberă a capitalului la nivel mondial, convergența reprezintă esența unor condiții de concurență echitabile și a unui cadru de reglementare și supraveghere general;

91. reamintește importanța viitoarei întâlniri la nivel înalt a G20 care se va desfășura la Londra pe 2 aprilie 2009, când se anticipează că declarațiile se vor transforma în decizii; reamintește importanța agreeării unui plan clar de acțiuni pentru ca procesul să fie orientat spre rezultate; subliniază faptul că nu trebuie să se convină numai asupra aspectelor financiare, ci că șefii statelor membre sau de guvernele trebuie să reflecteze și asupra modalităților de corectare a dezechilibrelor globale și să cadă de acord cu privire la coordonarea diverselor planuri de redresare adoptate recent, având în vedere problema șomajului; invită Consiliul și Comisia să țină seama de opiniile Parlamentului înainte de a stabili o poziție de negociere pentru întâlnirea la nivel înalt;

92. sprijină în mod ferm decizia membrilor europeni din reuniunea G20 de a lua măsuri clare împotriva paradisurilor fiscale și a jurisdicțiilor necooperante prin agreearea cât mai curând posibil a unui pachet de sancțiuni care va fi supus aprobării în cadrul întâlnirii la nivel înalt a G20 care se va desfășura la Londra; recomandă adoptarea de către UE la nivel european a unui cadru legislativ adecvat pentru restricționarea afacerilor cu acele jurisdicții; subliniază faptul că abordările globale convergente sunt esențiale pentru rezolvarea acestei probleme;

93. recomandă cu fermitate să se evalueze în mod adecvat impactul tranzacțiilor internaționale asupra economiei reale din întreaga Uniune Europeană, în special în ceea ce privește comerțul, schimbările climatice și sectorul financiar; sprijină un dialog internațional mai intens cu principalele blocuri monetare, pentru a evita consecințele manipularilor și volatilității monetare asupra economiei reale;

94. invită Consiliul și Comisia să-și intensifice consultările și să consolideze relațiile de cooperare cu partenerii comerciali ai Uniunii Europene și, în special, cu administrația americană nou-desemnată;

Miercuri, 11 martie 2009

95. consideră că actuala criză nu scutește Uniunea Europeană de responsabilitățile sale în ceea ce privește promovarea dezvoltării mondiale și combaterea sărăciei pe glob; atrage atenția asupra importanței evitării riscului reîntoarcerii la politicile protecționiste; subliniază că efortul mondial de redresare ar putea să beneficieze de un sprijin puternic dacă Runda de la Doha de negocieri comerciale se va încheia la timp;

*

* *

96. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, Băncii Europene de Investiții, Comitetului Economic și Social European, precum și președintelui Eurogrupului.

Politica de coeziune: investiții în economia reală

P6_TA(2009)0124

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la politica de coeziune: investiții în economia reală (2009/2009(INI))

(2010/C 87 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2008 intitulată „Un plan european de redresare economică” (COM(2008)0800),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2008 intitulată „Politica de coeziune: investiții în economia reală” (COM(2008)0876),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 14 noiembrie 2008 intitulat „Regiunile în 2020 - evaluarea viitoarelor provocări pentru regiunile UE” (SEC(2008)2868),
- având în vedere concluziile președinției Consiliului European din 11 și 12 decembrie 2008,
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, în ceea ce privește anumite dispoziții privind gestiunea financiară (COM(2008)0803),
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1081/2006 privind Fondul Social European în vederea adăugării de noi tipuri de costuri eligibile pentru o contribuție din partea FSE (COM(2008)0813),
- având în vedere propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională referitor la eligibilitatea investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe (COM(2008)0838),
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0075/2009),

Miercuri, 11 martie 2009

- A. întrucât economia europeană suferă de pe urma consecințelor crizei financiare mondiale și a celei mai extinse și grave recesiuni din ultimii 60 de ani;
- B. întrucât politica de coeziune a UE are o contribuție importantă la Planul european de redresare economică și este cea mai importantă sursă de investiții a Comunității în economia reală, oferind asistență specifică pentru nevoile prioritare și domeniile cu potențial de dezvoltare atât din sectorul public, cât și din cel privat;
- C. întrucât cele peste 65 % din fondurile totale alocate politicii de coeziune a UE pentru perioada 2007-2013 care au fost „destinate” investițiilor în cele patru domenii prioritare ale Strategiei de la Lisabona revizuite pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, și anume oameni, afaceri, infrastructură și energie, cercetare și inovare, reprezintă un instrument important și întrucât aceste investiții sunt esențiale pentru a răspunde în mod eficace la criza financiară actuală;
- D. întrucât recesiunea actuală ar trebui folosită ca o oportunitate de a promova investițiile ecologice și a crea locuri de muncă care să respecte mediul înconjurător;
- E. întrucât atenuarea cu succes a recesiunii economice depinde de voința statelor membre și a regiunilor de a-și realiza rapid obiectivele din programele lor,
1. salută în mod deosebit adoptarea Planului european de redresare economică care prezintă acțiunea coordonată a statelor membre și a Comisiei în vederea gestionării crizei economice; consideră că planul se bazează pe principiul solidarității și dreptății sociale, că nu ar trebui să contravină Strategiei de la Lisabona și că măsurile propuse în cadrul său vor contribui la realizarea unor reforme structurale mai profunde și pe termen lung;
 2. consideră că politica de coeziune a UE, fiind o politică menită să asigure creșterea economică și dezvoltarea socială și să stimuleze cu adevărat economia pe termen scurt, mediu și lung, poate avea o contribuție importantă la depășirea crizei financiare actuale și la redresarea statelor membre și ale regiunilor UE, inclusiv a celor cu dezavantaje permanente;
 3. subliniază faptul că fondurile structurale sunt instrumente puternice, menite să susțină restructurarea economică și socială a regiunilor și, prin urmare, să pună în aplicare măsurile de stimulare a economiei, concepute în cele patru domenii prioritare ale planului; încurajează utilizarea acestor fonduri, și nu inventarea în grabă a unor noi instrumente economice; observă că aceste măsuri completează măsurile luate la nivel național; consideră că, datorită presiunii semnificative asupra bugetelor naționale, finanțările și măsurile de intervenție din cadrul politicii de coeziune a UE ar trebui să fie accelerate pentru a oferi economiei un stimulente la momentul oportun și pentru a acorda sprijin în special persoanelor afectate de criză;
 4. salută propunerile legislative ale Comisiei, care au aceeași orientare cu cea a Planului european de redresare economică și îl completează și care vizează modificarea a trei dintre regulamentele existente privind fondurile structurale pentru perioada 2007-2013 (Regulamentele (CE) nr. 1083/2006, nr. 1080/2006 și nr. 1081/2006); sprijină în totalitate modificările propuse în scopul de a ameliora fluxul de numerar și situația lichidităților în statele membre, de a facilita utilizarea instrumentelor de inginerie financiară, de a extinde posibilitățile de sprijinire a investițiilor în eficiența energetică și în energiile regenerabile din sectorul locuințelor, de a spori flexibilitatea fondurilor structurale pentru a le adapta la nevoile create de situația economică extraordinară, avându-se în vedere o perspectivă pe termen lung;
 5. solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape măsurile de natură economică luate de statele membre, pentru a garanta faptul că acestea nu reprezintă un obstacol în calea concurenței pe piața liberă și nu încalcă standardele sociale care au constituit, încă de la fondarea UE, un pilon esențial al integrării europene, precum și respectarea cerințelor din legislația comunitară referitoare la mediu și la protecția climei;
 6. îndeamnă Comisia și statele membre să garanteze faptul că măsurile adoptate pentru ca aplicarea fondurilor structurale și a fondului de coeziune să fie accelerată, simplificată și mai flexibilă nu diminuează responsabilitatea lor de a monitoriza punerea în aplicare a acestor fonduri;

Miercuri, 11 martie 2009

7. salută instituirea, de către Comisie, a unui grup de experți („grupul de acțiune privind simplificarea”) care acționează în vederea unei posibile simplificări suplimentare a procedurilor de punere în aplicare a fondurilor structurale; așteaptă cu nerăbdare noile propuneri de simplificare din partea Comisiei, prevăzute pentru începutul anului 2009;
8. invită statele membre și regiunile să garanteze că principiul parteneriatului prevăzut la articolul 11 din Regulamentul general privind fondurile structurale (Regulamentul (CE) nr. 1083/2006) este aplicat integral și că cerința referitoare la implicarea completă a partenerilor este respectată;
9. subliniază rolul important pe care îl au organizațiile cetățenești, ONG-urile și economia socială în promovarea coeziunii și a incluziunii sociale, în special în perioade de criză economică; invită Comisia să garanteze faptul că orice simplificare a fondurilor structurale va reduce obligațiile administrative impuse acestor organizații;
10. este preocupat în mod special de impactul asimetric al crizei pe teritoriul european și de impactul mai puternic asupra statelor membre care au deja un nivel de trai mai scăzut decât media UE și îndeamnă Comisia și statele membre să acorde atenția cuvenită obiectivului privind coeziunea teritorială atunci când planifică și pun în aplicare măsuri concrete de combatere a crizei economice; solicită, în special, Comisiei să asigure un echilibru geografic adecvat atunci când prezintă lista de proiecte specifice solicitate de către Consiliul European pentru a consolida investițiile în infrastructură și în eficiența energetică;
11. consideră că măsuri precum flexibilitatea și accelerarea plăților sau utilizarea plăților și a ratelor forfetare vor stimula și vor accelera punerea în aplicare a politicilor, în special în domeniul infrastructurii, al energiei, al mediului și al proiectelor finanțate din FSE; consideră că statelor membre ar trebuie să li se ofere orientări clare în acest sens de către Comisie; regretă, cu toate acestea, că nu s-au luat în considerare alte măsuri importante, spre exemplu propuneri de majorare efectivă și imediată a lichidităților de pe teren, intervenindu-se într-o mai mare măsură asupra plăților intermediare în anii următori;
12. salută propunerea Comisiei de majorare a plăților în avans pentru a facilita punerea în aplicare a proiectelor prin acordarea de resurse financiare într-o etapă timpurie a realizării proiectului, reducând astfel nevoia de împrumuturi bancare; îndeamnă totuși băncile și instituțiile financiare să facă uz pe deplin de facilitățile care li s-au acordat pentru a menține și sprijini creditele acordate economiei și pentru a transmite beneficiarilor de credite reducerile aplicate ratelor dobânzilor de referință;
13. subliniază în mod deosebit rolul pozitiv pe care îl poate avea politica de coeziune în consolidarea solidarității și restabilirea încrederii prin introducerea unor măsuri de investiții publice pentru a stimula cererea internă;
14. invită statele membre și autoritățile regionale și locale să-și asigure contribuția prevăzută în normele de cofinanțare, astfel încât fondurile alocate din fondurile structurale să poată fi integral valorificate;
15. evidențiază importanța măsurilor de susținere a întreprinderilor și a persoanelor, dar mai ales a măsurilor de ocupare a forței de muncă, pentru o relansare economică de succes; solicită adoptarea unor acțiuni decisive pentru a susține cererea la nivel economic, precum și a unor măsuri de sprijinire a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), a întreprinderilor din economia socială și a autorităților regionale și locale în vederea menținerii coeziunii și a protejării investițiilor-cheie și a proiectelor de infrastructură; invită statele membre să utilizeze pe scară largă fondurile structurale pentru a asigura crearea de locuri de muncă, pentru a promova IMM-urile, spiritul întreprinzător și formarea profesională;
16. salută propunerea ca investițiile în eficiența energetică și utilizarea energiilor regenerabile în sectorul locuințelor să fie eligibile pentru finanțare din FEDER în întreaga UE; îndeamnă statele membre și regiunile să utilizeze pe scară largă această nouă posibilitate și să își adapteze în acest sens programele operaționale, pentru a-și consolida calea de dezvoltare durabilă și a investi în infrastructuri și inovații care să protejeze clima; subliniază, în general, importanța investițiilor în infrastructura energetică, ce a devenit evidentă, de exemplu, în cursul recente crize a gazului;

Joi, 12 martie 2009

17. încurajează statele membre să examineze sinergiile dintre finanțarea din cadrul politicii de coeziune și alte surse de finanțare comunitare (TEN-T, TEN-E, cel de al șaptelea Program-cadru de cercetare și dezvoltare tehnologică, Programul-cadru pentru competitivitate și inovare), precum și finanțarea acordată de Banca Europeană de Investiții și de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare; îndeamnă statele membre să simplifice și să faciliteze accesul la finanțările oferite prin instrumentele financiare JESSICA, JASMINE și JEREMIE pentru a stimula utilizarea mai frecventă a acestora de către IMM-uri și beneficiarii interesați;

18. încurajează Comisia să elaboreze măsuri pentru a ameliora fluxul de numerar către autoritățile responsabile și să intensifice asistența tehnică acordată statelor membre, precum și schimbul de bune practici dintre regiuni pentru a îmbunătăți calitatea proiectelor și eficiența punerii în aplicare a acestora; subliniază importanța JASPERS pentru pregătirea proiectelor; invită Comisia să sprijine statele membre în revizuirea, dacă este necesară, a programelor lor operaționale; subliniază însă nevoia diseminării imediate de informații către autoritățile locale și regionale cu privire la aceste modificări;

19. consideră că aprobarea de către Comisie a sistemelor naționale de gestiune și control stabilite este crucială pentru accelerarea punerii în aplicare a programelor și invită statele membre să finalizeze procesul de informare a Comisiei cât mai curând posibil;

20. subliniază rolul educației și al formării pentru a asigura redresarea pe termen lung a economiei și solicită actualizarea măsurilor disponibile în cadrul FSE, atât în ceea ce privește asigurarea unei disponibilități sporite a resurselor, cât și în ceea ce privește atingerea unui nivel de flexibilitate mai ridicat;

21. invită Comisia să elaboreze criterii și standarde detaliate adecvate pentru monitorizarea atentă și reevaluarea permanentă a eficienței planurilor de redresare la nivel național și regional, în special cu privire la respectarea cerințelor referitoare la transparență; solicită ca în 2010 să se evalueze eficacitatea reformelor ca urmare a adoptării regulamentelor revizuite privind fondurile structurale, pentru a spori eficiența măsurilor respective, precum și pentru a analiza cauzele problemelor și ale întârzierilor în punerea lor în aplicare; îndeamnă Comisia să ia în considerare aceste observații în elaborarea propunerilor sale pentru următoarea generație de programe din cadrul fondurilor structurale;

22. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Promovarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători

P6_TA(2009)0125

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la favorizarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători (2008/2213(INI))

(2010/C 87 E/20)

Parlamentul European,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 mai 2008 intitulată Favorizarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători (COM(2008)0317), precum și documentele de lucru suplimentare ale serviciilor Comisiei, și anume evaluarea impactului (SEC(2008)1911) și rezumatul acesteia SEC(2008)1912),

— având în vedere Decizia nr. 2006/973/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006 privind programul specific „Oameni” de punere în aplicare a celui de-al șaptelea Program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 400, 30.12.2006, p. 272.

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 3 decembrie 2008 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 iunie 2001, intitulată „O strategie pentru mobilitate în cadrul Spațiului european de cercetare” (COM(2001)0331) și Comunicarea Comisiei din 18 iulie 2003, intitulată „Cercetătorii în spațiul european de cercetare: o profesie, mai multe posibilități de carieră” (COM(2003)0436), precum și Recomandarea Comisiei 2005/251/CE din 11 martie 2005 privind Carta europeană a cercetătorilor și Codul de conduită pentru recrutarea cercetătorilor ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie precum și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și cel al Comisiei pentru cultură și educație (A6-0067/2009),
- A. întrucât Europa are nevoie de un număr mai mare de cercetători, care pot, printre altele, dezvolta cercetarea exploratorie, aceștia fiind indispensabili pentru creșterea productivității și a competitivității sale și contribuind la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona;
- B. întrucât, pentru a contribui la acoperirea deficitului de cercetători, este nevoie să se încurajeze revenirea oamenilor de știință europeni care lucrează în afara Uniunii și să se faciliteze accesul oamenilor de știință din țări terțe care doresc să lucreze în Uniunea Europeană;
- C. întrucât este extrem de important să se faciliteze accesul la cariere atractive pentru cercetători în cadrul UE pentru a asigura existența unor resurse umane cu înalte calificări și pentru a atrage resurse umane din țări terțe;
- D. întrucât este necesar ca Uniunea Europeană să combată tendințele economice negative, axându-se pe educație și cercetare, și să facă tot posibilul pentru a garanta ocuparea forței de muncă, siguranța și mobilitatea cercetătorilor, astfel încât aceștia să rămână în Uniunea Europeană;
- E. întrucât mobilitatea cercetătorilor este unul dintre principalii factori care asigură realizarea deplină a Spațiului european de cercetare (ERA);
- F. întrucât, pentru ca Europa să poată asigura dezvoltarea sectorului de cercetare la un nivel satisfăcător, trebuie garantată libera circulație a cercetătorilor; întrucât cooperarea armonizată în acest sens între statele membre, precum și între sectoarele public și privat, este, prin urmare, esențială;
- G. întrucât disponibilitatea informațiilor legate de oportunitățile de angajare oferite cercetătorilor este adeseori limitată, deoarece multe concursuri se desfășoară la nivel intern, în cadrul institutelor de cercetare;
- H. întrucât, în Europa, forța de muncă din domeniul cercetării îmbătrânește și, prin urmare, este necesar să se pună urgent la dispoziția tinerilor, în special a femeilor, cariere atractive în acest domeniu;
- I. întrucât, în multe institute de cercetare, sistemul de promovare a cercetătorilor este în continuare rigid și bazat pe vechime, mai degrabă decât pe realizările cercetătorilor;
- J. întrucât existența unor proceduri complicate de depunere a candidaturilor, precum și absența unor competențe administrative, cum ar fi completarea de formulare într-o limbă străină și înregistrarea brevetelor, descurajează cercetătorii să participe la proiecte de mobilitate;

⁽¹⁾ JO C 175, 28.7.2009, p. 81.

⁽²⁾ JO L 75, 22.3.2005, p. 67.

Joi, 12 martie 2009

- K. întrucât multe universități nu recunosc încă importanța schimbului de informații cu sectorul industrial, comunitatea de afaceri și societate, ceea ce conduce la o lipsă de relații cu mediul de afaceri și la diminuarea competitivității în Uniunea Europeană;
- L. întrucât competențele lingvistice joacă un rol important în mobilitatea cercetătorilor, favorizând deplasarea acestora în țări a căror limbă este mai larg răspândită și diminuând posibilitățile celorlalte țări de a beneficia de pe urma activității cercetătorilor care participă la programe de mobilitate;
- M. întrucât mobilitatea reprezintă un aspect fundamental al educației doctorale, deoarece acesta dă naștere la experiențe de cercetare și la oportunități de dezvoltare mai ample;
- N. întrucât mobilitatea este importantă pentru a permite anumitor state membre să depășească dificultățile legate de formarea propriilor lor tineri cercetători, în absența unei mase critice de studenți doctoranzi sau a unei infrastructuri de cercetare adecvate;
- O. întrucât ar trebui îmbunătățită cooperarea dintre institutele de cercetare, mediul de afaceri și sectorul industrial pentru a garanta schimbul de cunoștințe, un mai bun nivel de inovare și o utilizare mai eficientă a fondurilor;
- P. întrucât participarea la programele UE de cercetare reprezintă un mijloc excelent de promovare a carierelor cercetătorilor, deoarece face posibilă concurența la nivel internațional, accesul la rețele multinaționale de cercetare și la o finanțare mai importantă a propriilor infrastructuri de cercetare;
- Q. întrucât femeile continuă să fie slab reprezentate în majoritatea domeniilor științifice și de inginerie și în funcțiile de conducere,

Recrutare deschisă și portabilitatea burselor

1. salută și sprijină inițiativa Comisiei privind un Parteneriat european pentru cercetători și consideră că acțiunile propuse ar trebui să înlăture cu eficacitate principalele obstacole ce împiedică realizarea ERA;
2. subliniază faptul că, pentru a avea un sistem european de cercetare de nivel mondial, realizat prin intermediul unui parteneriat complex între Comisie și statele membre, toți partenerii la nivel regional, național și european trebuie să contribuie pe deplin;
3. subliniază necesitatea asumării unor angajamente în ceea ce privește programul propus, prin adoptarea unor propuneri concrete, precum și garantarea unei continuări rapide a obiectivelor programului specific „Oameni”, mai sus menționat;
4. solicită o mai mare disponibilitate și transparență a informațiilor referitoare la oportunitățile de recrutare a cercetătorilor, precum și o mai mare deschidere în cadrul procedurilor de recrutare desfășurate de instituțiile publice; consideră că informațiile referitoare la recrutare ar trebui publicate pe site-ul internet al institutului de cercetare în cauză și pe site-ul EURAXESS;
5. atrage atenția asupra necesității, în viitor, de a defini și stabili un model european unic de carieră în domeniul cercetării, precum și asupra necesității de a introduce un sistem integrat de informații privind ofertele de locuri de muncă și contractele de stagiu din domeniul cercetării în Uniunea Europeană, deoarece consideră că acesta este un element-cheie pentru crearea unei piețe unice a ocupării forței de muncă pentru cercetători;
6. subliniază în plus, în contextul necesității ca toți partenerii să își aducă contribuția, importanța, pe de o parte, a faptului ca statele membre să fie hotărâte să participe la acest proces, iar, pe de altă parte, a responsabilității Comisiei de a sprijini procesul și activitatea între toți partenerii, prin producerea și diseminarea materialului însoțitor și a unor informații precise și prin facilitarea schimbului de cele mai bune practici;

Joi, 12 martie 2009

7. îndeamnă Comisia și statele membre să dezvolte standarde pentru recunoașterea reciprocă a calificărilor din domeniul cercetării și, în special, a calificărilor non-formale;
8. reiterează importanța Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții ⁽¹⁾ (CEC) și invită Comisia să încurajeze și să ofere asistență statelor membre în redactarea propriilor cadre naționale ale calificărilor, astfel încât acestea să se poată raporta la CEC până în 2010;
9. îndeamnă statele membre să-și reînnoiască eforturile de punere în aplicare a principiilor stabilite în Carta europeană a cercetătorului și în Codul de conduită pentru recrutarea cercetătorilor;
10. încurajează statele membre și instituțiile publice de cercetare să furnizeze cercetătorilor serviciile de asistență necesare prin simplificarea procedurilor de depunere a candidaturilor și facilitarea accesului cercetătorilor la finanțare, printre altele, prin intermediul unor burse individuale care promovează libertatea de cercetare și inovare; îndeamnă, în acest sens, statele membre și Comisia să asigure existența unor formulare uniforme de depunere a candidaturilor pentru mobilitatea în domeniul cercetării;
11. invită Consiliul, Comisia și statele membre să țină seama de programele de mobilitate și parteneriat cu țările terțe, cum ar fi Erasmus Mundus, în contextul interacțiunii profesionale și cerințelor privind mobilitatea ale tuturor cercetătorilor participanți;
12. încurajează statele membre și Comisia să reexamineze condițiile necesare introducerii portabilității bursei individuale de cercetare atunci când acest lucru permite organismelor finanțatoare să răspundă mai bine nevoilor lor în domeniul cercetării, iar cercetătorilor să aibă acces la infrastructuri de cercetare indisponibile în instituțiile lor de origine; consideră că reexaminarea ar trebui să vizeze, în special, consecințele portabilității pentru instituțiile de cercetare din statele membre și ale amenințării legate de „repartizarea inegală a cercetătorilor” în Uniunea Europeană, precum și exodul dinspre și înspre țări terțe;
13. consideră că creșterea mobilității cercetătorilor și sporirea resurselor acelor instituții care atrag cercetători din alte state membre va încuraja centrele de excelență și va răspândi această excelență în întreaga Uniune Europeană;
14. evidențiază importanța introducerii unor proceduri de selecție și promovare a cercetătorilor bărbați și femei complet deschise și transparente; invită statele membre să asigure un echilibru mai bun între bărbați și femei în cadrul organismelor responsabile de angajarea și promovarea cercetătorilor;
15. consideră că ar trebui să se acorde prioritate mobilității cercetătorilor în Europa, astfel încât să se garanteze răspândirea cunoașterii și faptul că cercetarea exploratorie inovatoare din diferite discipline atrage cercetători dedicați și competenți, precum și resurse financiare sporite;
16. solicită facilitarea schimburilor cu oameni de știință și cercetători din țări terțe, prin instituirea unor facilități, cum ar fi introducerea unor vize speciale pentru cercetători;
17. consideră că ar trebui realizată o mobilitate sporită prin consolidarea intereselor și a avantajelor instituțiilor de cercetare și universităților în găzduirea unor cercetători din alte state membre prin intermediul unui sistem de „bonuri de cercetare”; consideră că acestea ar trebui să asigure transferul de fonduri și să îi urmeze pe cei care fac parte din instituții de cercetare în alte state membre decât cel de origine; consideră totodată că acest sprijin pentru mobilitatea cercetătorilor ar trebui să fie adăugat la sistemele actuale de finanțare și că bonul de cercetare va fi un stimulent pentru statele membre și pentru instituțiile de cercetare în vederea stimulării concurenței pentru atragerea celor mai talentați oameni de știință;

⁽¹⁾ JO C 111, 6.5.2008, p. 1.

Joi, 12 martie 2009

Satisfacerea nevoilor cercetătorilor mobili cu privire la asigurările sociale și pensiile suplimentare

18. îndeamnă Comisia și statele membre să analizeze posibilitatea creării unui fond european de pensii pentru cercetători, indiferent de durata contractului de cercetare;

19. reamintește faptul că un stat membru poate elabora un plan național de acțiune exhaustiv, care să conducă la un vast parteneriat european, doar prin includerea opiniilor cercetătorilor, ale instituțiilor naționale de cercetare și ale factorilor interesați în politicile de cercetare;

Condiții de angajare și de muncă atractive

20. solicită statelor membre și instituțiilor publice de cercetare să furnizeze serviciile de asistență necesare pentru cercetătorii din alte țări, inclusiv acces la cazare, școli și facilități de îngrijire a copiilor; consideră că aceste servicii ar trebui publicate pe toate site-urile internet de recrutare a cercetătorilor;

21. solicită o mai mare flexibilitate în ceea ce privește condițiile de muncă, atât pentru femeile, cât și pentru bărbații cercetători, pentru a le permite acestora să concilieze viața profesională cu cea de familie și solicită eliminarea diferențelor de remunerare dintre bărbații și femeile cercetători;

22. invită statele membre să ia măsuri pentru facilitarea reunificării familiilor în cazul în care aceștia sunt cercetători;

23. îndeamnă statele membre, pentru a evita „exodul valorilor” în Uniunea Europeană, să exploateze mai bine oportunitățile oferite de schemele de finanțare ale programului specific „Oameni”, mai sus menționat; îndeamnă statele membre să sporească atractivitatea institutelor de cercetare de origine pentru cercetători, prin creșterea salariilor acestora sau acordarea de avantaje suplimentare, astfel încât condițiile financiare să fie comparabile cu cele din perioada de mobilitate;

24. îndeamnă statele membre și instituțiile publice de cercetare să îmbunătățească carierele cercetătorilor prin promovarea unor reforme prin care piața muncii în domeniul cercetării să devină mai competitivă și mai puțin dependentă de afilierile instituționale; consideră că, după numirea în funcție, cercetătorii ar trebui să poată obține recunoașterea perioadei lor de cercetare în cadrul instituției de învățământ din străinătate;

25. își exprimă preocuparea privind lipsa de sulețe de care se dă dovadă în contractele cercetătorilor experimentați sau aflați la sfârșit de carieră, situație care împiedică mobilitatea și inhibă schimbul adecvat de cunoștințe și de experiență; regretă că în sectorul privat lipsesc uneori dispoziții similare celor din sectorul public privind tratamentul și gestionarea personalului;

26. îndeamnă statele membre să faciliteze participarea la al șaptelea Program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽¹⁾ prin asigurarea unor servicii de asistență eficiente, în special a unor puncte de contact naționale, pentru a permite o mai bună utilizare a posibilităților de cofinanțare;

27. îndeamnă statele membre și instituțiile publice de cercetare să ofere stimulente pentru mobilitate, cum ar fi faptul că mobilitatea ar trebui considerată o recomandare puternică pentru cercetători, la numirea în funcție și promovarea în carieră, după întoarcerea acestora din sejururi în alte state membre;

28. consideră că statele membre trebuie să continue să sporească resursele bugetare consacrate cercetării în scopul creării de locuri de muncă de calitate care să respecte principiile etice de bază și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

⁽¹⁾ JO L 412, 30.12.2006, p. 1.

Joi, 12 martie 2009

Îmbunătățirea formării, a competențelor și a experienței cercetătorilor europeni

29. încurajează statele membre să recunoască experiența cercetătorilor din sectorul industrial ca un capital de valoare pentru promovarea carierei acestora, în vederea îmbunătățirii mobilității între sectorul privat și cel public;
30. invită statele membre să investească în cercetarea aplicată, astfel încât să existe o mai bună colaborare între universități, institutele de cercetare și sectorul privat;
31. îndeamnă statele membre să îmbunătățească oportunitățile de carieră existente pentru tinerii cercetători, de exemplu printr-o mai bună finanțare și printr-o promovare bazată pe realizări, cum ar fi capacitatea de inovare, stagiile în întreprinderi etc., mai degrabă decât pe vechime;
32. îndeamnă Comisia și statele membre să reexamineze statutul juridic al studenților doctoranzi din statele membre pentru a analiza posibilitatea introducerii unui statut uniform al studenților doctoranzi în legislația privind ocuparea forței de muncă din statele membre;
33. îndeamnă statele membre să promoveze îmbunătățirea perspectivelor de carieră pentru tinerii cercetători, printre altele, prin sprijinirea formării interdisciplinare, precum și prin recunoașterea valorii mobilității interdisciplinare;
34. invită statele membre să faciliteze inovația prin promovarea mobilității interdisciplinare, multidisciplinare și internaționale a cercetătorilor cu experiență, printre altele, ca o modalitate de a contribui la progresul procesului de învățare în cazul tinerilor cercetători;
35. recomandă cu tărie ameliorarea programelor de formare pentru cercetători de-a lungul carierei acestora în vederea sporirii șanselor lor de angajare și de promovare;
36. subliniază că bazele unei cercetări de excepție într-o societate bazată pe cunoaștere sunt puse în școală; prin urmare, invită statele membre să-și onoreze promisiunile bugetare în domeniul educației;
37. invită Consiliul, Comisia și statele membre să consolideze importanța acordată cercetării științifice în bugetul general, în conformitate cu angajamentul asumat de a atinge o creștere cu 3 % și de a forma încă 600 000 de cercetători, în medie, până în 2010;
38. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție deosebită doctoranzilor, deoarece, în general, aceștia reprezintă prima fază a unei cariere în domeniul cercetării; consideră că mobilitatea tinerilor cercetători, în special în cadrul rețelelor de excelență, le-ar mări potențialul de a contribui la dezvoltarea cercetării europene;
39. îndeamnă statele membre să sprijine dezvoltarea unor relații mai bune și mobilitatea cercetătorilor și a managerilor între comunitatea academică și sectorul industrial, prin promovarea unor sisteme specifice, precum „Conventions Industrielles de Formation par la Recherche” (CIFRE) din Franța;
40. consideră că intensificarea schimburilor în cadrul programelor UE corespunzătoare de studii superioare axate pe cercetare va pregăti generațiile viitoare de cercetători europeni și va dinamiza sectorul cercetării;

*

* *

41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 12 martie 2009

Protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește folosirea jocurilor video

P6_TA(2009)0126

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video (2008/2173(INI))

(2010/C 87 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 22 aprilie 2008 privind protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video (COM(2008)0207),
 - având în vedere Rezoluția Consiliului din 1 martie 2002 referitoare la protecția consumatorilor, în special a tinerilor, prin etichetarea anumitor jocuri video și pe calculator în funcție de categoria de vârstă ⁽¹⁾,
 - având în vedere Recomandarea 2006/952/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind protecția minorilor și a demnității umane, precum și dreptul la replică în legătură cu competitivitatea industriei europene de servicii de informare audiovizuale și on-line ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 decembrie 2007 privind o abordare europeană a competenței mediatice în mediul digital (COM(2007)0833),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, precum și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0051/2009),
- A. întrucât jocurile video sunt larg răspândite și din ce în ce mai populare în Europa și că piața jocurilor video cunoaște o expansiune rapidă;
- B. întrucât jocurile video sunt preponderent nonviolente și oferă utilizatorilor o formă de divertisment care contribuie adesea la dezvoltarea unor competențe și cunoștințe variate;
- C. întrucât, în trecut, jocurile video vizau în principal minorii, însă, în prezent, mai multe jocuri video sunt concepute special pentru adulți;
- D. întrucât piața jocurilor video este o piață de dimensiune mondială;
- E. întrucât decizia asupra unor măsuri de restricționare a vânzării de jocuri video sau de interzicere a acestora ține de competența statelor membre;
- F. întrucât protecția sănătății mintale a copiilor implică principiul „toleranței zero” și acțiuni ferme împotriva încălcării normelor privind protecția copiilor în legătură cu jocurile video,

⁽¹⁾ JO C 65, 14.3.2002, p. 2.

⁽²⁾ JO L 378, 27.12.2006, p. 72.

Joi, 12 martie 2009

1. salută Comunicarea Comisiei, menționată mai sus, privind protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video;
2. subliniază contribuția sectorului jocurilor la îndeplinirea obiectivelor fixate de agenda de la Lisabona și pune accentul pe aspectele multiculturale existente în numeroase jocuri;
3. subliniază că jocurile video reprezintă un stimulent important, care poate fi utilizat nu numai pentru divertisment, ci și în scopuri educative; consideră că școlile ar trebui să acorde o atenție deosebită jocurilor video și informării copiilor și părinților cu privire la avantajele și dezavantajele pe care le pot prezenta acestea;
4. subliniază că jocurile video reprezintă una dintre activitățile de recreere preferate ale cetățenilor de orice vârstă și proveniență socială; recunoaște valoarea educativă a jocurilor video, chiar și în facilitarea familiarizării minorilor cu noile tehnologii; împărtășește totuși preocuparea exprimată de Comisie cu privire la pericolele potențiale legate de o folosire incorectă a jocurilor video de către minori;
5. consideră că jocurile video pot stimula învățarea și abilități precum gândirea strategică, creativitatea, cooperarea și gândirea inovatoare, care sunt competențe importante într-o societate informațională;
6. subliniază avantajele jocurilor pe calculator în medicină și, în special, faptul că așa-numita „terapie prin jocuri video” s-a dovedit a fi eficientă pentru recuperarea pacienților care au suferit accidente vasculare cerebrale, a persoanelor cu leziuni cerebrale traumatiche, a persoanelor cu probleme musculare și a copiilor autiști;
7. consideră că o serie de norme armonizate privind etichetarea jocurilor video garantează o mai bună cunoaștere a sistemelor de etichetare și că, în același timp, facilitează funcționarea eficientă a pieței interne; prin urmare, salută activitatea desfășurată de Consiliu și Comisie pentru promovarea adoptării unor norme de etichetare comunitare cu privire la jocurile video și instituirea unui cod de conduită voluntar pentru jocurile interactive destinate copiilor;
8. observă schimbarea semnificativă a condițiilor de piață, care au evoluat de la o situație în care jocurile video erau cumpărate cu precădere în magazine și se jucau pe calculator sau pe o consolă, la situația actuală, în care jocurile pot fi cumpărate și descărcate de pe internet;
9. observă că jocurile video pot fi jucate pe platforme diferite, ca, de exemplu, console de jocuri și calculatoare personale, însă, din ce în ce mai des, și pe dispozitive mobile cum ar fi telefonul mobil;
10. reamintește că jocurile video devin mai interactive sau chiar au un conținut dinamic care le permite utilizatorilor să dezvolte ei înșiși anumite părți ale jocului; observă că, din ce în ce mai des, utilizatorii pot lua parte la discuții pe forumuri, în scris sau prin chat audio, precum și la comunități care sunt integrate în anumite jocuri video; reamintește diferențierea care are loc în cadrul pieței, dat fiind că tot mai multe jocuri sunt concepute special pentru adulți;
11. consideră că tendințele recente accentuează importanța garantării protecției adecvate a minorilor, printre altele, prin împiedicarea accesului eventual al acestora la un conținut dăunător;
12. reamintește că este tot mai dificil de realizat controlul parental, dat fiind că jocurile video online nu sunt distribuite într-un ambalaj concret, cu o etichetă clară și lizibilă și ca urmare a faptului că, fără cunoștința sau acordul părinților, copiii pot descărca jocuri video care nu sunt adecvate vârstei lor;
13. constată că, deși violența din jocurile video nu conduce în mod automat la un comportament violent, anumiți specialiști sunt totuși de părere că expunerea pe termen lung la scenele de violență din jocurile video pot avea un impact negativ asupra persoanelor care practică aceste jocuri și pot conduce la un comportament violent; de aceea, consideră că ar trebui să se adopte o strategie precaută atunci când se analizează impactul jocurilor asupra comportamentului, în special asupra comportamentului copiilor;
14. subliniază că dependența constituie o problemă pentru unii jucători; solicită producătorilor, comercianților cu amănuntul, părinților și altor părți vizate să ia măsurile necesare pentru evitarea consecințelor negative;

Joi, 12 martie 2009

15. subliniază că dezvoltarea actuală intensifică necesitatea dezvoltării unor sisteme eficiente de verificare a vârstei pentru jocuri, mai ales în cazul jocurilor online;
16. consideră că ar trebui examinate diverse strategii de intensificare a controlului asupra jocurilor video, ținând în același timp seama de faptul că niciunul dintre aceste sisteme nu poate oferi o garanție absolută că jocurile video neadecvate nu vor fi accesate de către copii;
17. solicită Comisiei și statelor membre să examineze, în cooperare cu industria, pertința ideii de a dezvolta un „buton roșu” cu care să fie echipate consolele (mobile) sau dispozitivele de jocuri și calculatoarele și care să dezactiveze un anumit joc sau care să poată controla accesul la un joc între anumite ore sau la anumite părți din joc;
18. solicită depunerea unor eforturi suplimentare în acest sens, inclusiv posibilitatea integrării unui dispozitiv de avertizare sonoră în Sistemul paneuropean de clasificare a jocurilor pe categorii de vârstă (PEGI) și se bazează pe faptul că sectorul profesional al jocurilor va introduce sistematic modele de acces pentru jocurile online pentru a se asigura că minorii nu sunt expuși la un conținut online dăunător;
19. subliniază importanța unor măsuri adecvate de control pentru achiziționarea de jocuri video online, inclusiv pentru achizițiile realizate cu cărți de credit sau bonuri;
20. consideră că evoluția jocurilor video, mai ales a celor online, impune o mai mare sensibilizare a publicului cu privire la conținutul jocurilor video, controlul parental și instrumente precum sistemul PEGI; salută activitatea desfășurată de industrie în vederea implementării unei autoreglementări;
21. salută sistemul PEGI Online, care reprezintă evoluția logică a sistemului PEGI și care se referă la jocurile disponibile pe internet, cum ar fi jocurile descărcate și jocurile online; sprijină continuarea cofinanțării acestuia de către Comisie în cadrul programului Safer Internet, al cărui scop este abordarea chestiunilor privind utilizarea sigură a internetului și a noilor tehnologii online de către copii; solicită Comisiei ca, în cadrul programului Safer Internet, să promoveze o analiză sistematică a efectelor jocurilor video asupra minorilor;
22. salută eforturile depuse de Consiliul Europei pentru instituirea unor orientări privind jocurile video și promovarea, în rândul copiilor, a cunoștințelor cu privire la siguranța pe internet în general;
23. consideră că ar trebui organizate campanii naționale de informare și de sensibilizare destinate consumatorilor, în special părinților, pentru a-i ajuta să aleagă jocurile video adaptate cerințelor privind vârsta și cunoștințele copiilor lor și pentru a evita produsele care nu sunt etichetate în mod adecvat; încurajează statele membre să facă schimb de cele mai bune practici în acest domeniu;
24. consideră că sistemul PEGI pentru clasificarea jocurilor este un instrument important, care a îmbunătățit transparența în rândul consumatorilor, în special al părinților, prin faptul că, la achiziționarea unui joc, le permite acestora să decidă în cunoștință de cauză dacă jocul respectiv este potrivit pentru copiii lor; regretă însă că mulți consumatori, și mai ales părinții, nu par să dețină cunoștințe suficiente despre jocurile video și posibilele lor consecințe asupra copiilor;
25. invită Comisia să propună măsuri care să contribuie la un mediu mai sigur de joc a jocurilor video online, inclusiv metode inovatoare prin care să fie împiedicat accesul minorilor la jocuri video online al căror conținut nu este adecvat pentru ei;
26. solicită statelor membre să continue să colaboreze îndeaproape pentru promovarea protecției minorilor; invită industria jocurilor video și a consolelor de joc să îmbunătățească sistemele PEGI și PEGI Online și, în special, să actualizeze periodic criteriile de etichetare și de clasificare pe categorii de vârstă, să mediatizeze mai activ sistemul PEGI și să extindă lista de semnatori; îndeamnă statele membre să garanteze faptul că niciun sistem național de clasificare nu va fi dezvoltat într-o manieră care să conducă la fragmentarea pieței;

Joi, 12 martie 2009

27. solicită Comisiei și statelor membre să colaboreze cu organizațiile consumatorilor și cu alte părți vizate pentru a mări, prin campanii de informare, gradul de conștientizare în rândul consumatorilor, în special al tinerilor și al părinților lor, cu privire la sistemele de clasificare existente și mai ales sistemul PEGI; subliniază importanța furnizării acestor informații în școli;
28. solicită statelor membre să desfășoare campanii de informare a părinților și a personalului didactic cu scopul de a acoperi decalajul tehnologic dintre generații și de a promova sistemele PEGI și PEGI Online și de a promova o utilizare mai sigură, mai conștientă a noilor tehnologii, inclusiv a jocurilor video;
29. solicită Comisiei să faciliteze pe termen scurt schimbul de cele mai bune practici între autoritățile naționale competente din domeniul educației pentru a integra educația privind jocurile în obiectivele educaționale prevăzute pentru școlile primare și gimnaziale; solicită schimburi periodice de experiență și de informații între toate părțile implicate în vederea dezvoltării celor mai bune practici privind jocurile video;
30. subliniază că, în prezent, nu toate statele membre dispun de norme care să garanteze că comercianții cu amănuntul restricționează vânzarea de jocuri violente către adulți și solicită proprietarilor de cafenele internet să împiedice copiii să joace în cafenelele lor jocuri care sunt destinate unei categorii de vârstă superioare; face trimitere la sondajul Eurobarometru „Către o utilizare mai sigură a internetului pentru copiii din UE - perspectiva părinților” (¹), publicat la 9 decembrie 2008, conform căruia 3,2 % din copiii cu vârste cuprinse între 6 și 17 ani accesează internetul în cafenele internet fără supravegherea adulților; consideră că o abordare comună cu privire la sancțiunile impuse comercianților cu amănuntul și proprietarilor de cafenele internet este necesară; prin urmare, solicită statelor membre să adopte măsuri adecvate care să prevină achiziționarea și jucarea de către copii a unor jocuri care sunt destinate unei categorii de vârstă superioare, ca de exemplu, printr-o verificare a identității; sprijină propunerea Comisiei de a introduce un cod de conduită paneuropean pentru producătorii și comercianții cu amănuntul de jocuri video pentru a împiedica vânzarea către minori a jocurilor video periculoase și violente;
31. invită statele membre să adopte, în materie civilă și penală, o legislație specializată privind vânzarea cu amănuntul a jocurilor TV, video și pe calculator violente; consideră că ar trebui să se acorde o atenție deosebită jocurilor online destinate în principal copiilor și adolescenților și care au ca scop obținerea de profit;
32. solicită Comisiei să descurajeze, prin intermediul unor măsuri legislative specifice, utilizarea nepotrivită a jocurilor online în scopul unor activități comerciale incorecte, cum ar fi cele care conving în mod incorect utilizatorii minori să își asume angajamente juridice (de exemplu, prin abonamente automate sau programe nocive de tip „dialler” care apelează linii cu tarif special) și care trimit mesaje promoționale anticoncurențiale (cum ar fi, de exemplu, plasarea de produse sau alte tehnici înșelătoare de marketing);
33. invită Comisia și statele membre să coopereze cu autorități din alte părți ale lumii pentru a încuraja adoptarea unor orientări internaționale, sisteme de etichetare și coduri de conduită care să promoveze sistemele de clasificare globale pentru jocurile video și online;
34. susține ideea că industria trebuie încurajată să dezvolte și să îmbunătățească în continuare sistemele de autoreglementare și că, în momentul de față, nu este necesară o legislație la nivelul Uniunii Europene în acest domeniu;
35. reamintește importanța mass-mediei în promovarea responsabilității în rândul părinților și difuzarea TV a publicității privind jocurile video pentru adulți doar în intervalele în care copiii se uită mai puțin la televizor;
36. consideră că autoritățile publice responsabile cu interzicerea jocurilor video ar trebui să își informeze omologii din celelalte state membre și să publice interdicția în sistemul PEGI prin trimiterea unui mesaj automat de avertizare;
37. solicită Comisiei să sprijine, în cadrul programului MEDIA și al mecanismelor naționale de scutire de taxe, noile evoluții din acest sector al economiei creative a UE, bazate pe cunoaștere, aflat în rapidă expansiune, în special prin promovarea elementelor educative, multimedia și culturale din jocurile video, și prin crearea unor filiere de formare și a unor programe școlare în acest domeniu;

(¹) http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_248_en.pdf.

Joi, 12 martie 2009

38. solicită Comisiei să elaboreze orientări pentru a preveni posibilele conflicte de interese în cadrul instituțiilor de clasificare și pentru a proteja independența acestor organizații față de grupurile de interese din această industrie;
39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Crearea unui spațiu aerian comun cu Israel

P6_TA(2009)0127

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la crearea unui spațiu aerian comun cu Israel (2008/2136(INI))

(2010/C 87 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2007, intitulată „Crearea unui spațiu aerian comun cu Israel” (COM(2007)0691),
 - având în vedere Rezoluția sa din 17 ianuarie 2006 privind dezvoltarea agendei politicii externe comune în domeniul aviației ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0090/2009),
- A. întrucât convergența reglementărilor reprezintă o condiție prealabilă pentru încheierea cu succes a unor acorduri cuprinzătoare în domeniul aviației, în special în ceea ce privește reglementările ce vizează siguranța, securitatea, concurența, ajutoarele de stat, mediul și drepturile lucrătorilor la angajarea în câmpul muncii;
- B. întrucât la negocierea unui acord cuprinzător cu Israel privind transportul aerian, Comisia trebuie să se bazeze pe competențele de specialitate și pe informațiile furnizate de statele membre și de alte părți interesate, fiind obligată, de asemenea, să le implice pe acestea înainte, în timpul și după negocieri;
- C. întrucât Israel reprezintă piața aviatică cea mai importantă din Orientul Mijlociu, care are un potențial de creștere considerabil, și întrucât acesta are o poziție strategică, fiind o punte între Europa și Orientul Mijlociu, dar și o punte spre regiuni mai îndepărtate,
1. salută demararea negocierilor cu Israel privind un acord cuprinzător în domeniul transportului aerian;
 2. subliniază importanța acestui acord în ceea ce privește crearea condițiilor necesare pentru extinderea spațiului aerian comun;
 3. subliniază că acest acord nu ar trebui să limiteze nivelul accesului la piață care a fost deja atins în cadrul acordurilor bilaterale în vigoare;

⁽¹⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 84.

Joi, 12 martie 2009

4. subliniază că acordul ar trebui să fie echilibrat în ceea ce privește accesul la piață; de asemenea, deschiderea pieței trebuie să se realizeze în mod treptat, reciproc și durabil;
5. subliniază că deschiderea piețelor trebuie să se realizeze, în toate cazurile, în urma convergenței normative a aspectelor de siguranță, securitate, mediu, a celor privind ajutoarele de stat și concurența, precum și a drepturilor lucrătorilor la angajare în câmpul muncii și subliniază, de asemenea, că gradul de liberalizare trebuie să fie legat de gradul în care se realizează egalitatea condițiilor de concurență în aceste domenii;
6. recunoaște că, în cazul rutelor aeriene pe distanțe lungi și medii, sectorul aviației reprezintă modalitatea cea mai rapidă de a asigura legătura dintre țări, locuri și persoane și va rămâne în continuare mijlocul de transport cel mai avantajos în ceea ce privește viteza și costul;
7. recunoaște contribuția importantă a sectorului aviatic la crearea, atât direct, cât și indirect, de locuri de muncă, în special prin asigurarea unei legături între zonele de pe glob în care în prezent nu există alte mijloace de transport competitive; cu toate acestea, încurajează utilizarea și dezvoltarea intermodalității și a altor mijloace de transport;
8. recunoaște că sectorul aviatic produce anumite efecte negative asupra mediului, în special ca sursă de poluare fonică și ca factor care contribuie în mod semnificativ la emisiile de substanțe poluante; consideră, prin urmare, că este esențial să fie prevăzută în cadrul acordului posibilitatea de a se întreprinde acțiuni în cadrul Uniunii Europene în ceea ce privește aspectele de mediu, în vederea reducerii impactului sectorului aviatic asupra apelor, calității aerului și nivelului de poluare fonică;
9. subliniază că acordul ar trebui să prevadă norme stricte de siguranță și securitate aeriană;
10. subliniază că negocierile ar trebui să se desfășoare în strânsă colaborare cu statele membre, deoarece acestea au competențele de specialitate și experiența necesare ca să acorde asistență în acest gen de negocieri;
11. invită Comisia să garanteze informarea și consultarea pe deplin, pe toată durata negocierilor, a Parlamentului și a altor părți vizate;
12. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Statului Israel.

Deteriorarea situației umanitare în Sri Lanka

P6_TA(2009)0129

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la situația umanitară în continuă deteriorare din Sri Lanka

(2010/C 87 E/23)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 91 și articolul 90 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât situația extremă în care se află aproximativ 170 000 de civili, care sunt prinși în zona de conflict între armata sri-lankeză și forțele grupării Tigrii Eliberării Tamilului Eelam (LTTE) și nu au acces la un minim ajutor de bază,
- B. întrucât agențiile ONU au documentat, de la sfârșitul lunii ianuarie 2009, peste 2 300 de morți și cel puțin 6 500 de răniți în rândul civililor,

Joi, 12 martie 2009

1. solicită o încetare imediată a focului de către armata sri-lankeză și LTTE pentru a permite populației civile să părăsească zona conflictului; condamnă toate actele de violență și intimidare, care împiedică civilii să părăsească zona conflictului;
2. condamnă atacurile asupra civililor, așa cum acestea au fost documentate de către Grupul Internațional de Criză;
3. solicită ambelor părți să respecte dreptul umanitar internațional și să protejeze și să acorde asistență atât populației civile aflate în zona de conflict, precum și celei aflate în zona sigură;
4. este preocupat de rapoartele referitoare la suprapopularea masivă și condițiile inadecvate din taberele de refugiați organizate de guvernul sri-lankez;
5. solicită ca organizațiilor umanitare internaționale și naționale, precum și jurnaliștilor să li se asigure accesul deplin și lipsit de obstacole în zona de conflict și în taberele de refugiați;
6. solicită guvernului sri-lankez să coopereze cu țările și organizațiile de ajutor umanitar care doresc și sunt în măsură să evacueze civilii;
7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și guvernului sri-lankez, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și, spre informare, Comisiei.

Problema deteriorării terenurilor agricole în UE, în special în Europa de Sud: soluția oferită de instrumentele politicii agricole a UE

P6_TA(2009)0130

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la problema deteriorării terenurilor agricole în UE, în special în Europa de sud: soluția oferită de instrumentele politicii agricole a UE (2008/2219(INI))

(2010/C 87 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere convențiile Organizației Națiunilor Unite privind combaterea deșertificării în țările grav lovite de secetă și /sau deșertificare, în special Africa, din 1994 și privind diversitatea biologică din 1992,
 - având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 14 noiembrie 2007 în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru privind protecția solului ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A6-0086/2009),
- A. întrucât agricultura reprezintă un sector economic extrem de dependent de fenomenele naturale, dar care în același timp dispune de posibilități importante de reacție;

⁽¹⁾ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 281.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0473.

Joi, 12 martie 2009

- B. întrucât agricultura reprezintă mijlocul ideal de a evita deteriorarea solului și că acest lucru necesită o strategie solidă, care să contribuie la menținerea acestei activități;
- C. luând în considerare rolul pe care îl are populația agricolă a Uniunii Europene în lupta împotriva deșertificării și rolul crucial al producătorilor din Uniune în conservarea păturii vegetale a regiunilor afectate de secetele persistente, precum și beneficiul pe care îl aduc în special culturile permanente, câmpurile și culturile silvicole în ceea ce privește captarea apei;
- D. întrucât în special solurile agricole din sudul Europei, dar și din alte regiuni din statele membre, sunt afectate puternic de degradarea mediului, cauzată de interacțiunea negativă dintre activitățile umane și evenimentele climatice;
- E. întrucât cultivarea excesivă poate contribui la erodarea terenurilor, făcându-le neproductive;
- F. întrucât deșertificarea este considerată astăzi drept una dintre cele mai importante amenințări de degradare a solului în țările mediteraneene;
- G. întrucât pământul stă la baza producției de alimente pentru oameni, furaje, textile și combustibili și joacă un rol important în captarea emisiilor de CO₂; totuși, întrucât pământul este expus mai mult ca oricând la daune ireversibile, provocate de eroziunea eoliană și laminară, poluare, salinizare, impermeabilizare, sărăcire în substanțe organice și pierderea biodiversității solurilor;
- H. întrucât efectele negative deja resimțite sunt reprezentate de dezastrul hidrogeologic, de pătrunderea apei de mare în pânzele acvifere de coastă, salinizarea solurilor, pierderea de soluri agricole, diminuarea biodiversității, creșterea vulnerabilității în fața incendiilor, îmbolnăvirea plantelor și a animalelor;
- I. întrucât aceste schimbări intervenite în interacțiunea dintre mediul natural-antropic și cel productiv au efecte majore asupra cultivării plantelor și a creșterii animalelor, asupra orientării folosirii solurilor pentru anumite producții, asupra ofertei de produse alimentare, ceea ce are repercusiuni evidente asupra siguranței alimentare, precum și asupra aspectelor sociale, culturale și economice ale zonelor afectate de fenomenul de abandonare, cu repercusiuni și din punct de vedere hidro-geologic;
- J. întrucât irigarea servește atât la menținerea umidității solului, cât și la umplerea pânzelor freatice și întrucât acești factori trebuie luați în considerare la elaborarea politicii agricole comune (PAC);
- K. întrucât lipsa apei și seceta agravează creșterea prețurilor materiilor prime agricole și ținând cont de necesitatea de a asigura aprovizionarea constantă cu alimente a populației;
- L. întrucât gestionarea sistemului agricol și a celui forestier oferă o ocazie de a interveni asupra echilibrului general al carbonului și de a contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
- M. reamintind existența Convenției ONU pentru combaterea deșertificării, mai sus menționată, convenție al cărei obiectiv este lupta împotriva degradării terenurilor arabile și împotriva secetei, precum și sprijinul acordat de Parlament acestei convenții;
- N. recunoscând că Directiva-cadru privind apa (Directiva 2000/60/CE ⁽¹⁾) are rol de cadru de reglementare și servește ca instrument de bază pentru protecția solurilor, favorizând cooperarea interregională, utilizarea durabilă a apei și protecția resurselor hidrologice disponibile, contribuind, în același timp, la atenuarea efectelor inundațiilor și secetei;
- O. întrucât se impune o abordare integrată și multidisciplinară, profitând de momentul în care căutarea unor soluții nu se desfășoară în condiții de urgență, ceea ce ar genera un impact negativ și efecte nocive în lanț;

(1) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

Joi, 12 martie 2009

- P. întrucât ar trebui monitorizată situația în ceea ce privește evoluția fenomenelor actuale și apariția unor noi riscuri, prin specializare în utilizarea sistemelor de detectare prin satelit și a modelelor geo-biochimice (cartografice);
- Q. întrucât a crescut frecvența apariției condițiilor meteorologice extreme, cu o alternanță a perioadelor secetoase și a evenimentelor pluviometrice intense, ceea ce accelerează procesul de degradare a litosferei, în special în zonele unde solul este mai vulnerabil din punct de vedere structural, atât în nordul, cât și în sudul Europei;
- R. întrucât, la nivel mondial, s-a înregistrat o creștere a cererii și a prețurilor produselor alimentare,
1. consideră că este necesar să se includă explicit în liniile directoare și în metodele de gestionare a PAC, principii și instrumente pentru protecția climatică, în general, și pentru limitarea daunelor produse ca urmare a deteriorării solului, în special;
 2. accentuează ideea că finanțarea comunitară a acțiunilor de adaptare a sectorului agricol la schimbările climatice trebuie să se bazeze pe o perspectivă teritorială, care să aibă în vedere gradul de vulnerabilitate al regiunilor din Uniune; reamintește faptul că, potrivit estimărilor pertinente care s-au efectuat la nivel internațional și european, teritoriile agricole din Europa de vest sunt mai vulnerabile la schimbările climatice;
 3. deplânge lipsa de interes a șefilor de stat și de guvern, care au decis să reducă fondurile alocate dezvoltării rurale, și remarcă faptul că resursele prevăzute în al doilea pilon sunt prea limitate pentru a face față noilor provocări determinate de schimbările climatice;
 4. consideră că problemele actuale, printre care penuria de alimente, deficitul de apă, creșterea temperaturilor și a evapotranspirației, precum și riscul deteriorării solului necesită noi politici agricole, complete și științifice, care să corespundă condițiilor unui climat mediteranean; consideră că, cu ajutorul instituțiilor europene și al celor naționale, aceste politici trebuie să facă dovada unei cercetări și dezvoltări a culturilor adaptate la nivel local la noile provocări cu care se confruntă mediul, în domenii precum economia de apă, furnizând în același timp agricultorilor resurse suficiente pentru a le asigura un nivel de viață european;
 5. consideră că, în cadrul strategiei de conservare a solului, principiile referitoare la condițiile agronomice și ambientale bune stipulate de PAC ar trebui să conducă în principal la acțiuni care să vizeze ameliorarea și verificarea funcționalității și a eficacității ecologice a sistemelor de drenaj existente, prin întocmirea unor planuri de gestionare a apei ecologice, durabile și adaptate la respectiva locație și prin consilierea fermierilor din locațiile amenințate de secetă cu privire la cultivarea eficace a unor culturi adaptate la locația respectivă și care necesită un consum redus de apă;
 6. consideră că este necesară o contribuție mai importantă a Uniunii Europene la îmbunătățirea gestionării apei în terenurile agricole, ceea ce ar presupune încurajarea introducerii unor sisteme de irigare mai eficiente, adaptate la diferitele culturi, promovarea cercetării în domeniu și încurajarea aplicării practice a progreselor biotehnologice;
 7. consideră că este necesară crearea și gestionarea prin intermediul asociațiilor a unor „micro” acumulări pentru irigații (lacuri de deal), precum și pentru combaterea incendiilor, situate de preferință în zonele în care irigarea prin gravitație este imposibilă, permițând o eficiență maximă în materie de costuri de funcționare și utilizând, de asemenea, ape reziduale urbane tratate prin tehnici de fitoepurare și de decantare;
 8. subliniază importanța terasării pentru combaterea eroziunii și creșterea capacității de stocare a apei în sol și consideră utilă luarea unor măsuri pentru întreținerea și reabilitarea teraselor, precum și pentru construirea de noi terase;
 9. consideră că sistematizările agraro-forestiere trebuie să includă programe de împădurire a terenurilor agricole marginale sau poluate, dat fiind faptul că rădăcinile arborilor pot asigura ancorarea stratului superior instabil de rocile stabile inferioare, care funcționează ca substrat de epurare;
 10. susține punerea în aplicare a unei politici comunitare în domeniul forestier care să aibă ca principal obiectiv combaterea schimbărilor climatice;

Joi, 12 martie 2009

11. consideră, în plus, necesară încurajarea unor intervenții agricole care să asigure conservarea masei vegetale pentru a evita salinizarea bancurilor provocată de eroziune;
12. subliniază faptul că multe specii de arbuști mediteraneeni prezintă o bună rezistență la foc și o capacitate foarte bună de recuperare vegetală și, prin urmare, trebuie valorizate, cu atât mai mult cu cât rădăcinile lor pot contracara procesul de eroziune a solului;
13. consideră că, în acest sens, ar putea fi încurajată cultivarea varietăților cu cerințe mai mici în ceea ce privește consumul de apă sau, după caz, înlocuirea culturilor de primăvară cu culturi de iarnă care, în afară de consumul redus de apă din irigații, protejează eficient solul și îl apără de eroziune, creând un înveliș vegetal în timpul perioadei de iarnă;
14. consideră că în pepinierele locale se pot produce ecotipuri adaptate mai bine la mediu, care trebuie, de aceea, stimulate prin acțiuni specifice;
15. solicită încurajarea menținerii și plantării de garduri vii, în special în regiunile unde acestea au dispărut în decursul ultimilor ani;
16. recunoaște rolul important al resurselor provenite din manipularea genetică a plantelor în vederea adaptării agriculturii la condițiile climatice în schimbare; îndeamnă Comisia și statele membre să lanseze programe care să promoveze conservarea și dezvoltarea în continuare a acestor resurse de către fermieri și legumicultori, precum și de către IMM-urile active în domeniul horticulturii;
17. evocă importanța terenurilor scoase temporar din circuitul agricol pentru recuperarea terenurilor agricole și pentru retenția apei; solicită Comisiei și statelor membre afectate să încurajeze sistemele agrare adaptate la solurile ecosistemelor mediteraneene;
18. consideră că, în ceea ce privește criteriile de menținere a conținutului de substanță organică în sol, principiile referitoare la bunele condiții agronomice și de mediu ale PAC trebuie să stimuleze sistemele de absorbție și retenție a carbonului prin optimizarea utilizării tehnicilor de cultură în mediul arid (lucrări minime la suprafață, rotația culturilor, genotipuri adaptate la mediu, controlul evapotranspirației, fertilizarea orientată, lupta integrată etc.);
19. invită organismele competente la nivel teritorial să intervină în sensul elaborării unor planuri de gestionare și a unor tehnologii de utilizare a apei destinate irigației, în funcție de exigențele noi și de condițiile de mediu, să prevadă folosirea resurselor hidrice în funcție de calitate și să intervină pe lângă organismele de gestionare a apelor de irigație pentru a optimiza gestiunea resurselor de apă disponibile, dată fiind necesitatea de a reduce irosirea acestora în cadrul sistemelor de distribuție;
20. sprijină crearea unui observator comunitar al secetei în calitate de serviciu special al Agenției europene pentru mediu la Copenhaga și o consolidare a capacității de reacție coordonată a Uniunii la incendii, pentru că ambele fenomene contribuie în mod semnificativ la deșertificarea și deteriorarea terenurilor agricole, în special în zonele mediteraneene;
21. subliniază necesitatea îmbunătățirii eficienței informațiilor transmise de statele membre și a coordonării între acestea;
22. recomandă dezvoltarea unui sistem de alertă rapidă și de supraveghere permanentă a stării solurilor pentru a putea acționa în timp util împotriva eroziunii, sărăcirii materiei organice care provoacă emisiile de gaze cu efect de seră, precum și împotriva pierderii terenurilor arabile și a biodiversității;
23. solicită Comisiei, în consecință, ca, în cadrul propunerii sale prevăzute pentru 2009 referitoare la o nouă definiție a zonelor de munte, a zonelor insulare și a altor zone care prezintă dezavantaje naturale, gradul de risc al zonelor vizate de monitorizare, nivelul de degradare al solului și de deșertificare să fie considerate parametri de evaluare prioritari;
24. consideră că este necesară sporirea cercetării, dezvoltării și inovării, acordându-se o atenție deosebită regiunilor care sunt afectate în mai mare măsură de deficitul de apă și de secetă, ținând seama de progresele biotehnologice;

Joi, 12 martie 2009

25. invită Comisia să ia în considerare, de asemenea, în cadrul revizuirii prevăzută pentru 2009, la jumătatea perioadei a celui de-al șaptelea program-cadru de cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative, intensificarea susținerii programelor de cercetare și dezvoltare inițiate de mai multe state membre vizând îmbogățirea cunoștințelor privind gestionarea durabilă a solului și a zonelor care cunosc fenomene de degradare;
26. invită Comisia să analizeze necesitatea creării unui cadru dedicat combaterii cauzelor și efectelor schimbărilor climatice, în special ale degradării solului;
27. consideră că trebuie elaborate programe de formare și actualizare destinate atât actorilor din sector, cât și publicului, cu dublul scop de a găsi soluții specifice și de a sensibiliza publicul cu privire la responsabilitatea colectivă a utilizării resurselor solului;
28. invită Uniunea să pună în aplicare mijloacele de informare și formare în special pentru tinerii agricultori, cu scopul de a promova introducerea unor tehnici agricole care favorizează conservarea terenurilor, în special cu privire la efectele schimbărilor climatice și implicațiile producției agricole asupra climatului;
29. amintește că în rezoluția sa din 5 iunie 2008 privind viitorul tinerilor agricultori în cadrul actualei reforme a PAC ⁽¹⁾ a concluzionat că finanțarea proiectelor ar trebui prioritar orientată către activitățile care pot favoriza inserția tinerilor în sectorul agricol;
30. consideră că este necesar ca Uniunea să-și consolideze și să-și crească autonomia și autosuficiența furajeră și alimentară, inclusiv printr-o mai bună protecție a solului agricol și a caracteristicilor sale productive și în special prin încurajarea folosirii pe termen lung a pășunilor (prin programe care încurajează consumul de carne de animale crescute în aer liber, precum și prin prime pentru o gestionare ecologică a pășunilor) pentru a se atinge o autonomie mai mare a importurilor de furaje; este de părere că PAC trebuie să aibă drept scop obținerea unui raport echilibrat între producția de plante, de animale și de energie în agricultura din UE, contribuind astfel la siguranța alimentară la nivel mondial și la obținerea unei eficacități prelungite;
31. solicită încurajarea, în cadrul pieței mondiale a CO₂, a protecției și regenerării pădurilor, în primul rând în statele membre care și-au pierdut patrimoniul de păduri naturale, și subliniază necesitatea aplicării în Uniunea Europeană a unui sistem de gestionare integrată și durabilă a pădurilor;
32. subliniază rolul pădurilor în circuitul apei și importanța unui amestec echilibrat de păduri, pășuni și terenuri pentru culturi pentru gestionarea durabilă a apei; subliniază, în particular, rolul solurilor cu un conținut organic ridicat și al rotației adaptate a culturilor; atenționează cu privire la faptul că intensificarea exploatarea terenurilor constituie o amenințare la adresa agriculturii, a siguranței alimentare și a gestionării durabile a apei;
33. solicită ca, în cadrul activităților agricole de întreținere a pajiștilor, pășunilor permanente și a suprafețelor împădurite, să fie recunoscută posibilitatea de a condiționa eliberarea certificatelor ecologice de producerea de bunuri publice (captarea dioxidului de carbon, biodiversitatea, conservarea solului);
34. îndeamnă statele membre să folosească cel de-al doilea pilon al PAC pentru a acorda prime activităților agricole de întreținere a pajiștilor, pășunilor permanente și a suprafețelor împădurite, contribuind prin aceasta la producerea de bunuri publice (captarea dioxidului de carbon, biodiversitatea, conservarea solului); îndeamnă Comisia să considere conservarea pășunilor o prioritate;
35. invită Consiliul și Comisia să analizeze strategii de recuperare a solurilor degradate cu ajutorul unor instrumente prin care să ofere stimulente în vederea limitării degradării solului;
36. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0258.

Joi, 12 martie 2009

Participarea lucrătorilor în societățile cu un statut european

P6_TA(2009)0131

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la participarea salariaților în societățile cu statut de societate europeană și alte măsuri însoțitoare

(2010/C 87 E/25)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „Gândeți-vă mai întâi la scară mică”: Prioritate pentru IMM-uri - Un „Small Business Act” pentru Europa (COM(2008)0394) și programul de lucru al Comisiei pentru perioada 2008 - 2009,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât statutul societății private europene (SPE) va facilita activitatea economică a IMM-urilor pe piața internă, fiind, de asemenea, accesibil și companiilor mai mari;
1. solicită Comisiei să inițieze, în temeiul articolului 138 din Tratatul CE, o consultare cu partenerii sociali, pentru a evalua și, dacă este necesar, pentru a eficientiza, elabora sau consolida dispozițiile referitoare la participarea salariaților în cadrul pieței interne;
 2. solicită Comisiei să evalueze impactul statutelor existente ale societății europene și hotărârile relevante ale Curții Europene de Justiție (de exemplu cauzele „Daily Mail și General Trust”, „Sevic Systems”, „Inspire Art”, „Überseering” și „Cartesio”) referitoare la participarea salariaților în consiliile de administrație ale societăților și la eventuala evitare sau eludare a dispozițiilor naționale relevante;
 3. solicită Comisiei să evalueze problemele transfrontaliere în legătură cu guvernarea corporativă, dreptul fiscal și participarea financiară a salariaților la programele de acționariat referitoare la consultarea propusă, mai sus menționată; solicită eventuala reexaminare și/sau formularea unor propuneri noi care să fie dezbătute de către Consiliu și Parlament;
 4. solicită Comisiei să evalueze necesitatea unei reglementări privind statutul SPE, conform căreia rambursarea unui împrumut sau orice altă retribuire a acționarului ar trebui returnată în cazul în care o contribuție la capitalul social ar fi fost mai potrivită (și anume, în cazul în care însăși compania este supraîndatorată); consideră că ar trebui preconizată o reglementare care să prevadă obligația acționarului de a restitui retribuirea primită în cazul în care aceasta a fost plătită într-o perioadă apropiată de declararea insolvenței societății;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Joi, 12 martie 2009

Copiii migranților

P6_TA(2009)0132

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la copiii migranților, care sunt lăsați în țara de origine

(2010/C 87 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în special articolele 3 și 20,
 - având în vedere Convenția internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, în special articolele 38, 42 și 45,
 - având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât libera circulație a lucrătorilor este benefică pentru economiile tuturor statelor membre și oferă cetățenilor UE șansa unei dezvoltări economice și personale;
- B. întrucât aceste efecte pozitive pot fi reduse de efectele secundare nedorite ale migrației, printre care se numără condițiile de viață precare în care trebuie să trăiască acei copii ai migranților care rămân în țara de origine atunci când părinții lor migrează spre alt stat membru;
- C. întrucât migrația forței de muncă a crescut în mod constant în ultimul deceniu, majoritatea migranților internaționali, 64 de milioane, având în prezent reședința în Uniunea Europeană;
- D. întrucât migrația are un potențial uriaș de a contribui la dezvoltare, dar determină și probleme care nu sunt încă rezolvate, atât în țara de origine, cât și în țara de destinație;
- E. întrucât, conform unui studiu realizat de UNICEF și asociația „Alternative sociale”, în România, în 2008, în cazul a aproximativ 350 000 copii, unul dintre părinți lucra în străinătate, iar în cazul a aproape 126 000, ambii părinți;
- F. întrucât migrația poate avea un impact pozitiv asupra gospodăriilor din țara de origine, deoarece contribuie, prin intermediul trimiterilor de fonduri și al altor canale, la reducerea sărăciei și la creșterea investițiilor în capitalul uman;
- G. întrucât, totuși, pentru copiii care sunt lăsați în urmă de către părinții care lucrează în alt stat membru, există și aspecte potențial negative, ce includ riscul unor deficiențe generalizate în îngrijire, în ceea ce privește sănătatea fizică și mintală, precum și al unor efecte legate de sănătatea mintală, cum ar fi: depresie; neutilizarea timpului liber pentru joacă și dezvoltare; lipsa participării la școală și a participării generale la educație și formare; malnutriție și maltratarea copiilor;
- H. întrucât, deși există politici cuprinzătoare în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai și a educației copiilor migranților care se mută cu părinții în țara de destinație, fenomenului copiilor lăsați în țara de origine i s-a acordat puțină atenție;
- I. întrucât copiii sunt deseori lăsați în țara de origine datorită lipsei informațiilor privind oportunitățile și beneficiile oferite de către țările de destinație,

Joi, 12 martie 2009

1. solicită Comisiei să întreprindă un studiu de evaluare a dimensiunilor, la nivelul UE, ale fenomenului reprezentat de copiii migranților care sunt lăsați în țara de origine și să adune date la nivelul UE cu privire la acest fenomen;
2. solicită statelor membre să ia măsuri în vederea îmbunătățirii situației copiilor lăsați în țara de origine de către părinții lor și să le garanteze dezvoltarea normală în ceea ce privește educația și viața socială;
3. solicită statelor membre să își declare bunele intenții pentru prevenirea efectelor dăunătoare asupra familiilor, în special asupra copiilor, cauzate de despărțirea de părinți precum și de distanțele ce îi separă de aceștia;
4. solicită statelor membre să furnizeze informații mai bune migranților cu privire la drepturile pe care aceștia, împreună cu membrii familiilor lor, le au în ceea ce privește libera circulație și cu privire la informațiile disponibile la nivel național și european referitoare la locuitul în străinătate și la termenii și condițiile aferente ocupării unui loc de muncă în alt stat membru;
5. solicită Comisiei să propună tuturor părților interesate aplicarea adecvată a mijloacelor deja existente de sprijinire a migranților, precum și a copiilor acestora care ar rămas în țara de origine;
6. solicită Comisiei și statelor membre să implice în mod activ partenerii sociali și ONG-urile în acțiuni ce au drept scop îmbunătățirea situației copiilor migranților;
7. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, guvernelor și parlamentelor statelor membre și partenerilor sociali.

Raportul de progrese pentru 2008 privind Croația

P6_TA(2009)0133

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la raportul de progrese pentru 2008 privind Croația

(2010/C 87 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere decizia Consiliului din 3 octombrie 2005 privind deschiderea negocierilor de aderare cu Croația,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind raportul de progrese pentru anul 2007 privind Croația ⁽¹⁾,
 - având în vedere Raportul de progrese pentru 2008 privind Croația, publicat de Comisie la 5 noiembrie 2008 (SEC(2008)2694),
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Croația a realizat, în ansamblu, progrese substanțiale în toate cele trei domenii la care se referă criteriile de la Copenhaga;
- B. întrucât aceste realizări semnificative trebuie consolidate și însoțite de eforturi susținute în vederea adoptării și aplicării reformelor abordate în raportul Comisiei și în prezenta rezoluție;
- C. întrucât UE a luat măsuri de îmbunătățire a calității procesului de extindere;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0120.

Joi, 12 martie 2009

- D. întrucât Comunicarea Comisiei din 6 noiembrie 2007 intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2007-2008” (COM(2007)0663) acordă, încă din primele faze ale negocierilor de aderare, o deosebită importanță statului de drept și bunei guvernări, cu accent pe combaterea corupției și a criminalității organizate, reforma administrației și a justiției și dezvoltarea societății civile;
- E. întrucât încheierea negocierilor de aderare cu Croația, prevăzută în 2009, trebuie să rămână obiectivul comun al tuturor părților implicate;
- F. întrucât crimele și atacurile comise în 2008 au evidențiat necesitatea combaterii cu seriozitate și operativitate a corupției și a criminalității organizate din Croația;
- G. întrucât au fost numiți un nou ministru de interne, un nou ministru al justiției și un nou inspector general al poliției, fiindu-le încredințată sarcina abordării acestei problematice,

Observații generale

1. felicită Croația pentru bunele rezultate obținute pe parcursul anului 2008 în ceea ce privește adoptarea legislației și îndeplinirea reformelor necesare pentru aderarea la UE;
2. constată, cu deosebită satisfacție, că activitatea legislativă și normativă a fost, în cele din urmă, însoțită de eforturi de consolidare și îmbunătățire a capacității administrative necesare aplicării unor astfel de reforme;
3. își exprimă încrederea în posibilitatea de îndeplinire a obiectivului încheierii negocierilor în 2009 în conformitate cu planificarea indicativă, publicată recent de Comisie, cu condiția ca guvernul Croației să-și intensifice eforturile de soluționare în special a punctelor mai sensibile în legătură cu procesul de aderare, inclusiv combaterea criminalității organizate și a corupției, și să îndeplinească, în cele din urmă, criteriile de referință și din aceste domenii, și cu condiția ca Consiliul să aibă voința și capacitatea de a deschide fără noi întârzieri toate capitolele de negociere;
4. salută recomandarea Comisiei potrivit căreia Consiliul ar trebui să instituie grupul tehnic ad-hoc de lucru responsabil cu redactarea tratatului de aderare; recomandă, de asemenea, acestui grup să-și desfășoare lucrările în paralel cu negocierile și, prin urmare, să-și înceapă activitatea în prima jumătate a anului 2009; pe lângă acestea, salută intenția Comisiei de a prezenta în cursul anului 2009 o comunicare care va aborda în detaliu impactul financiar al aderării Croației la UE;

Criterii politice

5. își exprimă satisfacția cu privire la progresele realizate în adoptarea documentelor esențiale și a legislației fundamentale din anumite domenii, în special combaterea discriminării, drepturile femeilor, drepturile minorităților și întoarcerea refugiaților; subliniază că, în prezent, aplicarea rapidă și eficace a acestora este crucială;
6. atrage, cu toate acestea, atenția asupra necesității continuării reformei administrației publice prin instituirea unui nou sistem de salarizare și prin revizuirea totală a procedurilor administrative pentru a consolida transparența, controlul democratic și depolitizarea funcției publice croate; solicită să se acorde o atenție specială nivelului regional și celui local al administrației publice, întrucât capacitatea acestora de a asuma noi responsabilități este de o importanță determinantă pentru reușita procesului de descentralizare;
7. subliniază importanța asigurării certitudinii și egalității juridice în fața legii pentru investitorii străini și îndeamnă Croația, în acest context, să soluționeze cu promptitudine cauzele legate de restituirea proprietăților aflate pe rol, în conformitate cu hotărârile pronunțate în această privință de Curtea Constituțională a Croației;

Joi, 12 martie 2009

8. consideră că, în domeniul justiției, sunt necesare eforturi mai susținute pentru remediarea cauzelor profunde ale restanțelor în soluționarea dosarelor și ale duratelor foarte îndelungate ale procedurilor judiciare, impulsivarea unei raționalizări profunde și globale a instanțelor, care să includă toate tipurile de instanțe, instituirea unei proceduri obiective și transparente de selecție a judecătorilor și introducerea unor criterii individuale de evaluare și de promovare a judecătorilor, garantarea conformității cu standardele comune a modului în care sunt soluționate crimele de război, indiferent de originea etnică și, în cele din urmă, identificarea unor modalități de rezolvare a problemei reprezentate de verdictele și procesele în contumacie, în special prin consolidarea cooperării regionale;

9. ia act de declarația făcută la 12 decembrie 2008 de Procurorul Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie în fața Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în care se arată că Croația a răspuns, în cea mai mare parte, cererilor de asistență care i-au fost adresate de Biroul Procurorului, atrăgând totodată atenția asupra faptului că anumite documente militare de o importanță determinantă legate de cauza Gotovina nu au fost încă puse la dispoziție; îndeamnă guvernul Croației să depună eforturi sporite pentru a pune imediat aceste documente esențiale la dispoziția Tribunalului;

10. salută faptul că guvernul Croației a luat, în sfârșit, măsuri suplimentare de combatere a corupției și a criminalității organizate; subliniază că, în paralel cu intensificarea activităților de anchetă și urmărire desfășurate de Oficiul de Luptă împotriva Corupției și a Criminalității Organizate (USKOK), poliția și justiția trebuie să depună eforturi, în egală măsură, dacă se dorește ca aceste activități să producă rezultate; apreciază că trebuie să se dea dovadă de intransigență la toate nivelurile și că trebuie pronunțate și executate hotărâri, inclusiv hotărâri privind sechestrarea bunurilor; salută în această privință adoptarea legislației privind blocarea temporară a activelor tuturor persoanelor acuzate de corupție și implicare în acte de criminalitate organizată;

11. constată cu satisfacție faptul că, în cadrul a patru instanțe, s-au înființat departamente însărcinate în mod expres cu combaterea corupției și a criminalității organizate, iar șaiszeci de judecători desemnați să ocupe posturile din cadrul acestor departamente au fost evaluați și vor beneficia de stimulente financiare substanțiale, care reflectă complexitatea și caracterul sensibil al sarcinilor care le revin;

12. invită guvernul Croației, în acest context, să garanteze faptul că poliția și justiția vor beneficia de libertate și independență în acțiunile lor, precum și de resursele umane și financiare necesare îndeplinirii mandatului încredințat în combaterea corupției și a criminalității organizate;

13. își exprimă satisfacția cu privire la libertatea presei din Croația, dar atrage atenția asupra recentelor cazuri de intimidare și chiar de asasinare a unor jurnaliști care realizau anchete privind acte de corupție și criminalitate organizată; invită poliția și sistemul judiciar să întreprindă acțiuni ferme pentru a ancheta și a pune sub urmărire autorii acestor acte, astfel încât să restabilească un climat pozitiv la nivel național și să garanteze continuitatea respectării criteriilor politice de aderare; subliniază, în această privință, necesitatea deplinei protecții a drepturilor omului, care nu pot face obiectul niciunor negocieri politice;

14. se declară satisfăcut de faptul că guvernul Croației a adoptat un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a legii constituționale privind minoritățile naționale și a creșterii finanțării aferente; îndeamnă autoritățile Croației să implementeze acest plan, consultând îndeaproape organizațiile neguvernamentale reprezentante ale comunităților minoritare; insistă, de asemenea, asupra necesității de a canaliza eforturile asupra drepturilor economice și sociale ale minorităților, îndeosebi a accesului la locuri de muncă, și de a elabora o strategie pe termen lung privind angajarea de persoane aparținând minorităților în administrația publică și justiție; solicită, pe deasupra, să se acorde autonomie bugetară Consiliilor pentru Minorități Naționale în raport de autoritățile locale cărora aceste consilii au datoria de a le acorda consiliere, astfel încât aceste organisme să-și poată exercita mandatul în deplină independență;

15. salută progresele realizate de Croația în domeniul politicii minorităților, în special garantarea oportunităților educaționale, precum și a reprezentării parlamentare a minorităților din această țară;

Joi, 12 martie 2009

16. salută progresele constante înregistrate în ceea ce privește învățământul destinat minorităților; își exprimă totuși preocuparea față de faptul că actualele structuri mențin segregarea, în loc să urmărească integrarea diverselor grupuri etnice (de exemplu, prin înființarea de clase mixte); își exprimă, de asemenea, preocuparea în legătură cu posibilitatea ca aceste măsuri să se materializeze, în special în cazul romilor, printr-o calitate a procesului educațional inferioară celei din clasele din învățământul general;

17. constată că, deși au fost obținute rezultate concrete în asigurarea condițiilor de întoarcere a refugiaților, numeroase progrese sunt încă necesare pentru a conferi, din punct de vedere locativ, un caracter durabil acestor întoarceri, în special în cazul foștilor titulari ai dreptului de închiriere din zonele urbane, precum și în ceea ce privește integrarea și accesul pe piața muncii; subliniază necesitatea punerii în aplicare a programelor de întoarcere corelate cu celelalte programe sociale și de ocupare a forței de muncă;

18. salută, de asemenea, adoptarea unei legislații complete de combatere a discriminării și acordă deosebită atenție aplicării dispozițiilor acesteia; solicită autorităților, la nivel național și local, să dea dovadă de intransigență față de actele de ură rasială și orice altă formă de ură și să garanteze că vor fi intentate acțiunile în justiție adecvate împotriva autorilor acestor acte; de asemenea, invită autoritățile naționale să protejeze drepturile minorităților sexuale;

Criteria economice

19. se declară încurajat de creșterea ratei de ocupare a forței de muncă și de dezvoltarea economică susținută din Croația; cu toate acestea, atrage atenția asupra nivelului ridicat al ratei șomajului în rândul tinerilor și al minorităților, precum și asupra impactului creșterilor de prețuri la produsele alimentare și, în general, al inflației asupra capacității cetățenilor de rând de a-și câștiga existența;

20. atrage atenția asupra necesității de a combate creșterea deficitului balanței schimburilor comerciale și a celui de cont curent, precum și a datoriei externe, care accentuează vulnerabilitatea economiei croate în fața riscurilor; subliniază că, pentru a menține actualul ritm de creștere economică și a permite Croației să ajungă din urmă statele membre ale UE, ritmul reformelor structurale va trebui accelerat;

21. atrage atenția asupra necesității de a promova, în strânsă cooperare cu toate părțile implicate, o politică de reconciliere a securității energetice cu dezvoltarea durabilă; invită autoritățile croate să respecte obiectivele stabilite în cadrul pachetului de măsuri privind schimbările climatice adoptat de UE și să acorde atenția cuvenită măsurilor de eficientizare a consumului de energie și surselor de energie regenerabile, în special în regiunile de coastă; reamintește Croației existența unor oportunități de finanțare oferite de UE țărilor din bazinul mediteranean în acest scop; salută adoptarea unui plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Protocolului de la Kyoto și solicită autorităților să ia toate măsurile corespunzătoare pentru a reduce emisiile industriale;

Capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de stat membru

22. își exprimă satisfacția, în ansamblu, cu privire la ritmul general al alinierii legislației; consideră totuși că ar trebui acordată o atenție mai mare calității legislației; încurajează autoritățile croate să-și continue eforturile de dezvoltare a capacității administrative necesare în vederea punerii în aplicare a acquis-ului comunitar;

23. salută progresele înregistrate în procesul de privatizare a industriei siderurgice și a sectorului telecomunicațiilor, aflat în desfășurare, precum și decizia autorităților croate de a recurge la proceduri de ofertare pentru privatizarea șantierelor navale croate, care ar trebui finalizată în 2009, și subliniază că vânzarea șantierelor navale trebuie să se desfășoare în deplină transparență și în conformitate cu standardele UE în materie de concurență; invită guvernul Croației să adopte, cu sprijinul Comisiei, măsuri specifice de compensare a costurilor sociale ale restructurării; invită Comisia și Consiliul să ia în considerare actuala criză economică și financiară cu ocazia reevaluării progreselor realizate de Croația în aplicarea reformelor necesare;

Joi, 12 martie 2009

24. constată că progresele realizate în sectorul agricol nu au fost uniforme, situația în ceea ce privește politica de calitate și domeniul agriculturii biologice dând dovadă de progrese semnificative, în timp ce capacitatea de absorbție a fondurilor pentru dezvoltare rurală trebuie îmbunătățită; accentuează necesitatea îmbunătățirii capacității administrative și a reformei sistemelor de sprijin pentru producătorii agricoli în scopul asigurării unei tranziții armonioase către regimul politicii agricole comune a UE și pentru minimizarea impactului social al acesteia;

25. invită autoritățile croate să dovedească o bună capacitate de absorbție a fondurilor UE pentru preaderare și să facă pregătirile necesare, la toate nivelurile - central, regional și local, pentru a îndeplini cerințele în materie de structuri și competențe prevăzute de fondurile structurale și de coeziune ale UE;

Cooperarea regională

26. își exprimă regretul profund cu privire la faptul că negocierile de aderare au fost literalmente blocate pentru o lungă perioadă din cauza problemelor din cadrul relațiilor bilaterale;

27. subliniază că problemele din cadrul relațiilor bilaterale nu ar trebui să constituie un obstacol în calea progreselor negocierilor de aderare, cu condiția ca aceste negocieri să nu fie folosite pentru a înlocui soluționarea definitivă a acestor problematici; în același timp, îndeamnă guvernul Croației și guvernele țărilor învecinate să-și soluționeze în mod operativ toate diferendele în curs;

28. subliniază că relațiile de bună vecinătate rămân un element fundamental al procesului de integrare europeană și invită Croația și țările vecine să promoveze în mod activ cooperarea în regiune și să crească investițiile destinate proiectelor de cooperare transfrontalieră;

29. reamintește acordul neoficial la care au ajuns la 26 august 2007 prim-miniștrii Croației și Sloveniei cu privire la înaintarea disputei teritoriale dintre cele două țări unui organism internațional; salută disponibilitatea Croației și a Sloveniei de a accepta oferta de mediere propusă de Comisie și consideră că această mediere ar trebui să se bazeze pe dreptul internațional; în acest context, se așteaptă la o avansarea rapidă în cadrul negocierilor de aderare;

*

* *

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernului și parlamentului Croației.

Raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia

P6_TA(2009)0134

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia

(2010/C 87 E/28)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia, publicat de Comisie la 5 noiembrie 2008 (SEC(2008)2699),

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 27 septembrie 2006 privind progresele înregistrate de Turcia în vederea aderării ⁽¹⁾, cea din 24 octombrie 2007 privind relațiile UE-Turcia ⁽²⁾ și cea din 21 mai 2008 privind raportul din 2007 cu privire la progresele înregistrate de Turcia ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO C 306 E, 15.12.2006, p. 284.

⁽²⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 452.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0224.

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere cadrul de negociere cu Turcia, aprobat la 3 octombrie 2005,

- având în vedere Decizia 2008/157/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia ⁽¹⁾ („Parteneriatul pentru aderare”), precum și deciziile anterioare ale Consiliului privind parteneriatul pentru aderare din 2001, 2003 și 2006,

- având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât negocierile de aderare cu Turcia au fost deschise la 3 octombrie 2005, după aprobarea de către Consiliu a cadrului de negociere și întrucât începerea acestor negocieri a reprezentat punctul de plecare al unui proces deschis și de durată;

- B. întrucât Turcia s-a angajat pe calea reformelor, a menținerii unor bune relații de vecinătate și a alinierii treptate la acquis-ul comunitar și întrucât aceste eforturi ar trebui considerate ca o oportunitate oferită Turciei de a se moderniza în continuare;

- C. întrucât respectarea pe deplin a tuturor criteriilor de la Copenhaga și capacitatea de integrare a UE rămân, potrivit concluziilor reuniunii Consiliului European din decembrie 2006, baza aderării la UE, care este o comunitate bazată pe valori comune,

- D. întrucât Comisia a concluzionat că anul 2008 a fost marcat de puternice tensiuni politice și că guvernul turc nu a prezentat un program de reforme politice coerent și cuprinzător, în ciuda faptului că a beneficiat de un mandat puternic;

- E. întrucât Turcia nu a aplicat încă dispozițiile acordului de asociere CE-Turcia și ale protocolului adițional la acesta;

- F. întrucât în 2008 au fost deschise patru capitole de negociere,
 1. își exprimă îngrijorarea cu privire la încetinirea procesului de reformă din Turcia pentru al treilea an consecutiv și solicită guvernului turc să dea dovadă de voință politică pentru continuarea procesului de reformă la care s-a angajat în 2005; subliniază că o astfel de modernizare este, în primul rând, în interesul Turciei și spre beneficiul societății turce în ansamblul ei;
 2. este preocupat de polarizarea actuală din societatea turcă și dintre principalele partide politice, polarizare care s-a accentuat în cursul anului 2008 și care a avut efecte negative asupra funcționării instituțiilor politice și a procesului de reforme;
 3. subliniază că reformele politice se situează în centrul procesului de reformă și salută faptul că guvernul turc a pregătit și a aprobat programul național pentru adoptarea acquis-ului;
 4. recomandă liderilor partidelor politice să caute în mod serios un dialog și să ajungă la un acord, prin compromis, cu privire la un program de reforme pentru modernizarea Turciei în vederea creării unei societăți stabile, democratice, pluraliste, seculare și prospere, care respectă drepturile omului și libertățile fundamentale și care se bazează pe statul de drept;

(1) JO L 51, 26.2.2008, p. 4.

Joi, 12 martie 2009

I. Îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga

Democrația și statul de drept

5. regretă că efortul inițial de a realiza o reformă cuprinzătoare a constituției a dat naștere la disputa privind portul vâului și a generat polarizarea în continuare a societății; solicită guvernului turc să își reia activitatea de elaborare a unei noi constituții civile bazate pe protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și îndeamnă guvernul să asigure implicarea strânsă a partidelor politice și societății civile, precum și a minorităților etnice și religioase în procesul de elaborare a acesteia;
6. este preocupat de acțiunile întreprinse în 2008 în scopul desființării a două partide parlamentare și în special de cauza încă pendinte împotriva Partidului Societății Democratice (DTP); subliniază că modificarea legislației privind partidele politice reprezintă o prioritate, pentru a asigura conformitatea deplină a acesteia cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) și cu recomandările Comisiei de la Veneția a Consiliului Europei;
7. solicită autorităților turce să ia toate măsurile necesare pentru a permite tuturor partidelor care participă la alegeri să fie reprezentate în cadrul comisiei electorale;
8. regretă faptul că nu s-a înregistrat niciun progres în privința creării funcțiilor de supraveghere sistematice și depline ale autorităților civile asupra forțelor militare și a întăririi controlului parlamentar asupra politicii militare și de apărare;
9. ia act de progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea unei strategii de reformă judiciară; subliniază, cu toate acestea, necesitatea urgentă de a depune în continuare eforturi sistematice pentru a consolida imparțialitatea și profesionalismul personalului judiciar și pentru a garanta că membrii acestuia se abțin să intervină în dezbateri politice și respectă normele prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO);
10. regretă faptul că nu s-a înregistrat niciun progres cu privire la stabilirea sediului avocatului poporului; ia act de decizia negativă a Curții Constituționale privind legislația referitoare la avocatul poporului și îndeamnă guvernul turc să reintroducă cât de curând posibil legislația necesară pentru crearea acestei funcții, așa cum au susținut atât guvernul, cât și parlamentul în trecut;
11. regretă faptul că guvernul turc nu a prezentat nicio strategie globală anticorupție; subliniază necesitatea de a întări controlul parlamentar asupra cheltuielilor publice și de a elabora o nouă legislație privind Curtea de Conturi;
12. salută începerea procesului împotriva persoanelor acuzate că sunt membri ai organizației criminale Ergenekon; încurajează autoritățile să continue anchetele pentru a scoate la iveală toate rețelele organizației care sunt infiltrate în structurile statului; își exprimă îngrijorarea cu privire la informațiile primite în legătură cu tratamentul aplicat inculpaților în cauză; îndeamnă autoritățile turce să le garanteze acestora un proces echitabil și să respecte cu strictețe principiile statului de drept;

Respectarea drepturilor omului și protecția minorităților

13. regretă faptul că libertatea de exprimare și libertatea presei nu sunt pe deplin protejate în Turcia; consideră că libertatea presei într-o societate democratică și pluralistă nu este sprijinită nici prin interzicerea frecventă a site-urilor, nici prin presiunile exercitate în cadrul proceselor împotriva publicațiilor care adoptă o poziție critică; de asemenea, este de părere că modificarea articolului 301 din Codul penal, adoptată în aprilie 2008, nu a fost suficientă, de vreme ce continuă să existe persoane trimise în judecată pentru că au exprimat opinii nonviolente în temeiul acestui articol și al altor articole din Codul Penal, din legea anti-terrorism sau din legea presei pentru exprimarea propriilor opinii, cum ar fi Leyla Zana, laureata din 1995 a Premiului Sakharov pentru libertatea de gândire; reiterează faptul că este necesară abrogarea articolului 301 precum și o reformă fundamentală a Codului penal și a altor legi prin care se restrânge în mod arbitrar libertatea de exprimare a unor opinii nonviolente, în scopul garantării depline a libertății de exprimare, în conformitate cu standardele CEDO;

Joi, 12 martie 2009

14. salută scuzele prezentate de ministrul justiției, Mehmet Ali Sahin, în numele guvernului, familiei lui Engin Ceber, care a decedat în închisoare în urma abuzurilor suferite; împărtășește preocupările Comisiei pentru drepturile omului din cadrul Parlamentului turc în ceea ce privește eșecul sistemului judiciar de a instrumenta cazurile din ce în ce mai numeroase de tortură și de rele tratamente; solicită guvernului turc să depună în continuare eforturi sistematice pentru eliminarea torturii și a relor tratamente în interiorul și în afara locurilor de detenție și să pună capăt impunității; subliniază, din acest punct de vedere, că ratificarea și punerea în aplicare a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii a Organizației Națiunilor Unite ar spori în mod considerabil credibilitatea cu privire la eforturile depuse; este îngrijorat, de asemenea, de recurgerea excesivă la forțele de poliție pentru a face față demonstrațiilor;

15. salută activitatea desfășurată de Comisia de anchetă a drepturilor omului din Adunarea Națională turcă și anchetele acesteia privind la tortura și relele tratamentele din închisori și cea asupra asasinării jurnalistului Hrant Dink; îndeamnă autoritățile turce să examineze în întregime concluziile rapoartelor acestei comisii, precum și concluziile raportului Corpului de Control al Primului Ministru; consideră, de asemenea, că ar trebui acordată mai multă atenție ipotezei implicării organizației Ergenekon, dacă se au în vedere alte cazuri nesoluționate, cum ar fi uciderea lui Hrant Dink;

16. salută adoptarea în februarie 2008 a legii privind fundațiile și apreciază evaluarea de către Comisie a acestei legi, evaluare potrivit căreia legea abordează mai multe chestiuni importante privind proprietatea și care vizează comunitățile nemusulmane; solicită guvernului turc să garanteze punerea în aplicare a legii în conformitate cu jurisprudența CEDO și să abordeze chestiunea nerezolvată până în prezent a proprietăților confiscate și vândute către terți, precum și cea a proprietăților fundațiilor care au fost distruse înainte de adoptarea noii legislații;

17. reiterează faptul că este încă nevoie fie creat un cadru juridic în conformitate cu jurisprudența CEDO pentru a permite tuturor comunităților religioase să funcționeze fără nicio constrângere nejustificată, în special în ceea ce privește statutul lor juridic, formarea profesională a clerului, alegerea ierarhiei, educația religioasă și construirea locașurilor de cult; încurajează autoritățile turce, toate partidele politice, societatea civilă și comunitățile vizate să depună eforturi pentru crearea unui mediu favorabil respectării depline în practică a libertății de credință; își reînnoiește invitația de a se redeschide urgent seminarul grec ortodox din Halki și de a se folosi public titlul ecleziastic de Patriarh ecumenic; salută inițiativele recente ale guvernului și discuțiile care au loc în prezent între guvern și liderii aleviților cu privire la probleme mai vechi, cum ar fi locurile de cult alevite și înălțarea unui memorial de comemorare a masacrului de la Sivas și solicită guvernului turc să rezolve de îndată preocupările acestora și să elimine obligativitatea cursurilor de religie ținute în instituții ale statului; regretă exproprierea planificată a mănăstirii ortodoxe siriene Sf. Gabriel din Tur Abdin și procedurile judiciare împotriva reprezentanților mănăstirii;

18. solicită guvernului turc să considere drept prioritate luarea unei inițiative politice pentru favorizarea rezolvării durabile a problemei kurde, inițiativă care trebuie să vizeze oportunitățile economice și sociale pentru cetățenii de origine kurdă și să le îmbunătățească în mod semnificativ drepturile culturale, inclusiv posibilitățile reale de a învăța limba kurdă în cadrul sistemului școlar public și privat și de a o folosi la radio și televiziune și pentru a avea acces la serviciile publice, precum și pentru să le permite oficialilor aleși să utilizeze o a doua limbă, diferită de limba turcă, atunci când comunică cu alegătorii lor; salută lansarea unui canal public de televiziune în limba kurdă care emite 24 de ore din 24 începând cu 1 ianuarie 2009;

19. condamnă actele de violență comise de Partidul Muncitoresc din Kurdistan (PKK) și de alte grupări teroriste pe teritoriul turc; își se declară solidar cu Turcia în lupta împotriva terorismului și reiterează apelul către PKK de a declara și de a respecta încetarea imediată și necondiționată a focului;

20. îndeamnă DTP și pe toți membrii săi aleși să se desolidarizeze în mod clar de PKK și de actele sale de violență și face un apel către toate părțile implicate să contribuie la găsirea unei soluții de consolidare a stabilității, prosperității și integrității statului turc;

Joi, 12 martie 2009

21. ia act de faptul că guvernul turc a decis să ducă la bun sfârșit Proiectul Anatoliei de sud-est pentru dezvoltarea regiunii din sud-estul Turciei; face totuși referire consecințele sociale, ecologice, culturale și geopolitice, inclusiv la cele asupra surselor de apă din țările învecinate, Irak și Siria, și solicită guvernelor să țină seama pe deplin de aceste considerente, să protejeze drepturile populației afectate și să garanteze cooperarea strânsă cu autoritățile locale și regionale pe parcursul elaborării acestui plan; solicită Comisiei să prezinte un studiu cu privire la acest proiect și la repercusiunile acestuia;

22. reafirmă faptul că valorile europene ale pluralismului și diversității implică respectarea unei definiții mult mai largi a minorităților, în temeiul Tratatului de la Lausanne (1923), decât cea adoptată de Turcia; își exprimă preocuparea cu privire la permanenta ostilitate și violență împotriva minorităților; este îngrijorat de faptul că Turcia nu a făcut niciun progres în vederea garantării diversității culturale și promovării respectării drepturilor minorităților și protecției acestora în conformitate cu normele CEDO; solicită guvernului turc inițieze un dialog, necesar de foarte mult timp, cu Înaltul Comisar al OSCE pentru Minorități Naționale privind chestiuni precum participarea minorităților la viața publică și serviciile de radio-TV în limbile minorităților naționale;

23. solicită guvernului turc să ia măsuri împotriva acelor organizații și grupuri care incită la ostilitate împotriva minorităților și să îi protejeze pe toți aceia care sunt amenințați și care se tem pentru viețile lor, făcând în același timp eforturi susținute pentru crearea unui mediu favorabil respectării depline a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

24. solicită guvernului turc să caute soluții pentru prezervarea caracterului bicultural al insulelor turce Gökçeada (Imvros) și Bozcaada (Tenedos) și să abordeze problemele cu care se confruntă membrii minorității grecești, în special în ceea ce privește drepturile referitoare la educație și la proprietate;

25. salută instituirea Comisiei pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați din parlamentul turc; salută evaluarea Comisiei conform căreia cadrul juridic care garantează drepturile femeii și egalitatea de gen a fost în linii mari creat; îndeamnă totuși guvernul turc să se asigure că acesta este pus în aplicare astfel încât să aibă un efect pozitiv asupra situației femeilor din Turcia; face referire la viitoarele alegeri locale ca la o oportunitate de a remedia slaba reprezentare a femeilor în politică;

26. este îngrijorat de creșterea numărului așa-numitelor „crime de onoare” în Turcia și solicită autorităților turce și societății civile să-și intensifice eforturile pentru a împiedica aceste crime, violența domestică și căsătoriile forțate; salută creșterea numărului de adăposturi, însă face apel de urgență la elaborarea unor politici eficiente și durabile în domeniul bugetar și al personalului, precum și la acordarea de sprijin femeilor și copiilor după părăsirea adăposturilor; solicită guvernului turc să combată traficul de femei în strânsă cooperare cu statele membre;

27. salută hotărârea Curții Supreme de Apel de a nu menține decizia de interdicere a grupului de interese Lambda Istanbul; îndeamnă guvernul să garanteze egalitatea indiferent de sex, originea rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientarea sexuală;

Existența unei economii de piață funcționale

28. salută evaluarea Comisiei, conform căreia Turcia este o economie de piață funcțională;

29. observă că, în ciuda încetirii în anul 2008 a creșterii economice din Turcia, performanța economică generală a acesteia a demonstrat că fundamentele și capacitatea de recuperare ale economiei Turciei sunt mult mai puternice decât în urmă cu câțiva ani; observă faptul că, până în prezent, impactul crizei financiare globale asupra sistemului bancar din Turcia rămâne limitat, însă își exprimă îngrijorarea față de efectele crizei asupra creșterii economice; solicită Comisiei să prezinte un raport special privind consecințele crizei asupra economiei Turciei; încurajează guvernul turc să continue strânsă cooperare cu Fondul Monetar Internațional și cu alte instituții financiare internaționale și europene;

Joi, 12 martie 2009

Capacitatea de asumare a obligațiilor ce rezultă din aderare

30. regretă faptul că o serie de angajamente asumate de Turcia în cadrul uniunii vamale CE-Turcia nu au fost îndeplinite, afectând astfel relațiile comerciale bilaterale;

31. ia act de faptul că uniunea vamală obligă Turcia să negocieze și să încheie acorduri de liber schimb (ALS) cu țările terțe cu care UE a încheiat ALS; invită Consiliul și Comisia să includă Turcia în studiile de impact referitoare la potențialele ALS dintre UE și țările terțe și să consolideze în continuare sistemul de transmitere a informațiilor privind poziția UE și situația negocierilor ALS;

32. regretă faptul că acordul de asociere CE-Turcia și protocolul adițional la acesta nu au fost în întregime puse în aplicare de către guvernul turc; reamintește că neîndeplinirea de către Turcia a angajamentelor până în decembrie 2009 poate continua să afecteze în mod serios procesul negocierilor; invită Consiliul să continue monitorizarea și evaluarea progreselor înregistrate privind chestiunile cuprinse în Declarația Comunității Europene și a statelor sale membre din 21 septembrie 2005, în conformitate cu concluziile sale din 11 decembrie 2006;

33. salută progresele înregistrate de Turcia în domeniul educației și culturii; reafirmă faptul că asigurarea accesului la educație pentru toți nu reprezintă doar o bună strategie pentru includerea minorităților, ci și baza pentru o societate prosperă și modernă; consideră că proiectul de înființare a unor departamente de studii în limba armeană și kurdă în cadrul universităților turce este un semn de bunăvoință care trebuie urmat de o acțiune concretă;

II. Creșterea prosperității

Creșterea coeziunii sociale și a prosperității

34. subliniază faptul că o economie de piață cu orientare socială reprezintă baza unei societăți coezive și una dintre cheile stabilității și prosperității; salută în acest sens adoptarea legii privind asigurările sociale și asigurările generale de sănătate drept contribuție la întărirea coeziunii sociale a societății turce;

35. salută de asemenea adoptarea în mai 2008 de către parlamentul turc a pachetului de măsuri privind ocuparea forței de muncă, menit să promoveze oportunități de angajare pentru femei, tineri și persoane cu handicap; își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea față de situația nefavorabilă a pieței forței de muncă, care oferă locuri de muncă pentru numai 43 % din populația activă, și își exprimă în mod special îngrijorarea față de scăderea ratei generale de angajare a femeilor; încurajează guvernul turc să adopte în continuare măsuri pentru soluționarea problemei economiei informale;

36. reiterează solicitările adresate guvernului turc de a lua în continuare măsuri tangibile pentru consolidarea rolului femeilor în sectorul politic, economic și financiar, de exemplu prin măsuri temporare pentru asigurarea unei implicări active a acestora în politică; subliniază necesitatea de a lua măsuri eficiente pentru a îmbunătăți accesul femeilor la educație, care din păcate continuă să fie cel mai scăzut dintre toate țările OCDE;

37. ia act de progresele făcute în domeniul protecției sănătății; este preocupat, cu toate acestea, de faptul că nu se observă progrese în ceea ce privește sănătatea psihică; îndeamnă autoritățile turce pună la dispoziție mai multe resurse pentru îngrijirea medicală pentru probleme psihice și soluționeze problema îngrijirii medicale generale necorespunzătoare și a tratamentului persoanelor cu handicap mintal în spitalele de psihiatrie și în centrele de reabilitare; solicită ca modul în care sunt tratați adulții și copiii cu handicap instituționalizați să se înscrie pe deplin în spiritul respectului față de drepturile acestora;

38. regretă că nu s-au înregistrat progrese în ceea ce privește legislația privind drepturile sindicatelor și invită Parlamentul turc să adopte o nouă lege privind sindicatele care să fie conformă cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii; regretă că, în pofida faptului că în 2004 reglementările privind formarea de sindicate și apartenența la acestea au devenit mai flexibile, activitățile sindicatelor rămân restricționate; invită autoritățile turce să identifice, împreună cu sindicatele, o soluție care să permită desfășurarea de manifestații pașnice la data de 1 mai în Piața Taksim din Istanbul, respectând libertatea de asociere;

Joi, 12 martie 2009

39. subliniază încă o dată necesitatea de a aborda problema disparităților de dezvoltare între regiunile turce și între zonele rurale și urbane, care constituie un obstacol major în calea prosperității societății turce; regretă, așadar, faptul că guvernul turc nu a prezentat până la momentul de față nicio strategie globală în vederea abordării acestei probleme și își exprimă dezamăgirea că Comisia informat cu privire la contribuția UE în cadrul Instrumentului de asistență pentru preaderare la această planificare strategică, așa cum solicitase Parlamentul în rezoluția sa din 21 mai 2008, menționată anterior;

III. Stabilirea relațiilor de bună vecinătate

40. subliniază necesitatea unei soluții globale la problema Ciprului, pe baza rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și a principiilor fundamentale ale Uniunii Europene; salută faptul că liderii politici ai ambelor părți și-au reiterat angajamentul pentru ajungerea la o soluție bazată pe negocieri și sprijină negocierile directe în curs între liderii celor două comunități din Cipru și se declară dispus să accepte orice acord între acestea, cu condiția ca acesta să respecte principiile care stau la baza Uniunii, inclusiv cele patru libertăți fundamentale, cu excepția derogărilor tranzitorii și temporare, și să fie aprobat prin referendum; invită Turcia să asigure un climat adecvat negocierilor, retrăgând forțele turce și permițându-le celor doi lideri să negocieze în libertate viitorul țării lor;

41. invită Turcia să respecte obligațiile care îi revin în conformitate cu dreptul internațional, rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU și jurisprudența CEDO în cea de-a patra cauza interstatală introdusă de Cipru împotriva Turciei referitoare la investigațiile privind soarta persoanelor dispărute; îndeamnă toate state membre ale UE să solicite Turciei să ia măsurile necesare în această chestiune, care este în special una umanitară;

42. încurajează intensificarea cooperării transfrontaliere dintre autoritățile locale, oamenii de afaceri și alți parteneri locali cu țările vecine membre ale Uniunii Europene, respectiv Grecia și Bulgaria;

43. salută comunicarea și cooperarea din ultimul an între autoritățile turce și irakiene, inclusiv contactele dintre Turcia și guvernul regional kurd din nordul Irakului; încurajează aceste autorități să-și intensifice în continuare cooperarea, pentru a preveni atacurile teroriste pe teritoriul irakian sub responsabilitatea Irakului, pentru a garanta stabilitatea și a contribui la dezvoltarea economică a întregii zone de vecinătate turco-irakiene; reiterează apelurile anterioare adresate guvernului turc de a respecta, în cadrul operațiunilor anti-teroriste, integritatea teritorială a Irakului, drepturile omului și statul de drept și de a se asigura că sunt evitate victimele din rândurile civililor;

44. salută vizita președintelui Gül în Armenia în septembrie 2008, ca urmare a invitației din partea președintelui Sarkisian și speră ca această vizită să încurajeze un climat favorabil normalizării relațiilor dintre țările lor; solicită guvernului turc să redeschidă granițele cu Armenia și să reia relațiile economice și politice complete cu Armenia; solicită din nou guvernelor turc și armean să lanseze un proces de reconciliere cu privire la moștenirea istorică și la situația actuală, care să permită o discuție sinceră și deschisă privind evenimentele trecute; solicită Comisiei să înlesnească acest proces de reconciliere;

45. apreciază eforturile continuate ale guvernelor turc și grec de îmbunătățire a relațiilor bilaterale; reiterează faptul că reevocarea *casus belli* declarat în 1995 de către Marea Adunare Națională a Turciei ar impulsiona în mod considerabil îmbunătățirea acestor relații; reamintește faptul că Turcia s-a angajat să mențină bune relații de vecinătate și solicită guvernului turc să facă eforturi serioase și intense pentru a soluționa diferendele în curs pe o cale pașnică, în conformitate cu Carta ONU, cu alte convenții internaționale aplicabile și cu obligațiile și acordurile bilaterale;

IV. Consolidarea cooperării bilaterale UE-Turcia

46. invită Consiliul să avanseze în deschiderea negocierilor pentru capitolele în care, conform evaluării Comisiei, Turcia a îndeplinit condițiile de deschidere;

Joi, 12 martie 2009

47. recunoaște ambiția Turciei de a deveni un important punct energetic al Eurasiei, precum și rolul important pe care îl poate juca prin contribuția sa la securitatea energetică a Europei; salută progresele înregistrate de Turcia în domeniul energiei; reamintește rezoluția sa din 24 octombrie 2007, menționată anterior, care sprijină deschiderea negocierilor la acest capitol și regretă faptul că în Consiliu nu s-a ajuns la niciun acord pe această temă; încurajează Turcia să se alătore Comunității Energetice Europene în calitate de membru cu drepturi depline, pentru a întări cooperarea energetică între UE și Turcia, care poate fi benefică tuturor părților implicate; solicită Turciei să susțină pe deplin proiectul de construcție a conductei de gaz Nabucco, care reprezintă un proiect european prioritar, și speră la încheierea în viitorul apropiat a unui acord interguvernamental menit să pună în funcțiune această conductă;

48. ia act de progresele făcute în domeniul migrației și azilului; regretă totuși că Turcia nu a reluat, din decembrie 2006, negocierile privind un acord de readmisie cu CE, de a cărui semnare depinde acordul de facilitare a acordării de vize; solicită guvernului turc să intensifice cooperarea cu UE în ceea ce privește gestionarea migrației, inclusiv aplicând în mod corespunzător acordurile și protocoalele bilaterale de readmisie existente cu statele membre; semnaleză faptul că nu s-a observat niciun progres în ceea ce privește alinierea la listele de vize ale UE; solicită Comisiei și guvernului turc să înceapă negocierile în vederea unui acord privind facilitarea vizelor; îndeamnă statele membre să instituie condiții mai flexibile pentru călătorii bona fide, precum studenții, cadrele didactice universitare sau oamenii de afaceri; solicită să se asigure respectarea deplină a drepturilor omului în cazul solicitanților de azil și refugiaților, inclusiv accesul liber și fără restricții al Înalțului Comisariat al ONU pentru Refugiați la toate centrele de detenție;

49. salută lansarea din septembrie 2008 a unei noi generații de proiecte menite să intensifice dialogul dintre societatea civilă din Turcia și cea din UE; solicită Comisiei să informeze despre activitățile întreprinse în cadrul dialogului dintre UE și Turcia la nivelul societății civile; reiterează apelul său adresat guvernului turc de a include societatea civilă mai mult în procesul de reformă;

50. observă faptul că Comisia intenționează să elaboreze evaluări de impact numai în anumite domenii⁽¹⁾; îndeamnă Comisia să elaboreze un studiu de impact mai detaliat în continuarea celui prezentat în 2004 și să îl prezinte fără întârziere Parlamentului;

51. solicită Guvernului și autorităților judiciare din Turcia să coopereze mai eficient cu statele membre și cu autoritățile Uniunii Europene în cauzele penale în care cetățeni și rezidenți ai Uniunii Europene au fost victime ale unor fraude, astfel cum este cazul așa-numitelor „Fonduri verzi” (fonduri de investiții islamice cu sediul în Turcia) și al „Deniz Feneri”, o asociație filantropică cu sediul în Germania;

Cooperarea privind chestiunile internaționale și globale

52. apreciază eforturile Turciei de a contribui la găsirea unei soluții în multe regiuni în criză de pe glob, în special în Orientul Mijlociu și Caucazul de Sud și, de asemenea, în ceea ce privește relațiile dintre Afganistan și Pakistan; salută îndeosebi implicarea activă și constructivă a Turciei în urma conflictului dintre Rusia și Georgia, în scopul promovării păcii și stabilității în Caucazul de Sud, în special prin propunerea sa de creare a unei platforme pentru stabilitate și cooperare în Caucaz; invită Consiliul și Comisia să intensifice cooperarea cu Turcia și să găsească sinergiile între punctele de vedere al UE și al Turciei cu privire la aceste regiuni;

53. felicită Turcia pentru alegerea sa în cadrul Consiliului de Securitate al ONU și încurajează guvernul turc să adopte în cadrul ONU o poziție strâns coordonată cu poziția UE;

54. salută ratificarea protocolului de la Kyoto de către parlamentul turc;

⁽¹⁾ Comisia Europeană: Acțiuni întreprinse în temeiul rezoluțiilor nelegislative ale Parlamentului - mai II 2008.

Joi, 12 martie 2009

55. salută contribuția permanentă a Turciei la operațiunile efectuate în cadrul politicii europene de securitate și apărare și în cadrul NATO; cu toate acestea, regretă faptul că, în urma obiecțiilor Turciei, continuă să fie blocată extinderea cooperării strategice NATO-UE dincolo de acordurile Berlin Plus, cu consecințe negative asupra protecției personalului UE desfășurat și îndeamnă Turcia să renunțe la aceste obiecții cât mai curând posibil; invită Consiliul să consulte Turcia, care este unul dintre cei mai importanți furnizori de trupe, la etapele de planificare și de luare a deciziilor din cadrul politicii europene de securitate și apărare;

56. solicită guvernului turc să semneze și să supună ratificării Statutul Curții Penale Internaționale, sporind astfel în și mai mare măsură contribuția și angajamentul Turciei în cadrul sistemului multilateral global;

*

* *

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Secretarului General al Consiliului European, Președintelui Curții Europene a Drepturilor Omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernului și parlamentului Republicii Turcia.

Raportul de progrese pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

P6_TA(2009)0135

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la Raportul de progrese pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

(2010/C 87 E/29)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Salonic, din 19-20 iunie 2003, la care tuturor statelor din Balcanii de Vest li s-a promis că vor deveni membre ale Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluțiile S/RES/817 din 7 aprilie 1993 și S/RES/845 din 18 iunie 1993 ale Consiliului de Securitate al ONU,
- având în vedere decizia Consiliului European din 16 decembrie 2005 de a acorda Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei statutul de țară candidată la aderarea la UE și concluziile Președinției Consiliilor Europene din 15-16 iunie 2006 și din 14-15 decembrie 2006,
- având în vedere acordul interimar din 1995 între Republica Elenă și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei,
- având în vedere Declarația UE-Balcanii de Vest, care a fost aprobată în unanimitate de miniștrii de externe din toate statele membre UE și de către miniștrii de externe din statele din Balcanii de Vest la Salzburg, la 11 martie 2006,
- având în vedere concluziile celei de-a patra reuniuni a Consiliului de Stabilizare și Asociere UE - Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei din 24 iulie 2007,

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere acordurile de facilitare și de readmisie a vizelor UE - Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei din 18 septembrie 2007,
 - având în vedere Decizia 2008/212/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în Parteneriatul pentru aderarea Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația de la Brdo: O nouă perspectivă privind Balcanii de Vest, făcută de Președinția UE la 29 martie 2008, care sublinia nevoia unui nou impuls pentru agenda de la Thessaloniki și declarația de la Salzburg,
 - având în vedere Raportul intermediar de activitate 2008 al Comisiei privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (SEC(2008)2695),
 - având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2008 referitoare la documentul de strategie al Comisiei privind extinderea din 2007 ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 aprilie 2008 referitoare la raportul de progrese pentru anul 2007 privind Fosta Republică Iugoslavă Macedonia ⁽³⁾,
 - având în vedere recomandările Comisiei parlamentare mixte UE - Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei din 29-30 ianuarie 2007 și 26-27 noiembrie 2007,
 - având în vedere poziția sa din 24 octombrie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind facilitarea eliberării vizelor de scurtă ședere ⁽⁴⁾,
 - având în vedere poziția sa din 24 octombrie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind readmisia ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Decizia Consiliului 2007/824/CE din 8 noiembrie 2007 cu privire la încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei referitor la facilitarea eliberării vizelor ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Decizia Consiliului 2007/817/CE din 8 noiembrie 2007 cu privire la încheierea Acordului dintre Comunitatea Europeană și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală ⁽⁷⁾,
 - având în vedere declarația finală a celei de-a cincea Comisii parlamentare mixte UE - Fosta Republică Iugoslavă Macedonia, adoptată la 28 noiembrie 2008,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 noiembrie 2008 intitulată „Strategia de extindere și principalele provocări 2008-2009” (COM(2008)0674) și concluziile Consiliului Afaceri generale și relații externe din 9 decembrie 2008,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât documentul Comisiei din 2007 privind strategia de extindere acordă o mare importanță - de la etapele inițiale ale acelei strategii până în prezent - statului de drept și bunei guvernări, în special în domeniul luptei împotriva corupției și a crimei organizate, reformei administrative și judiciare și dezvoltării societății civile;

⁽¹⁾ JO L 80, 19.3.2008, p. 32.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0363.

⁽³⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0172.

⁽⁴⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 402.

⁽⁵⁾ JO C 263 E, 16.10.2008, p. 402.

⁽⁶⁾ JO L 334, 19.12.2007, p. 120.

⁽⁷⁾ JO L 334, 19.12.2007, p. 1.

Joi, 12 martie 2009

- B. întrucât UE a luat măsuri de a îmbunătăți calitatea procesului de extindere;
- C. întrucât un stat membru UE, și anume Grecia, și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei sunt în cursul unui proces de negociere, care are loc sub egida ONU, pentru a ajunge la o soluție reciproc acceptabilă cu privire la problema denumirii acestei țări candidate; întrucât asigurarea unor relații de bună vecinătate și găsirea unor soluții negociate și reciproc acceptabile la problemele nerezolvate cu vecinii, în conformitate cu declarația de la Salzburg din 11 martie 2006, rămân esențiale,
1. salută faptul că în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei partidele aflate la putere și cele din opoziție, cu sprijinul larg al societății civile și al opiniei publice, sunt unite în dorința de a îndeplini criteriile stabilite de UE pentru statele candidate și aderarea cât mai repede posibil la UE; context în care este important ca toți să fie conștienți de faptul că nu este vorba în primul rând despre îndeplinirea unor cerințe venite din exterior, ci, mai degrabă, despre îmbunătățirea viitorului țării candidate înseși;
 2. își reafirmă sprijinul total pentru perspectiva europeană a Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și a țărilor din Balcanii de Vest, care este esențială pentru stabilitate, reconcilierea și viitorul pașnic al regiunii;
 3. salută faptul că, la șapte ani după Acordul de la Ohrid, parlamentul țării a adoptat legea privind folosirea limbilor în administrație și în sistemul educațional; salută mai ales posibilitățile extinse din învățământul superior, oferite de deschiderea unor noi facultăți în diferite orașe, inclusiv acelea care au programele de studiu în diferite limbi; constată îmbunătățirea reprezentării echitabile a membrilor comunităților minoritare, mai ales în administrația publică, poliție și armată;
 4. apreciază foarte mult progresul realizat de către țară în dialogul despre liberalizarea vizelor, în special numărul mare de documente biometrice de călătorie și de identitate emise, implementarea sistemului de gestionare integrată a frontierelor și stabilirea unui sistem național de informare privind vizele; constată cu satisfacție progresele înregistrate în combaterea traficului de ființe umane, a migrației ilegale și a corupției și invită guvernul să-și continue eforturile în acest domeniu; salută implementarea acordului de readmisie cu UE și solicită o cooperare mai strânsă cu Agenția Europeană pentru gestionarea cooperării operaționale la frontierele externe ale statelor membre a Uniunii Europene (Frontex), Oficiul European de Poliție (Europol) și Unitatea de Cooperare Judiciară a Uniunii Europene (Eurojust); constată dificultățile pe care le au cetățenii Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei din cauza faptului că niciun stat membru al UE nu le recunoaște pașapoartele; invită Comisia, ținând seama de progresele înregistrate, să recomande Consiliului, cât mai curând posibil, liberalizarea vizelor pentru cetățenii Fostei Republice Iugoslave a Macedoniei și eliminarea obligativității vizelor;
 5. apreciază foarte mult eforturile depuse de guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei în domeniul economic, care a avut ca rezultat un progres important în îndeplinirea criteriilor economice, aducând astfel țara mai aproape de statutul de economie de piață funcțională; salută în special facilitarea plăților impozitelor, reforma sistemului de înregistrare a firmelor la un singur ghișeu, liberalizarea comerțului exterior și reducerea birocrăției; încurajează guvernul să își continue politicile centrate pe o creștere stabilă a PIB, rată scăzută a inflației, disciplină fiscală și consolidarea climatului general pentru afaceri;
 6. observă faptul că, după o serie de încercări de perturbare a alegerilor parlamentare de la 1 iunie 2008, în special în nord-vestul țării, guvernul a luat măsuri eficiente, recurgând la repetarea parțială a alegerilor și la monitorizarea efectivă a procedurilor, astfel încât rezultatul alegerilor să fie corect; salută deschiderea procedurilor judiciare în vederea pedepsirii celor care au perturbat alegerile; își exprimă aprecierea pentru modificările aduse Codului electoral, în general în conformitate cu recomandările Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și Biroul pentru instituții democratice și drepturile omului, și speră să fie luate toate măsurile necesare, astfel încât să fie evitate orice încercări de perturbare a viitoarelor alegeri, cum ar fi cele prezidențiale și cele locale din martie 2009;

Joi, 12 martie 2009

7. salută progresele realizate în înființarea structurilor necesare pentru o gestionare descentralizată a Instrumentului de asistență pre-aderare IPA; sprijină eforturile realizate de către guvern în vederea construcției de capacități administrative care să permită implementarea deciziei Comisiei de a încredința gestionarea IAP autorităților naționale;

8. observă că, precum majoritatea statelor membre UE, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei a recunoscut, în urma unei decizii sprijinite de o largă majoritate în parlament și simultan cu Muntenegru, independența vecinei sale Kosovo, în ciuda dificultăților la care acest lucru ar putea da naștere pe termen scurt în ceea ce privește păstrarea unor relații bune cu o altă țară vecină, Serbia; salută acordul încheiat cu autoritățile din Kosovo cu privire la demarcarea frontierei;

9. observă că interesul tot mai mare manifestat față de Serbia, ce s-ar putea materializa în conferirea acestei țări a statutului de țară candidată la UE în 2009, nu trebuie să aibă drept consecință o slăbire a interesului pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în cadrul UE sau o încetinire în continuare a progresului realizat în procesul de aderare;

10. observă că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei ia măsuri în vederea îndeplinirii criteriilor de aderare la UE; și remarcă implementarea Acordului de stabilizare și asociere în 2001, acordul cadru de la Ohrid, precum și progresele recente înregistrate în implementarea parametrilor de evaluare ai Comisiei; regretă, cu toate acestea, faptul că, la trei ani după ce i-a fost acordat statutul de țară candidată la UE, nu s-au deschis încă niciun fel de negocieri în vederea aderării, ceea ce produce o situație nesustenabilă care are consecințe descurajatoare asupra țării și riscă să destabilizeze regiunea; consideră că această situație neobișnuită trebuie să ia sfârșit; solicită ca acest proces să fie accelerat și reamintește faptul că, în rezoluția sa mai sus amintită de la 23 aprilie 2008, Parlamentul European a declarat că în 2008 trebuie luată o decizie cu privire la data începerii negocierilor de aderare, admitând faptul că obstacolele încă existente în calea unei aderări timpurii vor trebui eliminate în anii pe parcursul cărora urmează să aibă loc negocierile; îndeamnă Consiliul să accelereze acest proces, hotărând o dată pentru începerea negocierilor de aderare, în decursul acestui an, în așteptarea implementării totale a priorităților cheie ale Parteneriatului de aderare;

11. reamintește, în conformitate cu concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008 și ale Consiliului Afaceri generale și relații externe din 8-9 decembrie 2008, importanța pe care o are pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, ca țară candidată UE, continuarea promovării unor bune relații de vecinătate și încercarea de rezolvare a diferendelor cu vecinii, inclusiv o soluție negociată și reciproc acceptată în privința numelui, în baza acțiunilor sale internaționale, precum și a angajamentelor și obligațiilor bilaterale și multilaterale;

12. sprijină eforturile depuse de mediatorul Matthew Nimetz în cadrul Organizației Națiunilor Unite, după cum s-a prevăzut în rezoluțiile S/RES/817 și S/RES/845 din 1993 ale Consiliului de Securitate al ONU, menite să rezolve diferențele care au apărut în privința numelui constituțional al statului, în vederea încheierii unui acord final cât mai curând posibil între Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Grecia, pe baza propunerii acestuia din 6 octombrie 2008, acord ce urmărește clarificarea pe plan internațional a distincției dintre diferitele teritorii ce aparțin unor state diferite, dar au în comun numele de Macedonia; este conștient că această propunere este privită cu ezitare de ambele părți; ia act de numirea unui nou negociator „macedonean”; solicită ambelor părți să rămână angajate în discuțiile ce se desfășoară sub auspiciile ONU și să ajungă la o soluție de compromis, astfel încât această problemă să nu continue să reprezinte un obstacol în calea primirii Fostei Republici Macedonia ca membru în organizațiile internaționale, conform dispozițiilor Acordului interimar din 1995 mai sus menționat, care este încă în vigoare; atrage atenția asupra faptului că, în condițiile în care nu se ajunge la un acord rapid între cele două state, există riscul ca momentul aderării Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei la UE să fie amânat pe termen lung; consideră că marile probleme bilaterale din Balcani nu trebuie să obstrucționeze procesul de integrare europeană și să aibă prioritate în fața acestuia;

Joi, 12 martie 2009

13. ia act de cererea făcută de Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei la Curtea Internațională de Justiție, referitoare la articolul 11 al Acordului interimar; își exprimă speranța că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Grecia vor continua negocierile în ciuda procedurilor legale instituite înaintea Curții Internaționale de Justiție privind aplicarea Acordului interim; în contextul noii runde de negocieri anunțate în cadrul „procesului Nimetz”, își exprimă speranța ca toate guvernele din vecinătate să sprijine integrarea acestei țări în UE, contribuind astfel la stabilitatea și prosperitatea regiunii;

14. salută eforturile autorităților Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei de a colabora cu statele membre UE vecine, pentru a identifica și remedia eventualele discrepanțe și interpretări eronate ale istoriei, care ar putea provoca neînțelegeri, și îndeamnă la promovarea sărbătoririi împreună cu țările vecine a evenimentelor culturale și istorice legate de trecutul comun; este preocupat de lipsa progresului în combaterea reapariției „discursului urii”, în special în canalele media și sistemele de educație, împotriva statelor vecine și continuă să îndemne guvernul să asigure respectarea publică a standardelor corespunzătoare ale UE și ale Consiliului Europei;

15. observă că, într-o democrație, are loc un proces de interacțiune între guvern și opoziție, în cadrul căruia este întotdeauna posibilă confruntarea de opinii, soluțiile alternative sunt luate în considerare și pot fi formate majorități care să sprijine o schimbare de politici, și că este important să se garanteze faptul că secțiuni întregi ale populației nu vor fi cuprinse de teama că această toleranță este în scădere dacă un partid deține majoritatea parlamentară, așa cum a fost cazul în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei în perioada ce a urmat ultimelor alegeri parlamentare;

16. insistă ca persoanelor care au înaintat plângeri în legătură cu abuzurile de putere și /sau corupția să li se emită un document care să certifice în mod clar că au depus plângerea; salută practica existentă de a informa cetățenii cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a plângerii și la rezultatul final, și faptul că aceste plângeri sunt înregistrate în mod clar și uniform de către poliție și autoritățile judiciare;

17. invită guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei să accelereze lupta împotriva legăturilor dintre crima organizată din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Kosovo și Albania;

18. deplânge faptul că noua lege din 20 septembrie 2007, referitoare la statutul legal al bisericilor, comunităților religioase și grupurilor religioase, nu a indus aderenților diferitelor credințe sentimentul că au aceleași oportunități de practicare și propagare a credinței lor și de deținere, folosire și stabilire de sedii în acest scop, după cum fac cele două mari confesiuni tradiționale din țară, creștinismul ortodox macedonean și islamul; reamintește că autoritățile au datoria de a proteja toleranța față de acele persoane care au convingeri diferite, precum și dreptul la diversitate religioasă;

19. regretă presiunea în creștere făcută asupra mediei de către forțele guvernamentale, în special în timpul campaniei electorale; solicită păstrarea caracterului independent și divers al informațiilor de către radio și televiziune, diversele opinii care există în societate pe această temă trebuind să rămână vizibile, atât prin păstrarea libertății editoriale a celor care transmit informația, cât și prin evitarea stabilirii de legături strânse între stațiile comerciale și anumite partide sau anumiți politicieni; este, de asemenea, preocupat de dependența financiară mare a ziarelor și a canalelor TV de publicitatea guvernamentală și venitul generat în acest fel, ceea ce poate afecta abordarea jurnalistică critică;

20. constată că, chiar de la adoptarea modificărilor la Legea privind ocuparea forței de muncă din 2005, nu este încă clar în ce mod diferitele uniuni sindicale pot încheia contracte valide din punct de vedere legal cu guvernul și antreprenorii, mai ales deoarece sindicatele au în prezent obligația de a reprezenta 33 % din angajații vizati înainte de a putea fi parteneri contractanți, fapt care constituie un obstacol în calea diversității și ridică mereu problema numărului de membri pe care acestea le au de fapt;

Joi, 12 martie 2009

21. invită guvernul Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei să dezvolte rapid noi spații de depozitare a deșeurilor, să închidă și să curețe vechile spații de depozitare a deșeurilor, dezvoltând în același timp măsuri practice de a actualiza ciclul integrat de deșeuri, inclusiv colectarea diferențiată a deșeurilor, printre altele de către sindicate, și stabilirea unor fabrici de obținere a energiei din deșeuri și a unor fabrici de obținere a combustibilului din deșeuri;
22. solicită îmbunătățirea calității și păstrarea nivelului apelor în lacurile de la graniță Ochrid, Prespa și Doirani, precum și încheierea de acorduri convenabile cu țările vecine Albania și Grecia; salută, de asemenea, proiectul de lege propus referitor la managementul apei și îndeamnă la discutarea acestuia în Parlament fără întârziere;
23. a constatat cu îngrijorare efectele negative asupra ființelor umane și asupra mediului ale rafinării de petrol OKTA care funcționează în orașul Ilinden, lângă Skopje, și este considerat cel mai mare poluator din țară;
24. avertizează că, fără o nouă investiție în depozitarea, tratamentul și transportul apei, ar putea fi pusă în pericol disponibilitatea continuă a apei potabile în zonele urbane;
25. solicită guvernului Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei să relanseze procesul de liberalizare și privatizare a serviciilor publice locale, acordând atenție deosebită producției de electricitate, transportului și industriilor de distribuție;
26. regretă că funcționarea rețelei de cale ferată s-a deteriorat în ultimii ani; constată mai ales că atât frecvența serviciilor feroviare interne pentru pasageri, cât și legăturile feroviare cu țările învecinate au fost reduse la minim, iar dotarea actuală este mai puțin adecvată pentru serviciile de pasageri pe distanțe relativ scurte, astfel încât sunt necesare investiții noi, pentru a permite supraviețuirea pe viitor a serviciilor feroviare pentru pasageri; regretă lipsa progresului cu privire la construcția legăturilor feroviare între Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Bulgaria, care ar contribui la dezvoltarea și stabilitatea economică a întregii regiuni;
27. încurajează guvernul să accelereze planificarea și producția din surse regenerabile cu privire, în special, la energia solară și eoliană; în această privință, invită autoritățile de la Skopje să facă toate eforturile de a dezvolta o politică energetică în conformitate cu obiectivele Uniunii Europene și de a sprijini poziția UE la conferința din Copenhaga privind un tratat post-Kyoto;
28. își exprimă îngrijorarea cu privire la creșterea numărului mare de victime raportate ale violenței domestice și solicită votarea unei legi separate împotriva acestui tip de violență, alături de Legea familiei care există deja, pentru a permite parchetului pedepsirea celor care se fac vinovați de violență domestică;
29. este alarmat în ceea ce privește poziția dezavantajată a minorității rome din țară, în lumina, printre altele, a celui mai recent raport al Amnesty International, conform căruia 39 % din femeile rome primesc puțină sau niciun fel de educație, 83 % nu au fost niciodată oficial angajate într-o poziție remunerată și 31 % suferă de boli cronice - procente ce sunt structural mai mari decât media pentru femeile non-rome;
30. salută progresul realizat până acum în reprezentarea politică a rromilor; îndeamnă, totodată, guvernul să accelereze și să finanțeze corespunzător implementarea actualelor politici pentru rromi;
31. salută împreună cu UNCHR faptul că, până în momentul de față, niciun membru al minorităților care au părăsit Kosovo și care nu a dobândit statut de rezident permanent, nu a fost obligat să plece, și speră că se va ajunge curând la un acord între guvern și Înaltul Comisar ONU pentru Refugiați cu privire la responsabilitatea financiară a sprijinirii acestui grup;

Joi, 12 martie 2009

32. dat fiind criza financiară internațională care a atins Europa și care ar putea avea un efect indirect asupra schimburilor comerciale și investițiilor străine în Balcanii de Vest, solicită Comisiei să fie vigilentă și, dacă este cazul, să adopte măsurile corespunzătoare în vederea continuării fără probleme a procesului de stabilizare și asociere privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, precum și alte țări din Balcanii de Vest, care reprezintă un factor important pentru stabilitatea în regiune și servește intereselor UE;

33. Încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernului și parlamentului Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei.

Mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie

P6_TA(2009)0136

Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 adresată Consiliului referitoare la mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (2008/2290(INI))

(2010/C 87 E/30)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului de către Annemie Neyts Uyttebroeck și alți deputați în numele grupului ALDE, referitoare la mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie („Tribunalul”) (B6-0417/2008), care acoperă republicile ce alcătuiau până la 25 iunie 1991 teritoriul Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, și anume Bosnia și Herțegovina, Croația, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia, Kosovo și Slovenia,
- având în vedere faptul că Tribunalul este un organ judiciar al Organizației Națiunilor Unite, care acționează în Europa și care abordează chestiunile europene, fiind instituit în 1993 ca instituție temporară care are ca misiune specifică cercetarea încălcărilor grave ale dreptului internațional umanitar comise începând cu 1991 în fosta Iugoslavie și urmărirea penală a vinovaților,
- având în vedere faptul că, în perioada respectivă, sistemele judiciare interne din fosta Iugoslavie nu puteau sau nu doreau să realizeze cercetarea și punerea sub urmărire a principalilor vinovați,
- având în vedere faptul că Tribunalul a pus sub acuzare 161 de persoane și a judecat 116 persoane, faptul că, în prezent, un număr mare de acuzați se află în diferite stadii ale procedurii în fața Tribunalului și că numai cinci acuzați se află în faza anterioară procesului și așteaptă încă să fie judecați, în timp ce numai două dintre persoanele inculpate, Ratko Mladić și Goran Hadžić, se află încă în libertate⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile S/RES/1503 (2003) și S/RES/1534 (2004) ale Consiliului de Securitate al ONU, prin care se solicita Tribunalului să întreprindă toate măsurile necesare pentru a-și putea încheia activitatea până la sfârșitul anului 2010 („strategia de încheiere a mandatului tribunalului”),
- având în vedere faptul că datele preconizate în strategia de încheiere a mandatului reprezintă obiective, dar nu constituie termene-limită absolute,

⁽¹⁾ Scrisoarea Președintelui Tribunalului Internațional adresată Consiliului de Securitate al ONU, S/2008/729, 24 noiembrie 2008.

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere evaluările și rapoartele prezentate din șase în șase luni de Președintele și de Procurorul Tribunalului, în conformitate cu punctul 6 din rezoluția S/RES/1534 (2004) a Consiliului de Securitate al ONU referitoare la progresele realizate în vederea aplicării strategiei de încheiere a mandatului;
 - având în vedere rezoluția A/RES/63/256 a Adunării Generale a ONU privind o propunere detaliată referitoare la stimulentele adecvate necesare pentru menținerea în post a personalului Tribunalului Penal Internațional pentru Rwanda și al Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, adoptată prin consens de Adunarea generală a ONU din 23 decembrie 2008;
 - având în vedere sprijinul considerabil și consecvent acordat de Uniunea Europeană și de statele membre Tribunalului și activităților acestuia,
 - având în vedere faptul că deplina cooperare cu Tribunalul a devenit o piatră de temelie pentru politicile UE privind țările din Balcanii de Vest,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2009 privind Srebrenica ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 114 alineatul (3) și articolul 83 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0112/2009),
- A. întrucât Tribunalul, situat la Haga, precum și activitatea acestuia merită în continuare sprijinul deplin al Uniunii Europene și al statelor sale membre;
- B. întrucât Tribunalul a emis hotărâri care au creat jurisprudență în materie de genocid, crime de război și crime împotriva umanității și întrucât acesta a adus o contribuție semnificativă la procesul de reconciliere în Balcanii de Vest, favorizând astfel reinstaurarea și menținerea păcii în regiune;
- C. întrucât cooperarea deplină cu Tribunalul a fost una dintre condițiile stricte introduse de Uniunea Europeană în cadrul angajamentului său contractual cu țările din regiune;
- D. întrucât Tribunalul a contribuit la crearea bazelor unor noi norme în materie de soluționare a conflictelor și de dezvoltare post-conflict în întreaga lume, a reprezentat un exemplu pentru potențiale tribunale ad hoc în viitor și a demonstrat că este posibilă o justiție internațională eficientă și transparentă; întrucât contribuția Tribunalului la evoluția dreptului penal internațional este recunoscută pe scară largă;
- E. întrucât unele inculpări, decizii sau hotărâri emise de Tribunal au fost considerate ca fiind controversate în diferite regiuni din Balcanii de Vest și în afara acestora; întrucât din aceste reacții pot fi reținute învățăminte care fac parte din moștenirea Tribunalului; întrucât ele subliniază, în același timp, necesitatea existenței unei Camere de Apel și a unui program de informare;
- F. întrucât Tribunalul continuă să realizeze o gamă largă de activități de informare pentru a apropia activitatea sa de țările vizate, inclusiv prin facilitarea acoperirii proceselor de către presa locală, prin informarea directă a comunității cu ajutorul agenților săi aflați la fața locului și prin eforturile depuse pentru consolidarea capacităților instituțiilor judiciare naționale competente pentru judecarea crimelor de război, precum și prin intermediul a numeroase proiecte care vizează identificarea celor mai bune practici;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2009)0028.

Joi, 12 martie 2009

- G. întrucât rezoluțiile S/RES/1503 (2003) și S/RES/1534 (2004) ale Consiliului de Securitate al ONU menționate mai sus au solicitat Tribunalului și Tribunalului Penal Internațional pentru Rwanda să finalizeze toate anchetele până la sfârșitul anului 2004, toate procesele în primă instanță până la sfârșitul anului 2008 și întreaga activitate până la sfârșitul anului 2010; întrucât, cu toate acestea, Tribunalul a indicat că nu va reuși să finalizeze procesele în primă instanță înaintea sfârșitului anului 2009, în parte datorită numărului mare de recursuri; întrucât este necesară, prin urmare, o nouă decizie a Consiliului de Securitate al ONU, pentru a extinde mandatul Tribunalului;
- H. întrucât Tribunalul a luat inițiativa de a defini un program, aprobat de Consiliul de Securitate al ONU prin rezoluția sa menționată anterior, și cunoscut în prezent sub numele de „strategia de încheiere a mandatului”, al cărui obiectiv este garantarea faptului că Tribunalul își încheie activitatea cu succes, în timp util și în colaborare cu sistemele juridice interne din țările vizate;
- I. întrucât programul cuprinde trei etape și date-limită pentru încheierea mandatului Tribunalului; întrucât obiectivul actual este finalizarea tuturor procedurilor (în faza de judecată în primă instanță și în apel) până în 2011 sau până la începutul anului 2012; întrucât, pentru atingerea acestui obiectiv, Tribunalul își axează activitatea asupra celor mai importanți lideri suspecți de a fi răspunzători pentru crimele comise în jurisdicția sa și a transferat cauzele privind acuzați de importanță medie și scăzută jurisdicțiilor naționale competente și a urmărit în instanță pârâți în cadrul unor procese comune, deși trebuie avut grijă ca această conexare să nu aducă atingere drepturilor celor acuzați; întrucât numeroase proceduri pot fi și sunt inițiate și conduse chiar de către procurorii și instanțele naționale, dar unele instanțe naționale pot fi incapabile sau reticente în desfășurarea procedurilor penale în conformitate cu standardele internaționale și normele unui proces echitabil, iar transferul către instanțele naționale s-a lovit, în unele cazuri, de rezistență din partea victimelor și a martorilor implicați direct;
- J. întrucât cele trei camere de primă instanță și Camera de Apel ale Tribunalului își mențin nivelul maxim de productivitate, judecând cauze care implică mai mulți acuzați; întrucât trimiterea cauzelor către jurisdicțiile naționale competente a avut un impact substanțial asupra volumului global de activitate al Tribunalului, dar întrucât factori independenți de voința sa au generat anumite întârzieri, iar posibilitatea unor noi întârzieri nu poate fi exclusă;
- K. întrucât, de asemenea, cei doi inculpați aflați în continuare în libertate, Ratko Mladić și Goran Hadžić, trebuie traduși în justiție și întrucât arestarea acestora va depinde de colaborarea obligatorie a statelor, în temeiul articolului 29 din Statutul Tribunalului, inclusiv la căutarea, arestarea și transferul fugarilor, precum și producerea probelor aflate, de exemplu, în arhivele interne și întrucât arestarea și transferul fugarilor inculpați și producerea probelor nu au avut loc întotdeauna;
- L. întrucât articolul 21 din Statutul Tribunalului prevede dreptul fiecărui acuzat de a fi judecat în prezența sa și întrucât Tribunalul nu ar putea, chiar dacă ar dispune de numeroase mijloace de probă, să judece în contumacie;
- M. întrucât angajamentul Tribunalului privind încheierea rapidă a mandatului său este recunoscut, dar cauzele pendinte trebuie judecate fără respectarea unei constrângeri temporale nerealiste, dat fiind că astfel de constrângeri ar putea afecta dreptul acuzaților la un proces echitabil; întrucât nu se poate recurge la expediente ce ar putea pune în pericol și mai mult siguranța și bunăstarea victimelor și martorilor ce depun mărturie în fața Tribunalului și întrucât data-limită preconizată în cadrul strategiei de încheiere a mandatului Tribunalului nu ar trebui să implice impunitatea în cazul celor doi fugari aflați în libertate și nici constrângeri temporale excesive pentru procesele aflate pe rol,
1. adresează Consiliului recomandările următoare:
 - (a) reamintește că printre valorile fundamentale menționate în decizia comunității internaționale de creare a Tribunalului se aflau căutarea justiției și combaterea impunității; subliniază că, deși sprijină activitatea Tribunalului, aceasta nu va fi integral încheiată decât dacă procesele în curs sunt finalizate fără grabă nejustificată și cei doi fugari inculpați aflați în libertate, Ratko Mladić și Goran Hadžić, sunt aduși în fața justiției și judecați;

Joi, 12 martie 2009

- (b) subliniază că dreptul la un proces echitabil nu poate fi sacrificat pentru imperative ce țin de creșterea rapidității procedurilor și reiterează opinia, în prezent acceptată pe scară largă, că moștenirea Tribunalului nu va fi evaluată doar în funcție de capacitatea sa de a judeca vinovații pentru cele mai grave crime comise în jurisdicția sa, ci și în funcție de respectarea normelor celor mai stricte privind echitatea;
- (c) subliniază că este esențial ca, în vederea finalizării proceselor în primă instanță și în apel, personalul cu înaltă calificare profesională al Tribunalului să fie menținut în funcție; de asemenea, constată că pierderea cunoștințelor instituționale specializate, necesare în vederea finalizării proceselor rămase, ar putea fi accentuată de calendarul prevăzut în cadrul strategiei de încheiere a mandatului Tribunalului; în acest sens, salută rezoluția A/RES/63/256 a Adunării Generale a ONU, menționată anterior, care permite Tribunalului să ofere contracte personalului în conformitate cu calendarul strategiei de încheiere a mandatului și să examineze stimulente de natură nefinanciară, menite să păstreze personalul cheie;
- (d) subliniază faptul că, pe de o parte, data fixată pentru realizarea strategiei de încheiere a mandatului contribuie la productivitatea Tribunalului, dar că, pe de altă parte, dacă trebuie să se facă dreptate și dacă trebuie ca procesul lui Ratko Mladić și al lui Goran Hadžić să continue, data respectivă nu poate constitui în niciun fel un termen limită pentru activitățile Tribunalului;
- (e) prin urmare, solicită Consiliului să analizeze, cu prioritate, dacă ar trebui preconizată extinderea cu doi ani a mandatului Tribunalului și dacă aceasta ar fi suficientă, ținând cont de faptul că extinderea nu ar trebui preconizată doar în termeni de timp ci și de rezultate, și să prezinte analiza acestor chestiuni în cadrul structurilor corespunzătoare ale ONU;
- (f) solicită Consiliului să încurajeze Consiliul de Securitate al ONU să se angajeze la furnizarea unor resurse și a unui sprijin suficiente destinate Tribunalului, prin intermediul bugetului general al ONU, până la sfârșitul mandatului Tribunalului;
- (g) solicită Consiliului să continue să sprijine eforturile Tribunalului, în încercările acestuia de a determina țările implicate să își consolideze cooperarea și să-și sporească eforturile în vederea capturării celor doi fugari rămași, permițând, în acest fel, Tribunalului să își îndeplinească mandatul, precum și să explice ONU necesitatea clarificării faptului că cei doi fugari rămași trebuie judecați ori de către Tribunal, ori de către mecanismele reziduale, evitându-se, astfel, orice sugestie de impunitate;
- (h) subliniază că documentele cheie, esențiale pentru urmărirea penală a Generalului Ante Gotovina, a lui Mladen Markač și a lui Ivan Čermak, ar trebui să fie transmise de către autoritățile responsabile; subliniază necesitatea respectării solicitărilor recente ale Procurorului Șef Serge Brammertz referitoare la localizarea și punerea la dispoziția Tribunalului a documentației relevante care încă lipsește;
- (i) arată că Uniunea Europeană ar trebui să insiste în continuare asupra faptului că respectarea criteriilor de la Copenhaga include existența unui sistem judiciar pe deplin funcțional, care să permită judecarea de procese privind încălcarea dreptului umanitar, chiar și după ce cadrul Tribunalului nu va mai fi funcțional; solicită Consiliului să stabilească norme clare de evaluare a performanței sistemului judiciar în țările din Balcanii de Vest după încheierea mandatului Tribunalului, pentru a garanta, între altele, faptul că condițiile de detenție respectă standardele internaționale și că pedepsele pronunțate de Tribunal sunt respectate și solicită UE să își intensifice sprijinul pentru anchetele și procesele de la nivel național privind crimele de război, spre exemplu prin asigurarea de asistență pentru autoritățile judiciare, de urmărire penală și cele responsabile cu aplicarea legii, inclusiv finanțarea formării profesionale și a protecției martorilor;
- (j) recunoaște că suveranitatea statelor rămâne una dintre temelile sistemului internațional și subliniază că este esențial ca, la rândul ei, comunitatea internațională să sprijine dezvoltarea capacităților naționale în Balcanii de Vest, pentru ca instanțele naționale să poată continua activitatea începută de Tribunal; sprijină finanțarea existentă acordată de UE, de exemplu pentru programele de informare, în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului; în acest sens, solicită Consiliului, să ia în considerare posibilitatea intensificării sprijinului acordat strategiei de încheiere a mandatului Tribunalului și solicită o cooperare sporită între instanțele judiciare și organele de urmărire penală din Balcanii de Vest, în special în cazurile care implică extrădarea și asistența juridică reciprocă;

Joi, 12 martie 2009

- (k) observă că existența unui mecanism clar pentru a asigura îndeplinirea funcțiilor reziduale ale Tribunalului după desființarea acestuia este esențială pentru a garanta că moștenirea acestuia va consolida principiile care au determinat instituirea sa;
- (l) îndeamnă Consiliul să continue fără întârziere, în cadrul structurilor corespunzătoare ale ONU, procedurile preconizate pentru instituirea unui mecanism destinat asigurării îndeplinirii funcțiilor reziduale imediate și pe termen lung, cum ar fi protecția martorilor, protecția împotriva intimidării martorilor, chestiunile de ultraj la adresa instanței, reexaminarea cauzelor în cazul producerii unor probe de disculpare, urmărirea desfășurării proceselor din cauzele transferate instanțelor din regiune (asigurată în prezent de Biroul Procurorului de pe lângă Tribunal, prin intermediul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)), condițiile de detenție și chestiunile referitoare la grațiere și comutarea pedepselor etc.; sugerează să fie prezentată Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite o propunere referitoare la eventuala instituire a unui birou comun destinat asigurării îndeplinirii funcțiilor reziduale ale Tribunalului, ale Tribunalului Penal Internațional pentru Rwanda și ale Tribunalului Special pentru Sierra Leone;
- (m) reamintește Consiliului că UE ar trebui să acorde o atenție deosebită conservării moștenirii Tribunalului, garantând că arhivele acestuia sunt păstrate într-un loc sigur și adecvat, eventual în regiunea Balcanilor de Vest, că acestea sunt cât mai complete și accesibile posibil și că documentația respectivă este disponibilă online; sugerează acordarea, de asemenea, a unor garanții adecvate privind accesul liber tuturor procurorilor și avocaților apărării, precum și, după o anumită perioadă, istoricilor și cercetătorilor;
- (n) subliniază că moștenirea Tribunalului ar trebui, de asemenea, să facă parte din procesul global de reconciliere; în acest sens, solicită statelor din Balcanii de Vest și UE să sprijine activitatea organizațiilor nonguvernamentale și pe cea a altor instituții care oferă ajutor victimelor, promovează dialogul interetic și contribuie la căutarea adevărului și a concilierii;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și Președintelui Tribunalului Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie.

Cel de-al cincilea forum mondial al apei de la Istanbul, 16-22 martie 2009

P6_TA(2009)0137

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la apă din perspectiva celui de-al cincilea Forum mondial privind apa de la Istanbul din perioada 16-22 martie 2009

(2010/C 87 E/31)

Parlamentul European,

- având în vedere declarațiile ministeriale ale primelor patru Forumuri mondiale privind apa, care s-au desfășurat la Marrakech (1997), Haga (2000), Kyoto (2003) și Mexic (2006),
- având în vedere declarația de la Conferința de la Dublin privind apa din perspectiva unei dezvoltări durabile (1992) care recomandă adoptarea unei gestiuni integrate a apei care să recunoască valoarea apei în toate utilizările acesteia și introduce principiul tarifării apei,

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere rezoluția A/RES/58/217 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite care a declarat perioada 2005-2015 „Deceniul internațional de acțiune în problema apei” și a declarat data de 22 martie drept „Ziua internațională a apei”,
- având în vedere declarația ministerială de la Conferința internațională cu privire la apa dulce de la Bonn, (2001), care subliniază necesitatea urgentă de a stimula noi finanțări provenind de la toate categoriile posibile de investitori, precum și necesitatea de a consolida finanțarea publică a apei prin aportul de capitaluri private, încurajând în același timp acțiunile de la nivel local,
- având în vedere Conferința de la Monterrey (2002), care a introdus conceptul unui Parteneriat mondial pentru apă care să fie un dialog între egali, pluridimensional și care să cuprindă și întreprinderile, instituțiile financiare și societatea civilă, inițiativă reluată de noul parteneriat pentru dezvoltarea Africii (NEPAD) și de G8 la Genova în 2001, precum și de către Forumul pentru parteneriatul cu Africa în 2003,
- având în vedere convenția Comisiei economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite, adoptată la Helsinki în 1992 și intrată în vigoare în 1996, care oferă cadrul juridic pentru o cooperare regională cu privire la protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale,
- având în vedere Summit-ul Națiunilor Unite cu privire la noul mileniu (New York, 6-8 septembrie 2000) care a elaborat Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), care prevăd reducerea la jumătate, până în 2015, a procentului populației care nu are acces în mod durabil la apă potabilă,
- având în vedere Carta de la Zaragoza din 2008 „O nouă viziune cuprinzătoare asupra apei” și recomandările Tribunei apei adoptate la data de 14 septembrie 2008, ultima zi a Expoziției internaționale de la Zaragoza și trimise Secretarului General al ONU,
- având în vedere al doilea Raport mondial al Organizației Națiunilor Unite cu privire la punerea în valoare a resurselor de apă: „Apa, o responsabilitate comună”, publicat în 2006,
- având în vedere rezoluția sa din 11 martie 2004 referitoare la strategia pentru piața internă - priorități pentru 2003-2006 ⁽¹⁾, al cărei punct 5 afirmă că apa este un bun comun al umanității și că, în consecință, gestionarea resurselor de apă nu trebuie supusă reglementărilor pieței interne,
- având în vedere Raportul 2006 asupra dezvoltării umane al PNUD intitulat „Apa - între putere și sărăcie”, prin care s-a demonstrat că sărăcia, și nu lipsa fizică a apei, reprezintă principala cauză a lipsei de acces la apă pentru mai mult de un miliard de persoane,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2007 privind autoritățile locale și cooperarea pentru dezvoltare ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2006 referitoare la cel de-al IV-lea Forum mondial privind apa de la Mexico, din perioada 16-22 martie 2006 ⁽³⁾,
- având în vedere inițiativele importante ale societății civile europene privind apa și dreptul de acces al tuturor la apa potabilă, care au fost susținute în Parlamentul European, în special „Adunarea mondială a reprezentanților aleși și ai cetățenilor (AMECE, 18-20 martie 2007)” și „Peace with water- Să facem pace cu apa” (12-13 februarie 2009), precum și memorandumul pentru Protocolul mondial privind apa, care a fost discutat,
- având în vedere întrebarea cu solicitare de răspuns oral B6-0113/2009 adresată Comisiei cu privire la cel de-al cincilea Forum mondial privind apa de la Istanbul, din perioada 16-22 martie 2009,
- având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ JO C 102 E, 28.4.2004, p. 857.

⁽²⁾ JO C 301 E, 13.12.2007, p. 249.

⁽³⁾ JO C 291 E, 30.11.2006, p. 294.

Joi, 12 martie 2009

- A. întrucât lipsa apei și a canalizării provoacă peste 8 milioane de decese pe an, iar mai mult de un miliard de persoane nu au acces comod și la un preț acceptabil la apa potabilă, și întrucât mai mult de două miliarde și jumătate de persoane nu dispun de niciun mijloc de canalizare;
- B. întrucât 2,8 miliarde de persoane trăiesc în regiuni afectate de stresul hidric, iar această cifră va crește la 3,9 miliarde până în 2030;
- C. întrucât populațiile sărace sunt cele mai vulnerabile la schimbările climatice și, de asemenea, cele mai puțin capabile de a se adapta la acestea;
- D. întrucât industria agroalimentară multinațională reprezintă cel mai mare utilizator mondial de apă dulce (70 % din prelevările mondiale), al cărei preț este derizoriu, și că supraexploatarea resurselor de apă a condus la agravarea și la extinderea procesului de contaminare a apelor și de degradare generalizată a solului, care a condus la multiplicarea fenomenelor de secetă din ce în ce mai structurală;
- E. întrucât serviciile legate de utilizarea și gestionarea rațională a apei ar trebui să determine un nivel de preț care să împiedice exploatarea excesivă de către anumite sectoare și să permită investiții în menținerea și îmbunătățirea infrastructurilor, în combinație cu măsuri conexe care să garanteze o distribuție echitabilă a apei și cu sprijinirea de către guverne a familiilor sărace pentru a le permite să plătească pentru nevoile lor fundamentale de apă;
- F. întrucât subvențiile globale pentru apă, care au drept rezultat prețuri artificiale de scăzute la apă, conduc la exploatarea excesivă de către anumite sectoare și constituie una dintre principalele cauze ale deficitului de apă;
- G. întrucât distribuția apei este extrem de inegală, în condițiile în care ar trebui să fie un drept fundamental și universal, nivelul local fiind cel mai potrivit pentru definirea și gestionarea acesteia;
- H. întrucât liberalizarea și dereglementarea distribuției apei în țările în curs de dezvoltare și, în special, în țările cele mai puțin dezvoltate pot duce, dacă nu sunt însoțite de un cadru de reglementare solid care să însoțească aceste măsuri, la creșteri de preț care afectează populația cea mai săracă și îi reduc accesul la apă;
- I. întrucât, cu toate acestea, parteneriatele public-private, care trebuie să combine reglementări riguroase și transparente cu proprietatea publică și investițiile private, trebuie să fie orientate către îmbunătățirea accesului la apă și la un sistem sanitar, precum și la o utilizare mai rentabilă;
- J. întrucât principalele blocaje în calea unei gestionări eficiente a apei sunt: slaba prioritate politică și financiară acordată apei, gestionarea deficientă, insuficiența cadrului juridic, lipsa de transparență în negocierea și în atribuirea contractelor, corupția și lipsa dezbaterilor cu privire la nivelul tarifelor;
- K. întrucât, conform Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), procentul de ajutor public pentru dezvoltare (APD) consacrat apei și canalizării nu reprezintă decât 9 % din APD bilateral și 4,5 % din APD multilateral și întrucât este distribuit incorect, deoarece țările cele mai puțin dezvoltate nu au primit decât 24 % din fonduri, deși acestea au cea mai mare nevoie;
- L. întrucât Forumul mondial privind apa, care se reunește o dată la trei ani, este un loc de dezbateri și de orientare a deciziilor politice mondiale în materie de gestionare a apei și a resurselor de apă, și regretând că acțiunile de până acum ale Forumului mondial privind apa sunt integrate într-o mică măsură în lucrările Organizației Națiunilor Unite,
1. declară că apa este un bun comun al umanității și că accesul la apă potabilă ar trebui să reprezinte un drept fundamental și universal; solicită să se depună toate eforturile necesare pentru a garanta, până în 2015, accesul la apă potabilă al populațiilor celor mai defavorizate;
 2. declară că apa este considerată un bun public și că ea ar trebui supusă controlului public, fie că este sau nu gestionată, în parte sau în totalitate, de către sectorul privat;

Joi, 12 martie 2009

3. subliniază faptul că orice politică de gestionare a apei trebuie să integreze, de asemenea, protecția sănătății publice și a mediului și că Forumul mondial privind apa ar trebui să contribuie într-o manieră democratică, participativă și consensuală la dezvoltarea unor strategii care să încurajeze un mod de dezvoltare economic și agricol care să garanteze un nivel ridicat al calității apei;
4. solicită abandonarea regimurilor de subvenții globale pentru distribuția de apă care slăbesc stimulentele pentru gestionarea eficientă a apei, generând o utilizare excesivă, în vederea deblocării de fonduri care să fie alocate unor subvenții specifice, în special pentru populațiile sărace și rurale în vederea garantării accesului la apă al tuturor la un preț rezonabil;
5. subliniază interesul înființării unor organe de gestionare comună a apei în țările riverane cu același bazin pentru crea sau a consolida solidaritatea favorabilă reducerii tensiunilor sau soluționării conflictelor;
6. reamintește rolul esențial al femeilor în furnizarea, gestionarea și păstrarea resurselor de apă;
7. solicită statelor membre să-și majoreze, în ciuda crizei financiare, contribuția la APD pentru a atinge obiectivul de dezvoltare al mileniului cu privire la aprovizionarea cu apă potabilă, pentru care este nevoie de investiții care se ridică la 180 000 000 000 USD;
8. solicită consolidarea instrumentelor din cadrul „Forumului european al apei” în favoarea țărilor din Africa, Caraibe și Pacific în cadrul celui de al 10-lea Fond european de dezvoltare, precum și dezvoltarea acestora cu noi modalități de finanțare, inclusiv private, și de noi parteneriate, îndeosebi finanțarea solidară;
9. dorește ca APD-ul bilateral să susțină o serie de acțiuni multilaterale, cum ar fi Inițiativa africană pentru apă;
10. consideră că trebuie folosit APD-ul împreună cu resursele colectivităților locale, donațiile voluntare, împrumuturile bancare și capitalurile private, în vederea asigurării unei cât mai bune finanțări pentru sectorul aprovizionării cu apă;
11. insistă asupra creării de mecanisme de garanție, care să poată fi puse în aplicare de către instituțiile financiare și de dezvoltare, pentru a contracara prudența investitorilor în piața apei;
12. susține că statul rămâne un actor principal în politica apei prin misiunile sale de elaborare a politicilor și mijloacelor necesare, prin selecția partenerilor și repartitia responsabilităților și delegarea executării colectivităților locale;
13. insistă ca gestionarea resurselor de apă să se bazeze pe o abordare descentralizată, participativă și integrată care implică și utilizatorii și decidenții în elaborarea politicilor referitoare la apă la nivel local;
14. solicită Comisiei să elaboreze programe de conștientizare a publicului cu privire la problema apei, atât în țările UE cât și în țările partenere UE;
15. insistă asupra sprijinirii autorităților publice locale în eforturile acestora de realizare a unei gestionări democratice a apei, care să fie eficientă, transparentă, reglementată și care să respecte obiectivele de dezvoltare durabilă, astfel încât să satisfacă nevoile populației;
16. solicită Comisiei și Consiliului să recunoască rolul fundamental al autorităților locale în protecția și administrarea apei, pentru a le responsabiliza în ceea ce privește gestionarea sectorului apei, și regretă că programele de cofinanțare europeană nu valorizează mai mult competențele colectivităților locale;

Joi, 12 martie 2009

17. solicită, aşadar, Consiliului și Comisiei să încurajeze puterile locale din UE să aloce o parte a veniturilor obținute din taxele încasate de la utilizatori pentru furnizarea serviciilor de aprovizionare cu apă și de igienizare pentru adoptarea de măsuri de cooperare descentralizate;
18. solicită, în contextul menținerii proprietății publice și în cadrul de reglementare juridică adecvat, amplificarea eforturilor în vederea angajării sectorului privat în distribuția apei, pentru a obține beneficii din capitalurile acestuia, din know-how-ul și tehnologie, în vederea îmbunătățirii accesului tuturor la serviciile de aprovizionare cu apă și la instalații sanitare și recunoașterea accesului la apă ca pe un drept fundamental;
19. consideră că este de datoria statelor să integreze furnizorii mici în strategiile lor naționale de aprovizionare cu apă;
20. este de opinie că sistemele de parteneriat de tipul public-privat, în care autoritățile publice sunt proprietare ale infrastructurilor și încheie un contract de gestionare cu sectorul privat, ar putea constitui o modalitate de îmbunătățire a unui acces la un preț rezonabil la serviciile de aprovizionare cu apă și la sisteme sanitare;
21. insistă asupra promovării de soluții noi, cum ar fi irigarea zonelor rurale și crearea de centuri verzi în jurul orașelor, pentru a consolida securitatea alimentară și autonomia locală;
22. consideră că rolul de intermediar al ONG-urilor de teren cu populația reprezintă un element esențial pentru a garanta succesul proiectelor în țările sărace;
23. își exprimă dorința stabilirii unor precauții tarifare care să permită aprovizionarea cu apă la un preț rezonabil a celor mai puțin favorizați;
24. își exprimă convingerea că trebuie folosită și economia locală, ceea ce presupune eliminarea de către guverne a tuturor obstacolelor legale, fiscale sau administrative care obstrucționează dezvoltarea piețelor financiare locale;
25. invită Comisia și statele membre să adopte o politică de subvenționare a gestionării apei, bazată pe principiul accesului universal, echitabil și nediscriminator la o apă sănătoasă;
26. solicită Comisiei și statelor membre să faciliteze și să susțină eforturile țărilor în curs de dezvoltare pentru adaptarea și reducerea efectelor schimbărilor climatice; reamintește, în acest sens, importanța implementării rapide a Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice;
27. solicită ca problematica gestionării apei, a resurselor de apă, precum și dreptul de acces la apă pentru toți să fie inclus în agenda acordurilor care vor fi încheiate la COP 15 la Copenhaga (7-18 decembrie 2009) cu privire la Protocolul de la Kyoto, ținându-se seama și de activitatea grupului interguvernamental de experți pentru evoluția climei;
28. subliniază importanța luării în considerație a nevoilor persoanelor sărace atunci când se elaborează politici privind aprovizionarea și gestionarea apei, concentrându-se mai ales pe populațiile cele mai vulnerabile la schimbările climatice;
29. solicită Președinției în exercițiu să reprezinte Uniunea la Forumul de la Istanbul, având ca mandat:
 - considerarea accesului la apa potabilă ca un drept vital, fundamental al ființei umane, și nu numai ca un bun economic care se supune regulilor pieței;
 - susținerea orientărilor exprimate în prezenta rezoluție;

Joi, 12 martie 2009

30. dorește organizarea de negocieri sub egida Organizației Națiunilor Unite care să conducă la elaborarea unui tratat internațional privind recunoașterea acestui drept; solicită statelor membre ale UE, precum și Președinției Uniunii să adopte inițiative politice și diplomatice în acest sens, în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite și în cadrul Consiliului pentru drepturile omului de la Organizația Națiunilor Unite;

31. încredințează președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Consiliului de miniștri ai ACP-UE, Secretarului General al Națiunilor Unite și secretariatului general al comitetului internațional pentru Contractul mondial al apei.

Ajutor pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană

P6_TA(2009)0138

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la o abordare în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană

(2010/C 87 E/32)

Parlamentul European,

- având în vedere Raportul special nr. 10/2008 al Curții de Conturi privind ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite din 18 septembrie 2000, care stabilește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) drept criterii convenite în comun de comunitatea internațională pentru eliminarea sărăciei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 octombrie 2005 intitulată „Accelerarea progreselor în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului: contribuția Uniunii Europene”(COM(2005)0132),
- având în vedere Programul de acțiune adoptat în 1994 de Conferința internațională a Organizației Națiunilor Unite privind populația și dezvoltarea (¹),
- având în vedere rezoluția adoptată la 22 noiembrie 2007 de Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE privind accesul la îngrijire medicală și medicamente, cu accent special pe bolile neglijate (²),
- având în vedere Documentul de strategie destinat programului tematic 2007-2013 intitulat „Investiția în resursele umane”, bazat pe Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare,

(¹) A/CONF.171/13/Rev.1.

(²) JO C 58, 1.3.2008, p. 29.

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere Raportul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) privind sănătatea la nivel mondial în 2008 intitulat „Asistența medicală primară - acum, mai importantă ca niciodată”,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 iunie 2007 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară ⁽¹⁾ și rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind mortalitatea maternă, înaintea reuniunii ONU la nivel înalt programate pentru 25 septembrie 2008 și consacrate revizuirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului ⁽²⁾,
 - având în vedere Întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei cu privire la raportul nr. 10/2008 al Curții de Conturi privind ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană (O-0030/2009 - B6-0016/2009),
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât partea din ajutorul total pentru dezvoltare care revine finanțării comunitare destinate sectorului sanitar nu a crescut din 2000 până în prezent, în pofida angajamentului Comisiei în ceea ce privește ODM-urile și criza sanitară din Africa Subsahariană;
- B. întrucât CE nu a luat măsuri sistematice pentru a garanta un nivel al expertizei în sectorul sanitar suficient de înalt pentru a asigura implementarea corespunzătoare a politicii sale în sectorul sanitar;
- C. întrucât, deși actualul concept de sprijin bugetar general include legături către sectorul sanitar, implementarea acestuia nu a avansat îndeajuns de mult în ceea ce privește studierea acestor legături și luarea în considerare a nevoilor resimțite de categoriile mai defavorizate ale populației;
- D. întrucât sprijinul bugetar sectorial, care se axează pe sectorul sanitar, nu a fost utilizat decât în mică măsură de Comisie în Africa Subsahariană;
- E. întrucât jumătate din populația Africii Subsahariene trăiește încă în sărăcie; întrucât Africa este singurul continent care nu realizează progrese în ceea ce privește îndeplinirea ODM-urilor, în special a celor trei ODM-uri în materie de sănătate, referitoare la mortalitatea infantilă, mortalitatea maternă și, respectiv, combaterea HIV/SIDA, a tuberculozei și a malariei, care sunt de o importanță determinantă în cadrul măsurilor de combatere a sărăciei, dar au și cele mai mici șanse de realizare până în 2015;
- F. întrucât, în pofida problemelor de durabilitate constatate în proiectele legate de sectorul sanitar, această metodă de acordare a ajutorului s-a dovedit utilă în sprijinirea sectorului sanitar din Africa Subsahariană;
- G. întrucât în fiecare an 3,5 milioane de copii mor înainte de a împlini vârsta de cinci ani din cauza diareii și a pneumoniei,
1. consideră că sistemele sanitare deficitare, inclusiv criza de resurse umane, constituie un obstacol major în calea realizării ODM-urilor în materie de sănătate și subliniază rolul fundamental care trebuie acordat consolidării sistemelor sanitare în cadrul eforturilor de reducere a sărăciei; consideră că infrastructura sanitară fundamentală necesită un sprijin financiar stabil pe termen lung, astfel încât ODM-urile în materie de sănătate să fie realizate;
2. consideră că, pentru a obține rezultate mai bune și pentru a îndeplini obiectivele în materie de dezvoltare sanitară convenite la nivel internațional, este necesar un angajament comun; în acest context, salută angajamentul asumat de țările în curs de dezvoltare de a depune eforturi în vederea atingerii obiectivului de a aloca 15 % din bugetele naționale pentru investițiile în sănătate, în conformitate cu angajamentele asumate de liderii țărilor din Africa în aprilie 2001 la Abuja, Nigeria (obiectivul de 15 % de la Abuja); regretă faptul că CE nu a alocat sănătății decât 5,5 % din totalul asistenței prevăzute de cel de-al nouălea Fond European de Dezvoltare (FED);

⁽¹⁾ JO C 146 E, 12.6.2008, p. 232.

⁽²⁾ Texte adoptate: P6_TA(2008)0406.

Joi, 12 martie 2009

3. îndeamnă Comisia să acorde un sprijin mai puternic serviciilor sanitare din Africa Subsahariană și să revizuiască bilanțul finanțării comunitare pentru a acorda prioritate sprijinului destinat sectorului sanitar;
4. îndeamnă Comisia să majoreze resursele alocate sectorului sanitar, cu ocazia revizuirii intermediare a celui de-al 10-lea FED, făcând abstracție de necesitatea unei strategii globale, care să includă sprijinul destinat unor sectoare care au un impact mai mare asupra rezultatelor în materie de sănătate, precum învățământul, aprovizionarea cu apă și salubritatea, dezvoltarea rurală și guvernarea;
5. subliniază necesitatea de a aplica tuturor cheltuielilor din cadrul politicii europene de dezvoltare, inclusiv din cadrul FED, angajamentul asumat în cadrul Instrumentului de Cooperare pentru Dezvoltare(ICD) de a consacra 20 % din fonduri sistemului sanitar și învățământului elementar până în 2009, pentru a asigura coerența intervențiilor; solicită Comisiei să comunice comisiilor competente ale Parlamentului, până la 10 aprilie 2009, procentele destinate învățământului elementar și secundar și, respectiv, asistenței medicale primare, defalcate pe țări, din totalul ajutorului pentru dezvoltare alocat Africii Subsahariene;
6. solicită Consiliului să integreze FED în bugetul UE, dând curs solicitărilor adresate în repetate rânduri de Parlament, demers care ar permite o mai mare coerență a politicilor și un control parlamentar mai strict al cheltuielilor legate de dezvoltare;
7. îndeamnă Comisia să se asigure că sectorul sanitar dispune de suficientă expertiză, care să joace un rol eficient în dialogul din acest sector, asigurându-se că toate delegațiile pentru care sănătatea constituie un sector cheie au în rândurile personalului lor specialiști în sectorul sanitar, intensificând, în țările care traversează perioade post-conflict, cooperarea cu consultanții în materie de sănătate din cadrul Direcției Generale Ajutor Umanitar a Comisiei (DG ECHO), constituind parteneriate mai strânse cu OMS pentru a valorifica expertiza acestei organizații și încheind acorduri oficiale cu statele membre ale UE pentru a beneficia de expertiza câștigată de acestea; solicită Comisiei să transmită comisiilor competente ale Parlamentului, până la 10 aprilie 2009, o sinteză care să prezinte numărul experților în sănătate și educație puși la dispoziție în regiune, atât la nivelul delegațiilor, cât și la nivelul sediului său, precum și un calendar/o sinteză precisă pentru 2009 și 2010, care să indice modalitățile prin care intenționează să sporească aceste efective, precizând locurile unde vor fi repartizate persoanele respective, astfel încât răspunsurile oferite de Comisie să poată fi luate în considerare în cadrul procedurii de descărcare de gestiune pentru exercițiul financiar 2007;
8. solicită Comisiei să acorde sprijin constând în asistență tehnică Fondului Mondial pentru combaterea HIV/SIDA, a tuberculozei și a malariei (GFATM), la nivel național, pentru întocmirea cererilor de finanțare și pentru executarea contractelor de finanțare și să asigure informarea serviciilor de la sediul central al Comisiei, astfel încât să se garanteze că aceasta îndeplinește un rol concret în cadrul consiliului de administrație al GFTAM;
9. îndeamnă Comisia să-și consolideze mijloacele de care dispune, atât în ceea ce privește personalul, cât și resursele, nu doar la sediul central, dar și la nivelul delegațiilor, pentru a-și susține strategia în materie de sănătate în țările în care aceasta este aplicată și pentru a asigura eficacitatea cheltuielilor efectuate în cadrul GFATM; solicită să se acorde prioritate în mai mare măsură bolilor ușor de prevenit, cum ar fi bolile diareice, care ar putea fi evitate la scară largă prin mijloace simple, precum accesul universal la săpun și campanii corespunzătoare de sensibilizare cu privire la importanța igienei mâinilor;
10. îndeamnă, de asemenea, Comisia să utilizeze în mai mare măsură sprijinul bugetar general pentru consolidarea asistenței sanitare prin intermediul unor indicatori de performanță care să indice progresele realizate în direcția obiectivului de 15 % de la Abuja și a gradelor de executare (semnalând deficiențele constatate la nivelul gestionării finanțelor publice și al procedurilor de achiziții publice), al asistenței tehnice în ceea ce privește dialogul privind politicile din sectorul sanitar și al unor sisteme statistice solide;
11. confirmă că contractele ODM oferă posibilitatea de a asigura investiții durabile pe termen lung în asistența medicală în țările în curs de dezvoltare și de a contribui la realizarea ODM-urilor, dar cu condiția garantării, de către Comisie, a faptului că respectivele contracte se axează în principal pe sectorul sanitar și pe cel al învățământului; subliniază totuși că contractele ODM nu constituie decât o parte a soluției în ceea ce privește creșterea eficacității ajutorului și accelerarea progresului în vederea realizării ODM-urilor în materie de sănătate; îndeamnă Comisia să elaboreze totodată abordări alternative, în special pentru țările care nu sunt eligibile în vederea încheierii de contracte ODM și care au acumulat adesea întârzieri în ceea ce privește realizarea ODM-urilor în materie de sănătate și resimt cel mai acut nevoia creșterii ajutorului pentru dezvoltare;

Joi, 12 martie 2009

12. solicită Comisiei să folosească obiective care măsoară direct rezultatul politicilor și să instituie mecanisme și instrumente de monitorizare pentru a garanta că o proporție adecvată din ajutorul acordat prin sprijinul bugetar general este folosită pentru nevoile de bază, în special în domeniul sănătății; subliniază că aceste măsuri trebuie însoțite de un sprijin pentru consolidarea capacității; solicită Comisiei să informeze Parlamentul până la sfârșitul anului 2009 cu privire la măsurile luate în acest sens;
 13. solicită consolidarea capacității în toate ministerele, pentru a garanta o mai mare eficacitate în domeniul sănătății prin cheltuieli efectuate din sprijinul bugetar, dat fiind că responsabilitatea națională se limitează prea adesea la ministerele de finanțe;
 14. îndeamnă Comisia să folosească mai mult sprijinul bugetar; solicită Comisiei să revizuiască cerința generală ca sprijinul bugetar general să poată fi folosit doar în cazul în care sănătatea este un sector prioritar și să regăndească distribuția actuală a resurselor între sprijinul bugetar sectorial și sprijinul bugetar general;
 15. solicită Comisiei să ofere sprijin pentru examinarea sprijinului bugetar de către parlamente, societatea civilă și autoritățile locale pentru a asigura o legătură puternică și clară între ajutorul acordat prin sprijin bugetar și atingerea ODM;
 16. deplânge faptul că, în cadrul celui de-al zecelea FED, sănătatea a fost aleasă drept sector prioritar doar într-un număr limitat de țări partenere (șase); îndeamnă sistematic Comisia să încurajeze țările să crească bugetele naționale alocate sănătății, folosind indicatori de performanță, prin planificarea acestor creșteri în acordurile sale de finanțare a sprijinului bugetar general;
 17. solicită Comisiei să joace un rol mult mai pregnant în calitate de mediator între guvernele țărilor partenere și societatea civilă, sectorul privat și parlamentele naționale;
 18. îndeamnă Comisia să stabilească și să difuzeze orientări clare cu privire la momentul în care ar trebui utilizat fiecare dintre instrumente și la felul în care acestea ar putea fi folosite în combinație pentru a obține sinergii maxime; solicită Comisiei să garanteze coerența dintre diversele instrumente financiare, ținând seama de situația specifică fiecărei țări, pentru a garanta realizarea de progrese privind ODM-urile legate de sănătate;
 19. insistă ca statele membre și Comisia să aplice Codul UE de conduită în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare, pentru a garanta că programele și cheltuielile din domeniul sănătății sunt mai bine coordonate și pentru a garanta acordarea unei atenții mai mari țărilor neglijate care nu primesc ajutoare, inclusiv țărilor în situații de criză și statelor fragile;
 20. solicită Comisiei să identifice, cooperând îndeaproape cu Curtea de Conturi, modalitatea în care s-ar putea soluționa slăbiciunile menționate în raportul Curții de Conturi și să transmită comisiilor competente ale Parlamentului un raport privind rezultatul discuțiilor respective până la sfârșitul anului 2009;
 21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei guvernelor și parlamentelor statelor membre, Curții de Conturi, precum și guvernelor și parlamentelor statelor africane interesate.
-

Joi, 12 martie 2009

Implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA)

P6_TA(2009)0139

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA)

(2010/C 87 E/33)

Parlamentul European,

- având în vedere declarația comună a Comisiei și a Băncii Centrale Europene din 4 mai 2006 privind spațiului unic de plăți în euro,
 - având în vedere studiul ocazional al Băncii Centrale Europene nr. 71 din august 2007 privind impactul economic al spațiului unic de plăți în euro,
 - având în vedere Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne ⁽¹⁾ (directiva privind serviciile de plată),
 - având în vedere propunerea Comisiei din 13 octombrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind plățile transfrontaliere în Comunitate (COM(2008)0640),
 - având în vedere cel de al șaselea raport privind situația SEPA al Băncii Centrale Europene din noiembrie 2008,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât spațiul unic de plăți în euro (SEPA) are menirea de a crea o piață integrată de servicii de plată, în condiții de concurență eficiente și în care să nu existe distincții între plățile transfrontaliere și plățile naționale în euro;
- B. întrucât SEPA nu este numai o inițiativă de autoreglementare a Consiliului de plăți europene (CPE), ci și o inițiativă majoră în domeniul politicilor publice de consolidare a Uniunii Economice și Monetare și a Strategiei de la Lisabona; întrucât SEPA este sprijinită de către directiva privind serviciile de plată, care conferă cadrul legislativ armonizat necesar, și întrucât Parlamentul este preocupat în mod deosebit de succesul SEPA;
- C. întrucât procesul de migrare către instrumentele SEPA a debutat oficial la 28 ianuarie 2008 cu lansarea instrumentului de plată SEPA pentru transferul de credite, cadrul SEPA pentru plățile prin card a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2008, iar schema de debitare directă SEPA este programată să înceapă la 1 noiembrie 2009;
- D. întrucât nu s-a stabilit încă nicio dată limită clară și obligatorie din punct de vedere legal pentru migrarea către instrumentele SEPA și întrucât toată părțile implicate sunt de acord că stabilirea unei astfel de date limită este absolut necesară pentru succesul SEPA;
- E. întrucât migrarea către instrumentele SEPA trenează: până la 1 octombrie 2008 numai 1,7 % din totalul tranzacțiilor au fost realizate prin intermediul formatului oferit de sistemul SEPA de transfer de fonduri;
- F. întrucât este important ca toate părțile implicate - legiuitorii, industria bancară și utilizatorii serviciilor de plată (în mod deosebit sectorul public, care utilizează masiv produsele de plată) să contribuie la realizarea SEPA;

⁽¹⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

Joi, 12 martie 2009

- G. întrucât utilizarea instrumentelor SEPA doar pentru tranzacțiile de plată transfrontaliere nu ar asigura succesul proiectului SEPA, fragmentarea fiind încă prezentă iar beneficiile anticipate pentru industria bancară și pentru clienți nemaiputându-se obține;
- H. întrucât la 4 septembrie 2008 Comisia și Banca Centrală Europeană au declarat către CPE că vor fi pregătiți să sprijine ideea unui comision multilateral interschimb (CMI) pentru debitările directe transfrontaliere în cadrul SEPA, cu condiția ca asemenea comisioane să fie justificate în mod obiectiv și aplicabile numai pentru o perioadă limitată;
- I. întrucât Comisia și-a exprimat preocupările legate de CMI-urile existente iar industria are dificultăți în conceperea unei soluții corespunzătoare;
- J. întrucât ar trebui găsită o modalitate privind aplicarea unui CMI și în ceea ce privește o soluție la nivelul UE pentru plățile prin card bazată pe cadrul SEPA pentru carduri;
- K. întrucât ar trebui asigurată validitatea legală continuă a actualelor mandate de debitare directă, deoarece obligația de a semna mandate noi în momentul trecerii de la schemele naționale de debitare directă la schema de debitare directă SEPA ar reprezenta o dificultate,
1. subliniază sprijinul continuu pentru crearea sistemului SEPA, care impune o concurență directă și care nu mai face distincția între plățile transfrontaliere și plățile naționale în euro;
 2. solicită Comisiei stabilirea unei date limite clare, adecvate și obligatorii pentru migrarea către instrumentele SEPA, care să nu fie mai târziu de 31 decembrie 2012, dată începând cu care toate plățile în euro trebuie să fie efectuate folosindu-se standardele SEPA;
 3. invită Comisia să prezinte clarificări juridice privind aplicarea CMI în cazul debitărilor directe transfrontaliere și să ia în considerare stabilirea unei perioade de tranziție la sfârșitul căreia ar fi posibil ca CMI-urile să fie menținute, cu condiția ca acestea să respecte orientările Comisiei, orientări care ar trebui să fie adoptate cât mai curând posibil și care ar trebui să se bazeze pe principiile transparenței și comparabilității, precum și pe analiza costurilor și a comisioanelor pentru serviciile oferite de către furnizorii de servicii de plată;
 4. invită Comisia să ofere lămuriri suplimentare cu privire la problema CMI în cazul plăților prin card;
 5. solicită intensificarea eforturilor de găsimă a unor soluții adecvate în statele membre pentru a asigura validitatea legală continuă a actualelor mandate de debitare directă în cadrul sistemului de debitare directă SEPA;
 6. invită statele membre să își încurajeze administrațiile publice să utilizeze instrumentele SEPA cât mai repede și să le confere un rol catalizator în procesul de migrare;
 7. invită Comisia să se asigure că migrarea la instrumentele SEPA nu va avea ca rezultat pentru cetățenii Uniunii un sistem de plăți mai scump;
 8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 12 martie 2009

Parteneriatul strategic UE-Brazilia

P6_TA(2009)0140

Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 privind parteneriatul strategic Uniunea Europeană-Brazilia (2008/2288(INI))

(2010/C 87 E/34)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului, prezentată de Véronique De Keyser în numele grupului PSE, privind parteneriatul strategic Uniunea Europeană-Brazilia (B6-0449/2008),
- având în vedere titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere acordul-cadru de cooperare dintre Comunitatea Europeană și Republica Federativă a Braziliei ⁽¹⁾,
- având în vedere acordul-cadru interregional de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte și Mercosur și statele sale membre, pe de altă parte ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2001 privind un parteneriat global și o strategie comună pentru relațiile dintre Uniunea Europeană și America Latină ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 27 aprilie 2006 privind un parteneriat consolidat între Uniunea Europeană și America Latină ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Către un parteneriat strategic între Uniunea Europeană și Brazilia” (COM(2007)0281),
- având în vedere declarația comună adoptată la prima reuniune la nivel înalt UE-Brazilia de la Lisabona, la 4 iulie 2007,
- având în vedere rezoluția sa din 24 aprilie 2008 privind a cincea reuniune la nivel înalt UE-America Latină și Caraibe, de la Lima ⁽⁵⁾,
- având în vedere Declarația de la Lima adoptată la 16 mai 2008, la a cincea reuniune la nivel înalt UE-America Latină și Caraibe, de la Lima, Peru,
- având în vedere declarația comună adoptată la a doua reuniune la nivel înalt UE-Brazilia de la Rio de Janeiro, la 22 decembrie 2008,
- având în vedere articolul 114 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0062/2009),

⁽¹⁾ JO L 262, 1.11.1995, p. 54.

⁽²⁾ JO L 69, 19.3.1996, p. 4.

⁽³⁾ JO C 140 E, 13.6.2002, p. 569.

⁽⁴⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 123.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0177.

Joi, 12 martie 2009

- A. întrucât Brazilia a ajuns să fie un actor din ce în ce mai important, la nivel regional și mondial, devenind unul dintre principalii interlocutori ai UE;
- B. întrucât Brazilia și Uniunea Europeană sunt parteneri care împărtășesc aceeași viziune a lumii și care pot promova schimbări și soluții la nivel mondial;
- C. întrucât, pe baza strânselor legături istorice, culturale și economice ale părților, la prima reuniune la nivel înalt UE-Brazilia a fost lansat parteneriatul strategic UE-Brazilia, iar a doua reuniune la nivel înalt UE-Brazilia a adoptat un plan comun de acțiune care constituie un cadru de acțiune în parteneriatul lor strategic pe o perioadă de trei ani;
- D. întrucât partenerii împărtășesc valori fundamentale și principii ca democrația, statul de drept, promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, economia de piață și coeziunea socială care constituie condițiile prealabile de bază pentru dezvoltarea parteneriatului strategic;
- E. întrucât prioritățile de pe ordinea de zi a ambelor regiuni s-au schimbat datorită, printre altele, proceselor de integrare politică și economică, ratei în creștere a globalizării economice și importanței dezbaterii cu privire la democrație, drepturile omului și mediu;
- F. întrucât Brazilia a fost în avangarda integrării Americii de Sud prin înființarea Uniunii Națiunilor Sud-Americane (UNASUR);
- G. întrucât parteneriatul strategic va da un puternic impuls înființării, până în 2012, a zonei de parteneriat global interregional euro-latinoamerican, propusă de Parlament în rezoluția sa din 27 aprilie 2006;
- H. întrucât înființarea Adunării Parlamentare Euro-Latinoamericane (EuroLat) a constituit un pas decisiv în direcția consolidării legitimității democratice și a dimensiunii politice a relațiilor dintre UE și America Latină și întrucât integrarea viitoare a Parlamentului Mercosur în această adunare va consolida rolul de forum permanent de dialog politic între cele două regiuni al EuroLat,
1. adresează Consiliului recomandările următoare:
- (a) parteneriatul strategic ar trebui să facă parte din abordarea biregională și din perspectiva globală asupra relațiilor dintre UE și America Latină și Caraibe (ALC), care constituie fundamentul asocierii strategice biregionale, asupra căreia s-a căzut de acord la reuniunile la nivel înalt UE-ALC;
- (b) mecanismele privilegiate de dialog politic generate de parteneriatul strategic ar trebui să impulsioneze relaționarea cu și dintre diferitele procese de integrare regională, în scopul salvărdării valorilor parteneriatului strategic și al consolidării multilateralismului în cadrul relațiilor internaționale;
- (c) parteneriatul strategic ar trebui să dea un nou avânt încheierii acordului de asociere UE - Mercosur, care reprezintă un obiectiv strategic al UE de adâncire a relațiilor economice și comerciale, precum și de largire a cooperării și dialogului politic dintre cele două regiuni;
- (d) parteneriatul strategic ar trebui să confere mai multă valoare atât actualului acord-cadru de cooperare cu Brazilia, actualului acord-cadru de cooperare cu Mercosur, cât și viitorului acord de asociere cu Mercosur;
- (e) promovarea strategiilor mixte de abordare a provocărilor la nivel mondial, *printre altele*, pacea și securitatea, democrația și drepturile omului, schimbarea climei, criza financiară, diversitatea biologică, securitatea energetică, dezvoltarea durabilă, lupta împotriva sărăciei și a excluderii, ar trebui să se afle în centrul agendei politice a parteneriatului strategic;

Joi, 12 martie 2009

- (f) modalitatea cea mai eficientă de soluționare a problematicii globale o constituie multilateralismul efectiv, concentrat asupra sistemului ONU; printr-o cooperare strânsă și consultări sistematice, partenerii ar trebui să încerce să-și alinieze pozițiile înainte de reuniunile ONU și cele ale altor organisme (de exemplu, OMC) și foruri (de exemplu, G20) internaționale;
- (g) parteneriatul strategic ar trebui să sublinieze importanța implementării procesului de reformă, în curs de desfășurare, adoptat în cadrul reuniunii ONU la nivel înalt din 2005, care include reforma principalelor sale organisme;
- (h) partenerii ar trebui să acționeze în sensul consolidării capacităților de gestionare a crizelor și prevenire a conflictelor la nivelul ONU, al organizațiilor regionale și la nivel bilateral și să-și coordoneze eforturile în cadrul operațiilor de stabilizare și menținere a păcii ale ONU;
- (i) parteneriatul strategic ar trebui să constituie un instrument de promovare a democrației și a drepturilor omului, a statului de drept și a bunei guvernări la nivel mondial; de asemenea, partenerii ar trebui să coopereze în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului și al celei de a 3-a Comisii a Adunării Generale a ONU, pentru promovarea drepturilor omului la nivel mondial;
- (j) partenerii trebuie să-și continue activitatea în scopul consolidării sistemului comercial multilateral la nivelul OMC; în condițiile actualei crize financiare mondiale, date fiind legăturile strânse dintre sistemul financiar și cel comercial, se impune evitarea protecționismului; partenerii ar trebui să coopereze, contribuind la finalizarea cu succes a negocierilor privind agenda de dezvoltare de la Doha;
- (k) parteneriatul strategic ar trebui să fie utilizat la promovarea cooperării partenerilor în cadrul altor foruri internaționale, ca Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional și G20, în vederea găsirii soluțiilor pentru actuala criză financiară mondială, care demonstrează nevoia urgentă de reformare a arhitecturii financiare internaționale;
- (l) ar trebui sprijinit punctul de vedere exprimat în comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2008 intitulată „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” (COM(2008)0566), în care se subliniază valoarea strategică pentru UE a „dimensiunii externe a multilingvismului” în lumea globalizată de azi; ar trebui afirmat faptul că „unele limbi UE sunt vorbite deopotrivă în numeroase state care nu sunt membre ale UE, de pe diferite continente”, că „aceste limbi reprezintă o legătură importantă între popoare și națiuni” și „un instrument valoros de comunicare pentru întreprinderi” mai ales „în cadrul unor piețe emergente precum Brazilia” și că ele constituie, de asemenea, un bun de preț pentru cooperare și dezvoltare;
- (m) partenerii trebuie să acționeze în comun pentru soluționarea celor mai presante probleme la nivel mondial în domeniul păcii și securității, *printre altele* dezarmarea, neproliferarea și controlul armelor, în special în privința celor nucleare, chimice și biologice și a modurilor de furnizare a acestora, corupția, crima organizată transnațională și în special traficul de droguri, spălarea banilor, traficul cu arme mici, cu armament și muniție ușoare, traficul de persoane și terorismul; partenerii ar trebui să-și demonstreze angajamentul total în ceea ce privește mecanismul UE-ALC în materie de droguri;
- (n) parteneriatul strategic între Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei trebuie să se bazeze pe recunoașterea reciprocă a hotărârilor definitive;
- (o) partenerii ar trebui să conlucreze îndeaproape în vederea promovării și implementării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), pentru eliminarea sărăciei și a inegalităților economice și sociale la nivel mondial; ei ar trebui să-și intensifice cooperarea în domeniul ajutorului pentru dezvoltare, inclusiv cooperarea tripartită și ar trebui, de asemenea, să coopereze în vederea combaterii terorismului, a traficului de stupefiante și a criminalității internaționale;
- (p) eforturile Braziliei de a realiza ODM-uri ar trebui salutate, iar aceasta ar trebui felicitată pentru rezultatele pozitive în domenii precum reducerea sărăciei, a malnutriției infantile și educația de bază; ar trebui subliniat că Brazilia trebuie încă să depună eforturi considerabile pentru a realiza toate ODM-urile până în 2015, de exemplu să asigure o educație de bază cu un nivel de calitate suficient pentru toate fetele și toți băieții și să reducă în continuare mortalitatea în rândul copiilor sub cinci ani; ar trebui subliniat că promovarea egalității de gen constituie unul dintre drepturile fundamentale ale omului și un instrument pentru realizarea ODM-urilor care trebuie să facă parte din parteneriatul strategic UE-Brazilia;

Joi, 12 martie 2009

- (q) ar trebui constatat că, în pofida dezvoltării economice și acumulării de bogății, Brazilia are încă un număr mare de oameni săraci; ar trebui subliniată necesitatea de a sprijini guvernul brazilian în eforturile sale de a combate sărăcia în cele mai sărace regiuni și în rândul celor mai sărace categorii ale populației, ținând seama de faptul că 65 % dintre cei mai săraci brazilieni sunt negri sau de etnie mixtă, în timp ce 86 % dintre cei din clasa cea mai privilegiată sunt albi;
- (r) parteneriatul strategic ar trebui să includă un forum de dezbateri și schimb de practici optime ale partenerilor în domeniul coeziunii sociale și regionale; în acest sens, ar trebui recunoscut impactul deosebit de pozitiv al programului brazilian „Bolsa Familia” („Coșul familial”) în ceea ce privește reducerea sărăciei din țară și creșterea indicatorilor de dezvoltare umană;
- (s) se impune instituirea unui dialog pe scară largă privind migrația, acordând prioritate aspectelor migrației legale și ilegale, precum și protecției drepturilor omului în cazul migranților și facilitării transferului de bani;
- (t) partenerii ar trebui să coopereze în sensul continuării cu succes a discuțiilor în cadrul forurilor internaționale, pentru încheierea în 2009 a unui acord global, la nivel mondial, pe perioada de după 2012, privind schimbarea climei, bazat în special pe principiul răspunderii comune, dar diferențiate;
- (u) partenerii ar trebui, de asemenea, să concluzeze îndeaproape în vederea implementării Convenției privind Diversitatea Biologică și realizării obiectivelor în materie de biodiversitate fixate pentru 2010;
- (v) partenerii ar trebui să-și consolideze cooperarea internațională în materie de conservare și administrare durabilă a tuturor tipurilor de pădure, inclusiv jungla amazoniană; ei ar trebui să procedeze la schimbul celor mai bune practici în materie de administrare durabilă a pădurilor și de aplicare a legislației forestiere;
- (w) partenerii ar trebui să dezvolte tehnologii energetice cu emisii reduse de carbon și să asigure producția sustenabilă și utilizarea energiilor regenerabile, inclusiv a biocarburanților sustenabili care nu afectează culturile alimentare și biodiversitatea; ei ar trebui să majoreze ponderea energiilor regenerabile din mixul lor energetic global, să promoveze eficiența energetică și accesul la energie, precum și să asigure o mai mare securitate a energiei;
- (x) cooperarea în domeniul cercetării nucleare ar trebui consolidată astfel încât Brazilia să poată participa în proiectul ITER (International Thermonuclear Experimental Reactor - Reactorul Termonuclear Experimental Internațional) referitor la generarea de energie termonucleară;
- (y) având în vedere că accesul la produsele medicale și la serviciile de sănătate publice sunt obiective generale, eforturile Braziliei de a combate SIDA cu medicamente ieftine ar trebui sprijinite, iar UE ar trebui să examineze mai mult posibilitatea de a acorda licențe obligatorii pentru medicamentele destinate bolilor pandemice neglijate care afectează oamenii săraci;
- (z) suma disponibilă în cadrul Instrumentului de Cooperare pentru Dezvoltare ⁽¹⁾ (ICD) pentru Brazilia trebuie să fie utilizată pentru măsurile de sprijinire a Braziliei în combaterea sărăciei și pentru realizarea ODM-urilor, precum și pentru alte măsuri care pot fi considerate drept o veritabilă asistență pentru dezvoltare, de exemplu în sectorul ecologic;
- (aa) este necesar să se consolideze dialogurile actuale și să se lanseze noi dialoguri sectoriale, în materie de mediu și dezvoltare durabilă, energie, transport, siguranță alimentară, știință și tehnologie, societate informațională, ocupare a forței de muncă și probleme sociale, finanțe și macro-economie, dezvoltare regională, cultură și educație;
- (ab) parteneriatul strategic ar trebui să încurajeze contactele dintre organizațiile societății civile, forurile de afaceri și cele ale partenerilor sociali și să promoveze schimburile la nivel educațional și cultural;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p. 41).

Joi, 12 martie 2009

- (ac) acțiunile în favoarea parteneriatului politic UE-Brazilia, sensibilizarea și înțelegerea reciprocă și programele de schimb ar trebui să fie finanțate din alt instrument decât ICD;
 - (ad) parteneriatul strategic ar trebui să permită stabilirea unui dialog periodic, structurat între membrii Congresului Național din Brazilia și cei ai Parlamentului European;
 - (ae) ar trebui luate măsuri pentru ca instituțiile UE și guvernul Braziliei să informeze periodic și detaliat Parlamentul European și EuroLat despre stadiul în care se află parteneriatul strategic;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și președintelui și Congresului Național al Republicii Federative a Braziliei.

Parteneriatul strategic UE-Mexic

P6_TA(2009)0141

Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 adresată Consiliului privind un parteneriat strategic UE-Mexic (2008/2289(INI))

(2010/C 87 E/35)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de recomandare adresată Consiliului, prezentată de José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra în numele Grupului PPE-DE, privind un parteneriat strategic UE-Mexic (B6-0437/2008),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 iulie 2008, intitulată „Către un parteneriat strategic UE-Mexic” (COM(2008)0447),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 octombrie 2007 privind asasinarea femeilor (femicidul) în Mexic și America Centrală și rolul Uniunii Europene în combaterea acestui fenomen ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul de parteneriat economic, de coordonare politică și de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Statele Unite Mexicane, pe de altă parte ⁽²⁾, semnat la 8 decembrie 1997 (Acordul Global),
- având în vedere declarațiile celor cinci reuniuni la nivel înalt ale șefilor de stat și de guvern din Uniunea Europeană și din America Latină și Caraibe (EU-LAC), desfășurate până în prezent la Rio de Janeiro (28-29 iunie 1999), Madrid (17-18 mai 2002), Guadalajara (28-29 mai 2004), Viena (12-13 mai 2006) și Lima (16-17 mai 2008),
- având în vedere comunicatul comun din 17 mai 2008 al celei de a patra reuniuni la nivel înalt Mexic-UE, care a avut loc la Lima,

⁽¹⁾ JO C 227 E, 4.9.2008, p. 140.

⁽²⁾ JO L 276, 28.10.2000, p. 45.

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere comunicatul comun al celei de a opta reuniuni a Comisiei mixte UE-Mexic-, care a avut loc la Ciudad de México în perioada 13 și 14 octombrie 2008,
 - având în vedere declarația comună a celei de-a VII reuniune a Comisiei parlamentare mixte (CPM) Statele Unite Mexicane - Uniunea Europeană, care a avut loc la Ciudad de México, în perioada 28 și 29 octombrie 2008,
 - având în vedere concluziile reuniunii Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe din 13 octombrie 2008,
 - având în vedere mesajul Adunării parlamentare euro-latinoamericane (EuroLat) din 1 mai 2008, adresat celei de a V-a reuniuni la nivel înalt EU-LAC,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2008 privind cea de-a cincea reuniuni la nivel înalt Uniunea Europeană - America Latină și Caraibe de la Lima ⁽¹⁾,
 - având în vedere Declarația de la San Salvador, adoptată în cadrul celei de a XVIII-a reuniuni iberoamericane la nivel înalt a șefilor de stat și de guvern, desfășurată în perioada 29 și 31 octombrie 2008,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind drepturile omului și clauza referitoare la democrație în acordurile Uniunii Europene ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 114 alineatul (3) și articolul 83 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0028/2009),
- A. întrucât Mexicul și UE împărtășesc un patrimoniu de valori fundamentale, principii comune, precum și legături istorice și culturale;
- B. întrucât respectarea principiilor democrației și ale drepturilor omului, menționate în clauza referitoare la democrație, constituie un element esențial al parteneriatului strategic, precum și al acordului global și întrucât aceasta trebuie să fie aplicată de ambele părți;
- C. întrucât Mexicul își consolidează neîncetat poziția politică pe scena internațională, fapt confirmat la nivel mondial de recenta sa numire ca membru nepermanent al Consiliului de securitate al ONU (pe perioada 2009-2010) și la nivel regional de asumarea președinției Secretariatului pro-tempore al Grupului de la Rio (pe perioada 2008-2010);
- D. întrucât este important ca Uniunea Europeană să recunoască contribuția Mexicului la sistemul multilateral, dat fiind că multilateralismul constituie un principiu fundamental pe care ambele părți, Mexicul și UE, s-au angajat să-l promoveze la nivel internațional;
- E. întrucât Mexicul a lansat o serie de reforme structurale în sectoare strategice și a devenit a zecea putere economică mondială, este membru al G20 și al G5 (Brazilia, China, India, Africa de Sud și Mexic) și, în afară de aceasta, singurul membru latinoamerican al OECD;
- F. întrucât Mexicul are o populație care depășește 100 milioane, alcătuită în mare parte din tineri, 45 % dintre mexicani fiind în vârstă de sub 20 de ani, și ocupă o poziție geostrategică importantă, constituind o punte între America de Nord și cea de Sud, precum și între Caraibe și Pacific;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0177.

⁽²⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

Joi, 12 martie 2009

- G. întrucât Acordul global are trei piloni: dialogul politic, crearea treptată a unei zone de liber schimb și cooperarea; întrucât, în plus, de la intrarea în vigoare a acordului, în 2000, relațiile dintre cele două părți au evoluat în sensul adâncirii și consolidării lor, atât în sfera politică, cât și în aceea a comerțului și cooperării;
- H. întrucât în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Lima, Uniunea Europeană și Mexicul au subliniat evoluția pozitivă a fluxurilor comerciale și a investițiilor în cadrul Acordului global;
- I. întrucât atât la nivel bilateral, cât și în cadrul Acordului global, Uniunea Europeană și Mexicul și-au intensificat contactele, la toate nivelurile și în ceea ce privește toate instituțiile, în special în domeniul parlamentar, în contextul CPM UE-Mexic și al EuroLat;
- J. întrucât propunerea unui parteneriat strategic coincide cu o criză financiară și economică mondială și întrucât această criză poate influența echilibrul economic și social al relațiilor bilaterale;
- K. întrucât adâncirea relațiilor dintre Mexic și Uniunea Europeană poate contribui la consensul dintre UE și partenerii săi latinoamericani privind chestiunile de interes regional și mondial, facilitând promovarea în comun a intereselor și valorilor pe care le împărtășesc în forurile internaționale și regionale;
- L. întrucât, în cadrul relațiilor dintre Uniunea Europeană și Mexic, parteneriatul strategic trebuie considerat drept un important salt calitativ, survenit la două niveluri diferite: multilateral, prin coordonarea reciprocă privind chestiuni de importanță mondială și bilateral, prin dezvoltarea relațiilor lor și prin inițiative speciale;
- M. întrucât procesele de integrare politică și economică, progresul din ce în ce mai mare al globalizării economice și importanța dezbaterii privind democrația, drepturile omului și mediul înconjurător, printre altele, au schimbat prioritățile în agenda ambelor regiuni;
- N. întrucât situarea strategică a Mexicului și rețeaua sa de acorduri comerciale, îi conferă acestei țări o mare importanță strategică pentru exporturile europene, Uniunea Europeană fiind a doua sa sursă de investiții străine;
- O. întrucât zona de liber schimb Mexic-UE (ZLS) ocupă un rol important în relațiile bilaterale ale UE, având în vedere că domeniul său de aplicare este foarte extins (bunuri, servicii, achiziții, concurență, drepturi de proprietate intelectuală, investiții și plăți aferente);
- P. întrucât emigrația mexicană către Uniunea Europeană, inter alia, constituie una dintre cele mai importante și mai sensibile probleme pentru Mexic, dat fiind numărul mare de imigranți mexicani în Uniunea Europeană, printre care se află multe persoane cu înaltă calificare,
1. adresează Consiliului următoarele recomandări:
 - (a) își exprimă speranța că parteneriatul strategic va marca un salt calitativ în relațiile dintre Mexic și Uniunea Europeană, atât la nivel multilateral, cu privire la chestiunile de importanță mondială, cât și la nivel bilateral prin dezvoltarea relațiilor;
 - (b) se pronunță în favoarea instituționalizării reuniunilor anuale la nivel înalt Uniunea Europeană-Mexic în cadrul parteneriatului strategic, așa cum s-a procedat în cazul acelorora cu SUA, Rusia, China și Brazilia;
 - (c) este încrezător că parteneriatul strategic va da un nou impuls Acordului global UE-Mexic, în diferitele sale domenii: politic (inclusiv drepturile omului), al securității, al combaterii traficului de droguri, al mediului, al cooperării tehnice și culturale și cel socio-economic;
 - (d) își exprimă dorința ca și capitolul comercial să se bazeze pe tratamentul echitabil, pe solidaritate, dialog și respectarea caracteristicilor specifice ale Mexicului și ale UE;

Joi, 12 martie 2009

- (e) reafirmă sprijinul său acordat Guvernului mexican și președintelui Calderón în activitatea esențială pe care o desfășoară cu scopul de a asana anumite instituții ale statului; consideră că acest proces trebuie să fie finalizat pentru a pune capăt corupției și pentru a evita cufundarea societății într-o situație fără protecție;
- (f) ia în considerare, în cadrul activităților sale, combaterea feminicidelor în ambele regiuni pe baza dialogului, a cooperării și a schimbului reciproc de bune practici;
- (g) este încrezător că parteneriatul strategic va conduce la o mai strânsă coordonare a pozițiilor adoptate cu privire la situațiile de criză și la chestiunile de importanță mondială, pe baza intereselor și preocupărilor comune;
- (h) dorește să fie stabilite orientări clare privind modalitățile optime de asigurare a unei cooperări strânse în scopul promovării unui multilateralism efectiv și al sporirii capacității ONU de menținere și consolidare a păcii și respectare a drepturilor omului, precum și în scopul abordării, în cadrul dreptului internațional, în conformitate cu Declarația de la Lima, a amenințărilor comune la adresa păcii și securității, inclusiv traficul de droguri și arme, crima organizată, terorismul și traficul de persoane;
- (i) recomandă ca prezentul parteneriat strategic să devină o șansă de a dezbate modul în care clauza referitoare la drepturile omului și democrație să fie mai funcțională și de a evalua respectarea sa, inclusiv prin dezvoltarea dimensiunii pozitive a respectivei clauze, având în vedere că drepturile omului și democrația reprezintă valori esențiale în toate acordurile dintre cele două părți;
- (j) afirmă, în acest sens, sprijinul acordat guvernului mexican în ceea ce privește contribuția sa la lucrările ONU și lupta împotriva traficului de droguri, a terorismului internațional și a crimei organizate, în special în ceea ce privește numărul din ce în ce mai mare de victime ale traficului și consumului de droguri;
- (k) este încrezător că mecanismele privilegiate de dialog politic ale parteneriatului strategic UE-Mexic vor impulsiona cu adevărat raporturile cu și dintre diversele procese de integrare regională, în scopul salvagărdării valorilor și intereselor parteneriatului strategic, precum și al consolidării multilateralismului în materie de relații internaționale;
- (l) sugerează consolidarea poziției Forumului societății civile Mexic-UE și luarea în considerare a recomandărilor sale în măsura posibilităților;
- (m) subliniază rolul parteneriatului strategic ca instrument ce contribuie la intensificarea cooperării între părți în cadrul forurilor internaționale, cum este Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, OCDE, G20 și G8+G5, în scopul identificării unor soluții pentru criza financiară mondială și propunerii unui răspuns comun care vizează restabilirea încrederii în instituțiile financiare, în concordanță cu Declarația de la San Salvador;
- (n) având în vedere, în special, criza financiară mondială, subliniază importanța susținerii dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, indispensabile pentru consolidarea structurii economice și sociale și pentru crearea de locuri de muncă decente;
- (o) subliniază importanța tuturor acordurilor bilaterale încheiate între UE și Mexic, mai ales a Acordului global, care cuprinde o ZLS, precum și a parteneriatului său strategic;
- (p) subliniază efectele pozitive ale aplicării Acordului global asupra celor două părți, schimburile comerciale bilaterale înregistrând o creștere de peste 100 %;

Joi, 12 martie 2009

- (q) subliniază faptul că parteneriatul strategic UE-Mexic va da un nou impuls relațiilor bilaterale și va favoriza extinderea și ameliorarea programelor de cooperare, cum ar fi Programul de sprijin integral pentru întreprinderi mici și mijlocii (PIAPYME), de ale cărui rezultate vor beneficia ambele părți; solicită, în acest context, desfășurarea unei campanii de informare pentru a face cunoscute toate programele de care ambele părți vor beneficia în cadrul consolidării relațiilor reciproce; subliniază că acest parteneriat strategic va servi la consolidarea în continuare a coordonării dintre cele două părți în cadrul principalelor foruri și instituții multilaterale;
 - (r) recomandă ca Mexicul să devină un membru permanent al noii structuri financiare și economice internaționale a G20, dat fiind faptul că, în acest context, parteneriatul strategic bilateral cu UE va deveni și mai relevant;
 - (s) pune accentul pe nevoia de a stabili o platformă comună în vederea elaborării unei strategii ambițioase de combatere a schimbărilor climatice, în perspectiva Conferinței ONU privind schimbările climatice, ce va avea loc în 2009 la Copenhaga și a realizării unui acord global;
 - (t) solicită depunerea unor eforturi mai coerente pentru a promova transferul științific și tehnologic, în vederea consolidării unei cooperări reale pentru combaterea schimbărilor climatice și pentru îmbunătățirea protecției mediului;
 - (u) solicită dezvoltarea unui dialog larg și structurat referitor la migrație, atât legală, cât și ilegală, precum și asupra legăturilor dintre migrație și dezvoltare, în concordanță cu experiența acumulată de Mexic și Uniunea Europeană în acest domeniu, precum și cu Declarația de la Lima;
 - (v) invită Consiliul mixt, în temeiul clauzei privind evoluțiile viitoare prevăzute în articolul 43 din Acordul global, să ia în discuție oportunitatea stabilirii, inter alia, a unui acord referitor la politicile de imigrație dintre cele două părți, mai ales în ceea ce privește procedurile de la Modul 4;
 - (w) solicită reînnoirea angajamentelor asumate în legătură cu Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și conștientizarea importanței cooperării strânse în domeniul coeziunii sociale, al egalității între bărbați și femei, al schimbărilor climatice, al dezvoltării durabile, al luptei împotriva terorismului internațional, al traficului de droguri și al delincvenței, al siguranței alimentare și al luptei împotriva sărăciei;
 - (x) solicită crearea unui flux regulat de informații, dinspre instituțiile Uniunii Europene și guvernul mexican către Parlamentul European, EuroLat și către CPM UE-Mexic referitor la evoluția parteneriatului strategic și la monitorizarea acțiunilor întreprinse în cadrul acestuia;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului și, spre informare, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre ale Uniunii Europene și Guvernului și Congresului Uniunii Statelor Unite Mexicane.
-

Joi, 12 martie 2009

Cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane și a dialogului dintre Sfinția Sa Dalai Lama și guvernul chinez

P6_TA(2009)0142

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane și dialogul dintre Sfinția Sa Dalai Lama și guvernul chinez

(2010/C 87 E/36)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind China și Tibetul, în special rezoluțiile sale din 10 aprilie 2008 privind Tibetul ⁽¹⁾ și din 10 iulie 2008 referitoare la situația din China după cutremur și înaintea Jocurilor Olimpice ⁽²⁾,
 - având în vedere declarația adresată de Sfinția Sa Dalai Lama Parlamentului European la 4 decembrie 2008,
 - având în vedere declarația privind Tibetul făcută de administrația Statelor Unite și Uniunea Europeană cu ocazia Summit-ului SUA-UE din 10 iunie 2008,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în martie 2009 se împlinesc 50 de ani de la părăsirea Tibetului de către Sfinția Sa Dalai Lama și începutul exilului său în India;
- B. întrucât cele opt runde de dialog dintre trimișii Sfinției Sale Dalai Lama și reprezentanții guvernului chinez nu au înregistrat progrese și nu sunt planificate alte discuții;
- C. întrucât Memorandumul privind o autonomie reală pentru poporul tibetan, elaborat la cererea guvernului chinez și prezentat de către trimișii Sfinției Sale Dalai Lama în cadrul celei de-a opta runde de dialog în noiembrie 2008, la Beijing, respectă principiile pe care se sprijină Constituția chineză și integritatea teritorială a Republicii Populare Chineze, dar a fost respins de guvernul chinez ca fiind o încercare de a obține „semi-independența” și „independența mascată”;
- D. întrucât Sfinția Sa Dalai Lama a făcut apel la nonviolență, a fost laureat al premiului Nobel pentru pace în 1989 pentru eforturile sale și nu solicită independența Tibetului, ci reluarea negocierilor cu autoritățile chineze, în vederea ajungerii la acord politic global privind o autonomie reală, în cadrul Republicii Populare Chineze;
- E. întrucât în ultimele câteva zile autoritățile chineze au înăsprit securitatea în Tibet, interzicând jurnaliștilor și străinilor să viziteze regiunea și anulând permisele deja emise străinilor, desfășurând astfel o campanie de represalii violente împotriva poporului tibetan;
- F. întrucât un număr mare de călugări din mănăstirea An Tuo din provincia chineză Qinghai au fost arestați la 25 februarie 2009 în timpul unui marș pașnic, cu ocazia Anului Nou tibetan,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0119.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0362.

Joi, 12 martie 2009

1. îndeamnă guvernul chinez să considere Memorandumul privind o autonomie reală pentru poporul tibetan din noiembrie 2008 drept fundament pentru negocieri de substanță în vederea unei schimbări pozitive și semnificative în Tibet, respectând, totodată, principiile incluse în Constituția și legislația Republicii Populare Chineze;
2. invită Consiliul să stabilească ce s-a întâmplat exact în cursul negocierilor dintre Republica Populară Chineză și trimișii Sfinției Sale Dalai Lama;
3. invită Președinția Consiliului, cu ocazia celei de a 50-a aniversări a exilului în India al Sfinției Sale Dalai Lama, să adopte o declarație prin care să invite guvernul chinez să deschidă un dialog constructiv în vederea ajungerii la un acord politic global și să facă referire la Memorandumul privind o autonomie reală pentru poporul tibetan;
4. condamnă toate actele de violență, fie că acestea au fost comise de demonstrații sau de represiunea disproporționată a forțelor de ordine;
5. invită guvernul chinez să elibereze imediat și necondiționat toate persoanele deținute doar pe motivul participării lor la proteste pașnice și să furnizeze o situație a tuturor persoanelor ucise sau declarate dispărute, precum și a tuturor persoanelor arestate și natura acuzațiilor care le sunt aduse;
6. solicită autorităților chineze să asigure accesul presei străine în Tibet, inclusiv în zonele tibetane din afara Regiunii Autonome Tibet și să elimine permisele speciale necesare pentru accesul în Regiunea Autonomă Tibet;
7. îndeamnă autoritățile chineze să asigure accesul neîngrădit în Tibet al experților ONU în domeniul drepturilor omului și al organizațiilor neguvernamentale internaționale acreditate, pentru a putea investiga situația la fața locului;
8. îndeamnă Președinția Consiliului să ia inițiativa de a include problema Tibetului pe ordinea de zi unei reuniuni a Consiliului Afaceri Generale pentru a discuta modul în care Uniunea Europeană ar putea facilita progresele privind o soluție pentru Tibet;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, președintelui, guvernului și parlamentului Republicii Populare Chineze și Sfinției Sale Dalai Lama.

Guinea Bissau

P6_TA(2009)0143

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la Guinea Bissau

(2010/C 87 E/37)

Parlamentul European,

- având în vedere declarația Președinției UE din 2 martie 2009 privind evenimentele tragice din Guinea Bissau,
- având în vedere atât alegerile prezidențiale din iunie și iulie 2005, cât și cele parlamentare din 16 noiembrie 2008 din Guinea Bissau,
- având în vedere declarația Consiliului de Securitate al ONU din 3 martie 2009 privind actuala criză politică din Guinea Bissau,

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere Declarația Comisiei Uniunii Africane (UA) din 2 martie 2009,
 - având în vedere articolul 115 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 2 martie 2009, președintele din Guineea Bissau, Joao Bernardo Vieira, a fost împușcat de către soldați rebeli, în ziua în care șeful forțelor armate, generalul Batista Tagmé Na Waié fusese ucis într-un atac cu bombă; întrucât în urma acestor crime au fost eliminate două figuri politice foarte puternice și rivale, care au scăpat în ultimele patru luni de câteva tentative de asasinat;
- B. întrucât atacurile nu au fost considerate o lovitură de stat, iar Consiliul pentru pace și securitate al UA nu a suspendat Guineea Bissau, astfel cum s-a întâmplat în cazul statului Guineea vecin și al Mauritaniei, în urma loviturilor de stat de anul trecut;
- C. întrucât președintele recent ales al Adunării Naționale a Poporului, Raimundo Pereira, a fost învestit în funcția de președinte pentru o perioadă limitată, până la alegeri, după cum stipulează constituția; întrucât Raimundo Pereira a făcut apel la comunitatea internațională pentru sprijin în favoarea stabilizării țării;
- D. întrucât, în urma a decenii de instabilitate politică, Guineea Bissau se află într-o profundă criză, marcată de lipsa accesului la apă potabilă, servicii de sănătate, educație, și de faptul că funcționarii publici din mai multe ministere nu au mai primit salariul de mai multe luni, și întrucât țara este unul dintre puținele state de pe agenda Comisiei pentru pace a Organizației Națiunilor Unite, al cărui scop este de a oferi sprijin țărilor sărace pentru a nu ajunge în situații de război sau de haos; întrucât asasinatele s-au produs într-o perioadă de angajare din ce în ce mai mare a UE și a comunității internaționale în vederea construirii unui climat democratic și stabil în Guineea Bissau;
- E. întrucât începând cu iunie 2008, UE furnizează consiliere și asistență în sprijinul reformei sectorului de securitate din Guineea Bissau, prin intermediul misiunii PESC a UE de reformă a sistemului de securitate în Guineea Bissau;
- F. întrucât alegerile parlamentare din noiembrie 2008 au reprezentat un test important pentru Guineea Bissau, a cărei tranziție spre un regim democratic are nevoie imperativă de o nouă stimulare; întrucât atât cetățenii, cât și observatorii internaționali au apreciat pozitiv alegerile, inclusiv Misiunea UE de observare a alegerilor, fiind astfel deschisă calea pentru un sprijin consistent din partea ONU pentru eforturile de restabilire a păcii în țară; întrucât, în perioada alegerilor, armata nu s-a amestecat în procesul electoral și s-a angajat să asigure un climat pașnic;
- G. întrucât aceste asasinat par să aibă legătură cu tensiunile politice provenite din vechi rivalități, diviziuni etnice și din instabilitatea din rândul cadrelor militare, precum și cu prezența din ce în ce mai pronunțată în țară a intereselor traficantilor de droguri, ceea ce oferă imaginea unei situații de fond extrem de complexe și de periculoase, care subminează în mod constant capacitatea de redresare a țării;
- H. întrucât Guineea Bissau se confruntă cu problema traficului de droguri și reprezintă un punct de tranzit între America de Sud și Europa, și întrucât traficul de droguri constituie o amenințare serioasă la stabilitatea politică a țării;
- I. întrucât dovezile din ce în ce mai numeroase cu privire la traficul de droguri în și prin regiune demonstrează că acest fapt a devenit un pericol major pentru întreaga Africă de Vest, amenințând totodată extrem de serios și Uniunea Europeană, pentru că afectează zonele de vecinătate;
1. condamnă cu vehemență asasinarea Președintelui statului Guineea Bissau, Joao Bernardo Vieira, și a Șefului forțelor armate, generalul Tagmé Na Waié;
 2. transmite sincere condoleanțe familiilor defunctului președinte Joao Bernardo Vieira și a defunctului general Tagmé Na Waié, precum și întregului popor al statului Guineea Bissau;

Joi, 12 martie 2009

3. solicită autorităților din Guinea Bissau să investigheze cu foarte mare atenție aceste crime și să îi aducă pe cei responsabili în fața justiției, și face apel la comunitatea internațională să acorde tot sprijinul necesar în vederea realizării acestui obiectiv; atrage atenția că asasinarea generalilor Ansumane Mané (2000) și Veríssimo Correia Seabra (2004) nu sunt elucidate, criminalii nefiind găsiți, acuzați sau judecați; subliniază că impunitatea nu reprezintă o soluție;
4. salută promisiunea armatei de a respecta Constituția statului Guinea Bissau și insistă asupra unei respectări stricte a ordinii constituționale;
5. îndeamnă toate părțile să își rezolve disputele prin mijloace politice și pașnice, în cadrul instituțional al Guineei Bissau și se opune oricărei încercări de schimbare a guvernului prin mijloace neconstituționale;
6. își exprimă speranța că se vor organiza alegeri prezidențiale în termen de 60 de zile, după cum prevede Constituția, și face apel la statele membre ale UE și la comunitatea internațională să se asigure că Guinea Bissau va primi sprijinul financiar și tehnic necesar desfășurării unor alegeri credibile;
7. subliniază că instabilitatea Guineei Bissau reprezintă un pericol, la fel ca și incapacitatea acesteia de a contracara corupția larg răspândită sau de a-și schimba statutul de țară de tranzit pentru droguri, atâta vreme cât instituțiile sale rămân structural lipsite de putere;
8. invită Consiliul, Comisia, statele membre, Organizația Națiunilor Unite, UA, Comunitatea Economică a Statelor Vest-Africane (ECOWAS), Comunitatea țărilor care vorbesc portugheza și alți membrii ai comunității internaționale să monitorizeze evoluția evenimentelor din Guinea Bissau, să ofere sprijin pentru păstrarea ordinii constituționale în Guinea Bissau și să continue să sprijine eforturile de instituire a păcii în această țară;
9. solicită începerea imediată de convorbiri între diferitele facțiuni politice din țară, în scopul conceperii unui program la care să se angajeze toate părțile interesate și care să includă intensificarea reformei sectorului de securitate, revizuirea legislației electorale, reforma administrației publice, măsuri de combatere a corupției, stabilizare macroeconomică și consultare societății civile în procesul de reconciliere națională;
10. salută decizia ECOWAS din 3 martie 2009, de a trimite o delegație ministerială în Guinea Bissau, compusă din miniștri din Nigeria, Burkina Faso, Capul Verde, Gambia și Senegal, însoțită de președintele Comisiei ECOWAS, precum și decizia similară, din aceeași zi, a Comunității țărilor care vorbesc portugheza de a trimite o misiune politică în Guinea Bissau, condusă de Secretarul de stat pentru afaceri externe și cooperare portughez, ambele misiuni antrenând părțile interesate într-un efort menit să restabilească încrederea între actorii politici, forțele de securitate și societatea civilă și să restabilească normalitatea constituțională în țară;
11. atrage atenția cu profundă îngrijorare asupra faptului că transbordarea drogurilor provenite din zone îndepărtate precum Columbia și Afganistan și traficul de ființe umane reprezintă o amenințare la consolidarea păcii în Guinea Bissau și asupra stabilității regiunii Africii de Vest, și invită agențiile Organizației Națiunilor Unite să elaboreze, cu ajutorul ECOWAS, un plan regional de acțiune pentru remedierea acestei situații;
12. invită Comisia ONU de instaurare a păcii să asigure în continuare furnizarea ajutorului umanitar promis (tehnic și financiar), îndeosebi în ceea ce privește reforma sistemului de securitate și reforma administrativă, precum și combaterea traficului de droguri;
13. invită Consiliul și Comisia să ofere în continuare consultanță și asistență în sprijinul reformei sectorului de securitate din Guinea Bissau, prin intermediul misiunii PESC a UE de reformă a sistemului de securitate în Guinea Bissau, și să elaboreze un raport privind rezultatele deja obținute;
14. încredințează Președintelui sarcina de a înainta prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor statelor membre, Secretarului General al ONU, Secretarului General al ECOWAS, instituțiilor Uniunii Africane, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, Secretariatului Comunității țărilor care vorbesc portugheză, precum și guvernului și parlamentului din Guinea Bissau.

Joi, 12 martie 2009

Filipine

P6_TA(2009)0144

Rezoluția Parlamentului european din 12 martie 2009 referitoare la Filipine

(2010/C 87 E/38)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Președinției în numele UE din 15 septembrie 2008, referitoare la situația din Mindanao,
 - având în vedere apelul adresat de ambasadorii Uniunii Europene și Statelor Unite ale Americii și de adjunctul șefului misiunii diplomatice a Australiei, la 29 ianuarie 2009,
 - având în vedere cea de-a treia sesiune a reexaminării tripartite privind implementarea Acordului de pace din 1996 între Frontul Islamic de Eliberare Moro (FIEM) și guvernul Republicii Filipine (GRF), din 11-13 martie 2009,
 - având în vedere Declarația comună de la Haga a GRF și a Frontului Național Democrat din Filipine (FNDF) de la 1 septembrie 1992 și Prima și A doua Declarație comună de la Oslo, din 14 februarie și respectiv 3 aprilie 2004,
 - având în vedere Documentul strategic de țară al Comisiei pentru 2007-2013 privind Filipine, programul de sprijinire a Procesului de pace în cadrul Instrumentului de stabilitate și negocierile privind Acordul de parteneriat și cooperare între UE și Filipine,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Filipine, în special cea din 26 aprilie 2007 ⁽¹⁾, și reafirmându-și sprijinul pentru negocierile de pace între GRF și FNDF, exprimat în rezoluțiile sale din 17 iulie 1997 ⁽²⁾ și 14 ianuarie 1999 ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât mai multe grupuri armate, în special Frontul Islamic de Eliberare Moro (FIEM) au combătut trupele guvernului în partea de sud a Filipinelor din 1969, aceasta reprezentând una dintre mișcările insurgente din Asia care durează de cel mai mult timp;
- B. întrucât conflictul dintre guvern și insurgenții din FNDF s-a soldat cu pierderea a peste 40 000 de vieți omenești și întrucât continuă violențe sporadice, în pofida acordului de încetare a focului din 2003 și a negocierilor de pace;
- C. întrucât ostilitățile dintre forțele guvernului și FIEM în Mindanao au reînceput în august 2008, după ce Curtea Supremă din Filipine a declarat neconstituționalitatea Memorandumului de acord între FIEM și GRF referitor la domeniul ancestral, care ar fi acordat un grad substanțial de autonomie populației din Bangsamoro;
- D. întrucât în urma reluării luptelor au fost ucise peste 100 de persoane și aproximativ 300 000 au fost strămutate, dintre care o mare parte se află în continuare în centre de evacuare;

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 788.

⁽²⁾ JO C 286, 22.9.1997, p. 245.

⁽³⁾ JO C 104, 14.4.1999, p. 116.

Joi, 12 martie 2009

- E. întrucât Malaezia, intermediara procesului de pace, și-a retras din Mindanao observatorii acordului de încetare a focului în aprilie 2008, din cauza lipsei de progrese în cadrul procesului de pace, dar este dispusă să își reconsidere rolul, în cazul în care GRF își clarifică poziția de negociere;
- F. întrucât negocierile de pace dintre GRF și FNDF stagnează din 2004 și întrucât guvernul norvegian a depus mari eforturi pentru a încuraja ambele părți să reia negocierile oficiale;
- G. întrucât sute de activiști, sindicaliști, ziariști și lideri religioși din Filipine au fost uciși sau răpiți începând cu 2001 și întrucât GRF neagă orice implicare a forțelor de securitate și a armatei în aceste asasinat politice, în ciuda numeroaselor probe care atestă contrariul;
- H. întrucât, în 2008 au existat mai multe cazuri în care instanțele judecătorești locale au descoperit că arestarea și detenția activiștilor era ilegală și a dispus eliberarea acestora, dar aceleași persoane au fost arestate din nou și condamnate pentru rebeliune sau omor;
- I. întrucât puterea judecătorească din Filipine nu este independentă, avocații și judecătorii fiind, de asemenea, victimele hărțuirii și ale asasinatelor, și întrucât vulnerabilitatea martorilor nu permite anchetarea eficientă a infracțiunilor penale și condamnarea vinovaților;
- J. întrucât, în cazul majorității omorurilor extrajudiciare comise, nu a fost deschisă o anchetă penală, iar autorii nu sunt pedepsiți, în pofida a numeroase afirmații ale guvernului, conform cărora au fost adoptate măsuri pentru încetarea crimelor și aducerea vinovaților în fața justiției;
- K. întrucât în aprilie 2008, Consiliul ONU pentru drepturile omului a examinat situația din Filipine și a subliniat impunitatea vinovaților pentru execuțiile extrajudiciare și disparițiile forțate, GRF respingând recomandările pentru un raport de monitorizare;
- L. întrucât pentru a pune capăt răpirilor și execuțiilor extrajudiciare este necesară abordarea cauzelor economice, sociale și culturale profunde ale violenței din Filipine;
1. își exprimă marea preocupare privind sutele de mii de persoane strămutate pe teritoriul țării, în Mindanao, și solicită GRF și FIEM să facă tot posibilul pentru a restabili o situație care să permită întoarcerea oamenilor acasă; solicită măsuri naționale și internaționale sporite pentru a proteja și pentru a contribui la reabilitarea persoanelor deplasate;
 2. este ferm convins că dialogul este singura cale de soluționare a conflictului și că rezolvarea acestei mișcări insurgente îndelungate este vitală pentru dezvoltarea generală a Filipinelor;
 3. solicită GRF să reia de urgență negocierile de pace cu FIEM și să clarifice statutul și viitorul Memorandumului de acord, în urma hotărârii de mai sus a Curții Supreme; salută declarația GRF, conform căreia acesta intenționează să renunțe la condiții prealabile pentru reluarea negocierilor;
 4. salută negocierile între GRF și FNDF, mediate de Norvegia, din Oslo, din noiembrie 2008 și speră că, și în acest caz, pot fi reluate curând negocierile oficiale în vederea Comitetului comun de monitorizare (CCM); solicită părților să își îndeplinească acordurile bilaterale, să se reunească conform Acordului global privind respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar și să permită efectuarea unor anchete comune privind încălcarea drepturilor omului;
 5. solicită Consiliului și Comisiei să ofere și să faciliteze acordarea de sprijin și asistență părților pentru punerea în aplicare a Acordului global privind respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar, în special, prin intermediul programelor de dezvoltare, asistență umanitară și reabilitare;

Joi, 12 martie 2009

6. solicită Consiliului European și Comisiei să sprijine GRF în eforturile care vizează evoluția negocierilor de pace, inclusiv prin facilitarea acestora, în cazul în care este solicitată, precum și prin sprijinirea Echipii de monitorizare internațională, responsabilă de supravegherea acordului de încetare a focului între armată și FIEM;
7. sugerează ca rolul Echipii internaționale de monitorizare să fie sporit printr-un mandat mai consolidat în ceea ce privește anchetele și printr-o politică de comun acord privind dezvăluirea descoperirilor sale;
8. solicită GRF să sporească ajutorul pentru dezvoltare destinat Mindanao, pentru a îmbunătăți condițiile de viață dramatice ale populației locale și salută sprijinul financiar de peste 13 milioane EUR, constând în ajutoare alimentare și nealimentare, pe care UE l-a acordat Mindanao, de când au fost reluate luptele, în august 2008;
9. își exprimă marea preocupare privind sutele de cazuri de execuții extrajudiciare ale activiștilor politici și ale ziarșiștilor, care au avut loc în ultimii ani în Filipine și rolul jucat de forțele de securitate în organizarea și comiterea crimelor respective;
10. solicită GRF să ancheteze cu privire la cazurile de execuții extrajudiciare și de dispariții forțate; în același timp, solicită instituirea de către GRF a unui mecanism independent de monitorizare, care să supravegheze anchetarea și condamnarea făptașilor unor astfel de acte;
11. invită GRF să adopte măsuri pentru a pune capăt intimidării sistematice și hărțuirii activiștilor politici și din domeniul drepturilor omului, a membrilor societății civile, a ziarșiștilor, a martorilor în procesele penale și pentru a asigura o protecție efectivă reală a martorilor;
12. își reiterează solicitarea adresată autorităților din Filipine, de a permite organelor speciale ale ONU care se ocupă de apărarea drepturilor omului, să aibă acces nelimitat în țară; de asemenea, îndeamnă autoritățile să adopte și să pună urgent în aplicare legi de transpunere în dreptul intern a instrumentelor internaționale din domeniul drepturilor omului (cum ar fi cele împotriva torturii sau a disparițiilor forțate) pe care le-au ratificat;
13. solicită Consiliului și Comisiei să asigure că asistența financiară a UE destinată dezvoltării economice în Filipine este însoțită de controlul privind eventualele încălcări ale drepturilor economice, sociale și culturale, acordându-se o atenție deosebită încurajării dialogului și incluziunii tuturor grupurilor în societate;
14. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, președintelui și guvernului Republicii Filipine, FIEM, FNDF, Înalțului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului și guvernelor statelor membre ale ASEAN.

Expulzarea ONG-urilor din Darfur

P6_TA(2009)0145

Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la expulzarea ONG-urilor din Darfur

(2010/C 87 E/39)

Parlamentul European,

— având în vedere Declarația Președinției din 6 martie 2009, în numele Uniunii Europene, ca urmare a hotărârii Curții Penale Internaționale (CPI) de emiteră a unui mandat de arestare împotriva Președintelui Sudanului, Omar Hassan al-Bashir,

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere declarația Comisarului Louis Michel din 5 martie 2009 privind expulzarea organizațiilor neguvernamentale (ONG) umanitare din Sudan,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Sudan/Darfur, în care-și exprima îndeosebi sprijinul constant față de CPI,
 - având în vedere Statutul de la Roma al CPI și intrarea acestuia în vigoare la 1 iulie 2002,
 - având în vedere adoptarea, la 31 martie 2005, de către Consiliul de Securitate al ONU a Rezoluției S/Res/1593 (2005), prin care situația din Darfur a fost încadrată în competența CPI;
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 4 martie 2009, Camera preliminară a CPI a emis un mandat de arestare pe numele Președintelui Sudanului, Omar Hassan al-Bashir, sub acuzația de crime împotriva umanității și crime de război, care ar fi fost comise în provincia sudaneză Darfur, devastată de conflict;
- B. întrucât, în semn de ripostă față de decizia CPI, guvernul sudanez a decis să expulzeze 13 ONG-uri importante din Darfur;
- C. întrucât agențiile umanitare din Darfur gestionează cea mai amplă operațiune umanitară din lume; întrucât, potrivit Organizației Națiunilor Unite, 4,7 milioane de persoane, inclusiv 2,7 milioane de persoane strămutate pe teritoriul țării, au nevoie de asistență;
- D. întrucât expulzarea agențiilor umanitare ar putea duce la creșterea mortalității și a morbidității în urma sistării serviciilor medicale și a declarării de focare de boli infecțioase, precum bolile diareice și infecțiile respiratorii; întrucât această expulzare poate avea drept efect slăbirea protecției oferite de imunizare și creșterea mortalității în rândul copiilor în cazul în care aceștia nu au acces la alimentație terapeutică și a servicii specifice de nutriție;
- E. întrucât ONG-urile în cauză au fost expulzate într-un moment în care serviciile pe care le ofereau erau de o importanță vitală, în special în condițiile în care în vestul provinciei Darfur se propagă, în prezent, o epidemie de meningită; întrucât numeroși bolnavi nu vor mai avea acces la tratamente medicale sau vor dispune doar de un acces extrem de limitat în urma acestei expulzări;
- F. întrucât doctrina ONU denumită „responsabilitatea de a proteja” prevede că, în cazurile în care autoritățile naționale se dovedesc în mod evident incapabile de a proteja populația, responsabilitatea de a oferi protecția necesară revine altor factori;
- G. întrucât Guvernul Sudanului, ca reprezentant al unei țări membre a ONU, are obligația de a coopera cu CPI, în virtutea Rezoluției S/Res/1593 (2005), adoptată de Consiliul de Securitate în temeiul competențelor prevăzute la capitolul 7;
- H. declarându-se consternat de faptul că, de la emiterea mandatului de arestare, Guvernul Sudanului a refuzat în repetate rânduri să coopereze cu CPI și a comis acte repetate de sfidare a CPI și a comunității internaționale,
1. condamnă cu fermitate expulzarea de la Darfur a 13 agenții umanitare în semn de ripostă față de mandatul internațional de arestare emis de CPI împotriva președintelui sudanez, Omar al-Bashir, la 4 martie 2009;

Joi, 12 martie 2009

2. solicită eliberarea imediată și necondiționată a întregului personal umanitar din cadrul secției belgiene a organizației „Medici fără frontiere” (MSF), luați ostateci în data de 11 martie 2009 din birourile MSF-Belgique de la Saraf-Umra, la 200 de kilometri în vestul El-Facher, capitala Darfur-Nord;
 3. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la consecințele imediate ale expulzărilor asupra acordării de ajutor umanitar, ajutor de care depind viețile a mii de oameni;
 4. solicită Guvernului Sudanului să anuleze cu efect imediat decizia de expulzare a 13 agenții umanitare și să le permită acestora să-și continue activitatea, care prezintă o importanță vitală pentru supraviețuirea categoriilor vulnerabile ale populației din Darfur; solicită Consiliului și Comisiei să-și intensifice eforturile depuse în cadrul discuțiilor cu Uniunea Africană, Liga Statelor Arabe și China în scopul de a convinge Guvernul Sudanului să acționeze în acest sens;
 5. solicită Guvernul Sudanului să adopte măsuri concrete pentru a garanta că apărătorii drepturilor omului din Sudan nu vor fi persecutați în cazul în care își exprimă aprobarea față de decizia CPI și să se abțină de la orice act de hărțuire sau intimidare îndreptat împotriva acestora;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Reprezentantul special al UE pentru Sudan, Guvernului Sudanului, guvernelor și parlamentelor statelor membre UE și ale statelor membre ale Consiliului de Securitate al ONU, instituțiilor Uniunii Africane, instituțiilor Ligii Statelor Arabe, precum și Procurorului Curții Penale Internaționale.
-

Miercuri, 11 martie 2009

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Regulamentul de procedură: prelungirea aplicabilității articolului 139

P6_TA(2009)0116

Decizia Parlamentului European din 11 martie 2009 privind prelungirea aplicabilității articolului 139 din Regulamentul de procedură până la finalul celei de-a șaptea legislaturi

(2010/C 87 E/40)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 290 din Tratatul CE,
 - având în vedere Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului ⁽²⁾,
 - având în vedere Codul de conduită privind multilingvismul, adoptat de Birou la 17 noiembrie 2008,
 - având în vedere Decizia din 13 decembrie 2006 a Biroului privind derogarea de la articolul 138 și deciziile sale ulterioare de prelungire a derogării respective până la finalul actualei legislaturi,
 - având în vedere articolele 138 și 139 din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în temeiul articolului 138, toate documentele Parlamentului trebuie redactate în limbile oficiale, iar toți deputații au dreptul de a se exprima în cadrul Parlamentului în limba oficială pe care o aleg, beneficiind de interpretare în celelalte limbi oficiale;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 139, derogările de la articolul 138 sunt autorizate până la finalul celei de-a șasea legislaturi, dacă, și, respectiv, în măsura în care numărul de lingviști pentru o limbă oficială este insuficient, deși s-au luat toate măsurile necesare în acest sens; întrucât, în privința fiecărei limbi oficiale pentru care se consideră că este necesară o derogare, Biroul, la propunerea Secretarului General, stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile necesare și își revizuieste decizia din șase în șase luni;

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

⁽²⁾ JO L 156, 18.6.2005, p. 3.

Miercuri, 11 martie 2009

- C. întrucât, la 13 decembrie 2006, Biroul a acceptat faptul că dificultățile de asigurare a acoperirii lingvistice pentru limbile malteză, română, bulgară și irlandeză erau de așa natură încât se îndeplineau, pentru fiecare dintre aceste limbi, condițiile pentru acordarea unei derogări de la articolul 138; întrucât, prin deciziile ulterioare ale Biroului, derogările respective au fost prelungite, astfel încât, de la 1 ianuarie 2009 până la finalul legislaturii, bulgara și româna (în ceea ce privește interpretarea), ceha (în ceea ce privește interpretarea pe durata președinției ceha a Consiliului), malteza (în ceea ce privește interpretarea și traducerea) și irlandeza (în ceea ce privește interpretarea, traducerea și verificarea juridico-lingvistică) fac obiectul unei derogări;
- D. întrucât Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului prevede măsuri tranzitorii derogatorii (reînnoibile) privind limba irlandeză aplicabile pe o perioadă de cinci ani;
- E. întrucât, deși s-au luat toate măsurile preventive necesare, se estimează că pentru limbile irlandeză și malteză nu se va dispune de capacitățile necesare pentru a permite servicii complete de interpretare în aceste limbi odată cu începutul celei de-a șaptea legislaturi; întrucât este posibil ca, pentru anumite alte limbi, deși va exista capacitatea necesară satisfacerii necesităților care decurg din activitățile obișnuite ale Parlamentului, numărul interpreților să nu fie suficient pentru a permite satisfacerea completă a tuturor necesităților suplimentare prevăzute pe durata exercitării președinției Consiliului de către statele membre vizate în timpul celei de-a șaptea legislaturi;
- F. întrucât, în pofida eforturilor interinstituționale susținute și permanente, se estimează că numărul de traducători și juriști-lingviști calificați va rămâne în continuare limitat, astfel încât pentru limba irlandeză nu poate fi asigurată decât o acoperire redusă în viitorul previzibil; întrucât, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, legislația Uniunii Europene adoptată înainte de 1 ianuarie 2007 („*acquis-ul*”) nu trebuie tradusă în limba irlandeză; întrucât, ca urmare a măsurilor derogatorii stabilite în regulamentul respectiv, doar propunerile Comisiei privind regulamente care se înscriu în cadrul procedurii de codecizie se prezintă în limba irlandeză și, atâta timp cât persistă această situație, serviciile Parlamentului nu vor avea posibilitatea de a pregăti versiunile în limba irlandeză ale celorlalte tipuri de acte juridice;
- G. întrucât, pe durata celei de-a șaptea legislaturi, este posibil ca și alte state europene să devină membre ale Uniunii Europene; întrucât, pentru noile limbi vizate, este posibil să nu fie disponibil un număr suficient de lingviști încă din ziua aderării, motiv pentru care vor fi necesare măsuri tranzitorii;
- H. întrucât articolul 139 alineatul (4) prevede că, la recomandarea motivată a Biroului, Parlamentul poate decide, la sfârșitul legislaturii, prelungirea aplicabilității acestui articol;
- I. întrucât, având în vedere motivele expuse anterior, Biroul a recomandat prelungirea aplicării articolului 139 până la sfârșitul celei de-a șaptea legislaturi,
1. decide prelungirea aplicabilității articolului 139 din Regulamentul de procedură până la finalul celei de-a șaptea legislaturi;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.
-

Marți, 10 martie 2009

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Acordul CE/Armenia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene *

P6_TA(2009)0082

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Armenia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS))

(2010/C 87 E/41)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2007)0729),
 - având în vedere articolul 80 alineatul (2) și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0519/2008),
 - având în vedere articolul 51, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0049/2009),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Armenia.

Acordul CE/Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene *

P6_TA(2009)0083

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Statul Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS))

(2010/C 87 E/42)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2008)0178),

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere articolul 80 alineatul (2) și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0520/2008),
 - având în vedere articolul 51, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0059/2009),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Statului Israel.

Protocol adițional la Acordul CE/Africa de Sud pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la Uniunea Europeană ***

P6_TA(2009)0084

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol adițional la Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (16447/2008 - COM(2008)0749 - C6-0017/2009 - 2008/0212(AVC))

(2010/C 87 E/43)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere textul Consiliului (16447/2008),
 - având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 300 alineatul (3) al doilea paragraf coroborat cu articolul 310 și cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul CE (C6-0017/2009),
 - având în vedere articolul 75 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru dezvoltare (A6-0073/2009),
1. își dă avizul conform cu privire la încheierea protocolului adițional;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Marți, 10 martie 2009

Cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor *I**

P6_TA(2009)0092

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD))

(2010/C 87 E/44)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0316),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 95 din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0210/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0482/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0100

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului în prima lectură corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (CE) nr. 661/2009.)

Marți, 10 martie 2009

Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) *I**

P6_TA(2009)0093

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))

(2010/C 87 E/45)

(Procedura de codecizie: reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2007)0844),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 175 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0002/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere scrisoarea din 10 septembrie 2008 a Comisiei pentru afaceri juridice, adresată Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 80a alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolele 80a și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0046/2009),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nici o modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei și incluzând adaptările tehnice aprobate de Comisia pentru afaceri juridice și astfel cum este modificată în cele ce urmează;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

P6_TC1-COD(2007)0286

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ||,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (1),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (2),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (3),

întrucât:

- (1) Este necesar să se aducă o serie de modificări substanțiale următoarelor directive: Directiva 78/176/CEE a Consiliului din 20 februarie 1978 privind deșeurile din industria dioxidului de titan (4), Directiva 82/883/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1982 privind modalitățile de supraveghere și control al zonelor în care există emisii provenind din industria dioxidului de titan (5), Directiva 92/112/CEE a Consiliului din 15 decembrie 1992 privind procedurile de armonizare a programelor de reducere, în vederea eliminării, a poluării cauzate de deșeurile din industria dioxidului de titan (6), Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (7), Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații (8), Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (9) și Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (10). Din motive de claritate, aceste directive *ar trebui* reformate.
- (2) Pentru a preveni, reduce și, pe cât posibil, elimina poluarea provenind din activitățile industriale în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu principiul prevenirii poluării, este necesar să se stabilească un cadru general pentru controlul principalelor activități industriale, acordând prioritate intervențiilor la sursă și asigurând o gestionare prudentă a resurselor naturale.
- (3) **Respectarea valorilor limită de emisie prevăzute în prezenta directivă ar trebui considerată o condiție necesară dar nu și suficientă pentru îndeplinirea obiectivelor de prevenire și reducere a poluării și de atingere a unui grad ridicat de protecție a mediului, inclusiv a apelor subterane, aerului și solului, precum și a publicului. Pentru îndeplinirea acestor obiective, s-ar putea să fie necesară stabilirea unor valori limită mai stricte pentru substanțele poluante vizate de prezenta directivă, a unor valori de emisie pentru alte substanțe și elemente de mediu, precum și a altor condiții adecvate.**

(1) Avizul din 14 ianuarie 2009.

(2) JO C 325, 19.12.2008, p. 60.

(3) Poziția Parlamentului European din 10 martie 2009.

(4) JO L 54, 25.2.1978, p. 19. ||

(5) JO L 378, 31.12.1982, p. 1. ||

(6) JO L 409, 31.12.1992, p. 11.

(7) JO L 257, 10.10.1996, p. 26. ||

(8) JO L 85, 29.3.1999, p. 1. ||

(9) JO L 332, 28.12.2000, p. 91.

(10) JO L 309, 27.11.2001, p. 1. ||

Marți, 10 martie 2009

- (4) *Strategii* distincte pentru controlarea emisiilor în aer, apă sau, respectiv, sol pot favoriza trecerea poluării de la o componentă a mediului la alta, mai degrabă decât protecția mediului în ansamblu. Prin urmare, este necesar să se prevadă o strategie integrată de prevenire și control al emisiilor în aer, apă sau sol, de management al deșeurilor, de utilizare eficientă a energiei și de prevenire a accidentelor.
- (5) Este necesar să se revizuiască legislația privind instalațiile industriale, în vederea simplificării și clarificării dispozițiilor existente, a reducerii sarcinilor administrative inutile și a punerii în aplicare a concluziilor comunicărilor Comisiei referitoare la Strategia tematică privind poluarea aerului ⁽¹⁾, la Strategia tematică pentru protecția solului ⁽²⁾ și la Strategia tematică pentru prevenirea și reciclarea deșeurilor ⁽³⁾, adoptate ca urmare a Deciziei nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁴⁾. Aceste comunicări stabilesc obiective de protecție a sănătății umane și a mediului care nu pot fi atinse în lipsa unor reduceri suplimentare a emisiilor provenind din activitățile industriale.
- (6) Pentru a garanta prevenirea și controlul poluării, este necesar ca fiecare instalație să funcționeze numai pe baza unei autorizații sau, în cazul anumitor instalații sau activități care utilizează solvenți organici, numai pe baza unei autorizații sau a unei înregistrări. **Utilizarea în general a solvenților organici ar trebui redusă la minimum.**
- (7) Pentru a facilita eliberarea autorizațiilor, statele membre trebuie să poată stabili cerințe aplicabile anumitor categorii de instalații în cadrul unor norme generale cu caracter obligatoriu.
- (8) În vederea evitării dublei reglementări, autorizația pentru o instalație care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁵⁾ trebuie să includă o valoare limită pentru emisii de gaze cu efect de seră numai în cazul în care este necesar să se garanteze că nu este provocată o poluare locală semnificativă sau dacă instalația respectivă este exclusă temporar din sistem.
- (9) Este necesar ca operatorii să depună la autoritatea competentă o cerere de autorizare care să conțină informațiile necesare pentru stabilirea condițiilor de acordare a autorizației. Este necesar ca operatorii care depun o cerere de autorizare să poată utiliza informațiile care decurg din aplicarea Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ⁽⁶⁾ și a Directivei 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase ⁽⁷⁾.
- (10) Autorizația ar trebui să cuprindă toate măsurile necesare pentru atingerea unui nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său și, de asemenea, să stabilească valori limită de emisie pentru substanțele poluante, să prevadă cerințele adecvate pentru protejarea solului și a apelor subterane, dispoziții referitoare la monitorizare, **precum și o listă a substanțelor sau preparatelor periculoase utilizate, astfel cum sunt definite în Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase** ⁽⁸⁾. Condițiile autorizației trebuie stabilite pe baza celor mai bune tehnici disponibile.
- (11) Pentru a defini cele mai bune tehnici disponibile și a limita dezechilibrele din cadrul Comunității în ceea ce privește nivelul de emisii din activitățile industriale, se impune publicarea de către Comisie a documentelor de referință pentru cele mai bune tehnici disponibile, (denumite în continuare „documente de referință BAT” (*best available techniques*)), care să fie rezultatul unui schimb de informații cu părțile interesate. Aceste documente de referință BAT ar trebui să servească drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare. Ele pot fi completate de alte surse.

⁽¹⁾ COM(2005)0446 ||.

⁽²⁾ COM(2006)0231 ||.

⁽³⁾ COM(2005)0666 ||.

⁽⁴⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32. ||

⁽⁶⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. ||

⁽⁷⁾ JO L 10, 14.1.1997, p. 13. ||

⁽⁸⁾ JO 196, 16.8.1967, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- (12) Pentru a ține cont de anumite circumstanțe specifice, este necesar ca autoritățile competente să fie în măsură să **stabilească valori** limită de emisie, **parametri echivalenți sau măsuri tehnice care să aibă ca rezultat niveluri de emisie care pot** depăși nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile descrise în documentele de referință BAT. ■
- (13) Pentru a permite operatorilor să testeze tehnicile noi care ar putea asigura un nivel mai înalt de protecție a mediului, este necesar ca autoritățile competente să fie, de asemenea, în măsură să acorde derogări temporare de la nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile descrise în documentele de referință BAT.
- (14) Modificările aduse unei instalații pot duce la creșterea nivelului de poluare. În consecință, autoritatea competentă trebuie să fie înștiințată asupra oricărei schimbări planificate care ar putea afecta mediul. Este necesar ca modificările substanțiale ale instalațiilor care pot avea efecte negative semnificative asupra populației sau a mediului să presupună reexaminarea autorizației, în vederea garantării faptului că instalațiile în cauză îndeplinesc în continuare cerințele prezentei directive.
- (15) Împrăștierea gunoiului de grajd și a dejecțiilor poate avea un impact semnificativ asupra calității mediului. Pentru a asigura că prevenirea și controlul acestor impacturi se realizează într-o manieră integrată, este necesar ca gunoiul de grajd și dejecțiile generate de activitățile care intră sub incidența prezentei directive să fie împrăștiate de către operator sau de terțe părți prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile. În scopul de a asigura statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește îndeplinirea acestor cerințe, obligația de a recurge la cele mai bune tehnici disponibile pentru împrăștierea gunoiului de către operator sau o terță parte poate fi specificată în autorizație sau în cadrul altor măsuri.
- (16) Pentru a lua în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile sau alte schimbări aduse prin modificarea instalațiilor, condițiile de autorizare trebuie reexaminat cu regularitate, iar dacă este necesar ele trebuie actualizate, în special atunci când Comisia adoptă un document de referință BAT nou sau o actualizare a acestor documente.
- (17) Este necesar să se garanteze faptul că exploatarea unei instalații nu duce la deteriorarea **semnificativă a calității solului și a apelor subterane**. Prin urmare, condițiile de autorizare *ar trebui* să includă, **după caz**, monitorizarea solului și a apelor subterane, **și cerința ca**, la încetarea definitivă a activității, **amplasamentul să fie readus** la starea inițială, **în conformitate cu cerințele stabilite de legislația comunitară și națională. De îndată ce legislația comunitară de modificare a Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului⁽¹⁾ sau legislație nouă privind protecția solului și a apelor subterane intră în vigoare, Comisia ar trebui să revizuiască dispozițiile privind protecția solului și a apelor subterane prevăzute de prezenta directivă, pentru a asigura coerența și a evita suprapunerile.**
- (18) Pentru a asigura punerea în aplicare eficientă și controlul aplicării prezentei directive, operatorii *ar trebui* să raporteze în mod regulat autorității competente cu privire la respectarea condițiilor de autorizare. Este necesar ca statele membre să se asigure că **operatorii respectă condițiile respective și că** operatorul și autoritatea competentă iau măsurile necesare în caz de nerespectare a prezentei directive și să prevadă un sistem de inspecții de mediu. **Este la latitudinea statelor membre să stabilească sistemele cele mai potrivite de punere în aplicare, inclusiv modul în care trebuie respectate valorile limită de emisie.**
- (19) **Ținând seama de dispozițiile Convenției de la Aarhus⁽²⁾**, participarea efectivă a publicului la luarea deciziilor este necesară pentru a-i permite acestuia să își exprime opinii și preocupări care ar putea fi relevante pentru deciziile în cauză și pentru a permite factorilor de decizie să țină seama de acestea, conducând astfel la creșterea gradului de responsabilitate și transparență a procesului de luare a deciziilor și contribuind la conștientizarea de către public a problemelor de mediu și la câștigarea sprijinului acestuia pentru deciziile adoptate. Este necesar ca publicul interesat să aibă acces la justiție pentru a contribui la protejarea dreptului de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea personală.

(1) JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

(2) Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu din 1998.

Marți, 10 martie 2009

- (20) Instalațiile de ardere de dimensiuni mari contribuie într-o măsură semnificativă la emisiile de substanțe poluante în atmosferă, ceea ce are drept rezultat un impact major asupra sănătății umane și a mediului. Pentru a reduce acest impact și a contribui la respectarea cerințelor Directivei 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽¹⁾, precum și a obiectivelor stabilite în comunicarea Comisiei referitoare la Strategia tematică privind poluarea aerului, este necesar să se stabilească valori limită de emisie mai stricte la nivel comunitar pentru anumite categorii de instalații de ardere și de poluanți.
- (21) În cazul unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu combustibil cu conținut scăzut de sulf sau gaz din cauza unei penurii grave, autoritatea competentă trebuie să poată acorda derogări temporare pentru a permite instalațiilor de ardere în cauză să depășească valorile limită de emisie stabilite în prezenta directivă.
- (22) Este necesar ca operatorul în cauză să nu exploateze o instalație de ardere timp de peste 24 de ore după defectarea sau întreruperea echipamentului de împrăștiere, iar pentru a limita efectele negative ale poluării asupra mediului, timpul de funcționare în lipsa unui dispozitiv de împrăștiere nu trebuie să depășească 120 de ore pe o perioadă de 12 luni. Cu toate acestea, în cazul în care există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie sau pentru a evita o creștere globală a emisiilor prin punerea în funcțiune a unei alte instalații de ardere, autoritățile competente trebuie să poată acorda o derogare de la aceste termene limită.
- (23) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane și pentru a evita deplasările transfrontaliere de deșeuri către instalații care funcționează la standarde de mediu mai puțin riguroase, este necesară stabilirea și menținerea unor condiții de exploatare, cerințe tehnice și valori limită de emisie stricte în instalațiile de incinerare sau coincinerare a deșeurilor din Comunitate.
- (24) Utilizarea solvenților organici în anumite activități și instalații cauzează emisii în aer de compuși organici care contribuie la formarea locală și transfrontalieră de oxidanți fotochimici care pun în pericol resursele naturale și au efecte nocive pentru sănătatea umană. Prin urmare, este necesar să se ia măsuri preventive împotriva utilizării de solvenți organici și să se stabilească cerința de a respecta valorile limită de emisie pentru compușii organici, precum și condiții de exploatare adecvate. Este necesar să existe posibilitatea de a acorda operatorilor anumite derogări de la respectarea valorilor limită de emisie atunci când alte măsuri, precum utilizarea produselor sau tehnicilor fără solvenți sau cu conținut scăzut de solvenți, permit respectarea unei limite echivalente de emisie.
- (25) Instalațiile care produc dioxid de titan pot fi responsabile de poluarea semnificativă a aerului și apei și **pot presupune riscuri toxicologice**. Pentru a reduce aceste efecte, este necesar să se stabilească, la nivel comunitar, valori limită de emisie mai stricte pentru anumite substanțe poluante.
- (26) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- █
- (27) **În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”**, statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu caracter de descurajare.
- (28) Pentru a permite instalațiilor existente suficient timp pentru a se adapta din punct de vedere tehnic la cerințele prezentei directive, este necesar ca anumite cerințe noi să se aplice acestor instalații după scurgerea unei perioade de timp stabilite de la data de aplicare a prezentei directive. Instalațiile de ardere au nevoie de timp suficient pentru a pune în aplicare măsurile de împrăștiere necesare pentru a respecta valorile limită de emisie prevăzute în anexa V.

⁽¹⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22. ||

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. ||

Marți, 10 martie 2009

- (29) **Pentru a remedia problemele semnificative cauzate de emisiile de dioxine, furani și alte substanțe poluante relevante produse de instalațiile de producție a fontei sau a oțelului și, în special a minereului de fier sinterizat, procedura privind cerințele minime stabilită în prezenta directivă ar trebui să fie aplicată instalațiilor respective în mod prioritar și în orice caz înainte de 31 decembrie 2011.**
- (30) Întrucât obiectivele acțiunii necesare, și anume asigurarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și pentru îmbunătățirea calității mediului nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, datorită caracterului transfrontalier al poluării provenind din activitățile industriale, pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (31) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Aceasta vizează, în special, promovarea aplicării articolului 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (32) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul național trebuie să se limiteze la dispozițiile care constituie o modificare de fond în raport cu directivele precedente *reformate de prezenta directivă*. Obligația de a transpune dispozițiile nemodificate decurge din directivele anterioare.
- (33) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă prevede norme referitoare la prevenirea și controlul integrat al poluării care rezultă din activitățile industriale.

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, normele destinate prevenirii sau, în cazul în care aceasta nu este posibilă, reducerii emisiilor în aer, apă sau sol și pentru prevenirea generării de deșeuri, pentru a se atinge un nivel înalt de protecție a mediului în ansamblul său.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică activităților industriale responsabile de poluare, menționate în capitolele II-VI.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testării de noi produse și procese.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „substanță” înseamnă orice element chimic și compușii acestuia, cu excepția următoarelor substanțe:
 - (a) substanțe radioactive, astfel cum sunt definite în Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽¹⁾;
 - (b) microorganisme modificate genetic astfel cum sunt definite în Directiva 90/219/CEE a Consiliului || din 23 aprilie 1990 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic ⁽²⁾;
 - (c) organisme modificate genetic, astfel cum sunt definite în Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic || ⁽³⁾;
2. „poluare” înseamnă introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă sau sol, care poate avea efect nociv asupra sănătății umane sau asupra calității mediului, care poate duce la efecte dăunătoare asupra proprietății materiale sau poate altera sau afecta mediul sau alte utilizări legitime ale mediului;
3. „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în cadrul căreia se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I sau în partea 1 a anexei VII, precum și alte activități direct asociate, desfășurate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile enumerate în anexele respective și care ar putea avea un efect asupra emisiilor și a poluării;
4. „emisie” înseamnă evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot din surse punctiforme sau difuze *dintr-o* instalație în aer, apă sau sol;
5. „valori limită de emisie” înseamnă masa, exprimată prin anumiți parametri determinați, concentrația și/sau nivelul unei anumite emisii, care nu pot fi depășite pe parcursul unuia sau al mai multor intervale de timp.
6. „standard de calitate a mediului” înseamnă totalitatea cerințelor care trebuie îndeplinite la un moment dat de către un anumit mediu sau de către o anumită parte a acestuia, după cum se prevede în legislația comunitară;
7. „autorizație” înseamnă o autorizație scrisă de a exploata o instalație, o instalație de ardere, o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, în totalitate sau parțial;
8. „modificare substanțială” înseamnă o modificare a caracteristicilor sau a funcționării, sau o extindere a unei instalații sau a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor care poate avea efecte negative semnificative asupra populației sau asupra mediului;

⁽¹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

⁽²⁾ JO L 117, 8.5.1990, p. 1.

⁽³⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

9. „cele mai bune tehnici disponibile” înseamnă stadiul cel mai eficient și mai avansat în dezvoltarea activităților și a metodelor lor de operare care să indice posibilitatea practică a anumitor tehnici de a constitui referința pentru stabilirea valorilor limită de emisie și a altor condiții de autorizare, proiectate pentru a preveni și, acolo unde nu este posibil, pentru a reduce emisiile și impactul asupra mediului în ansamblul său:
- (a) „tehnici” înseamnă atât tehnologia utilizată, cât și modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată și scoasă din funcțiune;
 - (b) tehnici „disponibile” înseamnă acele tehnici care sunt dezvoltate la un nivel care permite punerea lor în aplicare în sectorul industrial relevant, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și avantajele, fie că aceste tehnici sunt sau nu produse și utilizate în statul membru respectiv, atât timp cât acestea sunt accesibile operatorului în condiții acceptabile;
 - (c) tehnicile „cele mai bune” înseamnă tehnicile cele mai eficiente pentru atingerea unui nivel general înalt de protecție a mediului în ansamblul său.
10. **„nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile” (BATAEL) înseamnă un interval de niveluri de emisie rezultat în urma aplicării, în condiții normale de exploatare, a celor mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt descrise în documentele de referință BAT și exprimate sub formă de medie pentru o anumită perioadă de timp și în condiții de referință date;**
11. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra instalației sau a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost delegată o putere economică decisivă asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
12. „public” înseamnă una sau mai multe persoane fizice sau juridice și, în conformitate cu legislația sau practica națională, asociațiile, organizațiile sau grupurile constituite de acestea;
13. „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat sau care este interesat de procedurile de adoptare a unei decizii privind emiterea sau actualizarea unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații; **în sensul prezentei definiții, se consideră că au un interes organizațiile nonguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc condițiile prevăzute de orice act legislativ național relevant;**
14. „tehnică emergentă” înseamnă o tehnică nouă pentru o activitate industrială care, dacă **ar fi testată în mediu industrial și** s-ar dezvolta la scară comercială, ar asigura un nivel general mai ridicat **sau cel puțin egal** de protecție a mediului și economii de costuri mai mari decât **în cazul celor mai bune tehnici disponibile existente;**
15. „substanțe periculoase” || înseamnă substanțe sau preparate periculoase, astfel cum sunt definite în Directiva 67/548/CEE || și în Directiva 1999/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 1999 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea preparatelor periculoase ⁽¹⁾;
16. „raport privind situația de referință” înseamnă informații cuantificate privind nivelul contaminării solului și a apelor subterane cu **cantități semnificative de** substanțe periculoase **relevante;**
17. „inspecție de rutină” înseamnă o inspecție de mediu efectuată în cadrul unui program de inspecții planificat;
18. „inspecție neprogramată” înseamnă o inspecție de mediu efectuată în urma unor reclamații sau în cadrul investigării unor accidente, incidente sau cazuri de nerespectare a legislației;

⁽¹⁾ JO L 200, 30.7.1999, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

19. **„inspecție de mediu”** înseamnă orice activitate care implică verificarea respectării cerințelor de mediu de către o instalație;
20. „combustibil” înseamnă orice material combustibil solid, lichid sau gazos utilizat pentru consumul instalației de ardere;
21. „instalație de ardere” înseamnă orice aparat tehnic în care combustibilii se oxidează complet pentru a se folosi energia termică astfel generată;
22. „biomasă” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) produsele care constau într-o materie vegetală, din agricultură sau activități forestiere, care poate fi folosită pe post de combustibil în scopul recuperării conținutului său de energie;
 - (b) următoarele deșeuri folosite pe post de combustibil:
 - (i) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;
 - (ii) deșeuri vegetale din industria alimentară, dacă se recuperează energia termică generată;
 - (iii) deșeuri vegetale fibroase din producția de celuloză primară și din producția hârtiei din celuloză, în cazul în care sunt incinerate împreună în locul de producție și energia termică generată este recuperată;
 - (iv) deșeuri de plută;
 - (v) deșeuri lemnoase cu excepția deșeurilor lemnoase care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți pentru lemn sau al acoperirii;
23. „instalație de ardere cu combustibil multiplu” înseamnă orice instalație de ardere care poate fi pusă în funcțiune simultan sau alternativ prin utilizarea a două sau mai multe tipuri de combustibil;
24. „turbină cu gaz” înseamnă orice mecanism rotativ care convertește energia termică în lucru mecanic, fiind alcătuită în esență dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină;
25. „deșeu” înseamnă orice deșeu astfel cum este definit la articolul 3 *punctul (1)* din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile ⁽¹⁾;
26. „deșeu periculos” înseamnă orice deșeu periculos astfel cum este definit la articolul 3 *punctul (2)* din Directiva 2008/98/CE;
27. „deșeuri urbane în amestec” înseamnă deșeurile menajere precum și deșeuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natura și compoziția lor sunt similare deșeurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute la poziția 20 01 din anexa la Decizia 2000/532/CE a Comisiei ⁽²⁾, care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deșeuri menționate la poziția 20 02 din anexa respectivă;
28. „instalație de incinerare a deșeurilor” înseamnă orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată în mod specific tratamentului termic al deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii produse prin ardere, prin incinerare prin oxidare sau orice alt procedeu de tratament termic, în măsura în care substanțele rezultate sunt apoi incinerate;

⁽¹⁾ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

⁽²⁾ Decizia Comisiei 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

Marți, 10 martie 2009

29. „instalație de coincinerare a deșeurilor” înseamnă o unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei obiectiv esențial este producerea de energie sau de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil obișnuit sau suplimentar sau în care deșeurile sunt supuse unui tratament termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratament termic, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratamentului sunt ulterior incinerate;
30. „capacitate nominală” înseamnă suma capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, specificată de constructor și confirmată de operator, ținându-se seama de valoarea calorifică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeuri incinerate într-o oră;
31. „dioxine și furani” înseamnă toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați enumerați în anexa VI partea 2;
32. „reziduu” înseamnă orice deșeu lichid sau solid, care este generat de o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor;
33. „compus organic” înseamnă orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre elementele următoare: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, silicon sau azot, cu excepția oxizilor de carbon și carbonaților și bicarbonaților anorganici;
34. „compus organic volatil” înseamnă orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot, având o presiune a vaporilor de minimum 0,01 kPa, la o temperatură de 293,15 K sau având o volatilitate corespunzătoare în condiții speciale de utilizare;
35. „solvent organic” înseamnă orice compus organic volatil folosit pentru una dintre utilizările următoare:
- (a) separat sau în combinație cu alți agenți, fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deșeuri;
 - (b) ca agent de curățare pentru a dizolva impurități;
 - (c) ca dizolvant;
 - (d) ca mediu de dispersie;
 - (e) ca regulator de viscozitate;
 - (f) ca regulator de tensiune superficială;
 - (g) ca plastifiant;
 - (h) sau conservant;
36. „preparat de acoperire” înseamnă un preparat de acoperire, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (8) din Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili cauzate de utilizarea de solvenți organici în anumite vopsele și lacuri și în produsele de refinisare a vehiculelor (1);
37. **„norme generale obligatorii” înseamnă valori limită de emisie sau alte condiții, definite în legislația privind mediul, cel puțin la nivel de sector, prevăzute pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea condițiilor de autorizare.**

(1) JO L 143, 30.4.2004, p. 87.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 4

Obligația de autorizare

(1) Statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a garanta că nicio instalație sau instalație de ardere, instalație de incinerare a deșeurilor sau instalație de coincinerare a deșeurilor nu este exploatată fără autorizație.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot stabili o procedură de înregistrare a instalațiilor care intră numai sub incidența capitolului V.

Procedura de înregistrare este definită într-un act cu caracter obligatoriu și include cel puțin o notificare la autoritatea competentă a intenției operatorului de a pune în funcțiune o instalație.

(2) **Statele membre pot prevedea ca** o autorizație **să vizeze** două sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatate de către același operator pe același amplasament sau pe amplasamente diferite.

În cazul în care o autorizație vizează două sau mai multe instalații, fiecare instalație trebuie să îndeplinească **în mod individual** cerințele prezentei directive.

Articolul 5

Operatori

Statele membre pot prevedea ca două sau mai multe persoane fizice sau juridice **să aibă dreptul să exploateze** în comun o instalație sau o instalație de ardere, o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, sau **să exploateze** separat părți diferite ale unei instalații. **O singură persoană fizică sau juridică este identificată pentru a-și asuma responsabilitatea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în prezenta directivă.**

Articolul 6

Acordarea autorizației

(1) Autoritatea competentă eliberează o autorizație în cazul în care instalația îndeplinește cerințele prezentei directive.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că procedurile și condițiile de acordare a autorizației sunt complet coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități competente sau mai mulți operatori, sau dacă se eliberează mai mult de o autorizație, pentru a se asigura o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

(3) În cazul unei instalații noi sau a unei modificări importante când se aplică articolul 4 din Directiva 85/337/CEE, pentru acordarea autorizației se examinează și utilizează toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul articolelor 5, 6, 7 și 9 din respectiva directivă.

Articolul 7

Norme generale obligatorii

Fără a aduce atingere obligației de a deține o autorizație, statele membre pot include cerințe pentru anumite categorii de instalații, de instalații de ardere, de instalații de incinerare a deșeurilor sau de instalații de coincinerare a deșeurilor în cadrul unor norme generale obligatorii.

În cazul adoptării unor norme generale obligatorii, autorizația poate include o simplă trimitere la acestea.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 8

Rapoarte privind respectarea condițiilor de autorizare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta următoarele:

- (1) că operatorul furnizează autorității competente **datele relevante** privind respectarea condițiilor de autorizare cel puțin o dată la **24 de luni, acestea fiind puse la dispoziție pe internet fără întârziere. În cazul în care s-a constatat în urma unei inspecții o încălcare a condițiilor de autorizare în conformitate cu articolul 25, frecvența de raportare este crescută la cel puțin o dată la douăsprezece luni;**
- (2) că operatorul informează autoritatea competentă fără întârziere asupra oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ.

Articolul 9

Încălcări

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că sunt respectate condițiile de autorizare.
- (2) În cazul în care se constată încălcarea cerințelor prezentei directive, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta următoarele:
 - (a) că operatorul informează fără întârziere autoritatea competentă;
 - (b) că operatorul și autoritatea competentă iau măsurile necesare pentru a restabili, în cel mai scurt termen, conformitatea cu prezenta directivă.

În cazul unei încălcări care ar reprezenta un pericol **semnificativ** pentru sănătatea umană sau pentru mediu și atâta timp cât conformitatea nu este restabilită în conformitate cu alineatul (1) litera (b), exploatarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de co-incinerare a deșeurilor este suspendată.

Articolul 10

Emisii de gaze cu efect de seră

- (1) În cazul în care emisiile de gaz cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, autorizația include o valoare limită pentru emisii directe de astfel de gaz numai în cazul în care este necesar să se garanteze că nu este provocată o poluare locală semnificativă.
- (2) Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind randamentul energetic pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon la fața locului.
- (3) După caz, autoritățile competente modifică autorizația în mod adecvat.
- (4) Alineatele (1)-(3) nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră din cadrul Comunității în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

Marți, 10 martie 2009

CAPITOLUL II

Dispoziții speciale aplicabile activităților enumerate în anexa I

Articolul 11

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil activităților enumerate în anexa I și care ating, după caz, pragurile de capacitate stabilite în anexa respectivă.

Articolul 12

Principii generale care reglementează obligațiile fundamentale ale operatorului

Statele membre trebuie să adopte măsurile necesare pentru ca instalațiile să fie exploatate în conformitate cu următoarele principii:

- (1) sunt luate toate măsurile adecvate de prevenire a poluării;
- (2) sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile;
- (3) nu se generează un nivel considerabil de poluare;
- (4) se evită producerea de deșeuri în conformitate cu Directiva 2008/98/CE;
- (5) în cazul în care se produc deșeuri, acestea sunt recuperate sau, dacă acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic și economic, eliminate, evitându-se sau reducându-se orice impact asupra mediului;
- (6) energia este utilizată eficient;
- (7) se iau măsurile necesare pentru a se preveni accidentele și pentru a se limita consecințele acestora;
- (8) se iau măsurile necesare la încetarea definitivă a activităților pentru a se evita riscul de poluare și pentru restabilirea amplasamentului unde a funcționat respectiva instalație **într-o stare satisfăcătoare**, în conformitate cu **cerințele de la** articolul 23 alineatele (2) și (3).

Articolul 13

Cererile de autorizare

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cererile de autorizare cuprind o descriere a următoarelor:
 - (a) a instalației și a activităților acesteia;
 - (b) a materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe și a energiei utilizate în cadrul instalației sau generate de aceasta;
 - (c) a surselor de emisie din instalație;
 - (d) a caracteristicilor de la amplasamentul instalației;
 - (e) **în cazul în care activitatea implică substanțe periculoase relevante în cantități semnificative, un raport** privind situația de referință **care furnizează informații legate de substanțele respective**;
 - (f) a naturii și a cantităților emisiilor previzionale din instalație în fiecare mediu, precum și a identificării efectelor semnificative ale emisiilor asupra mediului;

Marți, 10 martie 2009

- (g) a tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, dacă nu este posibil, pentru reducerea emisiilor din instalație;
- (h) **dacă este necesar**, a măsurilor pentru prevenirea și recuperarea deșeurilor generate de instalație;
- (i) a măsurilor planificate ulterior pentru a respecta principiile generale asupra obligațiilor fundamentale ale operatorului, așa cum sunt prevăzute la articolul 12;
- (j) a măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
- (k) a principalelor alternative **relevante** la tehnologia, tehnicile și măsurile propuse, prezentate de solicitant în rezumat.

O cerere de autorizare cuprinde și un rezumat netehnic al detaliilor menționate la *primul paragraf și, acolo unde este cazul, un raport privind situația de referință*.

(2) În cazul în care informațiile furnizate în conformitate cu cerințele prevăzute de Directiva 85/337/CEE sau în care un raport asupra siguranței realizat în conformitate cu Directiva 96/82/CE sau alte informații furnizate conform cerințelor altor acte legislative îndeplinesc oricare dintre cerințele de la alineatul (1), acele informații pot fi incluse în cererea de autorizare sau anexate la aceasta.

Articolul 14

Documente de referință BAT și schimbul de informații

(1) Comisia **organizează schimburi de informații între statele membre, reprezentanții autorităților competente relevante ale acestora, operatorii și furnizorii de tehnologie care reprezintă sectoarele industriale vizate, organizațiile nonguvernamentale care promovează protecția mediului și Comisie, privind următoarele aspecte:**

- (a) **performanțele instalațiilor în ceea ce privește emisiile, poluarea, consumul și natura materiilor prime, utilizarea energiei și producerea de deșeurii; precum și**
- (b) **cele mai bune tehnici disponibile utilizate, monitorizarea aferentă și progresul privind cele mai bune tehnici disponibile.**

În vederea organizării schimbului de informații menționat în prezentul alineat, Comisia înființează un Forum pentru schimburi de informații care cuprinde părțile interesate menționate la primul paragraf.

Comisia stabilește orientări pentru schimburile de informații, inclusiv în ceea ce privește colectarea de date și determinarea conținutului documentelor de referință BAT. Comisia publică un raport de evaluare în acest sens. Acest raport trebuie să fie accesibil pe internet.

(2) **Comisia publică rezultatul schimbului de informații menționat la alineatul (1) sub formă de documente de referință BAT noi sau actualizate.**

(3) Documentele de referință BAT descriu în special cele mai bune tehnici disponibile, nivelurile de emisii asociate, **nivelurile de consum** și monitorizarea corespunzătoare, monitorizarea solului și a apelor subterane, măsurile de remediere a amplasamentului și tehnicile emergente, acordând o atenție specială criteriilor enumerate în anexa III, **revizuirea fiind finalizată în decurs de opt ani de la publicarea versiunii precedente**. Comisia **garantează disponibilitatea în limbile oficiale ale statelor membre a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile din documentele de referință BAT. La solicitarea unui stat membru, Comisia pune la dispoziție întreg documentul de referință BAT în limba solicitată.**

Marți, 10 martie 2009

Articolul 15

Condițiile de acordare a autorizației

(1) Statele membre se asigură că autorizația cuprinde toate măsurile necesare pentru îndeplinirea cerințelor de la articolele 12 și 19.

Aceste măsuri includ cel puțin următoarele:

- (a) valorile limită de emisie pentru substanțele poluante menționate în anexa II și pentru alte substanțe poluante care pot fi emise de instalația respectivă în cantități semnificative, luându-se în considerare natura acestora și potențialul lor de a transfera poluarea dintr-un mediu în altul;
- (b) **dacă este necesar**, cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind managementul deșeurilor generate de instalație;
- (c) cerințe adecvate de monitorizare a eliberărilor, specificându-se metodologia de măsurare, frecvența, procedura de evaluare și obligația de a furniza autorității competente, cu regularitate, rezultatele monitorizării eliberărilor și alte date necesare pentru a verifica conformarea la cerințele autorizației;
- (d) cerințe de monitorizare periodică a substanțelor periculoase **relevante** care se pot găsi pe amplasament **în cantități semnificative**, ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane de la amplasamentul instalației;
- (e) măsuri privind pornirea, scurgerile, defectiunile, opririle momentane și întreruperea definitivă a funcționării;
- (f) dispoziții asupra reducerii poluării la distanță sau transfrontaliere.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), valorile limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente.

(3) Documentele de referință BAT servesc drept referință pentru stabilirea condițiilor de autorizare.

(4) În cazul în care o instalație sau o parte a unei instalații nu este acoperită de documentele de referință BAT sau dacă aceste documente nu iau în considerare toate efectele potențiale ale activității asupra mediului, autoritatea competentă, **pe baza consultărilor cu operatorii** determină **nivelurile de emisie care pot fi obținute prin utilizarea celor** mai bune tehnici disponibile pentru instalația sau pentru activitatea în cauză, pe baza criteriilor enumerate în anexa III, și stabilește condițiile de autorizare în consecință.

(5) Pentru instalațiile menționate la punctul 6.6 din anexa I, alineatele (1) – (4) se aplică fără a aduce atingere legislației referitoare la bunăstarea animalelor.

Articolul 16

Valori limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente

(1) Valorile limită de emisie pentru substanțe poluante se determină în punctul în care emisiile părăsesc instalația și la determinarea acestor valori nu se ia în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct.

Marți, 10 martie 2009

În ceea ce privește evacuările indirecte de substanțe poluante în apă, se poate lua în considerare efectul unei instalații de tratare a apei la determinarea valorilor limită de emisie ale instalației în cauză, cu condiția să fie asigurat un nivel echivalent de protecție a mediului în ansamblul său și ca acest fapt să nu ducă la niveluri mai înalte de poluare a mediului.

(2) Fără a aduce atingere articolului 19, valorile limită de emisie și parametrii și măsurile tehnice echivalente menționate la articolul 15 alineatele (1) și (2) se vor baza pe cele mai performante tehnici disponibile, fără a se solicita utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii.

Autoritatea competentă stabilește valori limită de emisie **și cerințe de monitorizare și de conformitate pentru a asigura că** nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile **nu sunt depășite**.

Valorile limită de emisie pot fi suplimentate cu parametri sau cu măsuri tehnice echivalente, cu condiția să se obțină un nivel echivalent de protecție a mediului.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) al doilea paragraf, autoritatea competentă poate stabili, în cazuri **excepționale care rezultă în urma** unei evaluări a costurilor și beneficiilor ecologice și economice și luând în considerare caracteristicile tehnice ale instalației în cauză, amplasarea geografică a acesteia și condițiile locale de mediu, valori limită de emisie, **parametri sau măsuri tehnice echivalente și cerințe de monitorizare și conformitate astfel încât** nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile **să poată fi depășite**.

Aceste valori limită de emisie, **parametri sau măsuri tehnice echivalente** nu depășesc însă valorile limită de emisie stabilite **în conformitate cu articolul 68 sau, după caz, în anexele V-VIII**.

Statele membre se asigură că publicul interesat beneficiază din timp de șanse efective de a participa la procesul de luare a deciziilor privind acordarea derogării menționate la prezentul alineat.

Atunci când valorile limită de emisie, parametrii și măsurile tehnice echivalente sunt stabilite în conformitate cu prezentul alineat, motivele pentru care s-au permis abateri de la nivelurile de emisie asociate cu BAT, conform celor descrise în documentele de referință BAT, trebuie să fie documentate și justificate într-o anexă la condițiile de autorizare.

Comisia poate stabili criteriile pentru acordarea derogării prevăzute la acest alineat.

Respectivele măsuri, care vizează modificarea unor elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică împrăștierii de gunoi de grajd și dejecții în afara amplasamentului instalației menționate la punctul 6.6 din anexa I, **cu excepția zonelor incluse în domeniul de aplicare al Directivei 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole** ⁽¹⁾.

(5) Autoritatea competentă poate acorda derogări temporare de la cerințele alineatului (2) și de la articolul 12 || punctele (1) și (2) în caz de creștere a emisiilor din cauza testării și utilizării unor tehnici emergente, cu condiția ca în termen de șase luni de la acordarea derogării utilizarea respectivelor tehnici să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

Articolul 17

Cerințe de monitorizare

(1) Cerințele de monitorizare menționate la articolul 15 alineatul (1) literele (c) și (d) se bazează, dacă este cazul, pe concluziile activității de monitorizare descrise în documentele de referință BAT.

⁽¹⁾ JO L 375, 31.12.1991, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

(2) Frecvența monitorizării periodice menționate la articolul 15 alineatul (1) litera (d) se stabilește de către autoritatea competentă în autorizația eliberată fiecărei instalații sau în cadrul unor norme generale obligatorii.

Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), monitorizarea periodică se efectuează cel puțin o dată la **cinci ani pentru apele subterane, respectiv zece ani pentru sol, cu excepția situației în care monitorizarea se bazează pe o evaluare sistematică a riscurilor de contaminare.**

Comisia poate stabili criteriile pentru determinarea frecvenței monitorizării periodice.

Respectivele măsuri, care vizează modificarea unor elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

Articolul 18

Norme generale obligatorii

(1) La adoptarea normelor generale obligatorii statele membre asigură o abordare integrată și un nivel înalt de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins datorită condițiilor de autorizare individuale.

(2) Normele generale obligatorii se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei anumite tehnici sau tehnologii, **pentru a asigura conformitatea cu articolele 15 și 16.**

■

(3) Statele membre se asigură că normele generale obligatorii sunt actualizate în funcție de evoluția celor mai bune tehnici disponibile, **pentru a asigura conformitatea cu articolul 22.**

■

(4) Normele generale obligatorii adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(3) cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

Articolul 19

Standarde de calitate a mediului

În cazul în care un standard de calitate a mediului implică cerințe mai stricte decât cele care pot fi îndeplinite prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, autorizația include măsuri suplimentare, fără a aduce atingere altor măsuri care pot fi luate pentru a se respecta standardele de calitate a mediului.

Articolul 20

Progresul celor mai bune tehnici disponibile

Statele membre se asigură că autoritatea competentă urmărește sau este informată cu privire la progresul înregistrat în legătură cu cele mai bune tehnici disponibile și la publicarea oricărui nou document de referință BAT sau a unui astfel de document revizuit, **informând și publicul vizat.**

Marți, 10 martie 2009

Articolul 21

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile sau funcționarea sau o extindere a instalației, care pot avea consecințe asupra mediului. După caz, autoritatea competentă actualizează autorizația.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că nicio modificare substanțială planificată de către operator nu este efectuată fără eliberarea unei autorizații în conformitate cu prezenta directivă.

Cererea de autorizare și decizia luată de către autoritatea competentă acoperă acele părți ale instalației și acele detalii menționate la articolul 13 care pot fi afectate de modificarea substanțială.

(3) Orice modificare în ceea ce privește caracteristicile sau funcționarea sau o extindere a unei instalații este considerată substanțială atunci când o astfel de modificare sau extindere permite atingerea pragurilor de capacitate prevăzute în anexa I.

Articolul 22

Revizuirea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că autoritatea competentă revizuieste periodic toate condițiile de autorizare și le actualizează, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentei directive.

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare.

La reexaminarea condițiilor de autorizare, autoritatea competentă utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a inspecțiilor.

(3) Atunci când Comisia **publică** un nou document de referință BAT sau o actualizare a unui astfel de document, în termen de patru ani de la publicarea acestora, statele membre se asigură că autoritatea competentă reexaminează și, **după caz**, actualizează condițiile de autorizare pentru instalațiile în cauză.

Primul paragraf se aplică tuturor derogărilor acordate în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

(4) Condițiile de autorizare sunt reexamine și, după caz, actualizate, cel puțin în următoarele cazuri:

(a) poluarea provocată de instalație este atât de semnificativă încât valorile limită de emisie din autorizație trebuie să fie revizuite sau dacă noi valori de acest tip trebuie incluse în autorizație;

(b) **modificările semnificative ale** celor mai bune tehnici disponibile **permit** reducerea considerabilă a emisiilor;

(c) este necesară utilizarea unor alte tehnici din motive de siguranță funcțională;

(d) atunci când **acest lucru** este **necesar pentru** respectarea **Directivei 2001/81/CE sau a** unui standard de calitate a mediului, în conformitate cu articolul 19.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 23

Închiderea și remedierea amplasamentului

(1) Fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE, **Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării** ⁽¹⁾, **Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 Noiembrie 2008 privind protecția mediului prin dreptul penal** ⁽²⁾ și Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului din... de stabilire a unui cadru pentru protecția solului ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, autoritatea competentă veghează la îndeplinirea condițiilor de autorizare impuse pentru a asigura respectarea principiului enunțat la articolul 12 punctul 8 în momentul încetării definitive a activității.

(2) În cazul în care activitatea implică utilizarea, producerea sau eliberarea **unor cantități semnificative** de substanțe periculoase **relevante**, ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane de la amplasamentul instalației, operatorul întocmește un raport privind situația de referință înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de actualizarea autorizației acordate unei instalații. Raportul conține informații cuantificate necesare pentru determinarea stării inițiale a solului și a apelor subterane, **ținând seama de cantitățile semnificative de substanțe periculoase relevante**.

Comisia stabilește criteriile **generale** referitoare la conținutul raportului privind situația de referință.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

(3) La încetarea definitivă a activității, operatorul **informează autoritatea competentă și** evaluează nivelul contaminării solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase. În cazul în care instalația a provocat o poluare cu substanțe periculoase a solului sau a apelor subterane în raport cu starea inițială prezentată în raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), operatorul remediază amplasamentul și îl readuce în respectiva stare inițială.

(4) Dacă operatorul nu are obligația de a întocmi raportul privind situația de referință menționat la alineatul (2), acesta ia măsurile necesare la încetarea definitivă a activității pentru a se asigura că amplasamentul nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea umană și pentru mediu.

Articolul 24

Compararea emisiilor cu nivelurile de emisie asociate cu cele mai bune tehnici disponibile

Datele relevante privind respectarea condițiilor de autorizare **menționate** la articolul 8 punctul 1 cuprinde o comparație între **emisii și nivelul de emisie asociat cu** cele mai bune tehnici disponibile, astfel cum acestea sunt descrise în documentele de referință BAT. **Aceste date relevante trebuie să fie accesibile pe internet fără întârziere.**

Articolul 25

Inspecții

(1) Statele membre instituie un sistem de inspecții ale instalațiilor.

Acest sistem include inspecții la fața locului.

Statele membre garantează că operatorii acordă autorităților competente întreaga asistență necesară pentru a le da posibilitatea realizării inspecțiilor la fața locului, pentru a preleva probe și pentru a obține orice informații necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO L 372, 27.12.2006, p. 19.

⁽²⁾ JO L 328, 6.12.2008, p. 28.

⁽³⁾ JO L ...

⁽⁴⁾ JO: a se introduce numărul, data și referința de publicare.

Marți, 10 martie 2009

- (2) Statele membre se asigură că toate instalațiile fac obiectul unui plan de inspecții.
- (3) Fiecare plan de inspecții include următoarele elemente:
 - (a) o evaluare generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;
 - (b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;
 - (c) un registru al instalațiilor acoperite de planul de inspecții și o evaluare generală a nivelului de conformare a acestora la cerințele prezentei directive;
 - (d) dispoziții privind revizuirea planului de inspecții;
 - (e) o schemă a programelor inspecțiilor de rutină în conformitate cu alineatul (5);
 - (f) procedurile aplicabile inspecțiilor neprogramate în conformitate cu alineatul (6);
 - (g) dacă este cazul, dispoziții privind cooperarea între diverse autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor.
- (4) Pe baza planului de inspecții, autoritatea competentă întocmește în mod regulat programe de inspecție și stabilește frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de instalații.

Statele membre se asigură că sunt disponibile suficiente persoane calificate pentru a efectua inspecțiile.

Aceste programe includ cel puțin o vizită **inopinată** la fața locului la fiecare **optsprezece** luni, pentru fiecare instalație. **Această frecvență este crescută la cel puțin o vizită la șase luni dacă în urma unei inspecții s-a constatat nerespectarea condițiilor de autorizare.**

În cazul în care programele respective se bazează pe o evaluare sistematică a riscurilor de mediu asociate instalațiilor individuale în cauză, **frecvența vizitelor la fața locului poate fi redusă la minimum o vizită la 24 de luni.**

Evaluarea sistematică a riscurilor de mediu se bazează pe criterii obiective, cum ar fi:

- (a) **evidența respectării de către operator a condițiilor de autorizare;**
- (b) **impactul instalației asupra mediului și sănătății umane;**
- (c) **participarea operatorului la sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 761/2001 ⁽¹⁾, sau implementarea unor sisteme echivalente de management de mediu.**

Comisia **poate stabili** criteriile **suplimentare** referitoare la evaluarea riscurilor de mediu.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

- (5) Inspecțiile de rutină trebuie să permită examinarea întregii game de efecte ecologice relevante produse de instalația în cauză.

Inspecțiile de rutină garantează faptul că operatorul respectă condițiile de autorizare.

Inspecțiile de rutină contribuie, de asemenea, la evaluarea eficacității condițiilor de autorizare.

⁽¹⁾ **Regulamentul (CE) nr. 761/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2001 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (JO L 114, 24.4.2001, p. 1).**

Marți, 10 martie 2009

(6) Inspecțiile **inopinate** neprogramate se desfășoară cu scopul de a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de eliberarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații, reclamații serioase și oficiale și accidente, incidente sau cazuri grave de încălcare a legislației de mediu sau **fapte care afectează în mod grav sănătatea umană**.

La efectuarea unei asemenea inspecții neprogramate, autoritățile competente pot solicita operatorilor să furnizeze informații pentru a investiga desfășurarea unui accident, a unui incident sau a unui caz de încălcare, inclusiv date statistice referitoare la sănătate.

(7) După fiecare inspecție, fie de rutină fie neprogramată, autoritatea competentă întocmește un raport în care sunt prezentate constatările cu privire la nivelul de conformare a instalației la cerințele prezentei directive și concluziile privind eventuala necesitate a unei acțiuni ulterioare.

Raportul se comunică operatorului în cauză **în termen de două luni. Raportul este pus** la dispoziția publicului **pe internet de către autoritatea competentă** în termen de **patru luni** de la efectuarea inspecției.

Autoritatea competentă se asigură că toate măsurile necesare identificate în raport sunt întreprinse într-un interval de timp rezonabil.

Articolul 26

Accesul la informație și participarea publicului la procedura de autorizare

(1) Statele membre se asigură că publicul în cauză beneficiază de șanse timpurii și efective de a participa la următoarele proceduri:

- (a) de emitere a autorizațiilor pentru instalații noi;
- (b) de emitere a unei autorizații pentru orice modificare substanțială;
- (c) de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor unei autorizații pentru o instalație în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) litera (a).
- (d) **de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de autorizare pentru o instalație în cazul căreia s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).**

Procedura prevăzută în anexa IV se aplică acestei participări.

Se consideră că organizațiile nonguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc condițiile prevăzute de orice legislație națională relevantă au un interes.

■

(2) După luarea unei decizii privind acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații ■ autoritatea competentă **informează publicul și pune la dispoziția acestuia următoarele informații, fără întârziere:**

- (a) conținutul deciziei, inclusiv o copie a autorizației și a oricăror condiții și actualizări ulterioare;
- (b) motivele pe care se bazează decizia;
- (c) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă;

Marți, 10 martie 2009

- (d) titlul documentelor de referință BAT relevante pentru instalația sau activitatea în cauză;
- (e) metoda utilizată pentru determinarea **condițiilor de autorizare menționate la articolul 15**, în raport cu cele mai bune tehnici disponibile și cu nivelurile de emisii asociate acestora, astfel cum sunt descrise în documentele de referință BAT;
- (f) dacă s-a acordat o derogare în conformitate cu articolul 16 alineatul (3), motivele **specifice ale** acordării acesteia **pe baza criteriilor enunțate în alineatul respectiv** și condițiile impuse;
- (g) rezultatul reexaminării autorizațiilor, menționate la articolul 22 alineatele (1), (3) și (4);
- (h) rezultatele monitorizării emisiilor, așa cum sunt prevăzute în temeiul condițiilor de autorizare și deținute de către autoritățile competente.

Statele membre asigură că informațiile menționate la literele (a)-(g) sunt puse la dispoziție pe internet fără întârziere.

(3) Alineatele (1) și (2) || se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu ⁽¹⁾.

Articolul 27

Accesul la justiție

(1) Statele membre se asigură, în conformitate cu sistemul legislativ intern aplicabil, că membrii publicului interesat au acces la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui alt organism independent și imparțial instituit în conformitate cu legea, prin care este contestată legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor, a acțiunilor sau a omisiunilor care intră sub incidența articolului 26 atunci când este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) aceștia au un interes suficient;
 - (b) pretind încălcarea unui drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.
- (2) Statele membre stabilesc etapele în care pot fi contestate deciziile, acțiunile sau omisiunile.

(3) Statele membre stabilesc ceea ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție.

În acest sens, interesul oricărei organizații nonguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinește orice cerințe ale legislației naționale este considerat suficient în sensul literei (a) de la alineatul (1).

Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul literei (b) de la alineatul (1).

(4) Dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) nu exclud posibilitatea unei căi de atac prealabile în fața unei autorități administrative și nu aduc atingere obligației de a epuiza toate căile de atac administrative înainte de a iniția o cale de atac judiciară, atunci când legislația internă prevede această obligație.

Orice astfel de procedură trebuie să fie corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost care nu este prohibitiv.

⁽¹⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

Marți, 10 martie 2009

(5) Statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la procedurile de atac administrative și judiciare sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 28

Efecte transfrontaliere

(1) În cazul în care un stat membru are cunoștință de faptul că este posibil ca funcționarea unei instalații să aibă efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru sau în cazul în care un stat membru care este posibil să fie afectat în mod semnificativ solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu a fost depusă cererea de acordare a autorizației în conformitate cu articolul 4 sau articolul 21 alineatul (2) transmite celui alt stat membru orice informații solicitate sau puse la dispoziție în conformitate cu anexa IV în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția publicului.

Aceste informații servesc drept bază a oricărei consultări necesare în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două state membre pe baze de reciprocitate și de echivalență.

(2) În cadrul relațiilor bilaterale, statele membre se asigură că, în cazurile menționate la alineatul (1), cererile sunt puse la dispoziția publicului din statul membru care ar putea fi afectat cu suficient timp înainte, astfel încât acesta să poată face observații înainte ca autoritatea competentă să adopte decizia.

(3) Rezultatele oricăror consultări în temeiul alineatelor (1) și (2) sunt luate în considerare de către autoritatea competentă la luarea unei decizii cu privire la cererea de autorizare.

(4) Autoritatea competentă informează orice stat membru care a fost consultat în conformitate cu alineatul (1) asupra deciziei adoptate cu privire la cererea de autorizare și îi transmite informațiile menționate la articolul 26 alineatul (2). Statul membru în cauză ia măsurile necesare pentru a se asigura punerea informațiilor respective la dispoziția publicului interesat de pe teritoriul său.

I

Articolul 29

Tehnici emergente

Statele membre pun în aplicare măsuri de stimulare a operatorilor în vederea dezvoltării și a aplicării de tehnici emergente.

În sensul primului paragraf, Comisia adoptă **următoarele criterii**:

- (a) tipul de activități industriale prioritare pentru dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente;
- (b) obiective indicative pentru statele membre privind dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente;
- (c) instrumentele care permit evaluarea progreselor înregistrate în dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

Marți, 10 martie 2009

CAPITOLUL III

Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere

Articolul 30

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol se aplică instalațiilor de ardere destinate producerii de energie, a căror putere termică instalată este mai mare sau egală cu 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat.

Prezentul capitol nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- (a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru încălzirea directă, uscarea sau orice alt tratament al obiectelor sau al materialelor;
- (b) instalații post-ardere proiectate pentru a purifica gazele reziduale prin ardere și care nu sunt exploatare ca instalații de ardere independente;
- (c) instalații pentru regenerarea catalizatorilor de cracare;
- (d) instalații pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- (e) reactoare folosite în industria chimică;
- (f) cuptoare de preîncălzire a cocsului;
- (g) caupere;
- (h) orice aparat tehnic care se folosește la propulsia unui vehicul, a unei nave sau a unui aparat de zbor;
- (i) turbine cu gaz folosite pe platformele maritime;
- (j) instalații care utilizează drept combustibil orice deșeuri solide sau lichide cu excepția deșeurilor menționate la *articolul 37* alineatul (2) litera (a).

Articolul 31, articolul 32 și articolul 35 nu se aplică instalațiilor de ardere în cazul în care acestea sunt reglementate printr-un document de referință BAT sectorial și în cazul în care sunt excluse din domeniul de aplicare al documentului de referință BAT privind instalațiile mari de ardere.

Articolul 31

Norme privind cumularea

- (1) În cazul în care gazele reziduale de la două sau mai multe instalații de ardere sunt eliberate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră drept o singură instalație de ardere, iar capacitățile acestora se însumează.
- (2) În cazul în care două sau mai multe instalații de ardere care au fost autorizate sau au depus o cerere completă de autorizare după data menționată la articolul 72 alineatul (2) sunt dispuse astfel încât, având în vedere factorii de ordin tehnic și economic, gazele reziduale produse de acestea pot fi eliberate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră ca o singură instalație de ardere, iar capacitățile acestora se însumează.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 32

Valori limită de emisie

- (1) Gazele reziduale din instalațiile de ardere se eliberează în mod controlat printr-un coș care conține una sau mai multe evacuări și a cărui înălțime este calculată astfel încât să se protejeze sănătatea umană și mediul.
- (2) Toate autorizațiile eliberate instalațiilor pentru ale căror echipamente de ardere există o autorizație sau a fost depusă o cerere completă înainte de data menționată la articolul 72 alineatul (2), cu condiția ca o astfel de instalație să fie pusă în funcțiune la cel mult un an de la acea dată, includ condiții care au drept obiectiv garantarea faptului că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în partea 1 din anexa V.
- (3) Toate autorizațiile eliberate instalațiilor ale căror echipamente de ardere nu intră sub incidența alineatului (2) includ condiții care garantează faptul că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile limită de emisie prevăzute în partea 2 din anexa V.
- (4) Autoritatea competentă poate acorda o derogare, pe o durată de maximum șase luni, a obligației de a respecta valorile limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (3) pentru dioxidul de sulf în cazul unei instalații de ardere care folosește combustibil cu conținut redus de sulf în acest scop de obicei, dacă operatorul este incapabil să respecte acele valori limită de emisie din cauza unei întreruperi a aprovizionării cu combustibil cu conținut redus de sulf ca urmare a unei penurii considerabile.

Statele membre informează de îndată Comisia în legătură cu orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

- (5) Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la obligația de a respecta valorile limită de emisie prevăzute la alineatele (2) și (3) în cazurile în care o instalație de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi bruște a aprovizionării cu gaz și, prin urmare, ar trebui să fie dotată cu un sistem de purificare a gazelor reziduale. Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu poate depăși zece zile, cu excepția cazului în care există o necesitate imperioasă de a menține aprovizionarea cu energie.

Operatorul informează de îndată autoritatea competentă cu privire la fiecare caz specific menționat în primul paragraf.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la orice derogare acordată în conformitate cu primul paragraf.

- (6) Atunci când **puterea unei instalații** de ardere este **crescută cu cel puțin 20 MW**, valorile limită de emisie, specificate în partea 2 a anexei V, se aplică părții instalației afectate de modificare și este stabilită în funcție de puterea termică instalată a întregii instalații de ardere.

Articolul 33

Erori de funcționare sau oprirea echipamentului de împrăștiere

- (1) Statele membre se asigură că autorizațiile prevăd procedurile legate de erorile de funcționare sau de oprirea echipamentului de împrăștiere.
- (2) În cazul unei întreruperi, autoritatea competentă îi solicită operatorului să reducă sau să oprească operațiunile dacă nu pot fi reluate operațiunile normale în termen de 24 de ore sau să exploateze instalația folosind combustibili puțin poluanți.

Operatorul înștiințează autoritatea competentă în termen de 48 de ore de la eroarea de funcționare sau oprirea echipamentului de împrăștiere.

Marți, 10 martie 2009

Durata cumulată a funcționării fără echipament de împrăștiere nu poate depăși 120 de ore în orice perioadă de 12 luni.

Autoritatea competentă poate acorda o derogare de la termenele limită prevăzute la primul și al treilea paragraf în unul dintre cazurile următoare:

- (a) există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie;
- (b) instalația de ardere cu probleme ar fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp de o altă instalație, fapt care ar duce la o creștere totală a emisiilor.

Articolul 34

Monitorizarea emisiilor în aer

- (1) Statele membre se asigură că monitorizarea substanțelor poluante din atmosferă se desfășoară în conformitate cu partea 3 din anexa V. **Statele membre pot solicita ca operatorul să suporte costurile unei astfel de monitorizări.**
- (2) Instalarea și funcționarea echipamentului automatizat de monitorizare fac obiectul controlului și testelor anuale de supraveghere prevăzute în anexa V partea 3.
- (3) Autoritatea competentă stabilește localizarea punctelor de prelevare sau măsurare care trebuie utilizate pentru supravegherea emisiilor.
- (4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente să verifice respectarea condițiilor de exploatare și a valorilor limită de emisie incluse în autorizație.

Articolul 35

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie în aer se consideră respectate în cazul în care condițiile prevăzute în anexa V partea 4 sunt îndeplinite.

Articolul 36

Instalații de ardere cu combustibil multiplu

- (1) În cazul unei instalații de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, autoritățile competente stabilesc valorile limită de emisie respectând etapele următoare:
 - (a) adoptarea valorii limită de emisie relevante pentru fiecare combustibil și poluant în parte, în funcție de puterea termică instalată a întregii instalații de ardere, în conformitate cu părțile 1 și 2 din anexa V;
 - (b) determinarea valorilor limită de emisie relative la combustibil, care sunt obținute prin înmulțirea valorii limită individuale de emisie menționate la litera (a) cu puterea termică pentru fiecare combustibil în parte și împărțirea produsului înmulțirii la suma puterilor termice ale tuturor combustibililor;
 - (c) agregarea valorilor limită de emisie relative la combustibil.
- (2) În cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu care folosesc reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, Comisia poate modifica alineatul (1) pentru a stabili, pentru dioxidul de sulf, o valoare limită de emisie medie, valabilă pentru toate instalațiile de acest tip a căror putere termică instalată este de cel puțin 50 MW.

Marți, 10 martie 2009

Respectivele măsuri, care vizează modificarea unor elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor

Articolul 37

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică instalațiilor de incinerare a deșeurilor și instalațiilor de coincinerare a deșeurilor care incinerează sau coincinerează deșeuri solide sau lichide.

În sensul prezentului capitol, instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor includ: toate liniile de incinerare sau de coincinerare, instalațiile de recepție, de depozitare și de tratare prealabilă a deșeurilor la fața locului; sistemele de alimentare cu deșeuri, combustibil și aer; cazanul; instalațiile de tratare a gazelor reziduale; instalațiile de tratare sau de depozitare la fața locului a reziduurilor și a apelor reziduale; coșul de fum; aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare sau coincinerare, de înregistrare și supraveghere a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

În cazul în care coincinerarea are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci mai degrabă aplicarea unui tratament termic deșeurilor, instalația trebuie considerată ca o instalație de incinerare a deșeurilor.

(2) Prezentul capitol nu se aplică următoarelor instalații:

(a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșeuri:

(i) deșeurile enumerate la articolul 3 alineatul (22) litera (b),

(ii) deșeurile radioactive;

(iii) carcassele de animale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1774/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 octombrie 2002 de stabilire a normelor sanitare privind subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman ⁽¹⁾;

(iv) deșeurile rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaz provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;

(b) instalații experimentale de cercetare, de dezvoltare și de testare vizând ameliorarea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeuri pe an.

Articolul 38

Cereri de autorizare

O cerere de autorizare pentru o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că sunt îndeplinite următoarele cerințe:

(a) instalația este concepută și echipată și va fi menținută și exploatată astfel încât să fie respectate cerințele din acest capitol și ținând seama de categoriile de deșeuri incinerate sau coincinerate;

⁽¹⁾ JO L 273, 10.10.2002, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- (b) căldura rezultată prin incinerare și coincinerare se recuperează, atunci când este posibil, prin generare de căldură, abur sau electricitate;
- (c) reziduurile produse vor fi cât mai reduse și mai puțin nocive posibil și, după caz, reciclate;
- (d) eliminarea reziduurilor a căror producție nu poate fi evitată sau redusă sau care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea legislației interne și comunitare.

Articolul 39

Condiții de autorizare

- (1) Autorizația include următoarele:
 - (a) o listă a tuturor categoriilor de deșeuri care pot fi tratate utilizând cel puțin categoriile de deșeuri prevăzute în lista europeană a deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei și cuprinzând, după caz, informații privind cantitatea de deșeuri din fiecare categorie;
 - (b) capacitatea totală de incinerare și de coincinerare a instalației;
 - (c) valorile limită de emisie în aer și în apă;
 - (d) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul evacuărilor de ape reziduale;
 - (e) procedurile și frecvențele de prelevare de probe și măsurare care trebuie utilizate pentru a respecta condițiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;
 - (f) durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de epurare sau de măsurare în timpul cărora emisiile în atmosferă și evacuările de ape reziduale pot depăși valorile limită de emisie prevăzute.
- (2) În plus față de indicațiile prevăzute la alineatul (1), autorizația acordată pentru o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care utilizează deșeuri periculoase include următoarele elemente:
 - (a) o listă a cantităților de deșeuri periculoase din diferite categorii care pot fi tratate;
 - (b) pentru aceste deșeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, valorile calorifice minime și maxime și conținutul maxim de PCB, PCP, clor, fluor, sulf, metale grele și alte substanțe poluante.
- (3) Statele membre pot enumera categoriile de deșeuri care se includ în autorizație și a căror coincinerare poate fi autorizată în anumite categorii de instalații de coincinerare a deșeurilor.
- (4) Autoritatea competentă revizuieste periodic și actualizează, după caz, condițiile de autorizare.

Articolul 40

Controlul emisiilor

- (1) Gazele reziduale provenind de la instalațiile de incinerare a deșeurilor și de la instalațiile de coincinerare a deșeurilor trebuie evacuate în mod controlat, printr-un coș de fum a cărui înălțime este calculată astfel încât să protejeze sănătatea umană și mediul.

Marți, 10 martie 2009

(2) Emisiile în aer provenind de la instalațiile de incinerare a deșeurilor și de la instalațiile de coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile limită de emisie prevăzute în părțile 3 și 4 ale anexei VI sau valorile determinate în conformitate cu partea 4 din anexa respectivă.

În cazul în care într-o instalație de coincinerare a deșeurilor mai mult de 40 % din degajările de căldură produsă provin de la deșeurii periculoase sau dacă instalația coincidează deșeurii urbane în amestec netratate, se aplică valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 3.

(3) Evacuarea în mediul acvatic a apelor reziduale rezultate din epurarea gazelor reziduale se limitează în măsura posibilului, iar concentrațiile de substanțe poluante nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 5.

(4) Valorile limită de emisie se aplică în punctul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale sunt evacuate din instalația de incinerare a deșeurilor sau din instalația de coincinerare a deșeurilor.

În cazul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate în afara instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor, într-o instalație de tratare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape reziduale, valorile limită de emisie prevăzute în anexa VI partea 5 trebuie aplicate în punctul în care apele reziduale ies din instalația de tratare. În cazul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate împreună cu alte surse de ape reziduale, pe amplasamentul instalației sau în afara acestuia, operatorul trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, utilizând rezultatele măsurătorilor prevăzute în anexa VI partea 6 punctul 2, pentru a determina care sunt nivelurile de emisie care, în punctul de deversare finală a apelor reziduale, pot fi atribuite apelor reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale.

În nici un caz nu se efectuează o diluare a apelor reziduale pentru respectarea valorilor limită de emisie indicate în anexa VI partea 5.

(5) Amplasamentele instalațiilor de incinerare a deșeurilor și ale instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de depozitare a deșeurilor, trebuie concepute și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

Trebuie prevăzut un colector pentru apa de ploaie contaminată care se scurge din amplasamentul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coincinerare a deșeurilor, precum și pentru apa contaminată provenită din scurgeri sau din operații de luptă contra incendiului. Capacitatea de depozitare a acestui colector trebuie să fie suficientă pentru ca aceste ape să poată fi analizate și tratate înainte de deversare, dacă este nevoie.

(6) Fără a aduce atingere articolului 44 alineatul (4) litera (c), instalația de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor sau cuptoarele individuale care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor nu continuă în niciun caz să incineraze deșeurii mai mult de patru ore fără întrerupere în cazul depășirii valorilor limită de emisie.

Durata cumulată de funcționare pe an în asemenea condiții trebuie să fie mai mică de șaiszeci de ore.

Durata prevăzută la al doilea paragraf se aplică cuptoarelor care sunt conectate la un singur sistem de epurare a gazelor reziduale.

Articolul 41

Defecțiuni

În cazul unei defecțiuni, operatorul reduce sau întrerupe funcționarea instalației cât mai repede posibil, până când este posibilă repunerea în funcțiune normală.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 42

Monitorizarea emisiilor

- (1) Statele membre se asigură că monitorizarea emisiilor se desfășoară în conformitate cu anexa VI părțile 6 și 7.
- (2) Instalarea și funcționarea a sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse anual unui control și unor teste de verificare conform dispozițiilor din anexa VI partea 6 punctul 1.
- (3) Autoritatea competentă stabilește localizarea punctelor de eșantionare sau măsurare care trebuie utilizate pentru monitorizarea emisiilor.
- (4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente să verifice dacă sunt respectate condițiile de exploatare și valorile limită de emisie incluse în autorizație.
- (5) De îndată ce tehnicile de măsurare corespunzătoare vor fi disponibile în Comunitate, Comisia, stabilește data de la care se efectuează măsurarea continuă a emisiilor în aer de metale grele, dioxine și furani.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

Articolul 43

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie în aer și în apă se consideră respectate dacă sunt îndeplinite condițiile descrise în anexa VI partea 8.

Articolul 44

Condiții de exploatare

- (1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor se exploatează astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii să fie mai mic de 3 % din greutatea în stare uscată a acestora sau la care pierderea lor la aprindere să fie mai mică de 5 % din greutatea în stare uscată a acestora. Dacă este necesar, se utilizează tehnici de pretratare a deșeurilor.
- (2) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor sunt concepute, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea și coincinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850 °C, timp de cel puțin două secunde.

Dacă sunt incinerate sau coincinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1 %, temperatura necesară conformării cu primul paragraf este de cel puțin 1 100 °C.

În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la primul și al doilea paragraf trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie. Autoritatea competentă poate autoriza efectuarea măsurătorilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

- (3) Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător de rezervă. Acest arzător se pornește automat când temperatura gazelor de combustie scade mai jos de temperatura prevăzută la alineatul (2) după ultima admisie de aer de combustie. Aceste arzătoare sunt, de asemenea, utilizate și în fazele de pornire și de oprire cu scopul de a asigura în permanență temperaturile respective în timpul fazelor menționate și, de asemenea, în perioada în care deșeurile nearse se află în camera de combustie.

Marți, 10 martie 2009

Arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma arderii combustibilului lichid definit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 93/12/CEE a Consiliului din 23 martie 1993 privind conținutul de sulf din anumiți combustibili lichizi ⁽¹⁾, a gazului lichid sau a gazelor naturale.

(4) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor utilizează sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri în următoarele situații:

- (a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alineatul (2) sau temperatura precizată la *articolul 45* alineatul (1);
- (b) de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alineatul (2) sau temperatura precizată la *articolul 45* alineatul (1);
- (c) de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau disfuncționalități ale sistemelor de epurare a gazelor reziduale.

(5) Căldura produsă de instalațiile de incinerare a deșeurilor sau de instalațiile de coincinerare a deșeurilor este valorificată în măsura posibilului.

(6) Deșeurile din activități medicale cu riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate în prealabil cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

(7) Statele membre se asigură că instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor este exploatată și controlată de către o persoană fizică având competența necesară pentru acest tip de activitate.

Articolul 45

Autorizația de modificare a condițiilor de exploatare

(1) Autoritatea competentă poate autoriza condiții diferite de cele prevăzute la *articolul 44* alineatele (1), (2) și (3) și, în ceea ce privește temperatura, la alineatul (4) din același articol și înscrise în autorizație pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, cu condiția respectării celorlalte cerințe ale prezentului capitol. Statele membre pot stabili normele care reglementează aceste autorizații.

(2) În cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor, schimbarea condițiilor de exploatare nu poate cauza o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de substanțe organice poluante decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute la *articolul 44* alineatele (1), (2) și (3).

(3) Instalațiile de coincinerare a deșeurilor, autorizate să modifice condițiile de exploatare în conformitate cu alineatul (1), respectă cel puțin valorile limită de emisie stabilite în anexa VI partea 3 pentru carbonul organic total sau pentru monoxidul de carbon (CO).

Cazanele utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincinerează deșeuri din scoarță la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost eliberată o autorizație înainte de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate să își modifice condițiile de exploatare în conformitate cu alineatul (1) respectă cel puțin valorile limită de emisie stabilite la anexa VI partea 3 pentru carbonul organic total.

(4) Statele membre comunică Comisiei toate condițiile de exploatare autorizate în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) și rezultatele verificărilor efectuate, în cadrul informațiilor furnizate conform dispozițiilor de la *articolul 66* privind întocmirea rapoartelor.

⁽¹⁾ JO L 74, 27.3.1993, p. 81.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 46

Livrarea și recepția deșeurilor

(1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de coincinerare a deșeurilor ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor pentru a preveni sau limita pe cât posibil poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea oamenilor.

(2) Operatorul determină masa fiecărei categorii de deșeuri, conform clasificării din Catalogul european al deșeurilor instituit prin Decizia 2000/532/CE a Comisiei, înainte să se accepte recepția deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de coincinerare a deșeurilor.

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de coincinerare a deșeurilor, operatorul trebuie să colecteze informații privind deșeurile pentru a verifica conformitatea cu cerințele autorizației precizate la *articolul 39* alineatul (2).

Aceste informații cuprind următoarele:

(a) toate informațiile administrative privind procesul de producție, conținute în documentele prevăzute la alineatul (4) litera (a);

(b) compoziția fizică și, în măsura posibilului, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt apte să suporte tratamentul de incinerare prevăzut;

(c) riscurile inerente deșeurilor, substanțele cu care ele nu pot fi amestecate și măsurile de precauție ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

(4) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de coincinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:

(a) verificarea documentelor impuse de dispozițiile Directivei 2008/98/CE și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 259/93 al Consiliului din 1 februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, la intrarea și la ieșirea din Comunitatea Europeană⁽¹⁾, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;

(b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea lor cu informațiile prevăzute la alineatul (3) și pentru a permite autorităților competente să determine tipul deșeurilor tratate, cu excepția cazurilor în care prelevarea de probe nu este posibilă.

Probele menționate la litera (b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau coincinerarea deșeurilor în cauză.

(5) Autoritatea competentă pot acorda derogări de la alineatele (2)-(4) pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor care fac parte dintr-o instalație menționată la capitolul II și care incinerează sau coincinerează numai deșeuri produse în cadrul instalației respective.

Articolul 47

Reziduuri

(1) Cantitatea și nocivitatea reziduurilor se reduc la minimum. Reziduurile se reciclează, după caz, direct în instalație sau în exterior.

⁽¹⁾ JO L 30, 6.2.1993, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

(2) Transportul și depozitarea intermediară a reziduurilor uscate, sub formă de praf se efectuează astfel încât să se evite dispersarea reziduurilor respective în mediu.

(3) Înaintea definirii filierelor de eliminare sau de reciclare a reziduurilor, se efectuează teste corespunzătoare pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și fracțiunii solubile de metale grele.

Articolul 48

Modificare substanțială

O modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor care tratează doar deșeuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul capitolului II, care implică incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase este considerată substanțială.

Articolul 49

Rapoarte și informarea publicului cu privire la instalațiile de incinerare a deșeurilor și la instalațiile de coincinerare a deșeurilor

(1) Solicitățile de autorizații noi pentru instalații de incinerare a deșeurilor și pentru instalații de coincinerare a deșeurilor sunt puse la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste solicitări înainte ca autoritatea competentă să ia o decizie. Această decizie, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației, și fiecare actualizare ulterioară se pun de asemenea la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare sau egală cu două tone pe oră, raportul menționat la *articolul 66* include informații privind funcționarea și monitorizarea instalației și prezintă derularea procesului de incinerare sau de coincinerare, precum și nivelul emisiilor în aer și în apă comparativ cu valorile limită de emisie. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Autoritatea competentă întocmește lista instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică de două tone pe oră și o pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL V

Dispoziții speciale aplicabile instalațiilor și activităților care utilizează solvenți organici

Articolul 50

Domeniul de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil activităților enumerate în anexa VII partea 1 și care ating, după caz, pragurile de consum stabilite în partea 2 din anexa respectivă.

Articolul 51

Definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:

1. „instalație existentă” înseamnă o instalație în funcțiune care a obținut o autorizație înainte de 1 aprilie 2001 sau care a prezentat o cerere completă de autorizare înainte de 1 aprilie 2001, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune nu mai târziu de 1 aprilie 2002;
2. „gaze reziduale” înseamnă scurgerea gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alți poluanți și care se evacuează în aer printr-un coș de furnal sau alte echipamente de împrăștiere a fumului;

Marți, 10 martie 2009

3. „emisie fugitivă” înseamnă orice emisie (care nu are loc sub formă de gaze reziduale) de compuși organici volatili în aer, sol și apă, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare specificate în anexa VII partea 2;
4. „emisii totale” înseamnă suma emisiilor fugitive și a emisiilor de gaze reziduale;
5. „amestec” înseamnă amestec conform definiției de la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) ⁽¹⁾;
6. „adeziv” înseamnă orice amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat pentru a lipi între ele părți ale aceluiași produs;
7. „cerneală” înseamnă un amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru o aplicare corespunzătoare, utilizat într-o activitate de tipărire pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;
8. „lac” înseamnă un preparat de acoperire transparent;
9. „consum” înseamnă cantitatea totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau al oricărei alte perioade de douăsprezece luni, minus compușii organici volatili recuperați pentru reutilizare;
10. „intrare” înseamnă cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, care este utilizată la efectuarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul unei instalații, care sunt socotiți la fiecare utilizare în cadrul unei activități;
11. „reutilizare” înseamnă utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, excepție făcând solvenții organici recuperați care sunt evacuați definitiv ca deșeuri;
12. „condiții controlate” înseamnă condiții în care funcționează o instalație, astfel încât compușii organici volatili eliberați în urma activității să fie capturați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de împrăștiere și să nu fie, astfel, complet dispersabili;
13. „operațiuni de pornire și oprire” înseamnă operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament sau un rezervor, excluzând fazele de oscilație care intervin în condiții normale de funcționare a unei instalații.

Articolul 52

Înlocuirea substanțelor periculoase

Substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate indicativele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili fiind clasificate ca substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere în conformitate cu Directiva 67/548/CEE, sunt înlocuite, în măsura în care este posibil cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive în termenul cel mai scurt cu putință.

Articolul 53

Controlul emisiilor

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta oricare dintre condițiile următoare:

⁽¹⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- (a) sunt respectate emisiile de compuși organici volatili ale instalațiilor nu depășesc valorile limită de emisie din gazele reziduale și valorile limită de emisie fugitivă, sau valorile limită ale emisiei totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa VII părțile 2 și 3;
- (b) instalațiile respectă cerințele prevăzute în anexa VII partea 5 cu condiția să se atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea atinsă prin aplicarea valorilor limită de emisie menționate la litera (a).

Statele membre prezintă Comisiei, în conformitate cu *articolul 66* alineatul (1), rapoarte privind progresele realizate în atingerea reducerii echivalente a emisiilor menționată la litera (b).

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), dacă operatorul demonstrează autorității competente că o instalație dată nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte valoarea limită de emisie pentru emisiile fugitive, autoritățile autoritatea competentă poate permite ca emisiile să depășească acea valoare limită de emisie, atâta timp cât nu se anticipează riscuri semnificative pentru sănătatea umană sau mediu și dacă operatorul demonstrează autorității competente că se recurge la cele mai bune tehnici disponibile;

(3) Prin derogare de la alineatul (1), pentru activitățile de acoperire vizate la rubrica 8 din tabelul de la anexa VII partea 2, care nu pot fi efectuate în condiții controlate, autoritatea competentă poate permite ca emisiile din instalație să nu respecte cerințele prevăzute la alineatul respectiv, dacă operatorul demonstrează autorității competente că o astfel de conformare nu este viabilă din punct de vedere tehnic și financiar și că se recurge la cele mai bune tehnici disponibile.

(4) Statele membre prezintă un raport la Comisie privind derogările prevăzute la alineatele (2) și (3) în conformitate cu *articolul 66* alineatul (2).

(5) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate indicativele de risc R40, R45, R46, R49, R60, R61 sau R68 sunt controlate în condiții verificate, în măsura în care acest lucru este viabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile limită de emisie prevăzute în anexa VII partea 4.

(6) Instalațiile în care se desfășoară două sau mai multe activități, fiecare depășind pragurile fixate în anexa VII partea 2:

(a) pentru substanțele indicate la alineatul (5), respectă cerințele de la alineatul respectiv pentru fiecare activitate în parte;

(b) pentru celelalte substanțe, fie:

(i) aplică cerințele de la alineatul (1) pentru fiecare activitate în parte, sau

(ii) ating un nivel al emisiilor totale de compuși organici volatili aflat sub nivelul care ar fi fost atins prin aplicarea punctului (i).

(7) Se iau toate măsurile de precauție corespunzătoare pentru a reduce la minim emisiile de compuși organici volatili în cursul operațiunilor de pornire și oprire.

Articolul 54

Monitorizarea emisiilor

Statele membre se asigură, fie prin intermediul unor specificații în acest sens incluse în condițiile autorizației, fie prin intermediul normelor generale obligatorii, că măsurarea emisiilor se desfășoară în conformitate cu anexa VII partea 6.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 55

Respectarea valorilor limită de emisie

Valorile limită de emisie pentru gazele reziduale se consideră respectate în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa VII partea 8.

Articolul 56

Rapoarte privind conformitatea

Raportul privind conformitatea, menționat la articolul 8 alineatul (1), demonstrează conformitatea cu următoarele condiții, după caz:

- (a) valorile limită de emisie pentru gazele reziduale, valorile limită de emisie fugitivă și valorile limită ale emisiei totale;
- (b) cerințele din sistemul de reducere cuprins în anexa VII partea 5;
- (c) derogările acordate în conformitate cu *articolul 53* alineatele (2) și (3).

Raportul privind conformitatea poate să includă un plan de gestionare a solvenților întocmit în conformitate cu anexa VII partea 7.

Articolul 57

Modificări substanțiale ale instalațiilor existente

(1) O modificare a masei maxime, exprimată în medie pe zi, de solvenți organici utilizați într-o instalație existentă, atunci când aceasta funcționează în alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor, este considerată substanțială dacă are ca efect o creștere a emisiei de compuși organici volatili de peste:

- 25 % pentru o instalație ale cărei activități se situează la pragurile cele mai joase ale elementelor 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din anexa VII partea 2 sau, pentru celelalte activități din anexa VII partea 2, care au un consum de solvenți mai mic de 10 tone/an;
- 10 % pentru toate celelalte instalații.

(2) În cazul în care o instalație existentă suferă o modificare substanțială sau cade pentru prima dată sub incidența domeniului de aplicare al prezentei directive, în urma unei modificări substanțiale, acea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca emisiile totale ale întregii instalații să nu depășească nivelul care ar fi fost atins în cazul în care partea modificată substanțial ar fi fost tratată ca o nouă instalație.

(3) În cazul unei modificări substanțiale, autoritatea competentă verifică conformitatea instalației cu dispozițiile prezentei directive.

Articolul 58

Schimb de informații cu privire la soluții alternative pentru solvenții organici

Comisia organizează un schimb de informații cu statele membre, cu sectoarele industriale vizate și cu organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului privind utilizarea solvenților organici și a potențialilor lor înlocuitori precum și a tehnicilor care au cele mai reduse efecte posibile asupra aerului, apei, solului, ecosistemelor și sănătății umane.

Marți, 10 martie 2009

Schimbul de informații este organizat după cum urmează:

- (a) adecvarea opțiunilor disponibile;
- (b) efectele potențiale asupra sănătății umane, în general, și în timpul expunerii la locul de muncă, în special;
- (c) efectele potențiale asupra mediului;
- (d) consecințele economice, în special costurile și avantajele opțiunilor disponibile.

Articolul 59

Accesul la informație

(1) Decizia autorității competente, precum și o copie a autorizației și toate actualizările ulterioare, sunt puse la dispoziția publicului.

Normele generale obligatorii aplicabile instalațiilor și lista instalațiilor supuse procedurii de autorizare și de înregistrare sunt puse la dispoziția publicului.

(2) Rezultatele monitorizării emisiilor, impuse în temeiul *articolului 54* și deținute de autoritatea competentă, sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute la *articolul 4* alineatele (1) și (2) din *Directiva 2003/4/CE*.

CAPITOLUL VI

Dispoziții speciale privind instalațiile producătoare de dioxid de titan

Articolul 60

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol este aplicabil instalațiilor producătoare de dioxid de titan.

Articolul 61

Interzicerea evacuării deșeurilor

Statele membre interzic evacuarea următoarelor deșeuri în masele de apă, în mări sau în oceane:

- (1) deșeurile solide;
- (2) soluțiile mamă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titan provenind din instalații care utilizează procedeul cu sulfat; inclusiv deșeuri acide asociate cu aceste soluții mamă, conținând global mai mult de 0,5 % acid sulfuric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeuri acide care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5 %;
- (3) deșeuri provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5 % acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5 %;

Marți, 10 martie 2009

- (4) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea (concentrarea sau neutralizarea) deșeurilor menționate la alineatele (2) și (3) și care conțin diferite metale grele, neincluzând deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

Articolul 62

Controlul emisiilor în apă

- (1) Emisiile în apă, provenind de la instalații, nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VIII partea 1.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că testele de toxicitate acută sunt efectuate în conformitate cu anexa VIII partea 2 punctul 1 și că rezultatele testelor respective sunt conforme cu valorile stabilite în anexa VIII partea 2 punctul 2.

Articolul 63

Prevenirea și controlul emisiilor în aer

- (1) Se previne emisia de picături de acid provenind de la instalații;
- (2) Emisiile în aer provenind de la instalații nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în anexa VIII partea 3.

Articolul 64

Monitorizarea emisiilor și mediul

- (1) Statele membre asigură monitorizarea emisiilor în apă pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a dispozițiilor articolului 62.
- (2) Statele membre asigură monitorizarea emisiilor în aer pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a dispozițiilor articolului 63.

Această monitorizare constă în cel puțin o monitorizare a emisiilor în conformitate cu prevederile din anexa VII partea 5.

- (3) Statele membre asigură monitorizarea zonei afectate de deversările în apă a deșeurilor provenind de la instalațiile care produc dioxid de titan, în conformitate cu anexa VIII partea 4.
- (4) Monitorizarea se desfășoară în conformitate cu standardele CEN sau, în lipsa standardelor CEN, cu standardele ISO, cu standardele naționale și internaționale care garantează obținerea de date de o calitate științifică echivalentă.

CAPITOLUL VII

Comitet, dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 65

Autoritățile competente

Statele membre desemnează autoritățile și organismele competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 66

Rapoarte prezentate de către statele membre

(1) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția Comisiei informații privind punerea în aplicare a prezentei directive, datele reprezentative privind emisiile și alte efecte asupra mediului, valorile limită de emisie și aplicarea celor mai bune tehnici disponibile în conformitate cu articolele 15 și 16 **și derogările acordate în conformitate cu articolul 16 alineatul (3)**.

Statele membre elaborează și actualizează în mod regulat sisteme naționale de informare pentru a furniza Comisiei, în format electronic, informațiile menționate la primul paragraf. **Statele membre pun la dispoziția publicului o sinteză a informațiilor furnizate.**

(2) Comisia stabilește tipul și formatul informațiilor care sunt furnizate de către statele membre în conformitate cu alineatul (1).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

(3) În termen de trei ani de la data prevăzută la articolul 71 alineatul (1) și ulterior la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive, pe baza informațiilor menționate la alineatul (1), însoțită, după caz, de o propunere legislativă.

Articolul 67

Modificarea anexelor

(1) Pe baza celor mai bune tehnici disponibile, **astfel cum sunt descrise în documentele de referință BAT în cauză, în termen de 12 luni de la publicarea unui document de referință BAT menționat la articolul 14, bazat pe concluziile privind BAT din documentul de referință BAT**, Comisia adaptează anexele V, VI, VII și VIII prin stabilirea unor valori limită de emisie ca cerințe minime. **Valorile limită de emisie pot fi suplimentate cu parametri sau măsuri tehnice echivalente, precum și cerințe de monitorizare și conformitate, cu condiția să se poată obține un nivel echivalent de protecție a mediului.**

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

(2) **Înainte de adoptarea măsurilor menționate la primul alineat, Comisia consultă sectorul și organizațiile nonguvernamentale relevante care promovează protecția mediului și prezintă un raport cu privire la rezultatul consultărilor și la modul în care s-a ținut seama de acestea.**

Articolul 68

Cerințe minime

(1) **Fără a aduce atingere articolului 67, în termen de 12 luni de la publicarea unui document de referință BAT în conformitate cu articolul 14, bazat pe concluziile privind BAT din documentul de referință BAT, Comisia stabilește valori limită de emisie, precum și cerințe de monitorizare și conformitate ca cerințe minime. Valorile limită de emisie pot fi suplimentate cu parametri sau măsuri tehnice echivalente, în cazul în care cu acești parametri echivalenți se obține un nivel echivalent de protecție a mediului.**

Astfel de cerințe minime se referă la principalele efecte asupra mediului cauzate de activitățile sau instalațiile vizate și se bazează pe BATAEL.

Marți, 10 martie 2009

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

(2) *Înainte de adoptarea măsurilor de punere în aplicare menționate la primul alineat, Comisia consultă organizațiile relevante din industrie și organizațiile nonguvernamentale relevante care promovează protecția mediului și prezintă un raport cu privire la rezultatul consultărilor și la modul în care s-a ținut seama de acestea.*

(3) *În conformitate cu alineatele (1) și (2), până la 31 decembrie 2011, Comisia stabilește în special valorile limită de emisie, precum și cerințele de monitorizare și conformitate pentru dioxine și furani emise de instalații care desfășoară activitățile menționate la punctele 2.1 și 2.2 din anexa I.*

Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot stabili valori limită de emisie mai stricte pentru emisiile de dioxine și furani.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 69 alineatul (2).

Articolul 69

Procedura Comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) În situația în care se face trimitere la acest alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)–(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din directiva în cauză.

Articolul 70

Sancțiuni

Statele membre determină sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Sancțiunile prevăzute în acest scop sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Comisiei i se notifică de către statele membre aceste dispoziții până || la ... și i se comunică fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor dispoziții.

Articolul 71

Transpunerea

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma cu articolul 2, articolul 3 alineatul (4), articolul 3 alineatele (15)–(18) și (20) articolul 4 alineatul (2), articolul 5, articolul 6, articolul 8 alineatul (1), articolul 9 alineatul (2) litera (b), articolul 12 alineatul (8), articolul 13 alineatul (1) litera (e), articolul 14, articolul 15 alineatul (1) litera (d), articolul 15 alineatele (3)–(5), articolul 16 alineatele (2)–(5), articolul 17, articolul 18 alineatele (2)–(4), articolul 22 alineatele (2) și (3), articolul 22 alineatul (4) literele (b) și (d), articolul 23, articolul 24, articolul 25, articolul 26 alineatul (1) litera (d), ||, articolul 26 alineatul (2) literele (c)–(g), , articolul 29, articolul 31, articolul 32 alineatul (3), articolul 34 alineatele (2)–(4), articolul 35, articolul 36 alineatul (2), articolul 42 alineatul (5), articolul 64 alineatele (2) și (4), articolele 65, 66 și 70, precum și cu anexa I punctele 1.1, 2.5 litera (c), 3.5, 4.7, 5.2, 5.3, 6.1 litera (c), 6.4 litera (b), 6.6, 6.9, 6.10, anexa IV punctul 1 litera (b), anexa V părțile 1 - 4, anexa VI partea 1 litera (b), partea 4 punctele 2.2, 3.1 și 3.2, partea 6 punctele 2.5 și 2.6, anexa VII partea 7 punctul 3, anexa VIII partea 1 punctul 1 și punctul 2 litera (c) și partea 3 punctele 2–3, până la ... (*) . Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Statele membre aplică aceste dispoziții de la ... (*). Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(*) 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Marți, 10 martie 2009

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 72

Abrogare

(1) Directivele 78/176/CEE, 82/883/CEE, 92/112/CEE, 96/61/CE, 1999/13/CE și 2000/76/CE, astfel cum au fost modificate prin actele enumerate în anexa IX partea A, se abrogă *de la ...* (*), fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B.

(2) Directiva 2001/80/CE, astfel cum a fost modificată prin actele enumerate în anexa IX partea A, se abrogă începând cu 1 ianuarie 2016, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor menționate în anexa IX partea B.

(3) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență de la anexa X.

Articolul 73

Dispoziții tranzitorii

(1) În ceea ce privește instalațiile menționate la anexa I, punctele 1.2, 1.3, 1.4, 2.1 - 2.4, punctul 2.5 literele (a) și (b), punctele 2.6, 3, 4.1-4.6, 5.1, 5.2, punctul 5.3 literele (a) și (b), punctul 5.4, punctul 6.1 literele (a) și (b), punctele 6.2-6.5, punctul 6.6 literele (b) și (c), punctele 6.7 și 6.8, precum și instalațiile menționate la punctul 1.1 care au o putere termică instalată mai mare sau egală cu 50 MW și instalațiile menționate la punctul 6.6 litera (a) cu peste 40 000 de păsări și care se află în funcțiune și dețin o autorizație sau care au prezentat o solicitare completă pentru eliberarea unei autorizații înainte de data menționată la articolul 71 alineatul (1), cu condiția ca aceste instalații să fie puse în funcțiune nu mai târziu de un an de la data respectivă, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) începând cu ... (**).

(2) În ceea ce privește instalațiile menționate la anexa I, punctul 2.5 litera (c), punctul 5.3 literele (c), (d) și (e), punctul 6.1 litera (c), punctele 6.9 și 6.10, precum și instalațiile menționate la punctul 1.1 cu o putere termică instalată mai mică de 50 MW și instalațiile menționate la punctul 6.6 litera (a) cu mai puțin de 40 000 de păsări și care au intrat în funcțiune înainte de data menționată la articolul 71 alineatul (1), statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) *de la ...* (**).

(3) În ceea ce privește instalațiile de ardere menționate la capitolul III, statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în conformitate cu articolul 71 alineatul (1) *de la* 1 ianuarie 2016.

(4) În ceea ce privește instalațiile de ardere care coincid cu deșeurile, anexa VI partea 4 punctul 3.1 se aplică până la 31 decembrie 2015.

Cu toate acestea, *de la* 1 ianuarie 2016, în cazul acestor instalații, se aplică anexa VI partea 4 punctul 3.2.

(*) 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(**) 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(***) 54 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Marți, 10 martie 2009

Articolul 74

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 75

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Categoriile de activități industriale menționate la articolul 11

Valorile prag menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care mai multe activități care se încadrează la același punct sunt puse în funcțiune în cadrul aceleiași instalații, capacitățile acestor activități se însumează.

La calcularea puterii termice instalate totale a instalațiilor menționate la punctul 1.1, se ia în considerare pentru instalațiile de ardere utilizate în unitățile de îngrijire medicală doar capacitatea de funcționare normală.

La calcularea puterii termice instalate totale a instalațiilor menționate la punctul 1.1, nu se iau în considerare instalațiile de ardere cu o putere termică instalată mai mică de 3 MW.

La calcularea puterii termice instalate totale a instalațiilor menționate la punctul 1.1, nu se iau în considerare instalațiile de ardere cu o putere termică instalată mai mică de 50 MW și care funcționează mai puțin de **500 de ore** pe an.

1. Sectoare producătoare de energie
 - 1.1 Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică instalată egală sau mai mare de 20 MW
 - 1.2 Rafinarea petrolului mineral și a gazului
 - 1.3 Producerea cocsului
 - 1.4 Gazeificarea sau lichefierea combustibililor
2. Producția și prelucrarea metalelor
 - 2.1 Arderea și sinterizarea minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)
 - 2.2 Producerea fontei sau a oțelului (fuziune primară sau secundară), inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 de tone pe oră

Marți, 10 martie 2009

- 2.3. Prelucrarea metalelor feroase:
- (a) exploatare de laminoare la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră;
 - (b) exploatare de instalații de forjare cu ciocan de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea calorică folosită este mai mare de 20 MW;
 - (c) aplicarea de învelișuri protective de metale topite cu un flux de intrare de peste 2 tone de oțel brut pe oră.
- 2.4. Exploatare de turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone de piese turnate pe zi
- 2.5. Prelucrarea metalelor neferoase:
- (a) producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice;
 - (b) topirea, inclusiv realizarea de aliaje, de metale neferoase, inclusiv de produse recuperate, cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru celelalte metale și excluzând exploatarea turnătoriilor;
 - (c) exploatarea de turnătorii de metale neferoase care realizează produse din metal *turnat*, cu o capacitate de **topire** care depășește 2,4 tone de plumb și cadmiu sau 12 tone de alte metale pe zi.
- 2.6. Tratarea de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³
3. Industria minereurilor
- 3.1. Producerea de clincher de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 tone pe zi sau de var în cuptoare rotative sau alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi
- 3.2. Producerea azbestului sau fabricarea de produse din azbest
- 3.3. Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.4. Topirea substanțelor minerale, inclusiv producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi
- 3.5. Fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice (gresie, faianță), obiecte din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³
4. Industria chimică
- În scopul prezentei secțiunii, producția, în sensul categoriilor de activități din această secțiune, reprezintă producția la scară industrială prin prelucrarea chimică sau biologică a substanțelor sau a grupurilor de substanțe menționate la punctele 4.1-4.7
- 4.1. Producerea compușilor chimici organici, cum sunt:
- (a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifatică sau aromatică);
 - (b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii, acetajii, eterii, peroxidii, rășinile epoxidice;
 - (c) hidrocarburile sulfuroase;
 - (d) hidrocarburile azotice, cum sunt aminele, amidele, compușii nitrizi, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrilii, cianurile, izocianurile;
 - (e) hidrocarburi cu conținut de fosfor;

Marți, 10 martie 2009

- (f) hidrocarburi halogenice;
 - (g) compuși organometalici;
 - (h) materiale plastice de bază (fibre sintetice polimerice și fibre din celuloză);
 - (i) cauciucuri sintetice;
 - (j) vopsele și pigmenți;
 - (k) agenți de suprafață activi și agenți tensioactivi.
- 4.2. Producerea compușilor chimici anorganici, cum sunt:
- (a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;
 - (b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul nitric, acidul hidrocloric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroși;
 - (c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;
 - (d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;
 - (e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbidul de calciu, siliconul, carbidul de silicon.
- 4.3. Producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu (îngrășăminte simple sau compuse)
- 4.4. Fabricarea de produse fitosanitare sau de substanțe biocide
- 4.5. Fabricarea produselor farmaceutice inclusiv a produselor intermediare
- 4.6. Producerea de explozivi
- 4.7. Producerea de substanțe chimice destinate utilizării drept combustibili sau lubrifianți
5. Gestionarea deșeurilor
- 5.1. Eliminarea sau recuperarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi, implicând desfășurarea următoarelor activități:
- (a) tratare biologică;
 - (b) tratare fizico-chimică;
 - (c) incinerare sau co-incinerare;
 - (d) mixare sau malaxare;
 - (e) reambalare;
 - (f) depozitare, cu o capacitate mai mare de 10 tone;
 - (g) utilizare principală drept combustibil sau alt mijloc de producere a energiei;
 - (h) recuperarea/regenerarea solvenților;
 - (i) reciclarea/recuperarea materialelor anorganice, altele decât metalele sau compuși metalici;
 - (j) regenerarea acizilor sau a bazelor;
 - (k) recuperarea componentelor utilizate la împrăștierea agenților poluanți;
 - (l) recuperarea componentelor din catalizatori;
 - (m) regenerarea sau alte reutilizări ale uleiurilor.

Marți, 10 martie 2009

- 5.2. Incinerarea și **coincinerarea** deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 3 tone pe oră.
- 5.3. Eliminarea sau recuperarea deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi, implicând desfășurarea următoarelor activități:
- (a) tratare biologică;
 - (b) tratare fizico-chimică, **cu excepția activităților acoperite de Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale⁽¹⁾ din care rezultă doar nămoluri tratate, astfel cum sunt definite acestea în Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură⁽²⁾ Această excepție se aplică doar în cazurile în care s-ar obține cel puțin același nivel de protecție a mediului cu cel prevăzut în prezenta directivă;**
 - (c) pretratarea deșeurilor pentru coincinerare;
 - (d) tratarea zgurei și a cenușii **neincluse în alte categorii de activități industriale;**
 - (e) tratarea deșeurilor metalice **în concasoare.**
- 5.4. Rampele de gunoi care primesc peste 10 tone pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25 000 de tone, cu excepția rampelor de gunoi pentru deșeuri inerte
6. Alte activități
- 6.1. Producerea în instalații industriale de:
- (a) celuloză din lemn și din alte materiale fibroase;
 - (b) hârtie sau carton cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;
 - (c) panouri din lemn, cu excepția furnirului, cu o capacitate de producție mai mare de 600 m³ pe zi.
- 6.2. Pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor textile sau a textilelor, cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.3. Tăbăcirea pieilor, cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi
- 6.4. (a) Exploatarea abatoarelor cu o capacitate de producție de carcase de peste 50 de tone pe zi
- (b) Tratarea și prelucrarea, cu excepția ambalării exclusive, a următoarelor materii prime, care au fost, în prealabil, prelucrate sau nu, în vederea fabricării de produse alimentare destinate consumului uman sau animal din:
- (i) materii prime de origine animală (altele decât laptele în mod exclusiv), cu o capacitate de producție de peste 75 de tone de produse finite pe zi
 - (ii) materii prime de origine vegetală, cu o capacitate de producție de peste 300 de tone de produse finite pe zi
 - (iii) un amestec de materii prime de origine vegetală și animală, cu o capacitate de producție de produse finite, exprimată în tone, de peste:
 - 75, dacă A este mai mare sau egal cu 10; sau
 - [300- (22,5 × A)] în toate celelalte cazuriunde „A” reprezintă proporția de materie de origine animală (exprimată în procente) din cantitatea care intră la calculul capacității de producție de produse finite
- Ambalajul nu este inclus în greutatea finală a produsului.
- Această subsecțiune nu este aplicabilă în cazul în care doar laptele reprezintă materia primă.

⁽¹⁾ JO L 135, 30.5.1991, p. 40.

⁽²⁾ JO L 181, 4.7.1986, p. 6.

Marți, 10 martie 2009

- (c) Tratarea și prelucrarea exclusiv a laptelui, dacă cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 tone pe zi (valoare medie anuală)
- 6.5. Eliminarea sau reciclarea carcaselor de animale sau a deșeurilor animale, cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi
- 6.6. Creșterea în sistem intensiv a păsărilor de curte și a porcilor cu capacități de peste:
- (a) 40 000 de **păsări de curte**
- (b) 2 000 de porci de producție (peste 30 kg) sau
- (c) 750 de scroafe
- În cazul unor specii de păsări de curte, altele decât cele menționate la litera (a), sau al diferitelor tipuri de specii menționate la literele (a), (b) și (c) crescute în cadrul aceleiași instalații, pragul se calculează pe baza factorilor de excreție de azot echivalent, în locul pragurilor stabilite mai sus. **Comisia stabilește orientări privind calcularea pragurilor și determinarea factorilor de excreție de azot echivalent.**
- 6.7. Tratarea de suprafață a substanțelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, mai ales pentru învelire, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, dimensionare, vopsire, curățare sau impregnare, cu o capacitate de consum de solvent organic mai mare de 150 kg pe oră sau mai mare de 200 de tone pe an
- 6.8. Producerea de carbon (cărbune greu fuzibil) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare.
- 6.9. Conservarea lemnului și a produselor din lemn, cu o capacitate de producție mai mare de **50 m³** pe zi.
- 6.10. Tratarea în afara amplasamentului a apelor uzate care nu sunt vizate de Directiva 91/271/CEE și evacuate printr-o instalație menționată în capitolul I.

ANEXA II**Lista substanțelor poluante****AER**

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Praf, inclusiv particule fine de materie
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului

Marți, 10 martie 2009

11. Cianuri
12. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea prin aer
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

APĂ

1. Compuși organohalogați și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organostanici
4. Substanțe și preparate la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene sau a proprietăților care pot afecta reproducerea în sau prin mediul acvatic
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
6. Cianuri
7. Metale și compuși ai metalelor
8. Arsen și compuși ai arsenului
9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
10. Materiale în suspensie
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (și care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor BOD, COD etc.)
13. Substanțele enumerate în anexa X la Directiva 2000/60/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽¹⁾.

(1) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

ANEXA III

Criterii pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile

1. utilizarea tehnologiei cu producție redusă de deșeuri;
2. utilizarea unor substanțe mai puțin periculoase;
3. extinderea recuperării și a reciclării substanțelor generate și utilizate în procesul tehnologic, precum și a deșeurilor, dacă este posibil;
4. procese, echipamente sau metode de operare comparabile, testate cu succes la scară industrială;
5. progrese tehnologice și modificări în cunoștințele științifice;

Marți, 10 martie 2009

6. natura, efectele și volumul emisiilor respective;
7. datele de intrare în funcțiune a instalațiilor noi și a celor existente;
8. intervalul de timp necesar pentru introducerea celei mai bune tehnici disponibile;
9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența lor din punct de vedere energetic;
10. necesitatea de a preveni sau de a reduce la minimum impactul global al emisiilor asupra mediului și riscurile pentru mediu;
11. necesitatea de a preveni accidentele și de a reduce consecințele acestora asupra mediului;

ANEXA IV**Participarea publicului la luarea deciziilor**

1. Publicul este informat (prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, precum mijloacele electronice, în cazul în care acestea sunt disponibile) cu privire la următoarele aspecte, cel târziu la începutul procedurii de luare a unei decizii sau de îndată ce pot fi furnizate informații în limite rezonabile:
 - (a) cererea de acordare a unei autorizații sau, după caz, propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații în conformitate cu articolul 22, inclusiv descrierea elementelor menționate la articolul 13 alineatul (1);
 - (b) elaborarea de norme obligatorii generale noi sau actualizate în conformitate cu articolul 18, inclusiv cerințele propuse ale normelor, precum și un rezumat fără caracter tehnic al cadrului juridic și administrativ în care aceste norme vor fi aplicate;
 - (c) după caz, faptul că o decizie face obiectul unei evaluări a impactului național sau transfrontalier asupra mediului sau al consultărilor între statele membre în conformitate cu articolul 28;
 - (d) detalii privind autoritatea competentă responsabilă de luarea deciziei, cele de la care pot fi obținute informații relevante, cele cărora le pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea observațiilor și a întrebărilor;
 - (e) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care acesta există, proiectul de decizie;
 - (f) după caz, detalii privind propunerea de actualizare a unei autorizații sau a condițiilor de acordare a unei autorizații;
 - (g) o precizare a orelor și a locurilor în care, sau a mijloacelor prin care, vor fi oferite informațiile relevante;
 - (h) detalii privind sistemele de participare a publicului și de consultare instituite în conformitate cu punctul 5.
2. Statele membre se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat în termene rezonabile:
 - (a) în conformitate cu legislația internă, principalele rapoarte și îndrumări emise pentru autoritatea sau autoritățile competente în momentul în care publicul interesat este informat în conformitate cu punctul 1;
 - (b) în conformitate cu dispozițiile Directivei 2003/4/CE, alte informații decât cele menționate la punctul 1 care sunt relevante pentru decizia adoptată în conformitate cu articolul 6 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat în conformitate cu punctul 1.

Marți, 10 martie 2009

3. Publicul interesat trebuie să aibă dreptul de a-i transmite autorității competente observațiile și opiniile sale înainte de adoptarea unei decizii.
4. Rezultatele consultării efectuate în conformitate cu prezenta anexă trebuie luate în considerare în mod corespunzător la luarea deciziei.
5. Modalitățile detaliate de informare a publicului (de exemplu lipirea unor afișe pe o anumită rază sau publicarea în ziarele locale) și de consultare a publicului interesat (de exemplu, prin depunerea de materiale în scris sau prin anchete publice) se stabilesc de către statele membre. Trebuie prevăzute termene rezonabile pentru diferitele etape, care să acorde suficient timp pentru informarea publicului și pentru ca publicul interesat să se pregătească și să participe efectiv la adoptarea deciziilor privind mediul în conformitate cu dispozițiile din prezenta anexă.

ANEXA V

Dispoziții tehnice referitoare la instalațiile de ardere

Partea 1

Valori limită de emisie pentru instalațiile noi de ardere menționate la *articolul 32 alineatul (2)*

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru cazanele care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor pe gaz.

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclu combinat (CCGT) cu ardere suplimentară, conținutul normat de O₂ poate fi definit de autoritatea competentă, ținându-se seama de caracteristicile specifice instalației în cauză.

2. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	Huilă și lignit	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Instalațiile de ardere **cu o putere termică instalată mai mică de 500 MW**, care utilizează combustibili **lichizi** și pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an ca valoare medie a reprizei pe o perioadă de cinci ani, sunt supuse unei valori limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul cazanelor care utilizează combustibili gazoși

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de cocs cu putere calorică redusă	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	Huilă și lignit	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 450 în cazul arderii de lignit pulverizat	300	450
100-300	200	250	200
> 300	200	200	150

Marți, 10 martie 2009

|| Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi **sau lichizi și** cu o putere termică instalată de maxim 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an ca valoare medie a reprizei pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm³.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi **sau lichizi și** cu o putere termică instalată mai mare sau egală cu 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 1 iulie 1987 și care nu funcționează mai mult de 1 500 ore pe an ca valoare medie a reprizei pe o perioadă de cinci ani, trebuie să respecte o valoare limită de emisie pentru NO_x de 450 mg/Nm³.

5. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x și pentru CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NO _x	CO
Cazane care ard gaz	100 ⁽⁵⁾	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil gaz natural ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾ ⁽³⁾	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil alte gaze decât gazul natural ⁽⁴⁾	90	100
Motoare pe gaz	100	100

Note:

⁽¹⁾ Gazul natural este metan produs natural cu un conținut maxim de 20 % (în funcție de volum) de materie inertă și alți compuși.

⁽²⁾ 75 mg/Nm³ în cazurile următoare, eficiența turbinei cu gaz fiind determinată la condiții ISO de încărcare de bază:

(i) turbine cu gaz, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu o eficiență totală mai mare de 75 %;

(ii) turbine cu gaz, utilizate în instalații cu ciclu combinat cu o eficiență electrică totală medie anuală mai mare de 55 %;

(iii) turbine cu gaz pentru acționare mecanică.

⁽³⁾ Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile menționate la nota (2), dar care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază –, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de 50η/35, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.

⁽⁴⁾ Aceste valori limită de emisie se aplică și turbinelor cu gaz care utilizează distilați ușori sau intermediari drept combustibili lichizi. În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite în tabelul de la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

Valorile limită stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz **sau motoarelor pe gaz** care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul acestor instalații ține evidențe privind timpul de funcționare utilizat.

⁽⁵⁾ **În cazul instalațiilor, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatele (1) și (3) din Directiva 2001/80/CE, pentru utilizarea gazului de furnal și/sau a gazelor de cocs, se aplică o limită a emisiilor de 135 mg/Nm³ pentru dioxidul de azot și monoxidul de azot, măsurat ca dioxid de azot.**

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	Huilă și lignit	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul cazanelor care utilizează combustibili gazoși

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

Partea 2

Valori limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la *articolul 32 alineatul (3)*

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut normat de O₂ de 6 % pentru combustibilii solizi, 3 % pentru cazanele care utilizează combustibili lichizi și gazoși și 15 % în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor pe gaz.

Marți, 10 martie 2009

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclu combinat și ardere suplimentară, conținutul normat de O₂ poate fi definit de autoritatea competentă, ținându-se seama de caracteristicile specifice instalației în cauză.

2. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	Huilă și lignit	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 în cazul arderii în pat fluidizat	200
> 300	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat circulant sau presurizat	150	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat	150

3. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul cazanelor care utilizează combustibili gazoși

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de cocs cu putere calorică redusă	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

4. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	Huilă și lignit	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 400 în cazul arderii de lignit pulverizat	250	300
100-300	200	200	150
> 300	150 200 în cazul arderii de lignit pulverizat	150	100

5. Valorile limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x și CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze

	NO _x	CO
Cazane care ard gaz	100	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾	100
Motoare pe gaz	75	100

Note

⁽¹⁾ Valorile limitelor de emisie pentru NO_x și pentru CO stabilite la acest punct se aplică și turbinelor cu gaz care utilizează distilați ușori sau intermediari drept combustibili lichizi.

⁽²⁾ Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care au o eficiență mai mare de 35 % – determinată în condiții ISO de încărcare de bază –, valoarea limită de emisie pentru NO_x este de 50xη/35, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70 %.

Valorile limită de emisie stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz **sau motoarelor pe gaz** care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul acestor instalații ține evidențe privind timpul de funcționare utilizat.

Marți, 10 martie 2009

6. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul cazanelor care utilizează combustibili solizi sau lichizi

Putere termică instalată (MWth)	
50-300	20
> 300	10 20 pentru biomasă și turbă

7. Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru pulberi în cazul cazanelor care utilizează combustibili gazoși

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

Partea 3

Monitorizarea emisiilor

1. Concentrațiile de SO_2 , NO_x , CO și pulberi din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu o putere termică instalată de cel puțin 100 MW sunt supuse unor măsurători continue.

■

2. Autoritatea competentă poate hotărî să nu solicite efectuarea măsurătorilor continue menționate la punctul 1, în următoarele cazuri:
- pentru instalațiile de ardere cu o durată de viață mai mică de 10 000 de ore de funcționare;
 - pentru SO_2 și pulberi de la instalațiile de ardere care ard gaz natural;
 - pentru SO_2 de la instalațiile de ardere care ard petrol cu un conținut cunoscut de sulf, în cazurile în care nu există echipament de desulfurare a gazelor reziduale;
 - pentru SO_2 de la instalațiile de ardere care ard biomasă dacă operatorul poate dovedi că emisiile de SO_2 nu pot fi, în nicio împrejurare, mai mari decât valorile limită de emisie impuse.
3. În cazurile în care nu se solicită măsurători continue, trebuie efectuate măsurători cel puțin o dată la șase luni pentru SO_2 , NO_x , pulberi și, în cazul instalațiilor care utilizează gaze, și pentru CO
4. În cazul instalațiilor de ardere care utilizează huiă sau lignit, se măsoară cel puțin o dată pe an emisiile de mercur total.
5. Ca alternativă la măsurătorile de SO_2 și NO_x menționate la punctul 3, pot fi folosite și alte proceduri, verificate și aprobate de către autoritatea competentă, pentru a determina emisiile de SO_2 și de NO_x . Astfel de proceduri trebuie să se bazeze pe standardele CEN relevante sau, dacă nu există standarde CEN, pe standarde ISO, standarde naționale sau internaționale care să garanteze furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.
6. Autoritatea competentă trebuie informată cu privire la modificările semnificative ale tipului de combustibil utilizat sau ale modului de operare a instalației. Autoritatea competentă decide dacă aceste condiții de monitorizare stabilite la punctele 1-4 sunt corespunzătoare sau dacă trebuie adaptate.
7. Măsurătorile continue efectuate în conformitate cu punctul 1 cuprind măsurători privind conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă din gazele reziduale. Măsurările continue ale conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu sunt necesare, cu condiția ca proba de gaz rezidual să fie uscată înainte de a se analiza emisiile.

Marți, 10 martie 2009

8. Prelevarea de probe și analiza substanțelor poluante relevante și măsurarea parametrilor procesului, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință pentru calibrarea sistemelor respective se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standarde ISO, standarde naționale sau internaționale care să garanteze furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la rezultatele verificării sistemelor automatizate de măsurare.

9. La nivelul valorii limită de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % pentru un singur rezultat al măsurătorilor nu depășesc următoarele procente din valorile limită de emisie:

Monoxid de carbon	10 %
Dioxid de sulf	20 %
Oxizi de azot	20 %
Pulberi	30 %

10. Valorile medii validate pe oră și pe zi sunt determinate din valorile medii măsurate validate pe oră, din care se scade valoarea intervalului de încredere precizat la punctul 9.

Se invalidează orice zi în care mai mult de trei valori medii pe oră nu sunt valide din cauza problemelor de funcționare sau a procedurilor de întreținere efectuate asupra sistemului automatizat de măsurare. În cazul în care, din astfel de motive, se invalidează mai mult de zece zile dintr-un an, autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsurile adecvate pentru a ameliora fiabilitatea sistemului automatizat de măsurare.

Partea 4

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie

1. În cazul în care se efectuează măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate dacă în urma evaluării rezultatelor se arată că, pentru orele de exploatare de pe parcursul unui an calendaristic, au fost îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) niciuna dintre valorile medii **zilnice** validate nu depășește valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2;

|
 - (b) 95 % din toate valorile medii pe oră validate pe parcursul anului nu depășesc 200 % din valorile limită de emisie relevante stabilite în părțile 1 și 2.

|
2. În cazurile în care nu sunt necesare măsurători continue, se consideră că valorile limită de emisie stabilite în părțile 1 și 2 sunt respectate dacă rezultatele fiecărei serii de măsurători sau de alte proceduri definite și determinate în conformitate cu normele stabilite de autoritățile competente nu depășesc valorile limită de emisie.

Marți, 10 martie 2009

ANEXA VI

Dispoziții tehnice privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor

Partea 1

Definiții

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

- (a) „instalație de incinerare a deșeurilor existentă” înseamnă una dintre următoarele instalații de incinerare:
- (i) care era în activitate și pentru care a fost eliberată o autorizație în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă înainte de 28 decembrie 2002,
 - (ii) care era autorizată sau înregistrată în vederea incinerării deșeurilor și pentru care a fost eliberată o autorizație înainte de 28 decembrie 2002, în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2003,
 - (iii) care, din punctul de vedere al autorității competente, a făcut obiectul unei cereri complete de autorizare, înainte de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la 28 decembrie 2004;
- (b) „instalație nouă de incinerare a deșeurilor” înseamnă orice instalație de incinerare a deșeurilor care nu este menționată la litera (a).

Partea 2

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru a determina concentrația totală a dioxinelor și furanilor, se recomandă, înaintea adunării acestora, înmulțirea concentrațiilor masice ale dibenzoparadioxinelor și dibenzofuranilor enumerați mai jos cu următorii factori de echivalență:

	Factor de echivalență toxică
2,3,7,8 — Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8 — Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 — Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0,01
Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8 — Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 — Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 — Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 — Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 — Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 — Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 — Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 — Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 — Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

Marți, 10 martie 2009

Partea 3

Valori limită ale emisiilor în aer pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor

1. Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K , o presiune de 101,3 kPa și după corectarea pentru conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Valorile sunt normate la un conținut de oxigen al gazelor reziduale de 11 %, cu excepția cazurilor în care se incinerează uleiuri minerale uzate, în sensul *articolului 3 punctul 3* din Directiva 2008/98/CE, când sunt normate la un conținut de oxigen de 3 %, precum și în cazurile menționate în *partea 6 punctul 2.7*.

- 1.1 Valorile limită medii zilnice de emisie pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

Pulberi totale	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	10
Acid clorhidric (HCl)	10
Acid fluorhidric (HF)	1
Dioxid de sulf (SO ₂)	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor existente a căror capacitate nominală este mai mare de șase tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	200
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor existente a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu șase tone pe oră	400

- 1.2 Valorile limită medii de emisie pentru o jumătate de oră pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³)

	(100 %) A	(97 %) B
Pulberi totale	30	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	20	10
Acid clorhidric (HCl)	60	10
Acid fluorhidric (HF)	4	2
Dioxid de sulf (SO ₂)	200	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor existente a căror capacitate nominală este mai mare de șase tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	400	200

- 1.3 Valorile limită medii de emisie (mg/Nm³) pentru următoarele metale grele dintr-o perioadă de eșantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore

Cadmium și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	total: 0,05	
Taliu și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)		
Mercur și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,05	

Marți, 10 martie 2009

Stibiu și compușii săi, exprimați în stibiu (Sb)	total: 0,5	
Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)		
Plumb și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)		
Crom și compușii săi, exprimați în crom (Cr)		
Cobalt și compușii săi, exprimați în cobalt (Co)		
Cupru și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)		
Mangan și compușii săi exprimați în mangan (Mn)		
Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)		
Vanadiu și compușii săi, exprimați în vanadiu (V)		

Aceste medii se aplică, de asemenea, emisiilor de metale grele și compuși ai acestora în stare de gaz sau vapori.

- 1.4 Valoarea limită medie de emisie (ng/Nm^3) pentru dioxine și furani pe o perioadă de eșantionare de minimum 6 ore și maximum 8 ore. Valoarea limită de emisie face trimitere la concentrația totală de dioxine și furani calculată în conformitate cu partea 2.

Dioxine și furani	0,1
-------------------	-----

- 1.5 Valorile limită de emisie (mg/Nm^3) pentru monoxidul de carbon (CO) din gazele reziduale

- (a) 50 ca medie zilnică;
 (b) 100 ca medie pentru treizeci de minute;
 (c) 150 ca medie pentru zece minute.

Autoritatea competentă poate acorda derogări de la valorile limită de emisie stabilite la acest punct pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor care utilizează tehnologia patului fluidizat, atâta timp cât autorizația stabilește o valoare limită de emisie de maximum $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ (media orară) pentru monoxidul de carbon (CO).

2. Valorile limită de emisie aplicabile în situațiile descrise la *articolul 40* alineatul (5) și la *articolul 41*.

Concentrația totală în pulberi a emisiilor în aer ale unei instalații de incinerare a deșeurilor nu poate să depășească în niciun caz cantitatea de $150 \text{ mg}/\text{Nm}^3$, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră. Nu trebuie să fie depășite valorile limită pentru emisiile în aer de COT și CO stabilite la punctul 1.2 și la punctul 1.5 litera (b).

3. Statele membre pot adopta dispoziții care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta anexă.

Partea 4

Determinarea valorilor limită de emisii în aer pentru coincinerarea deșeurilor

1. Formula de mai jos (regula amestecurilor) se aplică în toate cazurile în care o valoare limită de emisie totală specifică „C” nu este stabilită într-un tabel din prezenta parte.

Valoarea limită de emisie a fiecărei substanțe poluante în cauză și a CO, conținute în gazele reziduale produse prin coincinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

Marți, 10 martie 2009

$$\frac{V_{\text{deșeuri}} \times C_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}} \times C_{\text{procedeu}}}{V_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}}} = C$$

$V_{\text{deșeuri}}$: volumul de gaze reziduale rezultat în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută valoare calorifică specificată în autorizație și normat la condițiile definite de prezenta directivă.

În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase atinge cel puțin 10 % din căldura totală eliberată de instalație, $V_{\text{deșeuri}}$ se calculează pe baza unei cantități (teoretice) de deșeuri care, dacă ar fi incinerate, ar degaja o căldură de 10 % din căldura totală degajată prestabilită.

$C_{\text{deșeuri}}$: valorile limită de emisie stabilite în partea 3 pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor.

V_{procedeu} : volumul de gaze reziduale rezultate din funcționarea instalației, inclusiv din combustia combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen la care trebuie normate emisiile după cum este stabilit prin legislația comunitară sau de drept intern. În absența dispozițiilor pentru acest tip de instalație, trebuie utilizat conținutul real de oxigen al gazelor reziduale nediluate prin adăugarea de aer, care nu este indispensabilă procedurii.

C_{procedeu} : valorile limită de emisie stabilite în prezenta parte pentru anumite activități industriale sau, în absența unor asemenea valori, valorile limită de emisie pentru instalațiile care respectă actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile limită de emisie stabilite în autorizație. În absența unor valori stabilite în autorizație, se utilizează concentrațiile masice reale.

C: valorile limită de emisie totale la conținutul de oxigen stabilit în prezenta parte pentru anumite activități industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea valori, totalul valorilor limită de emisie de care trebuie să se țină seama în locul valorilor limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta directivă. Conținutul total de oxigen prin care se înlocuiește în scopul normării conținutul de oxigen se determină pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Toate valorile limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Statele membre pot stabili norme care să reglementeze derogările prevăzute de prezenta parte.

2. Dispoziții speciale pentru cuptoarele din ciment care coincinerează deșeuri
- 2.1 Valorile limită de emisie stabilite la punctele 2.2 și 2.3 se aplică drept medii zilnice pentru pulberi totale, HCl, HF, NO_x , SO_2 și COT (pentru măsurători continue), ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore pentru metale grele și ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore pentru dioxine și furani.

Toate valorile se normează la un conținut de oxigen de 10 %.

Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

- 2.2 C – valori limită de emisie totale (mg/Nm^3 , cu excepția dioxinelor și furanilor) pentru următoarele substanțe poluante

Substanța poluantă	C
Pulberi totale	30
HCl	10
HF	1
NO_x	500

Marți, 10 martie 2009

Substanța poluantă	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine și furani (ng/Nm ³)	0,1

2.3 C - valori limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru SO₂ și COT

Substanța poluantă	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă poate acorda derogări de la valorile limită de emisie stabilite la acest punct în cazul în care SO₂ și COT nu provin din incinerarea deșeurilor.

3. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coincinerează deșeuri.

3.1. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile până la 31 decembrie 2015

Pentru determinarea puterii termice instalate a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumulara definite la articolul 31.

Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	200	200
NO _x	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	200	200	200
NO _x	—	350	300	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O₂ de 3 %):

Substanțe poluante	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	—	850	400 -200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MWth)	200
NO _x	—	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

Marți, 10 martie 2009

3.2 C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm^3) valabile cu începere de la 1 ianuarie 2016

Pentru determinarea puterii termice instalate a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumularea definite la *articolul 31*. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

3.2.1 C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la *articolul 32* alineatul (2)

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 pentru turbă: 300	200	200
NO_x	—	300 pentru lignit pulverizat: 400	200	200
Pulberi	50	30	25 pentru turbă: 20	20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	200
NO_x	—	300	250	200
Pulberi	50	30	20	20

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O_2 de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	250	200
NO_x	—	400	200	150
Pulberi	50	30	25	20

3.2.2 C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la *articolul 32* alineatul (3)

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei, (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	400 pentru turbă: 300	200 pentru turbă: 300, exceptând cazul arderii în pat fluidizat: 250	150 pentru arderea în pat fluidizat circulant sau presurizat sau, în cazul arderii de turbă, pentru toate tipurile de ardere în pat fluidizat: 200
NO_x	—	300 pentru turbă: 250	200	150 pentru arderea de lignit pulverizat: 200
Pulberi	50	20	20	10 pentru turbă: 20

Marți, 10 martie 2009

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O_2 de 6 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	200	200	150 pentru arderea în pat fluidizat: 200
NO_x	—	250	200	150
Pulberi	50	20	20	20

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi (conținutul de O_2 de 3 %):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO_2	—	350	200	150
NO_x	—	300	150	100
Pulberi	50	30	25	20

3.3. C — valorile limită de emisie totale pentru metale grele (mg/Nm^3)

exprimate ca medii pe o perioadă de eșantionare de minimum treizeci de minute și maximum opt ore (conținut de O_2 de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi).

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4 C – valoarea limită de emisie totală (ng/Nm^3)

pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore (conținut de O_2 de 6 % pentru combustibilii solizi și de 3 % pentru combustibilii lichizi).

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

4. Dispoziții speciale pentru instalațiile de incinerare din sectoarele industriale neincluse la punctele 2 și 3 din această parte

4.1. C — valoarea limită de emisie totală (ng/Nm^3)

pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de eșantionare de minimum șase ore și maximum opt ore:

Substanța poluantă	C
Dioxine și furani	0,1

Marți, 10 martie 2009

4.2 C - valorile limită de emisie totale (mg/Nm³)

pentru metale grele exprimate ca medii pe o perioadă de eșantionare de minimum trezeci de minute și maximum opt ore:

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

Partea 5

Valori limită de emisie pentru deversările de ape reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale

Substanțe poluante	Valori limită de emisie pentru probe nefiltrate (mg/l, cu excepția dioxinelor și furanilor)	
	(95 %)	(100 %)
1. Total materii solide în suspensie, conform definiției din anexa I la Directiva 91/271/CEE	30	45
2. Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,03	
3. Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	0,05	
4. Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	0,05	
5. Arsenic și compușii săi, exprimați în arsenic (As)	0,15	
6. Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	0,2	
7. Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	0,5	
8. Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	0,5	
9. Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	0,5	
10. Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)	1,5	
11. Dioxine și furani	0,3 ng/l	

Partea 6

Monitorizarea emisiilor

1. Tehnici de măsurare
 - 1.1 Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante din aer și din apă se efectuează reprezentativ.
 - 1.2 Eșantionarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea acestora se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standardele naționale sau internaționale, garantându-se obținerea unor date de calitate științifică echivalentă. Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.
 - 1.3 La nivelul valorilor limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95 % ale unui singur rezultat măsurat nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor limită de emisie:

monoxid de carbon	10 %
dioxid de sulf	20 %
dioxid de azot	20 %

Marți, 10 martie 2009

pulberi totale	30 %
carbon organic total	30 %
acid clorhidric	40 %
acid fluorhidric	40 %

Emisiile din aer sau din apă se măsoară periodic în conformitate cu punctele 1.1 și 1.2.

2. Măsurători privind substanțele poluante din aer
 - 2.1 Se efectuează următoarele măsurători privind substanțele poluante din aer:
 - (a) măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x, cu condiția să fie stabilite valori limită de emisie, CO, pulberi totale, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO₂;
 - (b) măsurarea continuă a următorilor parametri de exploatare: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale;
 - (c) cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani; cu toate acestea, pe parcursul primelor douăsprezece luni de exploatare se efectuează măsurători cel puțin din trei în trei luni.
 - 2.2. Perioada de rezidență, temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor reziduale trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată la punerea în funcțiune a instalației de incinerare a deșeurilor sau a instalației de coincinerare a deșeurilor și în condițiile de exploatare cele mai nefavorabile care se pot prevedea.
 - 2.3. Măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF) poate fi omisă în cazul în care acidului clorhidric (HCl) i se aplică tratamente care să garanteze că nu se depășesc valorile limită de emisie pentru HCl. În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic în conformitate cu punctul 2.1 litera (c).
 - 2.4. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară în cazul în care gazele reziduale prelevate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.
 - 2.5. Autoritatea competentă poate decide să nu impună realizarea unor măsurători continue pentru HCl, HF și SO₂ în instalațiile de incinerare a deșeurilor sau în instalațiile de coincinerare a deșeurilor și să impună realizarea unor măsurători periodice în sensul punctului 2.1 litera (c) ■ în cazul în care operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în niciun caz mai mari decât valorile limită de emisie stabilite. **Această derogare nu se aplică în cazurile în care se ard deșeuri amestecate din surse diferite.**
 - 2.6. Autoritatea competentă poate decide să impună realizarea **unei singure** măsurători pe an ■ pentru metale grele și pentru dioxine și furani în următoarele cazuri:
 - (a) emisiile rezultate din coincinerarea sau incinerarea deșeurilor sunt, în orice situație, mai mici decât 50 % din valorile limită de emisie;
 - (b) deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase, care nu pot fi reciclate și care prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la litera (c);
 - (c) operatorul poate dovedi, pe baza unor informații asupra calității deșeurilor în cauză și monitorizării emisiilor, că emisiile se situează, în orice situație, cu mult sub valorile limită de emisie pentru metale grele, dioxine și furani;
 - (d) **operatorul poate dovedi că nu se tratează deșeuri electrice sau electronice sau deșeuri ce conțin compuși clorurați.**

Marți, 10 martie 2009

- 2.7. Rezultatele măsurătorilor efectuate sunt normate pe baza concentrațiilor standard de oxigen menționate în partea 3 sau calculate în conformitate cu partea 4 și prin aplicarea formulei prevăzute în partea 7.

În cazul în care se incinerează sau coinciderea deșeurilor într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi normate la conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

Atunci când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor reziduale, într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care tratează deșeurile periculoase, normarea prevăzută la primul paragraf în ceea ce privește conținutul de oxigen se efectuează doar în cazul în care conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleiași perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășește conținutul aplicabil standard de oxigen.

3. Măsurători privind substanțele poluante din apă
- 3.1 Următoarele măsurători se efectuează în punctul de deversare a apelor uzate:
- (a) măsurători continue pentru pH, temperatură și debit;
 - (b) măsurători zilnice prin prelevări punctuale din cantitatea totală de materii solide în suspensie sau măsurători pe o probă reprezentativă proporțională cu debitul pe o perioadă de 24 de ore;
 - (c) măsurători efectuate cel puțin o dată pe lună pe o probă reprezentativă, proporțională cu debitul deversărilor, pentru o perioadă de 24 de ore, pentru Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Ni și Zn;
 - (d) cel puțin un set de măsurători la șase luni pentru dioxine și furani; cu toate acestea, în primele douăsprezece luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la trei luni.
- 3.2 În cazul în care apele reziduale provenite din epurarea gazelor reziduale sunt tratate pe amplasament împreună cu alte ape reziduale, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, operatorul trebuie să efectueze următoarele măsurători:
- (a) pe fluxul de ape reziduale provenite din sistemul de epurare a gazelor reziduale, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor reziduale;
 - (b) pe fluxul sau fluxurile de alte ape reziduale înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor reziduale;
 - (c) în punctele în care apele reziduale provenite din instalația de incinerare a deșeurilor sau de la instalația de coincinerare a deșeurilor sunt deversate în urma tratării.

Partea 7

Formulă pentru calculul concentrației de emisie la procentajul standard al concentrației de oxigen

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen

E_M = concentrația de emisie măsurată

O_S = concentrația de oxigen standard

O_M = concentrația de oxigen măsurată

Marți, 10 martie 2009

Partea 8

Evaluarea respectării valorilor limită de emisie

1. Valori limită de emisie în aer
 - 1.1. Valorile limită de emisie în aer se consideră respectate dacă:
 - (a) niciuna dintre mediile zilnice nu depășește vreuna din valorile limită de emisie menționate în partea 3 punctul 1.1 sau în partea 4 sau calculate în conformitate cu indicațiile din partea 4;
 - (b) niciuna dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășește valorile limită de emisie menționate în coloana A a tabelului din partea 3 punctul 1.2 sau, după caz, 97 % din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în coloana B a tabelului din partea 3 punctul 1.2;
 - (c) niciuna dintre mediile pentru perioada de eșantionare prevăzută pentru metale grele, dioxine și furani nu depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctele 1.3 și 1.4 sau în partea 4 sau calculate în conformitate cu indicațiile din partea 4;
 - (d) pentru monoxid de carbon (CO):
 - (i) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor:
 - cel puțin 97 % din mediile zilnice dintr-un an nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită în partea 3 punctul 1.5 litera (a);
 - și
 - cel puțin 95 % din toate mediile pentru zece minute înregistrate în orice perioadă de 24 de ore sau din toate mediile pentru treizeci de minute înregistrate în aceeași perioadă nu depășesc valorile limită de emisie stabilite în partea 3 punctul 1.5 literele (b) și (c)
 - (ii) în cazul instalațiilor de coincinerare a deșeurilor: se respectă dispozițiile din partea 4.
 - 1.2. Mediile pentru o jumătate de oră și mediile pentru zece minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire și de oprire, când nu este incinerat niciun deșeu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat la partea 6 punctul 1.3. Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o medie zilnică să fie valabilă, este necesar ca maximum cinci medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi să fie ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de zece medii zilnice într-un an din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.
 - 1.3. Valorile medii ale perioadei de eșantionare și valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) și ale dioxidului de sulf (SO₂) se determină conform modalităților prevăzute la articolul 39 alineatul (1) litera (e), la articolul 42 alineatul (3) și în partea 6 punctul 1.
2. Valori limită de emisie în apă.

Valorile limită de emisie în apă se consideră respectate în următoarele cazuri:

 - (a) pentru cantitățile totale de materii solide în suspensie, 95 % și 100 % din valorile măsurate nu depășesc valorile limită de emisie respective stabilite în partea 5;
 - (b) pentru metalele grele (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni și Zn), cel mult o măsurătoare pe an depășește valorile limită de emisie stabilite în partea 5; sau, dacă statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, cel mult 5 % din aceste probe depășesc valorile limită de emisie stabilite în partea 5;
 - (c) pentru dioxine și furani, rezultatele măsurătorilor nu depășesc valoarea limită de emisie stabilită în partea 5.

Marți, 10 martie 2009

ANEXA VII

Partea 1

Activități

1. La fiecare dintre următoarele puncte, activitatea cuprinde și curățarea echipamentului, însă nu și curățarea produsului finit, decât în cazul în care se specifică astfel.

2. Acoperirea cu adeziv

Orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și laminării care intră în procedee de tipărire.

3. Activitatea de acoperire

Orice activitate în care se aplică unul sau mai multe straturi pe:

(a) oricare dintre următoarele vehicule:

(i) automobilele noi din categoria M1, în sensul Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (Directivă-cadru)⁽¹⁾, și din categoria N1, în cazul în care sunt acoperite la aceeași instalație ca vehiculele M1;

(ii) cabinele de camioane, definite ca adăpostul șoferului, precum și orice carcasă integrată destinată echipamentului tehnic al vehiculelor din categoriile N2 și N3 în sensul Directivei 2007/46/CE;

(iii) camioane și remorci, definite ca vehicule din categoriile N1, N2 și N3 în sensul Directivei 2007/46/CE, cu excepția cabinelor de camioane;

(iv) autobuze, definite ca vehicule din categoriile M2 și M3 în sensul Directivei 2007/46/CE;

(v) remorcile din categoriile O1, O2, O3 și O4 în sensul Directivei 2007/46/CE;

(b) suprafețele din metal și din plastic, inclusiv suprafețele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor etc.;

(c) suprafețele din lemn;

(d) textilele, țesături, filme și hârtie;

(e) piele.

Activitățile de acoperire nu includ acoperirea suporturilor cu metal prin tehnici de pulverizare chimică și electroforetică. În cazul în care activitatea de acoperire cuprinde o etapă în care același articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizată, această imprimare este considerată ca făcând parte din operația de acoperire. Cu toate acestea, imprimarea efectuată ca activitate distinctă nu este inclusă, dar poate fi reglementată de capitolul V din prezenta directivă, în cazul în care această activitate de imprimare se află în domeniul de aplicare a prezentei directive.

4. Acoperirea bobinelor

Orice activitate în care sârma de oțel bobinată, oțelul inoxidabil, oțelul învelit, banda de aluminiu și de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu.

5. Curățarea chimică „uscată”

Orice activitate industrială sau comercială în care se utilizează compuși organici volatili într-o instalație, pentru a curăța îmbrăcăminte, mobilă sau alte bunuri de consum similare, cu excepția eliminării manuale a petelor în sectorul textilelor și al îmbrăcămintei.

⁽¹⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

6. Fabricarea încălțăminte

Orice activitate de confecționare a încălțăminte sau a unor părți ale acesteia.

7. Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor

Fabricarea produselor finite menționate anterior, precum și a produselor intermediare, în cazul în care sunt fabricate în același loc, prin amestecarea pigmentilor, rășinilor și materialelor adezive cu ajutorul solvenților organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces și dispersia și predispersia, corectarea viscozității și a nuanței și încărcarea produsului final în recipientul său.

8. Fabricarea produselor farmaceutice

Sinteza chimică, fermentația, extracția, prepararea și prezentarea produselor farmaceutice finite, precum și fabricarea produselor intermediare, în cazul în care se desfășoară în același loc.

9. Tipărire

Orice activitate de reproducere a unor texte și/sau imagini în care cerneala este transferată pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtătoare de imagine. Această operație cuprinde tehnici asociate de lăcuire, vopsire și laminare. Cu toate acestea, numai următoarele procedee specifice sunt reglementate de capitolul V:

- (a) flexografie - un procedeu de tipărire în care este utilizată o formă purtătoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale cărei suprafețe tipăritoare sunt deasupra porțiunilor neutre, și în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usucă prin evaporare;
- (b) tipărire pe rotativă ofset cu uscare prin încălzire - activitate de tipărire cu hârtie în sul care utilizează o formă purtătoare de imagine, suprafețele tipăritoare și neutră se află în același plan, unde prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate. Porțiunea neutră este tratată în așa fel încât să atragă apa și, astfel, să respingă cerneala. Suprafața tipăritoare este tratată în așa fel încât să primească și să transmită cerneala spre suprafața ce trebuie tipărită. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tipărit este încălzit cu aer cald;
- (c) laminarea asociată unui procedeu de tipărire - lipirea a două sau mai multe materiale flexibile cu scopul de a produce laminate;
- (d) rotogravura de editare - activitate de tipărire prin rotogravură folosită pentru tipărirea hârtiei destinate revistelor, broșurilor, catalogelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernelii pe bază de toluen;
- (e) rotogravura - activitate de tipărire în care se folosește o formă purtătoare de imagine cilindrică, suprafața tipăritoare se află dedesubtul porțiunii neutre, și care utilizează cerneluri lichide ce se usucă prin evaporare. Alveolele sunt umplute de cerneală și porțiunea neutră este curățată de surplusul de cerneală înainte ca suprafața care urmează să fie tipărită să intre în contact cu cilindrul și ca cerneala să iasă din alveole;
- (f) tipărire serigrafică în rotativă - activitate de tipărire cu hârtie în sul în care cerneala este transferată spre suprafața ce urmează să fie tipărită, prin introducerea ei într-o formă purtătoare de imagine poroasă, suprafața tipăritoare este deschisă și porțiunea neutră este etanșată, acest procedeu folosind cerneluri care se usucă doar prin evaporare. Prin tipărire pe rotativă se înțelege faptul că materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul și nu cu foi izolate;
- (g) glazurare - activitate prin care un lac sau un preparat adeziv este aplicat pe un material flexibil în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare.

10. Conversia cauciucului

Orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare și vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum și orice operațiune conexă destinată să transforme cauciucul natural sau sintetic în produs finit.

Marți, 10 martie 2009

11. Curățarea suprafețelor

Orice activitate, cu excepția curățării chimice „uscate”, în care se folosesc solvenți organici pentru îndepărtarea murdăriei de pe suprafața unui material, inclusiv degresarea. O activitate care constă în mai multe etape înainte sau după orice altă activitate este considerată o singură activitate de curățare a suprafeței. Această activitate nu se referă la curățarea echipamentului utilizat, ci la curățarea suprafețelor produselor.

12. Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale

Orice activitate de extragere a uleiului vegetal din semințe sau alte materii vegetale, procesarea reziduurilor uscate pentru a produce alimente destinate animalelor, purificarea grăsimilor și uleiurilor vegetale provenite din semințe, materie vegetală și/sau materie animală.

13. Refinisarea vehiculelor

Orice activitate industrială sau comercială de acoperire a unei suprafețe, precum și activități conexe de degresare, care constă în oricare dintre activitățile următoare:

(a) aplicarea preparatului inițial pe un vehicul rutier în sensul Directivei 2007/46/CE sau pe o parte a unui astfel de vehicul, cu ajutorul unor materiale de același tip ca cele de refinisare, când această operațiune nu se realizează în linia de fabricație originală;

(b) aplicarea preparatului pe o remorcă (inclusiv semiremorci) (categoria O din Directiva 2007/46/CE).

14. Acoperirea sârmei bobinate

Orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizați pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor etc.

15. Impregnarea lemnului

Orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafață din lemn de construcție.

16. Laminarea lemnului și plasticului

Orice activitate de lipire a lemnului și/sau plasticului pentru a produce laminate.

Partea 2

Praguri de consum și valori limită de emisie

Valorile limită de emisie pentru gazele reziduale se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisiei fugitive (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
1	Tipărire pe rotativă ofset cu uscarea prin încălzire (> 15)	15—25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor fugitive .
2	Rotogravura de editare (> 25)		75	10	15			
3	Alt tip de rotogravură, flexo- grafie, tipărire serigrafică în rotativă, unități de laminare sau glazurare (> 15) tipărire serigrafică în rotativă pe textile/carton (> 30)	15—25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Prag pentru tipărirea serigrafică în rotativă pe textile și carton.
4	Curățarea suprafețelor utilizând compuși menționați la articolul 53 alineatul (5) (> 1)	1—5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10				⁽¹⁾ Valoarea limită se referă la masa compușilor în mg/Nm ³ , și nu la cantitatea totală de carbon.

Marți, 10 martie 2009

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisei fugitive (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
5	Alte tipuri de curățare a suprafețelor (> 2)	2—10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Instalațiile care dovedesc autorității competente că masa medie de solvent organic din totalul materialului de curățare folosit nu depășește 30 % sunt exceptate de la aplicarea acestor valori.
6	Vopsirea autovehiculelor (< 15) și refinisarea vehiculelor	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Se demonstrează conformitatea cu partea 8 punctul 2 pe baza măsurătorilor medii de 15 minute.
7	Acoperirea bobinelor (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Pentru instalațiile care utilizează tehnici ce permit re folosirea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie este 150.
8	Alte tipuri de acoperire, inclusiv acoperirea metalelor, materialelor plastice, textilelor ⁽⁵⁾ , țesăturilor, filmului și hârtiei (> 5)	5—15 > 15	100 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare în condiții controlate. ⁽²⁾ Prima valoare limită de emisie se aplică proceselor de uscare, iar a doua se aplică proceselor de acoperire. ⁽³⁾ Pentru instalațiile de acoperire a textilelor care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie aplicată proceselor integrate de acoperire și uscare este 150. ⁽⁴⁾ Conform articolului 53 alineatul ⁽³⁾ , activitățile de acoperire care nu se pot efectua în condiții controlate (de ex. construcții navale, vopsirea aeronavelor) pot fi exceptate de la aplicarea acestor valori. ⁽⁵⁾ Tipărirea serigrafică în rotativă la textile este inclusă la activitatea nr. 3.
9	Acoperirea sârmei bobinate (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Se aplică instalațiilor la care diametrul mediu al sârmei ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Se aplică celorlalte instalații.
10	Acoperirea suprafețelor din lemn (> 15)	15—25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare efectuate în condiții controlate. ⁽²⁾ Prima valoare se aplică proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.

Marți, 10 martie 2009

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisiei fugitive (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisiei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
11	Curățarea chimică „uscată”					20 g/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾		⁽¹⁾ Se exprimă în masa solventului emis pe kilogram de produs curățat și uscat. ⁽²⁾ Valoarea limită de emisie prevăzută în partea 4 punctul 2 nu se aplică pentru această activitate.
12	Impregnarea lemnului (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Valoarea limită de emisie nu se aplică la impregnarea cu creozot.
13	Acoperirea pieilor (> 10)	10—25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Valorile limită de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. ⁽¹⁾ Pentru activitățile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, și pentru mici bunuri de consum din piele precum geți, curele, portmoneuri etc.
14	Fabricarea încălțăminteii (> 5)					25 g pe pereche		Valoarea limită de emisie totală este exprimată în grame de solvent emis pe pereche de încălțăminte finită produsă.
15	Laminarea lemnului și plasticului (> 5)					30 g/m ²		
16	Acoperirea cu adeziv (> 5)	5—15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150.
17	Fabricarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, cernelelor și adezivilor (> 100)	100—1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % din cantitatea de solvent utilizată 3 % din cantitatea de solvent utilizată		Valoarea limită a emisiei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui preparat de acoperire dintr-un recipient închis.
18	Conversia cauciucului (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % din cantitatea de solvent utilizată		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150. ⁽²⁾ Valoarea limită a emisiei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui produs sau preparat dintr-un recipient închis.

Marți, 10 martie 2009

	Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Prag (prag de consum al solvenților în tone/an)	Valori limită de emisie din gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile limită ale emisei fugitive (procentul cantității de solvent utilizate)		Valori limită ale emisei totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
19	Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale (> 10)					Grăsime animală: 1,5 kg/tonă Ricin: 3 kg/tonă Semințe de rapiță: 1 kg/tonă Semințe de floarea-soarelui: 1 kg/tonă Boabe de soia (concasare normală): 0,8 kg/tonă Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tonă Alte semințe și materii vegetale: 3 kg/tonă ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonă ⁽²⁾ 4 kg/tonă ⁽³⁾	(¹) Valorile limită de emisie pentru instalațiile de tratare a loturilor de semințe și a altor materii vegetale trebuie stabilite de autoritatea competentă în funcție de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. (²) Se aplică tuturor proceselor de fracționare, cu excepția rafinării (eliminarea rășinilor din uleiuri). (³) Se aplică rafinării.	
20	Fabricarea produselor farma- ceutice (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % din cantitat- ea de solvent utilizată	15 % din cantita- tea de solve- nt utiliza- tă	(¹) În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea limită de emisie din gazele reziduale este 150. (²) Valoarea limită a emisei fugitive nu include solventul vândut ca parte a unui produs sau a unui preparat dintr-un recipient închis.

Partea 3

Valori limită de emisie pentru instalațiile din industria de vopsire a autovehiculelor

1. Valorile limită ale emisei totale se exprimă în grame de solvent organic emis pe metru pătrat de suprafață a produsului și în kilograme de solvent organic emis pe caroserie de mașină.
2. Suprafața produselor indicate în tabelul de la punctul 3 de mai jos este definită după cum urmează:

— aria calculată pe baza suprafeței de acoperire electroforetică totală și aria tuturor părților care sunt eventual adăugate în faze succesive ale procesului de acoperire și care primesc același preparat ca cel utilizat pentru produsul în cauză, sau aria totală a produsului tratat în instalație.

Aria suprafeței de acoperire electroforetică este calculată cu ajutorul formulei următoare:

$$\frac{2 \times \text{greutatea totală a carcasi produsului}}{\text{grosimea medie a plăcii din metal} \times \text{densitatea plăcii din metal}}$$

Această metodă se aplică și pentru alte elemente acoperite alcătuite din plăci.

Se utilizează proiectarea asistată de calculator sau alte metode echivalente pentru calcularea ariei altor părți adăugate sau ariei totale tratate în instalație.

Marți, 10 martie 2009

3. Valoarea limită ale emisiei totale din tabelul de mai jos se referă la toate fazele procesului care se desfășoară în aceeași instalație, de la aplicarea preparatului prin electroforeză sau prin orice alt procedeu până la lustruirea stratului de acoperire, precum și la solvenții utilizați pentru curățarea materialului, inclusiv zona de pulverizare și alte echipamente fixe, atât pe durata procesului de producție, cât și în afara acestuia.

Activitate (praguri de consum al solvenților în tone/an)	Pragul de producție (se referă la producția anuală de material vopsit)	Valoarea limită a emisiei totale	
		Instalații noi	Instalații existente
Vopsirea mașinilor noi (> 15)	> 5 000	45 g/m ² sau 1,3 kg/ caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/ caroserie + 41 g/m ²
	≤ 5 000 bloc șasiu- caroserie sau > 3 500 șasiu	90 g/m ² sau 1,5 kg/ caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/ caroserie + 70 g/m ²
		Valoarea limită a emisiei totale (g/m ²)	
Vopsirea cabinelor noi de camioane (> 15)	≤ 5 000	65	85
	> 5 000	55	75
Vopsirea camioanelor și remorcilor noi (> 15)	≤ 2 500	90	120
	> 2 500	70	90
Vopsirea autobuzelor noi (> 15)	≤ 2 000	210	290
	> 2 000	150	225

4. Instalațiile de acoperire a vehiculelor cu consum inferior pragurilor de consum al solvenților indicate în tabelul de la punctul 3 trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru sectorul de refinisare a vehiculelor specificate în partea 2.

Partea 4

Valori limită de emisie privind compușii organici volatili cărora li se atribuie indicative de risc specifice

1. Pentru emisiile de compuși organici volatili menționați la *articolul 52*, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică etichetarea indicată la articolul respectiv este de minimum 10 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.
2. Pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le este atribuit indicativul de risc R40 sau R68, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică etichetarea R40 sau R68 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

Partea 5

Sistemul de reducere

1. Pentru aplicarea preparatelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza următorul sistem. În cazurile în care următorul sistem nu este corespunzător, autoritatea competentă poate permite operatorului să aplice orice alt sistem care duce la obținerea unor reduceri de emisii echivalente cu cele obținute în cazul în care s-ar aplica valorile limită de emisie din partea 2 și din partea 3. În acest scop, planul ține seama de punctele următoare:
 - (a) în cazul în care substituenții fără solvenți sau cu conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă operatorului o prelungire a termenului în vederea punerii în aplicare a sistemului său de reducere a emisiilor;
 - (b) punctul de referință pentru reducerea emisiilor ar trebui să corespundă în cea mai mare măsură emisiilor care ar fi obținute în cazul în care nu ar fi luată nicio măsură de reducere.

Marți, 10 martie 2009

2. Sistemul de reducere următor se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant în materie uscată al produsului:

(a) emisiile anuale de referință se calculează după cum urmează:

- (i) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de preparat de acoperire și/sau cerneală, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în preparatele de acoperire, cerneală, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau compușilor organici volatili.
- (ii) Emisiile anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la punctul (i) cu factorul corespunzător din tabelul următor. Autoritățile competente pot corecta acești factori pentru instalații în care substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru litera (a) punctul (ii)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea ca parte a activității de tipărire; glazurarea ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea materialelor textile, țesăturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4
Acoperirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Înveliș în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

(b) Emisia țintă este egală cu emisia anuală de referință înmulțită cu un procent egal cu:

- (1) (valoarea limită a emisiei fugitive + 15) pentru instalațiile cărora li se aplică rubrica 6 și pragurile minime de la rubricile 8 și 10 din partea 2;
- (2) (valoarea limită a emisiei fugitive + 5) pentru toate celelalte instalații.

(c) Conformitatea este îndeplinită în cazul în care emisia efectivă de solvenți, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților, este inferioară sau egală cu emisia țintă.

Partea 6

Monitorizarea emisiilor

- Canalele la care este racordat un echipament de împrăștiere și care, la punctul final de emisie, eliberează o cantitate medie totală de carbon organic de mai mult de 10 kg/h, sunt monitorizate permanent pentru verificarea conformității.
- În celelalte cazuri, statele membre asigură efectuarea unor măsurători continue sau periodice. Pentru măsurătorile periodice, se măsoară cel puțin trei valori în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.
- Măsurătorile nu se impun în cazul în care, pentru respectarea prezentei directive, nu este necesar un echipament de împrăștiere la capătul ciclului.

Partea 7

Planul de gestionare a solvenților

1. Principii

Planul de gestionare a solvenților este utilizat pentru:

- (a) verificarea conformității pe baza *articolul 56*;
- (b) identificarea posibilităților viitoare de reducere;
- (c) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți, emisiile de solvenți și conformitatea cu cerințele din *capitolul V*.

Marți, 10 martie 2009

2. Definiții

Definițiile următoare oferă un cadru pentru elaborarea bilanțului masei.

Solvenți organici utilizați la intrare (I):

- I1 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri cumpărate, care este utilizată în instalații în cursul perioadei în care se calculează bilanțul masei.
- I2 Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, recuperați și reutilizați ca solvenți la intrare în cadrul procesului. Solventul reciclat este socotit la fiecare utilizare în cadrul activității.

Solvenți organici la ieșire (O):

- O1 Emisii din gazele reziduale.
- O2 Pierderea solvenților organici în apă, ținându-se seama de tratarea apei reziduale pentru calculul prevăzut pentru O5.
- O3 Cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau reziduuri în produsele ieșite din proces.
- O4 Emisii necapturate de solvenți organici în aer. Aceasta cuprinde ventilația generală a încăperilor, însoțită de eliberarea aerului în mediu prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare.
- O5 Pierderea solvenților organici și/sau a compușilor organici în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși prin incinerare sau alte tratări ale gazelor și apelor reziduale, sau capturați, cu condiția să nu fie socotiți în O6, O7 sau O8).
- O6 Solvenți organici conținuți în deșeurile colectate.
- O7 Solvenți organici sau solvenți organici conținuți în amestecuri, care sunt vânduți sau sunt destinați vânzării ca produse de valoare comercială.
- O8 Solvenți organici conținuți în amestecuri, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca mărime de intrare în proces, cu condiția să nu fie socotiți în O7.
- O9 Solvenți organici eliberați în alte moduri.

3. Utilizarea planului de gestionare a solvenților în vederea verificării conformității.

Planul de gestionare a solvenților este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

- (a) verificarea conformității cu sistemul de reducere stabilit în partea 5, cu o valoare limită a emisiei totale exprimată în emisii de solvent pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3.

- (i) pentru toate activitățile care utilizează sistemul de reducere stabilit în partea 5, planul de gestionare a solvenților este elaborat anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8$$

În același timp, se determină cantitatea de substanțe solide utilizate în preparatele de acoperire pentru a stabili în fiecare an emisiile anuale de referință și emisia țintă.

- (ii) planul de gestionare a solvenților este stabilit anual pentru a determina emisiile (E) și a evalua conformitatea cu valorile limită ale emisiei totale, exprimate în emisie de solvenți pe unitate de produs sau într-un alt mod indicat în părțile 2 și 3. Emisiile se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1$$

Unde F este emisia fugitivă definită la litera (b) punctul (i). Cifra de emisie se împarte apoi la parametrul aplicabil produsului în cauză.

Marți, 10 martie 2009

(iii) planul de gestionare a solvenților se stabilește anual pentru a determina totalul emisiilor din toate activitățile în cauză și pentru a evalua conformitatea cu cerințele de la *articolul 53* alineatul (6) litera (b) punctul (ii), iar cifra astfel obținută se compară apoi cu totalul emisiilor care ar fi fost obținute în cazul în care cerințele din părțile 2, 3 și 5 ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat.

(b) Determinarea emisiilor fugitive în vederea comparării lor cu valorile limită ale emisiilor fugitive din partea 2:

(i) Emisiile fugitive se calculează cu ajutorul uneia dintre ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

F se determină fie prin măsurarea directă a cantităților, fie printr-o metodă sau un calcul echivalent, de exemplu pe baza eficacității în capturarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea limită a emisiei fugitive se exprimă ca proporție din cantitatea utilizată ca mărime de intrare, care se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2$$

(ii) Emisiile fugitive se determină cu ajutorul unui set de măsurători limitat, dar cuprinzător și nu mai este necesară o altă determinare până la modificarea echipamentului.

Partea 8**Evaluarea respectării valorilor limită de emisie pentru gazele reziduale**

1. În cazul măsurătorilor continue, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în cazul în care:
 - (a) niciuna dintre mediile aritmetice ale tuturor citirilor valide efectuate în decursul oricărei perioade de 24 de ore de funcționare a unei instalații sau activități, cu excepția operațiunilor de pornire, de oprire și de întreținere a echipamentelor, nu depășește valorile limită de emisie;
 - (b) niciuna dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.
2. În cazul măsurătorilor periodice, se consideră că valorile limită de emisie sunt respectate în cazul în care, în cursul unui exercițiu de monitorizare:
 - (a) media tuturor valorilor măsurate nu depășește valorile limită de emisie;
 - (b) niciuna dintre mediile calculate la o oră nu depășește valorile limită de emisie cu un factor mai mare de 1,5.
3. Conformitatea cu dispozițiile părții 4 se verifică pe baza sumei concentrațiilor masice ale fiecăruia dintre compușii organici volatili în cauză. În toate celelalte cazuri, în cazul în care nu există dispoziții contrare în partea 2, conformitatea se verifică pe baza masei totale a carbonului organic emis.
4. Se pot adăuga volume de gaz la gazele reziduale în scopul răcirii sau diluării, în cazul în care această operațiune este justificată din punct de vedere tehnic, dar acestea nu se iau în considerare la determinarea concentrației masice a substanței poluante din gazele reziduale.

Marți, 10 martie 2009

ANEXA VIII

Dispoziții tehnice privind instalațiile producătoare de dioxid de titan

Partea 1

Valorile limită de emisie pentru emisiile în apă

1. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu sulfat (medie anuală):
500 kg de sulfat pe tona de dioxid de titan produs;
2. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor (medie anuală):
 - (a) 130 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului natural;
 - (b) 228 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului sintetic;
 - (c) 330 kg de clor pe tonă de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei.
3. În cazul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor și folosesc mai mult de un tip de minereu, valorile limită de emisie de la punctul 2 se aplică proporțional cu cantitățile din fiecare minereu utilizat.

Partea 2

Teste de toxicitate acută

1. Se realizează teste de toxicitate acută pentru anumite specii de moluște, crustacee, pești și plancton des întâlnite în zonele de deversare. În plus, se realizează teste pe eșantioane prelevate din specia *Artemia salina*.
2. Mortalitate maximă evidențiată de testele de la punctul 1, pe o perioadă de 36 de ore și la o diluare a efluentului de 1/5 000:
 - (a) la formele adulte din specia testată: mortalitate 20 %;
 - (b) pentru formele larvare din specia testată: o mortalitate mai mare decât cea a grupului de control.

Partea 3

Valori limită de emisie în aer

1. Valorile limită de emisie care sunt exprimate în concentrații masice pe metru cub (Nm^3) se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.
2. Pentru pulberi 50 mg/Nm^3 ca medie orară;
3. Pentru dioxidul și trioxidul de sulf în stare gazoasă, inclusiv picăturile de acid, calculate ca echivalent SO_2
 - (a) 6 kg pe tona de dioxid de titan produs, ca medie anuală;
 - (b) 500 mg/Nm^3 ca medie orară pentru instalațiile destinate concentrării de deșeuri acide;
4. Pentru clor, în cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor:
 - (a) 5 mg/Nm^3 ca medie zilnică
 - (b) 40 mg/Nm^3 în orice moment.

Marți, 10 martie 2009

Partea 4

Monitorizarea mediului afectat de evacuarea în apă a deșeurilor de la instalații care produc dioxid de titan

1. Coloana de apă se monitorizează cel puțin de trei ori pe an, fie prin monitorizarea apei filtrate, fie a celei nefiltrate, cu determinarea parametrilor următori:
 - (a) în cazul monitorizării apei nefiltrate: temperatura, gradul de salinitate sau conductivitatea la 20 °C, pH-ul, cantitatea de oxigen dizolvată, turbiditatea sau materiile în suspensie, cantitatea de fier dizolvată sau în suspensie, conținutul în Ti;
 - (b) în cazul monitorizării apei filtrate:
 - (i) în apa filtrată cu un filtru membrană având porozitatea de 0,45 μm: cantitatea de Fe dizolvată;
 - (ii) în solidele în suspensie reținute de membrana filtrantă cu porozitatea de 0,45 μm: cantitatea de Fe, oxizii hidratați și hidroxizii de fier.
2. Sedimentele sunt monitorizate cel puțin odată pe an prin prelevarea de eșantioane din stratul superior al sedimentului cât mai aproape de suprafață posibil și prin determinarea următorilor parametri din eșantioane: Ti, Fe, oxizii hidratați și hidroxizii de fier.
3. Organismele vii sunt monitorizate cel puțin o dată pe an prin determinarea concentrației următoarelor substanțe prezente în speciile reprezentative din sit: Ti, Cr, Fe, Ni, Zn, Pb și prin determinarea diversității și a abundenței relative a faunei bentonice, precum și a prezenței leziunilor anatomice și morbide la pești.
4. Operația de eșantionare se efectuează prin prelevare de eșantioane succesive din același loc, de la aceeași adâncime și în aceleași condiții.

Part 5

Monitorizarea emisiilor

Monitorizarea emisiilor în aer include cel puțin din monitorizarea continuă a:

- (a) SO₂ din plante pentru determinarea concentrației de deșeuri acide în instalațiile în care este utilizat procedeul cu sulfat
- (b) clorului din instalațiile care utilizează procedeul cu clor
- (c) prafului din sursele importante generatoare de praf.

ANEXA IX

Partea A

Directive abrogate cu amendamentele succesive

(menționate la articolul 72)

Directiva 78/176/CEE a Consiliului
(JO L 54, 25.2.1978, , p. 19)

Directiva 83/29/CEE a Consiliului
(JO L 32, 3.2.1983, , p. 28)

Directiva 91/692/CEE a Consiliului
(JO L 377, 31.12.1991, , p. 48) numai anexa I punctul b

Directiva 82/883/CEE a Consiliului
(JO L 378, 31.12.1982, , p. 1)

Regulamentul (CE) nr. 807/2003 al Consiliului
(JO L 122, 16.5.2003, , p. 36) numai anexa III punctul 34

Marți, 10 martie 2009

Directiva 92/112/CEE a Consiliului (JO L 409, 31.12.1992, , p. 11)	
Directiva 96/61/CE a Consiliului (JO L 257, 10.10.1996, , p. 26)	
Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, , p. 17)	numai articolul 4 și anexa II
Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, , p. 32)	numai articolul 26
Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parla- mentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, , p. 1)	numai anexa III punctul 61
Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, , p. 1)	numai articolul 21 alineatul (2)
Directiva 1999/13/CE a Consiliului (JO L 85, 29.3.1999, , p. 1)	
Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parla- mentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, , p. 1)	numai Anexa I punctul 17
Directiva 2004/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 143, 30.4.2004, , p. 87)	numai Articolul 13 alineatul (1)
Directiva 2000/76/EC a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 332, 28.12.2000, , p. 91)	
Directiva 2001/80/EC a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 309, 27.11.2001, , p. 1)	
Directiva 2006/105/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, , p. 368)	numai Anexa partea B punctul 2

Partea B

Listă cu termene limită pentru transpunerea în legislația națională

(menționată la Articolul 72)

Directiva	Termen limită pentru transpunere	Termen limită pentru punere în aplicare
78/176/CEE	25 februarie 1979	
82/883/CEE	31 decembrie 1984	
92/112/CEE	15 iunie 1993	
96/61/CE	30 octombrie 1999	
1999/13/CE	1 aprilie 2001	
2000/76/CE	28 decembrie 2000	28 decembrie 2002 28 decembrie 2005
2001/80/CE	27 noiembrie 2002	27 noiembrie 2004
2003/35/CE	25 iunie 2005	
2003/87/CE	31 decembrie 2003	

ANEXA X

Tabel de corespondență

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1	Articolul 1 alineatul (1)		Articolul 1
Articolul 1 alineatul (2) litera (a)			Articolul 2 alineatul (2)				Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 1 alineatul (2) litera (b)					Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 3 alineatul (25)
Articolul 1 alineatul (2) literele (c), (d) și (e)							—
Articolul 2							Articolul 61
Articolul 3							Articolul 12 alineatele (4) și (5)
Articolul 4			Articolul 4	Articolul 3 partea introductivă și alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)		Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 5
Articolul 5							Articolul 12 alineatele (4) și (5)
Articolul 6							Articolul 12 alineatele (4) și (5)
Articolul 7 alineatul (1)							Articolul 64 alineatul (1) și articolul 64 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 7 alineatele (2) și (3)							—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 64 alineatul (2) paragraful al doilea
Articolul 8 alineatul (1)							Articolul 62 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2)							Articolul 28 alineatul (1) paragraful al doilea
Articolul 9							—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
Articolul 10							—
Articolul 11							Articolul 13
Articolul 12							—
Articolul 13 alineatul (1)							Articolul 66
Articolul 13 alineatele (2), (3) și (4)							—
Articolul 14							—
Articolul 15	Articolul 14	Articolul 12	Articolul 21	Articolul 15	Articolul 21	Articolul 18 alineatele (1) și (3)	Articolul 71
Articolul 16	Articolul 15	Articolul 13	Articolul 23	Articolul 17	Articolul 23	Articolul 20	Articolul 75
Anexa I							—
Anexa IIA partea introductivă și punctul 1							—
Anexa IIA punctul 2							Anexa VIII partea 2
Anexa IIB							—
	Articolul 2						—
	Articolul 3						—
	Articolul 4 alineatul (1) și Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf						Articolul 64 alineatul (3)
	Articolul 4 alineatul (2) paragraful al doilea						Anexa VIII partea 4
	Articolul 4 alineatele (3) și (4)						
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 64 alineatul (4)
	Articolul 5						—
	Articolul 6						—
	Articolul 7						—

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
	Articolul 8						—
	Articolul 9						—
	Articolul 10						Articolul 69
	Articolul 11 alineatul (1)		Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)		Articolul 69 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 69 alineatul (2)
	Articolul 11 alineatele (2) și (3)						—
	Articolul 12						—
	Articolul 13						—
	Anexa I						—
	Anexa II						Anexa VIII partea 4
	Anexa III						Anexa VIII partea 4
	Anexa IV						—
	Anexa V						—
		Articolul 2 alineatul (1) partea introductivă					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) partea introductivă și prima liniuță					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță					Articolul 61 alineatul (2)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță și articolul 2 alineatul (1) litera (b) a treia liniuță					Articolul 62 alineatul (4)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (a) a patra, a cincea, a șasea și a șaptea liniuță					—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
		Articolul 2 alineatul (1) litera (b) partea introductivă și prima, a patra, a cincea, a șasea și a șaptea liniuță					—
		Articolul 2 alineatul (1) litera(b) a doua liniuță					Articolul 61 alineatul (3)
		Articolul 2 alineatul (1) litera (c)					—
		Articolul 2 alineatul (2)					—
		Articolul 3					Articolul 61
		Articolul 4					Articolul 61
		Articolul 5					—
		Articolul 6 alineatul (1) partea introductivă					Articolul 62 alineatul (1)
		Articolul 6 alineatul (1) litera (a)					Anexa VIII partea 1 punctul 1
		Articolul 6 alineatul (1) litera (b)					Anexa VIII partea 1 punctul 2
		Articolul 6 alineatul (2)					Anexa VIII partea 1 punctul 3
		Articolul 7					—
		Articolul 8					—
		Articolul 9 alineatul (1) partea introductivă					Articolul 63 alineatul (2)
		Articolul 9 alineatul (1) partea introductivă					—
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (i)					Anexa VIII partea 3 punctul 2

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)					Anexa VIII partea 3 punctul 3 partea introductivă și punctul 3 litera (a)
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)					Articolul 63 alineatul (1)
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iv)					Anexa VIII partea 3 punctul 3 litera (b)
		Articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (v)					—
		Articolul 9 alineatul (1) litera (b)					Anexa VIII Partea 3 punctul 4
		Articolul 9 alineatele (2) și (3)					—
		Articolul 10					Articolul 64
		Articolul 11					Articolul 12 alineatele (4) și (5)
		Anexă					—
			Articolul 2 partea introductivă				Articolul 3 partea introductivă
			Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (14)			Articolul 3 alineatul (1)
			Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (1)			Articolul 3 alineatul (3)
			Articolul 2 alineatul (4)				—
			Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 3 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (4)
			Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (13)	Articolul 3 alineatul (9)	Articolul 2 alineatul (3) prima parte	Articolul 3 alineatul (5)
			Articolul 2 alineatul (7)				Articolul 3 alineatul (6)
			Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (5)			Articolul 65
			Articolul 2 alineatul (9) prima teză	Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 3 alineatul (12)		Articolul 3 alineatul (7)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 2 alineatul (9) a doua teză				Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 4 alineatul (2) paragraful al doilea
			Articolul 2 alineatul (10) litera (a)				—
			Articolul 2 alineatul (10) litera (b) primul paragraf				Articolul 3 alineatul (8)
			Articolul 2 alineatul (10) litera (b) al doilea paragraf				Articolul 21 alineatul (3)
			Articolul 2 alineatul (11) primul paragraf și prima, a doua și a treia liniuță				Articolul 3 alineatul (9)
			Articolul 2 alineatul (11) paragraful al doilea				Articolul 14 alineatul (2) și Articolul (15) alineatul (4)
			Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 3 alineatul (11)	Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 3 alineatul (11)
			Articolul 2 alineatul (13)				Articolul 3 alineatul (12)
			Articolul 2 alineatul (14)				Articolul 3 alineatul (13)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 3 alineatele (14), (15), (16), (17) și (18)
			Articolul 3 primul paragraf partea introductivă				Articolul 12 partea introductivă
			Articolul 3 primul paragraf litera (a)				Articolul 12 alineatele (1) și (2)
			Articolul 3 primul paragraf litera (b)				Articolul 12 alineatul (3)
			Articolul 3 primul paragraf litera (c)				Articolul 12 alineatele (4) și (5)

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 3 primul paragraf litera (d)				Articolul 12 alineatul (6)
			Articolul 3 primul paragraf litera (e)				Articolul 12 alineatul (7)
			Articolul 3 primul paragraf litera (f)				Articolul 12 alineatul (8)
			Articolul 3 paragraful al doilea				—
			Articolul 5 alineatul (1)				Articolul 73 alineatele (1) și (2)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 73 alineatele (3) și (4)
			Articolul 5 alineatul (2)				Articolul 71 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 6 alineatul (1) partea introductivă				Articolul 13 alineatul (1) partea introductivă
			Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (b)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a treia liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (c)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a patra liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (d)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 13 alineatul (1) litera (e)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a cincea liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (f)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a șasea liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (g)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a șaptea liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (h)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a opta liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (i)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a noua liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (j)
			Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a zecea liniuță				Articolul 13 alineatul (1) litera (k)
			Articolul 6 alineatul (1) paragraful al doilea				Articolul 13 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 6 alineatul (2)				Articolul 13 alineatul (2)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 14
			Articolul 7				Articolul 6 alineatul (2)
			Articolul 8 alineatul (1)		Articolul 4 alineatul (3)		Articolul 6 alineatul (1)
			Articolul 8 alineatul (2)				—
			Articolul 9 alineatul (1) prima parte a tezei				Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf
			Articolul 9 alineatul (1) a doua parte a tezei				—
			Articolul 9 alineatul (2)				Articolul 6 alineatul (3)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 9 alineatul (5) primul paragraf				Articolul 15 alineatul (1) paragraful al doilea litera (c)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 15 alineatul (1) paragraful al doilea litera (d)
			Articolul 9 alineatul (5) paragraful al doilea				—
			Articolul 9 alineatul (6) primul paragraf				Articolul 15 alineatul (1) paragraful al doilea litera (e)
			Articolul 9 alineatul (6) paragraful al doilea				—
			Articolul 9 alineatul (7)				—
			Articolul 9 alineatul (8)				Articolul 7 și articolul 18 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 18 alineatele (2), (3) și (4)
			Articolul 10				Articolul 19
			Articolul 11				Articolul 20
			Articolul 12 alineatul (1)				Articolul 21 alineatul (1)
			Articolul 12 alineatul (2) prima teză				Articolul 21 alineatul (2) primul paragraf
			Articolul 12 alineatul (2) a doua teză				Articolul 21 alineatul (2) paragraful al doilea
			Articolul 12 alineatul (2) a treia teză				—
			Articolul 13 alineatul (1)				Articolul 22 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 22 alineatele (2) și (3)
			Articolul 13 alineatul (2) partea introductivă				Articolul 22 alineatul (4) partea introductivă

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 13 alineatul (2) prima liniuță				Articolul 22 alineatul (4) litera (a)
			Articolul 13 alineatul (2) a doua liniuță				Articolul 22 alineatul (4) litera (b)
			Articolul 13 alineatul (2) a treia liniuță				Articolul 22 alineatul (4) litera (c)
			Articolul 13 alineatul (2) a patra liniuță				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 22 alineatul (4) litera (d)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 23
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 24
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 25 alineatul (1) primul și al doilea paragraf
			Articolul 14 partea introductivă				Articolul 9 alineatul (1) prima parte a tezei și articolul 25 alineatul (1) paragraful al treilea partea introductivă
			Articolul 14 prima liniuță				Articolul 9 alineatul (1) a doua parte a tezei
			Articolul 14 a doua liniuță				Articolul 8 punctul (2) și articolul 15 alineatul (1) litera (c)
			Articolul 14 a treia liniuță				Articolul 25 alineatul (1) paragraful al treilea
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 25 alineatele de la (2) la (7)
			Articolul 15 alineatul (1) partea introductivă și prima și a doua liniuță	Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf			Articolul 26 alineatul (1) primul paragraf și literele (a) și (b)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 15 alineatul (1) a treia liniuță				Articolul 26 alineatul (1) primul paragraf litera (c)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 26 alineatul (1) litera (d)
			Articolul 15 alineatul (1) paragraful al doilea				Articolul 26 alineatul (1) paragraful al doilea
—	—	—	—	—	—	—	—
			Articolul 15 alineatul (2)				Articolul 26 alineatul (2) litera (h)
			Articolul 15 alineatul (4)				Articolul 26 alineatul (3)
			Articolul 15 alineatul (5)				Articolul 26 alineatul (2) partea introductivă și literele (a) și (b)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 26 alineatul (2) literele de la (c) la (g)
			Articolul 15a alineatul (1)				Articolul 27 alineatul (1)
			Articolul 15a alineatul (2)				Articolul 27 alineatul (2)
			Articolul 15a alineatul (3)				Articolul 27 alineatul (3)
			Articolul 15a alineatele (4) și (5)				Articolul 27 alineatul (4)
			Articolul 15a alineatul (6)				Articolul 27 alineatul (5)
			Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1) prima teză și articolul 11 alineatul (2)			Articolul 66 alineatul (1) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 66 alineatul (1) paragraful al doilea
			Articolul 16 alineatul (2) prima teză				Articolul 29 partea introductivă

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
			Articolul 16 alineatul (2) a doua teză				—
			Articolul 16 alineatul (3) prima teză	Articolul 11 alineatul (1) a doua teză			Articolul 66 alineatul (2)
			Articolul 16 alineatul (3) a doua teză				—
			Articolul 16 alineatul (3) a treia teză	Articolul 11 alineatul (3)			Articolul 66 alineatul (3)
			Articolul 16 alineatul (4)				—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 67
—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 29
			Articolul 17			Articolul 11	Articolul 28
			Articolul 18 alineatul (1)				—
			Articolul 18 alineatul (2)				Articolul 16 alineatul (3) paragraful al doilea
			Articolul 19 alineatele (2) și (3)				—
			Articolul 20 alineatele (1) și (2)				—
			Articolul 20 alineatul (3)		Articolul 18	Articolul 17	Articolul 72
			Articolul 22	Articolul 16	Articolul 22	Articolul 19	Articolul 74
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 2 alineatul (1)
			Anexa I primul punct al părții introductive				Articolul 2 alineatul (2)
			Anexa I al doilea punct al părții introductive				Anexa I primul subpunct al părții introductive

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I al doilea și al treilea subpunct al părții introductive
			Anexa I punctul 1				Anexa I punctul 1
			Anexa I punctele de la 2.1 la 2.5(b) inclusiv				Anexa I punctele de la 2.1 la 2.5(b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 2.5(c)
			Anexa I punctul 2.6				Anexa I punctul 2.6
			Anexa I punctul 3				Anexa I punctul 3
			Anexa I punctele de la 4.1 la 4.6 inclusiv				Anexa I punctele de la 4.1 la 4.6
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 4.7
			Anexa I punctul 5 partea introductivă				—
			Anexa I punctele de la 5.1 la 5.3(b)				Anexa I punctele de la 5.1 la 5.3(b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctele 5.3 de la (c) la (e)
			Anexa I punctul 5.4				Anexa I punctul 5.4
			Anexa I punctele de la 6.1 (a) și (b)				Anexa I punctele de la 6.1 (a) și (b)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 6.1(c)
			Anexa I punctele de la 6.2 la 6.4(b)				Anexa I punctele de la 6.2 la 6.4(b)(ii)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 6.4(b)(iii)
			Anexa I punctele de la 6.4(c) la 6.6(c)				Anexa I punctele de la 6.4(c) la 6.6(c)

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctul 6.6(c) teza finală
			Anexa I punctele de la 6.7 la 6.8 ¶				Anexa I punctele de la 6.7 la 6.8 ¶
—	—	—	—	—	—	—	Anexa I punctele 6.9 și 6.10
			Anexa II				—
			Anexa III				Anexa II
—	—	—	—	—	—	—	Anexa II punctul 13
			Anexa IV partea introductivă				Articolul 3 alineatul (9)
			Anexa IV punctele de la 1 la 11 ¶				Anexa III
			Anexa IV punctul 12				—
			Anexa V punctul 1(a)				Anexa IV punctul 1(a)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa IV punctul 1(b)
			Anexa V punctul 1 literele de la (b) la (g) ¶				Anexa IV punctul 1 literele de la (c) la (h)
			Anexa V punctele de la 2 la 5 ¶				Anexa IV punctele de la 2 la 5 ¶
				Articolul 2 alineatul (2)			Articolul 51 alineatul (1)
				Articolul 2 alineatul (3)			—
				Articolul 2 alineatul (4)			Articolul 57 alineatul (1)
				Articolul 2 alineatul (8)			Articolul 4 alineatul (1) paragraful al treilea
				Articolul 2 alineatul (10)			Articolul 51 alineatul (3)
				Articolul 2 alineatul (11)			Articolul 51 alineatul (2)
				Articolul 2 alineatul (12)			Articolul 51 alineatul (4)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 2 alineatul (15)			Articolul 51 alineatul (5)
				Articolul 2 alineatul (16)			Articolul 3 alineatul (33)
				Articolul 2 alineatul (17)			Articolul 3 alineatul (34)
				Articolul 2 alineatul (18)			Articolul 3 alineatul (35)
				Articolul 2 alineatul (19)			—
				Articolul 2 alineatul (20)			Articolul 3 alineatul (36)
				Articolul 2 alineatul (21)			Articolul 51 alineatul (6)
				Articolul 2 alineatul (22)			Articolul 51 alineatul (7)
				Articolul 2 alineatul (23)			Articolul 51 alineatul (8)
				Articolul 2 alineatul (24)			Articolul 51 alineatul (9)
				Articolul 2 alineatul (25)			Articolul 51 alineatul (10)
				Articolul 2 alineatul (26)			Articolul 51 alineatul (11)
				Articolul 2 alineatul (27)			—
				Articolul 2 alineatul (28)			Articolul 57 alineatul (1)
				Articolul 2 alineatul (29)			—
				Articolul 2 alineatul (30)			Articolul 51 alineatul (12)
				Articolul 2 alineatul (31)			Anexa VII partea 2 prima teză Anexa VIII Partea 3 punctul 1
				Articolul 2 alineatul (32)			—
				Articolul 2 alineatul (33)			Articolul 51 alineatul (13)
				Articolul 3 alineatul (2)			Articolul 4 alineatul (1) paragraful al doilea
				Articolul 4 alineatele de la (1) la (3)			Articolul 4 alineatul (1) primul și al doilea paragraf

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 4 alineatul (4)			Articolul 57 alineatul (2)
				Articolul 5 alineatul (1)			Articolul 53 alineatul (1) primul paragraf
				Articolul 5 alineatul (2)			Articolul 53 alineatul (1) literele (a) și (b)
				Articolul 5 alineatul (3) litera (a)			Articolul 53 alineatul (2)
				Articolul 5 alineatul (3) litera (b)			Articolul 53 alineatul (3)
				Articolul 5 alineatul (3) paragraful al treilea			Articolul 53 alineatul (4)
				Articolul 5 alineatul (4)			—
				Articolul 5 alineatul (5)			Articolul 53 alineatul (6)
				Articolul 5 alineatul (6)			Articolul 52
				Articolul 5 alineatul (7)			Anexa VII Partea 4 punctul 1
				Articolul 5 alineatul (8) primul paragraf			Anexa VII Partea 4 punctul 2
				Articolul 5 alineatul (8) paragraful al doilea			Articolul 53 alineatul (5)
				Articolul 5 alineatul (9)			—
				Articolul 5 alineatul (10)			Articolul 53 alineatul (7)
				Articolul 5 alineatele (11), (12) și (13)			—
				Articolul 6			—
				Articolul 7 alineatul (1) partea introductivă și prima, a doua, a treia și a patra liniuță			Articolul 58
				Articolul 7 alineatul (1) partea a doua			—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 7 alineatul (2)			—
				Articolul 8 alineatul (1)			Articolul 8 partea introductivă și punctul (1)
				Articolul 8 alineatul (2)			Anexa VII Partea 6 punctul 1
				Articolul 8 alineatul (3)			Anexa VII Partea 6 punctul 2
				Articolul 8 alineatul (4)			Anexa VII partea a 6-a punctul 3
				Articolul 8 alineatul (5)			—
				Articolul 9 alineatul (1) partea introductivă			Articolul 56 alineatul (1) partea introductivă
				Articolul 9 alineatul (1) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță			Articolul 56 alineatul (1) primul paragraf și literele (a), (b) și (c)
				Articolul 9 alineatul (1) paragraful al doilea			Articolul 56 paragraful al doilea
				Articolul 9 alineatul (1) paragraful al treilea			Anexa VII Partea 8 punctul 4
				Articolul 9 alineatul (2)			Articolul 57 alineatul (3)
				Articolul 9 alineatul (3)			Anexa VII Partea 8 punctul 1
				Articolul 9 alineatul (4)			Anexa VII Partea 8 punctul 2
				Articolul 9 alineatul (5)			Anexa VII Partea 8 punctul 3
				Articolul 10	Articolul 4 alineatul (9)		Articolul 9 alineatul (2)
				Articolul 11 alineatul (1) de la a treia la a șasea teză			—

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Articolul 12 alineatul (1) paragraful al doilea			Articolul 59 alineatul (1) primul paragraf
				Articolul 12 alineatul (1) paragraful al treilea			Articolul 59 alineatul (1) paragraful al doilea
				Articolul 12 alineatul (2)			Articolul 59 alineatul (2)
				Articolul 12 alineatul (3)			Articolul 59 alineatul (3)
				Articolul 13 alineatele (2) și (3)			—
				Articolul 14	Articolul 19	Articolul 16	Articolul 70
				Anexa I prima și a doua teză a părții introductive			Articolul 50
				Anexa I a treia teză a părții introductive și lista activităților			Anexa VII partea 1
				Anexa IIA partea I			Anexa VII partea 2
				Anexa IIA partea 2			Anexa VII partea 3
				Anexa IIA partea II ultima teză a punctului 6			—
				Anexa IIB punctul 1 prima și a doua teză			Articolul 53 alineatul (1) litera (b)
				Anexa IIB punctul 1 a treia teză			Articolul 53 alineatul (1) paragraful al doilea
				Anexa IIB punctul 2			Anexa VII Partea 5
				Anexa IIB punctul 2 subpunctul al doilea (i) și tabelul			—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
				Anexa III punctul 1			—
				Anexa III punctul 2			Anexa VII Partea 7 punctul 1
				Anexa III punctul 3			Anexa VII Partea 7 punctul 2
				Anexa III punctul 4			Anexa VII Partea 7 punctul 3
					Articolul 1 alineatul (2)		—
					Articolul 2 alineatul (1)		Articolul 37 alineatul (1) primul paragraf
					Articolul 2 alineatul (2) partea introductivă		Articolul 37 alineatul (2) partea introductivă
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) partea introductivă		Articolul 37 alineatul (2) litera (a) partea introductivă
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctele de la (i) la (v)		Articolul 37 alineatul (2) litera (a) punctul (i)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (vi)		Articolul 37 alineatul (2) litera (a) punctul (ii)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (vii)		Articolul 37 alineatul (2) litera (a) punctul (iii)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (a) punctul (viii)		Articolul 37 alineatul (2) litera (a) punctul (iv)
					Articolul 2 alineatul (2) litera (b)		Articolul 37 alineatul (2) litera (b)
					Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf		Articolul 3 alineatul (26)
					Articolul 3 alineatul (2) paragraful al doilea		—
					Articolul 3 alineatul (3)		Articolul 3 alineatul (27)

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 3 alineatul (4) primul paragraf		Articolul 3 <i>alineatul</i> (28)
					Articolul 3 alineatul (4) paragraful al doilea		Articolul 37 alineatul (1) paragraful al doilea
					Articolul 3 alineatul (5) primul paragraf		Articolul 3 alineatul (29)
					Articolul 3 alineatul (5) paragraful al doilea		Articolul 37 alineatul (1) paragraful al treilea
					Articolul 3 alineatul (5) paragraful al treilea		Articolul 37 alineatul (1) paragraful al doilea
					Articolul 3 alineatul (6)		Anexa VI partea 1 punctul (a)
					Articolul 3 alineatul (7)		Articolul 3 <i>alineatul</i> (30)
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI partea 1 punctul (b)
					Articolul 3 alineatul (10)		Articolul 3 <i>alineatul</i> (31)
					Articolul 3 alineatul (13)		Articolul 3 <i>alineatul</i> (32)
					Articolul 4 alineatul (2)		Articolul 38
					Articolul 4 alineatul (4) partea introductivă și literele (a) și (b)		Articolul 39 alineatul (1) partea introductivă și literele (a) și (b)
					Articolul 4 alineatul (4) litera (c)		Articolul 39 alineatul (1) litera (e)
					Articolul 4 alineatul (5)		Articolul 39 alineatul (2)
					Articolul 4 alineatul (6)		Articolul 39 alineatul (3)
					Articolul 4 alineatul (7)		Articolul 39 alineatul (4)
					Articolul 4 alineatul (8)		Articolul 48
					Articolul 5		Articolul 46

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf		Articolul 44 alineatul (1)
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al doilea și articolul 6 alineatul (2)		Articolul 44 alineatul (2)
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al treilea		Articolul 44 alineatul (3) primul paragraf
					Articolul 6 alineatul (1) paragraful al patrulea		Articolul 44 alineatul (3) paragraful al doilea
					Articolul 6 alineatul (3)		Articolul 44 alineatul (4)
					Articolul 6 alineatul (4) prima și a doua teză a primului paragraf și articolul 6 alineatul (4) paragraful al doilea		Articolul 45 alineatul (1)
					Articolul 6 alineatul (4) a treia teză a primului paragraf		Articolul 45 alineatul (2)
					Articolul 6 alineatul (4) paragraful al treilea		Articolul 45 alineatul (3) paragraful al doilea
					Articolul 6 alineatul (4) paragraful al patrulea		Articolul 45 alineatul (4)
					Articolul 6 alineatul (5)		Articolul 40 alineatul (1)
					Articolul 6 alineatul (6)		Articolul 44 alineatul (5)
					Articolul 6 alineatul (7)		Articolul 44 alineatul (6)
					Articolul 6 alineatul (8)		Articolul 44 alineatul (7)
					Articolul 7 alineatul (1) și Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf		Articolul 41 alineatul (2) primul paragraf
					Articolul 7 alineatul (2) paragraful al doilea		Articolul 40 alineatul (2) paragraful al doilea

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 7 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (8) primul paragraf partea introductivă		Anexa VI Partea 6 prima parte a punctului 2.7
					Articolul 7 alineatul (4)		Articolul 40 alineatul (2) paragraful al doilea
					Articolul 7 alineatul (5)		—
					Articolul 8 alineatul (1)		Articolul 39 alineatul (1) litera (c)
					Articolul 8 alineatul (2)		Articolul 40 alineatul (3)
					Articolul 8 alineatul (3)		—
					Articolul 8 alineatul (4) primul paragraf		Articolul 40 alineatul (4) primul paragraf
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al doilea		Anexa VI Partea 6 prima parte a punctului 3.2
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al treilea		Anexa VI Partea 6 a doua parte a punctului 3.2
					Articolul 8 alineatul (4) paragraful al patrulea		—
					Articolul 8 alineatul (5)		Articolul 40 alineatul (4) al doilea și al treilea paragraf
					Articolul 8 alineatul (6)		Articolul 39 alineatul (1) literele (c) și (d)
					Articolul 8 alineatul (7)		Articolul 40 alineatul (4)
					Articolul 8 alineatul (8)		—
					Articolul 9 primul paragraf		Articolul 47 alineatul (1)
					Articolul 9 paragraful al doilea		Articolul 47 alineatul (2)

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 9 paragraful al treilea		Articolul 47 alineatul (3)
					Articolul 10 alineatele (1) și (2)		—
					Articolul 10 alineatul (3) prima teză		Articolul 42 alineatul (2)
					Articolul 10 alineatul (3) a doua teză		—
					Articolul 10 alineatul (4)		Articolul 42 alineatul (3)
					Articolul 10 alineatul (5)		Anexa VI Partea 6 a doua parte a punctului 1.3
					Articolul 11 alineatul (1)		Articolul 42 alineatul (1)
					Articolul 11 alineatul (2)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.1
					Articolul 11 alineatul (3)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.2
					Articolul 11 alineatul (4)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.3
					Articolul 11 alineatul (5)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.4
					Articolul 11 alineatul (6)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.5
					Articolul 11 alineatul (7) prima parte a primei teze din primul paragraf		Anexa VI Partea 6 prima parte a punctului 2.6
					Articolul 11 alineatul (7) partea a doua a primei teze din primul paragraf		Anexa VI partea 6 punctul 2.6(a)
					Articolul 11 alineatul (7) a doua teză a primului paragraf		—

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 11 alineatul (7) paragraful al doilea		—
					Articolul 11 alineatul (7) litera (a)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.6(b)
					Articolul 11 alineatul (7) literele (b) și (c)		—
					Articolul 11 alineatul (7) litera (d)		Anexa VI Partea 6 punctul 2.6(c)
					Articolul 11 alineatul (7) literele (e) și (f)		—
					Articolul 11 alineatul (8) primul paragraf și literele (a) și (b)		Anexa VI Partea 3 punctul 1 primul și al doilea subpunct
					Articolul 11 alineatul (8) litera (c)		Anexa VI Partea 6 a doua parte a punctului 2.7
					Articolul 11 alineatul (8) litera (d)		Anexa VI Partea 4 punctul 2.1 al doilea subpunct
					Articolul 11 alineatul (8) paragraful al doilea		Anexa VI Partea 6 a treia parte a punctului 2.7
					Articolul 11 alineatul (9)		Articolul 42 alineatul (4)
					Articolul 11 alineatul (10) literele (a), (b) și (c)		Anexa VI Partea 8 punctele (a), (b) și (c) de la punctul 1.1
					Articolul 11 alineatul (10) litera (d)		Anexa VI Partea 8 punctul (d) de la punctul 1.1
					Articolul 11 alineatul (11)		Anexa VI Partea 8 punctul 1.2
					Articolul 11 alineatul (12)		Anexa VI Partea 8 punctul 1.3

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 11 alineatul (13)		Articolul 42 alineatul (5) primul paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 42 alineatul (5) paragraful al doilea
					Articolul 11 alineatul (14)		Anexa VI Partea 6 punctul 3.1
					Articolul 11 alineatul (15)		Articolul 39 alineatul (1) litera (e)
					Articolul 11 alineatul (16)		Anexa VI Partea 8 punctul 2
					Articolul 11 alineatul (17)		Articolul 9 alineatul (2) litera (a)
					Articolul 12 alineatul (1)		Articolul 49 alineatul (1)
					Articolul 12 alineatul (2) prima teză		Articolul 49 alineatul (2)
					Articolul 12 alineatul (2) a doua teză		—
					Articolul 12 alineatul (2) a treia teză		Articolul 49 alineatul (3)
					Articolul 13 alineatul (1)		Articolul 39 alineatul (1) litera (f)
					Articolul 13 alineatul (2)		Articolul 41
					Articolul 13 alineatul (3)		Articolul 40 alineatul (5)
					Articolul 13 alineatul (4)		Anexa VI Partea 3 punctul 2
					Articolul 14		—
					Articolul 15		—
					Articolul 16		—
					Articolul 17 alineatele (2) și (3)		—

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Articolul 20		—
					Anexa I		Anexa VI partea 2
					Anexa II prima parte (fără numerotare)		Anexa VI Partea 4 punctul 1
					Anexa II punctul 1 partea introductivă		Anexa VI Partea 4 punctul 2.1
					Anexa II punctele de la 1.1 la 1.2		Anexa VI Partea 4 punctele de la 2.2 la 2.3
					Anexa II punctul 1.3		—
					Anexa II punctul 2.1		Anexa VI Partea 4 punctul 3.1
—	—	—	—	—	—	—	Anexa VI Partea 4 punctul 3.2
					Anexa II punctul 2.2		Anexa VI Partea 4 punctul 3.3
					Anexa II punctul 3		Anexa VI Partea 4 punctul 4
					Anexa III		Anexa VI Partea 6 punctul 1
					Anexa IV tabelul		Anexa VI Partea 5
					Anexa IV teza finală		—
					Anexa V punctul (a) tabelul		Anexa VI Partea 3 punctul 1.1
					Anexa V punctul (a) teza finală		—
					Anexa V punctul (b) tabelul		Anexa VI Partea 3 punctul 1.2
					Anexa V punctul (b) teza finală		—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
					Anexa V punctul (c)		Anexa VI Partea 3 punctul 1.3
					Anexa V punctul (d)		Anexa VI Partea 3 punctul 1.4
					Anexa V punctul (e)		Anexa VI Partea 3 punctul 1.5
					Anexa V punctul (f)		Anexa VI Partea 3 punctul 3
					Anexa VI		Anexa VI Partea 7
						Articolul 1	Articolul 30
						Articolul 2 alineatul (2)	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1
						Articolul 2 alineatul (3) partea a doua	Anexa V partea 1 punctul 1 și partea 2 punctul 1
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea 1 teza finală a punctului 1
						Articolul 2 alineatul (4)	—
						Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 3 <i>alineatul</i> (20)
						Articolul 2 alineatul (7) primul paragraf	Articolul 3 <i>alineatul</i> (21)
						Articolul 2 alineatul (7) al doilea paragraf și literele de la (a) la (i)	Articolul 30 paragraful al doilea
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al doilea litera (j)	—
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al treilea	—
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 31 alineatul (1)

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
						Articolul 2 alineatul (7) paragraful al patrulea	Articolul 31 alineatul (2)
						Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 3 alineatul (23)
						Articolul 2 alineatul (9)	Articolul 31 alineatul (2)
						Articolul 2 alineatul (10)	—
						Articolul 2 alineatul (11)	Articolul 3 alineatul (22)
						Articolul 2 alineatul (12)	Articolul 3 alineatul (24)
						Articolul 2 alineatul (13)	—
						Articolul 3	—
						Articolul 4 alineatul (1)	—
						Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (2)
						Articolul 4 alineatele de la (3) la (8)	—
						Articolul 5 alineatul (1)	Anexa V partea 1 punctul 2 ultima teză
						Articolul 5 alineatul (2)	—
						Articolul 6	—
						Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 33
						Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 32 alineatul (4)
						Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (5)
						Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
						Articolul 8 alineatul (2) prima parte a primului paragraf	Articolul 36 alineatul (2) prima parte a primului paragraf
						Articolul 8 alineatul (2) a doua parte a primului paragraf	—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 36 alineatul (2) a doua parte a primului paragraf
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 36 alineatul (2) paragraful al doilea
						Articolul 8 alineatul (2) paragraful al doilea	—
						Articolul 8 alineatul (2) literele de la (a) la (d)	—
						Articolul 8 alineatele (3) și (4)	—
						Articolul 9	Articolul 32 alineatul (1)
						Articolul 10 alineatul (1) prima teză	Articolul 32 alineatul (6)
						Articolul 10 alineatul (1) a doua teză	—
						Articolul 10 alineatul (2)	—
						Articolul 12	Articolul 34 alineatul (1)
—	—	—	—	—	—	—	Articolul 34 alineatele (2), (3) și (4)
						Articolul 13	Anexa V partea a 3 a treia parte a punctului 8
						Articolul 14	Anexa V Partea 4
						Articolul 15	—
						Articolul 18 alineatul (2)	—
						Anexa I	—
						Anexa II	—
						Anexele III și IV	Anexa V punctul 2 din partea 1 și partea 2

Marti, 10 martie 2009

Marți, 10 martie 2009

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
						Anexa V A	Anexa V partea 1 punctul 3
						Anexa V B	Anexa V partea 2 punctul 3
						Anexa VI A	Anexa V partea 1 punctele 4 și 5
						Anexa VI B	Anexa V partea 2 punctele 4 și 5
						Anexa VII A	Anexa V partea 1 punctele 6 și 7
						Anexa VII B	Anexa V partea 2 punctele 6 și 7
						Anexa VIII A punctul 1	—
						Anexa VIII A punctul 2	Anexa V partea 3 prima parte a punctului 1 și punctele 2, 3 și 5
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V partea a 3 a doua parte a punctului 1
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V Partea 3 punctul 4
						Anexa VIII A punctul 3	—
						Anexa VIII A punctul 4	Anexa V Partea 3 punctul 6
						Anexa VIII A punctul 5	Anexa V Partea 3 punctele 7 și 8
						Anexa VIII A punctul 6	Anexa V Partea 3 punctele 9 și 10
—	—	—	—	—	—	—	Anexa V Partea 4
						Anexa VIII B	—

Directiva 78/176/CEE	Directiva 82/883/CEE	Directiva 92/112/CEE	Directiva 96/61/CE	Directiva 1999/13/CE	Directiva 2000/76/CE	Directiva 2001/80/CE	Prezenta directivă
						Anexa VIII C	—
						Anexa IX	Anexa IX
						Anexa X	Anexa X

Marți, 10 martie 2009

Statutul societății private europene *

P6_TA(2009)0094

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind statutul societății private europene (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS))

(2010/C 87 E/46)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0396),
 - având în vedere articolul 308 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0283/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și ale Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și probleme sociale (A6-0044/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită deschiderea procedurii de concertare prevăzute în Declarația comună din 4 martie 1975, în cazul în care Consiliul intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de Parlament;
 5. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1 Propunere de regulament Considerentul 2a (nou)

(2a) Actualele forme comunitare de societăți au o componentă transfrontalieră. Aceasta nu trebuie să fie un obstacol pentru crearea unei societăți private europene (SPE). Cu toate acestea, Comisia și statele membre ar trebui, fără a aduce atingere cerințelor de înregistrare și în termen de doi ani de la aceasta, să efectueze o monitorizare ex-post, pentru a verifica dacă SPE are componenta transfrontalieră necesară.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2
Propunere de regulament
Considerentul 3

(3) Având în vedere că o societate privată (*denumită în continuare „SPE”*), care poate fi creată în întreaga Comunitate, se adresează întreprinderilor mici, ar trebui să se prevadă o formă juridică cât mai uniformă posibil în întreaga Comunitate și să se lase la libertatea contractuală a acționarilor cât mai multe aspecte posibil, asigurându-se, în același timp, un nivel ridicat de certitudine juridică pentru acționari, creditori, angajați și părți terțe în general. Datorită faptului că trebuie lăsat acționarilor un nivel ridicat de flexibilitate și libertate pentru organizarea afacerilor interne ale SPE-ului, caracterul privat al societății trebuie să se reflecte, de asemenea, în faptul că acțiunile ei nu pot fi oferite publicului sau negociate pe piețele de capital, nici admise la tranzacționare sau cotate pe piețele reglementate.

(3) ***O creștere durabilă și constantă a pieței interne are nevoie de un pachet legislativ cuprinzător în domeniul comercial elaborat în funcție de necesitățile întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri).*** Având în vedere că o societate privată, care poate fi creată în întreaga Comunitate, se adresează întreprinderilor mici, ar trebui să se prevadă o formă juridică cât mai uniformă posibil în întreaga Comunitate și să se lase la libertatea contractuală a acționarilor cât mai multe aspecte posibil, asigurându-se, în același timp, un nivel ridicat de certitudine juridică pentru acționari, creditori, angajați și părți terțe în general. Datorită faptului că trebuie lăsat acționarilor un nivel ridicat de flexibilitate și libertate pentru organizarea afacerilor interne ale SPE-ului, caracterul privat al societății trebuie să se reflecte, de asemenea, în faptul că acțiunile ei nu pot fi oferite publicului sau negociate pe piețele de capital, nici admise la tranzacționare sau cotate pe piețele reglementate.

Amendamentul 3
Propunere de regulament
Considerentul 4

(4) Pentru a permite întreprinderilor să profite de toate avantajele pieței interne, ar trebui să i se permită SPE-ului să își stabilească sediul social și sediul principal în state membre diferite și să își transfere sediul social dintr-un stat membru în altul, fără să fie obligat să își transfere și administrația centrală sau sediul principal.

(4) Pentru a permite întreprinderilor să profite de toate avantajele pieței interne, ar trebui să i se permită SPE-ului să își stabilească sediul social și sediul principal în state membre diferite și să își transfere sediul social dintr-un stat membru în altul, fără să fie obligat să își transfere și administrația centrală sau sediul principal. ***Cu toate acestea, ar trebui în același timp luate măsuri pentru a împiedica folosirea SPE pentru a eluda cerințele legale legitime din statele membre.***

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Considerentul 8

(8) Pentru a reduce costurile și sarcinile administrative asociate înregistrării societății, formalitățile de înregistrare a SPE-ului ar trebui limitate la cerințele care sunt necesare garantării certitudinii juridice, iar validitatea documentelor înregistrate în momentul creării unui SPE ar trebui să facă obiectul unei singure verificări, ***efectuate înainte sau după înregistrare.*** În vederea înregistrării, este indicat să se utilizeze registrele stabilite de Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților.

(8) Pentru a reduce costurile și sarcinile administrative asociate înregistrării societății, formalitățile de înregistrare a SPE ar trebui limitate la cerințele care sunt necesare garantării certitudinii juridice, iar validitatea documentelor înregistrate în momentul creării unei SPE ar trebui să facă obiectul unei singure verificări ***preventive.*** În vederea înregistrării, este indicat să se utilizeze registrele stabilite de Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 5**Propunere de regulament
Considerentul 8a (nou)**

(8a) În spiritul angajamentelor Consiliului și Comisiei pentru ideea de „e-justiție”, toate formele pertinente de creare și înregistrare a unei SPE ar trebui să fie disponibile on-line. Mai mult, pentru a evita completarea de mai multe ori a aceluiași document, Comisia ar trebui să aibă un registru central cu legături electronice spre diferitele registre naționale ale statelor membre.

Amendamentul 6**Propunere de regulament
Considerentul 8b (nou)**

(8b) Pentru a asigura transparența și publicarea de informații exacte cu privire la SPE-uri, Comisia ar trebui să creeze și să coordoneze o bază de date pentru SPE-uri, disponibilă pe internet, în scopul colectării, publicării și diseminării de informații și date caracteristice cu privire la înregistrarea, sediul social, centrul de activități, sucursalele acestora și cu privire la orice transferuri de sediu social al acestora, orice transformare, fuziune, divizare sau dizolvare.

Amendamentul 7**Propunere de regulament
Considerentul 11**

(11) SPE-ul nu ar trebui să facă obiectul unei cerințe de capital obligatoriu ridicat, deoarece aceasta ar constitui un obstacol pentru crearea de SPE-uri. Cu toate acestea, creditorii ar trebui să fie protejați de distribuțiile excesive către acționari, care ar putea afecta capacitatea SPE-ului de a-și plăti datoriile. În acest scop, ar trebui interzise distribuțiile în urma cărora pasivul SPE-ului este superior valorii activului. Cu toate acestea, acționarii ar trebui să fie liberi, de asemenea, să solicite organului de conducere al SPE-ului să semneze un certificat de solvabilitate.

(11) SPE-ul nu ar trebui să facă obiectul unei cerințe de capital obligatoriu ridicat, deoarece aceasta ar constitui un obstacol pentru crearea de SPE-uri. Cu toate acestea, creditorii ar trebui să fie protejați de distribuțiile excesive către acționari, care ar putea afecta capacitatea SPE-ului de a-și plăti datoriile. În acest scop, ar trebui interzise distribuțiile în urma cărora pasivul SPE-ului este superior valorii activului. Cu toate acestea, acționarii ar trebui să fie liberi, de asemenea, să solicite organului **executiv** de conducere al SPE-ului să semneze un certificat de solvabilitate.

Amendamentul 74**Propunere de regulament
Considerentul 15**

(15) Drepturile de participare ale angajaților ar trebui reglementate de legislația statului membru pe teritoriul căruia se află sediul social al SPE-ului („stat membru de origine”). SPE-ul nu trebuie utilizat pentru a se eluda a **ceste drepturi**. În cazul în care legislația națională a statului membru în care SPE-ul își transferă sediul social nu prevede cel puțin același nivel de participare a angajaților ca statul membru de origine, participarea angajaților în societate după transfer ar trebui, în anumite circumstanțe, să fie negociată. În caz de eșec al negocierilor, dispozițiile care se aplică în societate înainte de transfer ar trebui să se aplice în continuare și după transfer.

(15) Drepturile de participare ale angajaților ar trebui reglementate de legislația statului membru pe teritoriul căruia se află sediul social al SPE-ului („stat membru de origine”). În cazul în care, în legislația statului membru de origine, există dispoziții referitoare la participarea lucrătorilor, toți angajații SPE ar trebui să aibă dreptul de a alege sau a numi un anumit număr de membri ai organului de administrare sau de supraveghere al SPE sau de a recomanda sau respinge numirea acestora. SPE nu ar trebui utilizată pentru a se eluda drepturile de participare ale lucrătorilor. În mod deosebit, trebuie aplicate garanții corespunzătoare, astfel încât lstatutul SPE să nu poată fi utilizat de societățile mari ca o modalitate de eludare a obligațiilor în vigoare în temeiul dreptului intern

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

și al celui comunitar, evitând să impună poveri excesive întreprinderilor mici și mijlocii care doresc să formeze o SPE din motive pur economice. În cazul în care o parte semnificativă a forței de muncă își are locul de muncă obișnuit într-un stat membru sau în state membre care prevăd o participare a lucrătorilor, superioară nivelului de participare din statul membru de origine, compania trebuie să deschidă negocieri cu lucrătorii pe tema unui sistem uniform de participare la nivelul SPE, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor ⁽¹⁾. Cu toate acestea, ar trebui aplicate reguli specifice, adaptate SPE-urilor înființate ex nihilo și al căror număr total de angajați nu depășește 500. Negocierile privind participarea angajaților trebuie inițiate doar în cazul în care o parte preponderentă a forței de muncă lucrează în mod obișnuit în cadrul unui regim de participare mai favorabil decât cel care se aplică în statul membru de origine. Locul în care un angajat lucrează în mod obișnuit trebuie să fie înțeles ca statul membru în care acesta își desfășoară activitățile profesionale, chiar dacă este detașat temporar într-un alt loc.

⁽¹⁾ JO L 294, 10.11.2001, p. 22.

Amendamentul 75

Propunere de regulament Articolul 15a (nou)

(15a) Regulile privind posibilitatea de a purta negocieri pe tema modalităților de participare nu trebuie să prejudicieze dinamismului SPE prin eventuala lor rigiditate excesivă. În cazul în care mărimea și/sau distribuția forței de muncă a unei SPE face obiectul unor schimbări semnificative, de exemplu în urma unei achiziții majore sau a unui transfer important de activități între statele membre, modalitățile de participare existente trebuie adaptate, respectându-se totodată voința părților. În cazul în care modalitățile de participare existente nu permit să se efectueze adaptarea necesară, trebuie reexaminată necesitatea și, unde este cazul, conținutul modalităților de participare din perspectiva regulilor aplicabile în cazul constituirii unei SPE.

Amendamentul 76

Propunere de regulament Considerentul 15b (nou)

(15b) În cazul în care legislația națională a statului membru în care SPE își transferă sediul social nu prevede cel puțin același nivel de participare a salariaților ca în statul membru de origine, participarea salariaților în societate după transfer ar trebui, în anumite circumstanțe, să fie negociată. Din motive de coerență și pentru a evita crearea unor lacune, normele privind eventualele negocieri pe tema drepturilor de participare în cazul transferului sediului social ar trebui să fie identice cu cele aplicabile în cazul constituirii unei SPE.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 9**Propunere de regulament
Considerentul 16**

(16) **Celelalte drepturi ale angajaților decât drepturile de participare** ar trebui să rămână sub incidența Directivei 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet *European* de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, Directivei 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități și Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană.

(16) **Drepturile angajaților** ar trebui să rămână sub incidența **dreptului comunitar și a implementării sale în statele membre, în special a** Directivei 94/45/CE a Consiliului din 22 septembrie 1994 privind instituirea unui comitet *european* de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară, Directivei 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective, Directivei 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități și Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană.

Amendamentul 77**Propunere de regulament
Considerentul 17**

(17) Statele membre ar trebui să prevadă norme privind sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor prezentului regulament, inclusiv încălcării obligației de reglementare în actul constitutiv al SPE-ului a aspectelor prevăzute în prezentul regulament, **precum** și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile menționate anterior trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(17) Statele membre ar trebui să prevadă norme privind sancțiunile aplicabile încălcărilor dispozițiilor prezentului regulament, inclusiv încălcării obligației de reglementare în actul constitutiv al SPE-ului a aspectelor prevăzute în prezentul regulament, **precum și normele aplicabile participării lucrătorilor**, și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile menționate anterior trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Amendamentul 10**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 1 – litera b**

(b) „distribuire” înseamnă orice avantaj financiar derivat direct sau indirect din SPE de care beneficiază un acționar, în funcție de acțiunile pe care le deține, inclusiv orice transfer de fonduri sau bunuri, precum și apariția unei datorii.

(b) „distribuire” înseamnă orice avantaj financiar derivat direct sau indirect din SPE de care beneficiază un acționar, în funcție de acțiunile pe care le deține, inclusiv orice transfer de fonduri sau bunuri, precum și apariția unei datorii, **care nu este compensată printr-un drept deplin la compensare sau la rambursare.**

Amendamentul 12**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 1 – litera d**

(d) „organ de conducere” înseamnă unul sau mai mulți directori, consiliul de conducere (structură duală) sau consiliul de administrație (structură unitară), desemnat în actul constitutiv al SPE-ului drept responsabil de conducerea SPE-ului.

(d) „organ **executiv** de conducere” înseamnă unul sau mai mulți directori, consiliul de conducere (structură duală) sau consiliul de administrație (structură unitară), desemnat în actul constitutiv al SPE-ului drept responsabil de conducerea SPE-ului.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 13**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 1 – litera e**

(e) „organ de supraveghere” înseamnă consiliul de supraveghere (structură duală), desemnat în actul constitutiv al SPE-ului drept responsabil de supravegherea organului de conducere.	(e) „organ de supraveghere” înseamnă consiliul de supraveghere (structură duală), atunci când acesta este desemnat în actul constitutiv al SPE-ului drept responsabil de supravegherea organului de conducere.

Amendamentul 14**Propunere de regulament
Articolul 2 – alineatul 1 – litera ea (nouă)**

- (ea) „nivelul de participare a angajaților” reprezintă proporția reprezentanților angajaților în organul de conducere sau de supraveghere sau în comitetele acestora ori în grupul de conducere care gestionează unitățile de profit ale SPE.**

Amendamentul 15**Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 1**

1. SPE-ul se conformează următoarelor cerințe:	1. SPE-ul este o societate cu personalitate juridică , care se conformează următoarelor cerințe:
(a) capitalul său se împarte în acțiuni;	(a) capitalul său se împarte în acțiuni;
(b) <i>un acționar este răspunzător</i> în limita sumei subscrise sau pe care a convenit să o subscrie;	(b) acționarii săi sunt răspunzători în limita sumei subscrise sau pe care au convenit să o subscrie;
(c) are personalitate juridică;	
(d) acțiunile sale nu sunt oferite publicului și nu se tranzacționează public;	(d) acțiunile sale nu fac obiectul unei oferte publice generale și nu se tranzacționează public; aceasta nu interzice, însă, ofertele către angajați;
(e) poate fi constituit din una sau mai multe persoane fizice și/ sau entități juridice, denumite în continuare „acționari fondatori”.	(e) poate fi constituit din una sau mai multe persoane fizice și/ sau entități juridice, denumite în continuare „acționari fondatori”.

Amendamentul 70**Propunere de regulament
Articolul 3 – alineatul 1 – litera ea (nouă)**

- (ea) are o componentă transfrontalieră demonstrată prin unul dintre următoarele elemente:**
- o intenție de desfășurare a activității sau un obiect de activitate transfrontalieră corespunzătoare;
 - un obiectiv de a fi activă în mod semnificativ în mai mult de un stat membru;
 - are reprezentanțe în diferite state membre sau
 - societatea-mamă este înregistrată în alt stat membru.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 18
Propunere de regulament
Articolul 7

Un SPE are sediul social și administrația centrală ori sediul principal în Comunitate.

Un SPE are sediul social și administrația centrală ori sediul principal în Comunitate.

Un SPE nu are obligația de a avea administrația centrală sau sediul principal în statul membru unde are sediul social.

Un SPE nu are obligația de a avea administrația centrală sau sediul principal în statul membru unde are sediul social. **În cazul în care administrația centrală sau locul principal de activitate se află într-un alt stat membru decât cel în care își are sediul social, SPE este obligată să înscrie în registrul din locul în care se află administrația centrală sau locul principal de activitate datele menționate la articolul 10 alineatul (2) literele (a), (b) și (c). Datele înscrise în registru se consideră a fi corecte.**

Depunerea documentelor într-un registru central european îndeplinește cerințele de depunere a documentelor stipulate la al doilea paragraf.

Amendamentul 19
Propunere de regulament
Articolul 7 – alineatul 3a (nou)

Sediul social constituie adresa unde se trimit toate documentele juridice legate de SPE.

Amendamentele 20 și 79
Propunere de regulament
Articolul 8 – alineatul 2 și 3

2. Actul constitutiv al *unui* SPE este întocmit în formă scrisă și este semnat de către toți acționarii fondatori.

2. Actul constitutiv al *unei* SPE este întocmit în formă scrisă și este semnat de către toți acționarii fondatori. **Legislația națională aplicabilă în vigoare poate prevedea formalități ulterioare, cu excepția cazului în care SPE-ul folosește un act constitutiv standard oficial.**

3. Actul constitutiv și orice modificări aduse acestuia sunt opozabile după cum urmează:

3. Actul constitutiv și orice modificări aduse acestuia sunt opozabile după cum urmează:

(a) în ceea ce privește acționarii, organul de conducere și organul de supraveghere al SPE, dacă există, de la data la care au semnat actul constitutiv sau, în cazul modificărilor, de la data la care acestea au fost adoptate;

(a) în ceea ce privește acționarii, organul **executiv** de conducere și organul de supraveghere al SPE, dacă există, de la data la care au semnat actul constitutiv sau, în cazul modificărilor, de la data la care acestea au fost adoptate;

(b) în ceea ce privește terții, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale aplicabile de punere în aplicare a articolului 3 **alineatele (5), (6) și (7)** din Directiva 68/151/CEE.

(b) în ceea ce privește terții, în conformitate cu dispozițiile legislației naționale aplicabile de punere în aplicare a articolului 3 **alineatele (2), (5), (6) și (7)** din Directiva 68/151/CEE.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 21
Propunere de regulament
Articolul 9 – alineatul 3a (nou)

(3a) O copie a înregistrării unui SPE și copii ale tuturor modificărilor ulterioare aduse acesteia sunt trimise prin intermediul respectivelor registre naționale unui registru european gestionat de Comisie și de autoritățile naționale competente, și sunt păstrate în acest registru. Comisia monitorizează datele introduse în registru, în special în vederea evitării eventualelor abuzuri și erori. În cazul în care SPE nu poate demonstra că respectă articolul 3 alineatul (1) litera (ea) în termen de doi ani de la înregistrare, se convertește în forma juridică națională adecvată.

Amendamentul 22
Propunere de regulament
Articolul 10

1. Cererea de înmatriculare se introduce de către acționarii fondatori ai SPE sau de către orice persoană împuternicită de aceștia. Această cerere se poate face sub formă electronică.

2. La introducerea cererii de înregistrare a SPE, statele membre nu solicită decât următoarele informații și documente:

- (a) denumirea SPE și adresa sediului său social;
- (b) numele, adresa și orice altă informație necesară pentru identificarea persoanelor care sunt autorizate să reprezinte SPE față de terți și în justiție sau care participă la administrarea, supravegherea sau controlul SPE;

(c) capitalul social al SPE;

(d) categoriile de acțiuni și numărul de acțiuni din fiecare categorie;

(e) numărul total de acțiuni;

(f) valoarea nominală sau echivalentul contabil al acțiunilor;

(g) actul constitutiv al SPE;

1 Cererea de înmatriculare se introduce de către acționarii fondatori ai SPE sau de către orice persoană împuternicită de aceștia. Această cerere poate fi făcută sub formă electronică, **în conformitate cu dispozițiile legislației naționale aplicabile de punere în aplicare a articolului 3 din Directiva 68/151/CEE.**

2 La introducerea cererii de înregistrare a SPE, statele membre nu solicită decât următoarele informații și documente:

- (a) denumirea SPE și adresa sediului său social;
- (b) numele, adresa și orice altă informație necesară pentru identificarea persoanelor care sunt **membri în organul executiv de conducere, precum și a celor care sunt** autorizate să reprezinte SPE față de terți și în justiție sau care participă la administrarea, supravegherea sau controlul SPE;

(ba) obiectul de comerț, inclusiv o explicație a componentei transfrontaliere a obiectivului de afaceri al SPE, atunci când este cazul;

(c) capitalul social al SPE;

(ca) lista acționarilor, în conformitate cu articolul 15;

(d) categoriile de acțiuni și numărul de acțiuni din fiecare categorie;

(e) numărul total de acțiuni;

(f) valoarea nominală sau echivalentul contabil al acțiunilor;

(g) actul constitutiv al SPE;

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(h) în cazul în care SPE s-a format ca urmare a transformării, fuziunii sau divizării unor societăți, decizia de transformare, fuziune sau diviziune care a condus la constituirea SPE.

(h) în cazul în care SPE s-a format ca urmare a transformării, fuziunii sau divizării unor societăți, decizia de transformare, fuziune sau diviziune care a condus la constituirea SPE.

3. Documentele și informațiile menționate la alineatul (2) se prezintă în limba solicitată de legislația națională aplicabilă.

3 Documentele și informațiile menționate la alineatul (2) se prezintă în limba solicitată de legislația națională aplicabilă.

4. Înmatricularea SPE *poate* face obiectul *unei singure* cerințe *din următoarele*:

4 Înmatricularea SPE face obiectul *cel puțin al uneia dintre cerințele următoare*:

(a) controlul efectuat de un organism administrativ sau judiciar privind legalitatea documentelor și informațiilor privind SPE;

(a) controlul efectuat de un organism administrativ sau judiciar privind legalitatea documentelor și informațiilor privind SPE;

(b) certificarea documentelor și informațiilor privind SPE.

(b) certificarea *sau autentificarea legală a* documentelor și informațiilor privind SPE.

5. SPE depune la registru orice modificare a informațiilor sau documentelor menționate la alineatul (2) literele (a) – (g) în termen de 14 zile calendaristice de la data la care a avut loc modificarea. După fiecare modificare a actului constitutiv, SPE depune la registru textul complet și modificat la zi.

5 SPE depune la registru orice modificare a informațiilor sau documentelor menționate la alineatul (2) literele (a) – (g) în termen de 14 zile calendaristice de la data la care a avut loc modificarea. După fiecare modificare a actului constitutiv, SPE depune la registru textul complet și modificat la zi. *Se aplică mutatis mutandis dispozițiile de la alineatul (1) a doua teză și de la alineatul (4).*

6. Înmatricularea unui SPE se publică.

6 Înmatricularea unui SPE se publică.

Amendamentul 23

Propunere de regulament
Articolul 11 – alineatul 2 – litera b

(b) denumirea SPE, adresa sediului social și, dacă este cazul, faptul că societatea comercială este în lichidare.

(b) denumirea SPE, adresa sediului social și, dacă este cazul, *detalii despre administrația sa centrală sau despre locul său principal de activitate, existența oricăror sucursale și* faptul că societatea comercială este în lichidare.

Amendamentul 24

Propunere de regulament
Articolul 11 – alineatul 2 – litera ba (nou)

(ba) coordonatele membrilor organului de conducere al SPE.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 25
Propunere de regulament
Articolul 15

1. Organul de conducere al SPE alcătuiește lista acționarilor. Lista cuprinde cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și adresa fiecărui acționar;
- (b) numărul de acțiuni deținute de acționarul în cauză, valoarea lor nominală sau echivalentul contabil;
- (c) atunci când o acțiune este deținută de mai mult de o persoană, numele și adresele acționarilor în comun și al reprezentantului comun;
- (d) data achiziționării acțiunilor;
- (e) quantumul fiecărui aport în numerar, dacă există, plătit sau care urmează să fie plătit de către acționarul în cauză;
- (f) valoarea și tipul fiecărui aport în natură, dacă există, adus sau care urmează să fie adus de către acționarul în cauză;
- (g) data la care un acționar a încetat să mai fie un membru al SPE.

2. În lipsa probei contrare, lista acționarilor constituie *probă* a **autenticității** datelor enumerate la alineatul (1) literele (a) – (g).

3. Lista acționarilor și modificările aduse acestora sunt ținute de organul de conducere și pot fi verificate, la cerere, de acționari sau terți.

1 Organul **executiv** de conducere al SPE alcătuiește lista acționarilor. Lista cuprinde cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și **o adresă poștală pentru fiecare** acționar;
- (b) numărul de acțiuni deținute de acționarul în cauză, valoarea lor nominală sau echivalentul contabil;
- (c) atunci când o acțiune este deținută de mai mult de o persoană, numele și adresele acționarilor în comun și al reprezentantului comun;
- (d) data achiziționării acțiunilor;
- (e) quantumul fiecărui aport în numerar, dacă există, plătit sau care urmează să fie plătit de către acționarul în cauză;
- (f) valoarea și tipul fiecărui aport în natură, dacă există, adus sau care urmează să fie adus de către acționarul în cauză;
- (g) data la care un acționar a încetat să mai fie un membru al SPE.

2 În lipsa probei contrare, lista acționarilor, **asa cum a fost înregistrată în conformitate cu articolul 10**, constituie *dovadă* a **corectitudinii** datelor enumerate la alineatul (1) literele (a) – (g).

3 Lista acționarilor, **asa cum a fost înregistrată în conformitate cu articolul 10**, și modificările aduse acestora sunt ținute de organul **executiv** de conducere și pot fi verificate, la cerere, de acționari sau terți.

Amendamentul 27
Propunere de regulament
Articolul 16 – alineatul 3

3. La primirea unei notificări a unei cesionări, organul de conducere introduce acționarul pe lista menționată la articolul 15, fără întârzieri nejustificate, cu condiția ca cesionarea să fi fost executată în conformitate cu prezentul regulament și cu dispozițiile actului constitutiv al SPE și ca acționarul să depună dovezi pertinente privind deținerea legală a acțiunii.

3 La primirea unei notificări a unei cesionări **din partea unui acționar**, organul **executiv** de conducere introduce acționarul pe lista menționată la articolul 15 **și înregistrată în conformitate cu articolul 10**, fără întârzieri nejustificate, cu condiția ca cesionarea să fi fost executată în conformitate cu prezentul regulament și cu dispozițiile actului constitutiv al SPE și ca acționarul să depună dovezi pertinente privind deținerea legală a acțiunii.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 28**Propunere de regulament
Articolul 16 – alineatul 4 – litera a**

(a) în ceea ce privește SPE, de la data la care acționarul notifică SPE cesionarea;

(a) în ceea ce privește SPE, de la data la care **noul** acționar notifică SPE cesionarea;

Amendamentul 29**Propunere de regulament
Articolul 16 – alineatul 4 – litera b**

(b) în ceea ce privește terții, de la data la care acționarul este introdus pe lista menționată la articolul 15.

(b) în ceea ce privește terții, de la data la care acționarul este introdus pe lista menționată la articolul 15 **sau poziția sa ca acționar este publicată în registru, în conformitate cu articolul 9.**

Amendamentul 30**Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 1**

1. *Un acționar are dreptul de a se retrage din SPE dacă activitatea acesteia se desfășoară sau s-a desfășurat într-un mod care a cauzat prejudicii serioase intereselor acționarului, ca urmare a unuia sau mai multor din următoarele cazuri:*

1 *Acționarii care nu au participat la decizii privind elementele enumerate mai jos au dreptul să se retragă:*

(a) *SPE a fost privat de o parte semnificativă a patrimoniului său;*

(a) *operațiuni prin care SPE este privat de o parte semnificativă a patrimoniului său;*

(b) *sediul social al SPE a fost transferat în alt stat membru;*

(b) *operațiuni care determină o modificare substanțială a activităților SPE;*

(c) *activitatea SPE s-a schimbat în mod substanțial;*

(c) *transferul sediului social al SPE într-un alt stat membru;*

(d) *nu s-au distribuit dividende pe parcursul a cel puțin 3 ani, chiar dacă situația financiară a SPE ar fi permis o astfel de distribuție.*

(d) *nedistribuirea dividendelor timp de cel puțin trei ani, deși situația financiară a SPE permitea acest lucru.*

Actul constitutiv poate prevedea și alte motive de retragere.

Amendamentul 31**Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 3**

3. La primirea cererii menționate la articolul (2), organul de conducere al SPE solicită acționarilor, fără întârzieri nejustificate, luarea unei decizii privind achiziționarea acțiunilor deținute de acesta de către ceilalți acționari sau de către SPE însuși.

3 La primirea cererii menționate la articolul (2), organul **executiv** de conducere al SPE solicită acționarilor, fără întârzieri nejustificate, luarea unei decizii privind achiziționarea acțiunilor deținute de acesta de către ceilalți acționari sau de către SPE însuși.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 32**Propunere de regulament
Articolul 18 – alineatul 4**

4. În cazul în care acționarii SPE nu adoptă decizia menționată la alineatul (3) sau nu acceptă motivele de retragere ale acționarului în termen de 30 de zile calendaristice de la depunerea cererii menționate la alineatul (2), organul de conducere notifică acest lucru acționarului, fără întârzieri nejustificate.

4 În cazul în care acționarii SPE nu adoptă decizia menționată la alineatul (3) sau nu acceptă motivele de retragere ale acționarului în termen de 30 de zile calendaristice de la depunerea cererii menționate la alineatul (2), organul **executiv** de conducere notifică acest lucru acționarului, fără întârzieri nejustificate.

Amendamentul 33**Propunere de regulament
Articolul 19 – alineatul 4**

4. Capitalul SPE este de cel puțin 1 EUR.

4 Capitalul SPE este de cel puțin 1 EUR, **cu condiția ca actul constitutiv să prevadă obligativitatea semnării unei declarații de solvabilitate de către organul executiv de conducere, așa cum este prevăzut la articolul 21. Atunci când actul constitutiv nu conține prevederi în acest sens, capitalul SPE este de cel puțin 8 000 EUR.**

Amendamentul 34**Propunere de regulament
Articolul 20 – alineatul 3**

3. **Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), răspunderea acționarilor privind aportul plătit sau adus este reglementată de legislația națională aplicabilă.**

3 **Dacă valoarea aportului în natură nu este egală cu cea aferentă acțiunilor preluate, acționarul trebuie să aducă un aport în bani egal cu suma care lipsește. Dreptul societății de a primi acest aport se prescrie la opt ani de la înregistrarea societății.**

Amendamentul 35**Propunere de regulament
Articolul 21 – alineatul 1**

1. Fără a aduce atingere articolului 24, SPE, pe baza unei propuneri din partea organului de conducere, poate efectua o repartizare a dividendelor către acționari cu condiția ca, după repartizare, activul SPE să acopere, în întregime, pasivul acesteia. SPE nu este autorizat să repartizeze acele rezerve a căror distribuție este interzisă prin actul constitutiv.

1 Fără a aduce atingere articolului 24, SPE, pe baza unei propuneri din partea organului **executiv** de conducere, poate efectua o repartizare a dividendelor către acționari cu condiția ca, după repartizare, activul SPE să acopere, în întregime, pasivul acesteia. SPE nu este autorizat să repartizeze acele rezerve a căror distribuție este interzisă prin actul constitutiv. **Distribuția de dividende este permisă doar dacă aportul rămas după distribuție nu scade sub suma minimă stabilită la articolul 19 alineatul (4).**

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 36**Propunere de regulament
Articolul 21 – alineatul 2**

2. Dacă actul constitutiv impune această cerință, organul de conducere al SPE, pe lângă îndeplinirea condițiilor de la alineatul (1), semnează o declarație, denumită în continuare „certificat de solvabilitate”, înaintea efectuării repartizării, care să ateste faptul că SPE este capabil să își plătească datoriile la scadență, în condiții normale de desfășurare a activităților economice, în termen de un an de la data repartizării. Acționarii primesc certificatul de solvabilitate înainte de luarea deciziei privind repartizarea menționată la articolul 27.

2 Dacă actul constitutiv impune această cerință, organul **executiv** de conducere al SPE, pe lângă îndeplinirea condițiilor de la alineatul (1), semnează o declarație, denumită în continuare „certificat de solvabilitate”, înaintea efectuării repartizării, care să ateste faptul că SPE este capabil să își plătească datoriile la scadență, în condiții normale de desfășurare a activităților economice, în termen de un an de la data repartizării. Acționarii primesc certificatul de solvabilitate înainte de luarea deciziei privind repartizarea menționată la articolul 27.

Amendamentul 37**Propunere de regulament
Articolul 22**

Acționarii care au primit dividende repartizate cu încălcarea articolul 21 trebuie să le restituie către SPE, **cu condiția ca SPE să dovedească faptul că acționarul în cauză a știut, sau, ținând seama de circumstanțe, ar fi trebuit să fie cunoască neregulile.**

Acționarii care au primit dividende repartizate cu încălcarea articolul 21 trebuie să le restituie către SPE.

Amendamentul 38**Propunere de regulament
Articolul 24 – alineatul 1**

1. În cazul reducerii capitalului social al SPE, dispozițiile articolelor 21 și 22 se aplică *mutatis mutandis*.

1 În cazul reducerii capitalului social al SPE, dispozițiile articolelor 21 și 22 se aplică *mutatis mutandis*. **Reducerea capitalului social este permisă doar dacă aportul rămas după reducere nu scade sub suma minimă stabilită la articolul 19 alineatul (4).**

Amendamentul 39**Propunere de regulament
Articolul 25 – alineatul 1**

1. SPE se supune cerințelor legislației naționale aplicabile în materie de elaborare, depunere, auditare și publicare a conturilor.

1 SPE se supune cerințelor legislației naționale aplicabile în materie de elaborare, depunere, auditare și publicare a conturilor **prevăzute de lege.**

Amendamentul 40**Propunere de regulament
Articolul 25 – alineatul 2**

2. Organismul de conducere este responsabil de contabilitatea SPE. Contabilitatea SPE este reglementată de legislația națională aplicabilă.

2 Organismul **executiv** de conducere este responsabil de contabilitatea SPE. Contabilitatea SPE este reglementată de legislația națională aplicabilă.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 41**Propunere de regulament
Articolul 26 – alineatul 1**

1. SPE are un organ de conducere care este responsabil de gestionarea activității SPE. Organul de conducere poate exercita toate atribuțiile SPE care nu sunt exercitate de acționari în conformitate cu cerințele prezentului regulament sau ale actului constitutiv.

1 SPE are un organ **executiv** de conducere care este responsabil de gestionarea activității SPE. Organul **executiv** de conducere poate exercita toate atribuțiile SPE care nu sunt exercitate de acționari în conformitate cu cerințele prezentului regulament sau ale actului constitutiv. **Deciziile asociaților sunt obligatorii pe plan intern pentru organul executiv de conducere.**

Amendamentul 42**Propunere de regulament
Articolul 27 – alineatul 2**

2. Deciziile privind aspectele enumerate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (i), (l), (m), (n), (o) și (p) se adoptă cu majoritate calificată.

2 Deciziile privind aspectele enumerate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (**h**), (i), (l), (m), (n), (o) și (p) se adoptă cu majoritate calificată.

Amendamentul 43**Propunere de regulament
Articolul 27 – alineatul 3**

3. Adoptarea deciziilor nu necesită convocarea unei adunări generale. Consiliul de conducere pune la dispoziția tuturor acționarilor propunerile de decizii împreună cu informații suficiente pentru a le oferi posibilitatea să adopte o decizie în cunoștință de cauză. Adoptarea deciziilor se consemnează în scris. Copii ale deciziilor se trimit fiecărui acționar.

3 Adoptarea deciziilor nu necesită convocarea unei adunări generale. Consiliul **executiv** de conducere pune la dispoziția tuturor acționarilor propunerile de decizii împreună cu informații suficiente pentru a le oferi posibilitatea să adopte o decizie în cunoștință de cauză. Adoptarea deciziilor se consemnează în scris. Copii ale deciziilor se trimit fiecărui acționar.

Amendamentul 44**Propunere de regulament
Articolul 27 – alineatul 4**

4. Deciziile acționarilor respectă dispozițiile prezentului regulament și ale actului constitutiv al SPE.

4 Deciziile acționarilor respectă dispozițiile prezentului regulament și ale actului constitutiv al SPE.

Dreptul acționarilor de a ataca deciziile este reglementat de legislația națională aplicabilă.

Neaplicabilitatea deciziilor acționarilor din cauza încălcării actului constitutiv, a prezentului regulament sau a legislației aplicabile poate fi dovedită doar prin acționarea în justiție la instanța competentă pentru sediul SPE.

Acționarea în justiție poate fi făcută în interval de o lună de la data luării deciziei de orice acționar care nu a votat pentru decizia în cauză, dacă societatea nu remediază eroarea făcută și dacă reclamantul nu votează retroactiv în favoarea deciziei. Actul constitutiv poate prevedea un interval mai lung pentru căile de atac.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 45
Propunere de regulament
Articolul 27 – alineatul 7 – litera a

(a) în ceea ce privește acționarii, organul de conducere al SPE și organul de supraveghere al acesteia, dacă există, de la data la care acestea au fost adoptate.

(a) în ceea ce privește acționarii, organul **executiv** de conducere al SPE și organul de supraveghere al acesteia, dacă există, de la data la care acestea au fost adoptate.

Amendamentul 46
Propunere de regulament
Articolul 28 – alineatul 1

1. Acționarii au dreptul de a fi informați corespunzător și de a adresa întrebări organismului de conducere în ceea ce privește deciziile, conturile anuale și orice alt aspect legat de activitatea SPE.

1 Acționarii au dreptul de a fi informați corespunzător și de a adresa întrebări organismului **executiv** de conducere în ceea ce privește deciziile, conturile anuale și orice alt aspect legat de activitatea SPE.

Amendamentul 47
Propunere de regulament
Articolul 28 – alineatul 2

2. Organul de conducere poate refuza accesul la informații doar în cazul în care acest lucru ar cauza prejudicii serioase intereselor economice ale SPE.

2 Organul **executiv** de conducere poate refuza accesul la informații doar în cazul în care acest lucru ar cauza prejudicii serioase intereselor economice ale SPE.

Amendamentul 48
Propunere de regulament
Articolul 29 – alineatul 1

1. Acționarii care dețin 5 % din drepturile de vot aferente acțiunilor SPE au dreptul de a solicita organului de conducere introducerea unei propuneri de decizie a acționarilor.

1 Acționarii care dețin 5 % din drepturile de vot aferente acțiunilor SPE au dreptul de a solicita organului **executiv** de conducere introducerea unei propuneri de decizie a acționarilor.

Amendamentul 49
Propunere de regulament
Articolul 29 – alineatul 1 – paragraful 3

Dacă solicitarea este respinsă sau dacă organul de conducere nu introduce o propunere în termen de 14 zile calendaristice de la primirea cererii, acționarii respectivi pot înainta o propunere de decizie acționarilor privind aspectele în cauză.

Dacă solicitarea este respinsă sau dacă organul **executiv** de conducere nu introduce o propunere în termen de 14 zile calendaristice de la primirea cererii, acționarii respectivi pot înainta o propunere de decizie acționarilor privind aspectele în cauză.

Amendamentul 50
Propunere de regulament
Articolul 29 – alineatul 2 – paragraful 2

Expertului i se va permite accesul la documentele și înscrisurile SPE și va avea dreptul să ceară informații de la organul de conducere.

Expertului i se va permite accesul la documentele și înscrisurile SPE și va avea dreptul să ceară informații de la organul **executiv** de conducere.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 51**Propunere de regulament
Articolul 31 – alineatul 4**

4. *Directorul SPE este responsabil* față de societate *cu privire la orice acțiune sau inacțiune care încalcă îndatoririle sale rezultând din prezentul regulament, actul constitutiv al SPE sau decizia acționarilor și care antrenează pierderi sau pagube în detrimentul SPE. În cazul în care o astfel de încălcare a fost săvârșită de mai mulți directori, aceștia sunt responsabili în solidar.*

4 *Administratorii sunt responsabili în mod solidar* față de societate *pentru orice daună cauzată SPE ca urmare a nerespectării sarcinilor impuse acestora de prezentul regulament, de actul constitutiv al SPE sau de o decizie a acționarilor. Această răspundere nu se extinde și la administratorii care-și pot demonstra lipsa de vină și care își fac cunoscută dezaprobarea față de neîndeplinirea obligațiilor.*

Amendamentul 52**Propunere de regulament
Articolul 31 – alineatul 5**

5. *Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament, răspunderea directorilor este reglementată de legislația națională aplicabilă.*

5 *Conducerea întreprinderii acordă compensații în special în cazul în care s-au făcut plăți prin încălcarea articolului 21 sau s-au achiziționat acțiuni proprii prin încălcarea articolului 23 alineatul (2). O solicitare din partea administratorilor de a acorda compensații creditorilor societății nu poate fi respinsă pe motiv că au acționat în conformitate cu o decizie a acționarilor.*

Amendamentul 53**Propunere de regulament
Articolul 31 – alineatul 5a (nou)**

(5a) *Orice drept la acțiune în temeiul prezentului articol se stinge la patru ani de la data nașterii sale.*

Amendamentul 54**Propunere de regulament
Articolul 33**

1. În relațiile cu terții, SPE este reprezentat de unul sau mai mulți **directori**. Actele efectuate de **directori** sunt obligatorii pentru SPE chiar dacă acestea nu se încadrează în obiectul de activitate al SPE.

1 În relațiile cu terții, SPE este reprezentat de unul sau mai mulți **membri ai organului executiv de conducere**. Actele efectuate de **membrii organului executiv de conducere** sunt obligatorii pentru SPE chiar dacă acestea nu se încadrează în obiectul de activitate al SPE.

2. Actul constitutiv al SPE poate să prevadă faptul că **directorii** își exercită solidar mandatul general de reprezentare. Nicio altă limitare a mandatului de reprezentare al directorilor, survenită în temeiul actului constitutiv, al deciziei acționarilor sau al deciziei organismului de conducere sau de control, dacă există, nu poate fi opozabilă terților, chiar dacă a fost publicată.

2 Actul constitutiv al SPE poate să prevadă faptul că **membrii organului de conducere** își exercită solidar mandatul general de reprezentare. Nicio altă limitare a mandatului de reprezentare al directorilor, survenită în temeiul actului constitutiv, al deciziei acționarilor sau al deciziei organismului de conducere sau de control, dacă există, nu poate fi opozabilă terților, chiar dacă a fost publicată.

3. **Directorii** pot delega dreptul de reprezentare al SPE în conformitate cu dispozițiile actului constitutiv.

3 **Membrii organului executiv de conducere** pot delega dreptul de reprezentare al SPE în conformitate cu dispozițiile actului constitutiv.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 71

Propunere de regulament
Articolul 34 – alineatul 1

(1) SPE i se aplică regulile în materie de participare a angajaților, dacă este cazul, aplicabile în statul membru în care își are sediul social, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol.

(1) SPE i se aplică regulile în materie de participare a angajaților, dacă este cazul, aplicabile în statul membru în care își are sediul social, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol. **Dacă există, regulile respective se aplică tuturor angajaților SPE.**

(1a) Alineatul (1) nu se aplică atunci când:

- (a) numărul total al angajaților SPE este mai mare de 1 000, iar peste un sfert (25 %) din totalul forței de muncă își are locul de muncă obișnuit într-un stat membru sau în state membre care prevăd un nivel al participării angajaților mai ridicat decât statul membru în care se află sediul social al SPE. În acest caz, dispozițiile referitoare la participarea lucrătorilor prevăzute de Directiva 2001/86/CE se aplică *mutatis mutandis*. Pe lângă acestea, SPE poate aplica, de asemenea articolul 16 alineatul (4) din Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni ⁽¹⁾;
- (b) numărul total al angajaților SPE se încadrează între 500 și 1 000, iar peste o treime (33⅓ %) din totalul forței de muncă lucrează în mod obișnuit într-un stat membru sau în state membre care prevăd un nivel al participării angajaților mai ridicat decât statul membru în care se află sediul social al SPE. În acest caz, dispozițiile referitoare la participarea lucrătorilor prevăzute de Directiva 2001/86/CE și la articolul 16 alineatul (3) litera (e) și alineatele (4) și (5) din Directiva 2005/56/CE se aplică *mutatis mutandis*.
- (c) SPE a fost înființată în temeiul articolului 5 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d), numărul total al angajaților SPE este mai mic de 500, iar peste o treime (33⅓ %) din totalul forței de muncă își are locul de muncă obișnuit într-un stat membru sau în state membre care prevăd un nivel al participării angajaților mai ridicat decât statul membru în care se află sediul social al SPE. În acest caz, dispozițiile referitoare la participarea lucrătorilor prevăzute de Directiva 2001/86/CE și la articolul 16 alineatul (3) litera (e) și alineatele (4) și (5) din Directiva 2005/56/CE se aplică *mutatis mutandis*.
- (d) SPE a fost înființată în temeiul articolului 5 alineatul (1), iar numărul total al angajaților SPE este mai mic de 500 și peste jumătate (50 %) din totalul angajaților își au locul de muncă obișnuit într-un stat membru sau în state membre care prevăd un nivel al participării angajaților mai ridicat decât statul membru în care se află sediul social al SPE. În acest caz, dispozițiile referitoare la participarea lucrătorilor prevăzute de Directiva 2001/86/CE și la articolul 16 alineatul (3) litera (e) și alineatele (4) și (5) din Directiva 2005/56/CE se aplică *mutatis mutandis*.

⁽¹⁾ JO L 310, 25.11.2005, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 72
Propunere de regulament
Articolul 34a (nou)

Articolul 34a

Clauza de adaptare

În lipsa unor dispoziții referitoare la participarea lucrătorilor, articolul 34 alineatul (1a) se aplică în cazul în care condițiile stabilite la alineatul respectiv nu sunt îndeplinite din cauza schimbărilor suferite de numărul angajaților.

În cazul în care condițiile stabilite de articolul 34 alineatul (1a) încetează a mai fi respectate, consiliul de administrație al SPE poate aplica articolul 34 alineatul (1).

Eventualele modalități de participare existente continuă să se aplice până la intrarea în vigoare a altor modalități.

Amendamentul 56
Propunere de regulament
Articolul 36 – alineatul 1 – teza introductivă

1. Organul de conducere al unui SPE care preconizează un transfer întocmește o propunere de transfer, care include cel puțin următoarele informații:

1 Organul **executiv** de conducere al unui SPE care preconizează un transfer întocmește o propunere de transfer, care include cel puțin următoarele informații:

Amendamentul 57
Propunere de regulament
Articolul 36 – alineatul 2 – teza introductivă

2. Cel puțin o lună înainte de adoptarea deciziei acționarilor menționată la alineatul (4), *organismul* de conducere al SPE:

2 Cel puțin o lună înainte de adoptarea deciziei acționarilor menționată la alineatul (4), *organul executiv* de conducere al SPE:

Amendamentul 58
Propunere de regulament
Articolul 36 – alineatul 3

3. Organul de conducere al SPE întocmește un raport adresat acționarilor explicând și justificând aspectele juridice și economice ale transferului propus și menționând consecințele transferului pentru acționari, creditorii și angajații. Raportul, împreună cu propunerea de transfer, se înaintează acționarilor și reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși.

3 Organul **executiv** de conducere al SPE întocmește un raport adresat acționarilor explicând și justificând aspectele juridice și economice ale transferului propus și menționând consecințele transferului pentru acționari, creditorii și angajații. Raportul, împreună cu propunerea de transfer, se înaintează acționarilor și reprezentanților angajaților sau, în cazul în care nu există astfel de reprezentanți, angajaților înșiși.

Amendamentul 59
Propunere de regulament
Articolul 36 – alineatul 3 – paragraful 2

În cazul în care organul de conducere primește la timp avizul reprezentanților angajaților în ceea ce privește transferul, acest aviz se transmite acționarilor.

În cazul în care organul **executiv** de conducere primește la timp avizul reprezentanților angajaților în ceea ce privește transferul, acest aviz se transmite acționarilor.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 73
Propunere de regulament
Articolul 38

(1) De la data înmatriculării, SPE este supusă dispozițiilor în vigoare în statul membru gazdă, dacă există, privind modalitățile de participare a angajaților.

(1) De la data înmatriculării, SPE este supusă dispozițiilor în vigoare în statul membru gazdă, dacă există, privind modalitățile de participare a angajaților.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care **angajații SPE din statul membru de origine reprezintă cel puțin o treime din numărul total de angajați ai SPE, inclusiv sucursale sau filiale ale SPE din orice stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:**

2. Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care **condițiile stabilite la articolul 34 alineatul (1a) sunt îndeplinite. În acest caz, articolul 34 alineatul (1a) se aplică mutatis mutandis.**

(a) **legislația statului membru gazdă nu prevede cel puțin același nivel de participare cu cel existent în statul membru de origine înainte de înmatricularea în statul membru gazdă. Nivelul de participare a angajaților se măsoară în funcție de proporția reprezentanților angajaților în organul de conducere sau de supraveghere sau în comitetele acestora sau în grupul de conducere care gestionează unitățile de profit ale societății, sub rezerva existenței unei reprezentări a angajaților;**

(b) **legislația statului membru gazdă nu conferă angajaților din sediile SPE situate în alte state membre același beneficiu de a-și exercita drepturile de participare de care acești angajați se bucurau înainte de transfer.**

(3) **În cazul în care una din condițiile stabilite la alineatul (2) literele (a) sau (b) este îndeplinită, organul de conducere al SPE ia de îndată măsurile necesare, după publicarea propunerii de transfer, de a lansa negocieri cu reprezentanții salariaților SPE, în vederea încheierii unui acord privind modalitățile de participare a salariaților.**

(4) **Acordul dintre organul de conducere al SPE și reprezentanții angajaților cuprinde:**

(a) **domeniul de aplicare al acordului;**

(b) **în cazul în care, în timpul negocierilor, părțile decid să stabilească modalitățile de participare la SPE în urma transferului, fondul acestor dispoziții, inclusiv, dacă este cazul, numărul de membri din organul de administrație sau de supraveghere al societății, pe care lucrătorii au dreptul să-i aleagă, numească, recomande sau conteste, procedurile privind modul în care acești membri pot fi aleși, numiți, recomandați sau contestați, precum și drepturile lor;**

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(c) *data intrării în vigoare a acordului și durata sa, precum și orice situație în care acordul trebuie renegociat și procedura de renegociere.*

(5) *Negocierile sunt limitate la o perioadă de șase luni. Părțile pot conveni să extindă negocierile după această perioadă pentru încă șase luni. De altfel, negocierile sunt reglementate de legislația statului membru de origine.*

(6) *În absența unui acord, se mențin modalitățile de participare din statul membru de origine.*

Amendamentul 60

Propunere de regulament Articolul 42 – alineatul 1

1. În statele membre în care se nu aplică a treia fază a uniunii economice și monetare (UEM) pot solicita SPE-urilor care au sediul social pe teritoriul lor să își exprime capitalul în moneda națională. **Un SPE își poate exprima** capitalul și în euro. Cursul de schimb dintre moneda națională și euro este acela din ultima zi a lunii anterioare înmatriculării SPE.

1 În statele membre în care se nu aplică a treia fază a uniunii economice și monetare (UEM) pot solicita SPE-urilor care au sediul social pe teritoriul lor să își exprime capitalul în moneda națională. **Aceste SPE-uri își exprimă, în plus,** capitalul în euro. Cursul de schimb dintre moneda națională și euro este acela din ultima zi a lunii anterioare înmatriculării SPE.

Amendamentul 61

Propunere de regulament Articolul 42 – alineatul 2

2. Un SPE **își poate pregăti și publica** conturile anuale și, dacă este cazul, conturile consolidate în euro în statele membre în care nu se aplică a treia fază a uniunii economice și monetare (UEM). **Cu toate acestea, aceste state membre pot solicita SPE-urilor să își pregătească și să publice conturile anuale, și dacă este cazul, conturile consolidate și în moneda națională, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.**

2 Un SPE **își pregătește și își publică** conturile anuale și, dacă este cazul, conturile consolidate **atât în moneda națională, cât și** în euro în statele membre în care nu se aplică a treia fază a uniunii economice și monetare (UEM).

Amendamentul 62

Propunere de regulament Articolul 42a (nou)

Articolul 42a

Clauză de arbitraj

(1) **În actul constitutiv se poate prevedea, sub forma unei clauze de arbitraj, apelul la arbitri pentru orice litigiu între acționari sau între acționari și SPE cu privire la raporturile sociale. Actele constitutive pot conține, de asemenea, o clauză de arbitraj pentru litigiile dintre administratori. În acest caz, clauza de arbitraj are caracter obligatoriu pentru administratori odată ce și-au acceptat sarcinile.**

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

(2) Orice modificare a actului constitutiv care introduce sau elimină clauze de arbitraj printr-o decizie a acționarilor în sensul articolului 27 trebuie aprobată de un număr de acționari ce reprezintă cel puțin două treimi din capitalul social.

Amendamentul 63

Propunere de regulament Articolul 43a (nou)

Articolul 43a

Clauza de separabilitate

Orice clauză ineficace din actul constitutiv poate fi separată, iar celelalte clauze din actul respectiv rămân efective. Clauzele din actul constitutiv care nu se aplică sunt înlocuite, până sunt corectate printr-o decizie a asociaților, prin clauza corespunzătoare din actul constitutiv standard. Dacă actul constitutiv standard nu prevede nicio clauză corespunzătoare, clauza care nu se aplică este completată prin legislația privind societățile cu răspundere limitată menționate la articolul 4 alineatul (2) în vigoare în statul membru în care se află sediul social al SPE.

Amendamentul 64

Propunere de regulament Articolul 45

Statele membre notifică Comisiei forma societăților cu răspundere limitată menționate la articolul 4 alineatul (2) până la data de 1 iulie 2010 **cel mai târziu**.

Comisia publică informațiile în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Statele membre notifică Comisiei forma societăților cu răspundere limitată menționate la articolul 4 până la data de 1 iulie 2010, **precum și consecințele - în temeiul legislației lor naționale -nerespectării dispozițiilor prezentului regulament și a oricărei dispoziții suplimentare din dreptul societăților care se aplică SPE**.

Comisia publică informațiile în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Mai mult, statele membre se ocupă de paginile internet pe care sunt listate SPE înregistrate pe teritoriul lor, precum și toate hotărârile judecătorești legate de funcționarea SPE pe teritoriul lor. Comisia se ocupă de o pagină internet care oferă o legătură electronică spre paginile naționale respective.

Amendamentul 65

Propunere de regulament Anexa I – capitolul IV – Capitalul – liniuța 7

— dacă organul de conducere trebuie să semneze un certificat de solvabilitate înainte de efectuarea unei distribuiri și cerințele aplicabile.

— dacă organul **executiv** de conducere trebuie să semneze un certificat de solvabilitate înainte de efectuarea unei distribuiri și cerințele aplicabile.

Marți, 10 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 66**Propunere de regulament****Anexa I – Capitolul V – Organizarea SPE – liniuța 10**

- dacă organul de conducere al SPE este compus din mai mulți directori generali, un consiliu de administrație (structură duală) sau un consiliu administrativ (structură unitară).
- dacă organul **executiv** de conducere al SPE este compus din mai mulți directori generali, un consiliu de administrație (structură duală) sau un consiliu administrativ (structură unitară).

Amendamentul 67**Propunere de regulament****Anexa I – Capitolul V – Organizarea SPE – liniuța 13**

- dacă există un consiliu de administrație (structură duală) sau unul sau mai mulți directori generali, dacă SPE are un organ de supraveghere și, în caz afirmativ, compoziția și organizarea acestuia, precum și relațiile cu organul de conducere.
- dacă există un consiliu de administrație (structură duală) sau unul sau mai mulți directori generali, dacă SPE are un organ de supraveghere și, în caz afirmativ, compoziția și organizarea acestuia, precum și relațiile cu organul **executiv** de conducere.

Amendamentul 68**Propunere de regulament****Anexa I – Capitolul V – Organizarea SPE – liniuța 20**

- regulile privind reprezentarea SPE de către organul de conducere, în special dacă directorii au dreptul de a reprezenta SPE în solidar sau separat și orice mandatare a acestui drept.
- regulile privind reprezentarea SPE de către organul **executiv** de conducere, în special dacă directorii au dreptul de a reprezenta SPE în solidar sau separat și orice mandatare a acestui drept.

Amendamentul 69**Propunere de regulament****Anexa I – Capitolul V – Organizarea SPE – liniuța 21**

- regulile privind delegarea oricărui mandat de reprezentare către altă persoană.
- regulile privind delegarea oricărui mandat **executiv** de reprezentare către altă persoană.

Orientări referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea III - Comisia

P6_TA(2009)0095

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 privind orientările referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea III – Comisia (2009/2005(BUD))

(2010/C 87 E/47)

Parlamentul European,

- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009,
- având în vedere programarea financiară revizuită 2007-2013 realizată de Comisie și prezentată la 30 ianuarie 2009 în conformitate cu punctul 46 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII),

(1) JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- având în vedere Comunicarea Comisiei adresată Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor privind strategia sa politică anuală pentru 2010 (COM(2009)0073) și, în special, partea a II-a a acesteia,
 - având în vedere AII din 17 mai 2006 menționat anterior,
 - având în vedere articolul 272 din Tratatul CE și articolul 177 din Tratatul Euratom,
 - având în vedere articolul 112 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0111/2009),
- A. întrucât 2010 va fi anul evaluării intermediare pentru multe dintre programele multianuale;
- B. întrucât atât Parlamentul European, cât și Comisia Europeană se vor constitui în noua componență până la sfârșitul anului 2009,

Sinteză bugetară

1. constată că în cadrul financiar multianual (CFM) pentru 2007-2013 este stabilit un quantum îndrăzneț de resurse bugetare pentru 2010, și anume 139 489 000 000 EUR în angajamente, ceea ce reprezintă 1,02 % din VNB-ul UE și 133 505 000 000 EUR în plăți, ceea ce înseamnă 0,97 % din VNB-ul UE (la prețurile actuale), și reamintește faptul că următoarea modificare a CFM va avea loc în aprilie 2009, chiar înainte de publicarea proiectului preliminar de buget (PPB) pentru 2010;
2. ține seama de faptul că sumele stabilite în CFM pentru fiecare rubrică sunt sumele maxime pentru cheltuieli și constituie cadrul pentru bugetele anuale; ar dori ca bugetul final să fie mai aproape de aceste limite superioare, ceea ce ar putea contribui la finanțarea a numeroase obiective de importanță vitală ale Uniunii Europene fără a periclita actualele politici și programe; constată că unele dintre programele comunitare sunt încă finanțate insuficient; subliniază faptul că Uniunea are nevoie de decizii bugetare și financiare mai ambițioase care să-i permită să își asume rolul, în principal în domeniul creșterii economice și al ocupării forței de muncă și în domeniul politicii externe, care nu beneficiază de prea multe resurse;
3. evidențiază faptul că Parlamentul va apela la toate mijloacele disponibile în temeiul AII din 17 mai 2006, inclusiv la utilizarea marjei de flexibilitate legislativă de 5 % (punctul 37 din AII) pe parcursul perioadei CFM 2007-2013 pentru a-și îndeplini prioritățile politice;
4. constată, de asemenea, că o rată scăzută de execuție a bugetelor anuale conduce la o și mai scăzută rată de execuție bugetară, cauzată în special de un sistem de norme și cerințe complicate impuse atât de Comisie, cât și/sau de statele membre și de slaba capacitate de execuție a statelor membre, ceea ce conduce la un volum substanțial de RAL (resturi de lichidat); îndeamnă Comisia și statele membre să faciliteze execuția, diminuând sarcinile birocratice autoimpuse și simplificând sistemele de gestionare, dacă este posibil, în special a fondurilor structurale;
5. subliniază importanța unei bune cooperări interinstituționale în cadrul căreia Comisia să ofere autorității bugetare toate informațiile de fond necesare;
6. consideră necesară o prezentare clară și cuprinzătoare a bugetului Uniunii; intenționează să urmeze îndeaproape programarea financiară pentru a permite luarea unor decizii bugetare adecvate; salută prezentarea îmbunătățită de către Comisie a documentelor sale de programare financiară; cu toate acestea, dorește să vadă mai distinct și mai clar modificările pe care le-a adus Comisia programării financiare; solicită o mai bună clarificare a alocării creditelor între cheltuielile de funcționare și cheltuielile administrative; constată că o cotă deja substanțială din ceea ce sunt în realitate cheltuieli administrative este finanțată din creditele de funcționare;

Marți, 10 martie 2009

7. solicită Comisiei ca, în cadrul pregătirii PPB pentru 2010, să elaboreze declarații de activitate clare, coerente și fiabile pentru fiecare domeniu de politici, cu scopul de a permite tuturor comisiilor responsabile ale Parlamentului să exercite un control riguros al punerii în aplicare a diferitelor programe și politici UE; în această privință, așteaptă să vadă evoluția și aplicarea adecvată a deciziilor bugetare majore adoptate anterior, cum ar fi cele privind Galileo, EIT și ajutorul alimentară;
8. subliniază importanța principiului „unei bune întocmiri a bugetului”; solicită Comisiei să elaboreze un PPB care să abordeze provocările actuale și care să ofere un buget substanțial pentru politicile în curs; este deosebit de îngrijorat de necesitățile bugetare pentru 2010 de la rubricile 1a și 4 din CFM; dorește să sublinieze faptul că Instrumentul de flexibilitate este menit să finanțeze provocări politice neprevăzute și este doar unul dintre instrumentele care permite o finanțare suplimentară;
9. salută crearea unui grup de lucru interinstituțional privind agențiile descentralizate; reafirmă faptul că resursele financiare destinate creării de noi agenții sunt foarte limitate datorită marjelor actuale din cadrul fiecărei rubrici și reamintește Comisiei și Consiliului necesitatea de a respecta punctul 47 din AII din 17 mai 2006; reamintește Comisiei necesitatea de a ține seama de veniturile alocate atunci când elaborează PPB 2010 pentru actualele agenții descentralizate; insistă asupra faptului că agențiile care depind într-o mare măsură de veniturile din onorarii trebuie în continuare să poată utiliza integral acest instrument pentru a le oferi flexibilitatea bugetară de care au nevoie;
10. sprijină diversele instrumente de asistență de la rubrica 4; reamintește că o preocupare constantă a Parlamentului este că rubrica 4 din CFM este afectată de o insuficiență semnificativă a fondurilor; atrage atenția că, pentru a-și îndeplini promisiunile și a-și realiza ambițiile de actor la nivel mondial, Uniunea trebuie să se asigure că nevoile țărilor în curs de dezvoltare sunt reflectate întru totul în opțiunile strategice ale mecanismelor de finanțare din domeniul cooperării pentru dezvoltare;
11. reamintește procedura stabilită la punctul 23 din AII din 17 mai 2006; reamintește, cu toate acestea, că s-au înregistrat deja câteva modificări care au dus la reducerea marjelor disponibile și că, prin urmare, este dificil să se finanțeze măsuri noi fără resurse financiare noi; încurajează găsirea de soluții pe termen lung care să asigure un buget al UE suficient pentru a face față tuturor necesităților fără a mai fi nevoie de transferuri între rubrici; subliniază faptul că marjele disponibile la fiecare rubrică din CFM (în special rubrica 2) nu sunt implicate, datorită condițiilor economice în schimbare; consideră că este mai adecvat să se abordeze direct categoria de cheltuieli deficitară pentru a nu prejudicia alte domenii de cheltuieli; consideră că, în absența flexibilității din cadrul rubricilor și dintre acestea, o revizuire a CFM ar reflecta majoritatea principiilor bugetare; regretă că, în contextul actual, Consiliul nu a adoptat o abordare constructivă pentru utilizarea mecanismelor de flexibilitate existente; consideră că revizuirea CFM la jumătatea perioadei ar trebui să abordeze, de asemenea, problema cronică a finanțării insuficiente a anumitor categorii de cheltuieli;
12. își exprimă disponibilitatea de a ține seama de rezultatele revizuirii la jumătatea perioadei ce vizează toate aspectele privind cheltuielile și resursele UE, inclusiv rabatul britanic, de raportul Comisiei privind aplicarea AII până la sfârșitul anului 2009 prevăzut de AII din 17 mai 2006, precum și de rezultatele evaluării intermediare a programelor multianuale;

Acțiuni pentru a face față provocărilor

13. reamintește faptul că bugetul 2010 al UE trebuie să facă față unor provocări enorme; evidențiază faptul că obiectivul cheie este ca cetățenii europeni să devină prima prioritate și să li se asigure un grad mai mare de siguranță, ceea ce presupune acordarea unei atenții speciale unor aspecte precum: recenta criză financiară și economică și impactul său asupra creșterii și competitivității, a ocupării forței de muncă și coeziunii, precum și asupra unei utilizări mai eficiente și mai simple a fondurilor structurale; îmbunătățirea aprovizionării cu energie și a siguranței transporturilor; securitatea internă, mai ales lupta împotriva terorismului; imigrația, provocările demografice, precum și problema schimbărilor climatice și protecția mediului, coeziunea socială, securitatea cetățenilor și consolidarea rolului UE în lume;
14. invită Comisia să țină seama de circumstanțele menționate anterior atunci când ia o decizie cu privire la PPB; așteaptă din partea Comisiei să prezinte propuneri argumentate și utile care să permită o dezbatere întemeiată pe chestiuni bugetare în cadrul autorității bugetare;

Marți, 10 martie 2009

15. salută intenția Comisiei de a contribui la redresarea economică și socială, de a consolida eficiența energetică, de a combate schimbările climatice și de a oferi în continuare asistență, în special pentru Kosovo, Orientul Mijlociu, Afganistan și Georgia, conform strategiei sale politice anuale pentru 2010; se așteaptă ca, după ce va fi identificat unele dintre principalele priorități, Comisia să le reflecte în PPB și să le asigure resurse financiare suficiente;

Reacția la criza financiară și economică mondială

16. subliniază faptul că, în aceste timpuri de criză financiară și economică mondială, statele membre au reacționat cu propriile lor măsuri de ajutor; crede cu fermitate că Uniunea trebuie să reacționeze rapid cu măsuri suplimentare și coordonate care să aibă un impact direct asupra economiei și să sprijine statele membre cu măsuri de însoțire, în special măsuri ce stimulează creșterea economică, ceea ce ar conduce la încurajarea investițiilor din sectorul privat, contribuind astfel la contracararea riscului de pierdere a unor locuri de muncă, la promovarea creării de locuri de muncă și la sprijinirea IMM-urilor atât pe termen scurt, cât și pe termen mai lung;

17. subliniază faptul că actualul context de criză economică ar trebui văzut ca o oportunitate de a crește investițiile în tehnologiile verzi, ceea ce s-ar putea să impună modificări ale actualelor programe financiare;

18. salută intenția Comisiei de a reacționa la criza economică și își reafirmă disponibilitatea de a negocia cu Consiliul o soluție bugetară adecvată, cât mai curând cu putință; consideră că decizia privind proiectele ce urmează să fie sprijinite financiar ar fi facilitată de o propunere echilibrată din punct de vedere geografic; invită Consiliul să își asume această responsabilitate și să transpună în realitate dimensiunea europeană a planului de redresare;

19. este îngrijorat că IMM-urile vor suferi în mod deosebit din cauza crizei economice și nu vor mai avea acces la finanțarea necesară de urgență; prin urmare, subliniază importanța consolidării fondurilor UE în sprijinul IMM-urilor, în special al celor care activează în domeniul cercetării, al dezvoltării și al inovării; subliniază, în acest context, că Programul-cadru pentru competitivitate și inovare (PCI) poate sprijini în mod eficient activitățile lor de inovare;

20. este îngrijorat de faptul că marja actuală de la rubrica 1a, estimată la 111 599 000 EUR, nu permite contracararea adecvată a efectelor crizei economice;

21. consideră că imensele oportunități oferite de tehnologiile informației și comunicării (TIC) facilitează creșterea și inovarea, contribuind astfel la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona și la depășirea actualei crize economice; reamintește că Spațiul european de cercetare reprezintă, mai mult decât niciodată, o piatră de temelie pentru o societate europeană a cunoașterii, precum și necesitatea de a depăși fragmentarea activităților, programelor și politicilor de cercetare din Europa; în acest context, subliniază că este important să se prevadă fonduri adecvate pentru a asigura buna implementare a acestor programe;

22. solicită ajungerea la un acord rapid privind propunerea de modificare a regulamentului privind Fondul european de ajustare la globalizare pentru a aborda mai eficient consecințele relocalizărilor, ale producției în scădere și ale pierderilor de locuri de muncă și pentru a sprijini lucrătorii să se reintegreze pe piața muncii;

Asigurarea securității energetice și a securității transporturilor

23. recunoaște că, în urma recente crize energetice, este foarte mare nevoie de proiecte care să asigure securitatea energetică a Uniunii prin diversificarea resurselor și interconectarea piețelor energetice; subliniază faptul că securitatea aprovizionării cu energie a Uniunii, precum și principiul solidarității energetice se numără printre principalele priorități ale agendei UE și trebuie să fie reflectate ca atare și în bugetul UE; consideră că intensificarea investițiilor energetice constituie un instrument de combatere a crizei economice și susține ideea de a înscrie în cheltuielile bugetului UE fonduri pentru proiecte-cheie de infrastructură energetică;

24. evidențiază faptul că recenta criză a gazului, precum și instabilitatea prețurilor la petrol au demonstrat din nou vulnerabilitatea sistemului european de aprovizionare cu energie; subliniază faptul că absența unor surse de energie (regenerabile) alternative, a unor rute alternative de transport al energiei, a unor capacități de depozitare a resurselor de energie și a unor interconexiuni ale rețelelor de transport de energie între statele membre dăunează independenței energetice a Europei și bunăstării cetățenilor ei; în consecință, Uniunea ar trebui să fie mai bine pregătită pentru momentele de deficit energetic;

Marți, 10 martie 2009

25. dorește să exploreze posibilitatea unei finanțări comunitare suplimentare în aceste domenii; așteaptă din partea Comisiei să propună acțiuni ferme în sprijinul realizării unor rute diversificate de transport de gaze, inclusiv a proiectului Nabucco; evidențiază, în acest context, rolul pe care Banca Europeană de Investiții l-ar putea juca creând efectul de levier și contribuind la mobilizarea participării sectorului privat, ținând totuși seama de chestiunea responsabilității democratice;

26. recunoaște că transporturile, în special programul TEN-T, au constituit mereu una dintre principalele priorități ale Parlamentului; subliniază importanța dezvoltării infrastructurii de transporturi feroviare, navale și rutiere necesare și dorește o implementare accelerată a proiectelor în 2010; remarcă importanța pe care Uniunea o acordă reducerii impactului schimbărilor climatice și consideră că ar trebui să se acorde prioritate propunerilor care pot exploata potențialul de economisire de energie;

Protecția mediului și combaterea schimbărilor climatice

27. reamintește faptul că combaterea schimbărilor climatice este, de asemenea, legată de securitatea energetică și că promovarea eficienței energetice și a economiilor de energie și majorarea cotei de energie regenerabilă constituie, de asemenea, instrumente pentru o mai mare securitate a aprovizionării cu energie;

28. evidențiază faptul că schimbările climatice au un impact recunoscut la scară largă asupra mediului, economiei și societății europene; în acest context, își reiterează convingerea că măsurile de combatere a schimbărilor climatice nu sunt reflectate încă în mod corespunzător în bugetul UE, deoarece, pentru eficiența energetică și pentru tehnologiile conexe energiilor regenerabile și în vederea atingerii obiectivelor Uniunii pentru 2020, sunt necesare și ar trebui asigurate resurse suplimentare semnificative din bugetul UE; subliniază faptul că va sprijini toate eforturile depuse pentru majorarea și concentrarea unor resurse financiare adecvate pentru reducerea consecințelor schimbărilor climatice; reamintește Comisiei că autoritatea bugetară a votat în bugetul 2009 în favoarea unei finanțări suplimentare pentru intensificarea luptei împotriva schimbărilor climatice; solicită Comisiei să asigure aceste resurse suplimentare; reamintește că, în Rezoluția sa din 23 octombrie 2008 privind bugetul general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2009 ⁽¹⁾, invita Comisia să prezinte, până la 15 martie 2009, un plan ambițios privind o majorare adecvată a fondurilor pentru combaterea schimbărilor climatice, care să ia în considerare înființarea unui „fond privind schimbările climatice” sau crearea unei linii bugetare speciale care să amelioreze capacitatea bugetului de a aborda aceste probleme;

29. încurajează Comisia să majoreze la un nivel adecvat, începând cu 2009, sprijinul financiar pentru noi tehnologii energetice durabile (însemnând în special emisii zero);

30. reamintește responsabilitatea față de generațiile viitoare de a lua măsuri rentabile pentru menținerea protecției mediului; reafirmă faptul că acțiunile UE trebuie adoptate în context global; regretă, așadar, faptul că acțiunile europene nu sunt urmate de acțiuni ale altor actori, ceea ce are efecte grave asupra competitivității Uniunii;

31. reamintește Rezoluția sa din 20 noiembrie 2008 privind politica spațială europeană ⁽²⁾ și își reiterează poziția conform căreia Consiliul și Comisia ar trebui să emită recomandări și propuneri specifice în acest domeniu de politică, asigurând finanțarea lor corespunzătoare;

Consolidarea securității interne

32. reamintește faptul că finanțarea unor domenii precum protecția frontierelor, protecția civilă și lupta împotriva terorismului se va menține și ar trebui consolidată în 2010, deoarece aceste politici răspund direct preocupărilor cetățenilor europeni; remarcă faptul că și promovarea siguranței alimentare constituie în continuare o prioritate; regretă faptul că, în conformitate cu programarea financiară din ianuarie 2009, finanțarea pentru aceste domenii a crescut doar moderat în cadrul rubricii 3a și rămâne aproape neschimbată pentru cetățenie (rubrica 3b) în conformitate cu SPA 2010 și comparativ cu bugetul 2009, deși acestea vizează preocupări esențiale ale cetățenilor europeni;

33. consideră că ar trebui să se acorde o atenție specială protecției frontierelor în contextul problemei imigrării ilegale și că eforturile statelor membre ar trebui să fie sprijinite de Uniune;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0515.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0564.

Marți, 10 martie 2009

Îmbunătățirea calității cheltuielilor

34. insistă că îmbunătățirea execuției și calitatea cheltuielilor ar trebui să constituie un principiu director pentru obținerea celor mai bune rezultate ale bugetului UE; invită Comisia și statele membre să își îndrepte eforturile în această direcție și să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare politicilor, în special a rubricii 1b privind politicile structurale;

35. solicită Comisiei să țină la curent autoritatea bugetară și să reflecteze asupra acțiunilor adecvate care ar îmbunătăți execuția; dorește să reflecteze în continuare, în conformitate cu declarația comună din 21 noiembrie 2008, asupra accelerării implementării fondurilor structurale și de coeziune; dorește să extindă accelerarea implementării și la alte domenii de politică;

36. așteaptă prezentarea de către Comisie a unei propuneri pentru următoarea revizuire periodică a Regulamentului financiar care să includă și propuneri de simplificare; așteaptă din partea Comisiei să facă presiuni asupra Consiliului pentru dezvoltarea și îmbunătățirea condițiilor de muncă în cadrul activităților de luptă împotriva fraudei desfășurate de OLAF, ținând cont de propunerile formulate de Parlament în legătură cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999;

37. solicită Comisiei ca, prin intermediul serviciilor sale competente, inclusiv al OLAF, să sprijine Bulgaria și România în eforturile lor în ceea ce privește mecanismul de verificare și cooperare și gestionarea fondurilor UE; invită Comisia să urmărească îndeaproape evoluția situației din Kosovo și din țările din zona Balcanilor din punctul de vedere al implementării și gestionării adecvate ale fondurilor UE și să numească o organizație care să preia activitățile ITF (International Trust Fund) pentru a continua lupta împotriva fraudei și a neregulilor;

38. dorește să se aducă cheltuielile administrative la niveluri mai eficiente comparativ cu cheltuielile de funcționare; consideră că eficacitatea administrației publice a UE este esențială pentru a obține o mai bună utilizare a bugetului UE; în exercițiul bugetar precedent, a redus cheltuielile administrative față de cheltuielile de funcționare și invită Comisia să continue în această direcție;

39. constată cu îngrijorare că un număr tot mai mare de angajați ai instituțiilor Uniunii Europene nu figurează în schemele de personal ale instituțiilor, adoptate de autoritatea bugetară, iar cheltuielile de personal conexe nu sunt plătite din cadrul rubricii 5 din CFM; este hotărât să continue exercițiul de monitorizare privind personalul Comisiei și reprezentarea echilibrată a statelor membre; va monitoriza, de asemenea, îndeaproape politica imobiliară de la Bruxelles a Comisiei;

Păstrarea prerogativelor PE

40. subliniază faptul că proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare oferă Parlamentului posibilitatea de a pune bazele unor noi politici și activități care îmbogățesc acțiunile Uniunii; subliniază faptul că, deși marjele limitate periclitează utilizarea integrală a acestui instrument prevăzut în AII din 17 mai 2006, intenționează să utilizeze în totalitate sumele rezervate pentru proiectele-pilot și acțiunile pregătitoare în partea D din anexa II la AII din 17 mai 2006, în cazurile în care propunerile impun acest lucru;

41. reamintește performanța incontestabil pozitivă a proiectelor-pilot Erasmus lansate de Parlament în ultimii ani (Erasmus pentru ucenici, Erasmus pentru tinerii întreprinzători, Erasmus pentru licee, Erasmus pentru administrația publică), precum și a programului tradițional Erasmus, în ceea ce privește atât participarea la programe, cât și punerea lor în aplicare; confirmă necesitatea ca Uniunea să investească în continuare în acest domeniu; consideră că este necesară o creștere substanțială a pachetului financiar global alocat tuturor liniilor aferente Erasmus pentru a crește considerabil (până la 1 000 000 pe an) numărul tinerilor care participă la „politica europeană Erasmus”; este convins că această măsură este esențială pentru a răspunde adecvat dificultăților cu care se confruntă Europa în procesul său de integrare, precum și pentru a contribui la soluționarea actualei crize economice;

42. atrage atenția asupra necesității de a pune la dispoziție fonduri suficiente pentru politica de comunicare, în special asupra necesității ca aceasta să corespundă obiectivelor prezentate în Declarația comună privind parteneriatul pentru comunicarea privind Europa, adoptată de Parlament, Consiliu și Comisie în octombrie 2008;

Marți, 10 martie 2009

43. subliniază faptul că a depus eforturi să își adopte mai devreme orientările pentru bugetul 2010; prin urmare, așteaptă din partea Comisiei să țină seama de orientările respective la elaborarea PPB;

*

* *

44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.

Orientări referitoare la procedura bugetară 2010 - Secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII și IX

P6_TA(2009)0096

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 privind orientările referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea I - Parlamentul European, Secțiunea II - Consiliul, Secțiunea IV - Curtea de Justiție, Secțiunea V - Curtea de Conturi, Secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, Secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, Secțiunea VIII - Ombudsmanul European, Secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (2009/2004(BUD))

(2010/C 87 E/48)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 272 din Tratatul CE,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾,
- având în vedere al cincilea raport al secretarilor generali ai instituțiilor privind evoluția rubricii 5 din perspectivele financiare, din mai 2006,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi privind execuția bugetului aferent exercițiului financiar 2007, însoțit de răspunsurile instituțiilor verificate ⁽⁴⁾,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0057/2009),

A. întrucât, în această etapă a procedurii anuale, Parlamentul European așteaptă estimările celorlalte instituții, precum și propunerile Biroului său pentru bugetul 2010;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 253, 7.10.2000, p. 42.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 286, 10.11.2008, p. 1.

Marți, 10 martie 2009

- B. întrucât s-a propus continuarea exercițiului-pilot pentru consolidarea cooperării și a relațiilor dintre Birou și Comisia pentru bugete, pentru un al doilea an, pe parcursul procedurii bugetare 2010;
- C. întrucât plafonul rubricii 5 în 2010 este de 8 088 000 000 EUR (reprezentând o majorare cu 311 000 000 EUR sau cu 4 % față de 2009, inclusiv 2 % pentru inflație);
- D. întrucât bugetul Parlamentului European pentru 2009 se ridică la 1 529 970 930 EUR, reprezentând 19,67 % din cuantumul rubricii 5 pentru acest exercițiu financiar,

Parlamentul European

Cadru general

1. nu poate decât să sublinieze încă o dată principiul democratic fundamental potrivit căruia toți deputații ar trebui să beneficieze de servicii complete și de calitate, care să le permită să își desfășoare activitatea, să se exprime și să primească toate documentele în limba maternă pentru a putea acționa în numele alegătorilor lor în cel mai bun mod cu putință; consideră că noua legislatură constituie o oportunitate esențială pentru garantarea acestui lucru și este de acord, în acest sens, că „accesul optim și în mod egal la facilitățile lingvistice destinate deputaților” va fi una dintre orientările esențiale pentru bugetul 2010;
2. consideră, în sensul poziției sale din trecut, că ar trebui acordată o atenție egală tuturor aspectelor privind rolul legislativ al Parlamentului și că, în special alinierea prioritară a resurselor umane și a celor adiacente ar trebui să corespundă în primul rând activității parlamentare și procesului decizional în domeniile supuse codeciziei;
3. subliniază că 2010 va fi un exercițiu în care Parlamentul, după alegerile europene din 2009 și schimbările pe care acestea le antrenează în ceea ce privește componența sa, își reia treptat și pe deplin activitatea pe parcursul anului, acest lucru implicând o anumită serie de ajustări bugetare; constată, de asemenea, că numeroase posturi aferente anului electoral 2009 nu vor mai fi necesare;
4. evidențiază faptul că 2010 va fi un exercițiu de continuare a adaptării Parlamentului în ceea ce privește îmbunătățirea și modernizarea metodelor sale de lucru, combinate cu responsabilitățile sale politice și legislative, precum și în ceea ce privește evaluarea unei serii de inițiative multianuale majore lansate în ultimii ani;
5. își confirmă intenția de a adopta dispozițiile necesare în vederea unei eventuale extinderi viitoare a Uniunii prin aderarea Croației;
6. ia act de faptul că plafonul financiar al rubricii 5 - cheltuielile administrative - va permite, teoretic, o majorare cu 4 % sau 311 000 000 EUR; în consecință, constată că, drept reper, cota de 20 % pe care Parlamentul și-a impus-o din proprie inițiativă ar implica totuși o marjă de manevră „automată” suplimentară de 62 000 000 EUR față de plafoane și 87 000 000 EUR față de bugetul real adoptat pentru 2009; subliniază că există totuși anumite incertitudini în ceea ce privește evoluția VNB-ului UE și condițiile în care Parlamentul European își va desfășura activitatea;
7. se așteaptă ca Biroul să înainteze cereri realiste atunci când prezintă estimările și este pregătit să îi examineze propunerile în funcție de necesități și dând dovadă de prudență pentru a asigura o funcționare adecvată și eficientă a instituției;
8. este de părere că ar trebui să se păstreze o marjă semnificativă în estimările bugetare, mai degrabă decât să se creeze o rezervă specifică, pentru a-i lăsa noului Parlament posibilitatea de a-și stabili propriile priorități sau de a se adapta la condițiile în schimbare, luând totodată în considerare procentul de 20 % al cheltuielilor administrative generale;

Marți, 10 martie 2009

9. consideră că, în cazul în care Tratatul de la Lisabona va fi ratificat, orice adaptări necesare care presupun cheltuieli bugetare vor trebui tratate la acel moment în conformitate cu procedurile bugetare în vigoare;

10. solicită o prezentare detaliată și clară a liniilor bugetare care au fost subexecutate în 2008 și așteaptă cu nerăbdare să analizeze motivele acestei execuții insuficiente; dorește, de asemenea, să primească situația tuturor reportărilor și a utilizării acestora în 2008, precum și situația actualizată a veniturilor alocate finale față de sumele care au fost înscrise în buget;

11. salută decizia de a prelungi cu un al doilea an exercițiul-pilot pentru o cooperare consolidată între Birou și Comisia pentru bugete, care ar trebui să introducă o procedură bugetară raționalizată și să permită o consultare mai transparentă, în timp util, asupra tuturor aspectelor parlamentare cu implicații financiare semnificative; subliniază faptul că practica referitoare la momentul în care Biroul consultă Comisia pentru bugete privind aspectele care au astfel de implicații financiare ar putea fi îmbunătățită și dorește să clarifice și să definească practicile curente în acest context;

Acces egal la facilitățile lingvistice pentru deputații în Parlamentul European

12. consideră că 2010 ar trebui să fie un exercițiu în care ar trebui să se depună toate eforturile pentru ca deputații de toate naționalitățile și limbile să fie tratați în mod egal în ceea ce privește posibilitatea lor de a-și îndeplini îndatoririle și de a-și desfășura întreaga activitate politică ce le revine, în propria limbă, dacă doresc acest lucru;

13. recunoaște că, în numeroase cazuri și în special în faza de comisie și de grup, termenele limită scurte cresc importanța negocierilor între actorii principali; subliniază, cu toate acestea, principiul legitimității democratice a tuturor deputaților săi și dreptul acestora la multilingvism integral; consideră, așadar, că bugetul poate și trebuie să fie utilizat pentru încercarea de a realiza acest obiectiv și pentru a găsi echilibrul corect între restricțiile impuse de multilingvism și derularea fără probleme a procedurilor legislative;

14. este deosebit de interesat de chestiunea multilingvistului și solicită serviciilor sale o prezentare a situației actuale și a evoluției prevăzute pentru 2010, în special în ceea ce privește aplicarea codului și posibilitatea unor îmbunătățiri practice ulterioare, proiectul-pilot privind interpretarea ad personam, inclusiv criteriile și utilitatea acestuia pentru deputații care au profiluri lingvistice diferite și, de asemenea, o prezentare de ansamblu a modului în care vor fi eliminate, în timp, „obstacolele fizice” în calea egalității de tratament (și anume lipsa unor săli de reuniune adecvate, a cabinelor etc.); dorește să primească asigurări în ceea ce privește măsurile care se vor lua pentru ca noul Parlament să aibă la dispoziție dotări mai bune în toate privințele, comparativ cu situația în cazul deputaților aleși după ultimele extinderi;

15. consideră, de asemenea, că trebuie căutate toate mijloacele prin care să se sporească flexibilitatea serviciilor de interpretare, măsură crucială pentru a asigura bune practici de lucru și constată că, în numeroase cazuri, s-ar putea evita problemele și risipa de fonduri dacă s-ar reuși schimbul de limbi într-un timp foarte scurt, în funcție de persoanele prezente efectiv la reuniuni și nu în funcție de planificările referitoare la participarea la reuniunile respective;

Utilizarea optimă a resurselor în vederea îmbunătățirii activității legislative a Parlamentului European

16. subliniază că ar trebui să se acorde atenție maximă pentru a garanta că resursele bugetare și umane globale aflate la dispoziția Parlamentului sunt utilizate în cel mai rentabil mod cu putință, pentru a permite instituției și deputaților săi să își îndeplinească cu succes misiunea cea mai de seamă, respectiv în domeniul legislativ; reiterează faptul că acest lucru implică o planificare și o organizare atentă a metodelor sale de lucru și, ori de câte ori este posibil, gruparea funcțiilor și structurilor pentru a evita birocrăția inutilă, suprapunerile funcționale și paralelismele în activitate;

17. subliniază că sporirea competențelor în materie de codecizie generează dificultăți suplimentare pentru toate structurile Parlamentului implicate în activitatea legislativă și va necesita o eficiență crescută și stabilirea unor priorități în ceea ce privește resursele umane și adiacente, pentru a permite deputaților să își îndeplinească îndatoririle în mod adecvat;

Marți, 10 martie 2009

18. reamintește faptul că pentru 2009 a fost convenită o majorare semnificativă a personalului deși, în același timp, s-a convenit la nivel general că resursele umane au intrat acum într-o fază de consolidare și că realocarea ar trebui să constituie un proces continuu, în urma unor majorări semnificative efectuate o dată cu recente extinderi; își reînnoiește solicitarea adresată tuturor serviciilor și grupurilor politice de a furniza justificări complete pentru cererile lor, încă de la începutul procedurii;
19. așteaptă cu interes sugestiile din partea grupului de lucru pentru simplificarea procedurilor administrative și consideră că aceasta va avea drept consecință naturală efectuarea de economii;
20. solicită, de asemenea, ca cererile grupurilor politice să fie incluse în estimări încă din primăvară;
21. consideră că, o analiză a modului în care sunt utilizate resursele și a modului în care este organizată munca este uneori necesară atunci când, sunt clar identificate probleme specifice, iar obiectivele examinării ce trebuie îndeplinite sunt suficient specificate, măsurabile și bine orientate; consideră că în 2010, câteva sectoare și proiecte specifice ar putea fi selectate și analizate în acest mod; reamintește, totodată, importanța exercițiului de monitorizare ce a avut loc în 2008; dorește ca acest exercițiu să fie continuat și aprofundat, astfel încât să fie avut în vedere la momentul deciderii estimărilor pentru 2010; reamintește că ar trebui avute în vedere condițiile în schimbare cu care se va confrunta viitorul Parlament, competențele sporite în materie de codecizie, precum și alte schimbări;
22. atrage atenția Biroului asupra condițiilor de muncă ale persoanelor angajate de societățile subcontractante care operează în cadrul Parlamentului; solicită în acest sens Biroului să vegheze la respectarea deplină de către aceste societăți a legislației muncii în vigoare;

Difuzarea informațiilor către deputați

23. subliniază faptul că, de la lansarea cu câțiva ani în urmă a reformei majore „Ridicarea ștachetei”, cel puțin trei noi proiecte semnificative au fost create sau se realizează în prezent pentru a furniza informații cât mai pertinente și complete cu puțință în ceea ce privește activitatea parlamentară; ia act de departamentele de politici ale comisiilor, serviciul de analiză al bibliotecii și un sistem de gestionare a informațiilor destinat să faciliteze accesul la informații și la multe alte surse disponibile; ia act, de asemenea, de alte resurse ale Parlamentului, cum ar fi, de exemplu, „observatorul legislativ”; salută cu căldură aceste eforturi destinate să îmbunătățească profesionalismul Parlamentului în materie de asistență acordată deputaților, dar consideră că se impune un bilanț funcțional și bugetar;

24. consideră că este important ca procedura 2010 să clarifice situația, în interesul tuturor deputaților, inclusiv a celor care se ocupă de aspectele bugetare, pentru a defini mai clar diferitele responsabilități și modul în care se pot organiza aceste inițiative în cel mai bun și mai eficient mod cu puțință; ar aprecia, așadar, o audiere a Comisiei pentru bugete privind modul de utilizare a acestor instrumente, privind concepțiile actuale cu privire la diferitele elemente și privind modul lor de a interacționa; insistă ca administrația să asigure informații complete deputaților nou-aleși și în ceea ce privește serviciile la care aceștia au dreptul;

Informarea cetățenilor cu privire la Parlament

25. ia act de faptul că Biroul face trimitere la cele trei proiecte majore în domeniul politicii de comunicare - europarlTV, Centrul pentru vizitatori și noul centru audiovizual din clădirea JAN - a căror finalizare și consolidare reprezintă o îmbunătățire calitativă a instrumentelor de comunicare aflate la dispoziția instituției; își reînnoiește angajamentul de a monitoriza îndeaproape dezvoltarea acestor instrumente și de a maximiza impactul real asupra opiniei publice;

26. regretă că Centrul pentru vizitatori nu va fi operațional înainte de alegerile din 2009 și solicită informații detaliate privind motivele acestei întârzieri;

Marți, 10 martie 2009

27. ia act de decizia Biroului cu privire la „Casa istoriei europene” și subliniază că este necesară o consultare completă și transparentă cu autoritățile competente în privința acestui concept, a conținutului său și a aspectelor bugetare în spiritul procedurii-pilot de cooperare consolidată dintre Birou și Comisia pentru bugete;

Politica imobiliară

28. reamintește că acest sector este de o importanță majoră pentru Parlament atât pentru satisfacerea necesităților sale imobiliare actuale și viitoare ca instituție, cât și pentru o cât mai bună gestionare a bunurilor imobile pe care le deține; reamintește faptul că orice proiect din acest context ar trebui să protejeze interesele financiare ale Parlamentului; consideră că evenimentele din 2008, deși unele au fost cu totul imprevizibile, evidențiază nevoia de îmbunătățiri în acest domeniu, având în vedere raportul extern privind întreținerea clădirilor; de asemenea, așteaptă cu interes informații privind propunerile pentru o posibilă reorganizare a DG INLO, în contextul provocărilor crescute cu care se confruntă Parlamentul European, în calitate de mare proprietar imobiliar;

29. în acest sens, își reiterează solicitarea de a primi un raport specific și orice eventuale recomandări cu privire la costurile de întreținere, renovare și achiziții, nejustificat de mari, pentru clădirile instituțiilor UE, inclusiv cele ale Parlamentului; dorește în continuare ca raportul să se efectueze transversal, pentru a se stabili cauzele principale, indiferent dacă acestea țin de o piață cu acces limitat în vreun fel, de sarcini impuse de Regulamentul financiar și de procedurile de achiziții publice sau de orice alt factor relevant; cere să i se confirme că dispoziția privind trecerea pe lista neagră a firmelor care au prezentat costuri nejustificat de ridicate trebuie să fie pusă în aplicare;

30. așteaptă cu interes să primească documentul de strategie pe termen mediu și lung privind politica imobiliară solicitat în exercițiul financiar anterior, pentru a lua deciziile care se impun la prima lectură;

Continuarea diverselor aspecte din procedura 2009

31. salută intenția Biroului de a continua să amelioreze sprijinul legislativ, lingvistic și tehnic acordat deputaților, care este în mod evident strâns legat de câteva dintre aspectele menționate mai sus;

32. este de acord că primul an de aplicare a noului Statut al deputaților și a noului Statut al asistenților va trebui să fie urmărit îndeaproape și consideră că acestea trebuie consolidate în mod optim, actualizându-se continuu implicațiile și previziunile financiare;

33. subliniază în continuare că îmbunătățirile din sectorul IT nu ar trebui să conducă doar la o mai mare capacitate de a gestiona „intern” aspectele cheie, ci ar trebui să demonstreze de asemenea un mai mare potențial de a organiza acest domeniu într-un mod mai rentabil; solicită un raport care să clarifice situația actuală și perspectivele în ceea ce privește internalizarea experților TIC și o guvernare adecvată; solicită Biroului să stabilească o strategie de abordarea a domeniului TIC în Parlament, inclusiv sinergii cu grupurile politice, înainte de a întreprinde alte acțiuni în acest domeniu;

34. salută faptul că obiectivele de mediu sunt menționate în documentul Biroului și, ca urmare a „procesului anterior al EMAS” și a lucrărilor privind „amprenta de carbon”, consideră că 2010 va oferi într-adevăr ocazia de a continua aceste eforturi, printre altele prin adoptarea viitoare de către Birou a unui plan de acțiune privind emisiile de CO₂;

Alte instituții

35. salută cooperarea constructivă cu celelalte instituții în timpul ultimei proceduri și, la fel ca în exercițiul anterior, le îndeamnă să prezinte cereri bugetare realiste și bazate pe costuri care să țină pe deplin seama de necesitatea de a gestiona în mod optim resursele limitate;

36. dorește să exploreze și mai mult posibilitatea de a împărți mai bine resursele disponibile între toate instituțiile, în special atunci când ar putea exista capacități disponibile într-un domeniu, care, dacă sunt organizate corespunzător, ar putea fi folosite în avantajul unui alt domeniu și/sau al altei instituții;

Miercuri, 11 martie 2009

37. invită raportorul pentru 2010 să întreprindă vizite individuale la Consiliu, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor, Ombudsman și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor pentru a audia aceste instituții înainte de etapa estimărilor și să prezinte un raport în acest sens Comisiei pentru bugete;

*

* *

38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Curții de Conturi, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor, Ombudsmanului și Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată) *

P6_TA(2009)0101

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS))

(2010/C 87 E/49)

(Procedura de consultare – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0575),
 - având în vedere articolele 93 și 94 din Tratatul CE, în temeiul cărora a fost consultat de către Consiliu (C6-0347/2008),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 80 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A6-0060/2009),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost adaptată pentru a ține seama de recomandările grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

Miercuri, 11 martie 2009

Ajustarea salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol *

P6_TA(2009)0102

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la inițiativa Republicii Franceze în vederea adoptării Deciziei Consiliului de ajustare a salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))

(2010/C 87 E/50)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere inițiativa Republicii Franceze (14479/2008),
 - având în vedere Actul Consiliului din 3 decembrie 1998 de adoptare a Statutului personalului Europol ⁽¹⁾, în special articolul 44,
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat de Consiliu (C6-0038/2009),
 - având în vedere articolele 93 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0078/2009),
1. aprobă inițiativa Republicii Franceze;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial inițiativa Republicii Franceze;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și guvernului Republicii Franceze, poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 26, 30.1.1999, p. 23.

Miercuri, 11 martie 2009

Mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene

P6_TA(2009)0103

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene, în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI))

(2010/C 87 E/51)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0023 – C6-0040/2009),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 26,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei, adoptată în cursul reuniunii de concertare din 17 iulie 2008 privind Fondul de Solidaritate,
- având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0106/2009),

1. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia respectivă împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, inclusiv anexa, Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

ANEXĂ

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 11 martie 2009

privind mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene, în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 26,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană a creat un Fond de Solidaritate al Uniunii Europene („Fondul”) pentru a-și exprima solidaritatea față de populația din regiunile afectate de dezastre naturale.
- (2) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea Fondului în limita unui plafon anual de 1 miliard EUR.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 cuprinde dispozițiile care permit mobilizarea Fondului.
- (4) România a depus o cerere pentru mobilizarea fondului, referitoare la o catastrofă naturală cauzată de inundații. Comisia consideră că cererea îndeplinește condițiile stabilite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 și, prin urmare, propune autorizarea creditelor corespunzătoare,

DECID:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, se mobilizează Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene pentru suma de 11 785 377 EUR în credite de angajament și de plată.

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 11 martie 2009

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

Buget rectificativ nr. 1/2009: inundații în România

P6_TA(2009)0104

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, secțiunea III - Comisia (6952/2009 – C6-0075/2009 – 2009/2008(BUD))

(2010/C 87 E/52)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 272 din Tratatul CE și articolul 177 din Tratatul Euratom,

Miercuri, 11 martie 2009

- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾, în special articolele 37 și 38,
 - având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, adoptat definitiv la 18 decembrie 2008 ⁽²⁾,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽³⁾,
 - având în vedere proiectul preliminar de buget rectificativ nr. 1/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, prezentat de Comisie la 23 ianuarie 2009 (COM(2009)0022),
 - având în vedere proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 stabilit de Consiliu la 26 februarie 2009 (6952/2009 – C6-0075/2009),
 - având în vedere articolul 69 și anexa IV la Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A6-0113/2009),
- A. întrucât proiectul de buget rectificativ nr. 1 la bugetul general 2009 vizează următoarele aspecte:
- mobilizarea unei sume de 11,8 milioane EUR în credite de angajament și de plată din Fondul de solidaritate al UE, în urma efectelor inundațiilor care au afectat România în iulie 2008;
 - o reducere corespunzătoare a creditelor de plată în valoare de 11,8 milioane EUR de la linia 13 03 16 - Fondul european de dezvoltare regională (FEDER) - Convergență;
- B. întrucât scopul proiectului de buget rectificativ nr. 1/2009 este de a înscrie oficial aceste ajustări în bugetul 2009,
1. ia act de proiectul preliminar de buget rectificativ nr. 1/2009, care este al treilea buget rectificativ dedicat exclusiv Fondului de solidaritate al UE, astfel cum a fost solicitat de Parlamentul European și de Consiliu într-o declarație comună adoptată cu ocazia reuniunii de concertare din 17 iulie 2008;
 2. aprobă proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 fără modificări;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 69, 13.3.2009.

⁽³⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) *III**

P6_TA(2009)0105

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009 – 2005/0237A(COD))

(2010/C 87 E/53)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de conciliere (PE-CONS 3719/2008 – C6-0042/2009),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0587),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (COM(2008)0828),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0097/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 632.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0447.

⁽³⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 11.

Miercuri, 11 martie 2009

Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) *III**

P6_TA(2009)0106

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) (PE-Cons 3720/2008 – C6-0043/2009 – 2005/0237B(Cod))

(2010/C 87 E/54)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere (PE-Cons 3720/2008 – C6-0043/2009),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (Com(2005)0587),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (Com(2008)0826),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul Ce,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0098/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul Ce;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, de comun acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 632.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0448.

⁽³⁾ JO C 190 E, 29.7.2008, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

Controlul statului portului (reformare) *III**

P6_TA(2009)0107

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009 – 2005/0238(COD))

(2010/C 87 E/55)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere textul comun aprobat de comitetul de conciliere (PE-CONS 3721/2008 – C6-0044/2009),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0588),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (COM(2008)0830),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0099/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 584.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0446.

⁽³⁾ JO C 198 E, 5.8.2008, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

Sistemul comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime *III**

P6_TA(2009)0108

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009 – 2005/0239(COD))

(2010/C 87 E/56)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere textul comun aprobat de comitetul de conciliere (PE-CONS 3722/2008 – C6-0045/2009),
- având în vedere poziția sa în prima lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0589),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (COM(2008)0829),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0100/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 533.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0443.

⁽³⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim *III**

P6_TA(2009)0109

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivelor 1999/35/CE și 2002/59/CE (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

(2010/C 87 E/57)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de conciliere (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0590),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (COM(2008)0827),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0101/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, de comun acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 546.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0444.

⁽³⁾ JO C 184 E, 22.7.2008, p. 23.

Miercuri, 11 martie 2009

Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare ***III

P6_TA(2009)0110

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009 – 2005/0241(COD))

(2010/C 87 E/58)

(Procedura de codecizie: a treia lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere textul comun aprobat de comitetul de conciliere (PE-CONS 3724/2008 – C6-0047/2009),
- având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽¹⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0592),
- având în vedere propunerea modificată a Comisiei (COM(2007)0645),
- având în vedere poziția sa în a doua lectură ⁽²⁾ referitoare la poziția comună a Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere avizul emis de Comisie privind amendamentele Parlamentului la poziția comună (COM(2008)0831),
- având în vedere articolul 251 alineatul (5) din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 65 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul delegației sale la comitetul de conciliere (A6-0102/2009),

1. aprobă textul comun;
2. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul, împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
3. încredințează Secretarului său General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, de comun acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție legislativă Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO C 74 E, 20.3.2008, p. 562.

⁽²⁾ Texte adoptate, 24.9.2008, P6_TA(2008)0445.

⁽³⁾ JO C 190 E, 29.7.2008, p. 17.

Miercuri, 11 martie 2009

Asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime *II**

P6_TA(2009)0111

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliu în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime (14287/2/2008 – C6-0483/2008 – 2005/0242(COD))

(2010/C 87 E/59)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (14287/2/2008 – C6-0483/2008) ⁽¹⁾,
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0593),
 - având în vedere propunerea modificată a Comisiei (COM(2007)0674),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0072/2009),
1. aprobă poziția comună;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția comună;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 330 E, 30.12.2008, p. 7.

⁽²⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 166.

Miercuri, 11 martie 2009

Respectarea obligațiilor statelor de pavilion ***II

P6_TA(2009)0112

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion (14288/2/2008 – C6-0484/2008 – 2005/0236(COD))

(2010/C 87 E/60)

(Procedura de codecizie: a doua lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere poziția comună a Consiliului (14288/2/2008 – C6-0484/2008) ⁽¹⁾,
 - având în vedere declarația statelor membre privind siguranța maritimă (15859/2008),
 - având în vedere poziția sa în primă lectură ⁽²⁾ referitoare la propunerea Comisiei înaintată Parlamentului European și Consiliului (COM(2005)0586),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 67 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea pentru a doua lectură a Comisiei pentru transport și turism (A6-0069/2009),
1. aprobă poziția comună;
 2. constată că actul este adoptat în conformitate cu poziția comună;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a semna actul împreună cu Președintele Consiliului, în conformitate cu articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE;
 4. încredințează Secretarului General sarcina de a semna actul, după ce s-a verificat îndeplinirea corespunzătoare a tuturor procedurilor, și de a asigura, în acord cu Secretarul General al Consiliului, publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 330 E, 30.12.2008, p. 13.

⁽²⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 140.

Miercuri, 11 martie 2009

Aplicarea taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri *I**

P6_TA(2009)0113

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD))

(2010/C 87 E/61)

(Procedura de codecizie: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2008)0436),
 - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 71 alineatul (1) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C6-0276/2008),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism și avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0066/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial această propunere sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

P6_TC1-COD(2008)0147

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei ||,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social *European* ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,⁽¹⁾ JO L [...], [...], p. [...].⁽²⁾ JO C 120, 28.5.2009, p. 47.

Miercuri, 11 martie 2009

hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Promovarea unui transport durabil este un element cheie al politicii comune a transporturilor. În acest scop, efectele negative ale transportului trebuie reduse, în special congestiunea, care împiedică mobilitatea, poluarea, care are efecte nocive asupra sănătății și mediului precum și contribuția acesteia la schimbările climatice. În plus, cerințele în materie de protecția mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a altor politici comunitare, inclusiv politica comună în domeniul transporturilor. **Obiectivele prioritare următoare, și anume cele referitoare la protecția mediului, la coeziune economică și socială și la competitivitatea UE ar trebui să fie reconciliate într-un mod echilibrat în contextul Strategiei de la Lisabona pentru creștere și ocuparea forței de muncă.**
- (2) Obiectivul reducerii efectelor negative ale transportului trebuie atins astfel încât să evite crearea de obstacole excesive în calea libertății de circulație, în interesul creșterii economice solide și a funcționării corespunzătoare a pieței interne. **Ar trebui, de asemenea, subliniat că principiul internalizării costurilor externe este echivalentul unui instrument de gestionare și prin urmare ar trebui să fie utilizat pentru încurajarea utilizatorilor căilor rutiere și a sectoarelor industriale conexe să exploateze și să-și extindă capacitățile respective în domeniul transportului ecologic, de exemplu prin schimbarea comportamentului la volan sau prin continuarea dezvoltării tehnologice. Este esențial să se găsească căi și modalități de reducere a daunelor cauzate de transportul rutier, mai degrabă decât să se utilizeze pur și simplu veniturile rezultate pentru a acoperi costurile corespunzătoare.**
- (3) Pentru optimizarea sistemului de transport, în consecință, politica comună a transporturilor trebuie să pună în practică o serie de instrumente care să permită îmbunătățirea infrastructurii transporturilor și a tehnologiilor, precum și o gestionare mai eficientă a cererii în domeniul transporturilor. Aceasta necesită aplicarea în continuare a principiului utilizatorului plătește „și dezvoltarea principiului” poluatorului plătește în sectorul transporturilor.
- (4) Articolul 11 din Directiva 1999/62/CE || ⁽²⁾ a invitat Comisia să prezinte un model de evaluare a costurilor externe generate de folosirea infrastructurii de transport, pentru a servi ca bază pentru viitoarele calcule ale tarifelor de utilizare a infrastructurii. Acest model trebuia însoțit de o evaluare a impactului a internalizării costurilor externe pentru toate modurile de transport și, după caz, de noi propuneri de revizuire a acestei directive.
- (5) Pentru a trece la aplicarea unei politici durabile în domeniul transporturilor, prețurile acestora trebuie să reflecte mai fidel costurile **externe** rezultate în urma folosirii ■ vehiculelor, trenurilor, avioanelor sau vapoarelor ■. Aceasta necesită o abordare **coerentă și ambițioasă** în cazul tuturor modurilor de transport și luarea în considerare a particularităților acestora.
- (6) **În cazul altor moduri de transport decât transporturile rutiere, s-a început deja internalizarea costurilor externe și legislația comunitară relevantă fie prevede o aplicare progresivă a unei astfel de internalizări, fie cel puțin nu o împiedică. Emisiile de CO₂ ar trebui abordate prin includerea aviației în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră (ETS). Utilizarea de energie electrică pentru trenuri este, de asemenea, inclusă în ETS, iar transportul maritim urmează să fie inclus în ETS în scurt timp. Alte costuri externe pot fi internalizate prin tarife aeroportuare, ce pot fi diferențiate pe criterii de mediu, și prin tarife de infrastructură pentru utilizarea căilor ferate în temeiul Directivei 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare ⁽³⁾. În plus, Comisia ar trebui să propună o reformare a primului pachet feroviar în viitorul apropiat pentru a introduce sisteme armonizate de tarifare a accesului la calea ferată în funcție de zgomot.**

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2009.

⁽²⁾ JO L 187, 20.7.1999, p. 42. ||

⁽³⁾ JO L 75, 15.3.2001, p. 29.

Miercuri, 11 martie 2009

- (7) *În conformitate cu articolul 7 din Directiva 2001/14/CE, care stabilește principiile de tarifare pentru utilizarea infrastructurii feroviare, internalizarea costurilor externe este deja posibilă. Totuși, pentru a modula de o manieră mai extinsă tarifele de acces la calea ferată și pentru a obține o internalizare deplină a costurilor externe în sectorul feroviar, o condiție preliminară este aceea ca sectorul transporturilor rutiere să aplice, de asemenea, tarife bazate pe costurile externe.*
- (8) *În sectorul transportului rutier se aplică deja mai multe tarife și taxe, inclusiv tarife și taxe menite să compenseze parțial costurile externe, cum ar fi CO₂, un exemplu fiind accizele la combustibili.*
- (9) *În sectorul transportului rutier, tarifele de trecere, fiind percepute pentru utilizarea infrastructurii în funcție de distanța parcursă, || constituie un instrument economic viabil și eficient pentru atingerea obiectivului de a evolua spre o politică de transport durabilă, deoarece acestea sunt direct legate de utilizarea infrastructurii și pot varia în funcție de distanța parcursă, performanțele ecologice ale vehiculelor, precum și timpul și locul utilizării acestora și pot fi fixate, prin urmare, la un nivel care reflectă costul poluării și congestionării generate de utilizarea reală a vehiculelor. În plus, tarifele de trecere nu creează nicio denaturare a concurenței pe piața internă, întrucât vizează toți operatorii, indiferent de statul membru de origine sau de stabilire, proporțional cu intensitatea folosirii rețelei rutiere.*
- (10) *Evaluarea impactului reflectă că aplicarea tarifelor de trecere calculate în funcție de costurile poluării și, pe arterele aglomerate, în funcție de costul congestionării, poate contribui la sau avea ca rezultat un transport rutier mai eficient și mai ecologic și poate contribui la strategia UE de luptă împotriva schimbărilor climatice. Aceasta ar conduce la reducerea congestionării și poluării locale prin încurajarea utilizării vehiculelor mai ecologice, având ca rezultat optimizarea abordării logistice și reducerea călătoriilor fără încărcătură la întoarcere. De asemenea, ar juca indirect un rol important în reducerea consumului de combustibili și în la combaterea schimbărilor climatice. Tarifele de trecere al căror preț integrează un element de cost legat de congestione pentru utilizarea rutelor aglomerate pot fi eficiente numai dacă fac parte dintr-un plan de acțiune care include măsuri legate de alți utilizatori ai drumurilor cărora nu li se aplică directiva, cum ar fi sisteme similare de tarifare sau măsuri cu efect echivalent, precum restricționări ale traficului și benzi pentru vehicule cu o rată ridicată de ocupare. Deocamdată, însă, nu există dovezi suficiente care să demonstreze că aceste tarife de trecere au generat schimbări semnificative ale defalcării modale a traficului.*
- (11) **||** *Principiul poluatorul plătește va fi pus în aplicare prin tarife bazate pe costurile externe, ceea ce va contribui, de asemenea, la reducerea costurilor externe.*
- (12) *Modelul conceput de Comisie pentru calcularea costurilor externe oferă metode fiabile și o serie de valori unitare care pot constitui deja o bază pentru calcularea tarifelor de utilizare a drumurilor.*
- (13) *Pentru a garanta că transportatorii rutieri europeni primesc semnale clare privind prețurile, cu efect de stimulent în vederea optimizării comportamentului lor, ar trebui depuse eforturi pe termen mediu pentru a asigura convergența metodelor pe care toate sistemele europene de tarifare le utilizează la calcularea costurilor externe.*
- (14) *Există încă incertitudini privind costurile și beneficiile sistemelor necesare pentru aplicarea tarifelor de utilizare diferențiate pe rutele cu trafic redus. Până când incertitudinile sunt înlăturate, a aborda flexibilită la nivel comunitar pare a fi cea mai adecvată. Această abordare flexibilă ar trebui să permită statelor membre să decidă dacă să introducă sau nu tarife bazate pe costurile externe și pe ce drumuri, în funcție de caracteristicile naționale și locale ale rețelei.*
- (15) *Tarifele de utilizare bazate pe durată și tarifele de trecere nu trebuie aplicate simultan pe teritoriul unui stat membru, pentru a evita fragmentarea sistemelor de tarifare cu efecte negative asupra industriei transporturilor, cu excepția unor cazuri specifice când este necesară finanțarea construcției de tuneluri, poduri sau pasaje montane.*

Miercuri, 11 martie 2009

- (16) *Tarifele de utilizare bazate pe durată și percepute zilnic, săptămânal, lunar sau anual nu ar trebui să discrimineze utilizatorii ocazionali, având în vedere probabilitatea ca o mare parte a acestor utilizatori să nu fie transportatori naționali. Prin urmare, trebuie stabilit un raport mai precis între tarifele zilnice, săptămânale, lunare și anuale. Din rațiuni de eficiență și corectitudine, tarifele de utilizare bazate pe intervalul de timp ar trebui considerate un instrument de tranziție pentru tarifarea infrastructurii. O eliminare treptată a sistemelor de tarifare bazate pe intervalul de timp ar trebui, prin urmare, să fie avută în vedere. Statelor membre care au frontiere externe cu țări terțe ar trebui să li se acorde posibilitatea unei derogări de la această dispoziție și să li se permită să continue aplicarea tarifării bazate pe intervalul de timp în cazul vehiculelor grele de marfă care așteaptă să le vină rândul la punctele de trecere a frontierei.*
- (17) Trebuie evitate sistemele de tarifare divergente privind rețeaua transeuropeană și alte părți ale rețelei rutiere care pot fi utilizate pentru traficul internațional. Ar trebui aplicate aceleași principii de tarifare pentru întreaga rețea rutieră interurbană.
- (18) Ar trebui să se permită ca tarifele de trecere calculate în funcție de distanța parcursă să includă un element de cost extern bazat pe costurile poluării atmosferice și fonice cauzate de trafic. În plus, în zonele de obicei cu trafic intens și în timpul orelor de vârf, ar trebui să se permită ca respectivele costuri ale congestiunii, care sunt suportate, în general, la nivel local să fie recuperate prin intermediul tarifului bazat pe costuri externe. Ar trebui să se permită ca elementul de cost extern integrat în tarifele de trecere să fie inclus în costul infrastructurii, sub rezerva ca în momentul calculării costurilor să fie respectate anumite condiții și să se evite tarifarea necuvenită.
- (19) Pentru a reflecta mai bine costurile poluării atmosferice și fonice cauzate de trafic, precum și costurile generate de congestiune, tariful bazat pe costurile externe ar trebui să varieze în funcție de tipul drumului, tipul de vehicul și de perioade - de exemplu, perioade de vârf zilnice, săptămânale sau sezoniere, perioade în afara celor de vârf și pe timp de noapte.
- (20) Buna funcționare a pieței interne necesită un cadru comunitar, pentru a se asigura că tarifele de trecere stabilite în baza costurilor locale ale poluării atmosferice și fonice datorate traficului și a costurilor generate de congestiune sunt transparente, proporționale și nediscriminatorii. Aceasta necesită principii comune de tarifare, metode de calcul și valori unitare ale costurilor externe bazate pe metode științifice recunoscute, precum și mecanisme de notificare și raportare a sistemelor de tarifare către Comisie.
- (21) Autoritatea care stabilește nivelul tarifelor bazate pe costurile externe nu trebuie să aibă un interes direct să fixeze o valoare nejustificat de ridicată și, prin urmare, trebuie să fie independentă de organismul care colectează și gestionează veniturile provenite din tarifele de trecere. Experiența a arătat că majorarea tarifelor de trecere în zonele montane în vederea finanțării unor proiecte prioritare ale rețelei transeuropene nu este o opțiune practică **dacă definirea unui coridor nu corespunde cu fluxul de trafic real**. Pentru a remedia această situație, **coridorul pe care poate fi autorizată o majorare ar trebui să acopere în special sectoarele rutiere în cazul cărora introducerea unei majorări ar provoca o deviere a traficului înspre proiectul prioritar în cauză**.
- (22) Pentru a acorda prioritate construirii unor proiecte prioritare la nivel european, statele membre care au posibilitatea de a aplica o majorare ar trebui să folosească această opțiune anterior percepției unui tarif bazat pe costurile externe. Pentru a se evita o impunere necuvenită a utilizatorilor, nu trebuie combinată un tarif bazat pe costurile externe cu o majorare, cu excepția cazului în care costurile externe depășesc nivelul majorării deja percepute. Într-o asemenea situație, este indicat ca valoarea majorării să fie dedusă din tariful bazat pe costurile externe.
- (23) În cazul percepției unor tarife diferențiate pentru costurile externe, o variație a tarifului de utilizare a infrastructurii pentru reducerea congestiunilor, optimizarea utilizării infrastructurii, minimizarea degradării infrastructurii sau promovarea siguranței rutiere ar reprezenta o sarcină inutilă pentru anumite categorii de utilizatori și ar trebui, în consecință, interzisă.
- (24) Acordarea de reduceri sau diminuarea tarifelor bazate pe costurile externe nu ar trebui permise întrucât ar constitui un risc major de discriminare în raport cu anumite categorii de utilizatori.

Miercuri, 11 martie 2009

- (25) *Tarifarea costurilor externe prin intermediul tarifelor de trecere va fi mai eficace în influențarea deciziilor din domeniul transportului, dacă utilizatorii cunosc aceste costuri. Prin urmare, acestea trebuie identificate în mod corespunzător într-o declarație, factură sau un document echivalent **inteligibil** furnizat de operatorul tarifului de trecere. În plus, un asemenea document poate facilita facturarea costurilor externe de către transportatori în sarcina expeditorului sau oricărui alți clienți.*
- (26) *Utilizarea sistemelor electronice de percepere a tarifelor de trecere este esențială pentru a evita afectarea fluidității traficului și pentru a preveni efectele negative asupra mediului la nivel local cauzate de cozile la barierele punctelor de plată a tarifelor de trecere. Prin urmare, este recomandabil să se asigure că veniturile provenite din tarifele bazate pe costurile externe și pe utilizarea infrastructurii sunt colectate prin intermediul unui asemenea sistem, care este în conformitate cu cerințele Directivei 2004/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind interoperabilitatea sistemelor de taxare rutieră electronică în cadrul Comunității ⁽¹⁾ care prevede măsuri adecvate și proporționale pentru a se asigura că preocupările de ordin tehnic, juridic, comercial, privind protecția datelor și protecția vieții private sunt luate în considerare în mod corespunzător la punerea în aplicare a sistemelor de tarificare electronice. În plus, asemenea sisteme ar trebui concepute fără bariere laterale, astfel încât să permită extinderea ulterioară și cu costuri reduse la orice axe rutiere paralele. Cu toate acestea, trebuie prevăzută o perioadă de tranziție pentru a permite luarea măsurilor de adaptare necesare.*
- (27) *Este important ca obiectivul prezentei directive să fie atins într-un mod care să nu afecteze negativ funcționarea corectă a pieței interne. Este important să se evite pe viitor ca șoferii vehiculelor grele de marfă să fie obligați să instaleze în cabinele lor tot mai multe echipamente electronice incompatibile și costisitoare, fiind astfel expuși riscului de a face erori atunci când le utilizează. Proliferarea tehnologiilor este inacceptabilă. Astfel, interoperabilitatea sistemelor de tarificare rutieră comunitare, astfel cum este reglementată prin Directiva 2004/52/CE, ar trebui realizată într-un termen cât mai scurt. Ar trebui să se depună eforturi pentru limitarea numărului de dispozitive din vehicul la unul singur, ceea ce ar permite aplicarea diverselor niveluri de tarificare care sunt în vigoare în diversele state membre.*
- (28) *Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a garanta introducerea rapidă a unui sistem cu adevărat interoperabil până la sfârșitul anului 2010, în conformitate cu Directiva 2004/52/CE.*
- (29) *Din motive de claritate juridică, ar trebui să se specifice unde sunt permise taxele de reglementare, special concepute pentru reducerea congestiunii sau pentru a combate efectele negative asupra mediului, inclusiv protecția calității aerului.*
- (30) *Statele membre ar trebui să poată utiliza bugetul rețelei transeuropene de transport (TEN-T) și fondurile structurale pentru îmbunătățirea infrastructurii de transport în scopul diminuării costurilor externe generale ale transporturilor și al implementării sistemelor electronice pentru colectarea tarifelor aplicabile în baza prevederilor prezentei directive.*
- (31) *În conformitate cu obiectivele politicii în domeniul transporturilor vizate de prezenta directivă, veniturile suplimentare generate din tarifele bazate pe costurile externe ar trebui să fie **folosite cu prioritate pentru reducerea și eliminarea costurilor externe ale transportului rutier, acolo unde acest lucru este posibil. Veniturile respective pot fi utilizate și** pentru promovarea mobilității durabile, în sens larg. Prin urmare, asemenea proiecte ar trebui să vizeze facilitarea stabilirii unei tarifări eficiente, reducerea la sursă a poluării generate de transportul rutier, atenuarea efectelor sale, îmbunătățirea performanțelor vehiculelor rutiere în ceea ce privește consumul de energie și emisiile de dioxid de carbon, precum și **îmbunătățirea infrastructurii rutiere existente sau** dezvoltarea infrastructurii alternative pentru utilizatorii transporturilor. Aceasta include, de exemplu, cercetarea și dezvoltarea privind autovehicule mai puțin poluante și implementarea componentei „transporturi” a planurilor de acțiune vizate de Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea ⁽²⁾ calității aerului înconjurător și Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental ⁽³⁾, care ar putea cuprinde măsuri de atenuare a poluării atmosferice și fonice datorate traficului din jurul marilor infrastructuri și din aglomerări. Alocarea acestor venituri nu exonerează statele membre de obligația prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat de a notifica Comisiei anumite măsuri naționale și nici nu aduce atingere rezultatelor unei proceduri inițiate în temeiul articolelor 87 și 88 din tratat.*

⁽¹⁾ JO L 166, 30.4.2004, p. 124. ||

⁽²⁾ JO L 296, 21.11.1996, p. 55. ||

⁽³⁾ JO L 189, 18.7.2002, p. 12.

Miercuri, 11 martie 2009

- (32) Pentru a facilita interoperabilitatea dispozitivelor de plată a *tarifelor* de trecere, ar trebui să **se încurajeze** cooperarea **între statele** membre, în vederea introducerii unui sistem comun de *tarife* de trecere, sub rezerva respectării anumitor condiții. **Comisia ar trebui să sprijine statele membre care doresc să coopereze în vederea introducerii unui sistem comun de tarife de trecere în ansamblul teritoriilor acestora.**
- (33) O evaluare cuprinzătoare a experienței acumulate de acele statele membre care aplică *tarife bazate pe costurile* externe, în conformitate cu prezenta directivă, ar trebui trimisă de către Comisie în timp util Parlamentului European și Consiliului. De asemenea, această evaluare ar trebui să cuprindă o analiză cu privire la progresele înregistrate în aplicarea strategiei de combatere a schimbărilor climatice, în definirea unui element comun privind *tarifarea* combustibililor legat de schimbările climatice prevăzute de Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ⁽¹⁾, inclusiv a combustibililor folosiți de vehiculele grele de marfă. **Ar trebui realizată, de asemenea, o evaluare cuprinzătoare a internalizării costurilor externe pentru toate celelalte moduri de transport, care să constituie baza viitoarelor propuneri legislative în acest domeniu. Acest lucru ar trebui să asigure introducerea unui sistem echitabil și competitiv de internalizare a costurilor externe, care să evite orice denaturări ale pieței interne, pentru toate modurile de transport**
- (34) Articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de Coeziune \parallel ⁽²⁾, prevede că veniturile generate din *tarifele* suportate în mod direct de către utilizatori trebuie luate în considerare în determinarea deficitului de finanțare, în cazul unui proiect generator de venituri. Cu toate acestea, întrucât veniturile generate de *tarifele bazate pe costurile* externe sunt alocate unor proiecte care vizează reducerea poluării rutiere la sursă, atenuarea efectelor acesteia, îmbunătățirea performanțelor energetice și reducerea emisiilor de dioxid de carbon ale vehiculelor, precum și **îmbunătățirea infrastructurii rutiere existente sau** dezvoltarea unor infrastructuri alternative pentru utilizatorii transporturilor, veniturile nu ar trebui luate în considerare la calcularea deficitului de finanțare.
- (35) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive *ar trebui* adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.
- (36) În special, Comisia ar trebui *împuternicită* să adapteze anexele 0, III, IIIa și IV la progresele științifice și tehnice, și anexele **I, II și IIIa** la inflație. Deoarece *măsurile respective* au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din Directiva 1999/62/CE, acestea trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (37) Deoarece obiectivul prezentei directive, respectiv promovarea unei *tarifări* diferențiate bazate pe costurile externe, ca element care să contribuie la un transport durabil, nu poate fi realizat în mod satisfăcător \parallel de către statele membre și, prin urmare, datorită importanței caracterului transfrontalier al transportului, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 1999/62/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctele (b) și (ba) se înlocuiesc cu următoarele:

„(b) «tarif de trecere» înseamnă o anumită sumă, plătită pentru un vehicul în funcție de distanța parcursă pe o infrastructură anume, cuprinzând un tarif de utilizare a unei infrastructuri și/sau un tarif bazat pe costurile externe;

⁽¹⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51. \parallel

⁽²⁾ JO L 210, 31.7.2006, p. 25. \parallel

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. \parallel

Miercuri, 11 martie 2009

- (ba) «tarif de utilizare a infrastructurii» înseamnă un tarif perceput prin intermediul unui tarif de trecere, în vederea recuperării costurilor privind infrastructura suportate de un stat membru **sau de mai multe state membre, dacă este vorba de un proiect de infrastructură comun;**
- (bb) «tarif bazat pe costurile externe» înseamnă un tarif perceput prin intermediul unui tarif de trecere, în vederea recuperării costurilor suportate de un stat membru, generate de poluarea atmosferică și fonică **rezultată** în urma traficului;
- (bc) «costul poluării atmosferice datorate traficului» înseamnă costul daunelor provocate de eliberarea în atmosferă a unor emisii nocive în timpul funcționării unui vehicul;
- (bd) «costul poluării fonice datorate traficului» înseamnă costul daunelor provocate de zgomotul emis de un vehicul sau creat de interacțiunea dintre un vehicul și suprafața drumului;

I

- (be) «tarif mediu ponderat de utilizare a infrastructurii» înseamnă venitul total provenit dintr-un tarif de utilizare a infrastructurii || pe o perioadă determinată, raportat la numărul de kilometri - vehicul parcurși pe axele rutiere unde se percepe **tariful** în perioada respectivă;
- (bf) «tariful mediu ponderat bazat pe costurile externe» înseamnă venitul total provenit dintr-un tarif bazat pe costurile externe || pe o perioadă determinată, divizat la numărul de kilometri pe vehicul parcurși pe **tronsoanele** rutiere unde se percepe **tariful** în perioada respectivă;

2. Articolele 7, 7a și 7b se înlocuiesc cu următoarele:

„Articolul 7

- (1) Statele membre pot menține sau introduce **tarife** de trecere și/sau **tarife** de utilizare pe rețeaua rutieră **transeuropeană** sau pe **orice sector al rețelei lor rutiere în care trec în general un număr important de transporturi internaționale de mărfuri**, în conformitate cu condițiile stabilite la alineatele (2), (3) și (4) din prezentul articol și de articolele 7a-7j.
- (2) Statele membre nu vor impune pe teritoriul lor, în același timp, **tarife** de trecere și **tarife** de utilizare. Cu toate acestea, un stat membru care instituie **tarife** de utilizare pe rețeaua lui, poate impune, de asemenea, **tarife** de trecere pentru utilizarea podurilor, tunelelor și pasajelor montane.
- (3) **Tarifele** de trecere și **tarifele** de utilizare se aplică fără discriminare, directă sau indirectă, pe motiv de naționalitate a transportatorului, stat membru sau țara terță de stabilire a transportatorului sau de înmatriculare a vehiculului ori de originea sau destinația operațiunii de transport.
- (4) Statele membre pot să prevadă rate reduse ale **tarifelor** de trecere sau ale **tarifelor** de utilizare sau exonerări de la plata acestora pentru vehiculele exceptate de la obligația de a instala și utiliza aparatura de înregistrare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 din 20 decembrie 1985 privind **aparatura de înregistrare în transportul rutier** (*) al Consiliului, precum și în cazurile reglementate de și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) literele (a) și (b) din prezenta directivă.
- (5) Până la 31 decembrie 2011, un stat membru poate decide să aplice **tarife** de trecere și/sau **tarife** de utilizare doar pentru vehiculele care au greutatea încărcată maximă admisă de minimum 12 tone. Începând cu 1 ianuarie 2012, **tarifele** de trecere și/sau **tarifele** de utilizare se aplică pentru toate vehiculele, în sensul articolului 2 litera (d), cu excepția cazului în care un stat membru consideră că o extindere la vehiculele de mai puțin de 12 tone: (**)

I

Miercuri, 11 martie 2009

Articolul 7a

(1) *Tarifele de utilizare sunt proporționale cu durata utilizării infrastructurii și sunt valabile pentru o zi, o săptămână, o lună sau un an. În special, nivelul tarifului lunar nu trebuie să depășească 10 % din nivelul tarifului anual, nivelul tarifului săptămânal nu trebuie să depășească 5 % din nivelul tarifului anual, iar nivelul tarifului zilnic nu trebuie să depășească 2 % din tariful nivelului anual.*

■

(2) *Tarifele de utilizare, inclusiv costurile administrative, se stabilesc de către statele membre respective, pentru toate categoriile de vehicule, la o valoare care să nu depășească tarifele maxime stabilite în anexa II.*

Articolul 7b

(1) *Tariful de utilizare a infrastructurii are la bază principiul recuperării costurilor infrastructurii. Tariful mediu ponderat de utilizare a infrastructurii se raportează la costurile de construcție și la costurile de exploatare, întreținere, ■ dezvoltare și garantare a standardelor privind siguranța ale rețelei rutiere respective. De asemenea, tariful mediu ponderat de utilizare a infrastructurii poate include o rentabilitate a capitalului sau o marjă de profit bazată pe condițiile pieței.*

(2) *Tariful bazat pe costurile externe se raportează la costul poluării atmosferice și fonice datorate traficului, luate în considerare împreună sau separat. Pe sectoarele rutiere afectate de congestione tariful bazat pe costurile externe poate include, de asemenea, costul congestionării din timpul perioadelor când acest sectoare sunt, de obicei, aglomerate.*

(3) *Costurile luate în considerare se referă la rețea sau la partea de rețea pe care sunt impuse tarifele de trecere și la vehiculele care sunt supuse taxării. Statele membre pot să aleagă să recupereze numai un procent din aceste costuri.*

Articolul 7c

(1) *Tariful bazat pe costurile externe variază în funcție de tipul de drum și categoria de emisii EURO (anexa IIIa tabelul I), precum și de durată, în cazurile în care tariful include costul congestionării sau costul poluării fonice datorate traficului.*

(2) *Valoarea tarifului bazat pe costurile externe pentru fiecare combinație de categorie de vehicul, tip de drum și durată, este fixată în conformitate cu cerințele minime, cu formula comună și în funcție de costurile externe || maxime care pot fi tarifate din anexa IIIa.*

(3) *Tariful bazat pe costurile externe nu se aplică vehiculelor care respectă viitoarele standarde EURO privind emisiile în mod anticipat față de datele de aplicare prevăzute în normele relevante.*

(4) *Valoarea tarifului bazat pe costurile externe este stabilită de fiecare stat membru. În cazul în care un stat membru desemnează o autoritate pentru realizarea acestei sarcini, din punct de vedere juridic și financiar, autoritatea este independentă de organismul responsabil de gestionarea și colectarea totală sau parțială a tarifului. ■*

Articolul 7d

(1) *Statele membre calculează tariful de utilizare a infrastructurii folosind o metodologie bazată pe principiile de calcul de bază stabilite în anexa III.*

(2) *Pentru taxele de concesiune, nivelul maxim al tarifului de utilizare a infrastructurii este echivalent cu valoarea care ar fi rezultat prin folosirea unei metodologii bazate pe principiile de calcul de bază stabilite în anexa III sau inferior acestei valori. Evaluarea unei asemenea echivalențe este calculată în raport cu o perioadă de referință suficient de lungă, adecvată naturii respectivului contract de concesiune.*

Miercuri, 11 martie 2009

(3) Modalitățile de *tarifare* aplicate deja la 10 iunie 2008 sau pentru care s-au primit propuneri sau răspunsuri la invitațiile de a negocia în cadrul procedurii negociate ca urmare a unui proces de achiziții publice înainte de 10 iunie 2008, nu sunt supuse obligațiilor prevăzute la alineatul (1) și (2), atât timp cât aceste modalități rămân în vigoare și sub rezerva ca ele să nu fie modificate substanțial.

Articolul 7e

(1) În cazuri excepționale privind infrastructura din regiunile montane și **aglomerațiile urbane** și după informarea prealabilă a Comisiei, *tariful* de utilizare a infrastructurii poate fi **majorat printr-un tarif de trecere** pentru anumite sectoare afectate de congestiune intensă sau a căror utilizare de către vehicule provoacă daune importante mediului, sub rezerva ca:

- (a) venitul generat din majorare să fie investit în finanțarea de proiecte **menite să promoveze mobilitatea durabilă și să** contribuie în mod direct la atenuarea congestiunii sau la reducerea efectelor negative asupra mediului și care se referă la același coridor ca sectorul de drum pentru care se aplică majorarea;
- (b) majorarea să nu depășească 15 % din *tariful mediu ponderat* de utilizare a infrastructurii calculată în conformitate cu articolul 7b alineatul (1) și articolul 7d, cu excepția cazului în care venitul generat este investit în sectoarele transfrontaliere ale proiectelor **menite să promoveze mobilitatea durabilă** care vizează infrastructura din regiuni montane, caz în care majorarea nu poate depăși 25 %;
- (c) aplicarea majorării să nu conducă la un tratament inechitabil privind traficul comercial, în raport cu alți utilizatori ai drumurilor;
- (d) o descriere a locului exact unde este percepută majorarea și o dovadă a deciziei de finanțare a realizării **proiectelor** menționate la punctul (a) să fie transmise Comisiei anterior aplicării majorării și
- (e) perioada pentru care urmează să se aplice majorarea să fie definită și delimitată înainte de aplicare și să fie conformă, în privința venitului planificat care urmează să fie generat, cu planurile financiare și analiza costuri/beneficii ale proiectelor cofinanțate cu veniturile provenite din majorare.

Primul paragraf se aplică noilor proiecte transfrontaliere care fac obiectul unui acord între toate statele membre implicate în proiectul respectiv.

(2) După informarea Comisiei, poate fi aplicată o majorare la un sector al drumului care corespunde unei rute *alternative* celei pe care se aplică majorarea menționată la alineatul (1), dacă:

- aplicarea unei majorări ar conduce la o deviere a unei părți semnificative a traficului către această rută alternativă și
- sunt respectate condițiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf literele (a) –(e).

(3) Un *tarif* de utilizare a infrastructurii care face obiectul unei variații în conformitate cu articolul 7f poate fi *majorat*.

(4) Atunci când primește informațiile solicitate de la un stat membru care intenționează să aplice o majorare, Comisia comunică aceste informații tuturor membrilor comitetului *menționat* la articolul 9c. În cazul în care Comisia consideră că majorarea planificată nu satisface condițiile menționate la alineatul (1) sau că majorarea planificată va avea efecte negative semnificative asupra dezvoltării economice a regiunilor periferice, poate respinge sau poate cere modificarea planurilor de *tarifare* transmise de către statul membru în cauză, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 9c alineatul (2).

Miercuri, 11 martie 2009

(5) Pe sectoarele rutiere unde sunt îndeplinite criteriile de aplicare a unei majorări în conformitate cu alineatul (1), statele membre pot percepe *un tarif bazat* pe costurile externe doar dacă este aplicată o majorare.

I

Articolul 7f

(1) Valoarea *tarifelor* de trecere care includ doar *un tarif* de utilizare a infrastructurii poate varia în funcție de standardele de emisii EURO (***anexa IIIa tabelul I***), astfel încât *niciun tarif* de trecere să nu depășească cu mai mult de 100 % *tariful de trecere perceput* pentru vehicule echivalente care respectă cele mai stricte standarde de emisii.

(2) Dacă în cazul unei verificări, un șofer nu poate prezenta documentele necesare ale vehiculului care să ateste standardele de emisii EURO, statele membre pot aplica cele mai ridicate *tarife* posibile, ***cu condiția să existe posibilitatea unei rectificări ulterioare prin care să se recupereze orice sumă plătită în plus.***

(3) *Tarifele* de trecere care includ doar *un tarif* de utilizare a infrastructurii pot varia, de asemenea, pentru atingerea diferitelor scopuri, precum reducerea congestionărilor, minimizarea daunelor provocate infrastructurii, optimizarea utilizării infrastructurii vizate sau promovarea siguranței rutiere, sub rezerva ca:

- (a) variația să fie transparentă, făcută publică și aplicabilă tuturor utilizatorilor în condiții de egalitate;
- (b) variația să fie aplicată în funcție de momentul zilei, de zi sau de anotimp și
- (c) *niciun tarif* să nu fie cu peste **500 %** mai mare decât *tariful cel mai mic perceput* într-un anumit moment al zilei, o anumită zi sau anotimp.

(4) Variațiile menționate la alineatele (1) și (3) nu sunt concepute să genereze venituri suplimentare din *tarife*. Orice creștere neprevăzută a veniturilor este compensată printr-o modificare a structurii variației care trebuie efectuată în termen de doi ani de la sfârșitul exercițiului contabil al anului în care a fost generat venitul.

(5) Dacă *un tarif* de trecere include *un tarif bazat* pe costurile externe, alineatele (1) și (3) nu se aplică componentei *tarifului* care corespunde *tarifului* de utilizare a infrastructurii.

Articolul 7g

(1) Cu cel puțin șase luni înainte de aplicarea unui nou sistem de *tarifare* a utilizării infrastructurii, statele membre transmit Comisiei:

- (a) pentru alte sisteme de *tarifare* decât cele care implică taxele de concesiune:
 - valorile unitare și alți parametri folosiți la calcularea diferitelor elemente de cost ale infrastructurii și
 - informații clare privind vehiculele reglementate prin sistemele de *tarifare* și întinderea geografică a rețelei sau a părții rețelei, folosită pentru calculul fiecărui cost și procentul din costurile pe care intenționează să le recupereze;
- (b) pentru sistemele de *tarifare* care implică taxe de concesiune:
 - contractele de concesiune sau modificările importante ale acestor contracte;

Miercuri, 11 martie 2009

- cazul de bază pe care concedentul a fundamentat avizul de concesiune, astfel cum se menționează în anexa VII B la Directiva 2004/18/CE; acest caz de bază include costurile estimate, astfel cum sunt definite la articolul 7b alineatul (1) preconizate în cadrul concesiunii, traficul prognozat pe tipuri de vehicule, nivelurile preconizate pentru *tarifele* de utilizare și extinderea geografică a rețelei reglementate de contractul de concesiune.
- (2) În termen de șase luni de la primirea tuturor informațiilor necesare, în conformitate cu alineatul (1), Comisia emite un aviz cu privire la respectarea obligațiilor menționate la articolul 7d. Avizele Comisiei se pun la dispoziția comitetului menționat la articolul 9c **și la dispoziția Parlamentului European.**
- (3) Cu cel puțin șase luni înainte de aplicarea unui nou sistem de *tarifare* bazat pe costurile externe, statele membre transmit Comisiei:
- (a) informații precise care să permită localizarea sectoarelor rutiere pe care va fi *percept* *tariful* bazat pe costurile externe și care să descrie tipurile de vehicule, de drumuri și intervalele de timp exacte în funcție de care va varia aceasta;
- (b) *tariful mediu ponderat* bazat pe costurile externe *previzionat*, precum și veniturile totale previzionate;
- (c) numele autorității desemnate în conformitate cu articolul 7c alineatul (4) să stabilească nivelul *tarifului*, precum și a reprezentantului acesteia și
- (d) parametrii, datele și informațiile necesare pentru a ilustra aplicarea metodei de calcul stabilită în anexa IIIa.
- (e) **previziunile referitoare la alocarea tarifului bazat pe costurile externe.**
- (f) **un plan specific care să indice modalitatea în care venitul suplimentar obținut din tarifele bazate pe costurile externe urmează să fie utilizat pentru reducerea impactului negativ asupra transportului.**
- (4) În termen de șase luni de la primirea informațiilor în conformitate cu alineatul (3), Comisia poate cere statelor membre vizate să își adapteze *tariful* bazat pe costurile externe *propus*, dacă aceasta consideră că nu sunt respectate obligațiile menționate la articolele 7b, 7c, 7i sau 9 alineatul (2). Decizia Comisiei se pune la dispoziția Comitetului menționat la articolul 9c **și la dispoziția Parlamentului European.**

Article 7h

- (1) Statele membre nu diminuează și nu acordă reduceri niciunui utilizator în ceea ce privește elementul de *tarifare* a costurilor externe al *unui tarif* de trecere.
- (2) Statele membre pot diminua *tariful* de trecere sau acorda reduceri la prețul *tarifului* privind infrastructura, cu condiția ca:
- (a) structura de *tarifare* rezultată să fie proporțională, publică și aplicabilă tuturor utilizatorilor în condiții de egalitate și să nu conducă la costuri suplimentare sub forma unor *tarife* mai mari pentru alți utilizatori și
- (b) ca asemenea reduceri sau diminuări să conducă la economii reale privind costurile administrative și să nu depășească 13 % din *tariful* de utilizare a infrastructurii *achitat* de vehicule similare care nu pot beneficia de reducere sau diminuare.

Miercuri, 11 martie 2009

(3) Sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 7f alineatul (3) litera (b) și la articolul 7f alineatul (4), în cazuri excepționale privind proiecte specifice de interes european ridicat **în domeniul transportului de marfă**, nivelurile *tarifelor* de trecere pot fi supuse altor forme de variație pentru a asigura viabilitatea comercială a acestor proiecte, în cazul în care ele sunt expuse concurenței directe cu alte moduri de transport de vehicule. Structura de *tarifare* rezultată este liniară, proporțională, publică, accesibilă pentru toți utilizatorii în condiții de egalitate și nu conduce la costuri suplimentare transmise altor utilizatori sub forma unor *tarife* mai mari. Comisia verifică respectarea acestor condiții anterior punerii în aplicare a structurii de *tarifare* în cauză.

Articolul 7i

(1) Aplicarea, colectarea și monitorizarea plății *tarifelor* de trecere și de utilizare a infrastructurii se fac astfel încât să afecteze cât mai puțin fluiditatea traficului și să se evite orice controale și verificări obligatorii exercitate la frontierele interne ale Comunității. În acest scop, statele membre cooperează pentru a stabili metode care să permită transportatorilor rutieri să plătească *tarifele* de utilizare 24 de ore din 24, cel puțin la punctele de vânzare importante, utilizând toate mijloacele obișnuite de plată, în interiorul și exteriorul statelor membre în care se aplică acestea. Statele membre pun la dispoziție facilitățile adecvate la punctele de plată a *tarifelor* de trecere și de utilizare a infrastructurii, astfel încât să se mențină standardele normale de siguranță rutieră.

(2) Modalitățile de colectare a *tarifelor* de trecere și a *tarifelor* de utilizare nu **îi** dezavantajează în mod nejustificat, din punct de vedere financiar sau din alt punct de vedere, **pe** utilizatorii ocazionali ai rețelei rutiere **față de cei care folosesc modalități alternative de plată**. În special, în cazul în care un stat membru percepe *tarife* de trecere sau *tarife* de utilizare exclusiv prin intermediul unui sistem care necesită folosirea unei unități aflate la bordul vehiculului, statul membru asigură că unitățile de bord adecvate, conform cu cerințele Directivei 2004/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului (**), pot fi obținute de toți utilizatorii în condiții administrative și financiare rezonabile.

(3) În cazul în care un stat membru percepe un **tarif de trecere în cazul unui vehicul, cuantumul total al tarifului respectiv, cuantumul tarifului pentru utilizarea infrastructurii și cuantumul tarifului bazat pe costurile externe sunt indicate** într-un document care este furnizat transportatorului, **folosind, dacă este posibil, mijloace electronice**.

(4) Un **tarif bazat pe costurile externe este perceput și colectat** prin intermediul unui sistem electronic care respectă cerințele de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2004/52/CE. **De asemenea, statele membre cooperează pentru a se asigura că folosesc sisteme electronice interoperabile, care să poată fi folosite pe teritoriul fiecăruia, cu mențiunea că, dacă este necesar, nivelurile tarifelor pot fi ajustate.**

(5) **Imediat ce se asigură din punct de vedere tehnic operabilitatea serviciilor de colectare a tarifelor de trecere bazate pe sistemul de poziționare a sateliților Galileo, tarifele bazate pe costurile externe sunt percepute și colectate de un sistem european interoperabil de tarifare rutieră electronică în conformitate cu Directiva 2004/52/CE.**

Articolul 7j

Prezenta directivă nu afectează libertatea statelor membre care introduc un sistem de *tarife* de trecere și/sau *tarife* de utilizare a infrastructurii de a oferi o compensație adecvată pentru aceste *tarife*, fără a aduce atingere articolelor 87 și 88 din tratat, **chiar dacă suma rezultată percepută ar scădea sub valorile minime stabilite în anexa I.**

(*) JO L 370, 31.12.1985, p. 8.

(**) **De completat la un stadiu ulterior al procedurii legislative.**

(***) JO L 166, 30.4.2004, p. 124.”.

3. La capitolul III, se inserează următorul articol ||:

„Articolul 8b

(1) Două sau mai multe state membre pot coopera pentru introducerea unui sistem comun de *tarife* de trecere aplicabile în ansamblul teritoriilor acestora. În acest caz, statele membre respective asigură implicarea Comisiei în cadrul acestei forme de cooperare, funcționarea ulterioară a sistemului și în posibilele modificări ale acestuia.

Miercuri, 11 martie 2009

(2) Sistemul comun de *tarifare* face obiectul condițiilor stabilite la articolele 7 și 7j și este deschis altor state membre.”

4. La articolul 9, alineatele (1a) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1a) Prezenta directivă nu împiedică aplicarea nediscriminatorie de către statele membre a taxelor de reglementare destinate special pentru reducerea congestionării sau pentru a combate efectele negative asupra mediului, inclusiv calitatea inferioară a aerului, datorate traficului pe orice *cale rutieră, în special în zonele urbane, inclusiv pe drumurile care fac parte din rețeaua transeuropeană și care traversează o zonă urbană.*

(2) Un stat membru care percepe un *tarif bazat* pe costurile externe se va asigura că veniturile generate din aplicarea *tarifului* sunt alocate **în mod prioritar pentru reducerea și, dacă este posibil, eliminarea costurilor externe derivate din transportul rutier. Veniturile pot fi folosite, de asemenea, pentru** măsuri care vizează facilitarea unei tarifări eficiente, reducerea la sursă a poluării datorate transportului, atenuarea efectelor acesteia, îmbunătățirea performanțelor energetice și **a celor** privind emisiile de dioxid de carbon **ale vehiculelor de transport rutier**, precum și construirea **sau îmbunătățirea infrastructurilor rutiere sau construirea** de infrastructuri alternative pentru utilizatorii transporturilor.

Statul membru în care este percepută un *tarif* de utilizare a infrastructurii decide destinația veniturilor generate prin aplicarea *respectivului tarif*. Pentru a permite rețelei de drumuri să se dezvolte în mod unitar, veniturile provenite din aplicarea *tarifelor* sunt folosite, **în primul rând**, în beneficiul sectorului de transport **rutier** și pentru optimizarea sistemului de transport **rutier**.

Începând din 2011, cel puțin 15 % din veniturile generate de tarifele bazate pe costurile externe și de tarifele de utilizare a infrastructurii în fiecare stat membru sunt alocate sprijinirii financiare a proiectelor TEN-T pentru îmbunătățirea durabilității transportului. Acest procentaj este majorat cu timpul.”

5. Articolele 9b și 9c se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 9b

Comisia facilitează dialogul și schimbul de know-how tehnic între statele membre legat de punerea în aplicare a prezentei directive și, în special, a anexelor. Comisia adaptează anexele 0, III, IIIa și IV în funcție de progresele științifice și tehnice, iar **anexele I, II și IIIa** în funcție de evoluția inflației. Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9c alineatul (3).

Articolul 9c

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului (*), având în vedere dispozițiile articolului 8 din *respectiva decizie*.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din *respectiva decizie*.

(*) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.”

6. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

(1) Până la 31 decembrie 2012 și la fiecare patru ani de acum încolo, statele membre care percep un *tarif bazat* pe costurile externe și/sau un *tarif* de utilizare a infrastructurii elaborează un raport privind *tarifele* percepute pe teritoriul acestora care este transmis Comisiei. Raportul cuprinde informații privind următoarele:

Miercuri, 11 martie 2009

- (a) *tariful mediu ponderat bazat pe costurile externe și sumele percepute pentru fiecare combinație de clasă de vehicule, tipul de cale rutieră și perioada de timp;*
- (b) *veniturile totale percepute din aplicarea tarifului bazat pe costurile externe și informațiile privind folosirea veniturilor respective; ||*
- (c) ***efectul tarifelor bazate pe costurile externe sau al tarifelor de utilizare a infrastructurii asupra transferului modal, asupra optimizării transportului rutier și asupra mediului și efectul tarifelor bazate pe costurile externe asupra costurilor externe pe care statul membru dorește să le acopere prin intermediul tarifelor; și***
- (d) *tariful mediu ponderat de utilizare a infrastructurii, precum și veniturile totale provenite din perceperea acestui tarif.*

(2) Până la 31 decembrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind disponibilitatea locurilor de parcare sigure și păzite în rețeaua rutieră transeuropeană.

După consultarea partenerilor sociali relevanți, acest raport prezintă propuneri privind:

- (a) ***alocarea de fonduri din tarifele de utilizare a infrastructurii pentru crearea unui număr suficient de zone de parcare sigure și păzite în rețeaua rutieră transeuropeană de către operatorii de infrastructură sau autoritățile publice responsabile pentru rețeaua rutieră transeuropeană;***
 - (b) ***orientări pentru Banca Europeană de Investiții, Fondul de coeziune și Fondurile structurale pentru a lua în considerare în mod corespunzător zonele de parcare sigure și păzite în cadrul elaborării și cofinanțării proiectelor privind rețeaua rutieră transeuropeană.***
- (3) Până la 31 decembrie 2013, Comisia va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului privind punerea în aplicare și efectele prezentei directive, în special privind eficacitatea prevederilor legate de recuperarea costurilor generate de congestione și de poluarea rezultată în urma traficului, precum și privind includerea vehiculelor între 3,5 și 12 tone. De asemenea, raportul evaluează următoarele:
- (a) *relevanța integrării altor costuri externe în calcularea tarifelor, în special costurile provocate de emisiile de CO₂ și cele legate de pierderea biodiversității, precum și costurile generate de accidente, în cazul în care crearea unei taxe comune pe combustibili nu permite obținerea de rezultate satisfăcătoare;*
 - (b) *relevanța extinderii domeniului de aplicare a directivei la alte categorii de vehicule;*
 - (c) *posibilitatea adoptării unei clasificări revizuite a vehiculelor în vederea diversificării tarifelor pentru a lua în considerare impactul mediu asupra mediului înconjurător, congestione și infrastructura, performanțele acestora în materie de consum de energie și emisii de dioxid de carbon, precum și fezabilitatea din punct de vedere practic și economic a percepției și aplicării tarifelor; ||*
 - (d) *fezabilitatea economică și tehnică a introducerii pe principalele drumuri interurbane a unor tarife minime bazate pe distanța parcursă. Raportul precizează tipul de tronson rutier care poate fi taxat, posibilele modalități de percepere și de punere în aplicare a unor asemenea tarife, în mod rentabil, precum și o metodă simplă comună de stabilirea unor niveluri minime ale tarifelor.*
 - (e) ***fezabilitatea tehnică și economică a eliminării treptate a sistemelor de tarifare bazate pe intervale de timp și a introducerii sistemelor bazate pe distanța parcursă, precum și nevoia de a menține o derogare pentru statele membre care au frontiere externe cu țări terțe, care să prevadă continuarea aplicării sistemelor de tarifare bazate pe intervale de timp pentru vehiculele grele de marfă care așteaptă să le vină rândul la punctele de trecere a frontierei; și***

Miercuri, 11 martie 2009

(f) *necesitatea unei propuneri referitoare la un sistem care să garanteze internalizarea consecventă și simultană a costurilor externe pentru toate celelalte moduri de transport.*

Raportul este însoțit de o evaluare a progreselor privind internalizarea costurilor externe pentru toate modurile de transport și de o propunere adresată Parlamentul European și Consiliului de continuare a revizuirii prezentei directive.”

7. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) primul alineat se înlocuiește cu următoarele:

„Prezenta anexă specifică principiile esențiale pentru calculul *tarifului mediu ponderat* de utilizare a *infrastructurii* pentru a reflecta articolul 7b alineatul (1). Obligația de a lega *tarifele* de trecere de costuri nu aduce atingere libertății statelor membre de a decide, în conformitate cu articolul 7b alineatul (3), să nu recupereze costurile în întregime prin veniturile obținute din *tarifare* sau libertății de variație a *tarifelor* specifice de trecere în raport cu media, în conformitate cu articolul 7f (*).

(*) Aceste dispoziții, împreună cu flexibilitatea oferită în modul în care sunt recuperate costurile în timp (a se vedea punctul 2.1 a treia liniuță), conferă o marjă considerabilă pentru a stabili *tarifele* de trecere la niveluri care sunt acceptabile pentru utilizatori și sunt adaptate la obiectivele specifice politicii de transport a statului membru.”

(b) la punctul 1, a doua liniuță, cuvintele „Articolul 7a alineatul (1)” se înlocuiesc cu cuvintele „Articolul 7b alineatul (3)”.

8. După anexa III, textul prevăzut de anexa la prezenta directivă se inserează ca anexa IIIa.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptat la ||

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 11 martie 2009

ANEXĂ

„ANEXA IIIa

CERINȚE MINIME PENTRU PERCEPEREA UNUI TARIF BAZAT PE COSTURI EXTERNE ȘI ELEMENTE DE COST EXTERN
MAXIMALE CARE SUNT TARIFATE

Prezenta anexă definește condițiile minime aplicabile la perceperea unui tarif bazat pe costurile externe și elementele de cost maximale pe care le poate integra în momentul stabilirii valorii tarifului.

1. Părțile vizate ale rețelei

Statele membre definesc în mod precis sectorul sau sectoarele din rețea care vor face obiectul unui tarif bazat pe costurile externe.

Un stat membru poate decide perceperea unui tarif bazat pe costurile externe pe un sector sau pe anumite sectoare ale rețelei pe baza unor criterii obiective.:

I

2. Vehiculele, drumurile și perioadele de timp acoperite

Statul membru notifică Comisia cu privire la clasificarea vehiculelor în funcție de care variază tariful. De asemenea, Comisia va fi notificată de statul membru și cu privire la localizarea drumurilor care fac obiectul unui tarif bazat pe costurile externe (denumite în continuare «drumuri suburbane») și a drumurilor cărora li se aplică tarife bazate pe costurile externe mai reduse (denumite în continuare «alte drumuri interurbane»).

Dacă este cazul, Comisia va fi notificată, de asemenea, cu privire la intervalele de timp exacte care corespund perioadelor pe timp de noapte și diverselor perioade de vârf zilnice, săptămânale sau sezoniere pe durata cărora poate fi impusă un tarif bazat pe costurile externe mai ridicat, pentru a reflecta creșterea congestiei sau a poluării fonice.

Clasificarea drumurilor și definirea perioadelor de timp se bazează pe criterii obiective legate de gradul de expunere al căilor rutiere și vecinătăților acestora la congestie și poluare, respectiv densitatea populației, numărul anual de momente de vârf ale poluării, calculate în conformitate cu Directiva 96/62/CE, traficul orar și zilnic mediu și nivelul serviciului (procentul din zi sau an când drumul este utilizat aproape de capacitate maximă sau peste aceasta, întârzierile medii și/sau lungimea cozilor). Criteriile utilizate vor fi incluse în notificare.

3. Valoarea tarifului

Pentru fiecare clasă de emisii EURO de vehicule, tip de drum și perioadă de timp, autoritatea independentă determină o sumă specifică unică. Structura tarifară rezultată trebuie să fie transparentă, publică și aplicabilă tuturor utilizatorilor în condiții de egalitate.

La stabilirea tarifelor, autoritatea independentă este ghidată de principiul stabilirii unei tarifări eficiente, respectiv stabilirea prețului cel mai apropiat de costul social marginal de utilizare a vehiculului tarifat. Tariful va fi stabilit, cât mai aproape posibil de nivelul costurilor externe care pot fi imputate categoriilor vizate de utilizatori ai drumurilor.

De asemenea, tariful este stabilit luând în considerare riscul de deviere a traficului împreună cu orice alte efecte negative asupra securității rutiere, mediului și congestiei, precum și soluțiile de atenuare a acestor riscuri.

Autoritatea independentă monitorizează eficacitatea sistemului de tarifare în ceea ce privește reducerea daunelor provocate mediului de transport rutier și evitarea congestiei în zonele unde este aplicată. Aceasta adaptează în mod periodic structura tarifară și valoarea specifică a tarifelor stabilite pentru o anumită clasă de emisii EURO de vehicule, tip de drum și perioadă de timp în funcție de evoluția cererii în materie de transport.

4. Elementele de cost extern

4.1. Costurile poluării atmosferice datorate traficului

Atunci când un stat membru optează pentru includerea tuturor sau a unei părți a costurilor poluării atmosferice datorate traficului în tariful bazat pe costurile externe, autoritatea independentă calculează costul *supra* tarifării al poluării atmosferice datorate traficului prin aplicarea următoarelor formule sau prin aplicarea valorilor unitare indicate în tabelul nr. 1, dacă acestea din urmă sunt mai scăzute:

$$PCV_{ij} = \sum_k EF_{ik} \times PC_{jk} \text{ unde:}$$

Miercuri, 11 martie 2009

PCV_{ij} înseamnă costul poluării atmosferice produse de vehiculul din clasa i pe tipul de drum j (euro/vehicul-kilometru)

EF_{ik} înseamnă factorul de emisii de poluant k pentru vehiculul din clasa i (gram/kilometru)

PC_{jk} înseamnă costul financiar al poluantului k pentru tipul de drum j (euro/gram).

Doar emisiile de particule în suspensie și de precursori de ozon precum oxidul de azot și componentele organice volatile vor fi luate în considerare. Factorii de emisii sunt identici cu cei folosiți de statele membre în elaborarea inventarelor naționale de emisii prevăzute de Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisii pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽¹⁾ (care necesită folosirea Ghidului EMEP/CORINAIR privind inventarul poluanților atmosferici) ⁽²⁾. Costul financiar al poluanților atmosferici va fi extras din tabelul nr. 13 al «Ghidului privind estimarea costurilor externe în sectorul transporturilor» ||.

Tabelul nr. 1: Costul *maxim supus tarifării al* poluării atmosferice *pentru orice* vehicul *dintr-o clasă dată*

Eurocent/vehicul/kilometru	Drumuri care fac obiectul unor tarife mai ridicate bazate pe costurile externe / Drumuri și autostrăzi suburbane	Drumuri care fac obiectul unor tarife mai scăzute bazate pe costurile externe / Drumuri și autostrăzi interurbane
EURO 0	16	12
EURO I	11	8
EURO II	9	7
EURO III	7	6
EURO IV	4	3
EURO V	3	2
EURO VI	2	1
Vehicule mai puțin poluante decât EURO VI, de exemplu vehicule grele de marfă hibride și electrice sau vehicule care funcționează pe bază de amestecuri de gaz natural/hidrogen sau pe bază de hidrogen	0	0

Valori exprimate în eurocenți, 2000

Valorile din tabelul nr. 1 reprezintă mediile aritmetice ale valorilor furnizate în tabelul 15 din «Manualul privind estimarea costurilor externe în sectorul transporturilor» || pentru vehicule din patru categorii diferite de greutate. Statele membre pot aplica o un factor de corecție valorilor precizate în tabelul nr. 1, pentru a reflecta structura reală a parcului auto în ceea ce privește dimensiunile vehiculului. Valorile indicate în tabelul nr. 1 pot fi multiplicare cu un factor de maxim 2 în zonele montane, în măsura în care acest fapt este justificat de panta drumului, altitudine și/sau de inversiunile de temperatură.

Autoritatea independentă poate adopta alte metode care folosesc datele rezultate în urma din măsurării emisiilor poluante și valoarea locală a costului financiar al emisiilor poluante, sub rezerva ca rezultatele obținute să nu fie superioare celor care ar fi putut fi obținute prin aplicarea formulei de mai sus sau a valorilor unitare menționate pentru toate categoriile de vehicule.

Toți parametrii, datele și alte informații necesare pentru a înțelege modul de calcul al poluării atmosferice sunt publice.

4.2. Costurile poluării fonice datorate traficului

Când un stat membru optează pentru includerea tuturor sau a unei părți a costurilor poluării atmosferice datorate traficului în *tariful bazat* pe costurile externe, autoritatea independentă calculează costul *supus tarifării* al poluării fonice datorate traficului prin aplicarea următoarei formule sau prin aplicarea valorilor unitare indicate în tabelul nr. 2, dacă acestea din urmă sunt mai scăzute:

$$NCV_{ij} (zi) = \sum^k NC_{jk} \times POP_k / ADT$$

⁽¹⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22.

⁽²⁾ Metodologia Agenției Europene de Mediu ||.

Miercuri, 11 martie 2009

NCV_{ij} (noapte) = $n \times NCV_{ij}$ (zi) unde

NCV_{ij} înseamnă costul poluării fonice produse de vehiculul din clasa i pe tipul de drum j (euro/vehicul-kilometru)

NC_{jk} înseamnă costul poluării fonice pentru o persoană expusă pe un drum de tip j la nivelul de zgomot k (euro/persoană)

POP_k înseamnă populația expusă la nivelul de zgomot zilnic k pe kilometru (persoană/kilometru)

ADT înseamnă traficul zilnic mediu (vehicul)

n – înseamnă coeficientul corector pe timp de noapte.

Populația expusă nivelului de zgomot k este determinată pe baza hărților strategice privind nivelul zgomotului elaborate în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental ⁽¹⁾.

Costul financiar pe persoană expusă la nivelul de zgomot k este extras din tabelul 20 al «Ghidului privind estimarea costurilor externe în sectorul transporturilor» \parallel .

Pentru calcularea traficului mediu zilnic este aplicat un factor de ponderare inferior sau egal cu 4 între vehiculele grele de marfă și vehiculele de pasageri.

Tabelul nr. 2: Costurile *supuse tarifării* ale poluării fonice datorate traficului

Eurocent/vehicul/kilometru	Ziua	Noaptea
Drumuri suburbane	1,1	2
Alte drumuri interurbane	0,13	0,23

Valori exprimate în eurocenți, 2000

Sursa: \parallel «Manual privind estimarea costurilor externe în sectorul transporturilor», tabelul 22 \parallel .

Valorile indicate în tabelul 2 pot fi multiplicare cu un factor de maxim 5 în zonele montane, în măsura în care acest fapt este justificat de panta drumului, inversiunile de temperatură și/sau de efectul de amfiteatru al văilor.

Toți parametrii, datele și alte informații necesare pentru a înțelege modul de calcul al costului *supus tarifării* al poluării fonice sunt publice.

⁽¹⁾ JO L 189, 18.7.2002, p.12.”

I

Accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) ***I

P6_TA(2009)0114

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2010/C 87 E/62)

(Procedura de codecizie – reformare)

Propunerea a fost modificată la 11 martie 2009 după cum urmează ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă comisiei în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură (A6-0077/2009).

Miercuri, 11 martie 2009

P6_TC1-COD(2008)0069**Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 255 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei ||,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei trebuie să facă obiectul mai multor modificări substanțiale ⁽²⁾. Din motive de claritate, regulamentul menționat anterior ar trebui reformat.
- (2) Tratatul privind Uniunea Europeană consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.
- (3) Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (4) **Transparența ar trebui să consolideze de asemenea principiile bunei administrări în cadrul instituțiilor UE, astfel cum se prevede la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽³⁾ („Carta”). Proceduri interne ar trebui definite în consecință și resurse financiare și umane suficiente ar trebui puse la dispoziție pentru a pune în practică principiul deschiderii. [Am 1]**

■ [Am 2]

■ [Am 3]

- (5) **Consultarea organizată de Comisie a demonstrat un sprijin larg din partea societății civile în ceea ce privește solicitarea Parlamentului European de a introduce un veritabil instrument de libertate a informației care să se aplice cadrului instituțional al Uniunii Europene, în conformitate cu dreptul la o bună administrare prevăzut în Articolul 41 al Cartei Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. [Am 92]**
- (6) Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, **întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care reglementează acest acces** în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE și ținând seama de experiența punerii în aplicare inițiale a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a rezoluției Parlamentului European din 4 aprilie 2006 cu recomandări la adresa Comisiei privind accesul la documentele instituțiilor ⁽⁴⁾ Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului de acces la documente al statelor membre, al autorităților judiciare sau al organelor de anchetă. [Am 4]

⁽¹⁾ JO C [...], [...], p. [...].⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.⁽³⁾ JO C 303, 14.12.2007, p. 1.⁽⁴⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 151.

Miercuri, 11 martie 2009

- (7) **În conformitate cu articolul 255 alineatul (2) din Tratatul CE, prezentul regulament detaliază principiile generale și limitele întemeiate pe rațiuni de interes public și privat care guvernează dreptul de acces la documentele pe care toate celelalte norme europene ar trebui să le respecte. [Am 16]**
- (8) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) din Tratatul UE, dreptul de acces se aplică și în cazul documentelor privind politica externă și de securitate comună și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală. **■ [Am 5]**
- (9) Întrucât problema accesului la documente nu face obiectul dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui, în conformitate cu Declarația nr. 41 anexată actului final al Tratatului de la Amsterdam, să se inspire din prezentul regulament în cazul documentelor privind activitățile reglementate de tratatul respectiv.
- (10) La 6 septembrie 2006, Parlamentul European și Consiliul au adoptat Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽¹⁾. În ceea ce privește accesul la documentele care conțin informații privind mediul, ar trebui să existe o concordanță între prezentul regulament și Regulamentul (CE) nr. 1367/2006.
- (11) **Consiliul și Comisia acționează în calitate de legiuitor atunci când, asociind Parlamentul European, adoptă, chiar și în temeiul competențelor delegate, norme cu un domeniu de aplicare general și cu un caracter juridic obligatoriu în sau pentru statele membre, prin intermediul regulamentelor, directivelor, deciziilor-cadru sau deciziilor, pe baza dispozițiilor pertinente din tratate. [Am 6]**
- (12) **În conformitate cu principiile democratice enunțate la articolul 6 alineatul (1) din Tratatul UE și cu jurisprudența Curții de Justiție privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, ar trebui autorizat un acces mai larg la documente în cazurile în care instituțiile acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în temeiul competențelor delegate. Textele juridice ar trebui redactate într-o manieră clară și ușor de înțeles ⁽²⁾ și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene; documentele care servesc la elaborarea legislației și toate informațiile relevante, inclusiv avizele juridice și procedura interinstituțională, ar trebui să fie ușor accesibile cetățenilor, în timp util, prin intermediul internetului.**
- Practicile unei mai bune legiferări, modelele și tehnicile de redactare, precum și soluțiile tehnice pentru urmărirea ciclului de viață al documentelor care servesc la elaborarea legislației și pentru diseminarea acestora către instituțiile și organismele implicate în procedură ar trebui convenite de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în conformitate cu prezentul regulament și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. [Am 8]**
- (13) **Un registru interinstituțional al reprezentanților grupurilor de interese și al altor părți interesate este un instrument natural în promovarea deschiderii și transparenței procesului legislativ. [Am 11]**
- (14) Transparența procesului legislativ are o importanță capitală pentru cetățeni. În consecință, instituțiile ar trebui să difuzeze în mod activ documentele care fac parte din procesul legislativ. Difuzarea activă a documentelor ar trebui încurajată și în alte domenii.
- (15) **Pentru completarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să propună un instrument care să fie adoptat de Parlamentul European și Consiliu, pentru elaborarea de norme comune care să reglementeze reutilizarea informațiilor și a documentelor deținute de instituții, prin implementarea, mutatis mutandis, a principiilor enunțate în Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public ⁽³⁾. [Am 22]**

⁽¹⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

⁽²⁾ Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare (JO C 73, 17.3.1999, p. 1).

⁽³⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.

Miercuri, 11 martie 2009

(16) *Fără a aduce atingere legislației naționale privind accesul la documente și în conformitate cu principiile cooperării loiale și securității juridice, la punerea în aplicare a actelor instituțiilor UE, statele membre nu ar trebui să împiedice îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, inclusiv nivelul de transparență pe care acesta îl urmărește la nivelul UE, și ar trebui, în special, să garanteze faptul că dispozițiile statelor membre de implementare a legislației UE oferă cetățenilor UE și celorlalte persoane vizate o înțelegere clară și precisă a drepturilor și obligațiilor lor și oferă instanțelor naționale instrumentele necesare pentru a garanta respectarea acelor drepturi și obligații. [Am 100]*

(17) Chiar dacă prezentul regulament nu are nici ca obiect, nici ca efect modificarea legislațiilor naționale în materie de acces la documente, cu toate acestea, este evident că, în temeiul principiului de cooperare loială care reglementează relațiile între instituții și statele membre, **ar trebui ca statele membre să le acorde cetățenilor la nivel național cel puțin același nivel de transparență ca și cel acordat la nivel comunitar atunci când pun în aplicare norme UE.**

În mod similar și fără a aduce atingere controlului parlamentar național, statele membre ar trebui să ia măsuri astfel încât să nu împiedice prelucrarea documentelor clasificate ale UE. [Am 20]

(18) *Documentele legate de proceduri fără caracter legislativ, cum ar fi măsurile obligatorii fără un domeniu de aplicare general sau măsurile privind organizarea internă, actele administrative sau bugetare, actele neobligatorii cu caracter politic (cum ar fi concluzii, recomandări sau rezoluții) ar trebui să fie ușor accesibile în conformitate cu principiul bunei administrări enunțat la articolul 41 din Cartă, menținându-se, în același timp, eficacitatea procesului decizional al instituțiilor. Pentru fiecare categorie de document, instituția responsabilă și, după caz, celelalte instituții asociate ar trebui să permită accesul cetățenilor la fluxul procedurilor interne care trebuie urmate, unitățile organizaționale care ar putea fi responsabile, alături de responsabilitățile acestora, termenele stabilite și biroul care trebuie contactat. Este posibilă stabilirea unor acorduri speciale cu părțile interesate de procedură, chiar și în situațiile în care nu a fost posibilă acordarea accesului public; instituțiile ar trebui să țină seama în mod corespunzător de recomandările Ombudsmanului European. [Am 9]*

(19) *Instituțiile ar trebui să convină asupra unor orientări comune privind modalitatea de înregistrare a documentelor interne, de clasificare a acestora și de arhivare a lor în scopuri istorice, în conformitate cu principiile enunțate în prezentul regulament. Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 354/83 al Consiliului din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁽¹⁾ ar trebui prin urmare abrogat. [Am 10]*

(20) *În vederea dezvoltării activităților instituțiilor în domenii care necesită un grad de confidențialitate, este oportună stabilirea unui sistem de securitate cuprinzător care să acopere modul de tratare a informațiilor clasificate ale UE. Termenul „clasificat UE” ar trebui să se refere la orice informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea prejudicia în măsură variabilă interesele UE sau unul sau mai multe state membre, indiferent dacă informațiile respective provin din UE sau sunt primite de la state membre, țări terțe sau organizații internaționale. În conformitate cu principiile democratice menționate la articolul 6 alineatul (1) din Tratatul UE, Parlamentul European ar trebui să aibă acces la informațiile clasificate ale UE mai ales atunci când acest acces este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor legislative sau nelegislative conferite prin tratate. [Am 13]*

(21) *Instituțiile și organismele comunitare ar trebui să trateze datele cu caracter personal într-o manieră echitabilă și transparentă și cu respectarea drepturilor persoanelor vizate, astfel cum sunt stabilite în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date⁽²⁾ și în jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene („Curtea de Justiție”). Instituțiile ar trebui să își stabilească procedurile interne ținând cont în mod corespunzător de recomandările Autorității Europene pentru Protecția Datelor.*

⁽¹⁾ JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

Miercuri, 11 martie 2009

De la adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, jurisprudența Curții de Justiție și deciziile și pozițiile adoptate de Ombudsmanul European și de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor au clarificat legătura dintre regulamentul respectiv și Regulamentul (CE) nr. 45/2001, astfel încât se aplică Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în cazul cererilor de documente care conțin date cu caracter personal, iar aplicarea excepțiilor de la regulile care permit accesul la documente și informații în scopul protejării datelor personale trebuie să se bazeze pe nevoia de a proteja viața privată și integritatea unei persoane. [Am 7]

- (22) *Dreptul de acces la documente publice nu aduce atingere dreptului de acces la date personale, conform Regulamentului (CE) nr. 45/2001. În cazul în care o persoană solicită acces la date care o privesc, ar trebui ca o instituție să examineze, din proprie inițiativă, dacă persoana respectivă are drept de acces, conform Regulamentului (CE) nr. 45/2001. [Am 99]*
- (23) *Articolul 4 din Statutul deputaților în Parlamentul European exclude documentele deputaților în Parlamentul European din sfera definiției termenului „document”, utilizat în prezentul regulament. Aceste documente, atunci când sunt transmise instituțiilor din afara procesului legislativ, sunt încă protejate de articolul 6 din Statutul deputaților. Astfel, interpretarea acestui regulament ar trebui să țină pe deplin seama de protecția activităților politice ale deputaților în Parlamentul European, astfel cum se prevede în Statutul deputaților, pentru a proteja principiile democratice ale Uniunii Europene. [Am 116]*
- (24) *Ar trebui stabilite norme clare privind divulgarea conținutului documentelor care provin de la statele membre și a celor care provin de la părți terțe care fac parte din dosarele procedurilor judiciare sau sunt obținute de instituții în temeiul competențelor specifice de investigare ale acestora, care le-au fost conferite de legislația comunitară.*
- (25) *Curtea de Justiție a precizat că obligația statelor membre de a fi consultate în ceea ce privește solicitările de acces la documentele care provin de la acestea nu le conferă dreptul de veto sau dreptul de a invoca legislația sau prevederile naționale, și că instituția care a primit o solicitare poate refuza accesul numai pe baza excepțiilor din prezentul regulament. Trebuie totuși clarificat statutul documentelor care provin de la părți terțe pentru a se asigura că informațiile referitoare la procedurile legislative nu sunt divulgate mai devreme părților terțe (inclusiv administrațiilor țărilor terțe) decât cetățenilor Uniunii, cărora li se aplica legislația. [Ams 93/110]*
- (26) *În conformitate cu dispozițiile articolului 255 alineatul (1) din Tratatul CE, Comisia ar trebui să pună imediat la dispoziția publicului toate documentele referitoare la negocierile internaționale în curs de desfășurare privind Acordul comercial împotriva contrafacerii. [Am 109]*
- (27) *În scopul îmbunătățirii transparenței activității instituțiilor, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să autorizeze accesul nu numai la documentele care provin de la instituții, ci și la documentele primite de acestea. Un stat membru poate solicita **Parlamentului European**, Comisiei sau Consiliului să nu comunice unor terți **din afara instituțiilor** un document furnizat de acest stat fără acordul său prealabil. **În cazul în care o asemenea solicitare nu este acceptată, instituția care a primit solicitarea ar trebui să prezinte motivele refuzului. În conformitate cu articolul 296 din Tratatul CE, niciun stat membru nu are obligația de a furniza informații a căror divulgare o consideră contrară intereselor esențiale privind securitatea sa.** [Am 14]*
- (28) *În principiu, toate documentele **redactate sau primite de instituții și legate de activitățile acestora ar trebui înregistrate și ar trebui să fie accesibile publicului.** Cu toate acestea, **fără a aduce atingere controlului exercitat de Parlamentul European, accesul la întregul document sau la părți ale acestuia ar putea fi amânat.** [Am 15]*
- (29) *Instituțiile ar trebui să garanteze faptul că dezvoltarea tehnologiilor informației facilitează exercitarea dreptului la acces și nu are drept consecință reducerea volumului de informații disponibile pentru public. [Am 17]*

Miercuri, 11 martie 2009

- (30) În scopul asigurării unei respectări depline a dreptului de acces, este necesar să se prevadă punerea în aplicare a unei proceduri administrative în două faze, însoțită de posibilitatea de introducere a unei acțiuni în justiție sau de formulare a unei plângeri adresate Ombudsman-ului.
- (31) Este necesar ca **instituțiile să informeze** publicul **într-un mod consecvent și coordonat** cu privire la **măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament** și pentru a-și forma personalul în vederea asistării cetățenilor în exercitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament. [Am 19]

■ [Am 21]

- (32) În temeiul articolului 255 alineatul (3) din Tratatul CE **și al principiilor și normelor menționate în prezentul regulament**, fiecare instituție elaborează, în cadrul propriului regulament de procedură, dispoziții speciale privind accesul la documentele sale ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾. [Am 23],
- (33) În scopul garantării deplinei aplicări a prezentului regulament în toate domeniile de activitate ale Uniunii, toate agențiile create de instituții ar trebui să pună în aplicare principiile definite de prezentul regulament. **Toate celelalte instituții UE sunt invitate să adopte măsuri comparabile în conformitate cu articolul 1 din Tratatul UE**, [Am 12]

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLU I**Principii Generale**

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament urmărește:

- (a) definirea, **în conformitate cu articolul 255 din Tratatul CE a** principiilor, a condițiilor și a limitelor, întemeiate pe rațiuni de interes public sau privat, care reglementează dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (denumite în continuare „instituții”), **precum și ale tuturor agențiilor și organismelor înființate de aceste instituții**, pentru a oferi **■** un acces cât mai larg la astfel de documente; [Am 24]
- (b) stabilirea regulilor care să garanteze o exercitare cât mai ușoară a acestui drept;
- (c) promovarea **în instituții a** bunelor practici administrative **și a transparenței acestora, în vederea îmbunătățirii accesului la documentele instituțiilor**. [Am 25]

Articolul 2

Beneficiarii **■** [Am 27]

(1) Orice persoană fizică sau juridică **sau orice asociație de persoane fizice sau juridice** are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament. [Am 28]

■ [Ams 29, 30, 31, 32, 33 and 34]

⁽¹⁾ JO L 340, 31.12.1993, p. 43. ||

⁽²⁾ JO L 46, 18.2.1994, p. 58. ||

⁽³⁾ JO L 263, 25.9.1997, p. 27.

Miercuri, 11 martie 2009

(2) *Prezentul regulament nu se aplică documentelor care intră în domeniul de aplicare a articolului 4 din Statutul deputaților în Parlamentul European.* [AM 114]

(3) *În vederea garantării aplicării depline a principiului transparenței instituționale, se garantează accesul liber al publicului la documentele privind mecanismele și procedurile privind încălcarea obligațiilor.* [AM 108]

Articolul 3

Domeniul de aplicare

(1) *Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, și anume întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.*

(2) *Documentele sunt puse la dispoziția publicului fie în format electronic, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, fie într-un registru oficial al instituției sau în urma unei solicitări în scris.*

Documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 11.

(3) *Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor sporite de acces al publicului la documentele deținute de instituții, care decurg, eventual, din instrumentele de drept internațional sau din actele adoptate de instituții de punere în aplicare a acestor instrumente sau din legislația statelor membre.* [Am 35]

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament:

(a) „document” înseamnă orice **date sau** conținut, indiferent de suport (scris pe hârtie sau stocat sub formă electronică, înregistrare sonoră, vizuală sau audiovizuală) **privind un subiect referitor la politicile, activitățile și deciziile care țin de competența instituției; informațiile** existente în sistemele de stocare, procesare și recuperare electronică (inclusiv sistemele externe utilizate în activitatea instituției) reprezintă **un document sau** documente. **O instituție care intenționează să creeze un nou sistem electronic de stocare sau să modifice substanțial un sistem existent, evaluează impactul probabil asupra dreptului de acces prevăzut de prezentul regulament și ia măsurile necesare pentru a promova obiectivul transparenței;**

Funcțiile utilizate pentru recuperarea informațiilor stocate în sistemele electronice de stocare sunt adaptate pentru a satisface cererile repetate din partea publicului, care nu pot fi satisfăcute utilizând instrumentele disponibile în prezent pentru exploatarea sistemului; [Am 36]

(b) „documente clasificate” înseamnă documentele a căror divulgare ar putea afecta protecția intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre, în special în ceea ce privește siguranța publică, apărarea și chestiunile militare și care ar putea fi clasificate parțial sau integral; [Am 37]

(c) „documente legislative” înseamnă, în principiu, documentele întocmite sau primite în cursul procedurilor de adoptare a actelor, inclusiv în temeiul competențelor delegate, cu caracter juridic obligatoriu în sau pentru statele membre și pentru adoptarea cărora tratatul prevede intervenția sau asocierea Parlamentului European; în mod excepțional, măsurile care au un domeniu general de aplicare și care, potrivit tratatelor, sunt adoptate de Consiliu și de Comisie fără asocierea Parlamentului European sunt, de asemenea, considerate ca fiind „legislative”. [Am 101]

Miercuri, 11 martie 2009

- (d) „documente fără caracter legislative” înseamnă documentele întocmite sau primite în cursul procedurilor de adoptare a unor acte fără caracter obligatoriu, cum ar fi concluziile, recomandările, rezoluțiile sau actele cu caracter juridic obligatoriu în sau pentru statele membre, dar care nu au un domeniu de aplicare general asemenea celor menționate la litera (c); [Am 39]
- (e) „documente administrative” înseamnă documente legate de procesul decizional al instituțiilor sau măsurile privind chestiunile organizaționale, administrative sau bugetare destinate uzului intern al instituției respective; [Am 40]
- (f) „arhivă” înseamnă instrumentul prin care o instituție gestionează în mod structurat înregistrarea tuturor documentelor instituției legate de o procedură în curs sau încheiată recent; [Am 41]
- (g) „arhive istorice” înseamnă partea arhivelor instituțiilor care a fost selectată, în condițiile prevăzute la articolul 3 litera (a), în vederea păstrării permanente; [Am 42]
- (h) prin „terț” se înțelege orice persoană fizică sau juridică ori entitate exterioară instituției în cauză, inclusiv statele membre, celelalte instituții și organe comunitare sau necomunitare și țările terțe.

O listă detaliată cu toate categoriile de acte care intră în domeniul definițiilor de la punctele (a)-(e) este publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și pe paginile de internet ale instituțiilor. Instituțiile convin de asemenea asupra criteriilor comune de arhivare și le publică. [Am 43]

Articolul 5

Documente clasificate

(1) Atunci când există motive de ordin public în temeiul articolului 6 alineatul (1) și fără a aduce atingere controlului parlamentar la nivelul UE și național, o instituție clasifică un document în cazul în care divulgarea acestuia ar prejudicia protecția intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre.

Informațiile se clasifică după cum urmează:

- (a) „EU TOP SECRET” (Strict secret UE): acest nivel de clasificare se aplică doar informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii extrem de grave intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre;
- (b) „EU SECRET” (Secret UE): acest nivel de clasificare se aplică numai acelor informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna grav intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre;
- (c) „EU CONFIDENTIAL” (Confidențial UE): acest nivel de clasificare se aplică acelor informații și materiale a căror divulgare neautorizată ar putea dăuna intereselor esențiale ale Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre;
- (d) „EU RESTRICTED” (Restricționat UE): acest nivel de clasificare se aplică informațiilor și materialelor a căror divulgare neautorizată ar putea fi dezavantajoasă pentru interesele Uniunii Europene sau ale unuia sau mai multor state membre.

(2) Informațiile se clasifică doar dacă este necesar.

Dacă este posibil, autoritatea emitentă indică pe documentul clasificat data sau termenul începând cu care informațiilor pe care acesta le cuprinde li se va putea reduce nivelul de clasificare sau acestea vor putea fi declassificate.

Miercuri, 11 martie 2009

Altfel, autoritățile emitente revizuiesc documentele cel puțin o dată la cinci ani pentru a asigura necesitatea menținerii clasificării inițiale.

Clasificarea se indică clar și corect și se menține doar atât timp cât informația trebuie protejată.

Responsabilitatea în ceea ce privește clasificarea informațiilor și orice reducere ulterioară a nivelului de clasificare sau declasificarea îi revine în exclusivitate instituției emitente sau care a primit documentul clasificat de la o terță parte sau de la o altă instituție.

(3) *Fără a aduce atingere dreptului de acces al altor instituții UE, documentele clasificate sunt puse la dispoziția unei terțe părți doar cu acordul autorului documentului.*

Cu toate acestea, instituția care refuză accesul la un asemenea document trebuie să precizeze motivele care au stat la baza deciziei sale, într-o manieră care nu aduce atingere intereselor protejate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1).

Atunci când la prelucrarea unui document clasificat participă mai multe instituții, se atribuie același nivel de clasificare, iar în cazul în care instituțiile au opinii diferite în ceea ce privește protecția care trebuie acordată, se recurge la mediere.

Documentele legate de proceduri legislative nu se clasifică; normele de punere în aplicare se clasifică înainte de a fi adoptate, în măsura în care clasificarea este necesară și vizează prevenirea unor efecte adverse asupra măsurii în sine. Acordurile internaționale privind partajarea informațiilor confidențiale încheiate în numele Uniunii Europene sau al Comunității nu pot conferi unei țări terțe sau unei organizații internaționale dreptul de a împiedica accesul Parlamentului European la informații confidențiale.

(4) *În cadrul procedurilor prevăzute la articolele 17 și 18, cererile de acces la documente clasificate sunt soluționate exclusiv de persoanele autorizate să ia cunoștință de conținutul acestor documente. De asemenea, aceste persoane decid ce referiri la documentele clasificate pot figura în registrul public.*

(5) *Documentele clasificate se înscriu în registrul instituției și se divulgă numai cu acordul autorului.*

(6) *În cazul în care o instituție decide să refuze accesul la un document clasificat, aceasta trebuie să precizeze motivele refuzului într-o manieră care nu aduce atingere intereselor protejate prin excepțiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1).*

(7) *Fără a aduce atingere controlului parlamentar național, statele membre iau măsurile adecvate pentru a asigura, în cadrul tratării cererilor privind documentele clasificate ale UE, respectarea principiilor enunțate în prezentul regulament.*

(8) *Normele de securitate ale instituțiilor cu privire la documentele clasificate sunt făcute publice.*

(9) *Parlamentul European are acces la documentele clasificate prin intermediul unei comisii de control speciale compuse din membri desemnați de Conferința președinților. Acești membri sunt supuși unei proceduri specifice de abilitare și depun un jurământ solemn de a nu divulga în niciun mod informațiile la care au acces.*

Parlamentul European stabilește în regulamentul său de procedură, în conformitate cu obligațiile care îi revin prin tratate, standarde de securitate și sancțiuni echivalente cu cele prevăzute în regulamentele interne ale Consiliului și Comisiei în materie de securitate. [Am 44]

Miercuri, 11 martie 2009

Articolul 6[Am 45]

Excepții generale de la dreptul de acces

(1) **Fără a aduce atingere cazurilor vizate la articolul 5**, instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției interesului public, în ceea ce privește: [Am 46]

(a) siguranța publică **internă a Uniunii Europene sau a unuia sau mai multor state membre**; [Am 47]

(b) apărarea și chestiunile militare;

(c) **vieții private și integrității persoanei, în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal, în special normele aplicabile instituțiilor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 286 din Tratatul CE, precum și cu principiul bunelor practici administrative și a transparenței acestora, menționat la articolul 1 litera (c) din prezentul regulament**; [Am 49]

(d) relațiile internaționale;

(e) politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru;

(f) mediul, precum zonele de reproducere a speciilor rare.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției **interesului public sau privat în domeniul**: [Am 48]

(a) intereselor comerciale ale unei anume persoane fizice sau juridice;

(b) drepturilor de proprietate intelectuală;

(c) consultanței juridice și procedurilor judiciare, **cu excepția consultanței juridice legate de proceduri care duc la adoptarea unui act legislativ sau a unui act fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general**; [Am 50]

(d) obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit;

(e) obiectivității și imparțialității procedurilor de **achiziții publice până în momentul luării unei decizii de către instituția contractantă sau ale unei comisii de selecție în procesul de recrutare a personalului până în momentul luării unei decizii de către autoritatea împuternicită să facă numiri**. [Am 51]

■ [Am 52]

(3) Se aplică excepțiile prevăzute la alineatul (2), mai puțin în cazul în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentelor în cauză. **Există un interes public major care justifică divulgarea atunci când documentele solicitate au fost întocmite sau primite în cursul procedurilor de adoptare a actelor legislative sau a actelor fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general ale UE. Atunci când un interes public care justifică divulgarea este evaluat, se acordă o importanță deosebită faptului că documentele solicitate se referă la protecția drepturilor fundamentale sau la dreptul de a trăi într-un mediu sănătos**. [Am 53]

(4) **Definiția unui interes public superior ține pe deplin seama de protecția activității și independenței politice a deputaților în Parlamentul European, în special în ceea ce privește articolul 6 alineatul (2) din Statutul deputaților**. [AM 115]

Miercuri, 11 martie 2009

(5) Documentele a căror divulgare ar reprezenta un risc pentru valorile legate de protecția mediului, cum ar fi ariile de reproducere a speciilor rare, nu vor fi divulgate decât în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006. [Am 54]

(6) Datele cu caracter personal nu se divulgă atunci când o astfel de divulgare ar aduce prejudicii vieții private sau integrității persoanei vizate. Se consideră că nu are loc un astfel de prejudiciu:

— în cazul în care datele se referă doar la activitățile profesionale ale persoanei vizate, exceptând situația în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există motive de a considera că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă;

— în cazul în care datele se referă doar la o persoană publică, exceptând situația în care, datorită unor circumstanțe deosebite, există motive de a considera că divulgarea ar afecta în mod negativ persoana respectivă sau alte persoane cu care aceasta are legături;

— în cazul în care datele au fost deja publicate, cu acordul persoanei în cauză.

Cu toate acestea, datele cu caracter personal se divulgă atunci când un interes public superior impune divulgarea. Într-un asemenea caz, instituției sau organismului respectiv i se cere să specifice care este interesul public. Aceasta prezintă motivele pentru care, în cazul dat, interesul public primează în fața intereselor persoanei vizate.

În cazul în care o instituție sau un organism refuză accesul la un document în temeiul alineatului (1), trebuie să ia în considerare posibilitatea acordării unui acces parțial la documentul respectiv. [Am 90 + 96 + 102]

(7) În cazul în care doar o parte a documentului cerut se încadrează într-una sau mai multe din excepțiile menționate anterior, celelalte părți ale documentului se divulgă.

(8) Excepțiile prevăzute în prezentul articol **nu se aplică documentelor transmise în cadrul procedurilor care duc la adoptarea unui act legislativ sau a unui act fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general.** Excepțiile se aplică doar în perioada în care protecția se justifică prin conținutul documentului. Excepțiile se pot aplica în cursul unui termen de cel mult treizeci de ani. În cazul documentelor care se încadrează la **excepția privind viața privată și integritatea persoanei, excepția poate** continua să se aplice, dacă este necesar, și după expirarea acestei perioade. [Am 55]

(9) Excepțiile prevăzute în prezentul articol nu pot fi interpretate ca făcând referire la informațiile de interes public cu privire la beneficiarii fondurilor Uniunii Europene, disponibile în cadrul sistemului de transparență financiară. [Am 56]

Articolul 7 [Am 57]

Consultarea terților

(1) În cazul documentelor terților, **acestea sunt divulgate de către instituții fără a consulta autorul, în cazul este clar că niciuna dintre excepțiile din prezentul regulament nu se aplică. O terță parte este consultată în cazul în care aceasta a solicitat, atunci când a prezentat documentul, ca acesta să fie tratat într-un mod specific,** pentru a stabili dacă se poate aplica o excepție prevăzută în prezentul regulament. Documentele transmise instituțiilor în scopul influențării elaborării politicilor ar trebui să fie făcute publice. [Am 58]

(2) În cazul în care o cerere de acces privește un document care provine de la un stat membru:

— care nu a fost transmis de statul membru în calitatea sa de membru al Consiliului, sau

Miercuri, 11 martie 2009

— care nu conține informații transmise Comisiei cu privire la punerea în aplicare a legislației și politicilor CE,

se consultă autoritățile statului membru. Instituția care deține documentul îl va divulga, cu excepția cazului în care statul membru prezintă motive pentru nedivulgarea acestuia, în temeiul excepțiilor menționate la articolul 4 sau **al dispozițiilor echivalente** din propria legislație sau se opune în temeiul articolului 296 alineatul (1) litera (a) din tratatul CE, pe motiv că divulgarea ar fi contrară intereselor sale fundamentale în materie de securitate. Instituția evaluează relevanța motivelor prezentate de statul membru. [Am 91]

(3) **Fără a aduce atingere controlului parlamentar național**, în cazul în care un stat membru primește o cerere privind un document aflat în posesia sa, document care provine de la o instituție, cu excepția cazului în care există certitudinea că documentul trebuie sau nu trebuie divulgat, statul membru consultă instituția în cauză cu scopul de a lua o decizie care să nu compromită obiectivele prezentului regulament. În loc de aceasta, statul membru poate prezenta cererea instituției în cauză. [Am 60]

Articolul 8

Reproducerea documentelor

Prezentul regulament nu aduce atingere reglementărilor în vigoare în domeniul dreptului de autor, care pot limita dreptul terților de a reproduce sau de a utiliza documentele divulgate. [Am 82]

Articolul 9

Principiul buneii administrări

Instituțiile adoptă și publică, pe baza codului de bună conduită administrativă, orientări generale cu privire la domeniul de aplicare al obligațiilor privind confidențialitatea și secretul profesional, prevăzute la articolul 287 din Tratatul CE, obligații ce derivă din administrarea corespunzătoare și transparentă și din protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. Aceste orientări definesc, de asemenea, sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării prezentului regulament, în conformitate cu Statutul funcționarilor Comunităților Europene, Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și regulile interne ale instituțiilor. [Am 107]

TITLUL II

Transparența legislativă și fără caracter legislativ

Articolul 10

Transparența legislativă

(1) În conformitate cu principiile democratice enunțate la articolul 6 alineatul (1) din Tratatul UE și cu jurisprudența Curții de Justiție privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, instituțiile care acționează în calitate de legiuitor, inclusiv în cazul competențelor delegate, acordă un acces cât mai larg la activitățile lor.

(2) Documentele legate de programele lor legislative, consultările preliminare ale societății civile, evaluările de impact și orice alte documente care servesc la elaborarea legislației trebuie să fie accesibile pe o pagină de internet interinstituțională, ușor de utilizat, și sunt publicate într-o serie specială a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.

(3) Propunerile legislative, precum și alte texte juridice ale UE, trebuie să fie redactate într-o manieră clară și ușor de înțeles, iar instituțiile convin asupra unor orientări și modele de redactare comune în vederea sporirii securității juridice în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție.

Miercuri, 11 martie 2009

(4) *În cursul procedurii legislative, fiecare instituție sau organism asociat procesului decizional își publică documentele care servesc la elaborarea legislației și toate informațiile aferente, inclusiv avizele juridice, într-o serie specială a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, precum și pe o pagină de internet comună unde este reprodus ciclul procedural în cauză.*

(5) *Orice inițiativă sau documente provenite de la părțile interesate, care au ca scop influențarea procesului decizional în orice mod, sunt făcute publice.*

(6) *Odată adoptate, actele legislative sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, astfel cum se prevede la articolul 12.*

(7) *În temeiul principiului cooperării loiale care reglementează relațiile dintre instituții și statele membre, pentru a nu împiedica îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, statele membre încearcă să garanteze un nivel echivalent de transparență în ceea ce privește măsurile naționale de implementare a actelor instituțiilor Uniunii Europene, în special prin publicarea clară a referințelor privind măsurile naționale. Obiectivul urmărit este de a oferi cetățenilor o înțelegere clară și precisă a drepturilor și obligațiilor lor ce derivă din reguli specifice ale UE și de a oferi instanțelor naționale instrumentele necesare pentru a garanta respectarea acelor drepturi și obligații, în conformitate cu principiile securității juridice și protecției persoanei. [Am 103]*

Articolul 11

Publicarea în Jurnalul Oficial

(1) *În conformitate cu principiile enunțate în prezentul regulament, instituțiile convin asupra structurii și modului de prezentare a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, ținând seama de acordul interinstituțional preexistent.*

Se publică în Jurnalul Oficial, pe lângă actele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE și la articolul 163 alineatul (1) din Tratatul Euratom, sub rezerva **articolului 6** din prezentul regulament, următoarele documente:

■

(a) pozițiile comune adoptate de Consiliu în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 251 și 252 din Tratatul CE, precum și expunerea de motive și pozițiile adoptate de Parlamentul European în cadrul acestor proceduri;

(b) *directivele, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatele (1) și (2) din Tratatul CE, deciziile, altele decât cele prevăzute la articolul 254 alineatul (1) din Tratatul CE, recomandările și avizele;*

■

(c) convențiile semnate între statele membre în temeiul articolului 293 din Tratatul CE;

(d) acordurile internaționale încheiate de Comunitate sau în conformitate cu articolul 24 din Tratatul UE.

■

(e) pozițiile comune prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;

(f) *deciziile-cadru și deciziile prevăzute la articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;*

(g) *convențiile stabilite de Consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Tratatul UE;*

Miercuri, 11 martie 2009

(2) *Celelalte documente care urmează a fi publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sunt determinate prin intermediul unei decizii comune a Parlamentului European și a Consiliului, pe baza unei propuneri a comitetului de conducere al Oficiului pentru Publicații Oficiale al UE ⁽¹⁾. [Ams 74 + 105]*

Articolul 12

Practica **de transparență** administrativă în cadrul instituțiilor [Am 77]

(1) *Instituțiile dezvoltă bune practici administrative cu scopul de a facilita exercitarea dreptului de acces garantat de prezentul regulament. Instituțiile își organizează și dispun de informațiile pe care le dețin într-un mod care să permită publicului accesul la informații fără eforturi suplimentare. [Am 78]*

(2) *Pentru a garanta aplicarea efectivă a principiilor transparenței și buneii administrări, instituțiile vizate convin asupra unor reguli și proceduri comune de punere în aplicare referitoare la prezentarea, clasificarea, declasificarea, înregistrarea și difuzarea documentelor.*

Pentru a facilita o dezbateră autentică la care să participe actorii implicați în procesul decizional și fără a aduce atingere principiului transparenței, instituțiile le explică în mod clar cetățenilor dacă și când, pe parcursul fazelor specifice procesului decizional, există posibilitatea ca accesul direct la documente să nu fie permis. Aceste restricții nu se aplică odată ce decizia a fost adoptată. [Am 79]

(3) *Instituțiile informează cetățenii, într-o manieră corectă și transparentă, cu privire la organigramele lor, indicând competențele fiecărei unități interne, fluxul de muncă intern și termenele limită orientative pentru procedurile care intră în domeniul lor de competență, precum și serviciile cărora cetățenii li se pot adresa pentru a obține ajutor, informații sau soluții administrative. [Am 80]*

(4) *Instituțiile creează o comisie interinstituțională, în conformitate cu articolul 255, însărcinată să studieze și să facă schimb de bune practici, să identifice obstacolele privind accesul și utilizarea și sursele de date nepublicate, să abordeze eventualele diferende, să promoveze interoperabilitatea, reutilizarea și fuziunea registrelor, să standardizeze codificarea documentelor prin intermediul unei organizații europene de standardizare, să creeze un portal UE unic pentru a asigura accesul la toate documentele UE și să țină seama de evoluțiile în domeniul accesului public la documente. [Am 81]*

Articolul 13

Transparența financiară

Informațiile referitoare la bugetul UE, implementarea acestuia și beneficiarii fondurilor și subvențiilor UE sunt publice și accesibile cetățenilor.

Aceste informații sunt, de asemenea, accesibile prin intermediul unui site și a unei baze de date specifice, ce pot fi consultate pe baza informațiilor de mai sus și care abordează transparența financiară în UE.

TITLUL III

Modalități de acces

Articolul 14

Accesul direct la documente

(1) *În măsura posibilului, instituțiile pun la dispoziția directă a publicului documentele, în format electronic sau prin intermediul unui registru, în conformitate cu normele în vigoare în cadrul instituției în cauză. [Am 71]*

⁽¹⁾ A se vedea articolul 7 din SEC(2008)2109.

Miercuri, 11 martie 2009

(2) **Instituțiile pun la dispoziția publicului toate documentele în format electronic sau prin intermediul unui registru, în special pe cele întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor legislative sau a actelor fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general ale UE. [Am 72]**

(3) Celelalte documente, în special documentele privind evoluția politicilor publice sau a strategiilor, devin, în măsura posibilului, direct accesibile în formă electronică.

(4) În cazul în care accesul direct nu este permis prin intermediul registrului, acesta trebuie să indice, pe cât posibil, unde se află documentul.

(5) **Instituțiile stabilesc o interfață comună pentru registrele lor de documente și, în special, asigură un punct unic de acces pentru accesarea directă a documentelor întocmite sau primite în cadrul procedurilor de adoptare a actelor legislative sau a actelor fără caracter legislativ cu un domeniu de aplicare general. [Am 73]**

Articolul 15

Registre

(1) Pentru a permite cetățenilor să își exercite efectiv drepturile care decurg din prezentul regulament, fiecare instituție permite accesul public la un registru de documente. Registrul ar trebui să fie accesibil în format electronic. Referințele documentelor se înscriu de îndată în registru.

(2) Pentru fiecare document, registrul conține un număr de referință (inclusiv, după caz, referința interinstituțională), subiectul abordat și/sau o scurtă descriere a conținutului documentului, precum și data la care acesta a fost primit sau elaborat și înscris în registru. Referințele sunt concepute astfel încât să nu aducă atingere protecției intereselor prevăzute la articolul 6.

(3) **Fără a aduce atingere regulamentelor interne ale instituțiilor, registrul sau sistemul de registre (în cazul registrelor multiple din cadrul aceleiași instituții) al fiecărei instituții conține în special trimiteri la:**

- **intrările și ieșirile de documente, precum și corespondența oficială a instituției în cazul în care aceasta se încadrează la definiția stabilită la articolul 4 litera (a);**
- **ordinile de zi și rezumatele reuniunilor, precum și documentele elaborate înaintea reuniunilor în vederea difuzării, precum și alte documente difuzate pe durata reuniunilor;**

Fiecare instituție:

- **până la ... (*) adoptă și publică regulamentele interne privind înregistrarea documentelor,**
- **până la ... (**) asigură că registrul este pe deplin operațional. [Am 70]**

Articolul 16

Cereri de acces

(1) Cererile de acces la documente se formulează în scris, inclusiv în format electronic, într-una din limbile enumerate la articolul 314 din Tratatul CE și într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul. Solicitantul nu este obligat să-și motiveze cererea.

(2) În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, instituția invită solicitantul **în termen de 15 zile lucrătoare** să clarifice cererea și îl asistă în acest scop, de exemplu furnizându-i informațiile privind utilizarea registrelor publice de documente. [Am 62]

(*) Șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(**) Un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Miercuri, 11 martie 2009

- (3) În cazul unei cereri privind un document foarte lung sau un număr foarte mare de documente, instituția în cauză poate discuta informal cu solicitantul în scopul ajungerii la o soluție echitabilă și practică.
- (4) Instituțiile oferă asistență și informează cetățenii cu privire la modalitățile de depunere a cererilor de acces la documente.

Articolul 17

Soluționarea cererilor inițiale

(1) Cererile de acces la documente se soluționează cu promptitudine. Solicitantului i se trimite o confirmare de primire. În termen de **cel mult** 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie acordă accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie îi comunică solicitantului, în scris, motivele respingerii în tot sau în parte a cererii și îl informează cu privire la dreptul acestuia de a prezenta o cerere de confirmare, în conformitate cu alineatul (4) al prezentului articol. **[Am 63]**

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu **cel mult** 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amânunțite. **[Am 64]**

(3) În cazul respingerii totale sau parțiale a cererii, solicitantul poate adresa, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea răspunsului din partea instituției, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția, **sau, atunci când solicitantul pune în discuție posibilitatea aducerii unui prejudiciu intereselor relevante și/sau susține că un interes superior justifică divulgarea, acesta poate solicita Ombudsmanului European să își exprime opinia independentă și obiectivă cu privire la prejudiciu și /sau interesul public superior.**

În așteptarea avizului Ombudsmanului European, termenul limită prevăzut la alineatul (1) este suspendat pentru cel mult 30 de zile lucrătoare.

După emiterea avizului Ombudsmanului European, sau cel mai târziu la sfârșitul termenului de 30 de zile lucrătoare, solicitantul poate adresa, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, o cerere de confirmare prin care solicită ca instituția să-și revizuiască poziția. [Am 104]

(4) În lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit, solicitantul poate prezenta o cerere de confirmare.

Articolul 18

Soluționarea cererilor de confirmare

(1) Cererile de confirmare se soluționează cu promptitudine. În termen de **15** zile lucrătoare de la înregistrarea cererii, instituția fie permite accesul la documentul solicitat și îl furnizează în același termen, în conformitate cu articolul 10, fie comunică, în scris, motivele respingerii totale sau parțiale a cererii. În cazul unei respingeri în tot sau în parte a cererii, instituția informează solicitantul cu privire la căile de atac de care dispune. **[Am 66]**

(2) În mod excepțional, de exemplu în cazul în care cererea se referă la un document foarte lung sau la un număr foarte mare de documente, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu **cel mult** 15 zile lucrătoare, cu condiția informării prealabile a solicitantului și a motivării amânunțite. **[Am 67]**

Miercuri, 11 martie 2009

(3) În cazul unei respingeri totale sau parțiale a cererii, solicitantul poate introduce o acțiune împotriva instituției în fața Tribunalului de Primă Instanță și/sau poate adresa o plângere Ombudsman-ului, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 230 și 195 din Tratatul CE.

(4) Lipsa unui răspuns din partea instituției în termenul stabilit se consideră răspuns negativ și dă dreptul solicitantului să introducă o acțiune în justiție împotriva instituției și/sau să formuleze o plângere adresată Ombudsman-ului, în conformitate cu dispozițiile aplicabile din Tratatul CE.

■ [Am 68]

Articolul 19

Accesul pe baza unei cereri

(1) Accesul la documente se exercită fie prin consultare la fața locului, fie prin eliberarea unei copii, inclusiv, dacă este necesar, a unei copii electronice, în funcție de preferința solicitantului.

(2) În cazul în care conținutul unui document este disponibil public și este ușor accesibil pentru solicitant, instituția își poate îndeplini obligația de a acorda accesul la documente prin informarea solicitantului cu privire la modalitățile de obținere a documentului solicitat.

(3) Documentele se furnizează într-o versiune și o formă care există deja (inclusiv varianta electronică sau sub altă formă: scriere Braille, caractere mărite sau înregistrare pe bandă magnetică), ținând seama pe deplin de preferința solicitantului.

(4) Solicitantului i se poate cere să achite o sumă de bani pentru producerea și trimiterea copiilor. Această sumă nu poate depăși costurile reale pentru producerea și trimiterea copiilor. Consultarea la fața locului sau în cazul în care numărul de copii nu depășește 20 de pagini A4, precum și accesul direct sub formă electronică sau prin intermediul registrului beneficiază de gratuitate. **În cazul imprimatelor sau al documentelor în format electronic bazate pe informații existente în sistemele electronice de stocare, procesare și recuperare, costul real al căutării și recuperării documentului sau documentelor ar putea fi imputat de asemenea solicitantului. Nu se impută costuri suplimentare în cazul în care instituția a produs deja documentul sau documentele în cauză. Solicitantul este informat în prealabil cu privire la suma percepută și metoda de calculare a acesteia.** [Am 69]

(5) Prezentul regulament nu derogă de la modalitățile specifice de acces prevăzute în legislația comunitară sau națională, precum plata unei taxe.

Articolul 20

Informarea

(1) Fiecare instituție ia măsurile necesare pentru informarea publicului cu privire la drepturile de care beneficiază în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Statele membre cooperează cu instituțiile pentru informarea cetățenilor.

Articolul 21

Responsabilul cu informațiile

(1) **Fiecare direcție generală din cadrul fiecărei instituții numește un responsabil cu informațiile care răspunde de asigurarea respectării dispozițiilor prezentului regulament inclusiv a bunelor practici administrative în cadrul direcției generale în cauză.**

(2) **Responsabilul cu informațiile stabilește ce informații trebuie furnizate publicului în ceea ce privește:**

Miercuri, 11 martie 2009

(a) punerea în aplicare a prezentului regulament

(b) bunele practici;

și asigură diseminarea respectivelor informații într-o formă și de o manieră corespunzătoare.

(3) **Responsabilul cu informațiile analizează dacă serviciile din cadrul direcției generale de care acesta este răspunzător urmează bunele practici.**

(4) **Responsabilul cu informațiile poate redirecționa o persoană care solicită informații către o altă direcție în cazul în care informația solicitată nu intră în domeniul său de competență, ci în domeniul de competență al unei alte direcții din cadrul instituției sale, cu condiția să dețină o astfel de informație. [Am 106]**

TITLUL IV

Dispoziții finale

Articolul 22

Rapoarte

(1) Fiecare instituție publică un raport anual privind anul anterior, în care se menționează numărul de respingeri ale cererilor de acces la documente și motivele acestora, precum și numărul de documente sensibile neînscrise în registru.

(2) **Până la ..., Comisia publică un raport privind punerea în aplicare a principiilor prezentului regulament și face recomandări, inclusiv, dacă este cazul, propuneri de revizuire a prezentului regulament, care sunt necesare în urma modificării situației curente, și un program de acțiune conținând măsuri pe care instituțiile să le adopte. [Am 83]**

Articolul 23

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 se abrogă începând cu [...].

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

Miercuri, 11 martie 2009

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ ⁽¹⁾

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (4)
—	Articolul 2 alineatul (5)
—	Articolul 2 alineatul (6)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (7)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (2)
—	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (6)	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 4 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (7)
Articolul 5	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16	Articolul 16
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 17
Articolul 17 alineatul (2)	—
Articolul 18	—
—	Articolul 18
—	Articolul 19
—	Anexă

⁽¹⁾ De actualizat.

Joi, 12 martie 2009

Liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre *

P6_TA(2009)0115

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind liniile directoare ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS))

(2010/C 87 E/63)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2008)0869),
 - având în vedere articolul 128 alineatul (2) din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0050/2009),
 - având în vedere articolul 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0052/2009),
1. aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 4. își reiterează solicitarea adresată deja de mai multe ori Comisiei și Consiliului de a se asigura că Parlamentului i se acordă timpul necesar, de cel puțin cinci luni, pentru a-și îndeplini rolul consultativ definit la articolul 128 alineatul (2) din tratat, în cursul revizuirii complete a liniilor directoare privind ocuparea forței de muncă, care este programată pentru sfârșitul lui 2010;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană *

P6_TA(2009)0128

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS))

(2010/C 87 E/64)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2009)0093),

Joi, 12 martie 2009

- având în vedere articolul 37 din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0081/2009),
 - având în vedere articolele 51 și 134 din Regulamentul său de procedură,
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să-și modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

TEXTUL PROPUS DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1
Propunere de regulament
Considerentul 3a (nou)

(3a) Planul de redresare al ICCAT încurajează părțile contractante să reducă în mod voluntar capturile lor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană în 2009, ca o modalitate de a favoriza refacerea stocurilor; unele părți contractante au făcut acest lucru;

Amendamentul 4
Propunere de regulament
Articolul 2 litera g

(g) „operațiuni comune de pescuit” înseamnă orice operațiune desfășurată între două sau mai multe nave de capturare aflate sub pavilionul diferitelor PCC sau al diferitelor state membre în care captura unei nave de capturare se atribuie uneia sau mai multor alte nave de capturare conform unei chei de repartizare;

(g) „operațiuni comune de pescuit” înseamnă orice operațiune desfășurată între două sau mai multe nave de capturare aflate sub pavilionul diferitelor PCC sau al diferitelor state membre **sau de către nave aflate sub același pavilion**, în care captura unei nave de capturare se atribuie uneia sau mai multor alte nave de capturare conform unei chei de repartizare;

Amendamentul 5
Propunere de regulament
Articolul 4 – alineatul 6 – paragraful 3

Statul membru de pavilion poate impune navei să se îndrepte imediat către un port indicat de acesta în cazul în care cota individuală este considerată a fi epuizată.

Statul membru de pavilion **suspendă autorizația pentru pescuitul de ton roșu și** poate impune navei să se îndrepte imediat către un port indicat de acesta în cazul în care cota individuală este considerată a fi epuizată.

Joi, 12 martie 2009

TEXTUL PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 6**Propunere de regulament
Articolul 21 – alineatul 1**

(1) Prin derogare de la articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93, comandantul unei nave de pescuit comunitare menționate la articolul 14 din prezentul regulament sau reprezentantul acestuia comunică următoarele informații autorității competente a statului membru (inclusiv statului membru de pavilion) sau a PCC ale cărei porturi sau facilități de debarcare intenționează să le utilizeze, cu cel puțin patru ore înainte de ora estimată de sosire în port:

(1) Prin derogare de la articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93, comandantul unei nave de pescuit comunitare menționate la articolul 14 din prezentul regulament sau reprezentantul acestuia comunică următoarele informații autorității competente a statului membru (inclusiv statului membru de pavilion) sau a PCC ale cărei porturi sau facilități de debarcare intenționează să le utilizeze, cu cel puțin patru ore înainte de ora estimată de sosire în port **sau, în cazul în care distanța până la port este mai mică, la terminarea operațiunilor de pescuit și înainte de a începe drumul de întoarcere:**

Amendamentul 7**Propunere de regulament
Articolul 23 – alineatul 2 – litera a**

(a) ora de sosire estimată;

(a) **data, portul și** ora de sosire estimată;

Amendamentul 8**Propunere de regulament
Articolul 30 – alineatul 2 – litera a**

(a) prezența observatorilor pentru **cel puțin 20 %** din navele sale de capturare active cu plasă pungă, cu o lungime de peste 24 m;

(a) prezența observatorilor pentru **100 %** din navele sale de capturare active cu plasă pungă, cu o lungime de peste 24 m;

Amendamentul 9**Propunere de regulament
Articolul 30 – alineatul 2 – litera b**

(b) în cazul operațiunilor comune de pescuit, prezența unui observator pe parcursul operațiunii de pescuit.

(b) în cazul operațiunilor comune de pescuit, prezența unui observator **în fiecare navă de capturare** pe parcursul operațiunii de pescuit.

2010/C 87 E/19	Politica de coeziune: investiții în economia reală Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la politica de coeziune: investiții în economia reală (2009/2009(INI))	113
Joi, 12 martie 2009		
2010/C 87 E/20	Promovarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la favorizarea carierelor și a mobilității: un parteneriat european pentru cercetători (2008/2213(INI))	116
2010/C 87 E/21	Protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește folosirea jocurilor video Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la protecția consumatorilor, în special a minorilor, în ceea ce privește utilizarea jocurilor video (2008/2173(INI))	122
2010/C 87 E/22	Crearea unui spațiu aerian comun cu Israel Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la crearea unui spațiu aerian comun cu Israel (2008/2136(INI))	126
2010/C 87 E/23	Deteriorarea situației umanitare în Sri Lanka Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la situația umanitară în continuă deteriorare din Sri Lanka	127
2010/C 87 E/24	Problema deteriorării terenurilor agricole în UE, în special în Europa de Sud: soluția oferită de instrumentele politicii agricole a UE Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la problema deteriorării terenurilor agricole în UE, în special în Europa de sud: soluția oferită de instrumentele politicii agricole a UE (2008/2219(INI))	128
2010/C 87 E/25	Participarea lucrătorilor în societățile cu un statut european Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la participarea salariaților în societățile cu statut de societate europeană și alte măsuri însoțitoare	133
2010/C 87 E/26	Copiii migranților Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la copiii migranților, care sunt lăsați în țara de origine	134
2010/C 87 E/27	Raportul de progrese pentru 2008 privind Croația Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la raportul de progrese pentru 2008 privind Croația	135
2010/C 87 E/28	Raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la raportul de progrese pentru 2008 privind Turcia	139
2010/C 87 E/29	Raportul de progrese pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la Raportul de progrese pentru 2008 privind Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	147
2010/C 87 E/30	Mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 adresată Consiliului referitoare la mandatul Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie (2008/2290(INI))	153
2010/C 87 E/31	Cel de-al cincilea forum mondial al apei de la Istanbul, 16-22 martie 2009 Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la apă din perspectiva celui de-al cincilea Forum mondial privind apa de la Istanbul din perioada 16-22 martie 2009	157

2010/C 87 E/32	Ajutor pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la o abordare în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare acordat de Comunitatea Europeană în domeniul serviciilor de sănătate în Africa Subsahariană	162
2010/C 87 E/33	Implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA) Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la implementarea spațiului unic de plăți în euro (SEPA)	166
2010/C 87 E/34	Parteneriatul strategic UE-Brazilia Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 privind parteneriatul strategic Uniunea Europeană-Brazilia (2008/2288(INI))	168
2010/C 87 E/35	Parteneriatul strategic UE-Mexic Recomandarea Parlamentului European din 12 martie 2009 adresată Consiliului privind un parteneriat strategic UE-Mexic (2008/2289(INI))	172
2010/C 87 E/36	Cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane și a dialogului dintre Sfinția Sa Dalai Lama și guvernul chinez Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la cea de-a 50-a aniversare a revoltei tibetane și dialogul dintre Sfinția Sa Dalai Lama și guvernul chinez	177
2010/C 87 E/37	Guinea Bissau Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la Guinea Bissau	178
2010/C 87 E/38	Filipine Rezoluția Parlamentului european din 12 martie 2009 referitoare la Filipine	181
2010/C 87 E/39	Expulzarea ONG-urilor din Darfur Rezoluția Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la expulzarea ONG-urilor din Darfur	183

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședința din 10 și 12 martie 2009

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în [C 234 E, 29.9.2009](#).

TEXTE ADOPTATE

Miercuri, 11 martie 2009

2010/C 87 E/40	Regulamentul de procedură: prelungirea aplicabilității articolului 139 Decizia Parlamentului European din 11 martie 2009 privind prelungirea aplicabilității articolului 139 din Regulamentul de procedură până la finalul celei de-a șaptea legislaturi	186
----------------	---	-----

III Acte pregătitoare

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședința din 10 și 12 martie 2009

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în [C 234 E, 29.9.2009](#).

TEXTE ADOPTATE

Martți, 10 martie 2009

2010/C 87 E/41	Acordul CE/Armenia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Armenia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2007)0729 – C6-0519/2008 – 2007/0251(CNS))	188
2010/C 87 E/42	Acordul CE/Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene *	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Statul Israel privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2008)0178 – C6-0520/2008 – 2008/0068(CNS))	188
2010/C 87 E/43	Protocol adițional la Acordul CE/Africa de Sud pentru a ține seama de aderarea Bulgariei și a României la Uniunea Europeană ***	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol adițional la Acordul privind comerțul, dezvoltarea și cooperarea între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, pentru a ține seama de aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană (16447/2008 - COM(2008)0749 – C6-0017/2009 – 2008/0212(AVC))	189
2010/C 87 E/44	Cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor (COM(2008)0316 – C6-0210/2008 – 2008/0100(COD))	190
	P6_TC1-COD(2008)0100	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 martie 2009 în vederea adoptării Regulamentului (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind cerințele de omologare de tip pentru siguranța generală a autovehiculelor, a remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate care le sunt destinate	190
2010/C 87 E/45	Emisii industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare) (COM(2007)0844 – C6-0002/2008 – 2007/0286(COD))	191
	P6_TC1-COD(2007)0286	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 10 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare)	192
	ANEXA I	232
	ANEXA II	236
	ANEXA III	237

ANEXA IV	238
ANEXA V	239
ANEXA VI	244
ANEXA VII	255
ANEXA VIII	265
ANEXA IX	266
ANEXA X	268
2010/C 87 E/46	Statutul societății private europene *
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 10 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind statutul societății private europene (COM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS))
	300
2010/C 87 E/47	Orientări referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea III - Comisia
	Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 privind orientările referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea III – Comisia (2009/2005(BUD))
	321
2010/C 87 E/48	Orientări referitoare la procedura bugetară 2010 - Secțiunile I, II, IV, V, VI, VII, VIII și IX
	Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2009 privind orientările referitoare la procedura bugetară 2010, Secțiunea I - Parlamentul European, Secțiunea II - Consiliul, Secțiunea IV - Curtea de Justiție, Secțiunea V - Curtea de Conturi, Secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European, Secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, Secțiunea VIII - Ombudsmanul European, Secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (2009/2004(BUD))
	327
Miercuri, 11 martie 2009	
2010/C 87 E/49	Scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri *
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Consiliului de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) și (c) din Directiva 2006/112/CE privind scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri (versiune codificată) (COM(2008)0575 – C6-0347/2008 – 2008/0181(CNS))
	332
2010/C 87 E/50	Ajustarea salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol *
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la inițiativa Republicii Franceze în vederea adoptării Deciziei Consiliului de ajustare a salariilor de bază și a indemnizațiilor aplicabile personalului Europol (14479/2008 – C6-0038/2009 – 2009/0804(CNS))
	333
2010/C 87 E/51	Mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene
	Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene, în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (COM(2009)0023 – C6-0040/2009 – 2009/2007(ACI))
	334
	ANEXĂ
	334

2010/C 87 E/52	Buget rectificativ nr. 1/2009: inundații în România Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2009 privind proiectul de buget rectificativ nr. 1/2009 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2009, secțiunea III - Comisia (6952/2009 - C6-0075/2009 - 2009/2008(BUD))	335
2010/C 87 E/53	Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor, precum și pentru activitățile în domeniu ale administrațiilor maritime (reformare) (PE-CONS 3719/2008 - C6-0042/2009 - 2005/0237A(COD))	337
2010/C 87 E/54	Norme și standarde comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind normele și standardele comune pentru organizațiile cu rol de inspecție și control al navelor (reformare) (PE-Cons 3720/2008 - C6-0043/2009 - 2005/0237B(Cod))	338
2010/C 87 E/55	Controlul statului portului ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul statului portului (reformare) (PE-CONS 3721/2008 - C6-0044/2009 - 2005/0238(COD))	339
2010/C 87 E/56	Sistemul comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime (PE-CONS 3722/2008 - C6-0045/2009 - 2005/0239(COD))	340
2010/C 87 E/57	Investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a principiilor fundamentale care reglementează investigarea accidentelor din sectorul de transport maritim și de modificare a Directivei 1999/35/CE și 2002/59/CE (PE-CONS 3723/2008 - C6-0046/2009 - 2005/0240(COD))	341
2010/C 87 E/58	Răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare ***III Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la textul comun, aprobat de comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (PE-CONS 3724/2008 - C6-0047/2009 - 2005/0241(COD))	342
2010/C 87 E/59	Asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime (14287/2/2008 - C6-0483/2008 - 2005/0242(COD))	343
2010/C 87 E/60	Respectarea obligațiilor statelor de pavilion ***II Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind respectarea obligațiilor statelor de pavilion (14288/2/2008 - C6-0484/2008 - 2005/0236(COD))	344

2010/C 87 E/61	<p>Aplicarea taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri ***I</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri (COM(2008)0436 – C6-0276/2008 – 2008/0147(COD)) 345</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0147</p> <p>Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 11 martie 2009 în vederea adoptării Directivei 2009/.../CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri 345</p> <p>ANEXĂ 360</p>
2010/C 87 E/62	<p>Accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ***I</p> <p>Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)) 362</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0069</p> <p>Regulamentul (CE) nr. .../2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (reformare) 363</p> <p>ANEXĂ 380</p>
2010/C 87 E/63	<p>Liniile directe ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 11 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind liniile directe ale politicilor de ocupare a forței de muncă ale statelor membre (COM(2008)0869 – C6-0050/2009 – 2008/0252(CNS)) 381</p>
Joi, 12 martie 2009	
2010/C 87 E/64	<p>Plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 12 martie 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind un plan multianual de refacere a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană (COM(2009)0093 – C6-0081/2009 – 2009/0029(CNS)) 381</p>

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul █.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

